

حه مه دۆك

یه شارکه مال

وه مرگیزی
عه بدوللاحه سه ن زاده

أبو علي الكردي

www.igra.ahlamontada.com

بهشی دووهم

جەمەدۇك

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

جەمەدۇك

(بەرگى دووم)

نوسىنى

يەشار كەمال

وەرگىرانى

عەبدوئلا جەسەن زادە

ھەرلىتىر - ۲۰۱۲

دەزگای توێژینه‌وه و بلاوکردنه‌وه‌ی موکریانی

● رۆمان

● **حه‌مه‌دۆك (به‌رگی دووهم)**

● نووسینی: یه‌شار كه‌مال

● وه‌رگێڕانی: عه‌به‌ده‌للا حه‌سه‌ن زاده

● نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: رێدار جه‌عفهر

● به‌رگ: هۆگر سدیق

● نرخ: (هه‌ر چوار به‌رگ بیست و پێنج هه‌زار) دینار

● چاپی سێهه‌م: ۲۰۱۲

● تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

● چاپخانه: چاپخانه‌ی خانی (ده‌ۆك)

● له‌ به‌ریوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتێبخانه گشتیه‌کان ژماره‌ی سپاردنی (۱۳۹)ی پێدراوه.

زنجیره‌ی کتیب (۶۱۲)

هه‌موو مافێکی بۆ ده‌زگای موکریانی پارێزراوه

مالپه‌ر: www.mukiryani.com

ئیمه‌یل: info@mukiryani.com

وتهیکه

پاییزی سالی ۱۹۸۶ بەرگی یه کهمی داستانی "حه مه دۆک" شاکاری نووسه‌ری به‌ناویانگی تورکی‌نوس "یه‌شار که‌مال" و وه‌رگی‌پانی نووسه‌ری ئەم دێرانه له‌سه‌ر ئەرکی "ده‌زگای رۆشنیبری و بلاو‌کردنه‌وه‌ی کوردی" - که زۆر سوپاسی ده‌که‌م - بلاو کرایه‌وه.

له‌و کاته‌وه تا ئیستا هه‌م بۆخۆم به‌ ناواته‌وه بووم که هه‌م بۆ بره‌خسی و بتوانم به‌رگی دووه‌می نه‌و داستانه شیرنه‌ش بکه‌مه کوردی و بیخه‌مه به‌ر ده‌ستی خۆینه‌ره به‌رپێزه هاو‌زمانه‌کام، هه‌م به‌شیکه‌ی یه‌که‌جار زۆر له‌و که‌سانه‌ی به‌رگی یه‌که‌میان خۆینه‌وه‌ته‌وه، به‌نامه‌و رووبه‌پوو له‌باره‌ی به‌رگی دووه‌مه‌وه پرسیار‌کوتیان کردووم: "حه مه دۆک که‌نگی دێته‌وه؟"، به‌رگی دووه‌می حه‌مه‌دۆک خه‌به‌ری چیه؟". "خه‌به‌روباسی حه‌مه‌دۆک چیه؟" و زۆر پرسیار‌ی له‌و بابه‌ته.

ئیستا خۆش‌حالم که‌ده‌بینم دووسال پاش بلاو‌بوونه‌وه‌ی به‌رگی یه‌که‌م توانیومه ناواته‌که‌ی خۆم و داوا‌یه‌که‌ی نه‌و خوشک و برا روونا‌کبیره کوردانه‌م "نیوانیو" به‌جێ بیتم و به‌رگی دووه‌می "حه مه دۆک" بکه‌م به‌ کوردی. ناواتم نه‌وه‌یه له‌ دوا‌رۆژێکی نیزیکی دا بکه‌ویته ژیر چاپ و "بیته به‌ر چرایه" و بگاته ده‌ستی نۆگرانی چاره‌نوس "حه مه دۆک".

له‌سه‌ر وه‌رگی‌پانی به‌رگی دووه‌م ده‌مه‌رئ هێندئ شتی پێویست روون بکه‌مه‌وه:

هه‌م به‌رگی یه‌که‌م و هه‌م به‌رگی دووه‌م - به‌ شێوه‌ی سه‌ره‌کی - له‌ فارسی‌یه‌وه کراون به‌ کوردی و زمانه کوردی‌یه‌که‌یان یه‌که. به‌لام نه‌و دوو به‌رگی رۆمانی "تینجه‌مه‌مه‌د" له‌لایه‌ن دوو که‌سه‌وه به‌ دوو سه‌لیقه‌ی جیاواز کراون به‌ فارسی. له‌ کاتیک دا مامۆستا "پین باغچه‌بان" له‌ وه‌رگی‌پانی به‌رگی یه‌که‌م دا به‌شی زۆری ناوه‌کانی نیو نه‌و رۆمانه‌ی کردوه به‌

فارسی، "دکتر ایرج نوبخت" له گهڼ وهرگيترانی بهرگی دووهم زۆریه ی هه ره زۆری ناوه کانی - که زۆریش زیاتر بوون - ههروهک خۆیان هه شتوه تهوه. نهوانهش که کردوونی به فارسی، که میان له گهڼ فارسییه که ی بهرگی یه کهم وهک یه کن.

نه منیش بهش به حالی خۆم له وهرگيترانی بهرگی یه کهم دا به شینکی زۆری ناوه کانم کردو ته کوردی و بۆ نهوهی داستانه که له گهڼ "میزاجی کورده واری" یهک بگری، بهرگینکی خۆمالیم به بهر قاره مانه کانی دا کردو وه ته نانهت شاخ و کپوه کانیشم به رهنگی کورده واری کیشاوه ته وه.

به لآم چونکه له تورکی دا دهستم زۆر کورته له بهرگی دووهم دا نهو کارهه له دهست نه هاتوه. هه ربۆیه به ناچار ناوی قاره مانه کان و جینگاکه یان له بهرگی دووهم دا "دوو تۆو" ن. نهو ناوانه ی له بهرگی یه کهم دا هاتوون، له بهرگی دووهمه میش دا ههروهک بهرگی یه کهمی کوردییه که دانراونهوه بۆ نهوهی خۆینه ره بیان ناسیته وه به سهریان بکاته وه.

زۆریه ی نیزیک به ته واری ناوه تازه کانیشم هه ره بهو جۆره که له فارسییه که دا هاتوون - دیاره به ریتنوسی کوردی - هیناون و دهستم لی نه داون.

نهوهی نه من بزائم تا نیستا نه م رۆمانه چوار بهرگی به تورکی لی بیلآو بوونه وه، به لآم ناگام له وه نیه که بهرگه کانی سڀ و چواری بوونه فارسی یان نا؟ به ناواته وهه له دهستم بڀ له دواړۆژ دا نهو دوو بهرگه ی دیکه شی بکه مه کوردی و کاره کهم به نیوه چلی نه هیلمه وه.

خۆ نه گهر نه منیش ناواته کهم وهک زۆر ناواتی دیکه برده بڀ، نهوه "دهست نیه له گۆزه ی ما بڀ"، با یه کی دیکه قۆلی لی هه ل مالتی و کاره کهمی من ته و او بکا. ناره زوومه بهرگی دووهمه می "حه مه دۆک" بتوانی جینگای خۆی له کتیبخانه ی کوردی و له دلای گه وریه خۆینه وارانای کورد دا بکاته وه.

وهرگيتر

پاییزی ۱۹۸۸

(۱)

چۆمىجەيھان بە جنوبي دەشتى ئاناوارزا دا تى دەپەرى. لە كىوى ھەمىتە را ھەتا دەگاتە بەردەلانەكانى ئاناوارزا راستەرى و بىن ئەوھى قۆرت و پىچىكى زۆرى بىتە پىش، دەپراتە خوارى. لە ھىندى جىگا ئاوەكە زۆرى عەرز دادپوھ. جار جار خاكى لىوارەكان تى دەپووخى و شلپە لە ئاوەكە ھەل دەستىنى و براوايىيەكان كە دەلئى بە شمشىر برپويانن ددانە ددانە بوون و لە لىواری چۆمەكە ھىندى چىركى چووكەلەى خىزيان دروست كرده.

لە ھىندى شوين، چۆمەكە وردە خىزى خۆى پان دەكاتەوھو لەو دەشتەدا داوئىنى لى بىلاو دەكاتەوھ. لەو جۆرە جىگايانە لەنىو تەنكاو دا ھەزاران ماسى سوفيى گەورە كە لە تىشك دا ون بوون، بە دواى يەك دا دەخزن و شەپۆل دەدەنەوھ. قەراخەكانى رووبار پىن لە قامىشەلانى چووكەلە كە لەو قامىشەلاناھدا بۆقە شىنكەى گەورە گەورە ماسى خۆركەى مل درىژو رەنگ خۆلەپۆتىنە دەسووپنەوھ.

دارى گەزىچار، بىر كە ئالەتى كىوى، دارى بى، سىزبەرى كىوى و دەوھە تووتىك بست بە بست لىوارەكان دادەپوشن. زەرگەتەو ژەنگەسوورەو مىشە شىنكە لەبەر گەرما خەرىكن ھىلانەى خۆيان دروست دەكەن“ بە جۆرىك كە بىشەكە لەبەر وزە وزى مىش و مەگەز ئارامى لى ھەل گىراوھ. پەرەسىلكەكان بەو بالى نەخشىن و مۆنج مۆنج و بەو دەندووكە درىژوھە كە وەك پشتى جىرچانەوھەرىكى پشت رەق دەچىن دەگەنە جى“ و لە دابراوايى قەراخ چۆمەكەدا كە دەلئى بە شمشىر برپويانە ماوھى چەند روژ خەرىكى ھەلقەندنى قوولكەيەكى بارىك و قوول دەبن. ئەوان ھىلانەى خۆيان لەنىو جەرگى زەوى و لە قوولايى دا دروست دەكەن.

گونده كانى ھەمىتە، ئورھانىيە، سەلىمىيە، ئەندەن و كەسەك كلى لە قەراخ چۆمى و لە نىوان كىنۇ ھەمىتەو قەلای ئاناوارزادا، واتە لەسەر رىنگى قەلای ئاناوارزا ھەل كەوتون. چۆمەكە بە گۆرپنى رىبازەكەى، جاروبار لەم گوندانە دوور دەكەوتتەو ھەروو لە ھىندىك دىيە دىكە دەكاو جارى واشە ھىندە نىزىك دەبىتتەو، كە دىتتە نىو مالان. زۆر جار رى كەوتتەو كە لافاوى گەورە نىوئىكى گونده كانى بردو.

جەبھان لەنەزىك ئاناوارزا گۆمىكى گەورە دروست دەكاو بن قەلای ئاناوارزا ھەك گۆلىكى لى دىئە كە ھەمىشە دەسوورئ. ئارى ئەو گۆمە لە سەدان جىگە ھەك گىژاوىكى چووكەلە ھەل دەقولى، بەرز دەبى، قولى دەبىتتەو ھە بە بلقى ورد وردو بە خىرايىيەكى سەرسوڤھىنەر بىوستان دەسوورئ و دەسوورئ بە جۆرىك نەگەر لكە دارىك يان گەلایەك بەكەوتتە نىو گۆمەكە بى ئەو ھى بىتتە جىگەيەكى دىكە لەم گىژاو بۆ ئەو گىژاو بەسەر ئاوەكەو دەخولتتەو.

و ھەختىك پەپولە پەلامار دىننە سەر ئەم ئاوانە، بە فرىنى سەدان ھەزار پەپولە، ماسىي سىلوئىرى گەورەتر لە بنىادەم زارە گەورەو سىمىل دارەكەيان لىك دەكەنەو ھە شالوو بۆسەر رووبەرى ئاوەكە دىنن و پاش قووت دانى كۆمەيەك پەپولە لوور دەبنەو نىو ئاوەكە. لەو كاتانەدا ئاوەكە پى دەبى لە بلقى رەنگ زەرد.

بەردەلانەكەى قەلای ئاناوارزا ھەك گەمىيەك دەچن كە لە جنووبەو بۆ شىمال لەنگەرى گرتىن. ئەو گەمىيە بە وىرانە تىك تەپىو و لەمىئىنەكانىيەو، ھەر ساتىك لە دەريايەكى مەندو ئارام دا بەسپاىي و بە بى ھىچ تەكانىك بەرەوپىش دەروا نەگەر لە شاخە بەرزو بنەوش و رۆدەكانى سەركەوين و روو بەكىنە رۆژھەلات، لە پىش دا كىنۇ ھەمىتە بە لووتكە تەماوىيەكەيەو دەبىنن" و نەگەر بەيان بنگوئ و نەگەر مژ ھەل كىش بۆ بەرزايىيەكان، لەو لووتكەيە گلکۆي پىاوچاكتىك لەگەل كۆرەو دەرىك دەبىنن. لە پاش كىنۇ ھەمىتە تەپۆلكەكان تەخت و پان دەبنەو. دەوروبەرى گوندى "بووزكوويو" روتەنە" خاكىكى بوورەو بەيارە كە لە دوورەو سىي سىي دەچن" بەلام لە دەوروبەرى گوندى "جىجىك" خاكەكە دەگۆرئ. رەنگى خاكەكە رەش دەچن و سەوزايى دارستان دەست پى دەكا. لىرە دەوروبەر بە گول داپۆشراو. لەنىو كىلگەكانى جىجىك دا مەزرايەك لە مورزايىكى بىزانس دروست بوو كە لە نىو دەشتەكەدا ھەك باخىكى گەورە لە گلوكى كىنۇ خۆي دەنوئىن.

"قەدىرلى" لە جنووب و تەپۆلكەى "سوولەمىش" لە قەدىرلىيە... لە سوولەمىش تاك و تەرا دارى مۆرد بە بۆنى قورسىانەو رواون. تەپۆلكەى سوولەمىش دارى لى نىيە، بەلام يەك

پارچه سموزه. چۆمى ساووران له خوار تەپۆلكەكە ھەلەدەقۆلێ و بەسەر دەشتەكەدا دەپرواتەخوار.

جادەى "كووزان" لەجنووبى رۆژئاواى ئاناوارزايە... چۆمى "سوومباس" نەم جادەيە دوولەت دەكاو ھەتا بن گابەردەكانى ئاناوارزا دريژەى ھەيە. گوندى "حاجىلار" لەوبەرى سوومباس، لە رۆژئاواى قەلاى ئاناوارزايە... و كەمىك ئەولاتر گوندى "ئەسلانلى" يە... نەم گوندە كوردى لەكى لى دەژين كە پيشتر پيشان دەگوتن "تەبرى راوى". دوورتر لەویش "دووملى قەلا" دەبينى كە دەلێى بالەكانى لىك كرددوونەو بە ئەوێ زۆر بە خيترايى بەرەو دەرياي مەرمەرە ھەلەقۆلێ. دووملى قەلا ھەميشە لەنيو مژ داىو لەگەرمادا شاخە سوورەكانى ھەلميان لى ھەلەدەستى.

نەم دەشتە، دەشتى بە پيت و بەرەكەتى ئاناوارزايە، و لەنيو ئاناوارزاش دا گۆلاوى لىل، پر ھەراو دەنگ و بى پراڻەوێ "ناكچاساز" بەو قاميشەلانى وەك بيشەيەو ھەلەكەوتو ھە كە نە بالندەى لى دەردەچى و نە مارى تى دەچى. گوندە توركەن نشينەكان بەو كەوتلانەو ھە كە لە قاميشى وشك و جەگەن ساز كراون لە دەوروبەرى ئەو گۆلاو ھەن... گۆلاوى ناكچاساز لە شىمال لەو جىگايە دەست پى دەكا كە چۆمى ساووران لەگەل جەيھان تىكەل دەبىتەو ھە لە جنووبىش راست لە خوار گوندى "وايوى" كۆتابى دى.

خاكى بەريژەوى ئاناوارزا سالى سى جار بەرھەم دەدا. لە سايەى نەم خاكە تەپو تازەو تورت و چەورەو ھە ھەر رۆژىكى سالى دا جۆرە گيايەك لە زەوى دەپوئ. ھەرچى لەم دەشتە دەپوئ دوو، سى و تەنانتە پىنج ھىندەى رووھى جىگاي دىكە دەبى. رەنگى گولەكان، رەنگى گيا سەرسەوزەكان و رەنگى دارەكانىشى شتىكى دىكەيە. نەم رووھەكانە ئەگەر سەوز بن وەك بلوورى سەوز وان و ئەگەر زەرد بن زەردىكى كارەباين. سوورەكەى وەك گرى ناگر سوورەو شينەكەى ھەزار جار شين ترە. بالى بالندەو پەپولەكانى، توئىرو پشى مپوولەو جروجانەو رەكەى لەنيو ھەزارو يەك رەنگى ئەفسونواوى دا دەدرەوشينەو ھە. لەم دەشتەدا، جروجانەو رە، پەپولەكان، پەلەو رەكان و كوللەكان وەك تۆفان وەرئ دەكەون. رۆژىك دەبينى لە دەشتى ئاناوارزا تۆفانىك لەو پەپولانە كە بە ھەزارو يەك رەنگ دەدرەوشينەو ھە، بەرپا دەبى. دارەكان، گياكان، بەرد، خاك، سەرزەوى و ژوورەوى ناسمان لە پەپولەدا ون دەبى. پەپولەى زەلام زەلام بە رەنگى زەرد، سوور، سەوز، شين و سپى ھەريەكەى بە قەدەر بالندەيەك تىكەل دەبن، دەبنە يەك و دەبنە گىژاوىكى گەورەى پەپولە، وەك شەھابىكى تىژرەو بەرەو ناسمان

وهرې ده‌کون، شه‌پۆل ده‌دهن، به‌سهر بيبابان دا بلاو ده‌بنه‌وه و پاشان به هه‌ل‌فرينيتکي له نه‌کاو له کاتيک دا وه‌ک په‌له هه‌ور به‌رز بوونه‌وه بۆ ناسمان، دنياي ده‌وربه‌ري خۇيان ده‌که‌نه دنيايه‌کي بې‌وښته، سه‌رسوپه‌ينه‌ر، نانا‌سايي و نه‌فسووناوي. رۆژنيکي ديکه ده‌بينی مي‌رووله سووره زه‌لامه‌کان به ته‌کانی وه‌ک فه‌نهر له‌سه‌ر لاقه دريژه‌کانيان روو ده‌که‌نه ده‌شت و به په‌له له‌م سه‌ري ده‌شته‌وه ده‌رۆن بۆ نه‌وپه‌ري. ره‌نگه رۆژنيکيش ديتيبتت که بايه‌ک له زه‌رگه‌ته‌و ژه‌نگه‌سووره‌ي جزوووه‌شين هه‌ل ده‌کا.

نهم ده‌شته گوله نه‌ستيره‌کانيشی زۆر گه‌وره‌ن. شه‌وانه ده‌شتی ناکچاساز به فه‌رشتيک له نه‌ستيره‌ي پرشنگدار ده‌رازيته‌وه. گياکان، داره‌کان، گوله‌کان، گه‌لاکان و لکه‌کان تا به‌ياني له‌به‌ر گوله نه‌ستيره له تيشک دا نو‌قمن. نه‌ندازه‌که‌يان له ژماره نايه‌و به پال يه‌که‌وه هه‌ل‌ده‌فرن. نه‌وده‌م تۆفانيک له نه‌ستيره‌ي په‌رش و بلاو هه‌ل‌ده‌ستې و نه‌ستيره‌ي عه‌رزو عاسمان سه‌ررېژه ده‌کن، ده‌بنه يه‌ک و تتيکه‌ل ده‌بن. له‌م ده‌شته‌دا مي‌شه شينه‌که‌کانی، کوله‌کانی و جروجانه‌وه‌ره‌که‌ي به توڙي ره‌ق و بنه‌وشي ترووسکه‌داره‌وه، هه‌موو تتيکا له يه‌ک تۆفان دا ده‌که‌ونه جم وجۆل.

له‌ده‌شتی ناناوارزا هه‌موو شتيک: گيا، دار، بالنده‌و جروجانه‌وه‌ر بې‌ راوه‌ستان له جووت بوون و زه‌وو زۆ دان. گياندارو نافه‌ريده‌کانی ناناوارزا شتيکي ديکه‌ن. گياندارو نافه‌ريده‌ي دنيايه‌کي پر پيت و به‌ره‌که‌ت، ساغ، پرشنگدارو نه‌فسووناوي. قه‌راخه‌کانی گۆلاوي ناکچاساز هه‌تا گۆلاوه‌که خۆي، ني‌رگه‌چاره. ني‌رگه‌کانی ده‌گه‌نه پشتين و به نه‌ندازه‌ي گوله‌باخنيک ده‌پشکون. قه‌راخه‌کانی نه‌و گۆلاوه ده‌وران ده‌رو له ني‌رگز دا زه‌رد هه‌ل‌گه‌راون“ و هه‌ريويه به‌هاران گۆلاوي ناکچاساز بۆنی گۆلاوي لئ‌نايه. بۆنی ني‌رگز شيرن و له‌به‌ر دلان له خاکی نه‌رم به‌رز ده‌بيته‌وه، له‌گه‌ل هه‌واي گه‌رم، له‌گه‌ل به‌ردو گيا، له‌گه‌ل داران و له‌گه‌ل ناده‌میزادو بالنده‌و جروجانه‌وه‌ر تتيکه‌ل ده‌بي و کاريان تئ‌ده‌کا...

هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه‌ش به‌هاران له ناناوارزا هه‌موو شتيک: مي‌ش، جروجانه‌وه‌ر، بالنده‌و پي‌رۆ بۆنی ني‌رگزی لئ‌دئ. له‌به‌ر هه‌تاری مه‌يله‌و گه‌رمی به‌يانان ني‌رگزار بۆنيکي خۆشي لئ‌هه‌ل‌ده‌ستې. له به‌هاردا دانيشتوانی ناکچاساز به بۆنی ني‌رگز سه‌رخۆشن و وه‌ک سه‌رخۆشان به لادا دئین. له ده‌شتی ناناوارزا هه‌موو بوونه‌وه‌ره‌کان له بالنده‌و پي‌رۆ به‌و بۆنه سه‌رخۆشن.

سئ ناسکی چاوپه‌ش - پاشماوه‌ي هه‌زاران ناسک که له رۆژگاری زۆر کۆن دا له بيبابانه‌وه هاتبوونه ده‌شتی ناناوارزاو نه‌و ده‌شته‌يان پر کردبوو - له حاليک دا وه‌ک بريسه‌که ده‌رۆن، به‌ني‌تو

تۆفانى پەپولەمۇ كۆللەمۇ چىرچانەۋەرۈمىش ۋە بەنئىتو تۆفانى بالئىندەۋ بەنئىتو بۆنى نىرگىز دا تىدەپەرن. لەكىنئى ھەمىتە تا قەلەي ئاناۋارزا، لە قەلەي ئاناۋارزا تا خوارەۋەي گوندى وايۋاي، لە وايۋاي تا حاجىلارو خوارەۋەي دووملى ۋە لەۋيۋە ھەتا لىۋارەكانى جەپھان دەرۋىن ۋە شەۋو رۆژ دەگەرئىن. بىشەكانى گۆلۋى ئاناۋارزا ئەۋەندە پەرن كە گوللەميان لىتتېمەر ناپى ۋە ماريان تىناچى. لە ھىندى جىنگا ناۋى گۆلۋارەكە قولت قولت دەكولئى ۋە كەف دەكا“ بە جۆرئىك كە ناتوانى قامكى تى نىتى، ۋەك گرى ئاگر دەسوتىنئى. لە ھىندى جىنى دىكە ئاۋەكە جۆرئىكى دىكەيەۋ ھىچ ۋەك ئەۋ ئاۋە گەرمە ناچى“ بىنەكەي پەرن لە وردە بەردەۋ روۋنەۋ ۋەك سەھۆلۋاۋ فىنكە“ ۋ تىشكى خۆر كە لەۋ وردە بەردانە دەدا ھەتا دوۋرى رەنگ دەداتەۋە. لە ھىندى شوتىش ئاۋەكە لىل ۋ قوراۋىيەۋ بۆنى لىدئى.

عەرزە باتلاغەكەش لە ھەموو جىيەك ۋەك يەك نىە“ ھىندىك بەشى قامىشەلانىن ۋ قامىشەكانى بەقەدەر دارىك ھەستان، ھىندىك بەشى گىياچارپن بەگىيايەكى وردىلەۋ گلوۋكى لاسك كورتى ترووسكەدارەۋە، ۋ شوتىنئىكى دىكەي چىمەنىكى ساف ۋ بەربلاۋ ۋ يەكسەر شىنەۋ جىنگايەكى دىكەي دارەكانى ھەلچوون بۇ ئاسمان ۋ لىرەۋارىكىيان پىنك ھىناۋە كە ئەۋەندە چىرۋ پە ئاسمانى تىرا ديار نىە. جۆراۋجۆرۋ رەنگاۋرەنگ، گىياكان، مالىۋچە كە بە ھەلانى خۆر گولە شىنەكانى بە ئەندازەي دوو لەپە دەست دەم دەكەنەۋە، قامىشەلانى پىرۋ پال ۋىك داۋ، گولەزەردە، ئەۋ لەيلۋوپەرانە كە ھەركامىكىيان لەنئى ئاۋدا ۋەك باۋەشىك تىشك مەلە دەكا“ ماسىي سووف، ماسىي سىلوپىر، كىسەلەكان ۋ بۆقە شىنكە زەلامەكان... ئەۋ ھەۋرەي لە كۆمى مېشۋولەكان دروست دەپچ، رەشمارەكان، مارى ناۋى، رىۋىيە كلك سوۋرەكان، چەقەلە ترسەنۆكەكان، ھەزاران مەلى ناۋى بە رەنگىكى خۆلەمىشىي مەيلەۋ سەۋزۋ لاقى بلىندۋ مىلى درىۋەۋە.

ۋەختىك لە چىكانى توۋرۋوسەۋە شۆر دەپىمەۋ بۇ دەشتايى، دەشت لە بىدەنگى دا نوقمە“ نە دەنگى بالئىدەيەك دىتتە بەر گوئى، نە خورەي ئاۋىك ۋ نە ۋرتەي ئىنسانئىك - دەشت ھەمىشە ھەموو دەنگەكان قوت دەدا - بەتايىبەتى كاتىك خۆر بە دەرەۋەيە. ۋەختىك ھەۋا گەرمە، چوۋكترىن دەنگ لەۋ دەشتە بەرز ناپىتەۋەۋ نەم بىدەنگىيە ھەتا نىزىك ئاچاساز ھەروا درىۋەي ھەيە. لە پاشان تەقىنەۋەي لەنەكارى دەنگەكان ئىنسانى توۋشى سەرسوپمان دەكاۋ خويىن لە دەمارەكانى دا دەبەستى. لە گۆلۋارەكە دەنگى جۆراۋجۆرۋ تىكەل ۋ نامۆ دىتتە بەرگوئى. زىق ۋ ھۆرى پەلەۋەران، قەرەپرى بۆقان، دەنگى قولتەقولتى ناۋى گۆلۋا، دەنگى

سهیرو سه مه‌ره‌ی جروجانه‌هر، هاشمی لیژه‌وارو خشه‌خشی قامیشه‌لان، قووقوی که‌له‌باب، حه‌په‌حه‌پی سه‌گان و لووره‌ی چه‌قه‌لان له قامیشه‌لان دا ده‌بیته یه‌ک و وه‌ک گولله تزییک له رووبار دا ده‌ته‌قیته‌وه. نا‌کچاساز پیای ده‌ترسیته‌ی و هه‌ربۆیه‌شه که کس به ناسانی ناویری بچیته نا‌کچاساز.

خاکی نا‌ناوارزا“ شاری مردووی هه‌زاران ساله‌ی نا‌ناوارزا، به قه‌لا قائمه‌کانیه‌وه، به به‌رده‌لانه‌کانیه‌وه، به جه‌یه‌هانه‌که‌یه‌وه که وه‌ک شیتان هه‌لده‌چی، به چۆمه‌کانی ساووران و سوومباسه‌وه، به بالنده‌کانیه‌وه، به هه‌لۆکانیه‌وه، له فسلای گولان دا به گوله‌کانیه‌وه، له وه‌زی جموجۆلی جروجانه‌وه‌ردا به جروجانه‌وه‌ره‌که‌یه‌وه، به‌و کیتلگانه‌وه که له هه‌ر ده‌نکیتک هه‌زار ده‌نک به‌ره‌م ده‌دن، به نا‌کچاسازی‌وه که له ژیر هه‌تاری گهرمی دا چه‌ندین چۆمی زولالی وه‌ک به‌فراوتی‌ده‌په‌رن، به جاده خاکی‌یه‌کانیه‌وه، به ماسی‌یه‌ خۆهاویژیه‌کانیه‌وه به زه‌وو زۆی بی‌پسانه‌ویه‌وه له باوه‌شی چوکورراو‌ادا حساره‌ته‌وه له‌شی داوه‌ته به‌ر گه‌رماکه‌ی و به له‌زه‌ت و هه‌وه‌سه‌وه خه‌ریکی نیس‌پراحه‌ته.

ئه‌وده‌م که هه‌تاو له پشت شاخه‌کانی نا‌ناوارزاوه روو ده‌کاته رۆژناوا، په‌پوله‌یه‌کی هینده‌ی بالنده‌یه‌ک به نه‌خش و نیگاری پرته‌قالی‌یه‌وه، به‌و بالانه‌وه که له‌سه‌ر پشتی جوتی کردوون، لاقه‌کانی به‌سه‌ر سه‌روچاوی دا دینتی و له حالیک دا په‌یکه‌ری ناسکی له‌رزیه‌کی شیرن ده‌ی‌گرئ، نو‌قی تیشکی هه‌تاو له‌سه‌ر لکیتک به‌ره‌و‌رووی هه‌تاری ده‌مه‌و نا‌وابوون، هه‌لده‌نیشی و جووله له خۆی ده‌بیرئ، و راست له له‌زه‌ی خۆرنا‌وابوون دا که سه‌رانسه‌ری ده‌شتی نا‌ناوارزا: دار، ئاو، عه‌رزو عاسمان ره‌نگیان شین هه‌لده‌گه‌رئ، په‌پوله‌که‌ش ره‌نگی شین به‌خۆیه‌وه ده‌گرئ.

خاکی نا‌ناوارزا خاک نیه، زی‌ره“ و ئه‌مه ته‌نیا “عه‌لی‌سه‌فابه‌گ” باشی ده‌زانئ و تام و له‌زه‌تی ئه‌م خاکه ته‌نیا عه‌لی‌سه‌فابه‌گه که له قوولایی دلئی دا هه‌ستی پئ ده‌کا. هه‌رکه‌سه سه‌ودایه‌کی چاک یان خه‌راپی له‌سه‌ر دایه، هه‌رکه‌سه ته‌ماعی له شتیک دا هه‌یه. به‌لام سه‌ودای عه‌لی‌سه‌فابه‌گ له‌هه‌مووان خه‌راپترو له چاره‌نه‌هاتووتره. عه‌لی‌سه‌فابه‌گ چاوی ته‌ماعی له خاکی ره‌ش و به‌ره‌م دارو به‌پژیه‌وی نا‌ناوارزاوه برپوه. هه‌موو رۆژی وه‌ختیک هه‌تاو سه‌ر وه‌ده‌ر ده‌نئ، عه‌لی‌سه‌فابه‌گ پئ ده‌نیته سه‌ر ئه‌م خاکه ره‌شو له کاتیک دا له تاوان ده‌له‌رزئ، هه‌تا هه‌موو دنیا وه‌خه‌به‌ر دئ، چاو له ده‌شتی نا‌ناوارزاوه ده‌بیرئ.

ئه‌و، ئه‌م بیداری‌یه، ئه‌م هه‌زاران جروجانه‌وه‌ره که تیکه‌وه داوین، ئه‌و ماره ساغ و قه‌له‌وانه‌ی راده‌خزن، بۆقه شینکه زه‌لامه‌کان که که‌وتوونه‌ته سه‌ر یه‌ک و له‌نیو گه‌شته‌ری ره‌نگی

سهوزدا ددیرهوشیتنهوه، کیسه له چوست و توندیرهوهکان و نهو جانوههراڼه ی ترینه رهقه کی پشتمان بههزارو یهک رهنگ ددیرهوشیتنهوه، زهرگهتهکان، بالندهکان، ناسکهکان، له وهختی گولان دا گولهکان، کیلگه بهریلاوهکان، مدهزهچاره سدرسهوزهکان، پهپولهکان، ناوهکان، گولارهکان، بهفراوهکان، جادهکان، گیزهلوکهکان، نهو ههوره سپیانه که دهسورپین و دهبارینن، نهو دنیا سدرسورهینهره پراپهرو بهریلاوه که بی راوهستان له جووت بوون و زهو زودایهو سامی رژی قیامت دینیتته بهرچاو و ههروهه له دایک بوونی دنیاپه کی دیکه، به سدرهگیزهوه تهماشا دهکاو ناگای له خژی دهپری و دهپهوی دهشتی ناوارزا بینیتته نیو ههردوو باسکی و له باوهشی بگری. نهو که جاران تهنانهت بستیک خاکیشی له ناوارزا نهبوو، نیستا که بووته خاوهنی کیتلگهکانی ناوارزا، بچی ههموو زهویپهکانی ناوارزا نهکاته هی خژی؟ بچی زهویپه له رادهبهدهرهکانی دیسانیش پهه پین نه دا؟ به باوهپی عملیسهفابهگ ژیان یانی شهر شهر بؤ وهدهست هینانی زهوی زیاترو دیسان زیاتر. نهگهر ژیان مانای نهو شهره نهبن، هیچ مانای نیه. شهر بؤ نهستاندنی زهوی پیروترین و بهجیترین شهره. بنیادهم له دنیاپه دا نهگهر شهر نهکا، نیدی به کهلکی چی دی؟ فهرقی لهگهل پووش و پهلاش و درک و دال چیه؟

بهلام شهر لهسهر زهوی بهه بهه خهریک بوو دژوارتر دهبوو“ چونکه نهو تورکمنانهی به پیچهوانه ییستی خویان و به زور لهم خاکه دا، له ناوارزا، له چوکوراواو له گهرمار میش و مهگهزور خانوری قامیش دا نیشتهجی کرابوون، ورده ورده تی دهگهیشتن که جگه له زهوی پهناگایه کی دیکه یان نیه. زور لهو روزانه تی په پیبوو که دهکرا پارچه زهویپه کی چوارپینج ههکتاری به پینج کیلو خوی، به بزینک، به ده لیره پوول، بهجهوالیک یان به لینگه گایهک بکری. پازده بیست سال پیشتر دیپهک به ههموو هوهوه ههواریهوه به سئ ههزار لیره کرین و فروش دهکراو دهکرا رهعیهتهکانی ناوایی بنیره جیپه کی دیکه“ بهلام نیستا وهزعه که به تهوای گورابوو و دانیشتهوانی نهو ماله قامیشانه حازر بوون لهسهر زهوی تهنانهت خوتنیش برینن. مهسهلهیهک که زوری عملیسهفابهگ نازار ده دا، نهوه بوو که نهو دهیتوانی لهوهختی خوی دا کارهکانی له بنهوه راپه پینن بی نهوهی تورکمنهکان شتیکیان دهست کهوئ. بهلام بهو بایهخه که نهو بؤ زهوی دانابوو - که نهویش له تهماکاریپه کهیهوه هاتبوو - به دهستی خوی چاوو گوئی دی نشینهکانی کردبووهوه. شهر لهگهل دی نشینانی چاووگوئی کراوهوه زور دژوارو هه لهو کاته دا شیرن بوو. نهو لهو باوهره دابوو که نهو شهره شهریکه شیوای نینسان“ چونکه خاک، نهو شته بهنرخه نابی زور هاسان دهست کهوئ.

وايوای يه کيتک له گونده کانی ناناوارزايه " که ميټک له دئيه کانی دیکه گوره تره. خه لکی وایوای گوره ترين کؤسپي سر ريگای عملسه فابه گ بون" نه له چته کان ده ترسان و نه له پياوانی حکومته " نه قسهی خوښ به لای وانه قيمه تی هه بوو نه قسهی ناخوښ. نه وان وهک فريزوو به زهوی يه وه چه سپابوون و چنگيان لئ گير کړدبوو و بهرامبر به هه موو به لايه ک سنگيان کړدبووه قه لغان و شهريان ده کړد. نه گهر عملسه فابه گ توانيبای هه به م گوندي وایويه بوئړئ، نه وی دیکه ی ناسان بوو و سرانسه ری ناناوارزا له دهستی خوځی دابوو.

وايوای له لای سهرووی دهستی ناناوارزا، و له خوارووی "تؤپراخ ته په" که هه تا وی نيزیکه ی نيو سه عات ری په، واته له لای راستی گوندي "ده ده فاکلی" له و جیگایه که چؤمی ساووران به دهستی دا بلاو ده بیته وه، هه لکه وتوه. هه موو ماله کانی ناوایی که ویلئ کن له قامیش و جه گن و چریی. ناناوارزا له و جی به رزه ی خوځیه به سه ده شته هه مواره که دا ده روانی.

له چؤمی جه بهان هه تا ته پؤلکه ی سووله میش، ناناوارزا نه وهنده ریټک و هه مواره که ده شت به هه موو گؤلاوه کانی، دئيه کانی، به هه موو جوجؤل و قؤرت و پیچ و ته نانه ت به هه موو می شه و دارستانه چره کانی هه وهک ده ریایه ک دیته پیښ چاو. له پیښ خوځه لات دا دهستی ناناوارزا یه کسه ر سپی ده بی و نه وه ده شته ده نگیکی لئ هه ل ناستی. نه م خاکه، نه م زهوی یه که هه ر ده نگیک ده کاته هه زار ده نگ له م سه عاته دا نوقمی بی ده نگی یه.

له کاتیک دا ده شت هیشتا سپی ده چئ، په پووله یه کی به قه د بالنده یه ک به ره نگی نارنجی به باله کراوه وه و له رزؤکه کانی هه له سه ر لکیک هه ل نیشته وه لاقی پیښه وهی به سه ر سه ری دا دئینی و روویه رووی نه و خوځه که خه ریکه هه ل دئ خوځی خاو کیش ده کا.

(۲)

زىيەگەرمىنى لەباشترىن و بەرپۆزەوترىن خاك دا دەپوئى. بەرزايىيەكەى لە بالاپياوتىك زىياتر نىيە، بەلام كۆرەو زۆر دەكاو بە جۆرتىك كە لە تاقە رىشەيەك باوەشىك چەقل دەردەكا. زىيەگەرمىنى بە ساوايى، رەنگى ھەنگوئىيەو ئەو چەقلە ھەتا پىرتەر دەبى، رەنگى بەرەو تارىكايى دەپرا، لە ھەنگوئىيەپرا ھەتا رەش رەنگ دەگۆرئى. زىيەگەرمىنى بەھاران پىش ھەموو شتىك چرۆ دەردەكاو شىن دەبى و گولە زەردەكانى دەپشكوون. رەنگى گەلای زىيەگەرمىنى لە پىش دا سەوزىكى كالە، گولە زەردەكانىشى كەم رەنگن، بەلام وردە وردە گەلاكان دەبنە سەوزىكى پەر رەنگ، سەوزىكى مەيلەورەش... و گولە زەردەكانىشى لای ھاوئى رەنگيان دەبىتە پرتەقالى.

لە چوكورواواو لەدەشتى ئاناوارزا سەدان ھەكتار لىپەوارى زىيەگەرمىنى ھەيە. ئەم لىپەوارە مەيدانىكە لەگەل تەور بىنگانە كە نە بالئەدى پىدا دەفرئ و نە كاروانىكى پىدا رادەبرئ.

زىيەگەرمىنى دارىكە كە رەقترىن چەقلى ھەيە. قەدەكەى لەسەرى تا خوارى، ھەتا بارىكترىن لكەكانىشى بە چەقلىكى سىسوج داپۆشراوہ. ھەرچەندى رەنگى زىيەگەرمىنى لە ھەنگوئىيەوہ بەرەو رەشايى دەپرا، بەو ئەندازەيش چەقلەكانى رەق تر دەبن و دەبن بە بزمارىكى ناسىن. ئەم چەقلە رەگەيەكى سەيرو بە قۆرت و پىچى ھەيە كە بەقولايى زەوى دا دەپراوہ خوار. ھەلكەندى زىيەگەرمىنى كارىكى زۆر نەستەمە، بەخاكەوہ چەسپاوہ لىي جيا نايىتەوہ.

نەسپ، ولاغ، گا، بەرازو گورگ ناوئىن وەنىو زىيەلئىن بكنە. سەگىش ناچنە نىوى و نەگەر بە ھەلە وەنىوى كەون، خوئىناوى و دارووشاوى لىي وەدەر دەكەون. زىيەلئىن جىخەوى كەروئىشك

و گۆرهدلگهنه و چه قه لى چو كه له يه. جاروباريش ده توانى سووره رتيويان ببيني كه كلكيان رووتاهه ته وه.

له مانگه كانى به هار دا زى يه لئين كۆگاي زه رگه ته و ژهنگه سووره يه. هيلانه ي همزاران زه رگه ته و ژهنگه سووره و شه مه تريلكه به لك و پۆپ و چه قله كانى زى يه گهرميتى يه وه نووساون... مينشه نگرينه كانيش كه له خه لئيفه كانيان دپنه ده رو هيرش ده كهن، ده لئى به دواي سازنه كه ي خزيان دا ده فرن به همزاران و به ميليۆن به و باله تر و وسكه دارانه يانه وه به سهر زى يه لئين دا بلا و ده بنه وه.

جالجالو كه ش دا وه كه ي خۆى به سهر زى يه لئينه وه ده ته نئ" و به يان يان كاتيك خۆر سهر ده رد نئى ده لئى تۆرپكى تنكى سپى به سهر زى يه لئين هه لكشاره كه له گه ل شو بياي به يانى نه و داوانه ي له چله زى يه كه وه بۆ چله زى يه كى ديكه رايه ل كرارن، ده كه ونه راژان. بارانئى زۆر ورد، نم نم ده بارى" وه ك تۆزى كى ورد و به حال و بال تئى ده گه يشتى. باي نه ده هات و ناناوارزا له نئيو مۆتى كه وه هه لم دا بوو.

خهريك بوو هه تا و ده كه وت. له رۆژه لائت، روونا كايى يه كى لئى ل جاروبار له پشت مژه وه خۆى نيشان ده دا و ون ده بو وه. كابرا سه به رگه گولده زى كرا وه كه ي له خۆيه وه پئى چابوو، تفه نكه كه ي له بن چله دپركينك دريژ كر دبوو، سه رى وئ كر دبوو، نه ژنۆى به زگيه وه نووساند بوون و خۆى كوشم هه لئى نابوو و نووستبوو. ده سته يه ك بالنده كه به هه را و هه نكامه ي خۆيان قيامه تى كيان وه پئ خستبوو، له ژوور سه رى وى و راست به سهر لكه كانى زى يه گهرميتى دا تئ يه رين. كابرا چاوى هه لئى نان و له سه ر يه كى دانانه وه. تا وئىك دواتر هه لئى ستا دانىشت، چاوه كانى هه لگولفين. خه والوو بوو. ته ماشايه كى چه پ و راستى كرد. له شى سه ر ببوو و نه ژنۆى شل بوون. راست بو وه، خۆى خاوكيش كرد. تامى زارى تال بوو. تفى رۆ كرد. تفه كه ي داوى جالجالو كه ي كون كر دو كه وته سه ر لقه چه قلىك. داها ته وه، تفه نكه كه ي هه لگرت و له شانى كرد. خه غه رپكى ده سك زيوى چه ركه سى به سهر رانیه وه هه لئى اسرابوو كه هه تا سه ر نه ژنۆى ده هاته خوار. له په ناى خه غه ره كه ده مانچه ناگاتته كه ي له قه دى به سته بوو. له سه ر كراسه هه ورى شه ره نگا و په ننگ و ده سته چنه كه ي سئ ريز فيشه كدانى له خۆى دابوون. دوور ينيئى كه ره شى گه وه ي له ملو دا بوو" نه وه نده نوئ بوو ده تگوت ده سته لئى نه درا وه. پئى لا وه كه شى كه له چه رميتى كه نه ستوورو نه رم دروست كر ابوو، نوئ بوو. گۆره وى يه كى خورى پر نه خش و نيگارى به سهر پانتۆله گوشاده كه ي هه لكيشابوو كه ده گه يشته نه ژنۆى. نه و پانتۆله ي له پئى دا

بوو، تاييه تى دى نىشىنەكانى كىتپاره تورووس بوو، له خورى دروست كرابوو و به تويككله گويز به رهنگىكى كالى قاوه يى رهنگ كرابوو.

دهنگى كه له شيترو حه پى سه گهل له سى لاوه ده هاته بهرگوئى. كابرا روى وهرگيترا بۆ لاي جنوب، هيچ نوخته يه كى نه ناسى، نه يتوانى شوينى خوشى ساغ بكاته وه. له جنوب دهنگىكى بهر ده وامى كه له باب ده هات. لاي رۆژناوا پر ههراو ههنگامه بوو و بۆقه كان له دوى شه وپوه، هيشتا يه ك بين ده يان قرانده. له رۆژه لاتوه دهنگىكى دلگر ده هات و كپ ده بووه وه. له دورى، له ده ره وهى زى يه لىن فيكه يه كى بهرز دى رۆژ بووه وه. ههوا گهرم و شه دار بوو و ههتاو كه له ناسمان به قهده مناره يه ك هه لكشابوو له پشت مژوه نه ده بينرا، تنيا رونا كاييه كى لىل و وه كه هه لم له پشت وهى نم نهى بارانه وه ده ره وشايه وه.

كابرا به ره و رۆژه لات وه پى كه وت. هيتى له بهر دا نه بوو. نه ژنوى دوولا ده هاتنه وه. چوار رۆژ بوو به رىنگاه بوو. هه رچهنده دوتى نيوه پوه توتشوى لى پرابوو، هه ستى به برسايه تى نه ده كرد. چوار رۆژ پيشتر له سه رچاوه ساووران سه ربازان گه مارۆيان دا بوو. ژماره يان يه كجار زۆر بوو. گولله وهك بارانه به سه رى دا ده بارين. به خوشى يه وه وه ختياك گه مارۆيان دا هه م نيواره بوو و هه م باران ده بارى" و نهو، لاي نيوه شه وئى توانى وهك پشيله به نه رمى و بى هه ست و خوست له و ديواره كه سه ربازه كان به ده ريان دا كيشابوو تى به رى. به لام نيدى كىتپاره بۆ مانه وه نه ده بوو" كى و ده ست پر له سه ربازه بوون. جگه له وهش، ژماره يه كى زۆر له دى نشينان داربه ده ست و چه كدار ره گهل سه ربازه كان كه وتبوون و له هه ر كه لىن و قوژنىنك و له نيو هه ر ده وه نىك دا له "چه ته كان" ده گه ران. هه ر حه وتوويه ك پيشتر بوو كه هه زاران لادىسى وه سه ر كىتى كه وتن و "عه لى يه زله" يان گرت كه له لووتكه مى بلندو قايمى چيادا خى حه شار دا بوو.

تنيا يه ك رۆژنه ي هيووا يه ك رىنگاى رزگارى ده مايه وه" نه وىش گوندى وايواى و له وىش "وه سمانه زله" بوو. به لام نه و دوودل بوو" له وانه بوو هه ر كه پتى نايه نيو گوندى وايواى خه لكى گوندى بيده نه ده ستى پياوه كانى ده ولته، له وانه ش بوو وهك برا، به باوه شى ناوه لاوه پيشوازي لى بكن. وه سمانه زله زۆر پير بوو و لاقىكى له سه ر لىوى قه برى بوو. زۆر له ميژ بوو لى بى خه بهر بوو. نه گه ر نه و مردي بى له وايواى ناسيا وىكى ديكه ي نيه. وه ختياك ده هات سه رىكى شومه ته زه ردى داو شه وىكى له كن مايه وه. به لام نه و له ترسان زراوى چو بوو. نه كا وه سمانه زله ش بترسى. به لام نا، وه سمانه زله ساردو گهرمى چيشتبوو" پيره پياوئىك بوو نازاو جوامير به دلئىكى پاك و مندالانه وه. بهو حاله ش، پيش بينى ناكروئى" بنياده م شيرى خاوى خواردوه. لله

به دانيشتن و خميال پلاو كردن دهردنيك دهрман ناكړئ. هرچی دهېې با بېې، ناچار دهبوو بچيته وايواي. نه گهر ريگا چاره يه كي ديكه شي بووايه، نه گهر پهنايه كي ديكه شي شك بردبايه، ديسان هستي ده كرد ناشقانه بهرو وايواي ده كيشري. زور بهووه ماندوو بوو، حهزي ده كرد بزاني هلوتستي وه سمانه زله كه هيندهي له گهل دوت و يه ك گيان بوو، ههروه ها هلوتستي خلكي وايواي چون دهېې. بهلام هر لهو كاته دا نه ده كرا چاره نووسي عمليه زله يي كه س و كارشي له بهرچاو نه يي " كه سيك كه نه ك هر نازاريكي بو ديهاتي يه كان نه بوو، بهلكوو به كه لكيشيان دهات، نو، دوتسي فقيرو هه ژارو دوژمني دهوله مهندان بوو. كاتيك ديهاتي يه كان له سهر لووتكه ي كيو گرتيان، له حاليك دا لتيان ده داو تفيان له روو ده كوتا، هيتايان و دا يانه دهستي فرماندهرو گوتيان: "جه نابي فرماندهر، عومري هه موو دوژمنانت وا كورت بي!" پاشانيس سئ شهوو روزان جيژنيان كرد. ده يه يتيان بهرچاوي خزي، هر كه پتي نايه نيو ناواي، وه سمانه زله دهست و لاقى ده به ستي و ده يداته دهستي عمليه س فابه گ. به راستي نو عمليه س فابه گه چ جوړه بنياده مي كه؟

دوي شو كه وه نيو زيه لئين كه وتبوو، دك ودال لاق و له تهر ييان هه لدر هه لدر كردبوو. جي برينه كانى ده برژانه وه. باران ورده ورده، بهلام بهرده وام دهباري. زه رگه ته له نيو هيتانه خو ساره كانيان دا خزيان مات دابوو و له سهر يه كه له كه بيوون.

چه قلعه كان پرو نه ستور بوون، بويه نه يده تواني توند بروا، هه تا نيزيك نيوه رويه روشت و گه يشته به ستي نيك. نم به ستي نه سهرانسه ري زيه لئينه كه ي دوولت ده كرد. له تهنشت ته پل كه گلتيك كه چوار لافاوكه يه كيان ده گرته وه، سئ داري نه ستوري دي تن. قه دي داري نيوه راستي گهندهل بيوو " بيووه قولكه يه ك كه جي دوو كه ساني تي دا ده بووه وه. چوه نيو كلوره داره كه. دانيشت و پالي دايه وه. باران نه ي تواني بوو له چوغه كه ي رت بي و له شي تهر بكا. تهنيا لاق و له تهر ي تهر بيوون. چوغه باش تهنراوه گولدو زي كراوه كه ي ده گه يشته نه ژنوي. تفهنگه كه ي له شاني ده ره يتاو هه لي په سارد. دوورين و خه نجه رو ده مانچه كه ي له پنا تفهنگه كه ي دانان و چاري له سهر يه ك دانان. زوري برسي بوو، بهلام گوتي نه دايه. وه ختيك نوممه ته زرد نيشانه كانى گوندي " وايواي " ي دابويه گوتبوي: " نه گهر له زيه لئينه كه وه سهر كه وتي، ده گه يه ته پل كه گلتيك. له كن ته پل كه كه سئ داران ده بيني. له ري را تا وايواي دوو سه عاتره يي. ده بچ به شهو بچيه نيو دي. له نيوه راستي گوندي داريكي بليند هه يه. له بن داره كه تابلويه كي زور سپي مه رمه ر ده بيني كه له تاريخا ييش دا ده ترووسكي ته وه " وه گري

ناگر تیشکی لی دهبیتتهوه. نه گهر گهیشتییه داره که پشتی وی ددهدی، ددهسورپی بۆ لای جنوب. پاشان وه پری ده کوی. نه گهر دنیا هیئنده تاریک بئ چاو چاری نه بیستی، دیسان برۆ. ده گه یه ده رگایهک. وهختیک گهیشتییه وی، بانگ که "وهسمانهزله!"... دهبهجهی ده رگا ده کربیتتهوه. "له دلی خۆی دا بیری کردهوه:" نه دی نه گهر نه کرایه وه؟" هه روا به دلی داهات:" نهی نه گهر ده رگا کرایه وه وه هموو بیاهه کانی ناوه دانی لهو ماله بوون؟"

له کلۆزه داره که نیوه به خه و نیوه به بیداری رۆژی ناوا کرد. کاتیک له کلۆزه که هاته دهه، ههوا نهختیک فینک ببوو. نیدی باران نه ده باری. په له په له رووناکایی دیار بوو و شهویکی مژاوی به سه زیه لینه که دا ده کشا. گولی زیه گهر میتنی بۆنیک شین و سه رخۆشکه ری لی هه له ده ستا.

تفه نگه کهی و خه نجه ره کهی و دور بیینه کهی و هه رچی هه بیوو و نه بیوو له بن سه ره ره کهی دا شارد نیوه "به جۆریک نه گهر که سیک ته ماشاشی کرد بایه ههستی به هیچ نه ده کرد" ته نیا سه ره ره کهی که میتک نا قولا دیار بوو. له چوکور او اش کهس سه ره رگی له بهر نه ده کرد، سه ره رگ لیباسی خه لکی کتپاره ی بوو. پاشان کهس به وهشی نه ده زانی، چونکه به نیاز بوو به شهو بجهی بۆ نیو دئ. رووبه پرووی، رووناکایی بهک دیار بوو. لاقه زۆر ماندووه کانی به زه حهت به سهر زهوی دا راده کیشان. باران نم نم ده باری، هه رکه بۆنی پهینی هاته بهر لووتی، وشیار بووه وه. زیه لینه کهی به جهی هیشته بوو و گهیشته بووه به کم ماله کانی ناوایی. سه گیک به دهنگیک نه ستوره وه، به هه ژاوی وه ری. دنیا زۆر تاریک بوو. کابرا بیری له هیچ نه ده کرده وه "به لام له بهر هه رچی بوو دلی خیرا خیرا لئی ده دا. هه رکه پیتی له نیو ناوه دانی نا، بیاییک دی که به ره پرووی ده هات. نیگه ران نه بوو. بۆ لای چوو. سلاوی لی کردو تی په ری. نه ویش سلاوه کهی نه ستانده وه.

کابرا که دهنگه کهی نه ناسیوو، گوتی: "نۆغر بی ریوار! بهو شهوی له کوئ را دتی و بۆ کوئ ده چی؟" وه لامی دایه وه: "له چیا ی را دیم و ده چه نارلی قشلا."

کابرا له سه ره خۆ و بی وه شک که وتن گوتی: "به خیرچی، خوات له گهل!" نه ویش له حالیک دا ده ی گوت: "بۆی"، به خۆی نه بوو له رزی.

له نیوه پاستی دتی ریگا که ده بوو به دوو "له جاده ی لای راست دارتیک گه وره رهش ده چوو. گهیشته بن داره کهو راهه ستا. که میتک نه ولاتر تابلۆ مه رمه ره سپی به که ده ترووسکایه وه. تاریکی ته واو بوو و جگه له مالتیک چرای هه موو ماله کان کووژا بووه وه. بیهنگی بوو"

بئ دەنگییه کی مهرگ هیئەنەر... پالتی وەدارە که دا. ئەوەندە ماندوو بوو چەند دەقیقە ھەروا بئی جوولە لە جیبی خۆی رەق بوو. دلێ بە توندی لیتی دەدا. جنووب لە کام لا بوو؟ کامە لا شیمال بوو؟ نەیدەتوانی رۆژھەلات و رۆژئاوا لیتک بکاتەوہ. سەری دەگیژوہ دەھات. باران دەباری و لک و پۆپی دارە بەرزە کہ لە ژوور سەری دەیان نەراند. قەدی راست کردەوہ. لەدلێ خۆی دا گوتی: "ھەرچی دەبئی بلا بئی" و وەرئ کەوت... کەمیتک دواتر لووت و بزووت لە پەرژینی مالتیک ھەژنەنگوت. بە کۆمە کۆم دەرگاکی دۆزیوہ:

"مام وەسمان، مام وەسمان، ھۆی مام وەسمان!!!"

دەنگی نەستووری پیاویک بە خەوالتوویی وەلامی دایەوہ:

"کییە؟"

"میوانی خوا."

دەسبەجئ دەرگا کرایەوہو پیاویک بە تویی کراس و دەرپیان پەیدا بوو: "فەرموو برام، فەرموو ژووری با چرایە کہ ھەلکەم."

"ئەمن لە مالتی مام وەسمان دەگەرئیم. ئیترە مالتی وەسمانزەلە نیە؟"

"کاکە راوہستە جلە کام لەبەرکەم و بت بەمە وئ، فەرموو بۆ ژووری. باران دەبارئ؟"

"ورده ورده دەبارئ."

کابرا دەسبەجئ ھات، وەپیش کەوت و بئ ئەوہی قسەیک پیکەوہ بکەن گەیشتنە مالتی وەسمانزەلە:

"مام وەسمان، مام وەسمان میوانت ھاتوہ، لەگەل خۆم ھیناوە."

دەرگا دەسبەجئ کرایەوہ. دەنگی ژنیک گوتی: "میوانی خوای بەخیر بئی، خیرو بەرە کەتی ھینا." و لیتی زیاد کرد: "نەتۆش وەرە ژووری" وەلی "ھیشتا زووہ، وەسمانزەلە خەریکە کورتانی پینە دەکا."

کابرا گوتی:

"ئەمن خەوم دئ." و رۆیشت.

ژنە کہ لە دایەوہ گوتی: "زۆر سوپاس وەلی"، و میوانەکی بانگ کردە ژووری: "فەرموو

کاکە!"

دەنگی زبزو نەستووری وەسمانزەلە لەبەر ناگردان بەرز بووہوہ: "کی ھاتوہ؟"

ژنە کہ گوتی: "نایناسم، میوانی خواہ، سەربەرگی لەبەر دایە، وادیارە خەلکی کیتوبارە بئی."

وهسمانهزله پرسى: "چيانشینه؟ كهوايه چيانشینه، ها؟ باشه، بهخیر بى، بهرهكهتى هیتنا،
وهره بهر ناورى، وهره، وهره ئیره دانیشه. باران دهبارى؟"
"نم نم دهبارى."

وهسمانهزله كورتانهكهى لهولا دانابوو و له تهپلى سهرى ههتا بهرى پىتى تهماشای
مىوانهكهى دهکرد كه به تهر پرى به پتوه راوهستاوو:
"براله بۆچى ههروا لهو نپوهراسته رهق راوهستاوى؟ دانیشه ئىدى، نهدى بابە. ياللا دانیشه
ئىدى، چت بووه؟"

ئهو نهى دهتوانى دانیشى. نهگەر دانیشتبایه چهكهكهى لهبن سهربهرگهكهيهوه دهردهكهوت.
وهسمانهزله له جىتى خۆى ههستا، دهستى لهسهر شانى مىوانهكه دانا، و به چۆكهوه
دانىشت: "ده دانیشه كورم!"
ديسان دانهنىشت.

"قەمەر دۆشه كىتك بۆ مىوانه بهرپزیه كهمان بینه رايخه."

ژنهكه لهوسهري مالى وهلامى دايهوه: "ئهو دهتىم."

"كورم زۆر تهر بووى. له كوئى را هاتووى و بۆ كوئى دهچى؟"

دهنگىكى خۆشحالانه گوتى:

"له كىتوبارهى را هاتووم، دهمهوى بجمه لای وهسمانهزله."

"ئاوا، دهچيه لای وهسمانهزله؟"

مىوانهكەش دوویاتی کردهوه: "ئاوا...!"

دایه قەمەر دۆشهكهكهى هیتنا له لای چهپى ناگردانهكه رايخست:

"فەرموو دانیشه كاكه!"

وهسمانهزله نهپراندى: "دانیشه ئىدى كورم، نهو عهبايهت دانى و دانیشه. له ژيانم دا نهوه
یهكهم جاره بىنم مىوان دانهنىشى."

دوودل بوو. به هيچ جۆر رازى نهبوو سهربهرگهكهى دانى.

دایه قەمەر به گوتى وهسمانهزلهى دا چپاند: "نم كوره زۆر تىك چوو!" وهسمانهزله به

دلسۆزىيهوه گوتى: "ئاخر بۆچى؟" پاشان دلسۆزانه پرسى: "مىوان! له شتىك نارېهحت بووى؟"

مىوان به پىكهنين و به دهنگىكى پر له خۆشهويستى گوتى:

"نام ناسيهوه مام وهسمان؟"

وہسمانزله لیتی نیزیک بووہ، دەستی لەسەر شانی میوانه که دانا، تەماشای سەر وچاوی کردو
گوتی: "نای میوان! ئەتۆ وەک جگە گۆشە کەمی من دەچی، وەک شەهینی من دەچی. ئەتۆ
حەمەدۆکی نەری؟ جگەرگۆشە کەم! شەهینە کەم!" و باوہشی بە حەمەدۆک دا کرد. لە خۆشی بیان
تەواوی لەشی دەلەرزى: "ئەوہ ئەتۆی؟ میوانی خوا ئەتۆ بووی؟ شەهینە کەم! ئەوہ ئەتۆی؟"
حەمەد لە حالیک دا نەبوو کە بتوانی یەک قسەش بکا" لە جیبی خۆی رەق ببوو و لە
ناسمانی خەونیکى دلگەر دا هەل دەفری.

"قەمەر! خوا بت گری وەرە! وەرە بزانه کئی هاتوہ. دەوەرە قەمەر وەرە!"

پیریژن لە دوورەوہ هاورى کرد: "دەلئى چی وەسمان؟ چ باسە؟"

وہسمانزله گوتى: "وەرە وەرە. وەرە وەرە. وەرە بزانه کئی هاتوہ. بزانه کئی هاتوہ!"

قەمەر گوتى: "کئی هاتوہ وەسمان؟"

وہسمانزله هاورى کرد: "شەهینە کەم هاتوہ، شەهینە کەم، شەهینە کەم."

قەمەر گوتى: "مەنەرینتە شیتى ماخولیا، مەنەرینتە! کورە کە قاچاغە. حەمەدۆک ئەتۆی

کورى خۆم؟"

حەمەد گوتى: "نەمنم، دایە!"

"زۆر بەخیر بیتی کورم! نەگەر ئەم شیتە لە کۆلت بووہ، دانیشە! خوا دەزانى لە کامە

کیتوی دوور دوورەوہ هاتووی!"

وہسمانزله یەک بین دەى گوت: "ببەدەنگ بە کچی! بەرى نادەم، بەرى نادەم. هەتا تیر تیر

بۆن بە شەهینمەوہ نە کەم بەرى نادەم" و بۆنى بەمل و شان و پشتیەوہ دە کرد.

دایە قەمەر گوتى: "کورە کە ماندوویە، کورە کە ماندوویە زۆرى کۆتیرەوہرى چاشتوون." و

باسکی وی گرت و لە حەمەدی جیا کردەوہ.

وہسمانزله ساوہیەک راماو و حەیران راوہستاو تەماشای حەمەدۆکی کردو دایە قەمەریش

هەولئى دەدا سەریەرگە کەمی حەمەدۆک لە بەرى داکەنئى کە حەمەد وەهۆش خۆی هاتەوہ

دەسبەجئ سەریەرگە کەمی داکەند. تەفەنگە کەمی، دەمانچە کەمی، دووربینە کەمی و نیزە کەمی لە خۆی

کردنەوہ بە دیوارپەوہ هەلپەساردن و بۆخۆشی دەمەساتیک دواتر لەسەر دۆشە کێک کە

دایە قەمەر رای خستبوو، دانیشت.

وہسمانزلهش چوو بەرامبەرى دانیشت. لە حەمەدەوہ راماو چاوہ سەرسۆرمان

لئى دراوہ کانئى لە روخسارى وەرئەدە گێرا.

حهمد پښه ده كهنی. دایه قه مەر قسه ی ده كړو وه سمانه زله ش هروا بڼه دنگ و بڼه جووله
ته ماشای حه مده ی ده كړد.

"نهری نوه ی ده ی بڼم راسته؟ نوه ی ده ی بڼم راسته؟ هر به راست نوه نه توی
شه هینه كه م؟ به لئ؟ تۆم دو باره به م چاوانه م دیته وه؟... نهری دیمه وه، نهری دیمه وه...
ئ... یاخوا به خیر بڼی!"

وه سمانه زله خه ريك بوو بهر بهر ده هاته وه سه رخوی:

"باشه نارا؟ قسه مته و نسیب نوه بوو كه دیسان تۆ بڼمه وه. نای وه سمانه زله نه تۆ
بڼاده میكی خو ش شانسی. كوره، كوره! دایكت نه توی له شوی قه دردا بووه. كوره
وه سمانه زله نه تۆ بۆ قه بریش به دایره و دمبه گوه ده پړوی..."

ههستا، دهستی به سه سه ری حه مده دا هینا. راهه ستا، ته ماشای كړو به دهنگی بهر
گوتی: "به خوا تۆ راست حه مده دۆكی. نه تۆ شه هینی خو می!"

دایه قه مەر له حالیک دا ده ی گوت: "خۆت شیت مه كه، مه یكه ماخولیا بازارې" به رقه وه
لیتی زیاد كړد: "شیتې په تیاره! كوره كه قاچاغه، جاریکې دیکه ناری حه مده دۆكت به دم دا
نه یه، مه ندرینه!"

وه سمانه زله هاواری كړد: "ناخ، ناخ، ناخ!"

قه مده رو حه مده ههردووك تيك رابوون.

"كوره كه خه ريكه له برسان ده مرئ. شه هینه كه م خه ريكه له برسان ده مرئ. زووبه قه مەر
زووبه!"

دایه قه مەر گوتی: "خۆ زراوت بر دم" نیستا پلاوئ ده م ده كه م.

حه مده به پتکه نینه وه گوتی: "مه ترسه مام وه سمان. له برسان نامرم."

"زووبه! شه هینه كه م خه ريكه له برسان ده مرئ. له پیش دا نه ختیک په نیر بڼه، ماستی
بڼه، ههنگوینیشمان هه یه. وه نا؟ رۆنه كره شمان هه یه؟ رۆنی تازه یه، نا؟"

حه مده دۆك گوتی: "دایه قه مەر به و نیوه شه وه پلاو پیویست نیه" شتی حازر هه رچی هه بڼی
باشه..."

"پښم گوتی شه هینه كه م خه ريكه له برسان ده مرئ، نا؟"

پاشان دهستی بۆلای مه نجه لیک كه له سه سه ر ناوړه كه بوو راداشت و گوتی: "دۆینه كه ی گه رم
بكه وه."

دایه قەمەر دەسبەجی سەرراوەی وەسەر ناو ناوری لەبن مەنجه‌له‌کەدا کردەوہ.

"نەم پیاوہ هۆش و گۆشی لێ‌برێوم، گێژی کردووم."

وہ‌سەمانزە گوتی: "شەهینە‌کەم، نەختیک راوہ‌ستە، ئیستا گەرم دە‌بیتەوہ، دۆینە‌یە‌کی خۆشە."

ناگرە‌کە‌ی خۆشتر کرد. چەند بڕ داری خستە سەر و گریان لێ بەرز بووہوہ.

دایه قەمەر بە پارانەوہ گوتی: "دە‌بەرت مەرم وە‌سەمان نەختیک نارام بە... کە‌مێک وەرەوہ سەر‌خۆت!" و سەرە‌کە‌ی لە پێش حە‌مە‌دی راخست.

تاوێک دواتر چێشتە‌کە گەرم بووہوہ. دایه قەمەر دۆینە‌کە‌ی لە قاپێکی گەرە کردو لە پێش حە‌مە‌دی دانا. هە‌لمێکی بلندو هێدی لە چێشتە‌کە هە‌ل‌دە‌ستا. بۆنێکی خۆشیشی لێ‌دە‌هات. حە‌مە‌د دە‌سبەجی و بێ‌ئە‌و‌ی قەسە‌یە‌ک بە‌کا، خێرا خێرا چێشتە‌کە‌ی خواردو تە‌واوی کرد. دایه قەمەر ماست و هە‌نگوینیشی لە‌سەر سەرە‌کە‌ی دانا. حە‌مە‌د خێرا خێرا ئە‌ویشی خە‌لاس کرد.

دایه قەمەر هەرچی خواردە‌مە‌نیی لە مالتی دا هە‌بوو، تاق تاق و جوت جوت دە‌ی‌پێتان و لە‌سەر سەرە‌ی دادە‌نان. رۆنە‌کەرە، شە‌کر، پە‌نیر، کاکلە‌گۆیژ، سێ‌و قە‌یسی و تووی وشک... سەرە‌نجام حە‌مە‌د گوتی: "خوا‌یە شو‌کور، خوا‌یە شو‌کور، خوا بە‌رە‌کە‌تی سەرە‌ی نی‌برا‌هیمی خە‌لیل باو‌یتتە سەرە‌تان!"

دایه قەمەر هەر دە‌ی‌گوت: "بجۆ کورم، بجۆ کورە، لە رێی دوورە‌وہ هاتووی، لە چیا بە‌رزە‌کانە‌وہ هاتووی..."

حە‌مە‌د بە پێکە‌نینە‌وہ دە‌ی‌گوت: "خوا بە‌زیادی کا دایه، خوا بە‌زیادی کا، ئیدی خە‌ریکە دە‌تە‌قم. چاوت لێ‌یە زگم بووہ‌تە دە‌هۆل."

لە نە‌کاو شە‌پۆلێکی شادی حە‌مە‌دی داگرت. بە‌و پێش‌وازی‌یە گە‌رمە‌ی لە مالتی وە‌سەمانزە لێی کرا هە‌موو کوێرە‌و‌ە‌ری‌یە‌کانی لە‌بەر چوونە‌وہ. هە‌ستێکی مندالانە‌ی بۆ پە‌یدا بوو:

"مام وە‌سەمان لە مالتی تۆ وە‌ک بالندە‌یە‌کی سووک بالم لێ‌هات."

دایه قەمەر سەرە‌کە‌ی کۆ کردە‌وہ و قاوہ‌جۆشە تورکە‌نێ‌یە‌کە‌ی کە زۆر لە‌میژ بوو دە‌سکی شکابوو لە‌سەر ناگر داناو پرسی: "رۆلە‌گیان قاوہ‌کە‌ت چۆن بێ؟"

حە‌مە‌د سە‌ری لێ‌شێوا. هە‌تا ئە‌و رۆژە زۆر کە‌م قاوہ‌ی خواردبووہوہ. بە‌خۆدا شکایە‌وہ و سوور هە‌ل‌گە‌را. پاشان دە‌ستی بۆ هە‌وا بەرز کردە‌وہ و گوتی: "هەر جۆرێک بێ."

وہ‌سەمانزە گوتی: "و‌ە‌ک ه‌ی مە‌ن بێ، هە‌ردووکیان پێکە‌وہ ساز بە‌کە." پاشان بێ‌ئە‌و‌ی قەسە‌یە‌ک پێکە‌وہ بە‌کەن، چاوە‌روانی ساز بوونی قاوہ‌کە‌ مان. حە‌مە‌د لە خۆشی‌یان چاوی پێ

داپچرابوون و پینده کەنی. وهختیک دایه قەمەر قاوه کەیی له فنجان دەکرد، قاوه کە بۆنیکیی خۆشی لێهەڵدەستا. ھەمەد بۆنی قاوه کەیی زۆر پێخۆش بوو. کاتیک دەسکی فنجانە کەیی گرت، دەستی لەرزى و کەمیک قاوه رۆایە نیو ژیرپیاڵە کە. ھەمەد تەماشای وەسمانەز لەی کرد تا بزانی ئەو چۆن قاوه کەیی هەڵدەگرێ و چۆنی دەخواتەوہ. دەستی ئەویش لەرزى، بەلام قاوه کە نەرۆایە نیو ژیرپیاڵە کە. ئەوہی لێدەرچى، دەستی وەسمانەز لە زیاتر دەلەرزی "دەتگوت بەل لیک دەدەن. وەسمان بە دەستە لەرزۆکەکانی، یەک تەکان فنجانە کەیی گەیانە لیتوانی و یەکەم قومی قاوه کەیی بە دەنگ و ھەرایەکی زۆرەوہ هەڵتوورانەد. ھەمەدیش ھەر وای کرد، بەلام ھەم زاری سووتاو ھەم نەیتوانی وەک وەسمانی هەلئەلووشی. قاوه کە تامیکیی تالی سەیری ھەبوو. پاش ئەوہی کەمیک سارد بووہوہ، وەک وەسمانەز لە وردە وردە خواردیەوہ. لەو ساتە بە داوہ، ھەرگیز لە ژیانیدا، قاوہیەکی وا خۆشی نەخواردەوہو لەگەڵ خواردنەوہی ھەر قاوہیەک، قاوہی دایەقەمەری وەبیر دەھاتەوہ. ھیچ قاوہیەک ھەرگیز ئەو تامە بێوینەییەو ئەو بۆنە بێوینەییە نەبوو. ھەمەد لە سەرئەسەری ژیانى خۆی دا تامی ئەو قاوہیەیی ھەر لە بنی ددانیدا بوو و لەگەڵ خواردنی ھەر قاوہیەک، ئارەزووی قاوہیەکی وای دەکردو ھەموو قاوہیەکی بۆیە دەخواردەوہ کە بەلکوو ئەو تامەیی لێبکاتەوہ.

وہسمانەز لە پاش ئەوہی قاوہ کەیی تەواو کردو فنجانە کەیی لە تەنیشت ئاورگە کە دانا، گوتی: "دەری ساردە؟ سەرمامە."

دایە قەمەر گوتی: "ورده وردە باران دەباری."

وہسمانەز لە گوتی: "باش بوو ھاتی کوپم. لە خەرپترین رۆژەکانی ژیاغان دا فریامان کەوتی. لە دەست نەم عەلەسەفابەگە رۆژگارمان لێتال بووہ. دیارە بە نیاز نیە دەست لەم دئیە هەلگرێ. رۆلە، بۆم تەحەمۆل ناکرێ. ھەمەد، شەھینە کەم، کوپی خۆم، بەراستی غیرەتم قبوول ناکا. بەلای ناخیرم، دە کوپم گەورە کردوون، بەلام چی؟ دە کەرویشکی سل و ترسەنۆک! بۆخۆشم زۆر پیرم. دیتھاتیەکانیش لە عەلەسەفابەگ دەترسن، ترسەنۆکی بەلایەکی خەرپە" ھەرچی ترسەنۆکە، خوا بێپری!

گۆلەییەک ریشی سپی و درێژ لەسەر چەنەگەیی دەلەرزى. روخساری کە چرچ و لۆچی زۆر قوولتی تێکەوتبوون، لە بەرامبەر گپی ناگردا وەک مس سوور دەچوو و لە خەم و خەفەت دا نوقم ببوو. چاوہ شینە چووکەلەکانی کە لەژێر برۆ سپی و پڕپشتەکانی دا شارارابوونەوہ، لە پیتش دا بریسکەییەکیان دەداو پاشان لەنیو گنج و لۆنجی دەوربەریان دا ون دەبوون. لە ھەموو ناکارو

کرداری و هسانه زله دا حالتیکی مندالانه هه بوو" له قاقای پیکه نینی دا وهختیک شتیکی پی سیر ده بوو، له روانینی سهر سورماوانه ی دا وهختیک برۆکانی هه لده ته کاندن، له نهوینی قولی دهرهق به نینسان و گیانداران و جروجانه و هرو پیرۆ و بالنده دا، له تهاوی ههستان و دانیشتنی و له هه موو هه لئس و کهوتی دا حالتیکی مندالانه هه بوو. ههر بۆیه بوو دپهاتییه کان چ له کاتی لاوتتی داو چ نهو کاته که به سال دا چوو بوو، پییان ده گوت وهسمان مندال! کس نازانی چۆن "مندال" بوو به زله". وهسانه زله خۆشی نهی زانی نهو رو داوه چۆن پیش هات" هیچ کس نهی زانی، له نیو ناوایی کس له بیری نه ما بوو که رۆژنیک به وهسانه زله یان گوتوه وهسمان مندال، بیجگه له یه ک کس، نهویش دایه قه مهر بوو که وهختیک رقی هه لده ستا هاواری ده کرد: "وهسمان مندال!"

دایه قه مهر به رق هه ستاوی له وهسمانی نیزی که بووه وهو گوتی: "وهسمان مندال، هۆی وهسمان مندال! نه تو چ بهم لاه ده لیتی، بۆ نایه لی پیلاره که ی دانن، هه ناسه یه ک بداو توژی ریگا له خۆی بهت کینن؟ وهسمان مندال نه تو عومرت ببیته سه د سالیش ناقل نابی! کوره که خۆی به ناو و ناوران دا داوه هاتوه ته نیره، به هه زار زه حمت گیانی خۆی نه جات داوه. نه تو ش یه ک بین... بروانه کوره که ی! چما نایینی به سه ته زمانه تاوا ته وه. نه مه بالنده یه کی برینداره که هاتوه له نیو درک و دال دا خۆی شارده ته وه" له وانیه ههر ئیستا هه زار سه ربازو هه زار ناغای به داواه بن. ئیستا ش که ئیستا یه ناوی همه ده ک زراوتۆقین ده کا. پیت وایه کهس فکر ناکاته وه که کوره که له چپای را هاتوه ته چوکورواو که سیش ناتوانن بزانی که وهختیک هاته چوکورواو راسته پری دپته مالی تو؟ نه تو ش ریگا ناده ی به سه ته زمانه پشوویه ک بدا. ههر ده لیتی، حال و وه زعمان، رۆژگارمان... با شتیکت پی بلیم وهسمان مندال! نه من تو باش ده ناسم، ناهه ریم! نه تو بهم نه قله ته وه همه ده کۆکی ده ده یه دهستی ناغاکان. ناغاکانیش همه ده کۆکی ده بهن، ده ی ده نه دهستی حکومته و نهوانیش له داری ده ده ن. له پاشانیش نه تو وهسمان مندال ههر بچووه بن داره که بگری و له خۆ به..."

وهسانه زله دهره فته تیکی بۆ قسه کردن ده ست کهوت و گوتی: "قسه ی تو یه قه مهر، قسه ی تو یه، بی ده نگ به کچی، بی ده نگ به!"

"گاره کانت هیچیان راست نین" دپه کهت به سه ردا کاول بی، عملی سه فابه گیش خوا بی پری. نه پیرۆ شوینی پیاوه تی ماوه، نه ئینسانه تی... نایه لی کوره که پشوو بدا... ئیوه ی ترسه نۆک، ههقی خۆتانه نه گهر عملی سه فابه گ بی هه وی دهره ده رتان بکا."

وهسمانهزله به دهنگيكي بهرز نه راندى: "وست به قهमेرد، وست به! لى وه بړه پيرژون!"
حهمه د به نيشتياو به نژگري يه وه ته ماشاى نهو ژن و ميړده پړه ي ده كرد كه پينكه وه
دهمه قالى بيان بوو.

"بې دهنگ به پيرژون! وست به! حهمه د، هم كورمانه هم شههينمانه. ناخ قهमेرد! ناخر
باشتر نيه حهمه د وه زعى دى يه كه مان بزاني؟"

دايه قهमेرد كه نه ختيك هيدى بيوه وه گوټى: "بؤچى، به لام نيشتا كه وايه باسى زهينه لى بؤ
بكه. گهوره ترين به لاي گونده كه مان زهينه له، زهينه له كه چل."

وهسمانهزله به لى و داچوراو و خهفته باره وه گوټى: "شههينه كم، وه زع زور خهراپه! نه تو هم
روژانه له كى و ناحه و تيه وه. عه شيره ته چيان شينه كان خه لكى كى سهيرن! هم روژانه ش به
جارتك هار بوون! نه حهمه د و كى ده ناسن، نه "گزيك دوران". ته نانه ت بابى خوشيان رار
ده نين و ده يده نه ده ستى حكومته. نه گهر پى له ناواو رازا بنينى، به دوو روژان ده گير
ده كه وى. جارى ده بى ليره له لاي نيمه وه مينى، جگه لهم پيرژونه، نابى هيچ كهس بزاني نه تو
ليره ي؟ ته نانه ت كوره كانيشم. خو جگه له وه لى كهسى ديكه تو ي نه دى كه هاتيه نيره؟"
"كهس نه يديم."

"نه گهر و ابى باشه. ته نانه ت كوره كانى هم پيرژونه ش نابى پى بزاني. يه كه نه تو ده زانى و
يه كه نه من" و يه كه هم پيرژونه و يه كيش خوى گهوره..."
دايه قهमेرد سهري راوه شانده. زيره كانى سهري نيوچاوانى كه له ژير چارشويه كه ي
دهر كه و تبوون، زرينگه يان لى هات:

"نه تو وهسمان مندا! نه من تو ده ناسم. سههينى به يانى ده چى نيو دى پر ده كه ي. نا نا ناخ.
نه من تو باش ده ناسم."

وهسمانهزله به رقه وه له جى خوى راست بزه و گوټى: "سهرم مه خه سهري پيرژونى بى نه قل،
سهرم مه خه سهري. چما نه من گيژم، چما نه من شيتم، بچم به يه كيك بلتم، نه ويش به يه كى
ديكه بلن و نه ويش به يه كى ديكه هه تا به گوټى زهينه لى ده گاتوه. زهينه ليش خو كهسى له
دهست ده رباز نابى. زهينه ليش بچى به ناغا سه گبا به كه ي بلن كه حهمه د له مالى وهسمانهزله يه
له گوندى وايواى و دوايه ش حهمه دى بگرن و له دارى بدن. وه ختيك حهمه ديش مرد، ناغا كان
له نيو دى دا، رمبازين بكن" ديهاتيه كه كان ده ربه ده ر بن و ديهاته كه ش ويران...?"

"وهسمان مندا! نه من مردوو و نه تو زيندوو" نه گهر وا نه بوو?"

"حه مەد، شەھىنە كەم! بەخىرى خۆت بەو ژنە بلتى بەو نىوہ شەوہ دەھرىم نەكا، مەيەلە
ھىندەم چەقە لەگەل بكا!"

دايە قەمەر وەختىك دىتى وەسمانەزلە زۆر توورە بوو، بى دەنگ بوو. بەبى دەنگ بوونى وى
وەسمانەزلەش لىتى پرىوہ.

دايە قەمەر گوتى: "ئىستا وەرە جىگايەك بۆ ئەم كورە بدۆزىنەوہ."
"ئەرى، جىيەكى بۆ پەيدا بىكەين كەس نەيىنى، جىگايەك كە شەھىنە كەم لەوى
بجواو بنوى و قەلەو بى. بەژنىشى بەرزتر. بى مەكەنە قەمەر، راستە ئەو حەمەدۆكە، بەلام
ھىشتا مندالە."

دايە قەمەر ھەناسەيەكى درىزى ھەل كىشاو گوتى: "خو بى پارىزى!"
دەيەويست بلتى: "بۆ دايەك و بابى... پاشان وەبىرى ھاتەوہ كە دايەك و بابى مردوون،
گوتى: "خو نەرى بە مىللەت و دەولەت بىللى!" بەلام ئەم قەسەيە خۆى پىن خۆش نەبوو"
دەولەت و ئاغاكان لەگەلى دوژمن بوون" نەگەر وەگىريان كەوتبا خوينىيان لە جىياتى ئاو
دەخواردەوہ. سەرەنجام گوتى: "...بەو فەقىرو ھەزارانە كە خۆشىيان لە ژيانى خۆيان نەديوہو
زولمىيان لى دەكرى."

وەسمانەزلە چرا فەتيلەيەكى كە لە پشتەوہى ئاگردان لەسەر پى چراكە دانرابوو دەست دايەو
چووہ سووچىكى دىكەى مالىەكەو بانگى كرد:
"وەرە حەمەد، وەرە شەھىنە كەم! وەرە نىرە جىگايەكت بۆ ساز كەين. پاشان تا بەيانى
دادەنىشىن و قسان دەكەين."

ھەم حەمەدو ھەم دايە قەمەر چوونە لاي و رووبەرۇوى دۆلابىيەكى گەورە كە نوينيان لى
دادەنان راوہستان. جى نوينەكە ئەم سەر و نەوسەرى ژورەكە درىز بوو. دۆلابىيەكى گەورە پىر
نەخش و نىگار بوو كە بە دووكەلى داران رەش ھەل گەرابوو. بەرزايىيەكەى دەگەيشتە ھۆلەى
ژورەكە. وەسمانەزلە دەرگاي گەورەى جى نوينەكەى كردەوہ، دۆلابىيەكە تازە نىوہى پىر بوو نە
جەوال كە بە رىز لەسەر يەك دانرابوون. لەسەر جەوالەكانەوہ تەختەيەكى تەنكىيان راكىشاو
كە سەرەوہكەى پىر بوو لە لىفەى تووكە مرىشك.

وەسمانەزلە گوتى: "حه مەد، وەرە، ئەمەش مالى تۆ! بەلام لەبارەى مالىەكەى
دىكەتەوہ... ئەم پىرئىنە نايەلئى ئاگام لە خۆم بى... زەوىيەكەشت... دىھاتىيەكان
زەوىيان بۆ كرپىووى... راوہستە جارى جىگاكە ساز كەين، دوايە قسان دەكەين. پىرئىن

دووباره دهی کاته ههرا! شههینه کهم! ده بی ئەم جهوالانه بئینه ده ری. کچی وەرە ئەم چرایه بگره!" چرایه کهی بو لای دایه قه مەر که راوه ستابوو ته ماشای ده کردن، راداشت و نهویش به په له لیتی وەرگرت.

پینج جهوالی پر له گه میان له جی نوینه که هینانه ده ری و به دیواریان هه له په ساردن. دایه قه مەر گوئی: "نیوه نیدی راوه ستان" نیستا نۆره ی منه. حه مه د گیان، ئەو دۆشه که بینه خواری! ده بووری ها، ئەمن تاقه تم پیتی ناشکی!"
وه سمانه زله ده سه جی گوئی: "پیره نیدی!"
قه مەر گوئی: "چ بکه م رۆله، پر بووم! ئەتۆ دۆشه که کهی بینه خوار!"
حه مه د دۆشه که کهی هینایه خوار. قه مەر دۆشه که کهی له نیو دۆلابی به که دا راخست: "ئەم لیفه و بالنجانه ش بینه خوار...!"

نوینه کان له بهر بۆنی سابوون وه ک مسک بۆن خۆش بوون، وه ک به فر سپی بوون. حه مه د دلی بوورایه وه" ئەگەر لیتی گه رابان سی شه و رۆژان ده خه وت. له بی خه وی یان خه ریک بوو شی ت بی.
وه سمانه زله گوئی: "یاللا، نیستا بجینه بهر ناوری دانیشین!"
دایه قه مەر گوئی: "ده بهرت مرم وه سمان، له کۆل کورپه کهی به وه. نابینی به سته زمانه خۆی به سه ر پیوه راناگری؟"

وه سمانه زله گوئی: "یاللا شه هینه کهم! نیستا که وایه بنوو، به یانی قسان ده کهین."

(۳)

وهه سمانه زله كه تا به يانی خهوی لسه نه كه وتبوو، له گه ل كه له باب خویندنان له جی هاته دهه ر. ناوړه كهی هه ل كړدو قاوه كهی له تنیشت ناوری دانا. نه وه نده به كه یف بوو كه نو قره ی لسه هه ل كیرابوو، له كه ولی خو ی دا نه ده كوچا. دوو جار چوو ده رگای جی نوینه كهی كړده وه ته ماشای هم مه دوكی كړد كه جار ی هه ل نه ستابوو. به لام له تاریكی دا نه ی توانی باشی ببینی. پاش قاوه خوار دنه وه چند جاری ديكه سه ری هم مه دی داو هه موو جار ی دل ی ته پ ته پ لی ی ده داو تووشی هه ژانكی نه وه نده خو ش و شیرن ده بوو كه بوی تازه بوو.

له سمندووقه دارگو تزه نه خشاوه كه، چاكه ت و پانتول كی شینی توخی ده ره ینان كه تنیا له زه ماوهندو روژانی جیژن دا له به ری ده كړدن. جله كان كوژن بوون، به لام له بهر خاوینی ده بریسكانه وه. سه ر كیرفانه كان و ده لینگه كان و په راویزی پانتوله كهی گولدوژی كرابوون. چاكه ته كه شی پر به به ری له شه ره ق و ته قه كهی بوو. دیار بوو له بن ده ستی خه یاتیکي وه ستاكار هاتوونه دهه ر. جله كانی له بهر كړدن: چاكه ت و پانتول له گه ل كراسیكی خه ت خه تی په خی حوسه ینی كه له ناوری شمی خالیس بوو و له گه ل سوخه یه کی شین... زغیره سه عاته زتوه قه له مكار ی كراوه كهی به سه ر سوخه كه یه وه هه ل واسی. له جیاتی پشتین، قایش شم شیره قه له م كاری و زیر كفت كراوه كهی یادگاری باپیری به ست كه نو ی نو ی بوو. کیسه بارووته چه رمه زیر كفت كراوه كهی وه تنیشتی خست و له په نای ویشن ده مانچه ساچه زنه ده سك سه ده ف و بریسكه داره كهی له قه دی به ست. چه كمه ره شه كانی پاش نه وه ی ماو هیه کیان تیوه راماو بو یاخی كړدن، له پین كړدن و كلاوه كهی، كه له لبادیكی ناسك دروست كرابوو و ده وران ده وری قه یتانی ناوری شمی تی كیرابوو، له سه ری نا. چه ندین جار به هه نگاری قایمه وه له م سه ری ژوره كه وه چووه

ئەوسەرى. كە ھەتاو كەوت دەرگای ئەو دۆلابىيەى كردهو كە ھەمدەى تىدا خەوتبەو. ھەمدە
 ۋەك گلۆلە خۆى خرى كىرەبوو ھەو خەوى لى كەوتبەو. تەنەنگە كەشى لەبن سەرى بوو.
 ۋە ھەمانەزلە لە دلئى خۆى دا گوتى: "ئەم كورە سەگباينكى سەيرە! ئەو تەنەنگەى كەنگى ھىنا
 لەبن سەرى نا؟ لە مالىئى منىش مەتەنە بە كەس ناكا. بەستە مندالىك! لووتى بگرم، روھى
 دەردەچى." پاشان زەردەيەكى ھاتئى و لە دلئى خۆى دا گوتى: "كورە كەمان لەو نىنسانە بە ۋەزىن
 سووك و بە قىمەت گرانانەيە، ھىوامانە، نوورى چاومانە، بەستەزمانە لە چىاو بەندەنان ھىچى
 دەست نەكەوتەو بەخواو بەژىن بكا... ۋەختىك لىرە خواردى و تەسەل بوو، لەوانەيە بەژنى
 بكا، قەلەو بى، بىتتە پالەوان." دىسان بە ئۆگرى و مېھرەباينىيەو تەماشاي روخسارىيى كىردو
 پىن كەنى: "ياخوا بژى، ئەگەر بەژنى نەكردو قەلەويش نەبوو گرنگ نىە، خۆ ئەمە عەيب نىە...
 شەھىنىش چووكەلەيە، بەلام نىچىرى لە دەست دەرياز نابى." ئەمجار بە دەنگى بەرز
 پىن كەنى: "ھەموو كەس پىتى وايە ھەمدەدۆك پىياوتكى زەلامە بە قەد دوو كەسان، بە قەد
 غولتاك! ديارە ئاوا باشترە" چونكە ھىچ كەس باوەر ناكا ئەم كورپىژگە مەزلۇومە ھەمدەدۆك بى.
 تەنەنت سوتىندىشيان بۆ بىخۆىن، كەس باوەر ناكا. ئاسوودە دەى شارىنەو ھەتا مشوورى ھەموو
 ئاغاكان دەخواو دەچىتەو ەلەكۆ كە يەك پارچە نوورە. پاشانىش دەچىتە لووتكەى بە بەفرى
 كىتوى "دولتول"، دەروا ھەتا دوندى سەرى كىتوى. پىياو وردىلانە بى باشە" ۋەك شەھىن كە
 وردو چالاكە." دلئى پىر بوو لە شادمانىيەكى دلگر. بەسپايى داھاتەو ھەموو سەرى ھەمدەى
 ماچ كىردو دەرگەى دۆلابىيەكى پىتو ەدا. دوايە دىسان دەستى كردهو بە راويچكە كىردن لەم
 سەرى ژوورەكەو بۆ ئەوسەر. لەو بەينەدا دايە قەمەر ۋە خەبەر ھات، كىرەيەكەى ھەلگرت و
 چوۋە دەرى. ئەويش چارشىتو سەى و گەرەو گولدۆزى كراو ەكەى لە سندووق ھىتابوۋە دەرو بە
 خۆىدا دابو. كاتىك ۋە ھەمانەزلەى دى، راو ەستا. پىتەننى ھات، پاشان بە ترسەو گوتى:
 ۋە ھەمان! ۋە ھەمان! ئەتۆ ھەمىشە جلكى وا لەبەر ناكەى" پىتت وا نىە خەلك بۆن دەكەن كە
 خەبەرئىك ھەيە؟"

ۋە ھەمان بە توورەيى نەراندى: "بە گۆرپى بابى خەلكىيەو! ئەگەر خەلك ئەقلىان لە مېشك دا
 بايە نەدەبوونە گالتەجارى دەستى دووسى ئاغاىان. بىرۆ تەماشاي كە! لەو ژوورە، لەنىتو
 دۆلابىيەكەدا، بنىادەمىك خۆى قانگەلە كىردو ە خەوتو ە" ۋەك مندالىكى شىرەخۆرە لىتوى
 ھەلچىنىون و چلمى ھەلدەلووشى... بە روالت مندالىكى وردىلانەيە، بەلام نازايە، ئاقلە،
 نىنسانە! ئەو نىنسانىكى تەواو ە ھەر بۆيەش ئاغاكان و پىياو ەكانى ھكومەت ۋەك سەگ لىتى

ده ترسن" له ترسی وی زراویان ده چی. هتا دوینتی نهو کتوه پینسه دزو ریگری پیوه بوو، که چی حکومت و هسر خۆشی نه دینا. ده زانی بۆ؟ چونکه نهو ریگرانه نینسانه تی بیان نه ده زانی. به لآم پروانه، بۆ همه دۆکتیک کتو و دهشت پر بووه له سهرباز. پروانه، پروانه! تهاوی ناغا مل نه ستوره کان! حکومتی کی وا گه و رهو گران، به سهربازه بی نه ژماره کانیه وه له م بهسته زمانه وه خۆ که وتوون..."

وه سمان به پهله رۆیشت. له کاتیک دا چه کمه کانی تهق و تروقیان ده هات، چوو ده رگای دۆلابییه که ی کرده وه:

"پروانه! وه مندالیک شیره خۆره وایه... نه گهر حکومت نه مه ی به م وه زعه وه بیینی هم له شرممان ده بیته دلۆپه ئاویتک و هم له بهر پیکه نیی ده درئ."

ده رگای دۆلابییه که ی پیوه دا. قه لافه تی جیدی تر بوو، دهستی له سر شانی قه مهر دانار به راویژیکی زۆر گهرم گوتی: "قه مهر، جوانکیله کم! نه گهر پیاوانی حکومت شه هی تی من به م قه لافه ته وه بیین، نه گهر ناغا کان همه دی من به و شیویه بیین رهنگه زیاتریش ترس بیانگری. نه وده م بیر ده که نه وه که کاله که به رهنگی نیه... ده لاین نه گهر نه م کورپژگه یه راپه ری و نه وانی دیکه ش نه ختیک غیره تیان هه بی چ کاریک ناتوانن بکه ن؟ نه دی قه مهره جوانکیله کم، ناوایه. پیاو بوون شتیکه و نینسان بوون شتیکه دیکه."

دووباره له نیو ژوره که دا دهستی کرده وه به راویچکه کردن:

"نینسانه تی... نینسانه تی، نینسانه تی، کچی قه مهر! نینسانه تی... بزانه لاقیم له سر لیوی قه برییه. نه گهر زۆری دیکه بژیم ده سالی دیکه ده ژیم. پاشان فاتیمه م بۆ ده خوینن. مه لی گیانم له قه وه زی له شم هه لده فرئ و ده روا. کچی قه مهر! نینسانه تی، نینسانه تی بنج و بناخه ی هه موو کاریکه. نه مه ترسه که بنیاده می خویری ده کاو نینسانه تی لی ده ستینیتته وه. نه من نه وه ی باش ده زانم و نه وه پیشت ده لیم..."

دایه قه مهر له تکه نانیک و پیاله شیریکه هی ناو دانیه دهستی وه سمان. وه سمانه زله به پوکه بی ددانه کانی نانه که ی جوی و پیاله شیره که ی به سه ردا کردو خیرا خه لاسی کرد.

"کچی قه مهر، نه من ده چمه نیو دی. نه گهر شه هی ن وه خه بهر هات، مه یه لّه بجیتته ده ری. شۆر باوه که ی بۆ به ره نیو دۆلابییه که. ته نه که یه کیشی له په نا دانئ، ههر له وئ ده ست به ناو بگه یه نئ. دوایه بی ریژه" به جۆریک که کهس پی نه زانئ. سه بی نی ههر له وئ را ده رگایه ک بۆ دیوی ته ویله ی ده که ی نه وه."

ورده بارانه که لیتی کردبووه. پهله هوریک به ناسمانه نهبوو. شو شنهبا نارامی دههات له دوروه، له دهشتی، له ناکچاسازه شهپۆل شهپۆل بۆنی نیرگری بهرتهتاو، بۆنی پهین، بۆنی گیاوگۆل، بۆنی گولاو و زهرگهتهو پهپولهو قامیش و بۆنی لیتمی گۆلاوه که له گهله خۆی دیتا. وهسمانهزله له بهر ده رگا ههلهتروشکا، قهله کهی به تووتنی قاچاغی زهردی کاره بایی داگرتهوه و ناوری دا. سێ جار وا کۆخی که دهنگی کۆخه گهیشته نهوسه ری ناوایی. نهوانه گیوئیان له دهنگی بوو، گوئیان: "نه مری له و ژوانه به که وهسمانهزله کهیفی سازه."

وهسمانهزله له جیتی خۆی ههستا، قهله کهی به لای راستی زاریهوه گرت و به شهویلاکه بی ددانه کانی گرتی، دهستی له پشتهوه گری دان، و ههتا توانی ههولی دا پشتی راست بکاتهوه و قایم رای گری، بهلام نهختیک چهماوه کۆم بوو. وهری کهوت. دهت گوت سواری نهسپیکي جوان و خۆش روهتی عه ره بی بووه. حاله تیکي هه بوو دهت گوت له بهرزایی لووتکه کانهوه دهروانیته جیهان و هه رچی له جیهان دا ههیه "دهت گوت به زمانی بی زمانی دهلی: "نه گه ر گه ر ه ترین نهینیی دنیا م له سنگم دا راگرتبی، له لای هه یچ کهس باسی ناکه م... "مه و دای نیوان مائی خۆی و مائی "سیلویرگلین"ی - که له وه پری ناوایی بوو - بهو حاله ته وه پری "به سه رمهستی و سه رخۆشی، به نیراده و دم به پیکه نین. دهت گوت دهلی: "نه ی خه لکینه! نه م کیوه چو که لانه نه من دروستم کردوون." هه ر کهس وهسمانهزله ی ده دی پی و ابوو بۆ کاریکي گرنه گ ده چینه مائی سیلویرگلین. بهلام که گهیشته به رده رکی سیلویرگلین هه ر بهو حاله تی پیشوویه وه له بهر ده رگا وه گه راپیه وه که وه ته ری. سیلویرگلین که چاوی لسی بوو وهسمانهزله هات و گه راپیه وه، له مائی هاته ده ر: "مام وهسمان، مام وهسمان! چۆن هه تا به رده رکی مائی دتی و نایه ژووری ده گه رییه وه؟"

سیلویرگلین، هاوته مهنی وهسمانهزله بوو. میرده کهی و کوره کانی چوو بوونه سه ربازی و نیدی نه هاتبوونه وه. کهس و کاریکي نه بوو، له که ویلیکی نهوسه ری ناوه دانی دا به تاقی ته نیا ده ژیا. ته نیا نه وه یه کی هه بوو که نه ویش له گوندیکي زۆر دوور ده ژیا.

"مام وهسمان، فنجانیك قاوه بخۆوه، جا برۆ!"

وهسمانهزله راوهستا، زه رده خه نه یه کی کردو هه ر بهو له خۆبایی چوونه وه به حاله تیکه وه که نه گه ر دنیا یه ک نهینیی له سنگی دا بی، نای درکینیی، گوتی: "سلامهت بی، سیلویرگلین! نیستا وهختی قاوه خواردنه وه نیه!"

له حالیک دا به ژنی راست ده کرده وه وه ری کهوت. له بنانگوییان پی ده که نی. نهوانه ی وهسمانهزله میان لهو حاله داو به روخساری گهش و جلکی جیژنانه وه دی، تی گهیشتن که شتیک رووی

داوه. دانشتووانی ناوه‌دانی له ژن و مندال و پیرو نه‌خۆش که له‌بەر ده‌رگاکانیان دانیشتوبون، کاتیک وه‌سمانه‌زلمیان دی که له نیوه‌پاستی ناوه‌دانی قه‌لنه ده‌کیشی و به به‌رگی جوانه‌وه فیز ده‌فرۆشی و بیاسه ده‌کا، له‌بەر خۆیانه‌وه گوتیان: "یانی چ بووه؟ له نیو دئی دا شتیکی ناناسایی نه‌قموماوه!"

وه‌سمانه‌زله هه‌تا نوژی نیوه‌پۆیه هه‌روا له نیو دئی دا هات و چوو، هات و چوو. که‌س نه‌ی‌ده‌وترا پرسیری لێ‌بکا. نه‌گه‌ر که‌س‌یکیش غیره‌تی وه‌به‌ر خۆی نابایه، له وه‌لام دا له‌گه‌ل سه‌رئیکی پڕ هه‌وا، چاوئیکی پڕ له بریسکه‌ی شادمانی و زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی شیرین و دلگیر به‌ره‌ووو ده‌بوو. وه‌سمانه‌زله ده‌ستی له پشته‌وه‌ی ده‌گرتن، و ده‌پۆشت و یه‌ک بین دووکه‌لی قه‌لنه‌که‌ی به با ده‌کرد.

"حسام" کورپه‌ گه‌وره‌ی وه‌سمانه‌زله ده‌سه‌جی رای کرده‌وه مائی و چوو له لای دایکی: "چ بووه دایه؟ با‌م چیی لێ‌قموماوه؟"

دایه‌قه‌مه‌ر گوتی: "نا‌زام. نه‌من چووزانم نه‌و شیت و ماخولیا‌یه چ ده‌کا! حه‌تمه‌ن دووباره شیتی‌یه‌که‌ی سه‌ری هه‌ل‌داوه‌ته‌وه، له خۆرا خه‌ریکه‌ عه‌رزێ ده‌پێوی. خۆ نا‌کرئ هه‌یچی پێ بلئی، چونکه هه‌رینا له سه‌ری دا."

دایه‌قه‌مه‌ریش وه‌زعیکی ناناسایی هه‌بوو، نه‌مه‌ش حسامی زیاتر خسته‌ گومانه‌وه:

"به‌لام دایه ده‌بێ شتی‌ک هه‌بی. نه‌تۆ له با‌م زار قایم تری، که‌س نه‌یتیت لێ‌ نایسی! به هه‌رحال با‌م ده‌یلێ. قسه‌ی له دئی دا بێنێ دئی ده‌تۆقی... دوو رۆژان قسه له دئی خۆی دا را‌گرئ دیقی مه‌رگ ده‌کا. که‌وا‌یه بۆ‌خۆت بیلێ و له نیگه‌رانی رزگارمان که! با‌م چه‌ند سا‌ل ده‌بێ ناوای لیباس له‌به‌ر نه‌کرده‌وه له‌نیو ناوایی دا نه‌گه‌راوه. نه‌و ته‌نیا کاتیک ده‌چوو له لای حه‌مه‌دۆک نه‌و جۆره‌ خۆی پۆشته ده‌کرده‌وه.

به بیستنی ناوی حه‌مه‌دۆک دایه‌قه‌مه‌ر ره‌نگی به‌ رووانه‌وه نه‌ما. ده‌ست و لێوی ده‌ستیان کرد به‌ له‌رزین و نه‌و حاله‌ته‌ له‌به‌ر چاوی حسامیش ون نه‌بوو.

حسام چوو به‌ن دا‌ره نه‌ستوره‌که‌ی نیو ناوه‌دانی. دێهاتی‌یه‌کان کۆ ببوونه‌وه به‌ تامه‌زرۆیی چاوه‌روانی خه‌به‌ریک بوون که ده‌بوو حسام له‌گه‌ل خۆی بێنێ. حسام له‌ دووره‌وه هاواری کرد: "هه‌یچم ده‌ست نه‌که‌وت. وه‌ختیک با‌م شتی‌ک نه‌لێ، چما ده‌کرئ قسه له ده‌می دایکم ده‌رکیشی؟ نا‌ره‌حه‌ت مه‌بن، دووسێ رۆژ زیاتری پێ نا‌چێ. با‌م خۆی پێ رانا‌گیرئ و نا‌خه‌ره‌که‌ی وه‌قسه دئی. به‌لام ئیستا که‌س گوتی نه‌داتئ، هه‌روا بزانه‌ن چاویشتان پێی نا‌که‌وی. نه‌وده‌م ده‌هه‌ری ده‌بێ و زمانێ ده‌کریتته‌وه... یا‌للا! ئیستا هه‌رکه‌س وه‌دوای کاری خۆی بکه‌وی..."

لای نیوه‌رۆیه وه‌سمانه‌زله چووه‌وه مالتی و چووه لای دۆلابییه‌که، سه‌ریکی همه‌دی داو دوایه دانیشت، خیرا خیرا نانه‌که‌ی خواردو دووباره وه‌ده‌ر که‌وته‌وه. سه‌رله‌نوی دووکه‌لی قه‌لنه‌که‌ی به با کرده‌وه ده‌ستی کرده‌وه به راوی‌چکان. له‌گه‌ل پیاسه‌کردن به سیله‌ی چاو ده‌ی‌پروانیه چاوی به پرسپاری دیت‌هاییه‌کانیش.

وه‌ختیک دیتی که‌س له‌و ده‌وروبه‌ره نیه، به پینکه‌نینه‌وه له‌ دل‌ی خۆی دا گوتی: "ده‌زانم فیل‌بازینه! خۆتان شاردوه‌ته‌وه به دزی‌یه‌وه ته‌ماشام ده‌که‌ن و ده‌لین نیستا نا نیستا زمانم ده‌کریت‌ه‌وه وه‌موو شتیک هه‌ل‌ده‌پرێژم. نه‌من ماندوو بووم نیه، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر دل‌یشم بتۆقی نه‌مه له‌و قسانه نیه بدرکێ، نه‌خه‌یر، نه‌و هه‌وایه نیه."

سێ رۆژی ته‌واو، وه‌سمانه‌زله له هه‌وه‌لی به‌یانی‌یه‌وه هه‌تا خۆرنا‌وابوون هاته نیو دێ و به‌و شکل و شیوه‌یه‌وه پیاسه‌ی کرد. نیواره‌ی رۆژی سیه‌م شه‌که‌ت و ماندوو خۆی به ژووری مالتی دا کرده‌وه. حالی شپزه بوو و که قه‌لنه‌که‌ی به ده‌سته‌وه ده‌گرت، ده‌ستی ده‌له‌رزی: "ماندوو بووم کوره! مردم کوره! نه‌مه سیه‌م رۆژه! سێ رۆژ، له به‌یانی‌یه‌وه تا نیواری، گالته نیه کچی قه‌مه‌ر. کێ ته‌حه‌مولى ده‌کا؟ که‌س وه‌ده‌ر ناکه‌وئ. به‌لام نه‌من ده‌زانم. نیستا نه‌وان خه‌ریکن بته‌قن."

گوئی نه‌دایه همه‌دۆک "ته‌نانه‌ت قاوه‌که‌شی نه‌خوارده‌وه. له به‌ر ناگردان دانیشت، خه‌و برديه‌وه ده‌ستی کرد به پرخه پرخ. ده‌می لیک کردبووه‌وه، ده‌ت گوت قوولکه‌یه‌کی تاریکه‌.

(۴)

له قهراخ چۆمى ساوران به دواى يهك دا دهنگى چند گولله بهرز بووهوه. هيشتا كه له باب
نهيان خويتندبوو كه له نهكاو تهقينهوهى نه رهو گورهو ههراو هۆريا گوندى پر كرد. سهگه لىكرا
دهستيان كرد به وهپين، ولاغ زه رانديان، گاجووت هۆرانديان، نه سپان حيلانديان و هات و
هاوارو زيره هممو جيهه كى گرتوهوه. شهو له باران دا خوسابوو، تاريكايى خوساو شله ژاو
هممو به تويى كراس و دهريىيان له مالا ن وهدهر كهوتن.

به لام وهسمانه زله خۆى نه دۆراندو به سپايى گوتى: "كچى قه مەر، قه مەر! وه زعه كه شپه"
ديسان نهو گه واده كه تنى كى كرد، ديسان به لايه كى به سەر كه سيك هينا."
حه مه د خيرا تفهنگه كى تاودايه، له جى خه وه كهى ده ريه پى و هه تا بن ده رگا رۆيشت،
دوودل بوو: "بچم يان نا؟" وه ختيك چرا هه ل كراو وه سمانه زله حه مه دى بهو وه زعه وه دى، به
چاوتى كى تيكه ل به گالته پى كردنه وه مۆر به كى لى كردو گوتى: "چ بووه حه مه دۆك؟ چ بووه
شه هينه كه م؟ چ بووه؟ خۆت بو شه ر ساز كردوه؟" پاشان نه راندى: "پرۆ جى خۆت دانيشه،
پرۆ، پرۆه سەر جيت! نه م مه سلانه پيوهنديان به تۆوه نيه. ديسان نهو پيره كه متياره
گه واده كه تنى كى كردوه. ديسان وه جاخى فه قيرى كى به سته زمان و بى ده ست و لاقى كوئر
كردوه توهوه. له م دى يه دا هممو شه وى نه م جۆره پيشه اتانه روو ده ده ن" پرۆه سەر جيه كه ت.
نه گه ر شتى كى گرنگ بوو خه به رت پى ده ده م."

وه سمانه زله به ده م جل له به ر كردنه وه يهك بين قسه ي ده كرد. حه مه دۆك كه نارام ببوه وه،
تفهنگه كى له شانى هينايه خوار، لووله كهى گرت و چووه بهر ناگردان. يهك دوو پۆلوى ناگرى
شه وى له نيو خۆله ميتشه كه دا ده دره وشانه وه.

دایه قەمەر لە وەسمانەزەلی - کە بە هەناسە بێرکەو هەژانەوه لە شتیك دەگەرا - پرسی: "تووبی ئەو خوایە لە چ دەگەرێتی؟"

وەسمانەزەلە بە تورۆییەیمووە گوتی: "لە گۆزی بابت دەگەرێم قەمەر، لە گۆزی بابت! لە چ دەگەرێم؟ خەریکم لەسعاتەکم دەگەرێم، لە سندانیکیش دەگەرێم بۆ سەری تۆ! نایینی لە دەری چ قیامتیکە! هەر دەبێت واش بێت" ئەم دێهاتیانە، ئەو خەلکە نەفامە حەقی خۆیانە، هەزارجار هەقی خۆیانە! حالی بووی؟"

"ها ئەو سەعاتە کەت! بەم نیووەشەوه، لەو قیامتەدا سعاتت بۆ چیە؟"

"دەمەوێت بیخەمە گۆزی بابت قەمەر گیان، گۆزی بابت!" بەخۆی نەبوو زەر دەیه کی هاتی.

دەمەتەقەیی پر لە خۆشەویستی ئەم دووانە، بێئەوهی لێک دڵگیر بن، جۆریك هەستی بەختەوهری لە حەمەدۆك دا پێك هێنابوو. دنیایەك كە ئەو دوو نینسانە پیرە دروستیان کردبوو، دنیایەکی بێپرانیوە لە خۆشەویستی و سۆزو خۆش بینی بوو. هەراو هۆریای دەری پەرهی دەگرت و حەمەدیش هەر بیری لەو ژن و مێردە دەکردووە کە دەت گوت دوو مندالن: "ئەگەر هەموو نینسانەکان وەك ئەم دووانە بوونایە، ئەگەر هەموو نینسانەکان ناوا بوونایە... خوا دەزانێت دنیا چەند جوان دەبوو، مرۆڤ چەند بەختەوەر دەبوو!"

وەسمانەزەلە کە سەعاتەکی لە گیرفانی هاویشتیبوو، گەراپەوه تەماشایەکی چەکمەکانی و قۆلی چاکەتەکی کرد. پاشان پۆلویەکی لە ناگرە کە دەرھیناوە قەلنەکی پێ داگیرساند. دەنگ و هەرای دەری هەر زیادێ دەکردو لە مالتی وەسمانەزەلە نیزیك دەکەوتەوه. وەسمانەزەلە هۆدەکی هاتەدەری. لە حەوشەیی دا راوەستاو هاواری کرد: "ناوری دا! سەگبایی گەوااد ناوری دا! وەختیک نێمە پیاو نەبێت، دیارە ناوری دەدا... دەکوژێت و دەپێت و رەحمیش بە کەس ناکا... سەگبایە ناخەرەکی قسەیی خۆی بردە سەری! ناوری لە مالتی حەسەنی بەردا... لەوانیە حەسەنی حەسەنی حەسەنی!... دیارە دەیکوژێت، نای حەسەن!... حەسەنی جوامیرم! پیاوماقوولەکم! قزلباشەکم! حەسەن! بەستەزمانیان کوشت! دایکی جوامیران زوو تازیه‌دار دەبێت... دایکی جوامیران... ئەم دێیە پیاویکی جوامیری تێدا بوو، ئەویشیان کوشت، دایکی جوامیران..."

لەگوتنی "دایکی جوامیران زوو تازیه‌دار دەبێت" پەژێوان بوووه. داخوا حەمەد گوتی لەم قسەیه بیوو؟" ئەگەر گوتی لێ بووین، بەراستی خەراپ دەبێت. بەستەزمانە وەك بەلندەیه‌کی بریندار پەنای هێناوتە بەر مالتی تۆ، ئەتۆش راست دەبێتەوه دەلێت دایکی جوامیران زوو تازیه‌دار دەبێت! هەمی وەسمانەزەلی نەفام! ئەو کە دەلێن گورگ ئەگەر پیر بوو، دەبێتە سودرەیی سەگان بە هیچ جۆر راست نیە. وەسمانەزەلە، گورگ ئەگەر پیر بوو، بۆخۆشی دەبێتە سەگ! خوا بکا گوتی لێنەبووین!"

وهسمان دەرگای جینوینه‌کەمی کردووه تا بزانی حمەد گوئی له قسه‌کانی بووه یان نا" و دوايه بانگی کرد: "کورم میوان! سەر بیینه دەرئ، تەماشاکە! گری ناگر چووته ناسمان."
حمەد هاتەدەرئ. له شێپانەمی دەرکەمی دا راووستا.

"پتییست نیه له مالتی بچیه‌دەر. تەنیا تەماشای ئەو بلتسانە بکە که ده‌چنه ناسمان شه‌هینه‌کەم! میوانە‌کەم! بلتسه‌کان ببینه‌و پاشان بچۆوه سەر جیتی، خەویکی حیسابی بکە! ئەگەر پیتشت خۆش بوو بچۆ دەرئ میزی بکە! رەنگە حمز بکەمی له دەرئ میزی بکەمی. بە‌لام لەم قورنەیه بە‌ولاه‌تر مەچۆ. پاشان رووی کردە لای ئەو خانووه که ناوری گرتبوو، و گوئی:
"وه‌ختیک ئەمن قاچاغ بووم، شەش مانگان له یەك مال دا مامه‌وه. رۆله ده‌زانی له‌و ماوه‌یدا به ئەزەت چی‌ه‌وه بووم؟ به ئەزەت‌ه‌وه بووم له دەرئ، لەبەر ئەستێران، به خەییالی ناسووده‌وه میزیکی حیسابی بکەم. یە‌کەم شەو که له ماله‌که چوومه‌دەر له هه‌وه‌لین دەر‌فەت دا یە‌کەم کاری کردم ئەوه بوو که چووم لەبەر ئەستێران میزم کرد. هەل به دەر‌فەت بزانه! ئەتۆش برۆ هەل‌میزه! میزیکی به که‌یفی خۆت بکە به خەییالی ناسووده! بە‌لام لیتره دوورتر مەرۆ!"
حمەد بە‌سپایی له دەرگا چوو دەرئ.

سێ ژووری بە‌سەر یە‌که‌وهی حەسەنی یۆبازتۆغلی له ناگر دا دە‌سووتان. ژووری یە‌کەم ماله‌کەمی بوو، ئەوی بە‌ره‌ژێرتەر تەویلەو ئەوی خوارتریش کادینی بوو. له یەك سات دا ناگره‌که که‌یشت‌بووه مالتی "دەلی دوراک"ی دراوسیتی. مالتی دۆراکیش لە‌نیو بلتسه‌ی ناگر دا دە‌سووتا. هەر‌چە‌ند بای زۆر به قە‌وه‌تی نە‌ده‌هات، بە‌لام با، بلتسه ناگره‌کانی به ئە‌ندازە‌ی مناره‌یه‌ک بلیند دە‌کرد. ناگر بلتسه‌ی دە‌داو بلتسه‌کان له شە‌ودا بلاو دە‌بوونه‌وه.

هە‌موو خە‌لکی ناو‌ه‌دانی مندال و پیرو لاو و ساغ و نە‌خۆش رۆ‌ابوونه دەرئ. هیندیکیان جلیان لە‌بەر کرد‌بوونه‌وه و دە‌سته‌یه‌کیش هەر له‌وئ، لە‌بەر رووناکایی گری ناگره‌که خە‌ریک بوون لە‌بەریان دە‌کرد‌نە‌وه و ژماره‌یه‌کیش به تویی کراس و دەر‌ییان دە‌ریه‌پیوون.

حەسەنی یۆبازتۆغلی، دە‌سته‌کانی لە‌بن هە‌نگلی گرتبوون، لە‌شی به راست و چە‌پ دا دە‌سوورانو چاری له ماله‌ سووتاوه‌کەمی وەر‌نە‌ده‌گیرا. ژنه‌کشی منداله‌کانی لە‌دە‌وری خۆی هال‌اند‌بوون و به دەر‌گی بە‌رز دە‌گریا.

ئە‌وانە‌ی ئە‌و سووتامە‌یان ساز کرد‌بوو، هەر له پێش دا دەر‌گای هەر‌سێ ژووره‌که‌یان ناو‌ر دا‌بوو. بۆ‌یه یۆبازتۆغلی نە‌ی‌توانی‌بوو پرمۆ‌لیتیکیش کە‌ل و پە‌لی نی‌ومال بێ‌نیتە‌دەرئ" تە‌نیا توانی‌بووی به زە‌حمەت گیانی خۆی و ژن و منداله‌کەمی نە‌جات بدا. ئە‌گەر له‌حزە‌یه‌ک دەر‌نگ‌تر جوولابا، ئە‌وانیش لە‌نیو ناگردا دە‌سووتان و دە‌بوونه خۆ‌له‌می‌ش.

له تهويله‌ی حيله‌ی نه‌سپيټك ده‌هاته به‌رگوي، كه عمرزو عاسمانى ده‌له‌رزاند. نه‌سپه‌كه له سووچيټكى تهويله‌وه ده‌چوه سووچيټكى ديكه‌وه به‌رده‌وام به شيوه‌يه‌كى دلته‌زين ده‌ي‌حيلاند كه زياتر وهك ده‌نگى نال‌وه هوار ده‌چوو تا حيله‌ى نه‌سپ. نه‌وه بزورته ناگرانه كه له هۆله‌ى داگرساوى خانوه‌كه به‌سهر پشتى دا به‌رده‌بوونه‌وه، نه‌سپه‌كه‌ميان شيتت كردبوو. كه‌س نه‌ي‌ده‌توانى بۆ رزگار كردنى كارټيك بكا. لاه‌كان و پياوه‌كان هه‌روا راه‌ستابوون و گوي‌يان له‌حيله‌حيلي به‌ ژان و نۆفى نه‌سپه‌كه بوو.

سه‌فچه‌كاهي‌اي پير به پارانه‌وه به يه‌ك يه‌كى ديته‌يه‌كه‌كانى ده‌گوت: "ئينسانيتك پيدا نابي نه‌م ده‌رگايه بكا‌توه، جواميټيك، پياويټك پيدا نابي نه‌م ده‌رگايه بكا‌توه؟ نه‌وه نه‌سپه نه‌سپيټكى ره‌سه‌نه، نه‌گهر ده‌رگاي لى‌ي‌كه‌نه‌وه بۆخۆى ديته‌ ده‌ري. زگم پيى ده‌سووتى! نه‌سپيټكى ره‌سه‌نه" نه‌سپى ره‌سه‌ن وهك بنياده‌م وايه" ده‌گرى، پي‌ده‌كه‌نى، بير ده‌كاته‌وه، ته‌نيا ناتوانى قسه بكا. نه‌وه جۆره نه‌سپانه باشتري‌ن دۆستى بنياده‌من! جواميټيك، پياويټك پيدا نابي؟ ئانائى پيرى مالت خه‌رابي! حه‌يف كه بۆخۆم له خۆم را نايينم ده‌رگاكه بكه‌مه‌وه، بۆخۆم ناتوام..."

حيله‌ى نه‌سپه‌كه به‌ره به‌ره زياتر په‌ره‌ى ده‌گرت و دلته‌زين تر ده‌بوو.

له نه‌كاو حه‌سه‌نى يۆياز نۆغلى له جيبى خۆى ده‌ره‌پرى و وهك فرپه‌ به‌ ده‌ورى خۆى دا سوورا" پاشان خه‌رايىكى ته‌ر كه چهند لاوى ناوه‌دانى به ده‌ستيانه‌وه گرتبوو بۆ نه‌وه‌ى به‌سهر خانووى ته‌نيشت خانوه سووتاه‌كه‌ى دا دهن و نه‌يه‌لن ناور بگري، له ده‌ستى نه‌ستاندن. خه‌رايه‌كه‌ى له خۆيه‌وه پيچاو له چارليټك نانيتك دا له بليټسه ناگره‌كان تى‌به‌پرى، خۆى به ژوروى ته‌ويله دا كردو هه‌وسارى نه‌سپه‌كه‌ى گرت و هه‌ر به‌و خي‌رايىيه هاته‌وه ده‌ري. نه‌سپه‌كه هه‌ر كه گه‌يشته ده‌ري، هاته سه‌ر پاشووان، هه‌وسارى له ده‌ستى حه‌سه‌نى ده‌ره‌هناو غارى دا بۆ مه‌يدانى نيو ئاوايى و له‌وي وهك حه‌سه‌نى، كه ماوه‌يه‌ك پيشتى به‌ ده‌ورى خۆى دا سوورا‌بوو، ده‌ستى كرد به سووران به‌ ده‌ورى خۆى دا" ماوه‌يه‌ك سووراو پاشان بۆ لاي ده‌شتى ده‌خۆى نووساو له‌گه‌ل تاريكايى شه‌و تيكه‌ل بوو و له‌به‌ر چاو ون بوو.

به‌ره به‌ره هۆله‌كان له گرپ ناگردا ون ده‌بوون و ده‌بوونه خه‌ره‌مانىكى ناگر له ته‌نيشتى ناوه‌دانى. يۆياز نۆغلى خه‌رايه‌كه‌ى له‌سه‌ر شانى هه‌ل‌گرت و ديسان ده‌ستى له‌بن هه‌نگلى نانه‌وه دووباره چاوى برپيه بليټسه ناگره‌كان و تى‌يانه‌وه رام.

نه‌وانى ديكه‌ش راه‌ستابوون و بى‌ جووله، ته‌ماشاي سووتانه‌كه‌يان ده‌كرد. له هۆده‌كان ده‌نگى قرچه قرچى شكاني داره‌كان ده‌هات" و ديواره‌كان تيك ده‌رووخان. ده‌نگى دوا گوپه‌كه - كه له ته‌ويله دا گيرى كردبوو - به‌ره به‌ره بيته‌نگ ده‌بوو.

هه موو له جیی خۆیان رهق ببوون، هیچ کس جوولمهی نه ده کرد. روخساری هه مووان باریک و رهنگ زهرد بوو. لهو نیوه دا ته نیا وه سمانه زله وه زعیکی دیکهی هه بوو. دههات و دهچوو، قسهی ده کردن، قهله به لیوه وه، و زه ده خه نه له سه لیبوان، دهستی له پشت وه گرتبوون و قهلهی به با ده کرد. هه تا وه ناتاوێک دههاته لای ییازنۆغلی و دهی گوت: "سه رت سلامهت بی، براله هه نه قهله له خه ساریکی" پاشان ده گه رایه وه ده رۆیشت و گوئی نه ده دایه نه وه که ییازنۆغلی گوئی له قسه کانی هه یه یان نا. دووباره دههاته وه دهی گوت: "دۆستی خۆم، نه توو کاریکی چاکت نه کرد! کاره کهت ناشیرن بوو" راست و رهوان پیته بلیم نه توو هه موو دییه کهت خسته مه ترسی یه وه. دیاره سزایه که شت وه رگرت! موسیبهت له وه خراپتر ده بی؟ خه ریک بوو ژن و منداله کهت و بۆخۆشت لهو ژوره دا بسووتین. شوکری خوا بکه هاوړی! شوکرانه بۆیتر به، موسیبهتیک له هه زار نه سیحهت باشتره. نه من نیدی له مرۆ به دواوه له توو دلنیام. که سیته له گه ل مردن به ره وروو بی، باشتر ده بی، پیاو تر ده بی، له راستی دا نه توو پیاوێکی نازابووی، به لام هه لهو کاته دا بابایه کی که لله شهق بووی" وانیه؟"

چهند سیبه ریک ده چوونه ماله کان و دههاتنه وه دههههه. چهند سیبه ریکیش ده چوونه نیو بلیمه ناگره کان و دههاتنه وه دههههه. بۆنی گوشتی سووتاو دههات. بۆکرووو بۆزووروو دههات. بۆنی سووتان له گه ل بۆنی به هاری ساوا تیکه ل ده بوو.

سه ره نجام وه سمانه زله له پیاسه کردن ماندوو بوو. چوو له بهر روونا کایی ناگره که راهه ستا. پشتی له ماله سووتاوه که کرد بوو و گه رمای ناگر له پشتی ده دا. سه ری هه لیتناو به پیکه نینه وه چاوی به سه ره یه کی دیهاتی یه کان داگیترا. به ژن و پیاو و پیرو لاره وه له هه مووانی روانی. کاتیک وه رسوورا بۆلای راست، لووت و بزووت له سه فچه کاهیا هه لته نگووت که دههاته لای. وه سمانه زله گوئی: "بروانه دۆستی خۆشه ریست! سه فچه کاهیا، بروانه! نه م بلیمه چهند جوان! له تاریکایی شهوی به هاردا چهند جوان!" نه جار قاقا پیکه نی. هه موو خه لکی ناوه دانی گوئی یان له پیکه نینه که ی بوو و به سه رسوومانه وه ته ماشایان کردو کردیانه پرته و بۆته.

"بروانه سه فچه کاهیا، بلیمه بۆ شهو چهند چاکه! گولله بۆ سنگ چهند باشه! ده ست و لاق به ستراومانه وه بۆ مه مانان چهند باشه! شیوهن و گریان بۆ دلمان چهند چاکه! له چکی ژنان له جیاتی کلاو به سه رمانه وه چهند جوانه! نینسان بوون بۆ نیمه چهند باشه! بروانه سه فچه گیان بزانه! نه م بلیمه چهند سوورن، چهند جوان! که با لی یان ده دا، بلیمه تر ده بن، پان تر ده بن جوان تر ده بن. که بلیمه کان به رزتر ده بن، دللی منیش گه وره تر ده بیته وه، زیاتر ده کریمه وه. دلم

وهك ده زگای ناسنگهرانی لی دئی. ویتک چوونی دل و ده زگا چند باشه! عهلیسه فابه گیش بۆ ترسنۆکیی مه مانان چند باشه! نینسانه تییش بۆ مه مانان چند باشه! بروانه براله، سه فچه، بروانه! ته ماشای نهم بلینسانه بکه! بلینسه بۆ شه وه کاغان چند باشه!"

سه فچه کاهیا ته ماشایه کی روخساری به پینکمنین و خۆشحالی وه سمانه زله می کرد. گوتی له قسه کانی بو وهك ورینه می شیتیک بی مانا بوون. سهری راوه شانده و لیتی دور کوه توه. ده رۆیشت و لمبر خۆیه وه دهی گوت: "خوایه، خوایه، خوایه، پنا به خوا. خمریکه بهره بهره نه قلی ده گۆرئ" جارن وانمبوو. دئی ناگری تی بهر بووه، نمو لمبر ناگره که راوه ستاوه، پیس پیس، پینده کهنی. نای وه سمانه زله، نای! پیر بووی ها! پشتت کۆم بووه توه، سۆمای چاوه کانت رۆیشته ها! نای وه سمانه زله می خۆم نای! نهی هاو پیتی به هیممه تم، نای! نه تۆش پیر بووی! بنیادهم وه ختیک پیر بوو، وهك مندالانی لی دئی" تمنانهت وهك مندالی شیره خۆزه. نهی به مستزمان! خوایه، خوایه، خوایه پنا به تۆ!"

سه فچه کاهیا دووسال له وه سمانه زله گه وره تر بوو. پشتی چه مابووه وه" به تهواری دوولا هاتبووه وه. وه سمانه زله سه فچه کاهیا له دئی دا، جووتیک بوون که نه خلایقی سهیر و سه مه ریهان هه بوو. خاوه نی داب و رۆوشو نیتیک جیا له خه لکی دیکه بوون و رۆوشو نیتی وایان بهرپا ده کرد که دیتها تیه کان نه سهریان لی ده رده کرد و نه قه تیشیان دیبوو، ههردوو کیشیان له گه ل نهم رۆوشو نیتانه ریک ده کوه تن. ههردووکیان جلکی وهك یه کیان له بهر ده کرد، ههردووکیان ده مانچه می "گۆبوور" یان له خۆ ده به ست و هیچیشیان مومکین نه بوو له خۆ به ستنی ده مانچه می ساچه مه زه نی قه دیمیان له بیر بچی. ههردووکیان - له مندالی یه وه سهریان به گوتیزان ده تاشی، به لام راست له نیوه راستی ته پله سهریان به پانایی دوو قامک موویه کی درتیزان ده هیشته وه. مووی که لله سهری سه فچه کاهیا نه وه نده درتیز بوو که نه گهر بهری دابایه وه، وهك پرچی ژنان ده گه بیشته سهر پشتیتنی.

شمو، به نارامی ده روهی و له گونده کانی دراوین شه وه هاوار و ههراو هۆریایهك دهاته بهر گوتی. له نیو ناکیاساز دهنگتیک وهك ته قینه وهی گولله تۆپ ده بیسرا. وهك دهنگی گولله تۆپیک که له بن زه وی دا به ته قینه وه - بۆنی باتاغ و بۆنی گول و نیرگزو بۆنی بههار له گه ل بۆنی سووته مه رۆ تیکه ل ببوو... ده مه ساتیک پینده نهنگی یه کی قول بهرپا بوو. هه موو ده نگه کان له پر کپ بوون. نه سپیک له دوری به تالی دهی حیلاند. پاشان پینده نگ بوو. قرچه قرچی ناگر له میژ بوو به ره و پینده نگ بوون چوو بوو. بۆنی گۆشتی سووتار و فزای پر ده کرد. کونه لووتی دیتها تیه کان پر بوون له دوو که ل و چهواری گۆشتی سووتار. هه موویان ده ستیان کرد بوو به کۆخین.

بلینسه کان ورده کورت تر بوونه وه، چووکتر بوونه وه لای بهیانی هۆده سووتاره کان ته نیا کۆما ناگریکیان لی به جۆ مابوو" و وه ختیک هه تاو ده رکوه ت، ماله کان ته پۆلکه

خه لئووزیتکی رهش بوون که دووکه لیان لی هه لده ستا. له نیتو نمو ته پۆلکه خه لئووزده هیندی ده فیری مسی خواری ختیج و تاواه، چهند پارچه ناسنی نیرو ناموورو کۆیه که بهرد نهستی دیار بوون که ببوونه قسل... هه یوانه سووتاوه کان کوته ئینسکینکیشیان لی نه مایووه وه. له تهویله کهوه ههتا قوولکه که ی پشته وهی، رۆنیتکی رهش وه ری که وتبوو.

ژن و مندال به خه والووی، پیره کان به دۆش داماری و ماندووی و جارزی و لاوه کان و تازه به سالداچووه کان ماندوو و نارهق کردوو له سهر عمرزی ته، به ره ههتا و تیک که خه ریک بوو سهر ده ریئتی، هه لئووشکا بوون، سه ریان داخستبوو و روخساریان خه ماوی و ناهومید بوو. نمو سه رانه که به ریان دابوونه وه، نه ده جوولان و ناوریان وه راست و چه پ نه ده دایه وه. شتیکی وه که شهرم له فزا دا شه پۆلی ده دا، ده ت گوت نه گهر سهر هه لپرن و ته ماشای روخساری یه کتری بکه ن زراویان ده تۆقی. کهس چووکترین دهنگی لیوه نه ده هات. بیجگه له وزه وزی نمو زه رگه تمو میشه نگینانه که له گولیکه وه ده چوونه گولیک و له چلیکه وه ده فینه سهر چلیک، دهنگیتکی دیکه نه ده هاته بهر گوئی.

لهو نیوه دا تنیا وه سه مانزله به ره نمو خۆره که خه ریک بوو سهر ده ریئتی، راوستابوو. سینه ره درتیه که ی به ده شتی دا پان ببووه. وهک په یکه رتیکی به سام، زه رده خه نه له سهر لیو، له بن یه که مین تیشه که کانی به ره به بیان دا بی جووله راوستابوو. ماومیک ناوا راوستاو دووکه لی قه لنه که ی بۆ لای نمو خۆره هه ل ده هات، به بادا کردو شه به یه کی نهرمی ده هات دووکه له که ی له گه ل خۆی بۆ دووری برد. پاشان وه سه مانزله جوولیه کی کرد که ده ت گوت سه رتیکی غولیکه ی هه زار سهر جوولاه، دهستی کرد به راوتیچه که ردن بهرام بهر بهو ناپۆزایه که له سهر عمرز دانیشتبوون. له نیتو نمو خانوه سووتاوانه دا که هیشتا دووکه لیان لی هه لده ستا، دهستی له پشت خۆی گرتبوون، قه لنه که ی به ده مه وه گرتبوو، گهر دنی راست راگرتبوو، ده گه را... دینه تیه که کان سه ریان هه لپری و ته ماشایان کرد. نمو که یف و ده ماغ و په یسه کردنه ی به نیتو خانوه سووتاوه کان دا بۆ وان جینگای سه رسورمان بوو. ههتا خۆره تاو به مرز بوو، وه سه مانزله هه روا په یسه ی کردو دووکه لی قه لنه ی دایه بهر با. سه ره فجام روو په رووی حه سنی یۆ باز تۆغلی که وشک ببوو، راوستا. دهستی راستی حه سمن سووتاو و هه لسه ساو و پر بلۆق بوو، دهستی چه یی له بن ههنگلی نابوو، روخساری وهک زه رده چه یوه زه رده هه ل گه را بوو و به شه ویک ده سال پر ببوو. وه سه مان به دهنگیتکی رهوان، خۆش حاله نمو زهنگولته دار گوتی:

"حه سنی یۆ باز تۆغلی، حه سنی یۆ باز تۆغلی! بابی خوا لی خۆش بووت قه لباش بوو، به لام کوردیکی قاره مان بوو" په یاریک بوو "هیچ کهس و کاری نه بوو. به لام کهس نه ی ده وتیرا پی پی پستی چاوت برۆیه. حه سمن! نمو رۆژانه مندالینکم دی" به یانی، تیارایی، شه وی، وهک خۆره تاو گهش بوو" بهسته مندالینک وهک مندالان دلیک، به لام سه رانه سهر غیرهت و نازایه تی. نمو بهسته منداله حکومه تیکه به ده سه لات، ته نه نهت

"مستەفاكەمال پاشا"ش لىي دەرئىسى، ھەر ئىمۇ مستەفا پاشا چاوشىنە كە يۇنان و دىئاي بە پاروويەك خوارد. ئاغاكان لە ترسانى وەك بى دەلمەرزىن. ھىسەنى يۇيازتۇغلى، ئاغاكان ئىمۇندەي لەمبەر دەلمەرزىن كە لە ترسانى پاتۇلىيان بە گەرەكى خوارئۆ بەند نەدەبوو. ھالى بووى يۇيازتۇغلى؟ دوو كەلىمە قىسىم لەگەلت ھىيە. با غەلىسەفابەگ بىن خانووەكەت بسووتىنى "ھەرۈك سووتاندىشى! كارى چاكىشى كرد" كارىكى بەجىي كرد، كارىكى جوانى كرد، دەستى نەرزى... با بى ئىشمەش بكوژى، ھەقى خۇمانە برالە! ئىمە بۇخۇمان بىن ئابروويىمان كړيوە ھاورى! كارىكى زۆر باش و بەجى دەكا. با ئىمۇ غەلىسەفابەگە سەگبابە بى و ھەر كارىك لە دەستى دى، بىكا. زۆر باش، تەنبا يەك شتت لەمبىر بى. قەت مەترسە! بە ھىچ جۆر مەترسە! مەبەلە دلت بترسى! دلى ترسەتۆك بە كەلك ناىە" زوو دەنگى لەمبەر دەپرئ. يۇيازى من! نەتۆ مەترسە برالە، مەترسە! ئىمۇ لامەزبە ھەموو ئىمۇ بەلایانەت بۆيە بەسەر دىنى كە بترسى. مەترسە. برا نازابەكەم، مەترسە! نەتۆ بىاوتىكى بەغىرەتى، مەترسە! ھاورى، ئەمن پىت دەلئىم مەترسە! چونكە بىاوتىك بترسى ھىچ وەخت و لە ھىچ جىيەك رووى رزگارى ناىنى. - چ بچىتە ئاسمان و چ بىتەمە سەر ەمرزو چ خۆي بە دەريادا بەل مەترسە! نەسپە راكردووەكەت دووبارە دىتەمە جىي خۆي. غەلىسەفای سەگبابىش سزاي خۆي دەبىنى. ئىمۇ نەسپەي لە ئاورت نەجات دا دووبارە دىتەمە، دىتەمە ئىمۇ دەستە بلۆق كرددەي تۆ كە بۇ نەجاتى ئىموت سووتاند، دەبىنى. دەستت دەبرۆتتەمە كورم؟ ديارە دەبرۆتتەمە، با بىرۆتتەمە. دەستى سووتاو چاك دەبىتەمە، نەسپى رۆيشتوو دىتەمە، بەلئى دىتەمە. نەسپىك لە سووتان رابكا ئىلى ناگەرئىتەمە، بەلام نەسپى تۆ دىتەمە. برالە، يۇيازتۇغلى! ھىسەن قۇلباش، ھىسەنە كورده، پىت دەلئىم، پىت دەلئىم، پىت دەلئىم... "دەنگى بەرزتر كرد، دەنگى، دەنگىكى ئاناساى بوو" دەنگىكى نەستورر بوو دەت گوت لە دەمى غولنىك دىتە دەر "دەنگىكى بەھىز بوو: "نەسپەكەت دىتەمە، برالە يۇيازتۇغلى، نەسپەكەت دىتەمە، لە پشت ھەر تەپۆلكىمەك ھەتاوتىك ھەلئى!"

و ھەمانەزلە بە پىكەنەنەمە چاوەكانى كە جووتە برۆيەكى پىر پشت داى چۆشپوون بەسەر ئاپۆزايەكەدا گىرا. لە پاشان بە دەنگىكى پىر لە مەتەنەمە، بە پىر داگرتن لەسەر يەك بە يەكى وشەكان گوتى: "لە پشت ھەر تەپۆلكىمەك ھەتاوتىك ھەلئى، ھەتاوتىك، ھەتاوتىك، ھەتاوتىك." و پاشان بە قامكى گمورەي كە دەتگوت رەگەي زىيەگەرمىتىيە، ھەتاوى نىشان دان و گوتى: "ھەتاوتىكى ئاوا ھەلئى، ھەتاوتىكى ئاوا جوان! ھەم جوان و ھەم گەرم... بەلئى، ھەتاوتىكى ئاوا، ھەتاوتىكى ئاوا. لە پشت ھەر تەپۆلكىمەك ھەتاوتىك ھەلئى. نەسپەكەت دىتەمە، رۆژنىك دىتەمە، رۆژنىك..."

پاشان پشتى تىن كوردن و خىرا بۆ لاي مالى وەرئى كەوت، و ھەتا ئىمۇ كاتەي گەشىتەوە مالى و توند دەرگای لەسەر خۆي پىتەدا، ئاپۆزايەكە ھەروا چاويان تىتوە برىبوو.

(۵)

خەرىك بوو خۆرەتاو بکەوئ. ئەسپى يۇيازتۇغلى بە پىئوھ بىچوولە لە نىئوھراستى دەشتى
راوھستابوو. سىبەرەكەى بەلای بەردەلانەکانى ئاناوارزادا کەوتبوو. ھەزاران بالئندە يەكدەنگ
بەرامبەر بە ھەتاوتىك کە خەرىكى ھەلاتن بوو، دەیان خوتىندو دىنيان پىر کردبوو لە
ھەنگامەيەك وەك ھەنگامەى رۆژى قىامەت. ئەسپەكە مىلى راکىشاپوو“ دەت گوت بۆن بە
گىايەكى تەرۆ تازەوھ دەکا. سىپايى چاوە رەشەکانى پىر لە خوتىن بوو. بلۆتىك لەسەر کەفەلى
لاى راستى ھەلمسابوو. چەند لەحزە دواتر مېش و مەگەز لە دەورى بلۆقەكە دەستيان بە
گەران کرد. ئەسپ بۆ دەرکردنى مېشەکان کلکى راوھشانە... ئەبجار مېشولەورتکەو دوایە
مېشەرەشکەى چووکەلە لەسەر چاوەکانى کەلەكە بوون. حەيوان کە رەق راوھستابوو، بەردەوام
سەرى رادەوھشانەو ماوھەيەكىش بىئەوھى گۆئ بداتە ئەو مېشانەى لە جياتى بلۆقەكە لە چاوى
نىشتبوون، بىھەست و خوست راوھستا.

ھەتاوتىكى مەيلەوگەرم دىناى پىر کرد. دەنگى بالئندەکان کپ بوو، و زەرگەتەکان لە ھەواى
گەرم دا کەوتنە فېرىن. وھختىك گەرما قايم بوو، زەرگەتە ئارەق کردووەکانىش لەنىو گولە
گەورەکان دا خۆيان شاردەوھ. نىدى شوتنەوارىك لەو زەرگەتەنە دەبىنرا کە لە گەرما دا بالئان
لىك دەداو دىنيان پىر کردبوو لە وزە وزى خۆيان. تەنيا ژەنگەسوورەو مېشە شىنکە بە رەنگى
سوورو شىنەوھ درىژەيان بە سوورپانەوھى خۆيان دا. پاشان ئەوانىش مىلى رىنگايان گرت و لە
دوورى وەك پارچە ھەتاوتىك لىرەو لەوئ درەوشانەوھو ون بوون. گەرما توندترى کرد، ھەوا
شەدار بوو، گىاوگۆل و دارو بالئندە ھەموويان لەو گەرما شەدارە بەھارىيە رۆچوون. ھەورتىك
لە پەپوولە بە ھەوادا بلأو بووھەو تىپەپى. ھەورتىكى مېشەنگىنە وەك توفان ھات و بەسەر

دارچناریکی بهرزوه نیست. هه موو شتیك بۆنی تازهیییهکی هه تاو لئی دراوی لئی دههات، گولئی تازه پشکوتووی هه تاو لئی دراو، گیاشینی هه تاو لئی دراو، خاکی تازهی هه تاو لئی دراو. لهم گهرما هه لئاموییه دا، خاکی ناناوارزا که دهت گوت هه ر نیستا پاك و خاوین نافهریده کراوه بۆنی تازهیی لئی دههات.

چاوی نهو نهسپه که بی جوولته بهسه ر پیته راوه ستابوو، پر بوون له میشه رهشکه، و بلۆقی سه ر که فه لیشی له نیو میش و مه گه زدا ون بوون. په پوله یه که له نیو یالئی دریزو نارهق کردوی نهسپه که هه لئیشتیبوو، باله شینه کانی لیک ده کردنه وه و ویکئی ده نانه وه.

ره نگدانه وهی رووناکایی ناوی گۆلوی ناکچاساز که وتیبه وه سه ر دیوی چه پی ملی نهسپه که. له نه کاو به هۆیه کی نه زانراو، نهسپ جوولا، سه ری راوه شاندا، چند جار جووته ی هاویشت، میش و مه گه زه که ی له خۆی ده رکردو له لایه کی ده شته که وه بۆ لایه که ی دیکه ده خۆی نووسا. له خوار وایوایه ره هه تا مه زراکانی "تارسووسلی" لینگئی دا. نه وه نده توندی غارده دا که لاقی نه ده بینران.

وه ختیك نهسپه که له زه وییه کانی تارسووسلی تی به ری و گه یشته ده ور به ری نارلی قشلا، تیواره داده هات. ناوی گۆلوی نارلی قشلا له په ستا که فی ده کرد، هه لده قولئی و بلقی ده دان. ره شاریکی دریزو زه لام نارام نارام له نیو میترگه که را دههات بۆ قه راخی گۆلاوه که. تازه له کونئی هاتبووه ده ره هیدی هیدی سه ری و سستی خه وی زستانی له له شی خۆی ده رده کرد.

هه تا له تیشکی هه تاو نیزیکتر ده که وته وه پیسته ره شه که ی سه وزی ده کرده وه ده دره وشایه وه. ماره که راست به بن لاقی نهسپه که دا تی به ری، به جۆریك که له شی له سمی نهسپه که درا. جانه وه ریکی بالداری زه لام به ده نگینکی له گوئی گرانه وه له ده ور به ری سه ری نهسپه که - که له په نای داریکی به ره هه تاو راوه ستابوو - ده خولایه وه خه ره مانه یه کی ده کیشایه وه. نهسپه که هیچ موالاتی په نه ده کرد. له دوور، له پشت ناکچاسازه وه له نه کاو بلیسه ناگریك دره وشایه وه کووژایه وه. لهم له حزه یه دا نهسپه که هه ره که بالئی گرتبئی، خۆی هه لاویشت. لاقی لیک کردنه وه ملی راکیشاو پاشان هاته سه ر پاشووان و نه جار دهستی کرد به غاردان و له کاتیک دا خه ره مانه ی گه وه گه وه ی ده کیشان، دهستی کرد به سووران به دوری خۆی دا. پاشان هاته وه جی پی نشووی راوه ستاو چند له حزه بۆنی به ناسمانه وه کرد. دیسان جوولته ی له خۆی بری به جۆریك که دهت گوت نه گهر هه ردوو گوئی و ته نانه ت گۆشتی له شیشی لئی که یه وه، نیازی جوولانی نه.

لەدووری، زۆر دوور، لەسەر جادهی "کووزان" را پیاویک بەرهو ئەسپەکه دەهات. ئەسپەکه ئەوی دی و بە دیتنی وی توند سەری راوه‌شاندو وەك شیتان حیلاندى و كەوتە لینگدان. وا دەفەری كە بەرزگی لە زەوی دەخشا. هەتا رۆژناوا لینگى دا. خەریك بوو تارىك دەبوو ئەسپەكە بە زارى بەكەفەوه هەروا لینگى دەدا. لە بەردەلانه‌كانى ئاناوارزا تىپەپى و رووی كرده لای دووملقەلە. لەوێ لە دەوربەرى گوندى حاجىلار لە دوورەوه تارمايى پياويكى دى كە بۆ لای دەهات. هەر بەو خێرايى بە گەراپەوه دەخۆى نووسا. چراكانى گوندى حاجىلار هەل‌كراپوون. بە دیتنى چراپەكان بە حیلەيەكى مەرگ هێنەرەوه تارمايى شەق كرد. لای بەيانی بوو كە شەكەت و ماندوو گەيشتە تۆپراخ تەپە. لەبەر ئارەق و ماندوویی هێزى لەبەر پراپوو، سنگى وەك كورەى ئاسنگەران دەدەمى" توانای هەلتیانەوهى تاقە هەنگاويكى دیکەشى نەبوو. بەرى بەيانی، لە يەكەم رووناكايى رۆژدا ديتيانەوه كە گوێى بەردابوونەوه، سەرى شۆر كرده‌بوو، لاقى چەپى بە بەرزگی‌هوه نووساندبوو و بى‌وازو حەبەساو و ترساو بوو.

ئەسپى حەسەنى يۆبازنۆغلى بوو، ئەسپىكى رەسەنى عەرەبى" خەنەبى، راکشاو، بارىك و درێژو زەلام، خەنەبى‌يەكى مەيلەوپەش، ئەسپى خەنەبى مەيلەوپەش زۆر كەمەر هەر لەو كاتەدا بە جوانتەين نەوعى رەگەزى خۆى دەژمىردى.

ئەم ئەسپە خەنەبى‌يە هەتا سالىك لەمەوبەر هى عەلىسەفابەگ بوو. ئەم ئەسپە، وەختىك كە جوانوويەكى دوورپ بوو، دۆستىكى زۆر خۆشەويستى بە شەجەرەنامەوه لە ئۆرفەوه بۆى ناردبوو. شەجەرەنامەكە ئافەريم نامەيەكيشى لەگەل بوو كە باسى كرده‌وى ئاناسايى باب و باپيرانى ئەو ئەسپەى دەكرد. ئەم ئەسپە هەر كە هاتە مالى عەلىسەفابەگ كەوتە سەر زارو زمانان و ژمارەيەكى زۆر لە ئاغاكانى كووزان، ئەدەنەو تارسوس هەر بۆ چاويلتكردى بە ميوانى. هاتنە مالى عەلىسەفابەگ. هەريۆيە عەلىسەفابەگ زۆرى ئەو ئەسپە خەنەبى‌يە خۆش دەويست.

عەلىسەفابەگ بۆ ئاگادارى و تيماركردى ئەو ئەسپە مەيتەريكى پيرى لە ئۆرفەوه بەكرى هێنا كە لە راگرتنى ئەو ئەسپە خەنەبى‌يانەدا ئەزموونىكى زۆرى هەبوو. بە باوەرى ئاغا ئەم ئەسپە لە ئينسانيش ئاقلترو بەهۆشتەر بوو. تەنيا نەيدەتوانى قسان بكا، چەند خۆش دەبوو ئەگەر زمانيشى هەبايو قسەشى كرده‌بان... ئەو لەهەموو نيازىك حالى دەبوو، لەبەرامبەر ميهەربانى و خۆشەويستى دا وەك دۆستىك و بەرامبەر بەناخۆشى و خەراپە وەك دۆزمنىك دژكرده‌وى بەرپى و جىي نيشان دەدا. وەختىك عەلىسەفابەگ خەمبار دەبوو، ئەويش خەمبار

دەبوو و چاۋە زەلامەكانى كە ۋەك گابەردىك سەخت و لەشكان نەھاتوو بوون تۆزى خەم و خەفەت دايدەگرتن" ئەوكاتەش كە عەلىسەفابەگ خۆشحال دەبوو، نەسپەكە ۋەك تۆفانىكى خۆشى و شادمانى ۋەكەيف دەكەوت و لە چاۋەكانى دا بريسكەى خۆشحالى دەدرەوشايمە. عەلىسەفابەگ ھەميشە دەيگوت: "ئەوم لە گيانى خۆم خۆشتر دەوى."

ئەگەر دارو نەدارى خۆى لە كيشەيك دا لە دەست دابايم، ۋەختىك سوارى ئەو نەسپە دەبوو، دەھاتەو سەرەخۆ ھەستى دەكرد دىنا ھەمووى نى خۆيتى. ۋەختىكيش دەيبىستەو كە دەيان گوت عەلىسەفابەگ تەنيا سوارچاكي ئەو نەسپە خەنەيبە، سەرانسەرى گيان و لەشى پر دەبوو لە خۆشى و لەزەت. ئەوينىك كە دەرھەق بەو نەسپە ھەيبوو، بۆخۆشى پىتى سەير بوو. ھەميشە بىرى دەكردەو: "كەوابى ئەو خۆينە ۋەخشىيەى توركەمان ھەر بەو خىرايىيە كە لە دەمارەكانى باب و باپىرايم دا دەجوولا، ھىشتا لە دەمارەكانى مينىش دا دەجوولئى. بەلئى. دەجوولئى. نەسپى عەرەبى شەجەرەنامەيان ھەيە، بۆ نىنسان نەسل و نەسەب گىرنگ نىە" لە جياتى ئەو، نىنسانەكان ھىندئى تايبەتەندىي دىكەيان ھەيە، جيا لە تايبەتەندىي نەسپەكان. بەلئى نىنسان نەسپ نىە. ئەدى سەرچاۋەى ئەو ئەوينە بىنئەندازەيەى من دەرھەقى ئەم نەسپە لە كوئىيە؟"

ئاخرەكەى رۆژىك ھات كە ئەوينى زەوى و ئەوينى ئەو نەسپە كەوتنە رووبەرۋوى يەكترو ئەو خۆينە ۋەخشىيەى توركەنەكان كە لەدەمارەكانى دا دەبزوت، لەمەل بەمەلە لەگەل زەوى دا تىك شكا. ئەو، پىويستىي بە پارچە زەوىيەكى ھەرچەند چووكيش لەنىو گوندى وايواى يان دەوروبەرى وايواى ھەبوو" پارچە زەوىيەك كە بتوانئى بىتتە كلىلى زەوىيەكانى گوندى وايواى. فەرمانبەرى تاپۆى شار پاش ماۋەيەكى زۆر ھەول و تەقەلا، پارچە زەوىيەكى ئەوجۆرەى بۆ دۆزىمە" زەوىيەك كە سنورەكەى دەيتوانى بە كەيفى خۆى بال راباۋئى. لە ھەمووش گىرنگتر ئەوئەبوو كە ملكەكە لەنىو گوندى وايواىدا بوو. زەوىيەك بوو بە پانايى ھەقەدە ھەزار مېترى چوارگۆشە كە ملكى ھەسەنى يۇيازتۇغلى بوو. ئەگەر قەبالەى ئەم زەوىيەى ھەبايم، دەيتوانى، پىسنەد، ھەزار، ھەزاروپىننەد و تەنانت پىنج ھەزار ھەكتار زەوى لەنىو گوندى وايواى زەوت بكا. عەلىسەفابەگ ھەر كە لە بوونى ئەو زەوىيە ناگادار بوو، لە خۆشىيان بالئى گرت. دەسبەجئ پىننەد لىرە بەخششى دا بە فەرمانبەرى تاپۆ. لە خۆشىيان سئ شو و پۆزان خەوى لىنەكەوت. بەيانىي رۆژى سىتھەم تاغا ناردى لە دواى ھەسەنى يۇيازتۇغلى و پىتى گوت: "ھەسەن ئەو پارچە زەوىيە بدە بە من!"

حەسەن دەسبەجى ۋە لامى دايەۋە: "بە چاۋان، ئاغا!"

"حەسەن! ئەمەن و ئەتۆ لە باب و باپىرمانەۋە دۆستىن" بامان پىنكەۋە دۆست بوون" بابى تۆز
بابى من بىن پىرسى يەكتر ئاۋىشىيان نەدە خواردەۋە. ئىمەش پىنكەۋە براين، پىنكەۋە خزم و
خوئىشىن. ئەگەر نىنۆكى تۆ بشكى، ھەروا بزانه دلى من شكاۋە حەسەن! گوشت و نىنۆك لىنك
جيا ناكرىنەۋە..."

"بەلى، ئاغا!"

"پروانە! راستە ئەمەن و تۆ پىنكەۋە دۆستىن، براين، خزم و خوئىشىن، بەلام برامان برايتى و
كىسەمان جودايتى... بەلى بزاتم بۆ ئەو زەۋىيە ھەقئەھەزار مېترىيە چەندت بەدەمى باشە"
يان لە جياتىيان چت لە من دەۋى؟"

"سالامەتتىيەكى سەرى تۆم دەۋى ئاغا! ھەموۋى مستەگلىنكە، بستە زەۋىيەكى قىمەتى چىە؟
سالامەتتىيەكى سەرى تۆم دەۋى ئاغا! ئىستا كە پىت لازمە سبەينى دەچىن دەيخەينە سەر ناۋى
تۆ. ئىستا كە بامان پىنكەۋە دۆست بوون، مستە خاكىنك قىمەتى نيە! لە بەرامبەر دۆستايەتدا
زەۋى پورلە رەشكەيەكىش ناھىتىن، ئاغا! سەرى تۆ سالامەت بى، ئاغا! خوا راۋەستاوت كا!"
عەلىسەفابەگ كە لە خوئىشىيان پىدەكەنى، گوتى: "نا، وانا بى. ئەگەر شتىنك نەۋى نابىن.
لە جياتىيان كەم يان زۆر دەبى شتىنك لىۋەرگى."

حەسەن بە شەرمەۋە سەرى داخستبوو و ھىچى نەدەگوت.

"نا حەسەن! ئەگەر واپىن، ھەر نامەۋى. پىم بەلى چىت دەۋى؟ لە پىش دا ئەتۆ شتىنك بەلى،
دوايە بۆخۆم دەزام چ دەكەم. شتىنك داۋا بىكە، لە قرۆشكەۋە تا گايەك، بزىنك، مەرىنك،
شتىنك بەلى... ئەسپىنك..."

حەسەن سەرى ھەلئەدەبىرى و ئەلف تا بى قسەى نەدەكرد.

عەلىسەفابەگ لە دلى خۆى دا گوتى: "يۇيازئۆغلى ۋەك كچىك بەشەرمە" ۋەك كچىنك!
سەرى ھەلئەنەينىن. تەماشام ناكە. ھەرچەند گەيۋەتە ئەم تەمەنە، بەلام ديسان ۋەك كچى جىل
لە شەرمان رەنگان دىنى و دەباو بۆ ئەۋەى پارەم لىۋەرنەگرىن، كىشەم لەگەل دەكا. دابى
توركەمانە كە لە لاي گەۋرەتر لە خوئان زامانان ناگەرپ. بەلام ئەمەن دەبى بە زۆر شتىكى پى
ۋەرگرم. ئەم كارە پىشى قسەۋ قسەلۆكى پاشەپۆژ دەگرى."

لە پشت ئەو زەۋىيە كە شتىنك لە ھەكتارو نىۋىنك زياتر بوو، زۆر بەرنامە خەوتىبون.
بەخۆزايى ۋەرگرتنى ئەو زەۋىيە كارىكى دروست نەبوو.

عەلىسەفابەگ بە گەرمترین و مېھەربانانەترین دەنگ گوتى: "جواب بەدوھە يۆبازنۆغلى، قسە بکە! چاوەراستەكەم، براكەم، بلێ، باشتەين كەس و كارم، قسە بکە. ئەو پیاوھەتیەى تۆم ھەرگیز لەبەر ناچیتەوھ. دەسپێرم ئەو چاکەيەت لەسەر بەردى قەبرەكەشم بنوسن. نیتستا قسە بکە!"

یۆبازنۆغلى سەرى ھەلپى. چاوەکانى بریسکەیان دەدا. روخسارە چووکەلانەكەى وەك روخسارى مندالیكى قوماربازى لىھاتبوو كە بېھەوى زۆلەتتەيەك بکا. دەت گوت دەيەوى بلێ: "دەزانم چۆنت پىدەفرۆشم!..." كاتىك يۆبازنۆغلى سەرى ھەلپنا، عەلىسەفابەگ خۆشحال بوو. لە دلێ خۆى دا گوتى: "سەرەنجام كۆرەكە رام بوو. روخسارى وەك مندالیكى ھەوت سالەيە. ئەوئەندەى ئەمن بزاتم دەبێ تەمەنى زۆر بى. لانى كەم ھاوتەمەنى خۆمە."

نیتستا ھەسەن بە شەرمیونی زەردەى دەھاتى. بەلام لەھزەيەك چاوى لە چاوى عەلىسەفابەگ وەرئەگێرا: "ئاغا، نیتستا كە ھەر پى دەچەقینى..."

"ئەرى، زۆر پى دەچەقینم، ھەسەن... ئەگەر لە جیاتىيان شتێك وەرئەگى، خوا دەزانى زەوىيەكەم ناوى. زەوى كە ھىچ، زىرپىش بى نامەوى."

"ئاغا نیتستا كە ھەر پى دادەگى..."

ئاغا ھەناسەيەكى درێژى ھەلگىشاو بە راوێژىك كە دەت گوت بارىكى قورسيان لەسەر شانى لا بردوھ، گوتى: "بلێ ھەسەن! قسە بکە، گيانەكەم! ھەرچى دەتەوى بلێ!"

"ئاغا، ئەمن ئەسپە خەنەيىيەكەتم دەوى، يان ئەسپەكە، يان ھىچ! ئەسپەكەم بەدەيو زەوىيەكە بۆ تۆ. بەلام رەخت و زىنى تايبەتییى خۆشتم دەوى."

ئاغا رەنگى پەرى، بەلام قسەى نەكرد... لە راستى دا زمانى گىرابوو. سەرەنجام توانى بلێ: "ئاوا ھەسەن! كەوابى، ئەسپە خەنەيىيە عەرەبيەكەمت دەوى!"

ھەسەن ھەستايە سەرى و گوتى: "ببۆرە ئاغا، يان ئەسپەكە يان ھىچ." و بى ئەوھى نارێ وەدواى خۆى بەداتەوھ مىلى رىنگاى گرت و رویشت.

پاش رویشتنى وى ماوھەيەكى پى چوو ھەتا ئاغا ھاوتەوھ سەرخۆى. بەلام لە رقان شىت ببوو. لە پىشخانەكەدا دەھات و دەچوو و رادەوھەستا. فكري دەكردەوھ. داواكەى يۆبازنۆغلى ھىند گرانى بۆ تەواو ببوو كە ئەگەر لەر كاتەدا وەدەستى كەوتبایە لەت و كوتى دەكرد. دەستى كرد بە نەراندىن: "مندالیكى لادىيى، توتوكەسەگىكى لادىيى، چۆن دەوێرئ داواى ئەسپى من بکا، چۆن، چۆن؟ چۆن دەوێرئ، بە چ روويەكەوھ دەتوانى قسەى وا بکا؟"

چەند رۆژىك ھەروا توورە بوو. چەند رۆژىك لە رقان نارام و نۆقرەى لى ھەل گىرابوو. ژمارەيەك لە پىياماقوولانى شار كەوتنە نيوان. ناغاكانى دىھاتى دراوسى نىويىيان كرد، ھەموو لىكرا بوونە تىكاكار. عەلىسەفابەگ پوولنىكى زۆرى بە حسەن پىشنيار كرد. چەندىن ھەكتار زەوىيە لە جىنگاي جۆراوجۆر ھەپىش كرد. بەلام حسەن پىي لى دەكەوشى كردو گوتى: "يان نەسپى خەنەبى ناغا، يان ھىچ شتىك!"

عەلىسەفابەگ ھىچ چارەى دىكەى بۆ نەمابوون "رۆژىكيان بەيانى نەسپەكەى بە زىن و رەختى گولدۆزى و زىوكارى كراوھە ناردە دەركى حسەنى يۆيازنۆغلى و نەو رقى لە حسەنى يۆيازنۆغلى داگرتبوو، چەند بەرابەر زىادى كرد. دوو رۆژى پى نەچوو كە تاپۆى زەوىيەكەش بەناوى عەلىسەفابەگ كرا.

ھەركە قەبالەكە كەوتە دەستى عەلىسەفابەگ، لە پىش دا پىكەنى و پاشان لە حالىك دا ددانى لە چىرەو دەبردن، بە چاويكى پى بلىسەو تەماشاي گوندى وايواى و حسەنى يۆيازنۆغلى و دىھاتىيەكانى كردو گوتى: "ئىستا ئىدى لە دەستم دەرناچن! ئىو نەسپەكەم، نەسپىكە كە لە گىيانى خۆم خۆشتر دەوى، لە من دەستىن؟ نەسپم لە دەست دەردىنن ھەتا نەو پىچوو قەرەجە وەك كورپى بابى خۆى سوارى بى؟"

حەسەن و دىھاتىيەكانى دىكە نەيان دەزانى كە ناغا بۆجى وا رقى ھەستاو، ترسيان رى نىشت. بەلام نەو ترسە رىنگاي ھىچ پىشھاتىكى نەگرت. حسەن، پاش وەرگرتنى نەسپەكە شار بە شارو دى بە دى وەرپى كەوت و گەيشتە ھەر جىيەك گوتى: "نەمە نەسپى عەلىسەفابەگە. زەوىيەكى بى نار و گىياى دوو ھەكتارىم دا بەو نەفامەو نەم نەسپەم لى وەرگرت."

يۆيازنۆغلى، پاشان بەرە بەرە شوى لى ھەل كىشا: "كابرا بۆ نەو شۆرەكاتە دووھەكتارىيە نەسپەكەى ھىچ، حازر بوو ژنەكەشىم بداتى. زۆرم پىياوھتى لەگەل كرد كە لە جىياتى ژنەكەى داواى نەسپەكەم كرد. كەسپىك حازر بى نەسپەكەى بدا، ژنەكەى نادا؟ تۆخوا، بە ويژدانتان بلىن راست ناكەم؟" بە سووكايەتى و گالئەى جۆراوجۆرەو عەلىسەفابەگى دەكردە گەپجارى خەلك. عەلىسەفابەگىش ھەموو رۆژى نەم قسانەى دەبىستەنەو شىت تر دەبوو. چەندىن جار بە پىياوھەكانى خۆى دا وەلامى بۆ حسەن نارد كە پىي بلىن: "ناگاي لە زارى خۆى بى" نەگەر دەمى لىك نەنى، دەزانم چۆنى پى لىك دەنىم!" حسەن مىشكىشى لى ميوان نەبوو.

"هیچ زاری خۆم نابستم. نەمن لە خۆی کە هیچ، لە فریشتەکەى سەرشانیشى ناترسم، هەرچی لە دەستی دى كۆتایی نەکا. لەچاك و پیرهكانیشى ناترسم. با بزائىم چ پیاوینكە! چەتەیهكى هەیه نارى كالايجییه. نەگەر كیتویش بى باكم لى نیه. چما نەو بۆ پارچە زەوییهكى دووههكتارى، بۆ كوته كاغەزێك، بۆ مسته خاكینكى مەزرا نەسپینكى وا جوانى نەدا؟ پیاوی وا لە كنى من قىمەتى پوولە رهشكەیهكى نیه، نەگەر وىستى بم كوژى، با بمكوژى، باكم نیه، وابزانە سەگێك لەت و پەتى كردووم. پارچە كیتلگەیهكى دیکەشم هەیه بە قەبالەوه، سالتینكى دیکە نەم دووانەش دەدەم و ژنەكەى عەلىسەفابەگ وەردهگرم و سواری پاشكۆى نەم نەسپە عەرەبىیهى دەكەم و دى بە دى دەىگێرم. با بم كوژى، نەو لە لای من تۆزقالتێك نابرووی نیه.

رۆژتێكیان كاتێك حەسەن بە درووهلان دا تى دەپەرى، پینچ جار تەقەیان لى كرد، بەلام وەبەر نەهات" چونكە سواری نەسپ بوو و نەسپەكە وەك با بۆى دەرچوو. گوللەكانى وى نەكەوتن" چونكە حەسەن هەمیشەو لە هەموو جێهەك زۆر توند نەسپى لینگ دەدا. چەند جارى دیکەش دەسپۆزێیان لى كرد" دیسان زىانیكى بى نەگەشت. وەك با بەنىو لافاوى گوللەكان دا تى پەرى و رۆشت. نەم پێشەهاتانە چووكترین شوینەواریان لەسەر رهفتارى دانەنا، بگرە خەراپتریان كردو ئیستا ئیدى لە هەموو شوینێك، لە شین و شادى دا بى پەردە قەسەى دەكرد.

بردیانه مەخفەرى پۆلیس، هیندیان لى دا خوینى بە زارو تفنكان دا دەهات. پاش ئەوهى لە مەخفەر گەراپهوه پازده رۆژى تەواو خوینى مەست" بەلام دیسان گۆرانێك لە ناکارو کردارى دا پێك نەهات. دەىگوت: "ژنەكەشى دەكۆم. درەنگ یان زوو ژنەكەشى دینم" لە پاشكۆى نەسپى عەرەبیم سواری دەكەم و كوێستان بە كوێستان دەىگێرم، ئیستاش قەبالەى زەوییهكى دیکەم هەیه."

سى جارىان نەسپەكە دزیهوهو هەموو جارێ حەسەن دەچوو دەىدزیهوه: "تازە نەگەر نەسپەكەشم بمرى پیم هیچ نیه. چما نەسپێك كە لە گیانى خۆى خۆشتر دەویست نەى دا بەمن؟ چما وەختێك نەسپەكەى دەدا شەرپەفیشى نەدا؟ چما بە مردنى نەسپەكە، شەرپەفى دیتەوه جى خۆى؟"

ناسمان خەرىك بوو رهنگى لاجیوهردى بهخۆیهوه دەگرت و نەستیرەكان لە ناسمان رادهخزین، دەت گوت دەیانەوى برژینە سەر زەوى. نەسپى خەنەبى پرمە پرمى دەهات، لینگى دەداو جاروبار رادهههستا، تاوینكى چاك بۆنى بە ناسمانهوه دەكردو نەودەم لە خەرمانەیهكى گەوره دا بە

دهوری خۆی دا ده سوورا. مهیدانیکی به قهدهر جی خه رمانیك له بن پینی دا ده شیلراو گیاوگۆن و جروجانه وه ره کانی ده پلێشانه وه.

نه سپی خه نهیی پاش سوورانیکی زۆر، له گهڵ نه ستیرهیه ك چوه نیتو نیرگزارې ئا کچاساز. نیرگزاره کان ده گه یشتنه نیتو قه دی نه سپه کهو له هه وای مه یله و گه رمی به هاری دا، بۆ نیکی قورسیان بلاو ده کرده وه. نه ستیرهیه کی گه و ره که به پریشك هاو یشتن به ئاسمانه وه ده خزی، شۆقی خسته سه ر که فه لی روتی نه سپه که. مووی که فه لی پان و به هیزو هه وه س بزوینی بوونه نه شته ر. نه سپی خه نهیی خۆی به ئاوی زو لالی گۆلای ئا کچاساز دا. له سه ر ئا وه که له یلو په ری درشتی ره نگ شین به گه لا پانه کانیانه وه مه له یان ده کرد.

(٦)

وهختیک له ده‌رکیان دا، عه‌ل‌سه‌فابه‌گ له نه‌ژمی سه‌ره‌وی با‌ئه‌خانه‌که‌ی خۆی دا به‌دله‌خورپه‌وه‌چاوه‌پروان بوو.

ئهو دوو پیاوه‌ی له نه‌سپ دابه‌زیبوون، هه‌موو نه‌ندامی له‌شیان قوراوی بوو. نه‌سپه‌کانیشیان نو‌قمی قورپو زه‌له‌ق بوون.

عه‌ل‌سه‌فابه‌گ به‌ په‌له‌ رای‌کرده‌ خوارئ و گوتی: "خه‌به‌ر چیه؟ سووتمانه‌که‌م دی. جوان ده‌سووتا. خه‌به‌ری حه‌سه‌نی چیه؟ خه‌به‌ری نه‌سپه‌که‌ی چیه؟"

موپته‌زا گوتی: "کاتیک ناده‌م له‌ده‌رگای دا، حه‌سه‌ن ده‌رگاکه‌ی کرده‌وه. وانه‌بوو ناده‌م؟..."
ناده‌م که نه‌ندامیکه‌ی وردو په‌یکه‌ریکی خواروخیتچی هه‌بوو، وه‌لامی دایه‌وه: "نه‌ئ، راسته." "پاشانیش به‌ ناده‌مم گوت وه‌لاکه‌وه. ناده‌م وه‌لاکه‌وت و هه‌ر که نه‌و کشایه‌وه پینج گولله‌م له‌ حه‌سه‌نی دان. وانه‌بوو ناده‌م؟"

ناده‌م سه‌ری له‌سه‌ر مله‌ خواره‌که‌ی راست کرده‌وه‌و گوتی: "با!"
"... حه‌سه‌ن که‌وته سه‌ر زه‌وی، وه‌ک گا ده‌ی‌ه‌ژانده‌. ده‌سه‌جی ده‌رگام له‌سه‌ر داخست. وانه‌بوو ناده‌م؟..."

"به‌ئ، ده‌رکه‌ی له‌سه‌ر پیتوه‌دا."

موپته‌زا له‌سه‌ری رۆشیت: "... نه‌من ئهو په‌رۆ کۆنه‌ نه‌وتای‌بیانه‌ی به‌ده‌ستمه‌وه‌ بوون، ناگرم دان. نیوه‌یانم له‌سه‌ر ده‌رگاکه‌ راکردو نیوه‌که‌ی دیکه‌م له‌ بن میچی خانوره‌که‌ راکرد. له‌ پرتیک گپی ناگر به‌رز بووه‌وه. پاشان چوو مه‌ ته‌ویله‌که‌. ده‌رگای ته‌ویله‌که‌شم ناوڕ ته‌به‌ردا. گپی چوو ه‌ناسمان. نه‌سپه‌که‌ له‌ ژووری ته‌ویله‌دا ده‌ی‌حیلانده‌. با لیتی دا، بلتسه‌کان له‌شه‌ودا بلاو

بوونهوه. دپهاتپه‌یه‌کان بهم لارو به‌ولادا رایان ده‌کردو هات و هاواریان وهرې خستبوو. نیمه بوئی ده‌رچووین. سئ‌که‌س هه‌تا قامیشه‌لان وه‌دوامان که‌وتن. نه‌سپه‌که له‌نیو ته‌ویله‌دا وه‌ک شیتان ده‌ی‌حیلاند. وا ده‌ی‌حیلاند د‌ه‌ت گوت ده‌پارپته‌وه. حیله‌که‌ی دلئی به‌ردی ده‌کرد به‌ نار. نه‌و سئ‌ که‌سه‌ی وه‌دوامان که‌وتبوون هه‌تا په‌نای قامیشه‌لان‌که‌هاتن، نه‌یان وئیرا وه‌نیو که‌ون، سئ‌ گولله‌شمان له‌و سئ‌‌یانه‌ خه‌سار ک‌ر‌د. وانهبوو ناده‌م؟..."

ناده‌م گوتی: "به‌لئ‌ی راسته. سئ‌ گولله‌که‌ نه‌من لیم‌ خه‌سار کردن. به‌لام شه‌و بوو، دنیا تاریک بوو، وی‌یان نه‌که‌وت."

مورته‌زا گوتی: "... نه‌سپه‌که‌ وای ده‌حیلاند که‌ ده‌نگی ده‌گه‌شسته‌ ده‌شتی. ده‌نگی نیستاش له‌ گویم‌ دا ده‌زرینگیته‌وه. وه‌ختیک‌ ده‌سوتا، ده‌گریا..."

ناده‌م هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌ل‌کیشاو گوتی: "سوتا، به‌سته‌زمانه‌ سوتا" راست وه‌ک بنیاده‌م ده‌گریا. پیاو زگی پئی ده‌سوتا... نیمه‌ خۆمان به‌ قامیشه‌لان دا کردو گیانمان ده‌برید. پاشان گویمان له‌ حیله‌یه‌کی زۆر درپژئی نه‌سپه‌که‌ بوو" د‌ه‌ت گوت قه‌ت لیئی ناب‌رپته‌وه‌و د‌ه‌ت گوت نیازی هه‌یه‌ سئ‌ شه‌وو رۆژان بحیلینئ‌ی. به‌لام له‌ نه‌کاو بیته‌نگ بوو."

عه‌لی سه‌فابه‌گ حاله‌تینکی خه‌مناک و قیناوی به‌خۆیه‌وه‌ گرت: "با بسوتئ‌ی! با بسوتئ‌ی و بیته‌ خۆله‌میئ‌ش، نه‌و نه‌سپه‌!"

پاشان هه‌ناسه‌یه‌کی ره‌حه‌تی هه‌ل‌کیشا: "یا‌للا! بچن نه‌سپه‌کان بشۆن، جله‌کانتان بگۆرن. زه‌ینه‌ل له‌ کوئ‌یه‌؟ خه‌به‌ری راست و دروست له‌لای شه‌وه. هه‌تا نه‌و نه‌یه‌ هیچ ساغ نابیتته‌وه."

نه‌و دووانه‌ش دووپاتیان کرده‌وه: "هیچ ساغ نابیتته‌وه" و وهرې که‌وتن.

هه‌تاو هه‌ل‌کیشبوو. نارام نارام هه‌لم له‌ زه‌وی هه‌ل‌ده‌ستا. بالنده‌کان له‌ قاووقیژ که‌وتبوون. شوئینی تابه‌یه‌که‌ له‌سه‌ر گیاشینی ئاناوارزا درپژیه‌ی هه‌بوو. دپهاتپه‌یه‌که‌ ته‌ویله‌ی ده‌رده‌داو په‌کی دپکه‌ که‌ سه‌ره‌رگیئ‌کی خوری قاوه‌یی نه‌ستوری له‌به‌ردا بوو، نه‌سپیک‌ی ره‌ش کوئتی شال و پنه‌ک ده‌کرد. هه‌ورپکی په‌پوله‌ به‌ دره‌وشانه‌وه‌ی ره‌نگه‌کانه‌وه‌ که‌وته‌ فرین، له‌پیش نه‌و دووانه‌ نیشته‌وه‌و پاشان هه‌ستا رۆیشت. له‌ به‌رده‌لان‌ه‌ شینه‌کانی ئاناوارزا که‌ سه‌ره‌رگیئ‌کی مژی سپی‌یان به‌ خۆدا دابوو، هه‌ورپکی شین و ساف به‌ره‌و ناسمان بلیند بوو.

مورته‌زاو ناده‌م پاش شه‌وی سه‌روگوئلاکی خۆیان ریک و پیک کرد، هاتنه‌وه‌و بئ‌نه‌وه‌ی قسه‌یه‌که‌ بکه‌ن، رووبه‌رووی ناغا ده‌سته‌ونه‌زه‌ر پاره‌ستان و له‌ قسووریک‌ که‌ له‌وانه‌بوو توشی هاتبن ده‌ترسان و بئ‌نه‌وه‌ی ته‌ماشای روخساری ناغا بکه‌ن، سه‌ریان داخستبوو. عه‌لی‌سه‌فابه‌گ

لهسەر ئەو نىوتەختە كە قالىچەى توركەنىيى لهسەر راخراپوو و جاروبار لهسەرى دادەنىشت، هەستابوو، و له حالتيك دا قەمچىيەكەى له لاسكى چەكمە چين دارە زەرەدەكانى رادەكىشا، بە رِق هەستارى و بىئارامى ئەم سەر ئەوسەرى ژورەكەى دەپتوا.

مورتهزا گوتى: "بروانە ئاغاً! ئەوەى له خوارەوە دى، زەينەل نىه؟"

ئاغاً دەستى بۆ چاوى كرده سىنبەرو روانى. له بەرەو زەينەلئىدى كە له دېرەووكەكان دەهاتە سەرى. نىوجاوانى كرايەو. گوتى: "زەينەلە. يانى ئەسپەكە چىي بوو؟" مورتهزا بە راويژتيكى سەركەوتوانەو، گوتى: "ئەسپەكە مرد، وانيە ئادەم؟" "بەلى، مرد. تەنەت ئىسكەكانىشى بوونە خەلووز. داوە موويەكىشى ئەماو." "تاويك دواتر، زەينەل بە هەناسەپرەكو رەنگى پەريو و ليچ و لىوى داچۆراوەو گەيشتە جى. لاقى بە ئاشكرا دەلەرزىن.

عەلىسەفابەگ كە نەختيك تىك چووبوو، گوتى: "رۆلە زەينەل وەرە دانىشه! دانىشه بھەستو!" و بە روانىتيكى پر لە پرسيارەو لە روخسارىيەو رامبا. خەريك بوو سەبرو حەوسەلەى تەواو دەبوو. چەنەگەى خواروختىچى زەينەل بە جارتيك يەك لا ببوو، بە جارتيك بەلای راستى دەم و چاوى دا خوار ببوو. "مورتهزا، هيندتيك ئاو بۆ زەينەلئى بىنە با بىخواتەو نەختيك بىتەو سەرەخۆ." زەينەل دانىشت. مورتهزا نارى هينا. زەينەل وەختيك پيالە ئاوەكەى وەرگرت، دەستى لەرزى و ئاوەكە رۆا.

"زەينەل، بلى بزانم چ بوو، ناخەكەى؟"

زەينەل گوتى: "هيج نەبوو. تەنيا مال و تەويلەو كادىنى حەسەنى سووتان. هيج نەبوو." "بۆخۆى چى؟"

"لووتيشى له خويىن نەهات!"

"ئەسپەكە چى؟"

ئەسپەكە خەريك بوو بسووتى. دەرگای تەويلەكە پتو دەرابوو. حەسەن ئەسپەكەى نەجات دا. هيندەى ئەمابوو لهسەر ئەسپەكەى، خۆشى بە سووتان بەدا. خۆى له تەويلە راكرد كە نوقمى ئاگر بوو. ئەسپەكەى هينايە دەر.

"دېهاتىيەكان چۆن بوون زەينەل؟ ترسابوون يان نا؟ سام گرتبوونى يان نا؟"

"ترسانى چى، رەق ببوون" وەك دارى بىگەلا له جىي خزيان وشك ببوون. سامتيك دىيەكەى داگرتبوو كە ترس تەنەت كارى كردبوو سەر زەوى و دارو بەرد و تەيرى ئاسمانيش. هەناسە راوەستابوو.

"نا...خ حەيف، ئەسپەكە نەمرد! بەلام ئەو كە دىھاتىيەكان ترسان، زۆر باش بوو، زۆر..."

"تەنيا يەككىيان، وەسمانزەلە، دەت گوت مېشىكى لىمىوان نىه. قەلنەكەي بە لالتىويەو ناپوو و دووكەلى بە بادەكرد. قۆقۇ پىدەكەنى."

"دىسان دەيوئى تۆينان دەرىتتى؟ يانى ئەتۆ دەلتى نايەتە لای نىتە؟ نايە قسەمان لەگەل بكا؟ ھا زەينەل؟"

"ئەمن باشى دەناسم. لىباسەكانى گۆرىيوون. دەمانچەي ساچمەزەنى ھەزار سال لەمەويەرى لە قەدى بەستبوو. شتىكى لەبن سەريەو ھەيە، بەلام جارئ كەس سەرى لىدەرناكا."

"لەوانەشە خەرفابى. لەمىزە تەمەنى لە ھەشتا تىپەريو، جارئ با راوستين بزائين دەيتە چى؟"

زەينەل گوتى: "ئەقەم ناى پىرئ ھىچ خەرفابى. وەك ھەورىكى پەش لە نىتۆ دىدا دەھات و دەچوو. ھات لەپىش من راووستا. لەبەرى پىم ھەتا تۆقى سەرم لىم ورد بوو. بە باقە، دووكەلى قەلنەكەي بە بادا كرد. سى جار لاقى بەزەویدا دا. ئەو خەبەرىكى ھەيە، خەرىكە خۆى بۆ شەر نامادە دەكا. سى زۆر لەمەويەر وانەبوو" لەترسان وەك مردووانى لىھاتبوو. لاقى بەدواى خۆى دا رادەكيشان."

عەلىسەفابەگ گوتى: "ئەم زەوىيانە ھى نىتەن. پىتى دەوترىن. وەسمانزەلەش ھەر تۆينىك پىتى خۆشە، با دەرىپىنى. ئەمن دەسەلاتم ھەيە. ھەم دەسەلاتم ھەيەو ھەم ھەم بەدەستە. تەنيا يەك شتم پىخۆش نەبوو، ئەویش دەرچوونى ئەسپەكەيە كە وەك داخىك لەسەر دلم ماو. دەبى ئەسپەكە وەبىنى و بە تەنگ لىتى بەدى."

نادەم گوتى: "ئاغا، ئەمن كۆنە راوچىم. ئەسپەكە لەبن بەردىش بى، بە دوورۆز دەبىنمەو و دەي كۆز، يان دەي گەمەو دەي دەمەو دەستى جەنابت."

"مەي ھىنە لای من! بە تەنگ بىكۆزە. ھەتا ئەو ئەسپە نەكۆزى، نەيەو نىرە! ياللا بۆر ئەو ئەسپە بکۆزە، بە تەنگ بىكۆزە با ئەویش لە كۆل بىتەو."

زەينەل گوتى: "ئەمن نەخشەيەكى باشم ھەيە. كارىك دەكەم كە دىھاتىيەكان مال و ژيانى خۆيان بەجى بەتلىن و ھەتا دەرياي مەر مەرە رابكەن و تەنانەت ئاورپىش لەدواى خۆيان نەدەنەو! وا دەكەم لەترسان زراويان بتۆقى."

عەلىسەفابەگ گوتى:

"زەينەل، ئەتۆ ھەمىشە نەخشەي باش دەكيشى! ھەموو كارىكت لەدەست دى! ئەتۆش روژىك دەبى بە خاوەنى مەزرايەكى چووكەلەي جوانكىلەي بەرپۆو. نىستا وەرە نانەكەمان بچۆين، پاشان باسى نەخشەكەتم بۆ بکە."

زەينەل گوتى: "بە چاوان. زۆر باش بۆتان شى دەكەمەو."

(۷)

خەلکی ئاوەدانی بە بێ دەنگی بەرامبەر بە ماله دامردووەکەى حەسەنى یۆياز ئۆغلى دانىشتىبون، سەريان داخستبوو و سەرو لەشیان شەونى لەسەر کەوتبوو. خەلکەکە لەسەرمان کوشم ھەلاتىبون. کەس لە جیى خۆى نە دەبزوت" ھەموویان دەتگوت قالبە سەھۆلن.

ھەتاو کەوت، ھەتاوێکی پېرشنگدار و شادی بەخش. پەلەوھەرى دەشتى يەك دەنگ دەستیان کرد بە خویندن، و مېشەنگوینە بە بالە ناسکەکانیان بە وزە وز کەوتنە ھەلقېین و گەران. لە چەند مالى دووری ئاواى دەنگى مندالى ساوا بەرز بوو، و بە دوای ئەودا چەند مندالى چووکەلەش بۆیان نەستاندەوھو گریان. راست لەو کاتەدا لە پشت دووکەلى خانووە سووتاوھەوھو دوو جەندرمە دەرکەوتن، کە سېبەرى درۆیان بەدوایان دا رادەکشا. ھاتنە پېش و پاش نەوھى سلاویان لە ئاپۆرا بې دەنگەکە کرد، یەکیکیان گوتى:

"وھەکیل باشى، حەسەن یۆياز ئۆغلى دەوى، ھەر ئىستا."

"سەیفەلى" بەو دەم و چاوى لەرو تىك تەپپوھوھە کە ھەمیشە گریانى پېوھە دیار بوو، ھەستاو گوتى:

"فەقیرە ماله کەى سووتا. ئىستاش دووکەلى لى ھەل دەستى. سووتاو بوو بە خۆلەمېش."

پاشان مىلى وھە گولە شللیزە بە لاوھ نار گوتى: "پروانە برالە، ھۆرئ ببینە، خوا پىتى خۆشە؟ تەننەت حەيوانەکانىشى سووتان. تەقەیان لە خۆشى کرد. زۆرى نەمابوو مندالەکانى، ژنەکەى و نەسپەکەى، نەو نەسپە عەرەبىیە جوانەشى ببنە خەلئوز. با بچیتتە لای وھەکیل باشى دەردى خۆى بلئ. بەلکوو وھەکیل باشى بتوانئ دەردى دەرمان بکا. تەننەت رۆن و پېوئشەکەشى سووتاو لەبەین چوو. مېرىشک و کەلەباب و نوئتەکانىشى بوونە خۆلەمېش،

بروان ئىستاش دووكەلىيان لى ھەل دەستى. با ۋەكىل لىي بېرسى كە كى فەرمانى داۋە مالاھەكى بسووتىنن؟ كەس نىە بزائى مالى ھەسەنى يۇيازئۇغلى بە قسەى كى سووتاوە. ھەسەنى ھەل گرن، لەگەل ھۆتانى بەرن. چاك بوو ھاتن. ئەسپە ەەرەبىيەكەى خەرىك بوو بسووتى. يۇيازئۇغلى خۆى بە ناۋرەكە دا كردد نەجاتى دا. ئەسپەكەش گىيانى دەبرددو سەرى خۆى ھەل گرت و چوۋە بىبابان. رۆىشت و رۆىشت."

يۇيازئۇغلى لە ھالى سېرى و سەرسورماۋى ھاتەدەرۋ لە جىي خۆى ھەستا. ھەلمىكى نەرم لە پشتى ھەل دەستا. چوۋ بۆلاى جەندرمەكان. يەكىك لە جەندرمەكان بە پەلە كەلەپچەيەكى لەو جانتايە كە لە مىلدا بوو دەرھىناۋ دەستى ھەسەنى يۇيازئۇغلى لە كەلەپچە كردد.

سەيفەلى پىرسى:

"ئەۋە چ دەكەن؟"

جەندرمەكە بە توورپىي گوتى:

"موختار ئەتۆ خۆت لەم كارە ھەلمەقوتىنە."

سەيفەلى گوتى:

"ئەمنىش لەگەلتان بىم؟ بىم؟"

جەندرمەكە نەراندى:

"نا، پىرىست نىە. خۆ ناچىنە سەر شابى كە ئەتۆش بىي."

يۇيازئۇغلىيان ۋەپىش خۆيان داۋ ۋەرى كەوتن. بەنىو كىلگە ساۋاكان دا رۆىشتن و گەىشتنە جادە خۆلەكە. خەلكە بى دەنگەكە ھەتا ھەسەنى يۇيازئۇغلى لە چاۋيان نەدىو بوو لە پشتەۋەرا تەماشايان كردد. لەو بەيانىيە گەرمە بەھارىيەدا لەشى خەلكەكە ھەلمىكى لى ھەل دەستا كە بۆترشى نارەقەى لەشى لى دەھات.

ۋەكىل باشى پىشۋازىيەكى خەراپى لە يۇيازئۇغلى كردد. كەفى ھەل دەخړاندو ۋەك ۋەھشىيان دەينەپراند:

"ئە رىز دەناسن، نە حورمەت. نە لە ئىنسانەتى ھالى دەبن، نە لە براىەتى! نە گەۋرەبى دەزانن چىە، نە چوۋكەبى! نە ناغا دەخۆىننەرە، نە كوئىخاى. نە خۋاى دەناسن، نە پىغەمبەرۋ نە لە جەندرمە دەترسن و نە لە ھكۋومەت..."

ۋەكىل باشى بىئەندازە توورپە بوو. لە رقان دەلەرزى و ددانى لە چىرەۋە دەبردن. سەرۋ چاۋ و زگى يۇيازئۇغلى دابوۋە بەر مست و پىلەقە. يۇيازئۇغلى جىنگلى دەدان. ۋەكىل باشى بەو

دەستە زەلامانەى پشت مىلى ھەسەنى گرت و لەگەڵ خۆى بردىە ژوررئىكى چۆلى مەخفەر و دەسبەجئ جەندرمەكانىش بە دواى دا ھاتن و باتوومەكەيان داىە دەست.

وھكىل باشى بئ ئەوھى گوئى بداتە سەر و چا و پشت و زگ بە ھەموو توانايەوھ بە باتووم بەر بېوھ گيانى ئەو پياوھ كە لە بن پىيى دا جىنگلى دەدا و دەىنالاڤد. لە ھالىك دا لەگەڵ ھەر زەبىرئىك ھارتەر دەبوو، دەىگوت:

"مالمەكەت دەسووتئىنى! بە دەستى خۆت ناوړ لە مالمئ خۆت بەردەدەى، بەلئى؟ بە فكري خۆت فىلمان لئ دەكەى؟ ئەرى؟ ھەتئوھ و لاغە! ناخر چ كەرىك بە دەستى خۆى ناوړ لە مالمئ خۆى بەردەدا؟ ھەتئوھ و لاغە چما مئشكت جوو لاوھ. بئت خۆشە لئروھ مەخفەر بە مەخفەر بت نئرمە شئتخانە؟ ھا... ئەگەر لەو مالمە دا ژن و مندالمەكەشت سووتابايە، نەدەچوو بە بن دار؟ چت ھەيە بلئى؟ بۆ لال بووى؟ مالمەكەتت بۆ سووتاند؟ ئەگەر لەم ولات و دئھاتانەدا ئەوانى دئكەش چا و لە تۆ بكن و خانووەكانيان بسووتئىن، ناخرى كارى ئەم ولاتە چ دەبئ. دە بلئى. بلئى چ دەبئ؟ بە ناگردانى مالمەكەت دەتەوئ ئەو مئللەتە فئرى سەك و سەگبابى بكەى؟" وھكىل باشى بە روخسارى سوورھەلگەراو و داگىرساوھو بە ئارەق رشتن ئەوئەندەى لە يوئازنۆغلى دا كە بۆخۆى ھەناسەى لئىبرا. پاشان باتوومەكەى بۆ ئەو جەندرمەيە راداشت كە لە رووبەر ووى و ھەستابوو، و پئى گوت:

"بگرە، ئئسكى لەشى بەپارە. ئەمانە خەرىكن دەبنە نمونەيەكى خەراپ بۆ دئھاتئىيەكان. روژئىك دئ ئەمانە لەپئش ناغاو خواو ھكوومەت راوھستن. لئى دە، توخوا لئى دە! بە شمشئرت سوئند دەدەم لئى دەو لئىدە. لئى دەو لئى دە. لئىدە با ئەمانە ئەدەب گرتوو بن و ئئدى نەوئىر مالمئ خۆيان بسووتئىن و ژن و مندالمئيان ناوړ تئبەردەن. لئى دە، لئى دە، با رئگائى سەك و سەگبابى بە خەلكى دئكە نئشان نەدا. لئى دە، لئى دە!"

جەندرمەكەش دەستى كرد بە لئدانى، راست وەك وھكىل باشى. لئى دەدا و دەىنالاڤد. ددانى لە چئروھ دەبردن و بە روخسارىكى داگىرساوھو بە زاراوھى تەرابوزانى دەىگوت:

"ھەتئوھ تووتكە سەگە، ناخر چ كەرىك بە دەستى خۆى مالمئ خۆى، تەوئىلەى خۆى، ئەو ئەسپە عەرەبئىيە لە گوئىن ئاسكەى، لەگەڵ ئەو مندالمە جوانانەى ناوړ تئبەردەدا؟ ھەتئوھ سەگبابە، سەگباب..."

يوئازنۆغلى بئدەنگ بوو. دەت گوت لە تەرمئىكى بئگيان دەدەن. جەندرمە تەرابوزانىيەكەش مائبوو بوو.

جەندىرمەى سېھەم باتوومەكەى وەرگرت. يۇيازئۇغلى بىھۆش بوو. ھەموو لەشى سې ببوو، خوتىنى لە زارى دەھات. دەست و لاق و پشتى خوتىيان لىدەھچۆرا. ھەموو لەشى خوتىنى لىدەھچۆرا.

وہكىل باشى فەرمانى دا:

"نەم سەگەى ھەلگرن فېتى دەنە سەر رىگا. نەگەر مرد بلېن خەرىك بوو رابكا، بە تەفەنگ لىمان دا، يان بلېن لە تىكھەلچونىكى چەكدارانەدا كوژرا. ئاغا بۇخۇى جىبەجىتى دەكا. نەگەرىش ھاتەوہ سەر خۇى پىتى بلېن دىى وايواى بەجى بەئىلى و پروا. ەلەسەفابەگ لە دىپەكى دىكە زەوى و خانوى بۇ داناوہ. نەگەر لە وايواى بىنئىتەوہو دىسان مل بە ملە لەگەل ئاغا بكا، جارىكى دىكە تەرمەكەى لەم مەخفەرە دەچىتە دەرى. پىتى بلېن لەمەودوا خۇى شىت نەكار خانوى خۇى نەسووتىتى."

وہكىل باشى خەرىك بوو قاوہكەى ھەلدەقوراند كە خەبەريان پى دا:

"يۇيازئۇغلى خەرىكە وەھۆش دىتەوہ. دىسان لىتى دەين يان نا؟"

"لىتى مەدەن، بىھىتنە ئىرە."

لەسەر مېزىكە كە لە تەختەى رەندەنەكراو و نەستور دروست كرابوو، ماھووتىكى سەوزى كۆنيان راخستبوو كە جى جىتى لىسووتابوون، لە پشت سەرىەوہ لە سەر دىوارەكە شەش تىرى برىجەبىيان لەسەر خامىكى سوور چەسپ كىرەبوون. تىرە برىجەبىيەكان بە مانەوہى زۆر رەش ببوون. بەشى ساف و برىسكەدارى تىرەكان پىر لە گوومىش بوو كە نەخش و نىگارىكى سەبرى پىبەخشىبوون. لە سەرەوہى تىرەكان وىنەبىكى تەواوقەدى "مستەفاكەمالپاشا" بە جل و بەرگى مارشالئىيەوہو قەمچى بە دەست بە چاوە شىنە خەمبارەكانىەوہ، دەبىنرا. لەم تابلۆيەدا سەرى نەسپىكى رەش كووت و لە پشت سەرە نەسپەكەشەوہ گۆلاوتىكى كال و دوور، خۇيان دەنواند.

"وەرە پىشم، خەبەردار راوہستە، ئاھا، ئاوا! نىستا بچۆوہ ئاواى پىلى ژن و مندالت بگرەو بار بكە بۇ نارلىقشلا. ئاغا لەوى خانوى بۇ پەيدا كىردوى. مەزرايەكىشى بۇ داناوى. گۆيا بابى تۆو بابى ئاغا پىكەوہ دۆست بوون. ھەرىبەش خانوى بۇ داناوى. ئاغا وەلامى داوہ كە نەگەر لە وايواى بىنئىتەوہ، جارىكى دىكە تەرمەكەت لەم مەخفەرە دەبەنەدەر. نەگەر جارىكى دىكەش خانوى خۆت ئاور تىبەردا ھەرچى بەسەرت ھات، ھۆئالى خۆت بەستوى خۆت. قانون دەلى كەسىك مالى خۇى بسووتىتى، سزاي نىعدامە. نەم جارە لەبەر خاترى

عەلىسەفابەگ نازادەت دەكەم. جارىكى دىكە كارى وا بكەى ئىعدام دەستت ماچ دەكا. بەلئى!
 نەم جارە لە گوناھت خۇش بووم. دووپات بىتتەو دەت كوژم. دەياللا پرۆ، لاجۆ لە پىش چاوم." "سەرروچاوى حەسەن يەك بەر خوتىيان لى دەتكا. نەىدەتوانى چا و هەلئىنئى. جەلكانى لەت لەت و رىشال رىشال ببوون. مەلئى حەسەن، بلئى پەرۆكۆنئىكى رىك نووشتاوى خوتىناوى. بە لاتە لات وەرئى كەوت. نەىدەتوانى فكىرىش بكاتەو. تەنيا بەزەبى بەخۆىدا دەهات. نەگەر پىنى عەىب نەبايە وەك ژنان زۆر زۆر بۆ حالى خۆى دەگريا. لە گوندى "يالينزۆت" تى پەرى و بەدۆلەكەدا سەرىەرەژئىر بوو. دوو سوار چاوەرئى بوون.
 دەنگىكى ناسياو گوتى: "عەلى سەفابەگ سلاوى دەگەياندى." بەلام حەسەن خاوەنى دەنگەكەى وەبىر نەهاتەو.

چارى هەلئىنان. بە پارانەو تەماشاي خاوەن دەنگەكەى كردو گوتى:

"چى دىكەم لى مەدەن. ناغا هەرچى بفرموئى، بە قسەى دەكەم."

"عەلىسەفابەگ دەىگوت بچىتتە نارلىقشلاو لەوئى بىتتەو. لەوئى خانووبەكى سازو نامادە چاوەروانىەتى. ناغا گوتى: بەلام نامۆژگارىيەكى دەكەم. ئىدى سوارى نەو نەسپە عەرەبىيە نەبى و جارىكى دىكەش خانووى خۆى نەسووتىنئى. لە قانونى جومهورورى دا كەسىك خانووى خۆى بسووتىنئى، ئىعدام دەكرى. تىنى بگەيەنن كە حكومەتى جومهورورى هەرگىز رىگا نادا كەسىك مالى خۆى بسووتىنئى. كەمى مابوو خۆت و مندالەكانىشت بسووتىن. ناغا گوتى: "لىنى پىرسن چما مئىشكى تىك چووە؟ ناغا گوتى: نەو تەنانەت خەرىك بوو نەو نەسپەى بە ديارىشەم داوہتى، بسووتىنئى. لىنى پىرسن چما ئەقلى تىك چووە؟ ئىستا گوتى لىنى، نەگەر گەيشتەو ناوہدانى، پىلى ژن و مندالت بگەر و بچوو بۆ نارلىقشلا، و هەتا هەى دوعا بۆ عومرو مالى ناغا بكە كە خانووى داوہى. باشە؟"
 حەسەن بە نالاندنەو گوتى:

"باشە، خالى بووم كاكە! ئىوہ لىم مەدەن، باشە ئىدى نە سوارى نەسپى عەرەبى دەم و نە

خانوش ئاور تى بەردەدەم!"

"دەنا ناغا دەت كوژئى."

"پىنى بلئىن نەم كوژئى."

كە گەيشتەو دىنى كەلەبابى نىوہشەوئ دەىخوتىندو خەلكى ناوہدانى بىنەوہى چا و لىك نىن، لە مالى سەيفەلىى موختار كۆببوونەو بە بىسەبرى چاوەروانى هاتنەوہى بوون. وەختىك

یۆبازنۆغلی دیتی چرای مالتی سەیفەلی داییسین، یەكسەر رووی لەوئ کرد. ھەر كە گەیشتە ژووری بئ ئەوہی قسەیک بکا، لەبەر پیتی ئەو دوو كۆرە جھیلەدا كە بە پیریەوہ چووبوون، كەوت و لە ھۆش خۆی چوو. كاتیک و ھۆش ھاتەوہ، خۆی لەنیتو جئ دا دی. بەیان نەنگوتبوو. دیتھاتیەكان ھەتا بەیانی بەخەبەر ببوون و ناگادارییان لئ کردبوو. دایەقەمەر مەلحەمی لەسەر برینەكانی دادەناو دوغای بەسەردا دەخویند. وەسمانەزلە لە نیتوان مالتی خۆی و مالتی سەیفەلی دا ھات و چۆی دەكردو بەسەرھاتەكەى بۆ حەمەدۆك دەگێرپایەوہ. لە پاش ھەوتوویەك، ئەمجار یۆبازنۆغلی توانی لە جیتی بیتە دەرى. ھەموو گیانی نوقمی خۆشحالیی نەجات بوون لە مردن بوو.

رۆژتێکیان بەیانی چووە بەردەركی یەك یەكی ئاومالەكان و گەردن نازایی خواست. ھەرکەسى دەدی، پیر یان لاو، دەیگوت:

"براگیان ناچارم برۆم. حكوومەت دووری خستوومەوہ. چما كەس بە حكوومەت دەویرئ؟ حكوومەت پیتی گوتووم بچمە نارلیقشلا لەوئ بئینمەوہ. حكوومەت منی كوشت! كوشتمی. دە نیتوہ پیم بلئین نیتمە بە حكوومەت دەویرین؟ دیارە كەس پیتی ناویرئ. ئیدی سواری ئەسپی عەرەبی نايم. ھیچ وەخت سواری نايم. ئیدی خانووی خۆشم ناسووتینم. براينە! ئەمن رۆشتم. گەردنم نازا كەن!

لای نیوہرۆیە بوو. یۆبازنۆغلی وەك گۆرانئییەكى دل ئیشاوی و دل شكاوی لە دتی باری كرد. ژن و مندالەكەشى بە دوايەوہ بوون و رۆشتم و لە دووری لەبەر چاو ون بوون. ھەتاو تەواوئيك بلیند ببوو.

(۸)

وهمانهزله توندو فرماندهرانو سه‌ریازی‌بیانه فرمانی به دایه‌قمه‌مر دا: "ئه‌مپۆ ده‌رکه له هیچ کهس ناکه‌یه‌وه. ئه‌مپۆ ئیتمه له‌مالّ نین. ده‌مه‌وی ده‌رگایه‌ک به دیوی ته‌ویله‌ی دا بکه‌مه‌وه هه‌تا شه‌هینه‌که‌م بتوانی به ئاسوده‌یی ده‌ست به ئاو بکه‌یه‌نێ. ئه‌من باش ده‌زانم که خه‌راپ ترین ده‌ردی قاچاغیتک ئه‌وه‌یه که ته‌نگاو بێ. ئه‌وده‌م نه‌گه‌ر پیاو نه‌توانی به ئاسوده‌یی ده‌ست به ئاو بکه‌یه‌نێ، دنیا له‌به‌ر چاوی ده‌بیته‌ زیندان و به سه‌ری دا ده‌پرووخێ. دایه‌قمه‌مر! ده‌مه‌وی ده‌رگایه‌ک به دیوی ته‌ویله‌ی دا بکه‌مه‌وه. با شه‌هینه‌که‌م به ئاسوده‌یی ده‌ست به ئاو بکه‌یه‌نێ."

دایه‌قمه‌مر ده‌رگای پتوه‌داو له پشته‌وه‌را دای‌خست.

وهمانهزله گوتی:

"وه‌ره حه‌مه‌د، وه‌ره یارمه‌تیمان بده ئه‌م ده‌رگایه‌ بکه‌ینه‌وه هه‌تا بتوانی وه‌ک گوێ میز بکه‌ی. ئیدی ناچار نه‌بی، له ژووری و له قه‌لشتان و له ته‌نه‌که‌ی بکه‌ی." تیشکی هه‌تاو وه‌ک په‌یکانی زێرین له قه‌لشتی ده‌رگاو له قه‌لشتی په‌نجه‌ره‌کانه‌وه ده‌که‌وته ژووری هۆده‌ نیوه‌ تاریکه‌که. له‌و جاده‌ تیشکانه‌دا هه‌زاران دانه خاکی وردی رووناک هه‌ل‌ده‌قوێن و ده‌سووران.

وهمانهزله رووی کرده حه‌مه‌د که خه‌ریک بوو نیزی‌ک ده‌که‌وته‌وه، و له حالیتک دا تیغی په‌نا

ناگردانه‌که‌ی نیشان ده‌دا گوتی:

"نا لیره‌وه ده‌رگاکه ده‌که‌ینه‌وه."

حه مه د پرسى:

"مشارتان هه يه؟"

دايه قه مه ر هاته نيئو قسان و گو تى:

"هه مانه، هه مانه."

حه مه د گو تى:

"زۆر باشه، کاره که ناسانتر بوو."

حه مه د مشارو ته ورو ته وورداسى له دايه قه مه ر وه رگرتن و له په نا تيغه ديواره که له سه ر

زه وى داى نان.

وه سه مانه زله ده ستى له به ر پشتيني ن نابوو، له تاو و سي به رى ژووره که دا ته ماشاى وى ده کرد:

"شه هينه که م! به هيج جوړ نابى ده نگمان ده رچى. نه گينا خه لک ده زانن له مالتين، هه رچه ند وادياره بوئى شتي کيان کرده. کوړه گه وره که م دا يکى خسته وه ژيړ پرسيارو وه لآم و گو توويه: بايم شتي کى ده بى."

حه مه د پڼ که نى. ته وره که ي له عه رزى هه ل گرت و له حالتي ک دا ده ستى بالآپياويک له سه ر

تيغه که راگرتبوو، پرسى:

"مام وه سمان! نه وه نده باشه؟"

وه سه مانه زله وه لآمى دا يه وه:

"جاري نم ده رگايه به ره با نم من چا کى بکه م. نه گه ر پيشت خو شه ده رگا که نه نده ازه بگه ر، جي گاي ده رکه که به قه ده ر وى بکه وه."

حه مه د دا هاته وه. پاش نه وه ي ده رگا کوژن و قه لشي و کال بو وه وه که ي نه نده ازه گرت، به

ته وري ک که به ده ستيه وه بوو، ته رازى کردو پاشان به ته وورداس ليک و لووسى کرد. تا وري ک

دواتر له سه ر تيغه که جي ده رکه يه که ي باش و حيسابى کرايه وه. وه سه مانه زله ده رکه کوژنه که ي که

ريک و پيک کرابوو، وه جي ده رگا که خست. چه ندين جار ده رگا که ي پي ته داو ليى کرده وه و

کاره که دروست بوو.

نيو ه رۆ دا هات. که له باب تا ک و ته را ده يان خو يند. وه ختي ک نه وان سه رگه رمى کار

بوون، دوو جار له ده رگايان دا... هه مه د نار ه قه ي کرد بوو. ته ورو، مشار، ته وورداس و

جامه پ له بزماره که ي بو لاي دا يه قه مه ر را داشت. وه سه مانه زله له حالتي ک دا ده ستى به

پشتى هه مه د دا دي نا، گو تى:

"دهستت نه پزى كورم. شهينه كم، زور باش بوو."

وهختيك دهستى به پشتى حمه دى دا دينا، دهستى ده لهرزى. له خوشيان مورى لهشى بپوونه نهشتهر. داهاته وه به سرته به حمه دى گوت:

"نيستا پرؤ تهويلهى به نيشتيا خؤت سووك بكه. دايه قه مەر نهو مه سينه به بده به كوره كم. خؤت سووك بكه، دوايهش وه ره پيگه وه نانكي حيسابى بخوين. كورم، زور له ميژه ناراقه چؤكت وه چؤكى ده م و نانت له گه ل بخؤم."

حمه مد مه سينه كمى له دايه قه مەر وه رگرت. چو له سووچيكي تهويلهى دانيشت و به خديالى ناسوده خؤى سووك كرد. وه سمانه زله هه قى بوو. دهست به ناو گه ياندن له تنه كمى دا پرزه لى پريبوو! هيندى رؤژان هر دهستى به ناو نه ده گه ياندو راده وستا هه تا شهو دابى، كه نه مهش زور سهخت بوو.

حمه مد پاش نه وهى له تهويله گه رايه وه به دهستيك نارى به دهسته كمى ديكي دا كردو له سر ته ندوره كه شتى. دايه قه مەر ويستى ناويى به دهستى دا كا، به لام حمه مد نه هيشت دايه قه مەريش زورى پى دانه رگرت. پاشان به عوزر خوايى به وه گوتى:

"ناگرم هه ل نه كرده، به لام فروى مانگايه مان هه به، شه كرى به سر دا ده كم. نه گه ر پيت خؤش بى، هه نگوينيشمان هه به."

وه سمانه زله گوتى:

"فرو هه نگوينى بينه، به قه وه ته. كوره كم پيى خؤش ده بى."

هه موو فكو خديالى وه سمانه زله نه وه بوو كه به لكوو بتوانى به خواردن و خؤراك نه م كوره ريه له به بكا ته پياويكى به سام و به قه لافهت: نهو پيى وابوو نه گه ر نهختيك وه خؤ كه ويته وهو نه گه ر كه ميك به ژنى بلنتر بى، وهك پاله وانان نيوشانى پان ده بن و ملي نه ستور ده بى، و نه وده م نه گه ر كه سيك چاوى پى كهوت لى ده ترسى!... پياو پيى شهرم بوو نه م منداله كزه لؤ كه به به ريته لاي خه لك و بلنى نه مه حمه دؤ كه. پياو سويندى خواو پيغه مبه ريش بخواو دهست به قورنانش دا بدا، ديسان كه س باوه ر ناكا كه حمه دؤ كه. بيري كرده وه: "نه من پاريزگارى لى ده كم و نه م بسته پياوه له شه رى جه ندرمه ده پاريزم. نيستا وه ره نه م كورپؤ گه به وه پيش خؤ بدهو به خه لكى بلنى: "فرموون نه وهش حمه دؤ كه كه هاتوه ته وه. كه س باوه ر ناكا، ته نانهت دايه قه مەريش باوه ر ناكا، يانى ناش توانى باوه ر بكا كه نه م منداله حمه دؤ كه بى، نا. جار ناجار يك كه ته ماشاى من ده كا، به زمانى بى زمانى ده لى: وه سمانه زله

باوهر ناکم، ناتوانم باوهر بکهم که نهمه شههینهکمی تز بئ، خوا بکا لیت نهگژایب. له چاوهکانی دایهقه مەر دا شک و گومان بهدی دهکری. بۆخۆشم نهگەر پیتشت نهم دیبایه، باوهریم نهدهکرد. ناخر ههمه دۆک چۆن وا دهی؟... خوا شوکور که کەس نایبینی... چاکه شوکور کهس ناتوانی له وهختی خودا بیبینی که چۆن وهک مندالی قۆنداغه لچ و لیوان ههلدهچنی و چلمی ههلدهلووشی."

رۆژنیکیان دایهقه مەر دیتبوی که له خهو دا وهک مندالان دهگری:

"وهسمان! کورپه که له خهوئی دا دهگری."

"مهیه له بگری."

"وهک مندالی شیرهخۆره وایه."

"باشه دایهقه مەر."

"به هیچ جۆر تفهنگی لئناوهشیتتهوه. بسته مندالیکه."

"مه بهستت چیه، دهتهوی بلئی چی دایهقه مەر؟"

"مه بهستیکم نیه. هەر دهتهوی بلیم بسته مندالیکه. هەر مندال له خهوئی دا دهگری."

وهسمان له دلئی خۆی دا گوتی:

"دایهقه مەر باوهر ناکا. بۆخۆشم نهگەر به چاوی خۆم نهم دیبایه باوهریم نهدهکرد که نهویه عهبدی خانی کوشت، نهمه نهم کهسهیه که چوهه نیو شاری. له پیتش چاوی حکوممهت کالاییمی کوشت. ههزار بهلای بهسەر وهکیل باشی عاصم هیتناو لهرزهی خسته کیتوهکانی توورپوسهوه!..."

"باش بۆ، پارووی گهورهتر بکه شههینهکهم! فرۆ ههنگوین باشه. سئ رۆژ لهسهریهک دهی ههنگوین و فرۆ بۆی... پاشانیش خواردنی چهورو چۆل... نهتۆ زۆرت بیخۆراکی کیتشاهه. دایهقه مەر! قه مەر..."

ههمه د وپرای پیکه نین له بهر خاتری وهسمانهزله پاروهکانی گهورهتر دروست کرد.

"دهزانی شههینهکهم! دهرفهت نهبوو پیت بلیم. نهو زهوییه که دیتهاستهیهکان بویان کپیروی، عهلیسه فابهگ دهستی بهسهردا گرتوه. نهتۆ نیدی مهزرایهکت نیه. بهلام خانووهکت له جیتی خۆیهتی. "سهیران قیز"ی تیتدایه. زۆر توورپهیه، لهگهڵ کهس قسه ناکا. ته نیا لهگهڵ دایهقه مەر قسه دهکا. نهوی خۆش دهوی. وهختیک ههموو خهڵک دهچنهره مالهکانیان و هاتوچۆ دهبرئ و بالندهو پئرو ههل دهوون، دهست دهکا به گریان، دهنگیکه ههیه

هەر مەپرسە، دلێ بەردی بۆ دەبێ بە ناو...، دێهاتییهکان دەزانن کە ئەو کەنگێ گۆزانییان دەلێ، بۆیە ناخەون، چاوەروان دەبن هەتا دەست پێ بکاو گۆی پێان لە دەنگی بێ. ھەمدی من، شەھینەکەم، سەیران قیز لە جوانی دا لینگە ی نیه. ئەو بەلایە ی بەسەری ھاتوہ لەگەرانیوہ نایە... ئەو بەلایانە ی بەسەر وی ھاتوون، خوا بە نسیب دوژمنیشتیان نەکا. بەلام ھەمووی ئەمانە تەھەمۆل دەکا. روخساری کەمیتک سیس بووہ. تەمی خەمی لەسەر نیشتوہ، بەلام ھەمیشە سەری بەرزە. لە رقان دەم و چاوی گۆل دەکا. رق ھەستان جوانتری دەکا. ئەوہندە جوانە دلێت نایە تێر سەیری بکە ی."

ھەمدە ھەناسە یەکی ھەلکێشا. ئەویش وە ک ھەموو خەلکی چوکورووا ناگاداری ئەو بەلایانە بوو کە بەسەر سەیرانی ھاتبوون.

"ئەتۆش بەسەرھاتە کەیت بیست کورم؟"

ھەمدە بە چاویکی فرمیسکاوی و روخساریکی خەماوی یەوہ جوابی دا یەوہ:

"بیستم مام وەسمان بیستم."

"وہختیک ئیمە زەویمان بۆ تۆ کپی و خانوویمان بۆ ساز کردی، عەلی سەفابەگ بەلایەکی بەسەر ھینانین ھەر مەپرسە. چاکت کرد لە چیای نەھاتیەخوار. ئەگەر فریوی لێ بووردنت خواردباو لەکیوی ھاتبایەوہ، ناغاکانی چوکورووا ھەزارویەک بەلایان بەسەر دینای. نەیان دەھیشت زیندوو بی. ئەتۆ چەقلی چاری وان ی، چەقلیکی تیژی پۆلایین. ئەگەر لە دەشتی بی، ئەگەر بچیە چیای، ئەگەر برۆیە بەندیخانە، ئەگەر بێ سەروشین بچی و ئەگەر بمری، دیسان ئەتۆ چەقلیکی تیژی پۆلایینی کە لە چاویان راچووی. ئەگەر بچی لە مائەکانیان دا نۆکەری بکە ی، دیسان لە تاوانت خۆش نابن. پارووی گەورە بکە کورم، ھەنگوین و فرۆی بۆ."

ھەمدە سەری ھەلپری. دەم و چاوی زۆر جیددی بوون. پاروویەکی گەورە ی لە دەمی خست، بریسکە یەکی پۆلایین ھاتە چاوەکانیەوہ. ئەو دەم بە راویژیک کە وە ک تیغی جەوھەردار تیژو بەسام بوو پرس ی:

"یۆباز تۆغلی چیی بەسەر ھات؟"

دایەقەمەر لە دلێ خۆی دا گوت ی: "کەوابێ ئەو سامە ی خەلک دەلێن ھەمدۆک ھەبەتی، لە دەنگەکی دایە؟ وە جاخت رۆشن بێ کورە، چەند نێرە، ئەمە چ دەنگیکە؟"
وہسمان زە گوت ی:

"چو گەردنى خۆى بە ھەمووان ئازا كرددو رۆيشت. ئارپەحتە و سام گرتوو و خەفەتبار بوو، دەت گوت دەچىتتە سەفەرى مردن."

ھەمدە لەسەرى رۆيشت:

"بريا دىئەكەى بەجى نەھىشتبا..."

وہ سمانەزلە مللى بەلاوہ ئاو گوتى:

"بريا نەرۆيشتبا... پارووى گەورە بکە کوپم!"

پاشان ھەستا، چوہ پەنای ئەو رووناكايىيە كە لە پەنجەرەوہ دەھاتە ژوور. دەمانچەكەى لە بەرگەكەى ھىنايەدەر دەستى كرد بە خاويىن كرددنەوہى. پاش ماوہيەكى زۆر كە خەريكى خاويىن كرددنەوہو چەوركردنى دەمانچەكەى بوو، دەستى بە قسە كرد:

"ئەتۆ وەك بليىسە ئاگرىك لە ناسياب چەشمە رۆيشتى. بالت گرت و رۆيشتى. لەبەر چاوان ون بووى. ھەر كە ئەتۆ چوويە سەر ەلىكۆ، نوورىكى گەورە، بە قەد منارەيەك تەقيەوہ. سى شەو و سى رۆژان شەو و تەماشايان كرد. ئەمنيش تەماشام كرد. لەو رۆژە بەدواوہ ھەموو سالتى راست شەوى ئەو رۆژە كە تۆ رۆيشتى، ئەو نوورە ھەل دەستى و سى شەوان دنيا وەك رۆژ رووناك دەبى، باشە ئەتۆ دوايە چوويە كوئى؟"

ھەمدە لە حالىك دا دەنگى ژەنگى خەمى لى نىشتبوو گوتى:

"پاشان وەپى كەوتم، سواری ئەو نەسپە بووم كە ئەتۆ دابووتمى. شەويك لەسەر كىويكى بلىند مامەوہ، رۆژەكەى دىكە توشى ھۆيەى توركەنەن بووم. دەسبەجى ناسيام كە ھەمدەدۆكم... پيشوازيەكيان لى كردم ھەر مەپرسە... سۆزاغى كەرىم نۆغلىم پرسى..."

وہ سمانەزلە لە حالىك دا دەمانچەكەى دەخستەوہ كىفەكەى گوتى:

"پياويكى پياوہ. كەرىم نۆغلى زۆر جواميترە."

ھەمدە لەسەرى رۆيشت:

"سەرۆكى ھۆيەى توركەنەن پىرەپياويكى وەك كەرىم نۆغلى بوو. وەختىك منى دەبردە رەشمالەكەى، سى فيشەكى ھەل تۆقاندن. پاشانىش دەسبەجى ھەر لەوى دەستوورى دا بەرانىكيان سەر بپى."

(۹)

"ناوی "موسلیم بهگ" بوو. چیژنیان هه بوو... فرمانی دا هتا بهیانی له پیش چادره کهی ناگریان کردهوه. نو ناگره ی له پیش چادره که هه لکرابوو، چوار هیئنده ی چادره که بهرز بوو. بلتسه ی ناگر ده گه یشته ناسمان..."

"کورم! چما نه قل ده یگرت موسلیم بهگ نازاریکت پی بگه یه نی. چما نیستا نه من ده توانم خهراپهت له گه ل بکه م؟ وه ختیگ نه تو چوویه چادری نهو، نه مه بو وی شانازی بهک بوو. له خوشی نهو شانازی به له ناسمانان دا ده گه را. ناخر پیاو له پیای وا ده ترسی؟ ده کری پیاو باوه پ به پیای وا نه کا؟ نه م کۆچه ری یانه خه لکینیکی نازاو به زیسکن، نه م نیشته چی یانه که ده یان بینی، هه موویان دیلی داب و شوینی خۆیانن. نهو لسه مووه درتۆه که له سه ر ته پله سه ری نیمه، من و سه فچه... هه یه، بۆته گه پچارپی نهو بیژوانه. هه ر نهو بیژوانه که به گه ره کی خواره وه یان ده لێن وه دوام مه که وه بۆنت لی دئ! هه موو پیره پیوانی تورکه من ناوان. ته نانهت لاره جوامیره کانیشیان لسه پیک کاکۆلیان له نیوه راستی سه ریان دا هه یه. له نیو تورکه منان دا تاقه یه ک داب هه یه، نه ویش داب و شوینی نیسانه تی و نیسان بوون. نه گه ر به کیکه پهنات بو بئین. بلن پشت و په نام نه تو ی، قه لآو پالپشتم نه تو ی، یارمه تیم به، نه تو ج ره فتاریکی له گه ل ده که ی؟ پشتیوانی لی ده که ی یان لی ده گه ری به ته مای خوا؟ کاریکی باشت نه کرد، ده بوو متمانه ی پی بکه ی. پیاو ده بی متمانه ی به پیوان هه بی."

"شهویکی تاریک بوو. وه ک دیواریکی رهش. نیو چادره که پر ده بوو له بۆنی گیاوگۆل و بۆنی توندی گولان. بالئجه که بۆنی نه عنای کیتی لی ده هات... دوو رۆژ ده بوو میوانی موسلیم بهگ بووم. دوو شهو بوو خه وه نه چوو بووه چاوم. هه ر له فکری نه وه دا بووم که نه گه ر

بجوم، موسليم بەگ لە خەوئ دا دەم کوژئ، هەستم دەکرد لە مەترسی دام. هەتا ئەو رۆژە بەلای وام بەسەر نەهاتبوو، قەت وا تەوشی بئەمتانەیی نەببوم. سەری شەوئ وردە بارانەیک دەبارئ. لە جێیەکم هاتەدەری، بە لیباسەو نوستبوم. تەنگەکم و فیشەکدانەکانم و دوربینهکم و کلاوہکم و بە کورتی دارونەدارم هەرچی بوو، بەجێم هێشت، ئەسپەکم لەبەردەرکی چادەر گەورەکە بەسترا بوو، ئەویشم بەجێ هێشت و رۆیشتم...

"ئەتۆ پیتت وابوو بەگ بۆ ئەسپتک تۆ دەکوژئ؟ تۆرکەنێک هەرچەندیش نایاوب ئێ بۆ ئەسپتک کەسپتک کە پەنای بۆ چادری وی هێنابئ، ناکوژئ. حەقەن ئەو شەو تا سەینئ ئیوارئ لەو ئەشکەوتە کە خۆت تێدا شارەبوو، نەهاتیە دەری. لەنیو ئەم دنیا بەدا خۆت بئ پشت و پەنا دەهاتە بەرچار وانەبوو؟ هەر کە دەستت لە چەتەیی هەلگرت پیتت وابوو بن پیتت بەتال بوو، بەلئ؟ لە تەنگانەدا گەرت کردبوو، نا؟ لەو ئەشکەوتەدا کە خۆت لئ شارەبوو، وەک مێژۆکە دەلەرزئ. ئەمنیش بەلای وام بەسەر هاتو. هەموو ئینسانێک لەوانە بەسەری بئ. پیاو هەرچەندی بەغیرت و نازا بئ، ئەوەندە ترسەنۆکە، یان هەرچەندی ترسەنۆک بئ، ئەوەندەش نازا بە غیرتە. پیاو وەختیک دەگاتە ئەو ناکامە کە تەمەنی لە هەشتا تێبەریبئ."

"ئەشکەوتەکە جۆرە بەردێکی سووری هەبوون. بەردێکی سووری پوواو کە هەر دەستت لئ دابایە، هەل دەوێ. لەسەر ئەو بەردە سوورە گولتیک خواروختیچی ناحەز روابوو کە رەنگتیک سەیرو سەمەری هەبوو، ئە گەلای وەک گەلای گولتیک دیکە بوو، ئە بۆخۆی. دەرکی ئەشکەوتەکە بە بیژان گیرابوو، تازە بۆنی خۆش دەبوو.

پیاو هەر پیتی وایە زۆر نازایە، وەختیکیش ترس بە سەری دا زال دەبئ، دیسان باوەر ناکا. لە خەفەتان دیک دەکا. شیت دەبئ و بە خۆی دەلئ: بۆ خەریکە بترسم؟ ترس کەوتووەتە دلئ بنیادەم، بەلام بەخۆی نازانئ. بنیادەم تۆوی ترسە. بەلام ئەوەی نازانئ. نایزانئ و ناشی هەوئ بزانی. گولە بیژان بۆن خۆشترین و تەرو تازەترین گولە... بۆنی ئەو گولە کار دەکاتە سەر پیتت و موو و ئیسکی بنیادەم. بۆنی گولە بیژان دەتوانئ بئحالتترین ئینسانەکان بینیتەو سەر حال...

لە خوار خوارئ هەور دەشتتیک دادەگرت کە بە مێرگ و مێرغوزاریکی سەوز، بە گولتیک سوورو سپی و بنەوشی بە عەتری توندیانەو، بەمینگەلە مەری زۆرو زەوێند، بە لافاوگەکان، بە تاقەدارە قۆلەبنەکان بە برکە چەقلی پڕو بە پشت هەزار بە هەزارتیک پیک دینا. قازو قولینگ

تیپەن تیپەن لەنیو مژگە دا چەرخیان دەدان. لە دووری دەنگی تەقە دەهات، وادیار بوو لە جینگایەك شەڕ ساز بوو.

وەختیک هەتاو ناوا بوو، دەشت رەنگی بلیسە ناوری گرت. ناسمان، کیتوکان، جی لافاوەکان و چۆمە گەورەکەمی ئەویەری دەشتی وەك بلیسە ناگر درەوشانەو. پاشان لەحزەیهك لافاویك لە رەنگی سووری ناگرین دەشتەکەمی پڕ کردو ئەجار کیتوکان و دارەکان و خاکی سوورو مینگەلەکان و قازو قولینگەکان هەموویان شین هەلگەران.

نەمن شتی وام نەدیوو. لە نیو ناگری تاو لەرزدا دەسووتام. خۆم لە ئەشکەوتەکە فری دایە دەر. کیتو و دەشت لەسەر سەرم دەسووران. سێ رۆژان بە نۆیەتی داری برسی و ماندوو بە ری دا دەپۆشتم. شوانیک جۆریك لیم مۆر بوو، دەت گوت دەیەوی هەر ئیستا سەرم بپری. ناومی برسی. گوتم مستەفارەش. پێکەنی. لەتکە نانیک و پیاڵە شیریکی دامی. وەك شیتان بە قومیک شیرەکەم هەل قووړاندو نانەکەشم بە پاروویەك قوت دا. پاشانیش غارم دا رۆشتم. شوانەکە هەروا لە پشتمەو پێدەکەنی و بانگی دەکرد: حەمەدۆک، حەمەدۆک!... هیندە هەلەم تا دنیا تاریک بوو. شەو داها. شەو وەك دیوار بوو. سەری شەوی باران دەباری..."

"حەمەن حیوانی کیتی شالۆیان بۆ هینای؟ وانیه؟ گیاوگۆل، دارودرەخت، جیوجانەو... نەتۆ قەت دیوتە مار چۆن توژی داوی؟ کاریکی سەختە، مار شەکەت دەبی. مار لە پێش دا گیاچارپیکی نەرم بۆخۆی دەدۆزیتەو. لەوی ماوہیەك هەروا لەسەر گیا دەسووری. پاشان دووسێ جار وەك فەنەر خۆی خێ دەکاتەو، لەشی خۆی خێ دەکاتەو بەرەللائی دەکا، خێی دەکاتەو بەرەللائی دەکا. جاری ناخر خۆی خێ دەکاتەو ماوہیەکی زۆر هەروا دەمینیتەو. وەك گۆلەمی لسی. پاشان دەکریتەو، لە نەکاو دەبینی لەو وەزەدا توژیەکەمی لەبەر دارناو. توژیە دریزیەکەمی لە تەنیش چلە درکیت بەجی دێلن. مار وەختیک توژی داوی، هەتا ماوہیەك ورو کاسە، نازانی چ بکا" بجیتە کوئی. ماوہیەك هەر لەوی لەنیو گیاو گۆل گیتو حۆل دەسوورپیتەو. ئەمنیش وەختیکی خزمەتی سەربازیم تەواو کرد، ناوا بووم. هەتا سالتیک تەنانت نەم دەزانی دەستەکانیشم لەکوئی دابنیم! ئیستاشی لەگەل بی، هەموو رۆژی وەختی شەپووری لە خەو هەستان، لە خەو هەل دەستم."

"بۆخۆم، بەم گوئی یانەم گویم لسیوو کە شوانەکە لە پشتمەو هاواری دەکرد:" حەمەدۆک، حەمەدۆک! بۆ کوئی دەچی؟"

"هەموو کەس وەختیک توژی باوی، هاوار دەکا. هەموو کەس دەزانی نەتۆ حەمەدۆکی."

"به چ را ده زانن؟"

"ده زانن نیدی، قسه کهت بکه."

"ناوتیک همیه پیتی ده لئین "فورات"، رهنگی سموزه. همهمیشه خهنتیلکهی له بن دایه. بههارو هاوین وهک ده ریایه. وهک ده ریایه کف دهکا. نهو دئییه له پهناى نهو ناوه له داوتینی کیتوتیک بوو که گاشه بهردی سموزی هه بوون. سه ریانی خانووه کانیان به گلئیکی سموز گلهبان کردبوو."

"ناوت چیه؟"

"مسته فاره شه."

"شوانییه ده کهی؟"

"به لئین."

"خه لکی کوئی؟"

"نووزوون یایلا."

"نه سپی جوان جوانی لئین. دوو جیتگا نه سپی چاکیان همیه، نۆرفه نووزوون یایلا. نه سپه کانی نووزوون یایلا بین درئین، بهتاییه تی نه سپه ره شه کوئته کانی."

"ناوم مسته فاره شه."

"زه ماوه نندیان هه بوو. له سهر تلۆفکی دوو سپیدار که به پهناى یه کهوه بوون، له سهر سه ریایه پهرچه میکی رهنگاوه رنگیان قایم کردبوو، هه مووان تفه نگیان داویشته گولینگه کهی سه ریایه. هه موو، چ پیرو چ لاو، چ نهوانه ی سه ریایه یان کردبوو، چ نهوانه ی چته ببوون و ته نانهت راوچییه به ناویانگه کانیشیان ده یانه بوست بی پیکن و له سهر سپیداره کهوه به ری ده نهوه و خه لاتی جیژنه که وهرگرن. زۆریان تفهنگ هاویشتن، سوودی نه بوو. زۆر تووره ببوون. گولینگه که زۆر چوک بوو. گولله نه یه دهنگاوت. نه گهر نه یان توانیبا به ری ده نهوه، فه ری باش نه بوو. بۆ زه ماوه نده که نۆغری نه بوو. هه موو چاوه کان برابونه نیشانه که. بووک به جلکی بوو کینییه وه، زاوا، کچه کان و ژنه جیژله کان هه موویان چاویان له نیشانه که بوو... گولله کان به هه ر چاوارلای دا به ویزه ویز تی ده پهرین. پوله کهی گولینگه که له بهر تیشکی هه تاو وهک زۆر ده بریسکانه وه..."

"حه مه ده! نه م سه ریهرگه له سهر شانت فری ده. له قوژنییک کوشم هه لاتوری، ته نانهت چاویش له هیچ کهس ناکه ی. پیایوکی نابوته له ی، نه ویش ترسه نۆک! چاوه کانت له کالانه دا وهک چاوی سمۆره له ترسان بز ده چن. نه م سه ریهرگه له بهر خۆت دا که نه، حه مه شوان، مسته فا شوان!"

"تفنگی نه لمانیم له کوره جحیله یهک وهرگرت. به مژره وه سهیری کردم. هه موو نهو پیاوانه ی لهوی بوون، مژره یان لسی کردم. ژنهکان و کچهکان پیمن پیکه نین. دهستم وهک بی دهلهرزین. تفنگه که به دهستمه وه وا دهلهرزی دت گوت خه ریکه هه لفری. هینامه سه دهستم و سیره مگرت. نیشانه هه لکه ندر او به خول دان که وته خوار.

"ناوت چیه؟"

"هه مووان گوتیان نه تو حه مه دۆکی. ناسیانیه وه. نه تو دت گوت ناوم مسته فاره شه. نه وان پیکان ده گوتی حه مه دۆک. له ویش پات کرد. هه روا بزانه به پروتی و پیخواسی له نیو دئ دا مابوویه وه. هه موویان هه موو شتیکیان ده زانی: دایکت مردوه، خه جیج تفنگی وی که وته، وه کیل باشی هاصم له نه شکوته که تو ی گرت، به لام پاشان به ره لالی کردیه وه. وه ختیگ عه بدی خانت کوشت. هه موو دارو نه داری خۆت له چادری موسلیم بهگ به جی هیش و بۆی ده رچووی. هه موویان هه موو شتیکیان ده زانی... سووتاندنی دروه لانه که، به سه ره اته که ی گوندی ناک تورزولو، مه سه له ی نایب ره جه ب... هه موویان هه موو شتیکیان ده زانی..."

"های... حه مه دۆک... راوچی شووره کانی شاخه سه خت و حه سه ته مه کان حه مه دۆک!"

تاریکایی وهک دیوارتک له سه ر رنگای راوه ستابوو. خوناوکه بارانیک به سه ر شمو دا دهباری. ناوی فورات چو کترین بزوتنی نه بوو، تمنانه ت شه بایه کیش نه دهات. شو بوو، بارانیک کی گرم دهباری و هه لمی ده کرد. خزی رووت کردوه. چوه نیو ناو. له حالیک دا جلکه کانی به دهستی چیمپوه گرتیوون، به دهستی راستی مملی کرد. سه عاتیک و رهنگه دوو سه عاتیش له گه ل فورات مل به مملی کرد. وه ختیگ گه شته نه بیری ناوه که خه ریک بوو کازیه دهنگوت. شه که ت و ماندوو بوو. نهو ناوهی مملی تینا کرد بوو، له می که ده برژایه وه، و نهو خیزه لانه ی له سه ری راکشابوو، بۆنی نه معنای کیتی یان لسی دهات. جلکه کانی له بر کرد نه بوو که وتی.

خه لکی هه موو گونده کان نه ویان ده ناسی. له هه ر دئیه ک زیاتر له مانگیگ نه ی ده توانی وه میتی. وه ختیگ چوه گوندیک گوتی: "حه مه دۆکم. به خوا حه مه دۆک خۆم" به لام که سه باوه ری پیکه نه کرد. هیندیان گالته پیکه کرد، ناچار بوو نه ویش به جی به یلی.

"ناوت چیه؟"

"مسته فاره ش."

"هه هه... نه جار حه مه دۆک بوو ته مسته فاره ش؟"

"چاکت گیر کردبوو کوره کم. تمنانه ت له دیهاتی لیوا ره کانی فورات، له نیو کورده کانی وهک هه لۆی "دهر سیم" و له نیو تور که منه کانی "بیره جیک" یش دا که سه نه بوو تو نه ناسی. دهیان گرتی و دهیان

دایه دوستی حکومتی خوینخور. نوانیش له جیاتی خوینی عملی خان خوینیان دهرشتی. نمدی خوینی خه جیج، خوینی دایکت، خوینی پوره نیراز و نایب ره جوب چی؟ خوینی نوانه دهیته چی؟ حکومت تۆلمی خوینی وان ناستی. تۆلمی خوینی عملی خان له تۆ دستین. لم دنیا پیدا کس نیه تۆ نمانسی. همیشه وابوه. چاوت نیگمرانی کتوه کانه. ناری همه دۆک له کۆلت نایتموه. بریا وه ختیگ دههاتیموه خۆت به موسلیم بهگ نیشان دابایه. بریا له جیاتی نهمی به مشو بچی سوراعی تفنگه کت بکهی، به رۆژی رووناک چووبای... ناخر پیاو به شو دهچی تفنگی خۆی له مائی موسلیم بهگ بلزی؟ باش بوو بۆخۆت دیتت که تفنگه کت هر لمو چی به بوو که لیت دانابوو. چما له ماله کهی ژنان که میان رتیر بۆ دانای که لیت دا رۆیشتی؟ چما پریان نه گوتی بهگ نهی هیشتوه کس پین له رکیفی نهمپه کت نی؟ هتا مردن موسلیم بهگ نهی ده هیشت کس سواری نهمپه کت بچ. نه گمر ده سالی دیکمش نه چووبایموه سر چه که کانت، کس دوستی لی نهمده دان. نه گمر گوتبات نهمپه کم بۆیه به چی هیشتوه موسلیم بهگ سواری بچ و کیفی پریکا، پیت وایه نهم سواری نهمپی نهمانه تی تۆ دهبوو؟

"گیشتمه گهلی" مریه م جیل، تفنگ و فیشه کلانه کم به دستموه بوون. "تیمیر" هاته لام. پیاو تکی وردیلانهی نازاو به غیرهت بوو. پیاو تکی زۆر چاک بوو. دهرۆستی لمشکرتک دههات. هتا گیشتمه "کایرانلی" و سر چیاکانی دولتون، هموو چی بهک پریبوو له سمر باز، رووم کرده عهلی کۆ. سمر باز وه خیزو خۆل به ولاتی وهریبوون. ژن و مندال و دتهای به کانیس سمر بار..."

"نهمه دتهای به کانه بوون که پیشی "هیزارجی" یان گرت و به چل گولله له شیان کرده کوله کهی که وباران، نه که سمر بازه کانه. نهمه سمر بازه کانه نه بوون که په تیان خسته ملی "همه زله" و به سهر زهوی دا رایان کیتشا... نه گمر نهمانه گرتبایانی، له گه ل تۆش هروایان رهفتار ده کرد. یاپه تیان له مل ده خستی، یان له چل جیگاوه له شیان به گولله کون کون ده کردی. باکیشیان نه ده بوو که نهمه همه دۆکه. پشت و پشتیوانی فه قیرو هه ژاره. نهمانه نه گمر یاهه فارووق، یان فرمان به رتیکی دیکهی دهوله تیشیان چنگ کهوی، به لایه کی خهراپتر له وهی به سهر دینن که به سهر هیزارجی و همه زله یان هینا. هممووی نهمانه فریو ده دن... به لام ده زانن نه تۆ به هیزی... نه گینا کارت ته و او بوو."

"له کتوی تمنیا مایموه. واینه؟ لم دنیا پیدا، لمسر لوتکی نهمو چیله ههروا بزانه رووت و پیتخواسی واینه؟"

"به لای مام وه سمان تاق و تمنیا مابوو مهوه. دهت گوت رووت و قووم."

تاریکیایی وه که دیوار داهاتبوو. باران به سهر شهودا دهباری، بارانیکی گهرم و هه لماموی...

(۱۰)

وهسمانه زله يهك تهكان ليتوى ده بزوتن. ده چوه تهويلو ده هاته وه در، برؤ دريژه كاني ههل ده كيشان و ده ستي پيدا ديتان. ده ت گوت له شتيك ده گهري. ته ماشايه كي ده ورو بهري خوي ده كرد. جاروباريش داده هاته وه ده ستيكي به سهر چه كمه كاني دا ديتا. پاش نه وهى ماوه به كي زور له تهويله دا ده ستي به سهر يالى نه سپه كهى دا ديتا، ده چوه وه لاي هممد و له حاليك دا ههولى ده دا پي بكه ني، به راويژيكي كه ده ت گوت ده يه وي بگري بانگي ده كرد: "هممد كورم" ده نگه كهى په يامى تازيهى تيدابوو و زور دلسوزانه بوو.

هيشتا هه تاو نه كه وتبوو، دنيا بوليتل بوو، گاوگول ده چونه له وه پرگه. به رده لانه كاني ناناوارزا هيدى هيدى هه لميكي ليتيان لئ هه لده ستا. نه سپى خه نه يى له سهر دوندى گاهه رديك وهك پارچه به رديك وشك و به جوولنه راهه ستابوو، نه سهرى ده بزوت نه كلكى.

موختار سه يه لى له پشت كه وي ليك هاته ده ر، روخسارى گرژى وه سمانه زله كرايه وه و پاشان دووباره نيوجاوانى تيك نايه وه. كه ميك دواى سه يه لى، سه فچه كاهياش په يدا بوو. ده سكيكي نيترگزه به ده سته وه بوون، هه ركام له گوله نيترگزه كان هيندى گوله باغيك ده بوون. له كاتيكي دا نيترگزه كاني بولاي دايه قه مهر كه شيرى ده دوشي، راده داشت، گوتى: "ها دايه قه مهر، نيترگزم بؤ هيناوى." دايه قه مهر له حاليك دا وهك گه وره كچان له شهرمان سووره هل گه رابوو، گوتى: "ده ست نهرزى كاك سه فچه" و پاشان به پي كه نينه وه گوتى: "منت له بير بوو؟"

سه فچه وه لامى دايه وه.

"شەوئى چاوم لەسەرىەك دانەناون. ھەموو شەوئى لە قەراغ قامىشەلان ھاتووم و چووم. نەسپە شىتتى يۆيازئۆغلى ھەتا بەيانی لەو دەشتەدا چەرخى دەدان. نىرگزەكان دەگەشتەنە ئەژئۆي پياوى."

لەپەنا پەرژىنى كۆبوونەو. وەسمانە زلە بە رەقەو گوتى:

"راستە قەولم داو، بەلام ناچم. نەگەر ئەو ناغايە، نەگەر ھەكوومەتى لە پشته، نەمن پياوتكى ھەشتا سالەم. لە پشت منىش... " قسەكەى تەواو نەكرد. پاشان جارێكى دىكەش دووپاتى كردەو: "لە پشت منىش... " جەرگى جەرگى دەخوارد. لەو كە نەى توانى قسەى دلى خۆى بكا، بە نازار بوو. سەرەنجام گوتى: "لە پشت منىش خۆى گەرە ھەبە. " و لەگەڵ گوتنى ئەم رستەبە ئاورپكى وەسەر ئەوگۆشەبە دا كە دۆلابىبەكەى تىدابوو و ھەمەدى تىدا خەوتبوو. ئەمجار لىتى زياد كرد: "لە پشت تىمە كى ھەبە؟ ئەمەيان تىدى كەس ناىزانى. كالايى چۆن بە سزاي خۆى گەبىشت، عەلىسەفابەگىش ئاوا بە سزاي خۆى دەگا. وەختىك تىمە ھاتىن لىرە ماينەو، عەلىسەفابەگ لە زگى داىكى خۆشى دا نەبوو... تىمەش... "

لەو بەينەدا حسام كۆرە گەرەى وەسمانەزلە گەبىشتە وئ" بەدواى وى دا رەشىد ھات. ھەموو دىھاتىبەكان يەك يەك و دوو دوو دەھاتنە مالى وەسمانەزلە و لەوئى كۆ دەبوونەو، ژنەكانىش ھاتن و لە سووچىكى ھەوشەى لە دەورى داىە قەمەر كۆبوونەو. ھەموو بىدەنگ بوون. قەمەر شىرەكەى دۆشىبوو و دەفرى شىرەكەى لە پەناى دەرگا دانابوو.

وەسمانەزلە راست دەبوو، بە دەنگى بەرز ھىندى شتى دەگوت و دووبارە دادەنیشتەو و بىدەنگ دەما. جاروبارىش كلاوھەكەى لەسەرى ھەلدەگرت، كاكۆلە درىزەكەى نىوہپاستى سەرى لە دەستى دەھالاندو دووبارە بە قىنەو كلاوھەكەى لەسەر دەناىو. دەستى توند بە دەسكى دەمانچە ساچمەزەنەكەىو گرتبوو:

"نەحەت لەو يۆيازئۆغلىبە. بۆ خۆنواندن، بە خاترى نەسپىك، بۆ خاترى ئەوہى دوو جنىو بە عەلىسەفابەگ بدا دىبەكەى بە... دا. نىستا وەرەو چارەسەرى بکە داخوا دەتوانى؟ نەحەت لەو يۆيازئۆغلىبە، ناخەرەكەشى لىتىدا رۆبىشت و ھەلات."

خەلكەكەش بە نىوچاوانى گرژوہ گوتيان: "نەحەت لەو."

"ئەم كارەى، پاكردنەكەى پشتى تىمەى شكاند. نىستا تىدى عەلى سەفابەگ وەغىرەت كەوتو. دەمارمان دەردىتى."

ھەمووان يەك دەنگ گوتيان: "دەمارمان دەردىتى."

"یۆباز تۆغلی ده بی بیتهوه."

به تیکرا په سندیان کرد:

"چاره یه کی دیکه نیه، ده بی بیتهوه."

سه فچه کاهیا گوتی:

"کورِه وه سمان! نه تۆ ته نیا جار تیکش بی بچووه لای نهو به رازه. بزاین قسه ی چیه؟"

هیندیک له ناومالّه کان گوتیان:

"سه فچه کاهیا! نه تۆش له گه لّ مام وه سمان بچۆ، رهنگه قسه یه کی هه بی."

وه سمانه زله گوتی:

"چ قسه یه کی هه یه؟ ده یه وی بلّی چی؟ هه یچ، هه ولّ ددها من بترسی نّی. دووباره ده لّی

دئیه که م بۆ به جی بیلن، نه گینا واده که م، وا بچن. باشه ده تانه وی نه م دئیه به جی بهیلن؟

ده تانه وی دئیه کی دیکه ساز بکه یین؟ زه ینه لّ که له سووچیک له سه ر به ردیکی مه رمه ری

چوارگۆشه دانیشتبوو که به خه تی کۆنی یۆنانی نه خشابوو، گوتی:

"نیمه خیر له م دئیه نابینن، پینچ جار قایمقامان هینا، یاوه رمان هینا، هه ر پینچ

جاره که گوتیان جی دئیه که ملکی عه لی سه فابه گه."

له نیو ناپۆراکه که س سه ری هه لّ نه بری چا له چاری زه ینه لّ بکا. نهو له سه ر قسه کانی

رۆیشت:

"پینش نه وه ی وه زعه که خه راپتر بی، برۆین باشه. هه موو خه لّک خه ریکن ده ست له

چوکوروا گیر ده که ن. با له دئی عه لی سه فابه گ برۆین و بچن جی یه کی باش بۆخۆمان

بگرینه وه."

وه سمانه زله گوتی:

"نه تۆ بی ده نگ به تووتکه سه گ، نه تۆ سه گی رسته کراوی عه لی سه فابه گی."

زه ینه لّ که نارعه ت بیوو، گوتی:

"قسه ی وا مه که مام وه سمان. نه من سه گی که س نیم. به لّام له مه ودوا نیمه خیر تیکمان له م

زه وی یانه پی نابری. قه بالّه ی به ده سه ته وه یه، حکوومه تیشی له پشته. له کیتوه کان چه ته ی هه ن،

پری دئیه کی گه وره ش خزم و تایه فه ی هه یه. نیمه له م گونده ده رده کا. دره نگ، یان زوو

ده رمان ده کا. هه تا دره نگ نه بووه، هه تا چوکوروا یان دابه ش نه کردوه، له فکری چاره سه ردا

بین باشه. له گه لّ عه لی سه فابه گمان پی ناکری. جازان هه ر خۆت نه بووی ده ت گوت نه م

زهوی یانه بۆ ئیتمه خیر ناده نهوه؟ چما ههر خۆت نه بووی دهرت گوت ده چم له گهڵ عهلی سه فابهگ قسه ده کم بۆخۆمان دئییه کی دیکه پهیدا ده کهین؟ چما ههر خۆت نه بووی دهرت گوت ئیستا که عهلی سه فابهگ زۆری دل به ناناوارزا دا چوه، با نهم باتلاغه و نهم تاوله رزه و نهم به لایه به جی بهیلتین و برۆینه ده وره بیری گوندی "مه مه دقوتی" که پره له ههنا. بچینه بناری چیاکان؟"

سه فچه کاهیا پشتی قسه کهی زهینه لی گرت و گوتی:

"پیره وه سمان، راست ده کا، ته تو بۆخۆت نهم قسانهت ده کرد، نه وهی نهم قسانهی ده کرد ههر خۆت بووی. ئیستا په ژیران بوویه وه."

"عارفه که چهل" که خه ریک بوو چیلکهی له خۆتی وه رده دار خه تی سه یرو سه مه ره ی ده کیشان گوتی:

"مام وه سمان، راستت ده وئ ته تو قسه کانت یه کتر ناخوتنه وه. با یان لسی ده یین برۆین، یان پیاوانه راهه ستین و شهر بکه یین. چهن دین ساله لهم گومان و دوودلی یه دا مردین و له نیو چووین. نیوهی خه لکی دئی رۆیشتوو. چوو نه پشتی دووملقه لا نیو زهوی یه به یاره کان. به به دبه ختی گوزه ران ده کهن. ئیتمه قسه مان له سه ره که نین."

موختار سه یفه لی گوتی:

"دوو به دوو جار تکی دیکه ده چینه وه لای عه لی سه فابهگ قسه ی له گهڵ ده کهین. ده بی نهم کاره یه لا بکه یین. نهم دوودلی یه ئیتمه ی کوشت. ئیتمه ی کوشت..."

وه سمانه زله به قینه وه ههنا سه یه کی هه ل کیشا. زۆری رق هه ستا بوو. قه لنه که ی داگیرساند.

له جی خۆی هه ستاو له هه وشه ی دا ده ستی کرد به راوێچکه کردن:

"عه لی سه فابهگ له گهڵ حکومهت ریک که وتوه. زولم و زۆر رۆژ به رۆژ زیاتر ده بی. ئیتمه ش رۆژ به رۆژ بی غیرهت تر ده یین. وه ختیک کالایمی کوژرا، پییان وابوو به دبه ختی یه که مان کۆتایی هات. وانیه؟ به لام عه لی سه فابهگ بی کار دانه نیشتوه، هه زار جۆر فیل و ته له که ی لسی کردین. وه ختیک دیتم ده سمان به هیچ کوئی راناگا، پیتشیارم کرد لیتره برۆین. ههر که کالایمی مرد، عه لی سه فابهگ حکومهت، نهو کیوی زولمه ی له سه ر رینگامان شین کرده وه. نهو، نهو کیوی مردنه ی له سه ر رینگامان قوت کرده وه. حکومهت ده ستی له رۆژه له تبه وه بۆ رۆژئاوا درێژه. ده ستی له هه موو جی یه که ناوه لایه. نه گهر راستان ده وئ ئیتمه ش بی کیفایهت و ده ست و بی سپیل که یین. نه من ده م توانی چ بکه م؟ گوتم

واز لىره بىنين و برۆين. گوتم ئەو خاكەى باب و باپراغان، ئەم خاكە پر پىت و بەرەكەتە كە
لە ھەر دەنكىك سەد دەنك بەرھەم دەدا، كە باقە باقە نىرگىزى زەردى لىشەين دەبى، كە
پىنگەكەى بە گولە وەنەوشەكەيەو دەگاتە ركىنى سوارى، بەجى بەيلىن و برۆين. دەم دى
چارەيەكمان نىە. ئەوانەى لە ئاوايى رايان كردو رۆيشتن، نىوہيان لە ترسان بوو، نىوہشيان
جارز ببوون و لەبەر ناھومىدى لىيان دا رۆيشتن. عەلىسەفابەگ بە ژمارەيەكى زۆر كەم، بە
نەندازەى قامكى دەستان شتىكى كەمى دا. ژمارەيەكيش كە لىرە دەپرۆيشتن، پىيان و ابوو
دەتوانن زەوىيەكى زۆر باش و پر بەرەكەت بۆخۆيان پەيدا بكەن. بەلام ئىستا مەسەلەكە
گۆپراو، بە تەواويش گۆپراو. ئىتو خەبەرتان نىە مەسەلەكە گۆپراو. بش مرى لە چوكورواوا
بستە زەوىيەكت دەست ناكەوئى كە سەرى وئى بكەى."

حسام ھەرچەند دەىزانى، ئەگەر بىروراي خۆى بلى، بابى چەند ھىندە توورە دەبى، گوتى:
"ئىستا چ گۆپراو بابە؟ ئاخى ھەر دوئىنئى نەبوو كە عەلى سەفابەگ خانووى بەسەر
يۇيازتۇغلىيە چارەپەش دا خەراپ كردو ئەو بەدبەختەشى دوور خستەو، چما ھەر ئەو حەسەنى
يۇيازتۇغلىيە نەبوو جەندرمە ھىنديان لىدا لە بن خۆيەوە مېست؟ چ فەرقى كردوە بابە؟ ھەر
ئەو؟ بچوو ئەگەر توانىت يۇيازتۇغلىيە بىنەوە ئاوەدانى، با عەلىسەفاش بىكوژئ..."
حسام پىي و ابوو بابى جنىتو و قسەى سووكى پى دەلتى. بەلام وا نەبوو. وەسمانەزلە نە توورە
بوو، نە جنىتو دان.

نەختىك راوئىچكەى كردو بىرى كەدەو. لە كاتىك دا مژى توندى لە قەلنەكەى دەدان بىرى
كەدەو. تەماشاي دەم و چاوى يەك يەكى ئاومالەكانى كرد. راوہستاو ماوہيەكى زۆر چاوى
لەچاوى دىھاتىيەكانەوە بىرى. دەت گوت لە شتىك دەكۆلتتەو. لەبن پەرژىنەكە چلە
گەزگەسكىكى ھەل كەند، لەنىو دەستى دا پلىشاندىوہو فرىي دا. وا دەھاتە بەرچاو
كەلەبەرخۆيەوە قسە دەكا. چونكە گنجى نىوچارانى جار جار گرژ دەبوون و جاروبارىش
دەكرانەو. لىوہكانى و مووى رىشى دەبزوتن. لە قوللىي چاوە چووكە شىنەكانى دا لە پشت
برۆ پر پشتەكانىوہو بىرسكەيەك لىي دار كووزايەوہ. زۆر چاك ديار بوو كە لە نىتو دوودلئىيەكى
بىنەندازە دا پەلەقاژىيەتى. جۆرىك بوو دەت گوت راست ئەو وەختە كە دەيەوئ قسە بكا، لە
دەم لىك كەدەو پەرژىوان دەبىتەوہ. بىگومان وەسمانەزلە ھىندى قسەى لەسەر زارى بوون.
بەلام چ قسەيەك... ھەر كەس فەكرى بۆ شتىك دەچوو، ھەموويان بە بىسەبرى چاوەروانى
بىستنى بوون.

سەرەنجام وەسمانەزله بئەدەنگی یەكەى شكاند:

"نەمن ناچمە لای نەو سەگە. بزانم چۆن دەتوانئ ئیتمە لە دیتی خۆمان دەربەگا. هەرچی لە دەستی دئ با درئیخ نەکا. نەگەر نەو حکوومەتی هەیه، چەتەکانی هەن، ئیتمەش کەسێکمان هەیه."

یەكێك پرسى: "ئیتمە كێمان هەیه؟"

وەسمانەزله قەدی راست کردەوه، پشتە چەماوەکەى قايم راگرت و بە نەپاندنیکەوه گوتی:
"یەكێك هەیه."

دیسان دەستی کردەوه بە راویچکە. زۆر دوودل ديار بوو. بەرە بەرە خەریک بوو ماندوو دەبوو. لەشى پیری توانای هەلگرتنی نەو هەموو کیتشە کیتشە دەروونی یەى نەبوو. لاقى راستى هینایەپیتش. یەك دوو جار قورسایى لەشى خۆى خستە سەر، نەودەم دەستی راستى لەبەر پشتیتى ئاو زەرەدەخەنە یەكى هاتئ. رەنگى دەم و چارى کەمێك تارىک بوو. دووبارە زەرەدە یەكى کردو ئەجار قسەکانى داگیرساند:

"رۆژێك بوو، رۆژگارێك بوو، لووتکە کیتێك بوو. نەم لووتکە یە دوندى کیتوى هەزار بە هەزارى قاف بوو. تارىکایى یەكى نەنگوستەچاو بوو کە گوللەى تى نەدەچوو. ریبواران ریبان ون کرد. لە هیچ شویتێك تەنانت دلۆپیکیش رووناکایى نەدەتکار هەرگیز رۆژ نەدەبۆوه. کیتوى قاف دەخروشاو هەرگیز رۆژ نەدەبۆوه. ریبواره کان لە تارىکایى دا نەیان دەتوانى برۆن. نەیان دەتوانى هەناسە هەلکێشن. هیوايان لەلا برابوو. هەمووان دەیان گوت: "لە چیاکانى قاف هەرگیز رۆژ نایتتەوه... و هەر لەوئ لە دەورى یە کتر کۆ ببوونەوه. هەر لەوئ مابوونەوه. چل چەتە بە سەرکردە یە کەوه بە دوايانەوه بوون... نەوانیش هاتبوون سەریان لە دیوارى تارىکایى درابوو. نەرى، سەریان لى درابوو... و راست وەك ئیتمە یان لى هاتبوو، و گوتبوویان: "با چى دیکە لە کیتوى قاف نەمیتنەوه." و وەك ئیتمە ترسیان رى نیشتبوو..."

خەلکە کە گوتیان هەلخستبوو، چاوەرپوان بوون داخوا وەسمانەزله دەلئ چى و قسەکەى دەباتەوه کوئ. هەر جارێك کە وەسمانەزله نارى کیتوى قافى دیتنا، لەنێو ژنەکان دا دەنگى وردە پیکە نینى گالته پى هاتن بەرز دەبووهوه، و وەسمانەزله ش واديار بوو نیازی نیه سەروینى داستانەکەى لە کن یەك دابنئ. لەپەستا باسى کیتوى قافى دەکردو باسى تارىکایى یەکەى کە گوللە کارى لى نەدەکردو بە شمشیر شەق نەدەکرا. قسەکانى بئەسەرۆبەر بوون: "تارىکایى بە قورسایى تاتە بەردەکان کەوتبووه سەرشانیا، راست وەك خۆمان..."

سهره نجام وه سمانه زله ماندوو بوو و قسه کانی بهم چند رسته یه ته اوو کرد:
"به لئی، تۆبه له نووریک که و ته سهر نهو تاریکایی یه. لهو کاته وه ریبوارانی کیتی قاف رتی
خویان ده دۆزنه وه له دیواری تاریکایی تی ده پهن. تاریکایی نیمه ش تۆبه له نووریک
تی که و ته."

هه ناسه ی له سنگی دا راگرت:

"قسه که م ته اوو بوو. هه ربۆیه شه نه من بۆ پارانه وه ناچه لای عه لیه فابه گ. هه رکه س
ده یه وی بچی با بچی، نه من به ش به حالی خۆم ناچم. چونکه له نیو تاریکایی دا... - زمانی
به لیوه کانی دا گپرا - له نیو تاریکایی دا تۆبه له نووریک پیدا بووه. شه وی تاریکمان بووه ته
رۆژی رووناک."

سه فچه کاهیا دا هاته وه به سپایی به گوتی حسامی دا چپاند:

"رۆله، حسام! وادیاره بابت زۆر پیر بووه. ده لئی چی؟ ته تۆ هیچ له قسه کانی تی گه یشتی؟"

حسام گوتی:

"هیچ تی نه گه یشتم. باجم شتیکی به سهر دئ. زۆر پیر بووه."

خه لکه که بی نه وه ی هیچیان ده ست که وئ، یه ک یه ک و دوو دوو مالتی وه سمانه زله یان به چی هیشتم.

وه سمانه زله دوا قسه شی کرد:

"بچن بهو سه گه که ناری سه فایه و پیتی ده لئین به گ، بلئین که نه من قسه یه کم نیه له گه لئی

بکه م. پیتی بلئین هه موو هه رازیک سهره و ژیریک هه یه. بچن نه مانه ی پی بلئین."

چوه وه مالتی. به قینه وه ده رگای هۆده که ی له سهر خۆی پتیه داو به په له چوه لای

حه مه دو پرسی:

"کورم، گوت له قسه کام بوو؟"

"گوتم لی بوو، مام وه سمان!"

"باشم قسه کرد، وه نا؟"

حه مه د گوتی:

"زۆر باش بوو."

"به باوه ری تۆ تی گه یشتن مه به ستم لهو نووره که که و ته ته نیو تاریکایی، چ بوو؟"

حه مه د له کاتیک دا هه ناسه یه کی هه لده کیتشا، گوتی:

"ره نگه، کی ده زانی؟ به لکوو تیش گه یشتن."

(۱۱)

وهسمانه زله به دهنګى ته قهى له خمو راپه پرى و دهسبه چې چووه دهر. دهنګى تفهنگه كان وهك دهسپړيټيك هات و بې دهنګ بوو. له هر چوار سووچى ناوه دانى دهنګى سمى نه سپان دهات. دهنګى سمى نهو نه سپانه كه به لينگدان و زور خيرا له دورى گوندى هه لده سووران. تاويك دواتر ديسان دهسپړيټيكى ديكه له ناوه دانى كرا. هر كه دهنګى دهسپړيټي گولله بهرز بووه وه، له پشت بهرده نو سيټكى سپيپه وه كه راست به رامبه رى وهسمانه زله بوو، پينج جار دهنګى ته قه وهلامى دايموه. وهسمانه زله به دهنګى گولله يه كه راست له پهنای هاويژرابوو سلهميه وه له حالتيك دا سى ههنگاو دهكشايه وه، گوتى:

"حه ممد، كورم نه توي؟"

دهسبه جيتش ليتى زياد كرد:

"نه منت تو قاند."

حه ممد به دهنګيټك كه به زه حمت دهبيسترا، گوتى:

"مام وهسمان! نه منم."

"تيتستا بچووه ژوروى و جاريټكى ديكه ش هتا نه من پيت نه ليم، ميه دهرى. خوت نارحمت مه كه. نه گهر دئ په كه شيان وه بهر توپ دا گوي مدهيه. باشه كورم؟ جاري نورهى تو نه هاتوه."

حه ممد له بن بهرده سپيپه كه ههستار چووه وه ژوروى. وهسمانه زله له دوايموه گوتى: "راسته پرى برؤ نيو دولا بيه كه. برؤ رحمت ليتى بجهوه."

نه عجار به ميه ره بانى يه كه بئ نه ندازه وه له كاتيڪ دا زگى به حه ممد دهسووتا، له بهر خويه وه گوتى: "بهسته زمانه له بهيانى هتا شهوى له بسته جي يه كه دا بهسره دبا. ماله كهى من بوى

بوو ته زیندانیك له هممو زیندانان خرابتر. شهینى من، همه دۆكى من به میوانى هاتو ته مالى من. پروانه نه منیش چۆنى میواندارى لى ده کم. وه سمانه زله! نموه که ده لىن گورگ نه گهر پیر بوو ده بیته سودرهى سهگان، راست نیه. گورگ نه گهر پیر بوو ههر ده بیته سهگ. نافهریم بۆ تۆ، چاکت پيشوازی له همه دۆك، له شهینى چیاکان، له هه لۆى سمر دونه کان کرد. نافهریم بۆ تۆ نافهریم. نه گهر بیست سال له مهوبهر بووايه، نه تۆ ناوات میواندارى له جگه رگۆشه کت، له شهینه کت ده کرد؟ ناخ... گورگه کان... سهگ... نافهرین بۆ تۆ کوره..."

چاوه ته ره کانی پاك کرد نه وه. سواره کان به غار به ده ورى دى دا ده سووران و ههر تاوه نا تاویك چهند تفه نگیکیان به ناوه دانیه وه ده نان. له تاریکایى دا، نم نم باران به سهر شو دا ده بارى.

وه سمانه زله هاتمه ژوروى. دایه قه مەر ناگرى هه ل کرد بوو. له بهر ناگر هه ل کور مابوو:

"دایه قه مەر نه وه چیه، نار هه تی؟ بۆچی وا دانیش تووی؟"

"چ رووی داوه وه سمان، چیمان به سهر دى؟"

"هیچ نه بووه. عه لى سه فابه گ ده به وى دى تهاتیه کان چاوتر سین بکا. نه مه فیلئیکى زۆر کۆنه."

"دیتهاتیه کان چ ده کهن؟"

"دیتهاتیه کان خهویان گرانه. کهس نه هاتو ته ده رى."

وه سمانه زله خۆى له بهر کرد وه. له بهر ناگر دانیش و خه ریکى پر کرد نه وهى هه ردوو لوولهى ده مانچه ساچمه زه نه کهى بوو. نه وده له حالیک دا خۆى نازا نیشان ده دا، گو تی:

"دایه قه مەر، هه ردوو لوولهى ده مانچه کم دا گرتوه ته وه. خوا ده زانى له هه ر کهس بدرى دیواودهرى ده کا. قور به سهرى نه وه که سهى له راستم را دى. هاوار به حالى. دایه قه مەر! ته ماشاکه، نیدی ده ستم ناله رى. راست وه که نه و رۆژانه... ده ستى راست به ده مانچه که وه هه لئیناو چاوى لیک ناو سیره ی گرت. ههر به راستى ده ستى نه ده له رى.

زۆر نيزیک، له پشت مالى نه وه دهنگى ته قه هات.

وه سمانه زله له حالیک دا ده ی گو ت: "به نیتو دى وه ریبون"، ده ره پى. له ده رى، له و تاریکاییه دا له پشته وهى ناوه دانى نه سپه کانیان لینگ ده دان. جار جار دهنگى سمیان کپ ده بوو و ریزنه یه ک گولله ده بارى.

وهسمانه زله له بهر خۆيموه گوتی: "له حهوشه مالتی دا نابێ. نه گهر يه کيک لهو سه گانه لهم
 حهوشه يه دا بکوژم، جهندرمه کان داده بارن و ماله که سه رهوبن ده کهن. وهسمانه زله، پيره وهسمان!
 ناوا بکه ي به چاکي کاره که تیک ده دهی. نیتستا زۆرمان ميوانداري لی کردوه، به سه ته زمانه
 کوره که مان له دۆلابی کردوه و نیتستاش به ههردوو دهستان دهی دهینه دهستی جهندرمه کان..."
 له حهوشی مالتی هاته ده ری، چوه حهوشه مالتی حسامی کورپی. له دلای خۆی دا
 گوتی: "نه گهر يه کيک لهو سه گانه لهم حهوشه يه ش دا بتۆپینم، هه م مالتی حسامی ده گه پین و
 هه م مالتی خۆمان." بازی دایه مالتی "قۆرت که ریم" که دراوستی دیوار به دیواریان بوو.
 سواره کان به تاو به کۆلانه کانی ناوایی دا تێ ده پهرین. وهسمانه زله له بن بهردیک دامه زراو
 لوله ی ده مانچه که ی له کۆلانی کردو چاره پێ ما. باوه ربه خۆبوونیکی سه بری له خۆی دا
 ههست پێ ده کرد: "نه گهر يه کيک له مانه له له وه ر به م، خوا ده زانی حه مه دۆکم، کوره که م
 چه ندی پێ خۆش ده بن. نه وده م تێ ده گا که مام وهسمان لهو گورگانه نیه که نه گهر پیر بوون
 ده بن به سه گ. هه موو گورگیک نه گهر پیر بوو، نابێ به سه گ. گورگی نازا به پیریش هه ر
 نازایه. با یه کیان بیره دا تێ به ری... مانای رهبازینی نیو دئیان تێ ده گه یه نم، تئیان ده گه یه نم
 که چۆن ناوایی وه بهر گولله ده دن... " گولله کان به ویزه ویز به سه ر مالتی قۆرت که ریم دا
 تێ به رین. ده نگه ی پتی نه سه په کان نیزی که تر بووه وه.

وهسمانه زله له کاتی که دا دادنی له چیره وه ده بردن، له دلای خۆی دا بری کرده وه: "نه ی دادو
 بیتدا! بهو کۆلانه ی دیکه دا رۆشتن." تاوتیک ده نگه ی پتی نه سه په کان کپ بوو. ده نگه ی
 ته قه یه کیش نه هات و بێ ده نگه یه کی ته و او دئی که ی دا گرت. وهسمانه زله گوتی به ده وریره دا
 گرت، ده نگه ی نه ده هات و جووله یه ک نه ده بینرا: "خه لکی دئی هه موویان مردوون براله! خوینی
 هه موواییان وشک بووه. سه به نیی به یانی نه مانه پشیمان پێ ناگیرئ. دئی که ی به جی دین و
 هه ل دین. پاشانیش نه م گوندی وایوایه به نیرگزه زه رده کانیه وه به پنگه شینه کانیه وه وه ک
 به ری ده ستی لی دئی. بروانه، توخوا بزانه که س جیکه ی لی دئی، که س هه ناسه هه ل ده کیشی؟
 براله! ده لیتی خۆله می شیان له سه ر دابیزتوون. نه گهر بزانه، نه گهر بزانه حه مه دۆک له نیو دئی یه،
 هه موویان وه غیره ت ده که ون. نه عه لی سه فابه گی به پیاو ده زانن نه هیه چ که س، نه گهر
 بزانه... " پتیکه نینی هات: "نه م سه گانه چیان لی هات؟ لیبسه جوانه کانه م خه ریکه ته ر ده بن.
 با بێن تا نیه کاری خۆمان بکه یین. ناکا دئی که یان به جی هیتشستی و رۆشتن؟ نا، مومکین
 نیه برۆن. هه تا به یانی لی رهن."

تاویك دواتر دووباره له سه ره وهی ناوه دانی دهنگی تهقه یه کی بهردرژ هه لستا. نه سپه کان هیلاندیان و رهشایی سواره کان به خیرایی به پیش وه سمانه زله دا تی پهری. سواره کان نه وهنده خیرا تی پهرین که وه سمانه زله ده رفه تی چوو کترین دژ کرده وهی نه بوو. دهستی و تهواری نه نداسی له شی دهله رزین. له دلئی خۆی دا گوئی: "دووباره دینه وه." و زۆر زوو پیش بیخیه که ی وهی هات و راست لهو له حزه یه دا که سواره کان لیتی نیزیک بوونه وه هه ستایه سه ریخ. هه ستان و ده مانچه ته قاندنی یه ک بوو. به دوا ی دهنگی به سامی ده مانچه که دا هاواریک شهوی قه لاشته وه. رهشایی سواره کان له چاولیک نانیک دا له ناوه دانی وه ده ر کهوت و هاواری نهو کابرایه ی وه سمانه زله لیتی دابوو جاریک دیکه له دوری، له نیزیک گۆلاوه که وه هاته بهر گوئی.

وه سمانه زله به خۆش حالیه وه گه پایه وه مالتی. هه ر که گه یشته وه له گه ل حه مه دۆکی به ره وپوو بوو، که جلکی له بهر کردبوون و هه موو چه ک و چۆله یه کی له خۆی دابوو. ته نانه ت دوورینه که شی له نه ستۆی کردبوو:

"گویت له دهنگه که ی بوو حه مه دی خۆم!"

"گویم لئی بوو ده ست نه رژی."

"وه ک گا ده ی هه ژراند. پیت وایه وه کوئی که وتیج."

حهمه د گوئی:

"له کلاوه ی نه ژنۆی دراوه. زۆری نیش هه یه. پیاری شه رزه ده کا. که سانیك ناوا هاوار ده که ن که گولله، یان له کلاوه ی نه ژنۆیان بدری، یان له شانیان."

وه سمانه زله له سه رتاپای حه مه ده وه رامار گوئی:

"ج بووه کورم، جۆریکت لیباس له بهر کردوون ده لیتی به سه فه ر ده چی."

حهمه د وه ک داوای لئی بووردن بکا گوئی:

"بیوره مامه، عاده تی خۆمه. وه ختیك ته قه بی، ده بی حازرو ناماده بم."

وه سمانه زله به ده م هه ناسه هه لکی شانیه وه گوئی:

"ماندوو بووم کورم، پیر بووم. نه مه م نه مرۆ به تهواری بۆ ده رکه وتیه کورم. که می مابوو

کابرای نه پیتکم. که می مابوو... زۆرم پین خۆشه بزاتم، حهمه د، پیت وایه کین بووین؟"

حهمه د له بهر خۆیه وه گوئی: "ده بی کین بپ؟ نا کرئی بلیتی کین یه. چند خۆش ده بوو

عه لی سه فابه گ خۆی بووایه."

وه سمانه زله که چوو بووه بهر ناگردان، گوئی:

"کورې باش تهر بووم. نم جلکانهت چاو لئیه شههینه کم؟ نم جلانه لهو رۆژه که له بهرگدرووم وه رگرتوونهوه، همهمیشه بارانیان وئ کهوتوه. بیست و پینج ساله."

له پاشان رووی کرده همهدو گوتی:

"شههینه کم، علیسهفا نایه ته نم جوره جی یانه. بۆ نم جوره جینگایانه سهگه کانی ده نیرئ. دیسان زۆرم پی خۆش بوو زانیبام کئیه بهرکهوتوه."

جله کانی دانان. دانیه دایه قه مهورو گوتی:

"دایه قه مهور نه مانه بگره به ناوریان رادیره با باش وشک بنهوه."

همهد پرسئ:

"نهمشهو دیسان دینهوه؟"

"دهتهوئ چ بکهی؟"

همهد گوتی:

"هیچ، ههروا پرسیم."

"نهمانه ویستیان ههتا بهیانی له نیو دئی دا بگره پئین. له دهوویه ری دئ و له دهروهی دئ بسوورپینهوه. بهلام بهو کارهی من کردم، نهمشهو ئیدی نایه نهوه. ئیستاش کابرا دهنه پئین، ههوتوویدهک دهبئ هاوار بکا. نهو سالهت له بیره که نهتۆ له کالایجیت دا. علیسهفا تا بهیانی دئیه کهی وه بهر گولله دابوو. بهلام ههر که کالایجیت کوشت، له گووخواردنه کهی په ژویان بووهوه. نهمشهویش ههروایه. سبهی شهو دووباره پیاوه کانی دهنیرئ دئیه کهی وه بهر گولله بدهن... نهگهر ئیمه له پیشی راوهستین و بهلام لئشی بترسین، نهو ههزار جۆر سهگ و سهگبابی وه پئ دهخا... بهلام نهگهر هم له پیشی راوهستین و همم لئیه نترسین، علیسهفا دهترسئ و له سهر پهت و سینگی خۆی راده وهستئ. نهگهریش له گهله نهوهی پیشی پی دهگرین لئیه بترسین... سبهینئ یهکی دیکه شیان لئ دهنگیوم."

وه سهمانه زله و پیرای نهوهی وهک مندالی خۆشحال دهستی ریک دهخشاندن، دریزه ی به قسه کانی دا:

"راسته پیر بووم. بهلام له گهله نهوهی له تاریکی دا تنیا تارماییه کهیم دی، دیسان ههنگاوتم. ههنگاوتم براله! سبهینئ یهکی دیکه شیان ده پیکم، دووسه ش یهکی دیکه... چهند رۆژان بیتن، رۆژی یه کئیکیان لئ کم ده که مهوه. هیندانیان لئ ده پیکم ههتا خهلاس دهن، هیندانیان لئ دهنگیوم ههتا شپرتو دهن. نهوهی نه مپۆ له کلاوهی نه ژۆیم داوه. نهوانی دیکه

راست له سەر دلپان ده دەم. وانیه کورم؟ له دهستانیان فرمیسیکی خوتین گریاوین. ئەم دێهاتیانە ترسەنۆکن. ئەگەر نیوہیان نە دە چوونە دووملیقە لا ئەم بە لایەمان بە سەر نە دە هات، ئەگەر ئەوان دێیە کە یان چۆل نە کردبایە، ئەگەر یۆ یازنۆغلی نە پۆشتبایە، ئەم بە لایەمان بە سەر نە دە هات. دە بێ بچم یۆ یازنۆغلی بیئەمەو. دە بێ بچم دە و روبەری دووملی، بەو دێهاتیانە ی دوور خراونەو بە لیم بیئەو ئەو دەانی. نابێ؟"

حەمەد کە کەوتبوو فکریکی زۆر قوولەو سەری بە نیشانە ی سەماندن بۆ راوہانەد. دایە قەمەر کە روخساری لە بەر بێ خەوی سیس ببوو، خەریک بوو لە بەر ناگر پانتۆلی مام وە سمانی وشک دە کردەو. وە سمانە زلە رووی تێ کردو گوتی:

"دایە زۆر ماندووم. ئەو دە مانچە یەم وێ دە. تێسقەو فە لاسقە کانیشم وێ دەو نەختیکیش کۆنە پەرۆی وشکم بۆ بیئە با ئەو بیچووہ شیرە ی داگر مەو. ئێمە سبە ی شو ديسان پیوستیمان پیتی دە بێ."

وە سمانە زلە بە وردی دە مانچە کە ی داگر تەو.

ئیدی نە دەنگی تەقە هات و نە دەنگی پیتی ئە سپان. هەتا سبە یئێ لە گەل حەمەد چۆکیان وە چۆکی یە کتر دا. وە سمانە زلە قسە ی کردو حەمەدیش گوتی بۆ راگرت.

(۱۲)

هیتشا ههتاو نه کهوتببو، وهسمانهزله هاته مالتی موختار سهیفهلی. سهیفهلی لهبهر ناگردان له نیزیك ناگره که ههلترووشکابوو بیرى ده کرده وه. ههرکه وهسمانهزله می دی، راست بووه وه. دیار بوو زوری بیخهوی کیتشاهه. ههر به لا دا دههات. له حالیک دا زور خهفتهبار دیار بوو گوتی:

"فرموو دانیسه مام وهسمان!" و به دهنگینکی نووساو و شهرماوی یهوه لهسهری رویشت: "دیتت چمان بهسهر هات؟ دیسان دهستی بی کرده وه."

وهسمانهزله له قاقای پیکه نینی داو گوتی:

"چاوهروانی چ بووی؟ دانیسهی دوغای خیرمان بو بکا؟ وهختیک نیمه وهک ژنان دهچین له قوژینی مالتی دا خو دهشارینه وهو جیکه شمان دهرنایه. نیوهی دتهاتی یهکان له ترسان ههلتدین دهچنه دووملی و دهچنه "یوره گیر"، وهختیک یویازتوغلی پاش نهوهی سالتیک سواری نهسپی کابرا بووهو گووکاری بی کرده، ههر که خانوه کهی سوتار دوو داری لی درا، رای کرد، ههر ده بی عهلی سه فابه گیش تم به لایانه مان بهسهر بیئتی."

"نیستا فرموو دانیسه مام وهسمان، فرموو تییره."

وهسمانهزله لهبهر ناوری لهسهر دوشهک ههلترووشکا، زهرده خنه می له لیوان نه ده کهوت:

"ناپه هت مهبه موختار!"

پاشان له کاتیک دا به پؤلوی ناوره که قهله می داده گیرساند، لی بی زیاد کرد:

"هیچ ناپه هت مهبه. نهو نوورهی کهوته سهر شهوی کیتی قاف له شهوی نیمه شی داوه. به قودره تی خواوه ندی میری مهن له پشت ههر ته پۆلکه یهوه ههتاوتیک ده رده کهوی. خوا یه که، به لام ده رگای همزارو یه... ههتا بهنده می خوا تووشی تهنگانه نه بی، خدی زینده فریای

ناکهوښ. حمزه ته خدریش له شکلی کۆتریک دا دیته نیره. خهفت مهخۆ سهیغهلی، ههتا نیتستا چ شهوینکت دیوه، رۆژ نهبوو بیتهوه؟"

سهیغهلی بهی باوه پری ته ماشایه کی دهم و چاوی وه سمانه زله کی کرد. وه سمانه زله لهو ته ماشا کردنه حالی بوو و دلئی نیتشا. له حالیک دا له سمر هه موو وشه کانی راده وه ستا، گوتی:

"کوری خۆم! ههتا نیتستا چهند شهوت دیون به یانی یان نه بوو بی؟"

پاشان به هه موو دهنگی خۆی هاواری کرد:

"رۆژه موختار، نهم جۆره م چاو لئ مه که."

سهیغهلی بهخۆ دا شکایه وه به نهرمی گوتی:

"مامه، بن زمانه یه کت هه یه. هه موو، هه موو خه لکی ناوایی گه وره و چووک له تاوان خه ریکه دیق ده کهن."

وه سمانه زله نه راندی:

"با دیق بکهن، با بته قن. دیاره شتی کم له بن زمانی دا هه یه، بۆ نه بی؟ نهمن دهستی خدری زینه دم گرت، بۆ نه یه گرم؟ دوینتی شهو گولله یه که هاویژرا. بۆ ناویژری؟ سواریک وه که گا هۆراندی، بۆ نه هۆرتی؟ پروانه نهم دئی هه. ده لئی گۆرستانیک هه زار ساله یه، بۆ وا نه بی؟ به م وه زعه وه چی مان له ده ست دئی. نه تۆ پیتم بلئی، ریش سپیی نهم دئی هه ی، بۆ نه بی؟"

لهو بهینه دا "مه لافه رهاد" هاته ژوور. پیاویک بوو که سی ساله دیار بوو. بالابه رز بوو. دهم و چاوی درێژ و باریک، روومه تی سوورو سپی و برژانگی زۆر درێژ بوون. چهند سال له وه پیتش هاته وایوای و لهو ئی مایه وه. هه رله ویتش ژنی هینا. ژنه که ی "نایشه" دوو کورو دوو کچی لئی هه بوون. کهس نه یه ده زانی له پیتش دا چ کاره بووه له کوئی را هاتوه. زۆر شتیان له باره ی دا ده گوت.

سهیغهلی به دیتنی مه لافه رهاد یه ک پئ هه ستاو گوتی:

"مامۆستا فهرموو بۆ نیره."

وه سمانه زله به هاتنی "مامۆستا" نه ختی که دامرکایه وه. له جی خۆی دانیشه وه وه

به راویتی کی نهرمتر دوویاتی کرده وه:

"ده کرئ نه بی؟"

مه لافه رهاد به دهم دانیشه تنه وه پرسی:

"وه سمان ناغا چ ده کرئ نه بی؟"

ئاغاكان ھەرچى سەربازو بەكرى گىراويان ھەيە نەيان دەناردە نىئو دىتى؟ لەشى بىرىندارو جەستەى مىندالانەو رىك ھاتووى ھەمدەى ھاتە بەرچاۋ كە بە چل گوللە لەشى نازەنن و دلى پىر ئاۋاتى كون كون بوو... دەى ھەتتاىيە پىش چاۋى خۆى پاش ئەۋەى لىياسەكانىيان لەبەر ھەمدە دەكردو چەك و چۆلەكەشيان دەدايە دەست، لە پەنای دىوار و پىنەيان دەگرت. دىھاتىيەكانىشى دەدى كە بە گىريان و تازىيەبارى ۋەك ھەتىۋان دەۋرەى تەرمەكەيان داۋەو ئاغاكانىش بە خۆشحالى پىدەكەنن. لەبارەى ھەمدەۋە نەدەبوو باۋەر بە چاۋى خۆشى بكا. بەلام بىدەنگىش مومكىن نەبوو. داخوا باشتر نەبوو پاش ئەۋەى سۈپىندو قورئانى دا، مەلافەرھادى لە مەسەلەكە حالى بكا؟ مەلا لەگەل خەلكى دى فەرقى ھەبوو. مەلافەرھاد پىياۋىكى پىياۋ بوو، ساردو گەرمى چاشتىبوو. ئاخىر خۆ دەبى كەسىك ھەر بزائى كە... ئا...خ ئاخىر خۆ دەبى كەسىك ھەر بزائى..."

ۋەسمانەزلە لە جىتى خۆى ھەستاۋ بە راۋىۋىتىكى بىرپاردەرانەۋە گوتى:
 "مەلا، با چەند دەقىقەيەك بچىنە دەرى."

مەلافەرھاد دەسبەجى ھەستا، دەستى داىە بن پىلى ۋەسمانەزلەۋ پىتكەۋە چۈنە دەرى.
 ۋەسمانەزلە دەىنالاۋدو دەىگوت:

"ئاخىرەكەى ئەم دىھاتىيەنە دىيەكەى چۆل دەكەن و دەرۆن. ناتوانن خۆ رابگرن."

"ئەمىنىش ھەر پىنم وايە. ئەگەر چەند مالى دىكە ئاور تىبەردەن و ئەگەر چەند شەۋى دىكە سوار بە نىئو دىتى ۋەرىن و دىيەكە ۋەبەر گوللە بدەن، كەس لە ئاۋەدانى دا گىر نابىچ، ھەممو ھەل دىن... ئەۋانەى رۇشىتە ترسەنۆك بوون، لەۋ جىيەى بۆى چۈن ھىچ حال و گوزەرانىكىيان نىە، زۆر ناخۇشيان لىدەگوزەرى. ئەۋان لە دەستى غەلىسەفابەگ راىان كىرد، چما ئەۋ جىيەى بۆى چۈن غەلىسەفابەگى نىە؟ مام ۋەسمان! لە بن ھەممو بەردىك غەلىسەفابەگىك نووستە. دىھاتىيەكان يان دەبى لەگەل ئەم غەلىسەفابەگانە شەرو بەرىرەكانى بكەن، يان دەبى بىنە نۆكەرى ئەلقە لەگۈئىيان و ۋەدۋاى كارى خۇيان بكەون. خوا غەبىدى خۆى خەلق كىردە، بۆ ئەۋەى خەلق نەكردە كە بىتتە نۆكەرى خەلكى دىكە. پىياۋ ئەگەر دژى زولم شەرى نەكا، ۋەك لەگەل خوا بەشەر ھاتىبى وايە. باشە، ئىستىا پىم بلى ئەۋە چىە لە دلى خۆت دا شارددووتتەۋە؟"

ۋەسمانەزلە ۋەلامىتىكى نەدايەۋە. ھەر فەكرى دەكردەۋە. ھەرچەند زۆر تامەزرۆى دركاندى بوو، بەلام لەۋە كە ھەر خۆى ئاگاي لەۋ نەپىتىيە ھەيە، ھەستى بە لەزەتتىكى

بئىندازە دەکرد. ھەروا رۆيشتن ھەتا لە دىيى وەدەر كەوتن. گەيشتنە دارە
 عەرەمەرەكان. ھەرچەند لەسەرەخۆ بەرپى دا دەرۆيشتن، بەلام وەسمانەزلە پشوى سوار
 ببوو و لە ئاورى دوودلى دا دەسووتا. مەلافەرھاد سات بە سات ئالۆگۆپى دەروونىيى
 ئەوى لە سىماي دا دەخويندەو: "بەريارى داوہ بەدركيىن، ئىستا دەيلت... " و چاوەروان
 دەماو پاش تاويك لە گۆراني سىماي را ھەستى دەکرد كە لە دركاندنى پەژيوان
 بوو، تەوہو ئەودەم تووشى ھەستىكى سەيرى كون پشكنين دەبوو. سەرەنجام مەلافەرھاد
 كە ھوسەلەي تەواو ببوو، گوتى:

"خۆت ماندوو مەكە وەسمانەزلە! لە ھەل و مەرجى ئىستا دا ئەتۆ ئەم نەيىنەيە لەلاي
 كەس نادركيىن. ئەتۆ دلت نايە بەخۆشتى بليى! خۆت ماندوو مەكە."

راست دەكەي مەلا، تەنانەت بۆخۆشم پى ھەيفە.

لە پاشان راوہستاو ماوہيەكى دريژ لە چاوى مەلاوہ راما:

"مەلا، سويندو قورنان دەخۆي بە كەسى نەليى؟"

مەلافەرھاد گوتى:

"سويند دەخۆم."

وەسمانەزلە بئەدنگ بوو، و ديسان چاوى لە چاوى مەلاوہ برى و ماوہيەكى زۆر تەماشاي
 كرد. وەك كەسيك دەچوو كە لەخەوي دا بە رتيگادا بروا.

پاش تاويك گوتى:

"ببوورە. پەژيوان بوومەوہ. ناتوانم بيليم. تەنيا ئەوہندە بزائە كە ھەزرەتى خدر لە دىيى
 خۆمانە. تۆيەلە تۆيەلە نوور رژاوتە نيو تاريكايى و ھيتدى مۆجيزەي گەورەش روويان داوہ."
 قۆلى بە قۆلى مەلا دا كردو وەرپى كەوتن. وەسمانەزلە دوودل بوو و سەرتاپا شەلالى نارەق
 بوو. كاتيك گەيشتنەوہ ئاوايى و چوونە ژوروى مالى سەيفەلى خەريك بوو ھەتاو دەكەوت و
 خاكي بەھارى ھەلمى لى ھەل دەستا.

كە چوونە ژوروي، سەيفەلى چاوەرپىيان بوو. حسام و زەينەل و داہەقەمەرەو چەند دىھاتيى
 پەريشان كە شوينەواري بئەخويى سەرانسەرى شەوى رابردوو لە روخساريان دا ديار بوو لە
 پەناي دانىشتبوون و چاوەرپى بوون.

سەيفەلى گوتى:

"نیستا پینج شمش کهسمان سوار ده‌بین ده‌چینه مه‌خفهر شکایت ده‌که‌ین، له پاش مه‌خفهر ده‌چینه لای قایمه‌قام، پاش قایمه‌قام برووسکه بۆ والی و نه‌جار بۆ مسته‌فاکه‌مال پاشا لی‌ده‌ده‌ین."

وه‌سمانه‌زله به بیستنی نهم قسانه دلّی خۆی گرت و پاش نه‌وه‌ی به قاقایه‌کی به‌ردریژی تینکه‌ل به کۆخه‌سواربوون تیرو پر پی‌که‌نی، گوتی:

"کوره‌ سه‌یفه‌لی، نهمن ده‌م زانی نه‌تۆ کورپیک‌کی ساف و ساویلکه‌ی، به‌لام پیم وانه‌بوو هینده‌ خوش باوه‌ر بی. کوره‌ سه‌یفه‌لی! نه‌و که‌سه‌ی جه‌رگت به کوچکه‌وه ده‌دا قازی‌یه!" مه‌لافه‌هاد به راویژیک‌کی جیددی‌یه‌وه گوتی:

"پیم‌که‌نه مام وه‌سمان، نه‌گه‌ریش نه‌و که‌سه‌ی جه‌رگمان به کوچکه‌وه ده‌دا قازی بی، دیسان ده‌بی له لای قازی شکایت له قازی بکه‌ین، په‌لامار دیننه‌ سه‌ر دئی‌یه‌کی وا گه‌وره، هتا به‌یانی دئی وه‌به‌ر تفه‌نگان ده‌ده‌ن و خانووه‌کان ناو‌ر تی‌به‌رده‌ده‌ن، نه‌وه‌ نه‌رکی نیمه‌یه‌ که شکایت بکه‌ین. با نه‌وان لی‌ نه‌پرسنه‌وه."

وه‌سمانه‌زله به پینکه‌نینه‌وه گوتی:

"باشه با بیکه‌ین. با شکایت بکه‌ین بزاین نه‌و قازی‌یه‌ی جه‌رگمان به کوچکه‌وه ده‌دا، چ وه‌لامیتکمان ده‌داته‌وه! چ فتوایه‌ک ده‌دا"

که‌میتک دواتر سوار بوون. وه‌سمانه‌زله له پینشه‌وه‌وه مه‌لافه‌هاد، سه‌یفه‌لی و سچ که‌س له ریش سپییانی ناوه‌دانی به‌ دوا‌ی دا‌ چونه مه‌خفهر. مه‌خفهر له خانووبه‌ریه‌کی چووک‌کی زۆر به‌رزا بووکه به‌ خشتی سوور له ده‌ره‌وه‌ی گوندیک‌کی سه‌رجاده دروست کرابوو. له‌سه‌ر بانه‌که‌ی، نالایه‌کی کال بووه‌وه‌ی شپۆ راده‌ژا.

له‌به‌ر ده‌رگای مه‌خفهر دابه‌زین. نه‌سپه‌کانیان له په‌رژینی په‌نای خانووه‌که‌ خستن، دوگمه‌ی چاکه‌ته‌کانیان داخستن و له ده‌روازه‌که‌وه چونه ژووری. له‌به‌ر ده‌رگا سه‌رجووخه‌ دورسوون به‌خیراتنی کردن. موختار سه‌یفه‌لی به‌ نه‌ده‌به‌وه‌ پرسی:

"وه‌کیل باشی له مالّ نیه‌؟"

سه‌رجووخه‌ که‌میتک تیک‌ رابوو، نه‌ختیک‌یش تیک‌ چوو، و ده‌سه‌جی وه‌لامی نه‌دایه‌وه. به‌لکوو دوا‌ی که‌میتک بیرکردنه‌وه جوابی دایه‌وه:

"وه‌کیل باشی دویتنی شه‌وی بریندار بووه. چه‌ته‌ لی‌یان داوه."

برۆکانی وهسمانهزله ههڵکشین، و چاوهکانی لهبن برۆکانیهوه دهركهوتن. بریسکهیهکیان تیدا درهوشایهوهو به راویۆتیکی زۆر کون پشکنانهوه پرسى:

"زۆر برینداره؟ گولله له کوئی دراوه؟"

"گوللهکه، گوللهی "وهرهئدیل" بووه، هی راوه بهراز. کلاوهی نهژنۆی لهبهر یهک ههڵتهکاندوه."

وهسمانهزله به بێکنهینهوه پرسى:

"دوینى شهوئ وه کیل باشی له کوئ له گهڵ چهتات تێک ههڵچوو بوو که بریندار بوو؟"

سهرجوخه بهم پرسیاره به تهواوی گێژ بوو. ههتا ماوهیهک وهلامی پێ نهدرایهوه. پاشان له حالتيك دا لهبهر نارچهتی دهنگی دهلهززی، گوئی:

"دوینى شهوئ خهبر هات که تاقتیک چهته به ئاناوارزا وهربوون. گۆیا له چپای له دهستی یاوه فارووق رایان کردوه هاتوونهخوار بۆ دهشتی. ئهوان تفهنگیان لێداوه."

وهسمانهزله چاویکی له مهلافههاد کرد. مهلافههاد له حالتيك دا له رقان رهنگی شین ههڵگهرا بوو، گوئی:

"یا لالا با بچینه شاری، لای قایمهقام. پاشان برووسکه بۆ "ئهنکهره"ش لێدهدهین."

سهرجوخه پرسى:

"چما شتیک بووه؟"

حالهتیکی وهک گالتهپیهاتن له روخساری دا ههبوو که نهیدهتوانی بیشاریتتهوه.

وهسمانهزله گوئی:

"هیچ نهبووه کورم. چما قهزار بوو شتیک روویدا. ههمرومان له ژیر سایهی ئیوهدا له ئەمن و ئەمان دابن. تهنیا دوینى شهوئ چهند گوللهیهکیان پێوه ناین... دیاره ئیمه پێمان وابوو تهقه له ئیمه دهکهن، بهلام وادیاره وهکیل باشی له گهڵ رینگهکان پیتک ههڵپهراون. باشه. خواحافیز."

وهسمانهزله له پێشهوهو ئەوانی دیکه به دواى دا له مهخفهر چوونه دهڕی. سوار بوون و رویشتن بۆ لای شاری.

له رێپهیدا وهسمانهزله به مهلافههادی گوت:

"نهختیک وهره ئهم لا."

ئهو دوو سواره نهختیک لهوانی دیکه بهجی مان.

وهسمانهزله گوتی:

"حالی بوی مهسه له چیه. هیچ زانیت نهو گولله بهرازکوزه که کلارهی نهژنوی وه کیل باشی له بهر یه که ههله ته کاندو بووه هژی نهوه وه که گا بهژینتی، له کوئوه هاویژراوه؟"
"تی گهیشتم. دهستت نه رژئی."

"نه گهر نهو کاره ی دیوشه و نه من کردم، هه موومان کرد بامان و وه که که رویشک له کونان دا خۆمان نهشارد بایه وه، پیت وایه عه له سه فابه گ پیتی له ناوه دانی ده نا؟ نه گهر نهو شه وه ی خانووی ییازنۆغلیبی سووتا، بۆ به یانی یه که ی خانووی عه له سه فا ناگری گرت بایه، چ ده بوو؟ تازه کهس ده ویترا نار هه تمان بکا؟"
"ناشکرایه که نا."

"باشه، که وایه بۆ له پیشی راناوه ستین و خه ریکین دئی یه که چۆل ده که یین و هه له دین؟ نه وانه ش که رایان نه کرده هه موو شه وئ به ده ست به ستراوی له ژیر ریژنه بارانی گولله دان؟ به باوه پری تۆ هۆیه که ی چیه مه لا؟ بۆ وای لئ هاتوه؟"
مه لای ناوه دانی گوتی:

"پیاوی ترسه نۆک له لای خواش خۆشه ویست نیه. خه راپترین مه خلوقاتی خوا که سانی بی غیره ت و ترسه نۆکن. بنیاده می ترسه نۆک له ناگری جه هه ننه م رزگار نابئ. نه به ده له نه به د له ناگردا ده سووتئ. نه دنا به نده ی خوا به نده ی ترسه نۆکه. ئینسانی ترسه نۆک مایه ی ریسوایی به شه ریسه ته. له باره ی وه کیل باشی یه وه. زۆر خۆش حالئم. چۆن ده کرئ نه م مه سه له یه به قایمه قام بلیئن؟ چۆنی حالی که یین که نه وه ی په لاماری گونده که مانی داوه، وه کیل باشی خۆی بووه؟"
وهسمانهزله له وه لام دا گوتی:

"هیچ پیوست نیه تیی بگه یه نین و هیچ نابئ به که سیش بلیئن که نه من گولله م له وه کیل باشی داوه. نه مشه و دیسان هیرش دینن و دیسان یه کیتکیان لئ له کار ده خه م."
مه لافه رهاد گوتی:

"زۆر کاری چاک ده که ی."

"خدری زینده پیتی گوتم: نه گهر ده ته وئ له م شه ره دا سه رکه وی، هه موو نه وانه ی له م دئی یه رویشتوون ده به ئ بیته وه." نه من ده مه وئ جار تکی دیکه بجمه لایان و پیتیان بلیئم بیته وه دئی خۆیان. پیتیان ده لیم وه زع له گه ل جارن فه رقی کرده."
مه لافه رهاد هه ناسه یه کی قوولئ هه ل کیشاو گوتی:

"نا...خ، نا...خ مام وهسمان ناخ که ناتوانی بیان هینیهوه. نهوان حازرن لهوی برن، لهنیو بچن، بهلام حازرن نین بینهوه. نا...خ، نا...خ مام وهسمان. ههزرتی خدر به منیشی گوت باشتره هه موویان بینهوه. ناخ ناخ مام وهسمان..."

گه یشتنه شاری، "خهلیل تیلکی نۆغلی" دوژمنی ژماره یه کی عهلیسه فابه گیان وه پیش خست و له پلیکانه کانی قایمه قام وه سهر کهوتن. بۆ قایمه قامیان باس کرد که چۆنیان هیرش کردوته سهر دپهاتی یه کان و چۆن ههتا به یانی دئیان ناو رباران کردوه. قایمه قام گوتی که فکریکیان بۆ ده کا. برووسکه به کیان به "فهقی کووزان نۆغلی" عهریزه نووس ناماده کردو بهرئیان کرد بۆ نه نکهره.

شار هه مووی هه ژابوو. داستانی هیرشی تازه ی به کریگیراوانی عهلیسه فابه گ بۆ سهر گوندی وایوای که وه کیل باشی ره مزیشیان له گه ل بووه، تهقه کردنه وه ی وهسمانه زله ی ههشتاساله که هه رچهند تاریک ببوو به ده مانجه ی ساچمه زه ن کلاره ی نه ژنۆی وه کیل باشی ره مزیی له بهر یه که هه لته کاندبوو، بوو به بنیشته خو شه ی سهر زاران.

ههر نهو رۆژه ده سه به جی وه کیل باشی ره مزییان نارده نه خو شخانه ی سهر بازی له نه ده نه. وه ختیک وهسمانه زله له پیتشه وه نهوانی دیکه به دوا ی دا به بازار دا تی ده په رین، دوکانداره کان، پارچه فرۆش، مسگر، کهوش دروو، ناسنگه رو به کورتی هه رچی کاسبکار بوو هاتبوونه ده رکی دوکانه کانیان و به سه رسورمانه وه ته ماشای وهسمانه زله یان ده کرد. ته نانه ت ژن و مندالیش بۆ دیتنی له مالان هاتبوونه ده ر. وهسمانه زله ههتا له شاری وه ده ر نه کهوتن، سهری هه لته بری. له ژیر روانینی سه دان چاو دا که تی یه وه برابوون، خۆی چوو که له ده هاته بهر چاو. نهو رۆژه شار زۆری نهو شه رمه نده کرد بوو.

(۱۳)

ئادەم پىياۋىكى زۆر كورتەبالا بۇ دەم و چاۋىكى خېر نىچاۋاننىكى ھەمىشە گرژەۋە. چاۋىكى سىن گۆشەۋ لىۋىكى تەنك و مىلىكى كورتى ھەبۇن. تەۋاۋى ئەندامانى لەشى لە مىلى پرا بىگرە ھەتا دەست و لاق و نىنۆك و بەژنى، ھەمىۋىان كورتىلە بۇن. ھەمىشە "فېلىنتا" يەكى ئەلمانى زۆر جوانى بە دەستەۋە بۇ. مۇۋە زەردە مەيلەۋ خەنەيىيەكانى ۋەك چەقلى پىشتى ژۇرۇشك ھەمىشە بىۋونە نەشتەر.

ئادەم دەيىتۋانى چەند رۆژان بىنەۋەي دەم لە خۆراك بىدا لە قوژىنىك دا بىچىتە بۆسەۋەۋ جۇۋلە نەكا.

شەش سال پىشتىر بۇ كە بۇ بە پىياۋى غەلىسەفابەگ. پىشتىر كەروپىشك و كەۋ و قازو قولىنگ و سوتىسكەي راۋ دەكردن و دەيىردن بۇ خان و ئاغاكانى دەشتى ئاناۋارزاۋ لەۋ رىنگايەۋە گوزەرانى خۇي بەرپۆ دەبرد. كارى ھەر ئەمە بۇ. سال دوازە مانگ لە دەشتى ئاناۋارزا دەخولايەۋە. باران و قورۇ شەۋو رۆژ بۇ ۋى فەرقىان نەبۇ. بالئندەي سەيرو نايابى دەگرتن و بۇ غەلىسەفابەگى دەبردن. غەلىسەفابەگىش ھەرچەندى پىياۋىكى چىروك و پارەپىس بۇ، بە دىتنى ئەۋ بالئندە سەيرو سەمەرانە كە ئادەم بۇ دىتان، خۆشحال دەبۇ و سەرى كىسەكەي دەكردەۋە.

رۆژىتىكىان ئادەم لە حالىك دا چەند دانە لەۋ بالئندە سەيرانەي پىن بۇ، ھاتە مەزرەكەي غەلىسەفابەگ. تۋوكى ئەۋ بالئندە شىنىكى مەيلەۋ سەۋز بۇ. دەندووك و لاقىان زۆر بارىك و درىژ بۇ. غەلىسەفا بە دىتنى ئەۋ بالئندە جوانانە كە تا ئەۋ رۆژە نەيىدىبۇون زۆر خۆشحال بۇ و گوتى:

"بریا یه کیتکیان زیندوو بایه."

بانگی شتیوان بوو. نادم تفهنگه که ی له سهر شانی داناو چوو بۆ ناکچاساز. بهیانی وهختیک تاریک و روونی دههاتهوه، یه کیتک لهو بالئدانه ی له بن ههنگلیدا بوو. بالئده که له بن ههنگلی نادم دا نه وهنده به رهحهتی خهوتبوو، دهت گوت له هیلانه ی خۆی دایه. چاوهکانی وهک یاقووت سوور دهچوون و سه ریشی نهخشین بوو. لهو رۆژه بهدواوه نادم له مهزرای عهلیسه فابهگ دا مایهوه.

نه نادم به عهلیسه فابهگی گوت: "نه من ده مهوی له لای تو بینه مهوه، رازی یان نا؟" و نه عهلی سه فابه گیش بهوی گوت: "نه من لیتره پیوستیم به تو هیه، له لای من بینه مهوه." نادم له کیتلگه ی عهلیسه فادا مایهوه. دهت گوت ده رکهزایه که ههر لهوی له دایک بووه ههر لهویش گهوره بووه. له پشت خانوبه ره ناغایانه که ی کیتلگه وه که ویلێک که دوو ژووری هه بوون، به تال ببوو. نادم ههروهک بۆخۆی دروستی کردبێ، ده سه به جێ چوو تیی دا دانیشته و له دتی دا مایه وه. چه ند مانگ دواتریش به خۆی و ژنی که وه سهروه که له ی پهی دا بوو. ژنه که له گه ل خۆی دهت گوت سیوینکن له تهت کردوون. راست وهک خۆی کورته بالا بوو. ژنی که بوو بیدهنگ و چاوهش و چاوهزق. ژنی که بوو دهت گوت هه میسه له خه ودا به ریگادا ده وراو نادم یه کجار زۆری نهو ژنه خۆش دهویست.

به م جۆره نادم بوو به یه کیتک له باوه ریپێ کراوترین پیاههکانی عهلیسه فابهگ. عهلیسه فابهگ دژوارترین نه رکهکانی به نادم ده سپارد. له پیک هینانی ترس و سام له دلی جووتیاره کان دا بگره ههتا هیرش بۆ سه ر دیهات و چه تهیی و نار دنی په یام و وه لام.

ناده میسه وه لامی نه م متمانه یی ناغای زۆر به باشی ده دایه وه وه هه ر کاریک ی پیتی سییرابا به رووسووری نه نجامی ده دا. زۆری پێ نه چوو که ناده می راوچی بوو به به لای گیانی خه لکی دیهاتی دهستی نا ناوارزا، و له نیو نهو دئیانه ش دا گوندیک که له هه مووان زیاتر داری دهستی ناده می وئ که وتبوو و له دهستانی هه راسان و جارز ببوو، گوندی وایوای بوو.

فیلینتایه کی زۆر جوانی نه لمانیی به دهسته وه بوو. گولله ی به خه سار نه ده دا. تفهنگه که ی به قه د ژنه که ی خۆش دهویست و مووه زه رده مه یله و خه نه یی یه کانی وهک نه شته ر و ابوون.

نه م رۆژانه نادم زۆر قه لس و قۆل بوو. چه ن دین رۆژ بوو به دوای نه سپی خه نه یی دا ده گه را. به لام لهو ماوه یه دا نه ی توانیبوو نه وه نده له نه سه په که نیزی که بیته وه که تفهنگی بگاتی. نه م نه سه په دهت گوت ههزار چاو و ههزار گوتی هیه. چوو کترین جموجۆل و تارمایی له

دووره ده دی و به سپایی ترین دهنگی له دووره ده بیست. ماویه کی زور بوو له نیو پوله
جه گه نیک دا خوی همشار دابوو، به هیوایه که نه سپه که به وی دا تی په ری. به لام نه سپ نه
ده هات و نه ده چوو و نه درده که وت. نادهم خوری بهم جوره مهسه لانه وه گرتبوو، به حوسه له
بوو، دهی توانی پینج رورژ، هه وتوویه ک و ته نانهت ده رورژیش له نیو نهو جه گه نه دا چاوه ری بی.
به لام هم نه سپه سه برو سیکه دانه ی پی نه هیشتبوو.

له ده شتی دوو جار تووشی نه سپه که بوو، به لام هه ردوو چاره که پیش نه وهی تفهنگه که ی
له شانی قایم کا، نه سپه که ون بوو. چیی ببوو، بۆ کوئی رویشتبوو؟ غیب بوونی نه سپه که،
نه ویش له چاوتروو کاندنیک دا نهو گومانه ی بۆ نادهم پیک دینا که ده بی نه پینی یه که له کاری
هم نه سپه دا هه بی. هم نه سپه شتیکی نانا سایی بوو. ته نانهت نه خلاقی بنیاده میشی نه بوو،
به لکوو بوونه وریتی نه فسووناری بوو، ... شتیکی بوو وه ک جنده پهری " شتیکی جادویی ...
به ره به ره ترس هه لی گرت.

لای نیوه شوئی گوئی له دهنگی نه سپیک بوو که له نیو قامیشه کان هاته ده ری. له دوور
تارمایی نه سپه که ی دی که خریک بوو له تویراخ ته په وه سه ر ده که وت. دووباره گه رایه وه
قامیشه لانه که. چه ندین شهو بوو خه نه چوو بووه چاوه کانی. هه ر که سه ری وه سه ر بنه قامیشیک
کرد ده سه جی خوی لی که وت.

خریک بوو هه تاو بکه وی، وه خه بهر هات. مژیکی وه ک هه ور له سه ر نا کچا ساز
راوه ستابوو و نا ناوارزا له پشت په رده ی مژه که وه به حال و بال دیار بوو. نهو مژه ی به سه ر
زه وی دا کیش را بوو، به ره به ره نه ستوور ترو قورس تر ده بوو. هه ر که نادهم له قامیشه لان
وه ده رکه وت، شتیکی دی که پیی و ابوو چاوی ره شکه و پیشکه ده کا. که میتک له ولای خوی
نه سپه که له سه ر ته پوله که به کی چو که له له نیو تم و مژیکی خه ست دا راوه ستابوو و
چورتی له خوی بریبوو. له نیو نهو مژه نه ستووره دا جار جار درده که وت و جار جار ون
ده بووه وه. دلای دا خوریا. یه که م جار بوو نه سپه که نه ونده ی لی نیزیکی بی که تفهنگی
بگاتن. ده سه جی تفهنگه که ی راست کرده وه، سی ره ی لی گرت و دهستی لی کیشا. دهنگی
ویزه ی گولله بهرز بووه وه و ده مه ساتیک هه موو شتیکی له پشت په رده ی مژه وه ون بوو.
نادهم غاری دایه نهو ته پوله که به که نه سپه که ی له سه ر راوه ستابوو: تاویک دواتر چاوی له
په له قاژه ی نه سپه که ده بی. پاش نه وه ی هه ر له وی نه سپه که ی سه رب ری، ده ی باته لای
عه لی سه فابه گ و ده لی: " ناغا! عومری دوژمنانت، عومری گوندی وایوایش ههروه ک

عومری ئەم نەسپە کورت بێ! " و ناغاش بۆی تێهەڵدینیتەوه. ناغا لە زەوی یەوه بگرە تا پوول و سامان و دارایی هەموو شتیکی دەدات. دەبێ پازدە هەزار مێتر زەوی لە ناغا وەرگرێ. نایدا؟ دەیدا؟ بۆ دەبێ نەیدا؟ " وەختیک گەیشتە سەر تەپۆلکەکە، بەسەر هەواری خالی دا کەوت! نەسپ لە دووری بەسەر بەستینێ دا بەرەو بەردەلانەکانی ئاناوارزا دەیکوتا. ئەوەندە خێرا لینگێ دەدا کە بەرزگی لەزەوی دەخشا. ئادەم هەر لەوێ وشک بوو. چەند لەحزەبەک تەماشای ئەو نەسپە کرد کە وەك لافاو بە بەستینێ دا تێدەپەری. نەسپ بەجۆرتیک لینگێ دەدا کە دەت گوت بآلی گرتو. مژەکش وردە وردە لادەچوو. ئادەم ئەوەندە چاوی دە دووی نەسپەکە نا هەتا لەبن گابەرەکانی ئاناوارزا بوو بە نوختەبەکی رەشی چووکەلە. وەختیک نەسپەکە لەبەر چاوی و ن بوو، هەر لەوێ لەسەر تەپۆلکەکە چۆکی دادا. ددانی لەسەر یەك رۆگرتن. لە داخان شیت بوو. ئەجار ترسی سوار بوو. بیری کردووه: "نەکا ئەم نەسپە حیسابییکی هەبێ؟ نەکا جندو پەری بێ و چووبیتە کەولتی نەسپەوه؟ ئەمە شتیکی ئاناسایییە کە ئادەم لەو نیزیکیوە نەسپیک نەنگیتو، چارە نیە دەبێ نەسپیک پەیدا بکەم کە هەر نەبێ بە قەد نەسپی خەنەیی توند بێ. پاشان بە سواری وی وەدوای دەکەوم و هەر کە نیزیکی بوومەوه بە تەنگ لێی دەدم. ئەگینا بە هیچ فیتیک ئەم نەسپە ناکوژرێ. دەبێ بچمەوه لای بەگ، نەسپیک توندپەری لێوەرگرم. بەلام بەراستی چۆن ئاغام تێبگەینم کە ئەم توانیوه نەسپیک بەو زەلامی یەوه بنگیتوم؟ هیچ رینگای دیکەم نین..."

بەرە پیتی ئادەم هەلەمسابوون. زێیەگەرمینێ پانتۆلەکە لە ئەژنۆیانێ بەرەژێر لەت و پەت کەردبوو. دەلینگێ پانتۆلەکە ریشال ریشال و سەرچاوی بە درک و دال خوتناوی بوون. بە بێوازی بەرەو کێلگە وەرپێ کەوت. کە گەیشتە مائە ناغاوەتیەکە، عدلی سەفابەگ تازە لە خەو هەستا، خەریک بوو لە پیشخانەکەدا بە ناویک کە کچیکێ جیتل بەمەسینە لە دەستی دەکرد، دەست و چاوی دەشوتن. ئادەم دوورتر راوەستا لە جیتی خۆی چەقی بۆ ئەوی ناغا خۆی بیبینی و بیرسی کە: "باشە، ئادەم! چ باس، چ خەبەر!" بەلام ناغا ئەوی نەدی. پاش ئەوی دەست و چاوی بە خاوی وشک کردنەوه، چووه ساڵۆنەکە. ئادەم بە دوای دا رۆیشت، لە پلیکانەکان وەسەر کەوت و هەر لەوێ لەسەر پلیکانەکان راوەستا. بەگ لەسەر مێزیکێ درێژ دانیشتبوو، خەریک بوو لەگەڵ چەند کەسی دیکە بەرچایی دەخوارد. وەختیک ئادەمی لەسەر پلیکانەکان دی، بانگی کرد:

"بۆ لەوئى راوهستاوى ئادەم! وەرە ژوورئى بزانم."

ئادەم بىن ئەوئى تەماشائى چاوى ئاغا بىكا، چووه لاي مېژەكە. بەگ كە هەستى بە داستانى ئەسپەكە كەردبوو، رووى كەردە دەرووبەرەكەى و گوتى:

"ئەو مېرشكارەى باسەم دەكرد ئەمەيه، ئە بآئندەى لە دەست دەردەچئ و ئە پئپۆ. بەلام ئىستا لە چاوانى دا دەخوئىنمەوه كە ئادەم، ئەم سەردەستەى راوچىيانە ئەىتوانىوه ئەسپەكە بكوژئ. ئادەم بآئى بزانم چۆن بوو كە نەت توانى بىكوژئ؟"

ئادەم سەرى هەلپىرى. فرمىسك لە چاوانى دا قەتيس مابوو و بۆ هاتنەخوار لە بيانووبەك بەند بوو. بە دەنگىكى لەرزۆكەوه گوتى:

"ئەو ئەسپە هەزار چاوو هەزار گوتى هەيه. ئەسپىكى سەيره. دەبىتە باو شنەى دئ، دەبىتە مەلى ئاسمان و دەفۆئ. تەنيا جارئك لىتى نىزىك بوومەوه، ئەو جارەش ئەو بە پىئى خۆى هات. تەفەنگە هاويشتئ، هەموو شتىك بەسەر يەك دا كەوت. گوتم لىم دا. بەلام دوژمن لە مالىت ئانومىد بىن ئاغا" لەپر دىتم، چەندىن فرسەقم لىن دوورەو خەرىكە دەچىتە لاي ئاناوارزا. ئەمەن سەر لە كارى ئەو ئەسپە دەرناكەم. بەگ! پىم وايه لە جئ دا ئەو ئەسپ نيه."

عەلىسەفابەگ هەناسەيهكى بەژانى هەل كىشاو گوتى:

"ئەو، ئەسپە ئادەم. ئەسپە. بەلام لە بنىادەمىش ئاقل تەرە."

"بەگ! ئەگەر ئەو ئەسپ بئ، ئەگەر سىحرو جادوو نەبئ، ئەگەر جندو پەرى نەبئ كە هاتبىتە كەولئى ئەسپەوه، دلئىابە كە رۆژئىك هەر دەى كوژم."

بەگ لە جىاتى وەلام دانەوه لەگەل برادەرانى كە لەسەر مېژە دانىشتبوون، قاقا دەستى كرد بە پىكەنن و سەرەنجام گوتى:

"چت لىن قەوماوه ئادەم! ئەو ئەسپە بە جارئك سەرى لىن شىواندووى، شپەزەى كردووى."

ئادەم وەلامى داىهوه:

"دەردى داومئ. ئەو ئەسپە جندو پەر..."

بەگ قسەكەى پئى پرى و گوتى:

"ئا ئادەم."

"بەگ! گوللە ناي گرىتەوه."

"ئادەم، ئەو ئەسپىكى چالاكە. ئەم جۆرە ئەسپانە بە ئاسانى وەبەر نايەن."

ئادەم ديسان سەرى داخست و گوتى:

"بهگ! نهسپيتم وئ ده كه بتوانم به سواری نهو وه دوای كهوم. بهلكوو به گيری بيتنم..."

"بچۆ تهويلهئ، ههركامپيكيانت به دل بوو ههتايگره. بهلام دلتم ناو ناخواتهوه. نهو نهسپه وا دهگير ناكهوي. ديسانيش مهيلي خۆته."

نادهم به شهرمهزاري گهرايهوه مالتن.

نهرمى و ميهرهبانى ناغا زياترى شپزه كردبوو. دياره راويژهكهئ نهختيك گالته پيگردنيشى لهگهئ بوو. كهوايه به سواری نهسپيش نهم بهرازه دهگير ناكهوي؟" نا، نهوه نهسپ نيه پهرييه. نهگهه جندو پهري نهبي... ناغام باوهري به جندو پهري نيه... نهگهه نهو نهسپه سيحرو جادوو نهبي... سيحرو جادوو..."

له تهويلهئ دا نهسپيكي بين دريژو زهلامى بۆره ههبوو. دهبي به سواری نهو وه دوای نهسپى خهنيى بكهوي. نهحلهتى خوا لهو نهسپه خهنييه... ترسى نهو نهسپه خهنييه له دلئ دا جيگير ببوو. نهو نهسپه تنيا بوونهوهري نهم جيهانه بوو كه نهو دهيهويست تفهنگى لى داو نهدهتوانى لى بدا.

نهو شهوه ههتا بهيانى نهخهوت. يهك قسهشى لهگهئ ژنهكهئ نهكرد. له جي دا ژنهكeshى لهو جۆره وهختانه دا قهتى هيچ لى نهدهپرسى.

(۱۴)

ریشی رهش و تیک نالتقاری مه لافهرهاد دهستی به لهرزین کرد. سیبهری خهفه تیکی قوول
به چاوه گه شه کانی دا تی پهری. روخساری جوان و کزه لۆکه ی کزتر و ماسوولکه کانی دهم و چاوی
گرژ بوون. روخساری پر گنج و لۆجی وه سهانه زلهش به نازارو داگیرسارو بوو. هسه نی
یویازنۆغلی لهوسهری گوندی نارلی قشلا له که ویلینک دا نیشته جی ببوو. که ویلینک بوو نیوه ویران
به چه پهری شق و شرو بی که لکه وه. بانه که شی به قامیش دا پۆشرا بوو، تیک ته پیبوو.

کهل و په لی نیو ماله که ی بریتی بوو له ناوخۆره وه یه کی دار، دهستینک نوین، سچوار
دهوری مس و مهغه لیک. ههرسی منداله که ی نه خۆش که وتبوون، له سووچینکی که ویله که
له سهر کوته هسیریک دهیان نالاند. هسه نی یویازنۆغلی بۆخۆشی له پرو لاواز و شکاوه وه
بوو، به جارینک توابوو وه. برینه کانی دهست و دهم و چاوی قوولتر ببوون. هسه نی دیسان وه ک
جاران دهم به پیکه نین بوو و ده یه ویست وا نیشان بدا که له وه زعی تازه ی رازی یه. به لام
ژنه که ی که نه ی توانیبوو خوو بهو ماله نیوه ویرانه یه وه بگری، وه ک ماته میکی سه رلی شیتوار
له نیو که ویله که دا دهات و ده چوو و به هیچ جۆر نه ی ده توانی پشهایتی سووتمانه که له بیر
به ریته وه.

وه سهانه زله که کۆله گرووی له نهوکی مابوو، به دهنگینکی له رزۆکه وه گوئی:
"رۆله هسه نی، له گه ل مه لافهرهاد هاتوینه لات که له مه زیاتر له ولاتی غه ربیایه تی دا
نه سوور پیه وه. ته ماشایه کی نه م خانوه بکه که تیی دا دانیشتوی. داها و گوزه رانیکیش
نیه. بۆچی هاتوویه نیره، ناوماله کانت چی یان بۆ کردوی؟ لیله بیینی له برسان ده مری.
بینادم نه گهر بیهوی بۆی، ته نانه ت نه گهر بیهوی بش مری، دیسان باشتره له نیو خزم و

قەومى خۇي دا بىن. ھاتووېن لەگەل خۇمانت بەرىنەوہ. لىزە عارەبانەيەك بەكرى دەگرىن، ژن و مندالەكەتى تىداوېن و دەرۆين.

ھەسەن سەرى بەردابووەو تەماشای مەلافەرھادو ۋەسمانەزلەي نەدەکرد. ھىچ گۆرانىك لە روخسارى دا بەدى نەدەكراو پىپاوتى نەدەگەيشت بىر لە چى دەكاتەوہ.

پاش ۋەسمانەزلە، مەلافەرھاد دەستى بە قسان کردو بە گوتنى رستەي: "ھەسەن با پىكەوہ بچىنەوہ" قسەكەي كورت كوردەوہ.

ۋەختىك ھەسەن سەرى ھەلپى، روخسارى نەدەناسرايەوہ، چاوى پر لە فرمىسك بوون. ۋەك مندالتيكى بىپەنا دەچوو. گوتى:

"ئەمن ئىدى ناچمەوہ ئەو دىيە."

ۋەسمانەزلە نەراندى:

"دەچىمەوہ. بەخۆشسى خۆشت نەيەوہ، ۋەك ۋلاغ بە راکىش راکىش دەت بەينەوہ."

مەلافەرھاد پشتى قسەكەي ۋەسمانەزلەي گرت و گوتى:

"دەچىمەوہ يان بە زۆر بت بەينەوہ؟"

ھەسەن ۋەك مندالتيكى بەستەزمان دەستى لەبن ھەنگلى نان و گوتى:

"ئاتاۋم بىمەوہ."

ۋەسمانەزلە گوتى:

"لەبارەي ۋەكىل باشىيەوہ نىگەران مەبە. ۋەكىل باشى لەنتو گوندى خۇمان گوللەيان لىدا. گوللەيەكى بەرازكوژيان لىخەسار كورد بە نەستورايى قامكىك. نەويش بە دەمانچەي ساچمەزەنى دووسەدو پەنجا سال لەمەوہەر. بەلئى، شەوي پەلامارى گوندەكەمانى دابوو كە لىيان دا. كلارەي ئەژنۆيان لەبەريەك ھەلەشاند، كارتىكيان بەسەر ھىنا ۋەك گا دەيپۆراند.

ئىستا لە نەخۆشخانەي نەدەنە بەرەو قىبىلە كەوتەوہ "ياقدوس، ياقدوس" يەتى. دەپرسى چۆن و بە چى را دەزاتم؟ تەنيا كەسيك ۋەختى برىندار بوون ۋەك گا دەھۆرئىنى كە بە گوللەي بەرازكوژ لى دەن و كلارەي ئەژنۆي لەبەر يەك ھەلەكەتەكىنن. برووسكەمان بۆ مستەفا كەمال پاشاش لىدا، برووسكەيەكى جوان و رىك و پىك. ئەتۆ بلئ مەلافەرھاد، بە دىن و ئىمانت كە بەندەيەكى دىندارو نىزىكى خاوى، تۆ پىتى بلئى عەريزەيەك كە فەتھى كووزان نۆغلى نووسىبووى چۆن بوو. توو دىن و ئىمانت فەتھىبەگ پىاويكى زانا نى؟ لەگەل ئەوئەي پىاويكى باش و لەسەرەخۆيە، نووسراوہكەي لەسەر بەرد دابنىتى كونى ناك؟ فەتھىبەگ پىاويكى

لەسەرەخۆیە، بەلام هەرچیەك بێ لە بنەمالەى كوزان نۆغلىیە. هەرچی لە مشكى بێ
 هەمبەنەى دەبرێ. بلێ مەلا بلێ، با حەسەن بزانی چى بۆ مستەفا كەمال پاشا نووسىووە.
 نووسىووتى: "نەتۆ كە دەلتى نىشتام نەجات داوە، نەجات دان ناوا دەبێ؟ نەتۆ نىشتام
 نەجات دا هەتا جەندرمەكان و وەكىل باشىيەكان و پاشاوەى دەرهەگەكان بە شەو هێرش
 بكەنە سەر گونەكانان، دئىيەكەمان وەبەر تەنگان بەدەن و دەستدریژی بۆ سەر مال و
 ناموسمان بكەن؟" ئەمانە كى نووسىونى؟ كوزان نۆغلى چى دىكەى نووسىووە؟ نووسى
 كە: "زۆر ناشیرن و جىگای شەرمە كە حكومەت پارێزگارى لە ناغاكان بكار دئەهاتى وەبەر
 تەنگان بەدا. دەبێ رىگا چارەيەك بەدۆزیتەووە." دەبىنى چى نووسىووە؟ دەزانى كى نووسىووە؟
 فەقى كوزان نۆغلىيەگ نووسىووە! حەسەن وەرەو. نەتۆ كورە كوردىكى. بايشت پىاوئىكى
 نازا بوو. جگە لەوێش نەتۆ كورى شىعەيەكى. شىعەكان چاونەترسن. وەك گورگى لوتكە
 بەرزەكان، گۆرانى بەسۆزىان هەن، خەلكى دنيا وەختىك گوىيان لە گۆرانى توركى
 شىعەكان دەبێ، سەريان سوپ دەمىن..."

وہسمانزە ئەوئەندەى قسە كرد كە ئىدى پشورى لىبرا. لەگەڵ قسەكانى تفى لە زارى
 دەردەپەرى. پاشان داستانى كئوى قافى باس كرد. باسى شەو نەمرەكەى كئوى قافى
 گىرپايەو، باسى ئەو رىبوارە ناھومىدانەى كرد كە لە كئوى قاف سەريان لە دیوارى شەو
 درابوو، ئەو نوورەى باس كرد كە وەك شمشىرەك تارىكايى كئوى قافى قەلاشەو. و لە ناخرى
 دا پرسى:

"دەى، دەلتى چى حەسەن!"

وہسمانزە شەلالى ئارەق بوو. دوگمەى كراسەكەى كردهو. بە دەست ئارەقەى مووہ درىژو
 سەيە تەرەكانى سنگى سەرى. قامكى دەستانى بۆترشى ئارەقىان گرت. پاشان دووبارە لەسەر
 قسەكانى رۆيشت:

"پىت وا نى ئەو خوايەى يووسفى لە چالائى نەجات دا رۆژىكىش ئاورىك وەسەر نىمە
 بەداتەرە؟ ھە. ھە. ھا. دەلتى چى حەسەن!"

مەلافەرھاد قسەكەى لە وەسمانزە وەرگرت و درىژەى پىدا:

"ئەو خوايەى يووسفى لەچالائى نەجات دا، ھەرگىز بەندەكانى خۆى لە تەنگانەدا
 ناھىلتەو. حەقەن نىمە شتىك دەزانىن كە پىت دەلتىن وەرەو. وەسمانزە چى پى گوتى؟
 لەبارەى ئەو رىبوارانەو كە لە كئوى قاف رىيان لىون ببوو و سەريان لە دیوارى شەو درابوو،

و له پاش ديواری ناهوميډی مابوونهوه. نه جی په کیان هببوو بوی بچن و نه ریځگی گهړانهوهیان هببوو. باشه، نه تۆ پیټ وایه له همل و مهرجیځکی وادا تۆ په لّه نوریک ناکه ویتته سر نه و دیواره تاریکه که شمشیر کاری لښ نه ده کړدو همناسه له سنگی خه لکی دا راده گرت؟ مام وه سمانه زله که گه یوه ته هم ته مهنه، ده زانی هم نوره چ نوریکه و نیمان و باوه پری بهو نوره همیه... بویاز نۆغلی با به سره اتیکیشته بۆ بگپړمهوه. سڼ ریڼوار بوون، سڼ پیاو له چۆل و دهشتیکې پان و بهرین دا... سرگردان و تینوو. له تینوان خه ریک بوو بچن. نهو سڼ پیاو له تینوان بستیکیان زمان پی ده رکیشرابوو... دهشتیک بوو که له وی دا هه تاو نیازی ناو بوونی نه بوو. لهو دهشته دا که تیی دا سرگردان بوون، له نیو سوزایی دا چالوئیک هببوو که ناویکی وه که دهنکی ته زوی هببوو، به لام نهوان چالوئیکه یان پی نه ده زانی. چالوئیکه له م بهر بوو، نهوان بهو بهر دا ده پویشتن. له پاشان له نه کاو ته یریکې سپییان له ناسمان دا دی. یه کیک لهو ریڼوارانه پیاوئیک بوو وه که مام وه سمانه زله ساردو گهرم چیشتهوو. گوتی با بچینه نهو بهر که ته یره که ی پندا ده روا. وه پری که وتن. ته یره که پاسته پری ده چوه سر ناوه که. پیاو په یره که ده لئی ته ماشای بالی نهو ته یره بکن، ماندوویه، نهویش خه ریکه له تینوان ده خنکی. وه دواي ته یره که ده کهون، ده پوژن ده گنه سوزایی سر چالوئیکه. ناوه که ده خونه وه له مرگ رزگار ده بن...

به لئی، مام وه سمانه زله نهو پیاو په که ته یره سپیه که دیوه. هاتوه پیټ ده لئی ته یره که ده چیتته سر چالوئیکه. نه تۆ چیی جواب ده ده یوه حسه ن؟ دتیه وه یان نا؟
وه سمانه زله له حالیک دا له خۆشی یان پی ده که نی گوتی:

"مه لا، مه سلی نهو ته یره سپیه مه سلیکی به جی بوو. نیدی مه سلی لهوه جوانتر نابینریتته وه. بزانه حسه ن، ته یره سپیه که بالی گرتوون، پروانه حسه ن، پروانه شیعه ی خۆم، ته یره سپیه که خه ریکه ده چیتته سر ناوی ژیان، له گه لمان وه روه بۆ دتیی."
زوریان قسه کړد. زوریان شیرو ریوی هی نایه وه. به لام حسه نی یویاز نۆغلی خه راپ چاوترسین ببوو. به هیچ جوړیک نه یان توانی بی هیتنه وه. به خه فته و نار هه تیه وه که ویلّه ویرانه که ی حسه نی یویاز نۆغلی یان به جی هیشت.

له ریگا دا بڼه وه ی قسه یه بکن، رکیف به رکیفی یه کتر ده پویشتن. له خوار ناناوار زاوه ده چوونه لای دوو ملقه لا.
مه لافره هاد ده ی گوت:

"نايه نهوه، له ترسی گیانیان نایه نهوه. مام وه سمان، وه ختیک ترسی گیان چوه کلیشهی که سینکوه ناکرئ چاوه روانیی هیچت لیتی هه بیئ."

وه سمانه زله له ته واری ریگا که دا بیئ دهنگ بوو. ههر مه لافه رهاد قسمی ده کرد. نهو شهوه له گوندی حاجیلار مانه وه. مه لافه رهاد یهک بین قسمی ده کردو وه سمانه زله بیئ دهنگ بوو.

خه ریک بوو کازیوه دهنگوت که به ره و دووملی قه لا وه ریئ که وتن. ههر که لاقیان له حاجیلار برده ده ریئ، مه لافه رهاد پرسئ:

"مام وه سمان چته؟ ههر بیئ دهنگی."

"ههر بیر له وه ده که مه وه که نه تۆ له که نگیتوه ده زانی نهو تهیره سپییبه له مائی منه."

"نه تۆ بوخۆت گوتت مام وه سمان."

"چۆنت دیت؟"

"نم دیوه مام وه سمان. به لآم نه تۆ نومیدت هه یه، نه منیش به نومیدم. که وایه، نه تۆ شتیک ده زانی؟"

"راسته مه لا، جا چ زانینیک!"

وه سمانه زله له بهر نه وهی که نه یه ده توانی نه وهی له دلئی دایه به زمان بیلتی زۆر نارِه حهت بوو. دلئی نیگه ران بوو. له دلئی خۆی دا ده ی گوت: بریا توانیبام. له بهر نارِه حهت بیان جینگلی ده دان. گنجه کانی دهم و چاوی جار جار ریک ده هاتن و جارو باریش ده کرانه وه. تاوتیک خۆشحال ده بوو و ساتیک خه فه تبار. سهره نجام گوتئ:

"به لئی مه لا ته بیرکی سپی نا... خ مه لا نه ویش چ ته رتیک! بالنده یهک که بۆیه ده بیئ بیجینی، شه هینی سپی."

پاشان له قسه که ی خۆی په ژیران بووه وه. نه گهر مه لافه رهاد که میتک بیری له وشه ی شه هین کردبایه وه، بیئ گومان له مه سه له که حالی ده بوو و تیئ ده گه یشت که مه به ست له تهیری سپی چ که سینکوه.

مه لافه رهاد له خۆوه دووپاتی کرده وه:

"بۆیه ده بیئ بیجینی."

وه سه به ینیئ را گه یشتنه "ساری چام" دئییه که له شوژه کاتیکئی پر له بهرده لان دا هه ل که وتبوو. خه لکه که ی چهند که ویلی شق و شکاویان له قورر بهرد دروست کردبوو، تیئ یان

دا ده‌ويان. هينديتيكيان له چادري موويين و هينديتيكيشيان له كهپري شق و شر دا دانيشتبون. ديهاتييه‌كان به روويه‌كي خوښه‌وه پيشوازي‌يان لى‌كردن. هم‌موويان رهش و روت بوون، هم‌موويان هينده كز بوون تهنيا چنگيك نيسك و پيستيان لى‌مابووه‌وه. منداله‌كانيان ليكړا نويه‌تي‌يان بوو.

وه‌سمانه‌زله وه‌ختيك كونه ناوماله‌كاني خوي لهو رؤژره‌شي‌جده‌دا دى، كولى هستا. نه‌ي‌توانى پيشى فرميسكى خوي بگرئ. مه‌لافه‌ره‌اديش هر زؤر په‌شيو و نارپه‌حمت بوو.

وه‌سمانه‌زله كه تۆزتك به‌سر خوي دا زال ببووه‌وه، په‌كسر ده‌ستي به قسان كرد:

"نه‌من وه‌ختيك باسى حال و گوزه‌راني نيوهم بيست ناوړم تى‌به‌ريوو. مه‌لافه‌ره‌اد، نه‌و پياوه باشم له‌گه‌ل خوم هينا كه نيوه له‌گه‌ل خومان به‌رينه‌وه دئى خومان."

هه‌تا ده‌مه‌ساتيك كه‌س ده‌نگى له‌به‌ر ده‌رنه‌هات. سه‌ره‌نجام عبدالرحمن گوتى:

"بؤجى هاتوون نيتمه له‌گه‌ل خوتان به‌رنه‌وه. بيينه‌وه خانووه‌كامان؟ چما ناوريان تى‌به‌رنه‌دان؟ بيينه‌وه سه‌ر كه‌ردو كيلمان، چما ويرانيان نه‌كردن؟ چما كچه‌كامانيان هه‌ل‌نه‌گرتن؟ چما حه‌يوانه‌كامانيان سه‌ر نه‌برين؟ چما كه‌س و كارمانيان نه‌كوشت؟ وه‌سمانه‌زله! له‌و دئيه چيمان ماوه هه‌تا له‌گه‌لتان بيينه‌وه؟ له‌و دئيه چ گؤراوه كه ده‌تانه‌وي نيتمه له‌گه‌ل خوتان به‌رنه‌وه؟ عدلى‌سه‌فا مردوه؟ ناكا بيه‌ه‌وي له‌گه‌لمان ببى به‌برا؟ حكوممت لايه‌نى نيتمه‌ي گرتوه؟ حه‌مه‌دؤك هاتوه‌ته‌وه؟ چ گؤراوه وه‌سمانه‌زله چ گؤراوه؟ كه نيازت هه‌يه نيتمه له‌گه‌ل خوت به‌ريه‌وه؟"

به بيستنى ناوى حه‌مه‌دؤك گوتى... نا...خ و راست له‌و له‌حزه‌يه‌دا چاوى له چاوى مه‌لافه‌ره‌اد هه‌ل‌نه‌نگوت. چاو ليك كرده‌كه‌يان به‌مانا بوو. ديسان دلى وه‌سمانه‌زله كه‌وته ليدان: "پتى بلتم؟"

وه‌سمانه‌زله زؤرى قسه‌كرد، له‌به‌ريان پاراپه‌وه، هه‌ره‌شه‌ي كرد، بؤلاندى، ريگه چاره‌ي نيشان دان، به قوريان و سه‌ده‌قيان بوو، باسى نه‌و نووره‌ي كرد كه ديوارى تاريخايى شق كرد، داستانى كيتوى قافى چهنه جار، هر جار به جؤريك بؤ گيترانه‌وه، به‌سه‌ره‌اتى ته‌يره سپي‌ه‌كه‌ي به شاخ و باله‌وه بؤ باس كردن و زؤر مه‌سلى ديكه‌شى هينانه‌وه.

نه‌مجار مه‌لافه‌ره‌اد ده‌ستي به قسه‌كردو گيتراپه‌وه كه چؤن وه‌كييل باشى وه‌ختى هيرش بؤ سه‌ر ناوايى بريندار بووه تازه‌ش ناگه‌رپته‌وه مه‌خفه‌ر. هينديك مه‌سلى ديكه‌شى هينانه‌وه. مه‌لافه‌ره‌اد "مه‌ولوودى خوئنه‌وه" بوو. ده‌نگيكى زؤر خوښى هه‌بوو. ده‌نگى نه‌وه‌نده به‌سؤز

بوو که گوئیگره کانی دینایه گریان. مهلا بهو دهنگه خوشه‌ی چند نایه‌تیتی قورنانی به
عهره‌بی خویندن و پاشان بۆی لیک دانه‌وه. نیتوه‌رۆکی نایه‌ته‌کان پشتیوانیی له‌گه‌رانه‌وه‌ی
جووتیاره‌کان بۆ سه‌ر زه‌وی‌یه‌کانیان ده‌کرد.

هه‌تا نیتواری زۆریان هه‌ول دا نه‌یان توانی دیتها‌تی‌یه‌کان رازی بکه‌ن که بگه‌رینه‌وه وایوای.
شیتویان هینا. وه‌سه‌مانه‌زله له کاتیک دا حازر نه‌بوو نانی وان بخوا، نه‌راندی:
"نه‌حله‌ت له پی‌اوی وه‌ک نیتوه."

هه‌موو نازای له‌شی له رقان ده‌له‌رزی. روخساری وه‌ک کاغ‌ه‌ز سپی ببوو. مه‌لافه‌رها‌د
هه‌ولتی ده‌دا نارامی بکاته‌وه، ده‌ترسان له رقان خوینی راوه‌ست. پاش نه‌وه‌ی نه‌ختیک
وه‌سه‌مانه‌زله‌ی نارام کرده‌وه، سواری نه‌سپه‌که‌ی کرده‌وه، بۆخۆشی سوار بوو. پاشان نه‌سپه‌که‌ی بۆ
لای نه‌و دیتها‌تی‌یه‌کانه که له رق هه‌ستانی مام وه‌سه‌مان سه‌ریان سوپ‌مابوو، لی‌خوپی و به
ده‌نگی‌کی نارام و به‌سپایی له کاتیک دا له‌سه‌ر هه‌موو وشه‌یه‌ک راده‌وه‌ستا، گوتی:

"نیتوه تووشی نه‌حله‌تی خوا بوون. نه‌وه پیتان ده‌لیم تووشی به‌لای خواش ده‌بن. لی‌ره بن
و له‌نیتو نه‌و به‌رده‌لانه بی‌ناو و گیایه‌دا سه‌قه‌ت بن، لی‌ره بن هه‌تا سه‌قه‌ت ده‌بن. نیتوه
وایوای‌تان ویران کرد."

تاریکه‌شه‌و بوو. له تاریکایی دا نه‌سپیان لی‌ده‌خویری و هه‌تا نیتوه‌شه‌وی بی‌ده‌نگ و رکیتف
به رکیتف لی‌یان خویری. وه‌سه‌مانه‌زله هه‌ر له فکری نه‌وه‌دابوو که داخ‌وا مه‌لافه‌رها‌د ناگای له
هاتنه‌وه‌ی حه‌مه‌ده‌ۆک هه‌یه یان نا. فکری ده‌کرده‌وه: "نه‌گه‌ر نه‌ی‌زانیا هاتوه‌ته‌وه، مومکین
نه‌بوو نه‌وه‌نده‌ی هیواو هومید هه‌ب. " و به‌م جۆره هه‌ستی متمانه‌ی خۆی ده‌ره‌ه‌قی
مه‌لافه‌رها‌د به‌هیزتر ده‌کرد. نه‌ختیک دواتر له بریاره‌که‌ی په‌ژویان بووه‌وه له دل‌ی خۆی دا
گوتی: "بنیاده‌م شیری خاوی خواردوه، نا‌کرئ متمانه‌ی پی‌ بکه‌ی. " ده‌هاته سه‌ر زمان‌ی و
دووباره په‌ژویان ده‌بووه‌وه. سه‌ره‌نجام که خۆی پی‌ رانه‌گیرا، گوتی:

"حهمه‌ده‌ۆک... " و بی‌ده‌نگ بوو. مه‌لافه‌رها‌د هاته نیتو قسه‌که‌ی و گوتی: "حهمه‌ده‌ۆک چیی به‌سه‌ر هاتوه؟"

وه‌سه‌مانه‌زله پاش ساتیک دوودلی گوتی:

"مه‌لافه‌رها‌د... " و دیسان بی‌ده‌نگ بوو. دووباره گوتی:

"مه‌لافه‌رها‌د... به‌راستی تم مه‌لافه‌رها‌ده کتی‌یه، له کوئی یا هاتوه، چ کاره‌یه؟ ژنی له
وایوای هیناوه. کچی یه‌کیتک له قه‌وم و خویشه‌کانی هیناوه، به‌لام کتی‌یه؟ جیتی باوه‌ره؟ چاوی
راسته نابن متمانه به چاوی چه‌په بکا. مه‌لافه‌رها‌د!"

"فەرموو مام وەسمان."

"مەلافرهاد دەتیم نەگەر ئیستا ھەمەدۆك ما بایە..."

"مام وەسمان! یانی دەتیی ھەمەدۆك مردوہ؟"

"قسان دەكەین، نەگەر ھەمەدۆك وەك جارن لە چیاكان بووایە، ئەتۆ پیتت وایە یاریدەى نەدەداین؟"

مەلافرهاد بە باوەرپێكى قایمەوہ گوتى:

"دیارە كە یاریدەى دەداین. ئەو كورپێكى پاك و شەریف و نازایە."

وەسمانەزلە گوتى:

"بریا لەم ھەل و مەرجەدا ھەمەدۆك لە چیاكان بووایە، یان نەگەر لە بەین نەچووین لە لای ئیمە بووایە. بە باوەرپى تۆ ئەودەم بۆ ئیمە نەدەبووہ ئەو تۆپەلە نوورە كە كەوتە نیتو تاریكایى؟"

"بۆچى، دەبوو."

"یان وەك تەیرە سپیەكە؟"

"ئەم جۆرە ئینسانانە راست وەك ئەو تەیرە سپیەن. ئەمانە كاربان ھەر نەوہیە. دیتت چۆنى كالاچى كوشت" دیتت چۆن بە كوشتنى وى عەلىسەفابەگى تەزاند؟ وانەبوو؟"

وەسمانەزلە گوتى:

"بریا ھەمەدۆك پەیدا بایەوہ. جارپێكى دیکە بە چاكى ژيانى لە عەلىسەفابەگ تال دەکرد، بە جۆرپێك كە ئیدى نەتوانى راست بپتەوہ..."

(۱۵)

"خانووہ کەیان دا بە سەیران قیز. بەلایەك كە بەسەر وی هات، خوا بەسەر دوژمنی كەسی نەهیتنی. مائەكە چۆنە؟" حەزی دەكرد بچێ و ئەو خانووہ لە نزیکەوہ ببینی. زەوی یەكە چۆن زەوی یەكە بوو؟ لە كوێی ناوہدانی بوو؟ مەزراكە عەلی سەفابەگ زەوتی كردبوو. عەلی سەفا چ جۆرە پیاویكە، چیی دەوی؟ نەم ھەموو زەوی یەیی بۆ چیە؟

چما نیازی ھەییە لە دەشتی ئاناوارزا پاشایەتی بکا؟ وەسمانەزلە دەی گوت لە ژوور بەردەلانەکانی ئاناوارزاوہ قەلایەك ھەییە كە جینگای ئیمپراتۆرەکانی نەرمەنی بوو. ئەودەم سەرانسەری چوگوراوا لەژێر فەرمانرەوایی ئیمپراتۆرانی نەرمەنی دا بەرپۆتوہ دەچوو. داخوا عەلی سەفابەگیش دەھوێ ئیمپراتۆری یەکی وا دامەزریتنی؟ عەلی سەفابەگی زالم و بی نینساف کاری وای کرد كە لە ئینسانەتی بەدوور بوو. حکوومەتیش پشتیوانیی لەو دەكرد. وەسمانەزلە سێ شو و سێ رۆژان چۆکی بە چۆکی ھەمەدۆكەوہ داوو و لەبارەیی خان و ئاغاكانی چوگوراواوہ زۆر شتی بۆ باس كردبوو. دیارە ھەمەدۆك بۆخۆی ھەمووی دەزانین، بەلام وەسمانەزلە لە سیرێ ھەتا پیاوێ ھەموو شتیکی بۆ شی كردبووہ. ئەو ئیستا بە باشی لە ھەموو شتیك خەبەردار بوو و ھەمووی ھەست پێ دەكرد و رۆژ بەرۆژ رِق و قینی دەرھەق بە ئاغاكان زیاتر دەبوو. ئەوان ھەموویان یەك بە یەك لە عەبدی خان خراپتر بوون. ھەر نەم عەلی سەفابەگە. بە بیستنی ئەم ناوہ ھەموو مووی لەشی لەبەر بیتزاری دەبوونە نەشتەر. ھەموو ئاغاكان لەبنی پرا لەگەڵ وی دوژمن بوون. ھەر نەم عەلی سەفابەگە بوو كە عەبدی خان لەبنبالی خۆی گرتبوو. ئەمانە، ئەم خان و ئاغایانە، ھەرچەندیش پێكەوہ دوژمن بن، ھەر بەو ئەندازەییە ھاویپۆەندی یان پێكەوہ ھەییە.

مردنی عەبدیخان شیتی کردبوون. چەندین دەستەى چەكداریان پێك هێنابوون و چىای گەورەى توورپووس كۆن بە كۆن و دێ بە دێ گەرابوون. نەگەر نەىتوانیبا رابكا، بێگومان دەیان كوشت. هەزاران لادىیو سەدان جەندرمە لەكۆتو بەندەنان بەدواى حەمەدەزەلو حاجى دۆران و چەتە دورمووش دا نەدەگەرآن، بەلگوو شتێكى ئەوانى گەياندبوو سەنورى شیت بوون، ئەوە بوو كە دەستیان بە حەمەدۆك رانەدەگەشت. چووبایە هەرکۆیەك سەرەنجام دەیان دیتەووە دەیان كوشت. چونكە ئەو، عەبدىخانى نەكوشتبوو، بەلگوو هەموو ناغاكانى كوشتبوون. لە راستى دا ئەو لە قالبى عەبدىخان دا هەموو ناغاكانى كوشتبوون، هەریۆهش ئەوان هەرگیز لى خۆش نەدەبوون.

بۆچى لەگەڵ ئەو هەموو زۆلمەى عەلىسەفابەگ لە دێهاتىيەكانى کردبوو، یەكێك لەوان راست نەدەبوووە گوللەيەكى دە زارى كا؟ هەموویان چاوترسین ببوون؟ ئەو رۆژانە زیاتر لە نیوێ خەلكى چوكوروارا لە ژێر تەوژمى زۆلم و زۆر دا باریان کردبوو و لە دەشتەكان دا بۆ بستە عەرزێك دەگەرآن كە لەسەرى بژین. نیوێ زیاترى گوندى وایوای چۆل ببوو.

بە چۆرێك چاویان لە عەلىسەفابەگ ترسابوو كە دوور نەبوو رۆژێك بەیانى كە چاوت هەلدینا، دیتبات هەمووان دێیەكەیان چۆل کردوو رۆشتوون. دێهاتىيە سام گرتووەكان لە بیری راکردن دا بوون و وەسمانەزە تىمابوو كە چۆن پێشى راکردنى جووتیارەكان بگرن. وەسمانەزە لەبارەى گوندى "ناك مەزار"، "ئیدریس بەگ" وە كە بۆخۆى خەلكى وى بوو، دەىگێتارپەووە دەىگوت: "سەربردەى ئیدریس بەگ دلێ ئینسانى بۆ دەبرۆ. هۆى هەموو بەدەختىيەكانى وى خانێك بوو بە ناوى "عارف صائم بەگ" كە لە دۆستانى نیزیكى مستەفاكەمان پاشا بوو، تەنانەت ترۆمبیلیشى هەبوو. لەرێگا خاکیيەكانى ئاناوارزادا هەمیشە بە ترۆمبیل هاتوچۆى دەکرد. حەمەد تا ئیستا ترۆمبیلی نەدیوو. زۆر تامەزرۆى دیتنى بوو. لە سەرانسەرى چوكوروارادا تەنیا یەك كەس ترۆمبیلی هەبوو، ئەویش عارف بەگ بوو. دێهاتىيەكان و ناغاكان هەموویان حیسابیان بۆ عارف بەگ دەکرد. عەلىسەفابەگیش زۆرى لى دەترسا.

لە حالێك دا حەمەد لە سووچىكى كەوتلە تارىكەكەدا تەفەنگ لەسەر كۆش دانیشتبوو، ئەو فەكرە تێكەڵ پێكەڵ و شىواوانەى بەمیشك دا رادەبووردن.

بە قەلشتى پەنجەرە دارینە پێوەدراووەكەى هۆدەكەدا جادەيەكى بارىكى تیشك راکشابوو، كە هەتا سەر خاکی نێو هۆدەكە درۆهەى هەبوو. لەم جادە تیشكىيەدا هەزاران وردیلەى

دروه شاولی تۆزوخۆل له جولان دا بوون. همهد چەندین جار دەستی لەبەر ئەو تیشکە راگرت، ئەو دەستە لەنێو تیشکە که بوو گەورەترو بەهێزتر دیار بوو. هەستیکی سەیری بۆ پەیدا بوو، بەرە بەرە ترس و ناھومیدی دێھاتیەکان کاری دەکردە سەر ئەویش و هێندە نەمابوو ئەویش وەك جووتیارەکان سەر لە دیواری تاریکایی بەدا.

حەمەدۆك دوو جار لە قەلشتی دەرگاوه مەلافەرھادی دیبوو. هیچ وەك مەلایان نەدەچوو. ریشیکی تێك ئالقاوی وەك عەبەنوسی رەش، كاكۆلێکی رەشی بادراوو چاویکی رەشی وەك گری ناگر ترووسكەداری هەبوون. ئەو بەو لووتە قەپۆز بەرائیەییەو وەك پیاویکی جینگای متمانە دەھاتە بەرچار. وەك وەسمانەزە دەیگێت پایەو، رۆژیکی مانگی رەمەزان مەلافەرھاد كە لە ئاناوارزاوہ هاتبوو، بە هەمبەنەییەكەوہ كە كتیب و جلکەکانی تی نابوون، شەكەت و ماندرو هاتە وایوای و دەسبەجی بۆ ئیوارەئە ئەو رۆژە خانووە چۆلیکی ئاوەدانایی كرد بە مزگەوت و خەلكی بانگ كرد بۆ نوێژی جەماعەت و بۆخۆشی پێش نوێژی بۆ كردن. لەو رۆژە بە دواوە ببوو بە نیمامی ئاوەدانئە. لەبارەئە مەسەلە ئایینیەكانەوہ زۆر نەدەدوا، نوێژی جەماعەتی دەكردو خەریکی كارو گوزەرانی خۆی دەبوو. هەر لەم دەییە كچێکی هینا. ژنەكەئە زەویەكی زۆر چووكەلەئە هەبوو. مەلافەرھاد لە جیاتی پێش نوێژیەكە بەراتیکی وەرئەدەگرت. زەویە چووكەلەكەئە خێزانی رەنێو دینا و گوزەرانی پێ دەكرد.

لە سەرھاتادا دێھاتیەکان هەموویان لیتی بە گومان بوون و دورییان لێ دەكرد. پاشان بەرە بەرە لەگەلێ رێك كەوتن بە جۆرێك كە نیتا بە یەكێك لە خەلكی وایوای حیسایی دەكەن. بەلام ئیتتاش لە ژێر تەنسی شەخسیەتی ئەفسووناوی ئەودا بوون، وەك كەستیکی ئاناسایی و جینگای سەروسورمان چاویان لێ دەكرد. تەنانت وەسمانەزەلەش لەگەل ئەوئە خۆشی دەویست و متمانەئە پێ دەكرد، خۆی لێ دور رادەگرت و نامۆیی لێ دەكرد.

ئاغاكانی چوكورواش وەختێك بیستیان پێش نوێژێك هاتوئە وایوای لە پێش دا زۆری لێ بە شك بوون، بەلام دواوە كە دیتیان پیاویکی بێ ئازارە، لەبیر خۆیان بردەوہ. بەوھالەش ناربانگی لێ وەشاولی مەلافەرھاد لە چوكورواا گەرابوو و رۆژبەرۆژی زیادئە دەكرد. بەتایبەتی بووہ بنیشتە خۆشەئە سەری زاری ژنان. ژنان و كچان بە بیانوی نووسینی نوشتەئە چاوہزار لە گوندە دوورەكانەوہ، لە ئەدەنە، كووزان، تارسوس و تەنانت میترسین و ئەسكەندەروونەوہ دەھاتنە سەردانی. مەلافەرھاد بۆ ئەو نوشتەو دوعایانەئە دەئەنوسین پارەو پوولتیکی وەرئەدەگرت و رۆژ بە رۆژ زیاتر لە چوكورواا دا ناوبانگی دەردەكرد.

حه مهده له نيو همزاران هستي شيواو و نالوزدا پهله قازهي ده كړدو له م كهوتله تاريخكه دا فكري جوړاو جوړي يه كه له دواي يه كه به ميتشك دا دههاتن.

داخوا له م دپه ده نيژري؟ نه گهر بريندار بوو، گولله له كوتې ده درئ. مردنه كهي چؤن ده بئ، وه ختيك مردن ميواني بوو، چؤني ميوان ده بئ. داخوا مردن وهك تاريخكاييه؟ نه م تاريخكاييه چؤن ده بئ، داخوا مردن وهك خه وايه؟ داخوا نهو برينه م روؤفي پئ ده مرئ زؤر به سوئه؟ جار جار ترسي مردن ده چوه دلپه وه. ترسي مردني له قولايي هه ناوي دا هست پئ ده كړدو له وه هست پئ كړنه ده له رزي و له ترسان ته واوي موي له شي ده بوونه نه شتهر. نهو، زؤر له وه پيشتر به خو شيبې خو خي حوكمي مردني خو دي دابوو. به لام نه ي ده تواني بزاني مردن چؤنه و زؤر زؤريشي هز ده كړد بزاني. به لام نه وه نده هه بوو برياري دابوو نه يه لئ بي گرن و ده ستې جهندمه ي بگاتي، بي خه نه زيندان و له لاي قازي راي بي گرن. خه جيغ له باره ي جهندمه و به نديخانه و قازي يه وه زؤر شتي بؤ گيرابووه و پئي گوتبوو: "حه مهده مردن همزار جار له مانه كه گوتم شيرن تره. خوا م كا به قورياني مردن!"

حه مهده جاروبار له ده ستې رتيكي بي نه نداد جارز ده بوو و له دلي خو دي دا هاواري ده كړد: "له شهر دا ده مر م." له ده رووني دا هستيكي سامناكي تو له نه ستانندن ده بزروت. نهو ههسته به كوشتني عه بد ي خان دانه مركابوو. نهو ههسته مه زه ي تو له نه ستانندن له وه زياتر بوو كه له سنوورتيكي دياريكراودا راي بي گريئ. رقه كهي روي كرده سه روؤكي مه خفه ر، نهو وه كيل باشي به كه يو يازنو غلبي وه بهر پئ له قه دابوو... روي كرده حكوومهت... عه له سه فابه گ و عارف صائم به گ... هستي رق و تو له نه ستانندنه وه ي له يه كتيكه وه ده چوه سه ر يه كتيكي ديكه.

هينديك جار يش حه مهده هه روا به خه يال له گه ل عه له سه فابه گي كه قهت نه ي دي بوو و نه ي ناسيبوو به شهر ده هات و ده ي كوشت و پاش نه وه ي كه كه لله سه ره كهي دينا و خلزي ده كړد وه بؤ نيو گوندي واوي، ملي رتيگاي ده گرت و ده روؤيشته وه چيار وه سامه زله ي ده دي كه به گريانه وه ده ي گوت: "شه هينه كه م، نه تو ني مهت نه جات دا، نه تو گيانتيكي تازهت به بهر دپهاتي يه كان دا كړد." و باوه شي پيدا ده كړد. ديسان هر به خه يال عارف به گي ده كوشت و جووتياره كاني گوندي ناك مهزار له خو شيبې مه رگي وي جيژنيان ده كړد. حه مهده له كيشه و گيره ي نهو شهره خه يالتي يانه دا له حاليك دا شه لالي ناره ق بوو، گولله باراني ده كړدو ده ي كوشت و ده ي بري.

پاشان له نكاو سهري له ديوارى ناهوميډى ده درا. وه سمانه زلهش نيدى سه برو سيكه دانى نده ما. هر كه حممد ده هاته نيو دى، شو به زمانى بى زمانى هم مو خلكى ناوه دانى تى ده گياند كه هاتوه له مالى نه وانه.

سه رنجام روژيكيش له زمانى ده ده چوو و نه پيئي به گوره كهى به ده هونل و زورناوه له لاي هم مووان ده دركاند. نه ودهم ناغاكان و خانه كان و حكوممهت له داستانه كه ناگدار ده بوون و نه وى نده بوو، رووبدا، رووى ده دا. مانه وى له مالى وه سمانه زله زورى كيشابوو. ديسانيش وه سمانه زله هر چنده زور تامه زروى دركاندى نم نه پيئي به بوو، پياو تهى كرد بوو و نه پيشتبوو كهس هم ستي پى بكا. به لام نيدى له وه زياتر مانه وه به سه لاح نه بوو.

له جيى خوى هم ستا، چوه به رده رگا. له درزى ده رگاوه ته ماشاى ده رتي كرد. له حوشه ي پازده بيست جوو جيله وه ك لولهي زه ردى كولكن به دواى مريشكه كوركيك دا به نيو خوئل دا خلو ر ده بوونه وه. كه چيكي جيئلى كورته بالا كه پرچه په خشانه كانى پشتيئىيان دا پو شيبوو، به كو لانه كهى نه وديو حوشه ي دا رابورد. سه گيئك كه كلكى له گه لوزى گرتبوو و خوى خړ كرد بووه وه هولى ده دا له بن ديوارى بخزيته قورنه يه ك و په ناى تيدا بگرئ. حممد كه و ته سه ر يادى كوئروغلى. پاش كوئروغلى برى له دا يكي و خه جيچى كرده وه. دا يه خو رى چند څنيكى نازا بوو.

نه گه ر له سه رانه رى چو كو رواوا هم مو دى يه ك څنيكى وه ك دا يه خو رى لى بووا يه هم عه لى سه فاو هم عارف صائم به گ هه قى خو ريان ده نرايه مستيان... پاشان دور مووش عه لى يرو دلپاكي وه بير هاتمه وه... نه مجار عه لى يه شمل، دؤ ستي كارزاني... و دوا يه نايب ره جه ب... جه بار... جه بار ئيستا هر به بيريشى نه ماوه كه روژيئك ياغى بووه. ئيستا له دى نيشته جي بووه، ماوه ته وه، بووه ته خاوه نى زه وى يه كى گوره كه كرد وويه ته گهغه شامى، څنى هيناوه دو مندالىشى بوون.

خه جيچ، دا يكي، عه بدى خان، كيوه كان، نه شكه وت، كالايي هم مووى نه وانه له يرو ميئشكى دا وه ك دنيا يه ك له تارمايى روونك، تاريك، ناشكرا، وه ك سيته ر، تال و شيرين و ناسك و له بار، ره ق وه كوو به رده هم موويان به تيئكه ل پيئكه لى ده هاتن و ده سووران و ده جوولان. جاريك خو شحال ده بوو، جاريك غه ميئكى قول داي ده گرت. له بهر ده رگا، دارنيكى نه قاقيا بوئنه گه رم و قورسه كهى له هم وادا بلاو ده كرده وه. نا پوراى هه زاران زه رگه ته و ميئشه نگوينه له ده ورو به رو له سه ر گو له كانى نه قاقيا به بوئى توندو قورسى نه قاقيا سه رخوش ببوون و ده خولانه وه.

داره چناره بهرزه که هی هاتمه بهرچاو. گه لاکانی به بایه کی توند لیک ده خشان و دهنگیان ده هات. له نیو گابه رده بنهوشیه کان دا گولاله به به رهنگی سووری خوینه وه پشکووتیبون، ده ت گوت کوره یه کی سووری ناگرینن و له دووره وه وه بلیتسه یه که ده چون که له نیو گابه رده بنهوشیه کان هه ستابج. نه وه نده زۆر بوون نامیژیان له نده گه یشته وه.

سووراییه کی توند له بهر چاوانی بلیتسه ی دا. دئییه که به ناوو ورتکه به رده وه، به سه ربانه گلینه کان و منداله ورتکه کانیه وه، به گول و گیاو میشه نگوینه کانیه وه، به کیتو و گابه رده کانی و به نینسان و په له وه ره کانیه وه له پیش چاوانی راه ستابوو و روخساری ره روخساری ده خشان. ناره زوویه کی پیش پی نه گیراو له ده روونی دا سه ری هه لدا. له دلی خوئی دا بیری کرده وه که هه رچی بی، به زوویی ده کوژی. که وابوو ده بی جاریکی دیکه به چاوی خوئی نه م دئییه ببینی.

جه ندرمه و دیهاتییه کان وه شاره میرووله کیتو و به ندهن و سه رانه سه ری چیاوی توو پرووسیان پرکرد بوو. کون به کون و نه شکوه ت به نه شکوه ت به دوا ی نه م "چه ته" یه وه بوون. داخوا هه ر له م دئییه رپی تی نه ده چوو یه کیک بچی و راه پورتی له بیدا؟ یان هه ر لیتره به هه موو کهس بلتی؟ هه ردووکیان ری یان تی ده چوو. یاغییه که هه رچی بی، ده رنگ یان زوو سه روکاری له گه ل گولله یه. زۆر باشه. به لام نه گه ر قه رار بی مردن میوانی بی، ده بی مردنیکه شیرن و نینسانی و پرشانازی بی... له و کاته دا که نه و له بن لیوانه وه ده ی گوت: "نه گه ر وه سه انه زله هاتمه و نیزنی له ده خوازم و هه ر نه مشه و وه ری ده کهوم"، دایه قه مر به غاردان هاتمه و لای مالتی و به کللیله ده رگای کرده وه. وه ختیک حه مه دی له پشت ده رگا دی، گوتی:

"چ بووه کوپم، بۆ لیتره راه ستاوی؟"

حهمه د گوتی:

"دایه، بی تاقه ت بووم، ته ماشای ده ریم ده کرد."

دایه قه مر هاته بن گوتی و به سپایی گوتی:

"دیهاتییه کان زانیویانه. هه ستیان کرده ده بی له مالتی نیمه خه به رتیک هه بی. به فکریان دا نایه که نه تو لیتره بی. به لام هه موو ته ماشای مالتی نیمه ده کهن. ناخ نه م وه سه مان منداله چۆنی سه رنجی هه مووان بۆ لای مالتی خو مان راه کیتشا. کوره کام تینیان بۆ هی تاوم. هه ر ده لئین له مالتی چ باسه؟ باجهان قسه یه کی له سه ر زا ره نایلی.

نەمن هیتندیک شتم تیک کردو تهوه، بهلام ئەوان باوه پریان نه کردوه. پیم وایه نه مپۆ یان دین ماله که دهپشکنن، یان ماله که دهخه نه ژیر چاره دیزی و نیشکی لی ده گرن. نه تو ههتا وه سمان دیتهوه له جی نوینه که مهیه ده ری. باشه؟"

حه مه د گوتی: "باشه." بهلام هه ره لهو کاته دا دلی ترسا. نه گه ره لهو ده شته هه مواره ی چوکوراوا تووشی جه ندرمه بووایه، هه یج کاریکی له ده ست نه ده هات. بی نه م لاو نه ولا ده کوژرا.

هه یج ریگا نه مابوون جگه لهوه چاره ری بی هه تا تاریک دادی، تا بتوانی به که لک وه رگرتن له تاریکایی له ناوه دانی وه ده رکه وی: چه ند سه عاتی روژ مابوو؟ له قه لشتی ده رگا که وه ته ماشای هه تاوی کرد. هه تاو ناوا ببوو. خوشحال بوو له وه ی زوری نه ماوه تاریک دابی. به لام هه ره لهو کاته دا به ره به ره ههستی به غه م و خه فته ده کرد. چۆن ده ی توانی بی خوا حافیزی و گه ردن نازایی له که سیک که به گیان و دل خوشی ده ویست" له ناوایی وه ده رکه وی؟ وه سمانه له به قه د دایکی، به قه د خه جیج نه وی خوش ده ویست.

(۱۶)

عەلىسەفابەگ بە قەلىسى لە پىشخانەى خانووبەرەكەدا ھاتوچۆى دەکرد. لەبەر خۆبەرە
قسەى دەکردو دەىبۆلاند و بە داخ و كەسەرەو دەىگوت:

"كارەكان ھىچ جوور نابن. ديار نىيە ئەم مەملاننىيە بە كوئ دەگا! زەوىيەكان بەيارو
بىكەلك ماونەو. ئەم دىھاتىيە بىقىمەتەنە نە بۆخۇيان ئەم زەوىيانە ناوھدان دەكەنەو، نە
دەش ھىتلن نىمە ناوھدانىيان بەكەينەو."

زەينەل بە كزى لسەر تەختەدارەكەى نەوسەرى دالانەكە دانىشتىبوو. لەگەل ھەموو
گۆرانىكى قەلىسىيەكەى عەلىسەفابەگ وەزەى وىش دەگۆرا. ئەم وەزە ھەتا كاتىك
عەلىسەفابەگ ھات و رەق بەرامبەرى راوھستا، درىژەى ھەبوو.

عەلىسەفا لە ژور سەرى زەينەلەو بە تانوتەو گوتى:

"چ بوو زەينەل؟ دەت گوت ھەر ئەم بەھارە دىھاتىيەكان بار دەكەن و وايواى بەجى دىلن،
زۆرى لىحالى بووى ھا؟! بەپراستى ھەموو شتىكت لە پىش دا دەزانى!! چى بوو؟ ھەتا نىستا
خەبەرىك نىيە. دەزانى چ بوو زەينەل؟ دەزانى؟ وەسمانەزلەو مەلافەرھاد لە پىش دا چوونە لاي
يۆبازنۆغلى كە بىھىننەو وايواى... دوايەش چوونە سارىچام لەبەر خەلكەكەى پاراونەو كە
بىتەو وايواى... ئەتۆ دەت گوت ھەتا بەھارى كەس لە دىيى نابى. ھا؟ چ بوو؟ بۆ نارۆن؟"

"وەللا نازانم ناغا، نازانم بۆ وای لىھاتو. ھەرچى بىر دەكەمەو، ھەرچى مەسەلەكە لىك
دەدەمەو ھىچ دەست ناكەوئ. ئەمن پىم وابو پاش ئەوئى خانووى يۆبازنۆغلى سوتاو
ھەموو شەوئ وەك بارانە گوللە بەسەر دىيدا بارىن، دىھاتىيەكان نىدى لە دىيدا بەند نابن.
بەلام نازانم چ بوو؟ لەپر وەزەكە گۆرا. لەپىش دا وەسمانەزلە لەنىو دىيدا قىت بوووەو

دوايهش مه لافهرهاد... ديهاتييه ترساوه كانيش غيره تيان پهيدا كرده وهو گيانيان هاتوه بهر ناغا، به خوا نازانم ناغا، شتيتك روى داوه، به لام نازانم مسهله چيه. ده ليم نهكا غهبرى نم قايمه قامه بېن كيفايه ته، ياوه ريان حكومدت، په كيتك نه مانه لى ده لى نيمه هان دابېن؟ به لام ده بېن كى بېن؟ هه موويان بۆ نيمه كار ده كهن، هه موويان له نيمه ده ستور ورده گرن. نهكا عارف صانم بهگ بېن. نه گهر نمو بېن، حالمان شړه. هه ر خوابكا عارف صانم بهگ چاوى له مخاكوه نه بېن! نهكا نمو نه مانه لى هان دابېن؟"

"له باره لى عارف صانم به گه وه زۆرم بېر كرده توه. زۆرم لى كۆليوه توه. تنيا ده سال پيش نيتستا جاريك له گه ل وه سمانه زله قسه لى كرده. جگه لهو تا نيتستا چاوى به هيچ كام له خه لكى ناوايى نه كه وتوه."

"به مه لافهرهاد چى؟"

"به هيچ جۆر..."

"نم مه لافهرهاده چيى بووه، جاران خوى دهو جۆره كارانه هه ل نه ده قوتانده؟"

"ده ليم نم رۆژانه زۆر قه لس وقۆله. به تاييه تى له به سهرهاتى نه سپه كه زۆر توورپه، په كيش له وه كه هه موو شه وى دئيه كه وه بهر تفهنگان ده دن. په كيش ده باره لى يو ياز نوغلى، له وهش زۆر قه لسه. ده ليم وه ختيتك له ده شتى نه سپه كه لى ديوه وهك باران فرميتسكى به چاودا هاتوه. ده ليم نه وه لى تفهنگى له وه كيل باشى داوه، وه سمانه زله بووه. جاران وه سمانه زله وا نه بوو. وه ختيتك دئيه كه يان ده دايه بهر گولله سه رى له ژوور لى نه ده هيتايه ده ر، هه تا ده گا به وه لى تفهنگ له وه كيل باشى بدا."

نم نن پيم وايه هه رچى هه به له بن سه رى وه سمانه زله دايه. عارف صانم بهگ نه وه نده خوى چوك ناكاته وه. پاشان پنيوستى په كيشى به زه وى په كانى واى واى نيه. نه منيشى خوش ده وى. نه گهر دلشى به زه وى په كانى واى واى وه بووايه، به خومى ده گوت. نا، نا... فكرم بۆ كه س ناچن. له وان هه مه لافهرهاد نه مانه لى وه غيرت خستبېن."

"رهنگه، به لام نم نن هه چم ده ست نه كه وتوه. نه وه نده ده زانم كه مه سه له كه له وه سمانه زله وه ده ستى بېن كرد."

نه جار زه ينه ل به دريزى باسى نمو نالوگوزپانه لى كرد كه به سه ر وه زع و حالى وه سمانه زله دا هاتبوون و باسى كرد كه چۆن لى باسى رۆژان لى جيتنى له بهر كردبوو و قه لنه لى به ليوهه گرتبوو و بېن نه وه لى قسه له گه ل كس بكا سى رۆزى تمواو له نيو ناوايى دا راو تچكه لى كردن و هه ميشه ش

پتکه نینی له سەر لیوان بوو، که چۆن بهرامبەر به خانووی ناگرتی به ربووی یوازتوغلای پی ده که نی و قهلهی ده کیشا. به کورتی له سیرئ هاتا پیوازئ هه موو شتیکی بۆ عه لسه فابه گ باس کرد.

عه لسه فابه گ له حالیک دا له سەر نیوته ختیک هه ل ده ترووشکا گوتی:

"نه من هیچ سەر له کاری نهم وه سمانه زله یه ده رناکه م."

زهینه ل وه لامی دایه وه:

"پیاوئیکی زۆر نازایه، زۆر نه ترسه. له پازده شه ران دا به شدار بووه... هه موو گیانی جئ برینه. پتیم وایه نه ختیک تیک چووه. هیندیك جار ترسه نۆك ده بی، له سهری بدن، نانی له دهستی ده ریئنن قسه ناكا. هیندیك جاریش زۆر بوئیر ده بی. وه ختیک تووره ده بی لی نزیك بوونه وهی ناكرئ. شتیکی دیکه شی هه یه. پیاوئیکه که گیانی خۆی زۆر خو ش ده وئ. نه وهی راست بی نه منیش سەر له کاری ده رناکه م."

عه لسه فابه گ له حالیک دا چه نه گه و پشت ملی ده خوراند گوتی:

"ئیمه ش له زۆر شه ران دا بووین. به لام وهك نهم سه قهت بووه یاریمان به مافه كانی خه لك نه كرده، ده ستمان به سەر عمرزی کهس دانه گرتوه. وهك نهم پیره سه گه گالته مان به سهره خۆبی مەملەكەت نه كرده. وه کیل باشی میله تمان نه داوه ته بهر گولله. جارئ با قهرز بی له سمرمان، هه تا له وه ختی خۆی دا هه قی نهم پیره سه گه ده ئیمه مستی. بۆ نه وهی دیکه شیان که کهس نازانی کئیمو له کوئرا هاتوه، نهم کاره گران ته مواو ده بی. نهم کارابری ده ئیم، نهم پیش نوئزه که کهس نازانی چ کاره یه وه له کوئرا هاتوه. نازانم مه لایه، چه ته یه چیه. ئی ههردووکیان با قهرز بی له سمرمان.

مشووریان ده خۆم زهینه ل، مشووریان ده خۆم. به لایه کیان به سەر دینم نهم شیرهی له مەمکی دایکی خۆیانان خواردوه، به کونه تفنکانیان دا بیته وه. هه تا له گیانی خۆیان وه ره ز ده بن، هه تا وایوایان لی ده بیته جه هه نهم. یان ده ست له زه وئیه کانی من هه ل ده گرن، یان دنیا یان لی ده که مه جه هه نهم. زهینه ل ئیستا پتیم بلئ له کوئره ده ست پی بکه یین؟"

زهینه ل گوتی:

"ناغا نه خشه یه کم هه یه. ده چینه لای "یغمور ناغا" بیی ده ئین هه موو ئه سپه کانی ناوه دانی بلزی."

عه لی سه فا به خو شحالی یه وه گوتی:

"فکری چاکه. بۆ هه ر نه سپیکیش که بیدزی لیره یه کی ده ده می، پاشان کارئیکی وا ده که م پیاهه کانی خو شمان یاریده ی بدن. زهینه ل، نه تو ش هاوکاری بیان له گه ل بکه."

"باشه، ناغا."

"نەم بەرنامەيە سەرەتای کارە. یان بە چۆک دا دێن و دێیەکه بە خوا دەسپێرن و دەپۆن، یان ئەو... یان ئەو کە دەبێ چاوەروان بن ھەزار جۆرە بەلایان بەسەر بێن.

زەینەل چاوی پێکەوھەنان، بە نیشتیاوھ لیچ و لیتی خۆی لستەوھو گوتی:

"بەلتی دەبێ چاوەروان بن ھەزار جۆرە بەلایان بەسەر بێن."

"نەمشو ئەمن دەچمە لای یەغموورناغا. نەتۆش بچووھ گوندی "مەمەدین لی" و "چیک

چیک لار" بە خزمەکاغان بەلتی بۆ شوینەونکە نەمشو دێیەکە وەبەر تەفەنگان بەن، با دێھاتییەکان نەزانن وەکیل باشی بوو کە شەوانە دێیەکە وەبەر گوللە دەدا.

"ئەمن پۆیشتم ناغا."

زەینەل لە پلیکانی خانووبەرەو بەلەخانەکە ھاتە خوارو سوار بوو، پۆیشتم.

عەلیسەفا بیری دەکردوھە کە نەگەر دێھاتییەکان بە پشتیوانیی عارف صائم بەگ لیتی راست

بووینموھ نەگەر عارف صائم بەگ چاوی لەو زوھییانە بێ، کارەکە دژوار دەبێ. چونکە ئەو عارف بەگی

باش دەناسی. پێشتر مولازیمی جەندرمە بوو. لە شاری خزمەتی دەکرد. پیاوتک بوو نازا، ناژاوھ گێر،

چاوجنۆک و بە تەماع و بێپەرەو لە عەشیرەتی کوردەکانی "بین گوللی". وەختیک فەرانسەییەکان

ئەدەنیان داگیر کرد، لەگەڵ ھێزەکانی خۆولاتی و فەرانسەییەکان تەون و بەستی ھەبوو. زۆلتیکی زینگ و

بەھۆش بوو. ئەو رۆژانە حکوومەتی ئێنکەرە لەسەر قامکی عارف صائم بەگ دەسورا، چونکە نزیکترین

کەس لە مستەفا کەمال پاشا بوو و بە چار و گوێی وی لەنێو حکوومەت دا دەژمێردرا. خرابکا ھان دانی

وھەمانزەلە دەستی وی تێدا نەبێ. جگە لە عارف بەگ ھەرکەس بایە پێی دەھێرا. تەنیا نەوھەندە بەس بوو کە

عارف بەگ دەستی لەو کارەدا نەبایە، ھەرکەس دیکە بایە گزنگ نەبوو... بەلام نا، عارف بەگ کەستیک

نیە بێھموێ لە نەموھ دێھاتییەکان دنە بەدا. ئەو راست و پەوان دیتە مەیلان. بۆ ویتە وەلام دەدا کە "زۆر

سەر مەخە سەر دێھاتییەکان و مودارایان لەگەڵ بکە." قایمەقام... ناکا ئەم کارە فیتی قایمەقام بێ!

ھەرچەند ئەو غێرەتی ئەو کارە نیە، بەلام وا دیتە بەرچاوی ناوری بن کایە بێ. دەبوو ھەر ئەم رۆژانە بۆسەری

قایمەقامی لێدایە ھەتا کەستیک جێگای باوەر بنێرنە جێگاکە. یاوەری فەرماندەری جەندرمە... ئەو

لە جێدا کاری بەسەر ئەو کارانەو نیە. ھێچی تێناگا. بەستەزمانە ھەمیشە دەلتی لە خەوێ دا بە رێدا

دەپروا... ئەو نایە دەستی لێدەھێ. لەو باشتر دەستەمۆتر پەیدا نایە.

بەرەبەرە دلی پر دەبوو لە خۆشحالییەکی بێتەندازە. خەلکی وایوای رۆژیک بەیانی کە لە

خەو ھەل دەست دەبینن کە بۆ نمونەش نەسپیک لە ناوھەندەیدا نەماوھ. تەنیا چەند سەر

گوێدرۆژیان بۆ ماوھتەوھ و خەلکی وایوایش کە نەوھەندیان نەسپ خۆش دەوێ... بەلام تەنیا

نەسپیک خەنەیی لە دەشتی ناوازارزادا دەمیتن. داخوا نادەم توانی بە تەفەنگ لیتی دا یان نا؟

به وهبیر هاتنهوهی نهسپی خهنبی ههستی به برژانهویهک له دلێ خۆیدا کرد... پاشان نهونده بهلا بهسهر ديهاتيههکان دینێ که به پیتی خۆیان بێن و بلین: "ناغا، ئیمه کردمان نهتو نهیکه. فهرموو، نهمه زهوییهکان هه مووی بژ جهنابت. ئیمه دهرهقی تو خهراپه مان کرد. تمنیا دوو روژمان مۆلت بده جیهک بۆخۆمان پهیدا بکهین، ئیتره بهجی دیلین و دهروین."

له دنیای خهیاڵ دا له بهر هه یوانی باله خانه کهوه ته ماشای ديهاتيههکانی ده کرد که ژن و مندال و پرولا و هاتبوون له بهر ده رگای ماله کهی کۆببونوه و پیتی ده گوتن:

"زۆر باشه، لاجن له پیتش چاوم. دوو روژتان مۆلت ددهم. بهلام تمنیا دوو روژ. پاش دوو روژان نیدی کس له م ديهاتان نه بینن. ئیتره کارکتان کرد نه من له سهر زهوییهکانی خۆم خوین بگریم! ناخر براینه خوا هه لده گری نهونده زولم دهرهقی که سیک بکری! ناخر نهو زهوییهکانه که ره نیویان ناهینن به که لکی جیتان دین؟..."

پاش وایوی ده بوو زییه لینه که له درک و دال پاک بکریته وه... پینسه ده کتار ده بوو... پاشان ورده ورده نۆره ده گیشه زهوییهکانی ناکچاساز... پاشانیش کیتلگه کان... چونکه نه گهر که سیک له ناکچاساز و ئاناوارزاو چوکوراوا زهوی کشتوکالی هه بی و خاوه نی کرد و کیتل بێ، هه روا بزانه گه نجینه کی گه وری هه یه...

"گوره! ديهاتيههکانی وایوی، هه ی چه په لینه هاتوون وه ک کیتی ئالاداغ"، وه ک نه م کتوه بلیندهی دولدول پینستان پین گرتووم... وه لاکهون، رینگابدهن... نه م مه سه له یه بژ من شه ری مان و نه مانه، بژ ئیتره چی؟ هه یج، هه یج مانای نیه... لاجن له سهر رینگام... چوکوراوا پر له عه رزه! عه رزی چۆل و هۆل... هه ر بۆ یی باز نۆغلی! نه تو گه وره ترین خزمه تت پین کردم!..."

قه باله ی نهو حه قده هه زار مېتره ی که یی باز نۆغلی دابویه، به ده سه وه گرت و ماوه یه کی زۆر تی یه وه راما و پین که نی. نه گهر نه م تاپزیه ی به ده سه وه نه با کاره که ی زۆر دژوار ده بوو...

له نهۆمی خوارێ "وهلی" ی بانگ کرد. لایکی ره شتاله و بالا بهرز به پانتۆلیکی گوشاد و شروشرۆله وه له پلیکانه کان وه سه رکه وت.

"وهلی کهنگی دین له وه زعی زهوییهکانی ئاوه دانی بکۆلنه وه؟"

"هه ژده ی نه م مانگه."

"شاهیده کان باش حالی بوون؟"

"به دلێ ناغا"

(۱۷)

هەرچەند بە دەستی بەتال گەرابوونەوه، بەو حالەش وەسمانزەلە خۆشحال بوو. لە بەستینە وشکەدا لەیان دەخوڕی و بەرەوپیشت دەچوون. ئەسپی وەسمانزەلە لە پیشتەر بوو، ئەسپی مەلافەرهاد لە دواى ئەووە دەڕۆیشت. روخساری موسولمانانەى مەلافەرهاد بەو ریشی تێك ئالقاوی رەشەوه كە لەبەر تیشكى هەتاو مەیلەوسەوز دیاریبوو، زۆر دەرفەر دیاریبوو. چاوه نیوہەلەئەیتراوەکانی لە بیرکردنەوہیەکی قوول دا نوقم ببون. بە بەستینەدا خەریک بوون لە ھەورازتک سەردەکەوتن.

چاو و گوێی ئەسپەکان لە مێشولەییەکی رەشی چوو کەلەدا ون ببوون. لە قەراخی گۆلاوە کە لەسەر ئەو نێرگزانە کە هەتا بەرسنگی ئەسپەکان دەهاتن، بەسەر پنگەکان، دەرۆکەکان و گۆلە زەرەو خەلەنگەکانەوہ ناپۆرای مێشە جۆراوجۆرەکان، زەرگەتە، مێشە رەشکە، ژەنگەسورەو مێشەنگوینە بە جۆرتک کە دەت گوت وەدوا شائزەکیان کەوتوون، ھەلەدەفرین و ئاوازی بە شەپۆل و بەردەوامی بەلەکانیان وەك گرمەگرمیک لە گۆلاوی گەورەى ئاکیاسازەوہ دەھاتە بەرگوێ.

لە بەستینەدا ماری خۆلە پۆتینە لە بەر سەى ئەسپەکان رادەخزین. بۆقی سەوزو فینک ورد و درشت لە حالیک دا زگیان وەك ھەمبەندەدەمەى ئاسنگەران ھەلەدەستاو دەپووکایەوہ، لەسەر لق و پۆبەکان و لەبن تیشکی ھەتاودا ھەناسەبەرکیان بوو.

لەبن سەى ئەسپەکان لەگەل ھەر ھەنگاوتیک کە ھەلیان دینایەوہ، کۆمەلێک کوللە وەك ئەسپەندەرێک کە لەسەر ناگریان دانابێ، لە جێی خۆیان دەردەپەڕین. وەسمانزەلە گوتی:
"ئەى دادوبێداد، ئەى دادو بێداد. چاویان سەیر ترساوہ. چاکیان سام پێنیشتوہ."

له دووری، له بمرده لانه کانی ناناوارزا دهنګی که ودهری دهات. که ودهری دهی خویند، تاویک بی دهنګ ده بوو و نه ختیک دواتر دووباره ماوه یه کی دریز بانګی هه لده دا.

له سمر دهشتی ناناوارزا، سیبهری ههورتکی سپی له حالیک دا جارتیک داوینتی به سمر ناوی ناکچاسازدا بلاو ده کرده و هو جارتیک به سمر قامیشه سهوزه کان دا، ده که وته سمر هه زاران مراوی کیتی که له سمر ناوه که نیشتبوون و سمر په له گهغه کان و لاو لاه کیتی یه کان و دهشته پر گولالمو نه سرینه کان، به تاقی تنیا وه که په له دوو که لیک له سمر سوله می شه و به سمر ناوی جهیهان و له ناوی جهیهان وه بۆ لیواره شوره کاته کانی بووز کوویوو و له وئوه بۆ "نووک سووزلوو" دهات و ده چوو.

پشوو به یه کی فینکی دهات که یاری به تال تاله مووی ریشی وه سمانه زله ده کرد.

"نه می خواجه ترسیکی سیر سواریان بووه. دهک خوا توخم و تووتان بیریتته وه. برسی بوون، بۆ پاروه نانیک چاوله دست بوون، به به دبختی سمر ده نینه وه، که وتوونه غه ربیایه تی. به لام حازر نین ناوړ وده وای خویان بده نه وه. دهک وه جاخت کویرییتته وه ترسه نوک. جارتیک یه کیتک چاو ترسین بکه، نیدی کارت پی نه بی، هر نه وه بۆ حموت پشتی به سه. نیدی هتا ده صری، هتا قیامت ده توانی هه لفریوتی. که سیک چاوی ترسا نیدی ناگری به بنیاده می دابنتی. وانیه مه لافه رهاد؟"

مه لافه رهاد وه لامی نه دایه وه. دیار نه بوو که داخوا قسه کانی وی گوئ لیبوه یان نا.

"که سیک چاو ترسین بووی به بنیاده م دانانری که هیچ، به لکوو ده بیته شتیکی جیا له بنیاده م. که سیک چاو ترسین بووی، بری باشتره، وانیه مه لافه رهاد؟"

مه لافه رهاد دیسان وه لامی نه دایه وه. وه سمانه زله گه راپه وه سمری و دووباره پرسى:

"بیرورای تو چیه مه لافه رهاد. وادیاره نه تو بنیاده می ترسه نوک به ناده میزاد داده نیتی فهاد! که سیک ترسابی، که سیک چاو ترسین بووی، به فکری تو شتیکی جیا له بنیاده م نه؟"

وادیار بوو وه سمانه زله کاتیک گوتی وری فهاد، هتا تینی تیدابوو نه راندی وری. چونکه مه لافه رهاد سمری هه لپری و به دهنګیکی سه نگین و نارام و باوه ریزوین له سمره خو گوتی:

"که سیک ترس هه لگرته بی ده بیته نافریده یه کی جیا له بنیاده م."

وه سمانه زله به م وه لامه خو شحال بوو:

"به لام هیندی پیویش په یدا دهن که ترس هه لیان ناگری. هر کارتیک بکن ترس هه لیان ناگری، وانیه مه لا؟"

"بۆجى، وايه."

"يەككە ھەيە كورتەبالا. بەقەد مندالتىك دەبى، مندالتىكى دوازە سالە. داىكىيان كوشت چاۋى نەترسا. پاشان خۆشەويستەكەي و نازىزترىن كەسىيان كوشت ھەروا بزانه ھىچ نەبوو. لە ھەروا بزانه ھىچ نەبوو، كىتوھەكان، شەوھەكان، كون و كەلئەكان، نەشكەوتەكان و ئىنسانەكان پەنای نادەن، بەلام ديسان ھەروا بزانه ھىچ نەبوو. ھەروا بزانه ھىچ نەبوو مەلافەرھاد ھەروا بزانه ھىچ نەبوو. ھەك مەمانان بىكىفايەت نىه. لەپىش زولم، بەریشەي ھەزار سالە، دوو ھەزار سالە، سى ھەزارسالە، دە ھەزارسالە و سەد ھەزارسالەو ھەك كىتو رادەوھەستى و ھەدواي دەكەوي و لە ریشەي دەردىتى."

"رەگ و ریشەي زولم ھەلدەكەنى. وانىھە مام ھەسەن؟"

"ھەم رەگ و ریشەي ھەلدەكەنى و ھەم لەت و پەتەي دەكا. پاشانىش دىتە مالى پىرە پىاويكى ھەژارى ھەشتاسالە. خۆي لەمالي پىرە پىاويكى ھەشتا سالەي بىدەست و پى داوي. مندالتىك، بستە مندالتىك دى لە مالى پىرەپىاويكى دەبىتە پەنابەر. ئەم بستە مندالە دەزانى ئەم پىرەپىاوە تەنانتە متمانە بە چاوەكانى خۆشى ناكە.

وھەمانەزلە لەگەل قسەكان بۆنەوھى بزانتى ئال و گۆرپك لە روخسارى مەلافەرھاد دا پىك ھاتوھە يان نا، دەگەرپاىوھە تەماشاي روخسارى وي دەكرد. بەلام لە روخسارى مەلافەرھاد دا شتىك دەرنەدەكەوت. دەت گوت ھىچ شتىك ھالى نەبوو. تەنانتە چووكترىن ھوجۆلش لە گنجەكانى روخسارى دا ديار نەبوو. وھەمانەزلە لە دلئى خۆي دا گوتى: "ماشەللا ئىدى بە چ زمانىك پىي بلىم كە ھەمەدۆك ھاتوھە ئىستا لە مالى نىمەيە! مەلافەرھاد زۆر پىاويكى زرىنگە. ئەتۆ ھەر بلى "ب" ئەو دەلئى بەختيار. چۆنە كە قسەيەكى وا رى و راست ھالى نەبوو. وھختىك دەلئىم پىاويكى بەغىرەتى رىوھە كە بە قەد مندالتىكى دوازە سالە دەبى، جگە لە ھەمەدۆك دەتوانئ كئ بى؟ ئەو كەسەي داىكىيان كوشت و خۆشەويستەكەييان كوشت، ئەو دل پاكە كە كىتوھەكان و شەوھەكان و ئىنسانەكان پەنای نادەن، جگە لە ھەمەدۆك كىي دىكەيە؟ چما خۆشھالىيەكەم، وھكىل باشى برىنداركدنەكەم، نازايەتتىيەكەم، وروھەبەرھاتنەكەم ھەمووي لە سايەي ھەمەدۆكەو نىه؟ چەند خەلكىكى ناتىگەبىشتوون! ھىچ كەس لە ھىچ ھالى نابى. ئەگەر ئەمانە ھىندە گەوج نەبوونايە، ئەم دنيايەش ھىندە گەوجانە نەدەبوو!"

"بزانه مهلافهرهاد! توو نهو خوابه له گهډ نهو هممو قسهی بۆم کردووی، هیشتا هیجت له قسه کاتم دهست نه کهوتوه؟"

که له بهستینه که تی بهرین مهلافهرهاد نه سپه کهی بۆ لای نه سپی وه سمانه زله دهنگ دا. وه ختیځ گهیشته په نای و رکینف به رکینف دهستیان به رویشته کرد مهلافهرهاد وه لآمی دایه وه: "هیندی شتم دهست کهوتوه مام وه سمان. هیندی شت حالی بووم. هیندی شت له بن زمان دا هیه که نایلیتی به لآم دهته وی به زمانی بی زمانی حالیمان بکهی. فکرم بۆ هیندیځ شت چووه."

"زۆر شت هیه. نهو نوورهی کهوته نیو تاریکایی... چالآوه کهی نیوه پراستی بیابان... هومید... و... وه ختیځ گهیشته وه مالتی دهی بیینی و له خۆشیان شیت دهی. نه سپه کهت دینییه ده ری و به دوو چاوی خۆت ده بیینی که حه زره تی خدر دروودی لی بی له مالتی نیتمه یه."

مهلافهرهاد له قسه کانی وه سمانه زله ده ربارهی نوورو خدر و له نهی تی یه که دهیه ویست بیدرکیتی و نهی ده گوت، نه وه نده وه هه ژان که وتبوو هر هینده بوو شیت نه ده بوو. به لآم نهو، باش شاره زای نه خلایقی کهسانی وه که وه سمانه زله بوو. دهی زانی نهو جوړه که سانه هر که داوات لی کردن، زمانیان گری ده دن. لهو جوړه وه ختانه دا نابی سهر بجهیه سهر کهسانی وه که وه سمانه زله و داوا بکهی پیت بلین. نهوان درهنگ یان زوو، هرچی له دلیان دایه دهی هیننه سهر زمانیان.

"لی خوره مهلافهرهاد، لی خوره!"

وه سمانه زله خۆشی قه مچی له نه سپه کهی دا. له بهر هه ژان پشوری سوار بیوو. نه سپه کهی به چوارنالی ده رویشته. مهلافهرهادیش هه روا لی خوری و به ته نیشت یه که وه لینگیان دا.

"له مالتی نیتمه کوپځک ده بیینی که زۆری کویره وه ری چاشته. له مالتی شه هیندیځک ده بیینی شیایوی چوکو رواوا، له مالتی شیریک ده بیینی دلی وه که ناوی زولال. له مالتی جوامیریک ده بیینی که به پراستی نینسانه. له مالتی نینسانیک ده بیینی که دۆسته، برابه. مهلا، راست وه که هه لوی تیژیالی شاخه بنه وشه بییه کان... نینسانیکه نهرم و نیان وه که لۆکه. به لآم ته نانهت "عصمت پاشا" فرماندهی له شکر، یاووز عصمت پاشا له ترسانی زراوی ده تۆقی. ده زانی یاووز عصمت پیاریکی به غیره ته، له هیچ کهس ناترسن. که سینکه که مسته فا که مال پاشا ته گبیرو رای له گهډ ده کا. عصمت پاشا میشکی سوبایه و مسته فا که مال پاشا شمیری. نیستا تی گهیشته کیمان له مالتی یه؟"

"نا مام وهسمان تینه گه یشتیم. به لآم زور حهز ده کم بزآم کنیه."
"چت گوت. نه تو چت گوت؟"

"زورم پی خۆشه بزآم کنیه. له تاوان وهخته شیت ده م."
"ناوا. له تاوان وهخته شیت ده بی!"

مه لافهرهاد هاواری کرد:

"به لئی له تاوان مام وهسمان له تاوان."

"نیستا که وایه، نه سپه که ت لئ خوره، قه مچی بوه شینه بچین شه هیئنه کم ببینه."
مه لافهرهاد قه مچی له نه سپه که ی راکیتشا، ههتا ناوه دانی به جووته سواره زور به پرتاو
لینگیان دا.

له حه رشمی، وهسمانه زله له پیش دا دابهزی. هیشتا لاتی نه گه یشتبووه سهر زوی نه ژنۆی
دولا هاتنه وهه که وته سهر زوی. سهری ده گیتزه وه چوو. به لآم زوو هاته وه سهرخۆی و
ههستایه وه سهر پین.

بانگی کرد: "دایه قه مەر، دایه قه مەر هاتینه وه." به لآم کهس جوابی نه دایه وه.
"دایه قه مەر، دایه قه مەر وه جاخت کویر نه بیته وه کچی نه وه له کوئی؟ له گه ل مه لافهرهاد
هاتینه وه."

له و کاته دا مه لافهرهادیش دابه زیوو و ههوساری نه سپه که ی له تانی خستبوو.
وهسمانه زله گه یشته بهرده رکی ژوو ره که. ده رگا دانه خرابوو، چوو ژووو:
"دایه قه مەر، دایه قه مەر له کوئی؟"

به لآم کهس جوابی نه دایه وه. ده رگای جین نوینه که ی کرده وه، به ده ست نوین و بانه که ی
حه مه دی پشکنی، که سی تیدا نه بوو. له دلئ خۆی دا گوتی:
"حه تمن چوو ته ته ویله." غاری دایه ته ویله و به سپایی گوتی:

"حه مه د، شه هیئنه کم جواب بده وه، غه ربیه نیه، مه لافهرهاده."

گوتی هه ل خست. بی ده نگی ته وار بوو.

وهسمانه زله له حالیک دا وه ک فریره به دهوری خۆی دا ده سوورا: بی پسانه وه ده ی گوت چ
بووه، چ قه و ماوه؟ له و بهینه دا مه لافهرهادیش هاتبووه ته ویله و هه ولئ ده دا له ره فتاری
وهسمانه زله شتیک هه ل کپیتن. چوو باسکی وهسمانه زله ی گرت که هه روا به دهوری خۆی دا
هه ل ده سوورا له گه ل خۆی له ته ویله را هینایه وه ژوو ری هۆده که.

هر لئی ده پرسی "ته تۆ چت بووه؟" به لّام وه سمانه زله دهی نه پړاندو وه لّامی کی نه ده دایه وه.
وه سمانه زله شه لّالی ناروق ببوو. مه لافه رهاد نهوی له سهر دۆشه کی تیک که له سوو چیتکی
هۆده که بوو داناو چوو پیا له یه ک تاوی هینا و هه وتی دا ناوی ده رخوا رد بدا. ده ست و چنه گه ی
وه سمانه زله ده له رزین و ناوه که ی لئی ده پړا.

له و جه رگه یه دابوو که دایه قه مهر هاته وه. کز بوو. خه مناک بوو. خه م و خه فته له
روخساری دا دیار بوو. وه سمانه زله به دهم ناله یه که وه گوتی:

"زوو بلئی چیی لئی هاته وه؟ چیی به سهر هاته وه؟"

دایه قه مهر به دل شکاری ههروه ک بیهه وی بگری، وه لّامی دایه وه:

"هیچی نه بووه."

وه سمانه زله که هات بووه وه سهر خۆی پرسی:

"له کوئی یه، نیستا له کوئی یه؟"

دایه قه مهر ته ماشایه کی مه لافه رهادو میژده که ی خۆی کردو بی ده نگ بوو.

وه سمانه زله گوتی:

"قه سبه که. مه لافه رهاد داستانی نهم ون بووه ده زانی، به لّام نازانی کی یه و چ کاره یه."

دایه قه مهر گوتی:

"وه ره زیی دئی یه که ی خۆیانی کرد بوو. رویشته وه بز وی. زۆری له بهر پارامه وه، گوتم
راوه سته هه تا مام وه سمانت دیتته وه جا برۆ، نه مایه وه گوتی: زۆرم دل بز دئی یه که مان ته نگ
بووه. قسه یه کی دیکه ی نه کرد" نیوه شه وی خۆی پیچایه وه، سهری خۆی هه لگرت و رویشته.
وه ختیک خه ریک بوو ده رویشته گوتی زۆر سلّوی بگه یه نه، ده سته ماچ ده که م. گوتی ده مه وی
جاریکی دیکه دئی یه که مان به چاوی خۆم ببینه وه. گوتی ره نگه دوو روژ زیاترم بی نه چی،
دیمه وه."

وه سمانه زله نالاندی:

"نهم تازه نایه ته وه، نهم رویشته، نهم ده ست و بالمی شکاندو رویشته..."

نه جار ده سته مه لافه رهادی گرت و گوتی:

"زۆرم هه ز ده کرد شه هینتی منت دیتبایه، به لّام وادیاره قیسمت نه بوو."

بی ده نگ بوو، قسه یه کی دیکه ی نه کردو تاویک دواتر خه وی لئی که وت.

(۱۸)

همیشه چارشیتویکی سهوزی بهسهروه بوو. بهژن و بالا بهرزو گه نم پهنگ و کهزی رهش بوو. دوو شاکهزیییهی بادراوی نهستوری بهردابونهوه که له پشتینیتی بهردهبوونهوه. دهم و چاوی کهمیک راکشاو و له دهوری چاوه درشت و خومارهکانی سیبهریکی خهفت دهینرا... برژانگی رهش و دریژو هه لگهراوهه بوون. لیوهکانی کهمیک گۆشتن بوون. لهسر روومهتی، کهمیک خوارتر له شلکهی گوتی سئ ورده خالی دوور له یهک هه بوون که حالهتیکي جوان ونهفسونواری بیان دهدا به روخساری. سهیران نافهریدهیهک بوو وهک له ناسمانان را هاتبی. تنیا بوونهوهریک بوو که لهجیهانیتکی دیکه، له جیهانیتکی پیروژهوه هاتبوهه سر نم جیهانه. نهوهنده جوان بوو که چ ژن چ پیاو نهی دهتوانی تیر ته ماشای روخساری و به تایبهتی چاوهکانی بکا.

چاوهکانی حالهتیکي سهیرو جادووی بیان هه بوو که نینسانیان له گه ل خویان ده برده جیهانیتکی دیکهوه دهیان کیشایه بهر خهفت و دلپمروشی و نارهزویهکی له توانا بهدهر. نهو وهک گۆرانیهکی زۆر کۆن دهچوو که له شهو و له پشتی چیاکانهوه بیته بهر گوی. هیندیک جار توندو زیرو جاروباریش نهرم و هیدی و نهفسونواری بوو.

زۆر کهم دوی بوو و لیوهکانی له گه ل پیکه نین بیگانه، ناههنگی دهنگی وهک خهفت و تازیهیهکی ههزار ساله دهچوو، بهلام نهگه به دهگهمن له حزهیهک پیکه نین دههاته سهر لیوانی، فهزای دهو روبهری رووناکتر دهبوو، دنیا رهنگی هومیدی بهخویهوه دهگرت و روون دهبووهوه. کاتیک پی ده کهنی، له قولایی دلهوه پی ده کهنی و نیدی جوانیه کهی دووچه ندانه دهبوو.

ته مهنی له نیوان بیست و پینچ تا سی سال دیار بوو. کهس نهی دهزانی چه ند ساله له م دپی نهشته جییه. داخوا هه لیره له دایک بووه، یان به گه ورهیی هاتهوته نیره و لیره

ماوه ته وه. له سمرانسهری ناناوارزادا کس نه بوو به هژی نو پیشهاته گوره یه نو به لایانې به سهری هاتوون، پړی لئ نه گری. له دئ یه دا هم مو کس نه وی وه کچی خوی ته ماشا ده کردو نه ویش هر هستیکې وای له دل دا بوو. خه لکی ناوایی پریان و ابو سهران قیز نابې هر گیز له دئ یه که یان پروا، چونکه لایان و ابو نه گهر نو پروا، گونده که ناتوانی درېژه به ژیا نی خوی بدا. پاش نو هم مو به لایه که به سهری هاتبوون" براکانی، ناموزاگانی و خزمه کانی دیکه ی له چیاکانی "پازارجیک" را به دوا ی دا هاتن. به لام نه یان توانی نو ی له ناناوارزا و له گوندی وایوای جیا بکه نه وه. وه ختیک له دوا ی هاتن، قسه یه که نه کردو بئ دهنگ بوو، و پاش نه وه ش، چند سال نو بئ دهنگی یه نه شکاند. وه ختیک سهران قیز حازر نه بوو بچیته وه شوینی له دایک بوونی، براو کس و کاره کانی له بهر ختری دایکه که ی که زوری بژ به په رۆش بوو، به تیکراو وه عیلتیکې گوره له چیا ی پازارجیک هاتنه خواری و له خاکی پر پیت و به ره که تی وایوای دا نیشته جئ بوون.

عشیره تیکې ده وله مند بوون. خه لکتیکې زور نازا، به هیژ، ساغ، سوارچاک و تفهنگچی و جوامیرو به سوز بوون. نه وان تورکمه نه کانی چوکورواویان هر زوو به ردل کهوت و تورکمه نه کانی چوکورواوش، نو خه لکه به سوز و نازایه که خاوه نی جوانترین داب و شوین و پیوه ندی نینسانی بوون، نو خه لکه نازایه ی کتوپاره یان خۆش ویست. له ماوه ی سه دسال دا تورکمه نه کان و کتوپاره یی یه کان پیکه وه گری دران، بوونه یه، وه برا یان لئ هات، ژن و ژن خوازی یان له نیودا زور بوو و بوونه برا. هر چند هیندی نا کارو خوی جیا له یه کیان هه بوو، به لام له بهر سوزی هاو به ش، پیاو ته ی و جوامیری هاو به ش و داب و شوین و بیروباوهری جوانی هاو به ش، پیکه وه بوون به یه.

سهران قیز له گه ل براو کس و کاره که ی و تنانته له گه ل دایکیشی قسه ی نه ده کردو نه وانی نه ده به خشی. دایکی هم میسه ده ی گوت:

"سهران قیز ته نیا یه ک جار دم بکاته وه یه ک جار پیتم بلئ" دایه " حازرم له جیاتان خوینی سوورم پرژیتته سمر زه وی."

به لام سهران قیز هر گویشی لئ نه بوو، لئوی ته نه ده کرد. دایه قه مەر یه که م کس بوو که سهران قیز قسه ی له گه ل کرد. نیوانی دایه قه مەر و سهران قیز تنانته له نیوانی دایک و کچانیش خۆشتر بوو.

سهران قیز خه به ری نه خۆش کهوتنی وه هانه زله ی له برایی دراوسی زانی.

برایم گوتبوی:

"وه سمانزله دهچیتتهوه مالتی، وهختیک دهچیتتهوه، گزیا له مالتی شتیک ههبووه که نهو لیئیدهگهپری و نایببیتتهوه. لهو وهختهوه که نهو شته نایببیتتهوه له جییدا دهکهوی و به تهواری نهخۆش دهبی. مهلافرههادیش به تهواری گیتز بووه. گزیا وه سمانزله جندۆکان دهستیان لیئوه شانده... پاشان زۆر خهراپیش له ییازنۆغلی و نهو دپهاتیانه که لهوایوای رۆیشتون توورپهیه... نهوه نهمن گوتم و نهتۆش گویت لیبوو..."

سهیران قیز بیئوهی چارهروانی قسهکانی دیکهی برایم بی، غاریدایه مالتی وه سمانزله. دایه قهمر له زوور سهری وه سمانزله دانیشتیوو، له حالیک دا دهستهکانی لهنیو دهستی خۆی گرتیوو، شیوهن و گریانی بوو، ههرکه سهیران قیزی دی، گوتی:

"کچهکهم! مامه وه سمانت خهریکه دهمری، نهگهر نهش مرئ نهم دهرده ههتا ناخری ژیانی له کۆلی نایبیتتهوه. له پهگی غیرهتی دراوه. له پهگی غیرهتی مامه وه سمانت دراوه کچم. ناخر پهوا بوو بهم ناخری عومرییه بهلای وای بهسهر بی؟"

لهو جهرگهیهدا وه سمانزله چاوی ههلینان. ریشی لهرزی:

"سهیران قیز هاتوه؟ کچهکهم هاتوه؟"

دایه قهمر گوتی:

"نهدی، سهیران قیز هاتوه، کچهکته هاتوه. نهگهر نهتۆ له جییدا نهکهوتبایهی چما سهیران قیز دههات بهسهرمان بکاتهوه؟"

سهیران قیز له پهنای دایه قهمر ههلی ترووشکا. دهستی وه سمانزلهی که لهنیو دهستی دایهقه ممردا بوو، گرت و له ناخی دلوه به دهنگینکی گهرم و میهره بانوه گوتی:

"بهلا دوور بی مام وه سمان، بهلا دوور بی."

وه سمانزله کهمیگ راست بووهوه له حالیک دا برۆ سپی و به پشتهکانیی ههله کیشان ماویهکی درپژ ته ماشای چاوی سهیران قیزی کرد:

"نا کیزه جوانهکهم. نهم بهلایه دوورکهوتنهوهی نیه، هیچ شتیک نهی توانی من بکوژی، نه شهر، نه بیابانی یهمن، نه نۆبهتی هیچیان نهیان توانی بم کوژن. بهلام نهم دهرده دم کوژی."

بهسپایی دیسان کهوتتوه سهر پشت و له سهرهخۆ دهستی کرد به گریان:

"نهمن شههینیکم، شههینیکمی پیر کچهکهم، بالشکاو و پهروه ریو، شههینیکم که ههمر و بال و پهری وه ریوه ناتوانی بفری. بهتایهتی شههینیک که جووچکه کهشیان له هیلانکهی

هه‌ل‌گرتوه، بۆخۆی وای کرد که نه‌وی لێ‌بدرن. شه‌هینیک که هومییدی خۆی و نووری دلی لێ‌ون بووه. سه‌یران، شه‌هینه‌که‌م ده‌کوژن، له‌تکه‌ جه‌رگه‌که‌م، لێ‌وه‌شاهه‌ترین بوونه‌وه‌ری دنیا، سۆمای هه‌ردوو چاوه‌کانم ده‌کوژن کچی خۆم."

ده‌ستی گه‌رم و له‌رزۆکی وه‌سه‌مانه‌زله‌ له‌نیۆ ده‌سته‌کانی سه‌یران قیزدا ده‌له‌رزی و لافاوی فرمیسک به‌ گۆنای دا ده‌هاته‌خوار، سه‌یران قیزیش له‌گه‌لی ده‌گریا. وه‌سه‌مانه‌زله‌ وه‌ک وریته‌ بکا، ده‌ی‌گوت:

"بچن شه‌هینه‌که‌م ببینه‌وه. برۆن هیوایه‌که‌م، نووری چاوه‌کانم، لێ‌وه‌شاهه‌ترین بوونه‌وه‌ری جیهان بدۆزنه‌وه. مه‌یه‌لن جه‌ندرمه‌کان بی‌کوژن. مه‌یه‌لن نه‌و بی‌دینه‌، نه‌و گورگانه شه‌هینه‌که‌م له‌ت و په‌ت بکه‌ن. مه‌لافه‌هاد نه‌تۆ مامۆستای مامۆستایانی، نه‌تۆ ئینسان ترین ئینسانی، نه‌تۆ له‌ هه‌موو نازایان نازاتری... نه‌گه‌ر نه‌من مرده‌ نه‌مانه‌تت شه‌هینه‌که‌م بی، نه‌وه به‌ تۆم سپارد. مه‌یه‌له‌ نه‌و گورگه‌ درپدانه شه‌هینه‌که‌م له‌به‌ریه‌ک هه‌ل‌دین. قه‌مه‌ر نه‌من شتی‌کم بی‌گوت، له‌ من زویر بووه؟"

قه‌مه‌ر نه‌پاندی:

"وه‌سه‌مان مندال، وه‌سه‌مان مندال، هه‌زار جارم بی‌گوتی زویر نه‌بووه."

"نه‌گه‌ر زویر نه‌بووه، نه‌دی بۆ له‌سه‌ر من رانه‌وه‌ستا؟ ترسا، ترسا به‌ گرتی بده‌م، متمانه‌ی

پێم نه‌بوو؟ ها؟"

دایه‌ قه‌مه‌ر گوتی:

"هیچ شتی وانیه. کوپه‌که‌ زۆریشی متمانه‌ پێمان هه‌بوو. متمانه‌ی پێمان بوو که هه‌تا

ئێستا له‌ لامان مایه‌وه. نه‌تۆ نه‌ده‌بوو به‌ هه‌مووان بلیتی."

وه‌سه‌مانه‌زله‌ به‌سپایی و به‌ راویۆتیکی خه‌تابارانه‌وه‌ گوتی:

"نه‌من به‌ کێم گوتوه‌ قه‌مه‌ر، به‌کی؟"

"ئێستا هه‌ر به‌ کێت گوتوه‌؟ به‌ هه‌موو ناوه‌دانیت گوت."

"به‌ کێم گوتوه‌، که‌نگی به‌ زمانم دا هاتوه‌؟"

دایه‌ قه‌مه‌ر زۆری رق هه‌ستاو هاواری کرد:

"به‌ زمانت دا نه‌هات. به‌لام چما نه‌تۆ نه‌بووی که‌ باشترین جلکه‌کانت له‌به‌ر کرد، قه‌لنه‌ت

به‌ لالیوتوه‌ نا، ده‌مانچه‌ت له‌ که‌له‌که‌ت به‌ست. زنجیر سه‌عاته‌ زێوه‌که‌ت به‌ به‌رۆکته‌وه‌

هه‌لاوه‌سی، چه‌که‌کانت بۆیاخ کردن و وه‌ک کووزان نۆغلی سێ شه‌وو روژان له‌نیۆ ناوه‌دانی دا

پياسەت كرد؟ پاشان دەتەوئى كابرأى دئيهاتى فكر نەكاتەوہو لە خۆى نەپرسئى كە وەسمانەزلە بۆ وا دەكا؟ چ بووہ؟ دەتەوئى مندالەكان لەو ماخوليا بازارىيەى تۆ نەترسن؟"

وہسمانەزلە بە پارانەوہ گوتى:

"بئىدەنگ بە قەمەر. بە قوربانىت بىدەنگ بە. مەم كۆژە. بە زىندووئى مەم خۆ. كچم سەيران پئىبئى لانى كەم لەم سەرەمەرگەدا لە كۆلم بئتەوہ."

دايە قەمەر نەراندى:

"بئىدەنگ نام وەسمان مندال، چما ھەر دوئىنئى ئەتۆ نەبووى دەتەويست ئەو كورە كە پەناى بۆ مالى تۆ ھىتاوہ، بە مەلافەرھاد نیشان بەدى؟ ھاتبووہ مالى تۆ، پەناى بۆ دئى تۆ ھىتابوو."

"بئىدەنگ بە قەمەر. دەبەرت مرم! كچئى خۆم سەيران ئەم سەلئىتەيە منى كوشت. بە زىندووئى خواردمى. بەلكوو بئىدەنگى بكەى."

دايە قەمەر بە توورپئى ھەستاو گوتى:

"فەرموو، ئەوہ بئىدەنگ بووم."

وہسمانەزلە لە حالئىك دا لە تەنئىشتىكەوہ دەھاتە سەر تەنئىشتەكەى دىكەى گوتى:

"مەلافەرھاد! برالە كارئك بكە. برۆ شەھىنەكەم ببىنەوہ."

مەلافەرھاد كە لە رقان ريشە رەش و تىك ئالقارە مەيلەوسەوزەكەى دەلەرزى، بە لئى پراوىيەوہ گوتى:

"نارەحەت مەبە مام وەسمان، ئەو ھىچئى نابئى. ئەو زۆر بەلاى لەسەر خۆى لاداوان. خۆى ناخاتە نئىو مەترسىيەوہ. ئەتۆ ھىچ خەفەت مەخۆ. وەختىك گوتووئىە دئىمەوہ، دئىتەوہ. خۆى تووشى ژانەسەر ناكا. لئىرە وەرەز بووہ يان كارئىكى بۆ پەيدا بووہ. دەنا ھەتا مالئانارابى لە تۆ نەخواستبا، نەدەرۆئىشت، ئەو دئىتەوہ."

وہسمانەزلە گوتى: "ئەتۆ راست دەكەى" و لە جئى خۆى ھەستا:

"مەلافەرھاد، پيارى نازەنئىنى خوا، روخسار نوورانئىيەكەى خۆم. كەوابوو بەلايەكى بەسەر نايە؟"

مەلافەرھاد بە دلئىايىيەوہ گوتى:

"نا ھىچ بەلايەكى بەسەر نايە."

"دلئى لە من نەيەشابئى؟"

مهلافهرهاد هدر بهو راویژهوه گوتی:

"دلی نیه شاهه."

"دووباره دیتتهوه؟"

"دیتتهوه."

"بریا قه لافه تیت ددهی. باوه رت نده کرد خوی بی. روخساری به هیچ جزر له گه ل ناو و ناویانگی یهک ناگریتهوه. ناخ خۆزگه قه لافه تیت ددهی."

مهلافهرهاد گوتی:

"دهی بییم. درهنگ یان زوو دهی بییم."

له دهنگی دا زرینگانه وهی باوه ر و متمانیه کی گه وه دیار بوو.

نهم دهنگه دلنیا که رو پروابزوینه ورده ورده وه سمانه زله ی هیتنایه وه سه رخۆ:

"مهلا، خۆزگه چاوه کانیت ددهین. ده لیتی دوو پارچه پۆلان. ناتوانی ته ماشایان بکه ی.

چاوه کانی له گه ل ناو و ناویانگه که ی رتیک ده که ون."

"وایه."

کوره کانی وه سمانه زله له گه ل بوو که کانی هاتن. سه یفه لی، دیتتهیه کانی دیکه، سه فچه کاهیا، براو خزمه کانی سه یران قیز، دایکی، زهینه ل و سیلو تیر گلین هم موویان هاتنه دیار وه سمانه زله.

به گشتی تهواری نهو که سانه ی بیستبوویان همه دۆک ماوه یهک له مائی وه سمانه زله بووه و دویتنی که دیتتهوه مائی ته ماشا دهکا همه د لیتی داوه رۆیوه، نه خۆش ده بی و له جیتی دا ده که وی، هاتبوونه سهردانی وه سمانه زله.

له هه ره شی مائی وه سمانه زله دا ههنگامه بوو. سه فچه کاهیا له حالیک دا دهستی له پاش خۆی گرتبوون و پی ده که نی و به خۆشحالی راویچه که ی ده کردن، به شادمانیه یه وه دهی گوت:

"وادیاره کوره که مان نه خهرفابوو! وادیاره هیتندی شتی له بنی زمانیدا بوو، و به که سی نده ده گوت. خوابه شوکور."

دیتتهیه که کان به بیستنی خه بهری هاتنه وهی همه دۆک زۆر خۆشحال ببوون. به لام دوایه سه یران سوپ ما بوو، نه مجار که وتبوونه حاله تی گیتی و سه رلی شتیوان. نیتستاش له نیتیوان سه رسوپمان و خۆشحالی دا سه رگهردان بوون. زهینه ل به بیستنی داستانه که له حزه یهک له ژوور سه ری مام وه سمان راوه ستا، دهستی گرت و پاشان بی نه وهی کهس پی بزانی بۆی ده رچوو.

مهلافهرهاد لیتی وریا بوو، لهبر دهرکی مالتی "کهره مه کورده" خۆی پښگه یانده وه. دهستی به قورسی خسته سهرشانی و به هیدی ترین و همر لهو کاته دا توندترین راویژ پیتی گوت:

"داستانی هاتنه وهی حممه د نه به عه لسه فابه گ و نه به هیچ کهسی دیکه نالتی. تی گه پشستی؟"

زهینه ل راهستا. لیره کانی له رزین، دوت گوت ئیتستا نا ئیتستا خه ریکه بگری. تاویک بیري کرده وه و نه مجار گوتی:

"گوئی بگره مه لا!"

پاشان له حالیک دا مله دریزه کهی دریزوتر بیوو، له سه ری رویشت:

"نه من به کهس نالتیم، به لام هموو خه لکی دیتی ده زانن، ته نانه ت گونده کانی ده ور به ریش. له هموو جیه ک بلاو بووه ته وه. نه گهر عه لسه فابه گ و ناغا کانی دیکه له خه لکی دیکه بیسن، نه من هه قم نیه. به ریر سایه تیه کهی قبول ناکه م. ئیتستا له پیش چاوی خۆت لیره را ده گه پتمه وه."

نه ودم به دواي مهلافهرهاد دا وه پښ کهوت و له گه لتی هاته وه مالتی وه سمانه زله.

همر نهو رۆژه نو قلی مه جلیسی هموو جووتیاره کان" به خته وه رو. دل به خه م، رق هه ستاو و خۆش حال، و به کورتی به ههستی جزا و جزوی ده روونی یه وه، باسی حممه دۆک بوو. چه ند کیژو کورپی لار نهو گۆزانی یانه یان به نارنه ار ده گوت که له باره ی حممه دۆکه وه ساز کرابون.

به ره به ره خه لک رقیان له وه سمانه زله هه ل ده ستا: "حممه دۆک دیتته ناوه دانی و ده چیتته مالتی. که چی نهو به کهس نالتی، پیره پیای ناچسن! قه لنه کهی به لالی تو ییه وه ده نی و به باقه دوو که لتی به باده کاو وه ک کووزان نۆغلی له نیو ناوایی دا پیاسه ی ده کا، به لام له بره حه سوودی یان خه به ری هاتنی حممه دۆک به کهس نالتی که بچن و تیر ته ماشای کن."

هه موو ههسته ده روونی یه کان له رق و خۆشه ویستی یه وه بگره هه تا دل ئیشان و ترس روویان له وه سمانه زله کرد بوو.

لانی که م بیست کهس ناگایان له هاتنی حممه دۆک بو نیو ناوه دانی بیوو، ته نانه ت له لیتواره کانی نا کچا سازه وه دیبویان که شه وئ له نیو دئ دا گه رابوو. دیبویان که سواری نه سپینکی سپی بووه بو لای به رده لانه کانی ناوارزا لینگ ده دا.

نهو کهسه ی گولله ی له وه کیل باشی دا، حممه دۆک بوو.

له نیتو دئی دا هه رکس هه رچی به بیرى دا هاتبايه له باره ی حه مه ده ژکوه ده ی گوت.
ته نانه ت له باره ی نه وه وه زۆر داستانیشیان دروست کردبون.

نهو شه وه ته نیا دایه قه مهر و سهیران قیز له ژورور سهری وه سمانه زله مانه وه. وه سمانه زله
بوخۆی نه ی ویستبوو جگه لهو دوو کهسه هیچ کهسی دیکه ی له لا بیتیته وه. کوره کانی و
بوو که کانی و هه موو کهسی ناردبووه وه. مه لافه ره ادیش بوخۆی رویش.

وه سمانه زله باسی حه مه ده ژکی بۆ سهیران قیز ده کرد "له باره ی نازایه تییه که ی، چاوه کانی،
مووه کانی که چۆن بوون، شیوه ی ده نگ و قسه کردنی، نهوینی ده رهق به ئینسانه کان و دلّی
میهره بان و سۆزو چاکه کانیه وه قسه ی ده کردو ده که وته هه ژان.

"پیت وانه بی له بهر خاتری گیانی لیی ده ترسم. نهو به ته نی خه نیمی له شکریکه. نهو
شه هینیکه بوخۆی. نه وهنده زرینگ و چالاکه له وه ختی شه ر دا ناتوانی بی بینی. ئیستا
لیره یه هینده ی چاو له سهر چاو دانینی له وسه ری دنیا، نه گینا چۆن ده ی توانی له ده ستی نهو
هه موو دوژمنه گیان ده ربه ری. هه موو، بالنده و پی پۆ، به ردو خاک، چه قل و دار، میروو و مارو
هه موو ئافه ریده کان له گه ل نهو جوړه که سانه دوژمنن. زۆریش دوژمنن..."

له نه کاو به نیگه رانی و دوو دلّیه وه گوتی:

"به راست نه گه ر کوره که م له نیتو "ناکارجا" دا گه مارۆ بده ن، فه وجیک جه ندرمه، هه زار
که س دیهاتی نی نزمی گۆبال به ده ست و نهو سه گی رسته کرای ناغا کان" برامه ره ش به خۆی و به
پازده به ره لّایه که یه وه... دابارنه سه ری، بسته مندالتیک نهویش به تا قی ته نیا چیی له ده ست
دئی، له گه ل نهو هه موو سه گه که له چوارده وریه وه پیی ده وه رن چ ده توانی بکا؟"

پاشان وه رگه راپه وه بۆ جاری هه زارویه که م له دایه قه مه ری پرسى:

"به راستی پیش رویشتن باشی نان خوارد، تویشووی سئ روژانت بۆ تی نا؟"

دایه قه مه ریش زۆر به حه وسه له وه سه ره خۆ وه لامی دایه وه:

"تیرو پری خوارد. پری بوخچه یه کی زه لامیشم کاکله گویزو په نیری چه ورو هیلکه کولیو و
کووکی بۆ ساز کردو له پشتیم به ست. سئ روژ هیچ، بۆ پینج روژی شی به سه..."
وه سمانه زله ناهمید بوو و تروشی دلّه خوریه ببوو.

به ره به ری به یانی بیتحال بوو و دوایه خه ویکی خۆشی لئ کهوت.

خه به ری چوونی حه مه ده ژک بۆ مالتی وه سمانه زله دئی به دئی له وایوی بۆ "که سیک کای"،
لهوئ بۆ هه میته، له هه میته بۆ بوزکوویوو، "ناک ماشات"، نارلی قشلا، "نه ده ک سووزلوو"،

"چیانلی"، و له چیانلی بۆ حاجیلار له سهرانسهری ئاناوارزا گهرا. ههموان پئیان زانی که وهسمانهزله شمش مانگ ههمهدۆکی لهمالتی خۆی دا پهنا داوهو دوینی ههمهد لیتی زویر بووهو چروهتهوه کیتو و بهندهنان.

کهس ناوی ههمهدۆکی نه دینا. وهختیک باسیان دهکرد، ههر دهیان گوت "شههین" یان "نهو".

ههموو دهستی ئاناوارزا، جووتیارهکانی چوکورواو جووتیارهکانی دپهاتی کووزان له گهه ناوی ههمهدۆک و نهفسانهکانی و باسی نازایهتییهکانی ناشنابوون و فینکایییان له دل گهرا. بهلام نه یهک ئاغاو نه یهک پیایوی دهولت پئیان نهزانی. جووتیارهکانی نهو دهسته ناوی ههمهدۆکیان وهک نهینییهکی پیروز له سنگی خۆیان دا شاردهبووه که نهگهر وهسمانهزله نهوهی دهزانی له خۆشییان شیت دهبوو.

(۱۹)

سەيران قىز خەلقى "خەرمەن جا" بو، يەككەكە لە دەئەكەنى "پازارجىك" بە بەردەلەئىكى سوورەو. خەرمەن جا لە بەردەلەئىك دروست كرابوو كە بە بەردەستى نووك تىزەكەنى وەك چەقۇى بە رەنگى سېى و سەوزو شىن و سوورەو وەك لىزەوارىكى سەير دەچوو. لەم دەئەدا نەسپى تىزەو پەروەردە دەكران. ئاوەكەى پاش نەوہى لە قەلشتى تەختە بەردەستى يەكان دەردەپەرى دەبوو بە پارچە بلوورىك كە بە ھەزارو يەك رەنگ دەردەوشايەو بە دەشتى دا دەپۇشتە خوار.

سالى چوار جار قازو قولىنگان زۆر نەوى بەسەر ئاوايى دا رادەبووردن و لە كەلنى بەردەستى يەكان دا جۆرە گولنىكى لاسك درىژ بە بۇنىكى قورس و رەنگىكى گەشەو دەپشكوت. بەرھەمى نەو گەغەش كە لە بەتالايى نىوان شاخەكان دا دەچىندرا زۆر درشت و بەرپۇزەو بوو. گاو مانگايەكان و نەسپ و ماينەكان و بە گشتى ھەرچى لە خەرمەن جا گەورە بووايە، راکشاو و بەھىزىو جوان بوو. بەتايىبەتى خەلكەكەى لە جوانى دا بەئاويانگ بوون.

عىلاتى ماراش، دانىشتووانى خوارەوہى دەشت، خەلكى خەرمەن جايان ھەر بە جوانىيەكەيان دەناسىيەو. تەنانتە بالئندەو چرۇجانەوہرەكانى خەرمەن جاش نەندامىكى راکشاو درىژيان ھەبوو و رەنگاوپرەنگ بوون. دەنگيان دلگرترو رەنگيان گەشتەر لە ھى جىتى دىكە بوو.

خەلكى نەم دەئە واديار بوو زۆر دەولەمەند نىن، بەلام خەلكىكى حىسابگەر دەست پىئوگر بوون و بۇيە ھەژارى لەوى زۆر بەرچا و نەبوو. بۇخۇيان دەيان تەنى، رەنگيان دەکرد، دەيان پرى و دەيان دوورى. بۇخۇيان دەيان چاندو بۇخۇيان رەنتىويان دىناو بەرھەمىان ھەل

ده گرت. هيچ كەس جووتيارى خەرمەن جاى بە سەروسيمايه كى چلكن و ئالۆزو جلكى شرو شۆلەوه نەديبوو. خەلكىك بوون پابه ندى شەرف و ناموس و زېرو توند. لە خەرمەن جا خوئىنپۆژى زۆر دەكرا. خوئىنپۆژى لە خەرمەن جا باو بوو، و ھەربۆيەش بنیاده مى ترسەنۆكى كەم لى دەبينرا. رەنگە لەبەر زېرايى ھەواو ناوو خاكەكەى بوو كە ھەموو شتىكى ئەو دىئە تورت و ئاسان شكىن بوو. هيچ شتىكى نەرم و قابىلى نوشتانەوھى لى دەست نەدەكەوت.

روخسارى خەلكەكەى بە رەنگى مس بوو. ھەموويان ژن و پياو چاويان گەورە بوون. سەيران كچى مەلاخەليل بوو. ئەو پىنج مندالى بوون كە سەيران چووكەلەكەيان بوو. مەلا خەليل بە ئەسل و نەسەب ترين خەلكى ئەو كۆپيارەيه بوو. بە پىي شەجەرەنامەكەى ئەسل و نەسەبى دەگەيشتەو سەدان سال پىشتر. مالى قەت بىميوان نەبوو. مالى مەلاخەليل داب و شوئىتىكى ديكەى ھەبوو.

رۆژىكيان كورپىكى مندال لە خەرمەن جا پەيدا بوو، تەمەنى پىنج شەش سالە ديارى دەكرد. كەس نەىدەزانى ئەو كورپە چۆن و لە كام دى را ھاتوھ. تەنيا مندالەكە سەرە ھەودايەكەى بە دەستەو دەدا. بەو مانايە كە وەختىك لە ھەر جىيەك دلۆپە خوئىتىكى دەدى دەىزيراندو راي دەكرد. بەتايەتى ئەگەر كەسىكى خوئىناوبى دىتبايە نارەحەتى و ھاوارھاوارەكەى چەند سەعات درۆژەى دەكيشا.

مندالەكە لە مالى "وھلپەكۆسە" دا گەورە بوو. وھلپەكۆسە دراوسى مالى سەيران بوو. ماوھەكە سەرى كورپەكە كەچلپى لىپەيدا بوو. داىكى سەيرانى دەرمان نەما لىتى نەداو مەلحەم نەما لەسەر سەرى كورپەكەى دانەنى ھەتا كەچلپەكەى چاك بووھوھ. كورپەكەيان ناو نابوو "عەزىز". سەيران دوو سال لە عەزىز گەورەتر بوو. لەبەر دراوسىيەتى ھەميشە پىكەوھ بوون. سەيران لەگەل ئەو مندالە بىكەسە وەك داىك رەفتارى دەكرد. نەىدەھىشت هيچ كەس نە مندال، نەگەورە تووشى ئەو مندالە بى...

ئەگەر كەسىك نيازى نازاردانى وى ھەبايە، سەيران وەك جانەورپىكى درندەى لى دەھات و قىامەتتىكى بەرپا دەكرد. سەيران وەك دىلەپلنگە توندو تىزو رق ھەستاوھ كانى بەردەلانەكانى خەرمەن جا بوو، كە ئەگەر كەسىك بىويستايە چووكترين نازار بەو مندالە بگەيەنى، بە ھەموو درەندەبى خۆيوھ شالۆوى بۆ دەبرد. دەت گوت عەزىز مندالى سەيرانى وەحشىيە. سەيران لەو شتە كە لە مالى دەىخواردو عەزىز دەستى نەدەكەوت بەشى وىشى دەبرد.

هەرچەندى گەرەتر دەبوون، دۆستايەتییەكەيان قوولترو زیاتر دەبوو، بە جۆرئیک کە ھەمیشە پینکەوہ بوون و بێیەکتەر تەنانتە ناویشیان نەدەخواردەوہ.

سەیران بېوو بە کچئیکى قەیرەو عەزیزیش تازەلاوئیک. سەیران کەلەگەت بوو و عەزیز کورتهبالاو وردیلە. روخسارئیکى ھەبوو دلگەر، خەمگین و ھەر لەو کاتەدا دەم بە پینکەنین. جیئیرینئیک کە لە گۆنای چەپی پرا ھەتا چەنەگەى ھاتبوہ خواری، دیمەنئیکى تايبەتیی دەدا بە روخساری. عەزیز لەگەل ئەوہى چوو کەلە بوو، وەك ھەموو دانیشتوانى خەرمەن جا زېرو زرينگ راھاتبوو. ئەویش وەك وان سوارچاک و تەفەنگچىیەكى کارامە بوو. ھەر بەو ئەندازەيەش بێباک و دلێر...

وہختئیک سەیران بوو بەگەرە کچ و عەزیزیش بوو بە تازەلاو، سەرچاوەى قسەى پېرووچى نېو دئیش درا: "کچئیکى گەرەو زەلام لەگەل کورەلاوئیک لەو تەمەنەدا چۆن دەکرئ شوو و روژ پینکەوہ بئ؟"

نەم قسەو قسەلۆکانە لە خەرمەن جا تئپەپەین و لە دئپەکانى دوورو نيزیکیش دا بلأو بوونەوہ. ھەرچەندى سەیران قیز جوان تر دەبوو و زیاتر دەکەوتە سەر زمانى چاک و خەراپ، ئەوینى وى دەرھەقى عەزیز زیاترو ئەفسانەيێتر دەبوو.

روژئیکيان بابى سەیران قیز داىکى بانگ کردە گۆشەيەك و پئى گوت:

"ئەو قسەو قسەلۆکانەت نەبيستوہ؟"

داىکى گوتى:

"بيستوو من، بەلام عەزیز وەك كورى سەیران وايە. لە خوشك و براش لئك نيزيكتن."

"دەزام. باش دەزام. بەلام ئەمەى چۆن لە خەلكى حالتى بکەم. بەو کچەى بلئ نئيدى تەخوونى عەزیز نەکەوئ."

داىك مەسەلەكەى بە سەیران گوت. سەیران سەرى سوپما. تەنانتە بە فکرىشىدا نەدەھات کە روژئیک ئەو جۆرە مەسەلانە بيئە گۆرئ. وەختئیک سەرسوپمانەكەى تەواو بوو، پئىكەنى و پاشان زۆر خەفەتبار بوو. لەگەل داىك و بابى ماوہیەكى زۆر باسیان کرد. جارئیکيان کە سئ روژ چاوى بە عەزیز نەکەوت لەتاوانى ھاتە شەرايە مەرگى.

داىکى، بابى، براو کەس و کارو دۆستانى و ھەموو ناشناو روژناکانى چەندین روژ لەبەرى پارانەوہ، بەلام کاریگەر نەبوو. سەیران بە بئ عەزیز نە نانى دەخوارد، نە ئاوى دەخواردەوہ، نە پئ دەکەنى و تەنانتە نە دەش گریا.

عهزیزیان نارده دئیه‌کانی دیکه. سهیران چو دۆزیه‌وو له‌گه‌لّ خۆی هینایه‌وه. سهیرانیان نیشانه کرد. ده‌زگیرانه‌که‌ی لایکی لئیه‌شاهه بوو له یه‌کینک له‌ گونده‌کانی دور له‌ ناوایی خۆیان. ده‌زگیرانه‌که‌ی کورپی "خورشیدخان" بوو که مالّ و زه‌وی و مه‌رو مالاتیکی زۆری هه‌بوو. سهیران شه‌ویکیان هینده‌ی نه‌ما‌بوو کوره‌که‌ وه‌به‌ر کۆته‌ک و دار بدا هه‌ر چونکه‌ ویستبووی ماچی بکا. سهیران دوو سالی ره‌به‌ق له‌گه‌لّ دئیه‌اتی‌یه‌کان و که‌س و کاری خۆی مل به‌ مله‌ی کرد. نه‌و شیره‌ی له‌ مه‌مکی دایکی خۆی خواردبوو، به‌ تفنکانیان دا هینایه‌وه.

رۆژتیکیان عه‌زیز ون بوو. ده‌یان گوت چوه‌ته‌ چوکورواو، له‌ دوری له‌ نیو عیلاتیک دا ده‌ژی که‌ ناو و ناویانگیشیانی نه‌ده‌زانی. سهیران وه‌ختیک له‌ هاتنه‌وه‌ی عه‌زیز ته‌ما‌پراو بوو، رۆژتیکیان نه‌سپیکه‌ی له‌ ته‌ویله‌ی مالّی بابی ده‌رکیشا، لئی سوار بوو و که‌وته‌ رینگا. هه‌مه‌وو چی‌یه‌ک گه‌را، له‌هه‌مه‌وو شوئینیک سۆراغی پرسی، هه‌ر که‌س سهیرانی ده‌دی، ده‌ست و لاقی ره‌ق ده‌بوون و له‌ جوانی‌یه‌که‌ی سه‌ری سوپ ده‌ما. سه‌ره‌نجام عه‌زیزی له‌ وایوای دیته‌وه. عه‌زیز په‌نای بو مالّی موختار سه‌یفه‌لی بردبوو.

مه‌لا خه‌لیل له‌گه‌لّ موختار سه‌یفه‌لی له‌ باب و با‌پیرانه‌وه‌ دۆست بوون. بو‌خۆی عه‌زیزی ناردبووه‌ لای وی. سه‌یفه‌لی و بابی زۆر به‌ رووخۆشی وه‌ریان گرت. نه‌وینی له‌ راده‌به‌ده‌ری سهیران و عه‌زیز که‌وته‌ سه‌ر زارو زمانی تورکه‌مه‌نه‌کان.

تورکه‌مه‌نه‌کان به‌ پیتی داب و شوئینی خۆیان هه‌ر کۆمه‌گینک له‌ ده‌ستیان ده‌هات ده‌ره‌ق به‌و دوو دل‌داره‌ کردیان. نه‌م دوو دل‌داره‌ به‌خته‌وه‌رت‌ترین نه‌ویندارانی سه‌ر نه‌م دنیا‌یه‌ بوون و ناویانگی جوانیی سهیران له‌ هه‌مه‌وو چی‌یه‌ک گه‌را‌بوو. راست له‌و جه‌رگه‌یه‌دا به‌لایه‌ک به‌سه‌ر نه‌م دوو دل‌داره‌ هات که‌ که‌س چاوه‌پروانی نه‌بوو.

عه‌له‌سه‌فابه‌گ برایه‌کی له‌ خۆی گه‌وره‌تری هه‌بوو که‌ سئ کورپی هه‌بوون. کوره‌کان له‌گه‌لّ مامیان ده‌ژیان. هه‌رسته‌یکیان خۆینه‌وار بوون، به‌لام خوری شارستان‌ییانیان گرتبوو و پشتیان له‌ داب و شوئینی تورکه‌مه‌نان کردبوو. له‌نیۆدیتی قوماریان ده‌کرد، مه‌شرووییان ده‌خوارده‌وه‌و چاوه‌ستیان ده‌کرد. تورکه‌مه‌نه‌کان که‌ تا نه‌وده‌م نه‌و جۆره‌ که‌سانه‌یان نه‌دیووو، به‌ سه‌رسورمه‌انه‌وه‌ له‌ خۆیان ده‌پرسی: "یانی له‌دنیا‌دا نه‌م جۆره‌ که‌سانه‌ش هه‌ن؟" نه‌وان ته‌نانه‌ت ده‌ستیان به‌ دزی و پیاوکوشتنیش کرد.

وه‌ختیک نه‌مانه‌ تاریفی جوانی‌یه‌ سهیرانیان بیست که‌ هاتبووه‌ لای سه‌یفه‌لی، له‌ وایوای مانه‌وه. به‌یانی له‌ وایوای، شه‌وی له‌ وایوای، کاروباریان بوو به‌ وایوای. به‌ره‌ به‌ره‌ جووتیاره‌کان

لهو سڼ بهرهللا نزمه که سهیرانیان خستبووه ژیر چاوه‌دیری، وه‌جان هاتن. تمنانت چهند جارتیکش له‌نیو نه‌وان و خه‌لکی وایوای دا شه‌رو ناخو‌شی په‌یدا بوو. نیستا عهریفی جه‌ندرمه، عهریف "زولفو"ش ره‌گه‌ل نم سڼ‌یانه که‌وتبوو. له نیو دتی دا ده‌گه‌ران، به‌لام به هیچ جو‌ر نه‌یان ده‌ویرا له سه‌یرانی نیزیک ببنه‌وه. چونکه سه‌یران نه‌ک ههر رووی نه‌ده‌دانی، به‌لگوو ته‌ماشای چاره‌شیانی نه‌ده‌کرد. هه‌تا شه‌ویکیان هیرشیان کرده سه‌ر مالتی سه‌یفه‌لی. له‌سه‌ری شه‌وی را تا به‌یانی ماله‌که‌یان وه‌به‌ر تفه‌نگان دا. چهند که‌سیتیکش له هه‌ردوو لا بریندار بوون، ههم له دته‌هاتی‌جه‌کان و ههم له‌وان و سه‌ره‌غجام سه‌یرانیان گرت و بردیان. پاش نه‌وه‌ی سه‌یرانیان هه‌ل‌گرت، ده‌نگو‌یه‌کی زو‌ری وه‌دوا که‌وت. یه‌کیتک ده‌ی‌گوت برازا گه‌وره‌که‌ی عه‌لی‌سه‌فابه‌گ ناشقی سه‌یران بووه بو‌ی شیت و شه‌یدا بووه هه‌ری‌یه‌ش هه‌لیان گرتوه، به‌لام سه‌یران خو‌ی به‌ده‌سته‌وه نه‌داوه. یه‌کیتکی دیکه ده‌ی‌گوت هه‌موو شه‌وی له پی‌ش دا عهریف زولفو و دوا‌یه‌ش سڼ برازاکه‌ی عه‌لی‌سه‌فابه‌گ تخوونی که‌وتوون. هه‌رچو‌نیتک بوو، که‌س له راستی‌یه‌که‌ی ناگادار نه‌بوو، و قه‌تیش ههر ناگادار نه‌بوو.

پاش راکیشانی سه‌یران، عه‌زیز وه‌ک شیتانی لی‌هاتبوو. تفه‌نگیتکی له ده‌ستان خو‌شی نه‌لمانیی په‌یدا کردو ده‌ستی کرد به فیشه‌ک کرین. نه‌وه‌نده‌ی فیشه‌ک کری که له‌به‌ر قورسای فیشه‌ک‌دانه‌کانی خو‌ی نه‌ده‌توانی. رو‌ژو‌کیان لای به‌یانی عه‌زیز، عهریف زولفو و سڼ برازایه‌که‌ی عه‌لی‌سه‌فابه‌گ و چهند که‌سی دیکه له هاور‌پیکانیانی له نه‌کار له خانوویه‌کی گوندی بوزکوویوودا به‌گیر هیتنا. ده‌رگای کرده‌وه له شپانه‌ی ده‌رگادا چو‌کی دادار یه‌ک یه‌ک هه‌موویانی کوشت. جگه له سه‌یران نه‌ی‌هیتشت یه‌کیتکیان به زیندویی ده‌رچی. پاش ته‌واو کردنی کاره‌که‌ی زو‌ر به پشوو له‌سه‌رخو‌یی چوه ژوور، ده‌ستی سه‌یرانیی گرت و ماوه‌یه‌کی دریژ له چاوانیه‌وه راما، پاشان سه‌ری برده پیتش و نیوچاوانی ماچ کرد. گه‌رایه‌وه به غاردان له بوزکوویوو دور که‌وته‌وه. نیزیک نیوه‌رو‌یه بوو گه‌یشته مه‌خفه‌ر. یه‌که‌مین جه‌ندرمه که هاته سه‌ر ریگای تفه‌نگیتکی لی‌دا. جه‌ندرمه‌کانی دیکه ده‌رگایان له‌سه‌ر خو‌یان داخست و شه‌ر ده‌ستی پی‌کرد. نم شه‌ره سڼ سه‌عاتی خایاند. پاش نه‌وه عه‌زیز زو‌ر نارام هه‌ستا، لهو دته‌هاتی‌یانه که له ده‌ورویه‌ری راه‌سته‌ابوون، داوای شقارته‌و به‌نزیان و کو‌نه‌په‌رو‌ی کرد. جووتیاره‌کان که نوتقیان به‌سترابوو بی‌دل‌ی‌یان نه‌کرد. تاو‌یتک دواتر شقارته‌و به‌نزیان و کو‌نه‌په‌رو‌یان هیتان و دایاننه ده‌ست عه‌زیز. عه‌زیز هه‌روا بی‌پشوو سوار بوون چوو ده‌رگای مه‌خفه‌ره‌که‌ی ناگر داو نه‌بجار له بو‌سه‌دا مایه‌وه. تاو‌یتک دواتر جه‌ندرمه‌کان خو‌یان له مه‌خفه‌ر

فری دایه دهر و عهزیزیش هر جهندرمه یه کی ده هاته ده ری، به تفهنگ لیی ده داو ده ی که شت. ناخرین جهندرمه کانی کوشتبوو که له لایهن دهسته جهندرمه یه کی دیکه وه که له شار را به هاواری مه خفه ره که وه هاتبوون، گه مارۆ درا. شه ره که به رد ریژ بوو. ژماره یه کی زۆر جهندرمه نه نگیتوران. عهزیز پاش نه وه ی فیشه کی لی پیران له وه خنده که که تتی دا دامه زرابوو، هاته دهر و ریویشت بۆ لای جهندرمه کان“ لی یان داو که وت. له شیان به گولله دابیژ دابیژ کرد. کهس نه یزانی چند گولله ی وی که وتن.

تهرمی عهزیزیان برده وه شارو دوو ریژان به رامبه ر به مه خفه ری جهندرمه له پیش چاوی خه لکیان داناو خه لک به خه فه تیکی تیکه ل به نهوین و نوگری یه وه ته ماشای ته رمی وردیله ی نهویان کرد، و به چاری شیخ و پیر ته ماشای نه وه ته رمه یان ده کرد که پاش مردن چوو کترو وردیله تریش ببوه وه.

سهیرانیان برده بوه به ندیخانه. ته رمه که بی خاوه ن مابوه وه. جهندرمه که لاکه که یان له ده ره وه ی شار له قولکه یه ک هاویشت و چند پیتمه ره گلیان وه سه ر کرد. سه رو لاقی به ده ره وه مابوون. پاش نه وه ی جهندرمه کان ریویشتن، خه لک هاتن، ته رمی عهزیزیان برده وه مزگه وت، شتیان و کفنیان کردو به ریژو حورمه ته وه له گۆرستان به خاکیان سپارد.

مه لا خه لیلی بابی سهیران چندین ریژ دواتر نه م خه به ره ناخۆشه ی بیست. رووداوه که نه وه نده کاری تی کرد، هر که خه به ره که ی بیست نه خۆش که وت و چند ریژ دواتر مرد.

دایک و براو قه وم و خزمی سهیرانی له چوکورواوه چوونه به ندیخانه بۆ دیتنی سهیران. به لام نهو، لیوی هه له نه پچری و نه له گه ل دایکی و نه له گه ل کهس و کاری یه ک وشه چیه، قسه ی نه کرد. دای ماوه یه کی که م سهیران هر که له زیندان نازاد بوو، چوه سه ر گلکۆی عهزیز که له پشته وه ی شاری له نیو داره "مۆرد" ه کان دا نیژرابوو. به ده نگیتی دلگر جوانترین، گه رمترین و راستگۆیانه ترین شیوه نی بۆ کرد. شیوه نه که ی نه وه نده به سوژ بوو که هر کهس ده ی بیست خه ریک بوو شیت بی.

سهیران چند ریویشک له شار مایه وه، پاشان چوه وه وایوی مانی سه یفه لی. دایکی و براکانی و کهس و کاره که ی ویستیان بی به نه وه خه رمه ن جا، به لام سهیران قبولی نه کرد، ته نانه ت ناماده نه بوو بیان بینی و گوئی بۆ قسه کانیشیان رادریژ و نهوان به دهستی به تاله وه گه رانه وه ناوه دانی یه که ی خۆیان. هر سه مانگ جارتیک ده هاتنه وایوی بۆ نه وه ی بی به نه وه هه موو جارئ به به تالی ده گه رانه وه. دایکی سهیران که تی گه یشتبوو سهیران ناچیته وه چیا،

رۆژنیک له رۆژان بهرربووخچەى تىك ناو هاته وايواى. به دواى وى دا براكانى و خزمهكانيشى كۆچيان كرد بۆ وايواى. هيندى پاشهكهوتيان هەبوو، زېرو مەرۆمالاتهكهشيان فرۆشت و زهوىيان له توركمهنهكانى دانىشتوى دهوروبهري ئاچاساز كړى. نهوان خەلكىكى زۆر زېرو توندو تىژ بوون. ژمارهيان كه م بوو، بهلام كەس نەى دەوترا پێيان بلێ پشتمى چاوتان برۆيه. سهيران نهچوو مالى هيج كام لهوان و هيجيشى له هيجيان وهرنهگرت و لهگهڵ هيج كامىكيان تهنانهت داىكيشى قسهى نهکرد. تهنانهت تهماشاي لاي مالهكانى وانيشى نهدهکرد.

نەم خەلكه چيانشینه به زهحمەت لهگهڵ ئاو و ههواى چوكورواوا راهاتن. سهيران و نهوانى ديكەش دوو سالى تەواو له دەستى نۆيهتەيان نالانديان. پاشان بهره بهره نهوانيش خويان به مېش و مهگهزو گهرماى چوكورواواوه گرت.

سهيران يه كه م ههينى ههسو مانگىك دهچوو شارو شهري تا بهيانى لهسەر گلکۆى عەزیز شيوهنى دهکردو به دهنگىكى خۆش پێى ههلهدهگوت.

سهيران به تاقي تهنيا له خانويهك دا دهژيا. بۆخۆى كاري دهکردو تهنانهت كرتكارى دهکردو هيجى له كەس وهرنهدهگرت.

پاش مردنى عەزیز هيج كەس پيشنيارى زهساوهندى به سهيران نهکرد. سهيران نهوهنده جوان بوو كه دانىشتوانى چوكورواوا وهك بوونهوهريكى پيرۆز سهيريان دهکرد. تهنانهت به فكري كهسيش دا نهدههات كه به چارى ژنىك تهماشاي بكا.

پاش كوژراني كالايى و ون بوونى ههمد، ديهاتىيهكان خانوى ههমেديان دروست كردو دايانه سهيران. نەم جاره سهيران پيشنيارى نيشتەجى بوون له خانوى چۆل و بى سههەبى ههমেدى رەت نهكردهوهو، و لهو خانوهدا شوو تا بهيانى جوانترين و بهسووترين گۆزانييهكانى به يادى عەزیز دادهنان و دهىگوتن. كچه جحيلهكانى ناوهدانى شوو تا بهيانى له دهوروبهري مالهكهى بهخهبر دهبوون و نهو شيعرانهيان لهبەر دهکرد كه نهو به گۆزاني دهىگوتن. شيوهنهكانى له سهرانسەرى چوكورواوادا كهوتبوونه سەر زارو زمانان.

پاش كوژراني عەزیز سهيران تهنيا يهك جار پێكهنى. نهویش وهختىك بوو كه بيستى كالايى به دهستى ههমেدهك كوژراوه. لهو وهختهوه كه هاتبوو وايواى ئارهزوى ديتنى كهسيك و شتىكى نهدهکرد. بهلام كاتىك كالايى كوژرا، لهقولاى دلێ دا ههستى كردبوو كه زۆر تامهزرۆى ديتنى ههमेدهكه...

نیستاش بۆ ئەوێ که ئەو دەرڤەتەێ له کیس چوو بوو به پەرۆش بوو و سەرکۆنەێ خۆی دەرکۆله دلی خۆی دا دەێ گوت: "دەم زانی، هەستم دەکرد له مائی وەسمانەزله شتیک هەیه. دایەقمەر هەمیشە له هاتوچۆدا بوو، له هیچ کوی بەند نەدەبوو، هەمیشە شەش دانگی بیرو هۆشی لەسەر مائی بوو. بریا چوو بامه مائی یان." دياره چەندین جار نیازی هەبوو بچیتە مائی وەسمانەزله، بەلام هەر جارەێ لەبەر هۆیک پەژیوان دەبوو وە. زیاتر لەبەر ئەوێش بەداخ بوو. حەمەدۆک چۆن بوو؟ ج چۆره پیاویک بوو؟

وەسمانەزله هەر وەك هەستیکێ بەم تامەزرۆییە کەردبێ، هەر که وەخەبەر هات دەستی کەردووه بەتاریفی حەمەدۆک:

"چاویکی هەن چ چار. وەختیک تەماشای روخساری دەکەێ هیچ نابینی جگه له جووتە چاویکی گەر وەر بڕیسکەداری وەك دوو بلیسە ناگر، جووتە چاویکی زیرو تیژ که ناتوانی زۆریان تەماشای بکەێ، دلت دادەخوڕبێ. دلت رادەوہستێ. کەس ناتوانێ به تڤەنگ بێشەنگیوی، ئەگینا ئەمن تا نیستا له نیگەرانیان دەمردم. قامکی لەسەر پەلاییتکە ئەوێندە چالاکە که لەبەر چالاکیان ناتوانی بچینی. گولله کاری لێناکا. دیسان دیتەوه."

وەختیک گوتی "دیسان دیتەوه" وەك بپارێتەوه چاوی له چاوی مەلانەرهادووه بری و مەلانەرهاد به راویژیکەوه که تەواوی باوهری دلی تیی دا کۆببوو وە، وەلامی دایەوه:

"دیسان دیتەوه."

(۲۰)

هه‌تاو به توندی له‌ولاتی ده‌داو هه‌وا زۆر گه‌رم بوو. له‌په‌نای گۆمیلکه‌یه‌کی رهنگ سه‌وز که وه‌ک چال‌او‌تیک‌ی قوول ده‌هاته به‌رچاو راوه‌ستا‌بوو، سیب‌ه‌ره‌که‌ی ده‌که‌وته سه‌ر ناوه‌که. له‌ناسمان، زۆر دوور، له‌ په‌رپه‌رۆچکه‌ی ناسمان په‌له هه‌ور‌تیک‌ی سپی که له روونا‌کایی دا نوقم بوو، ده‌بزووت. که‌س نه‌ی‌ده‌زانی سیب‌ه‌ری نه‌و هه‌وره سپی‌یه که‌وته‌ته سه‌ر کوئ. چونکه له‌و ده‌ور‌به‌ره له هه‌یچ کوئ‌یه‌ک سیب‌ه‌ری هه‌ور له‌سه‌ر زه‌وی دیار نه‌بوو.

به‌سه‌ر چله گۆزروان و بیژان و کل‌ووکه شینه‌کانی نه‌و پنگه‌وه که له لی‌واری گۆمیلکه‌که سه‌وز ببوون زه‌رگه‌ته هه‌یلانه‌یان دروست کرد‌بوو، و هه‌زاران زه‌رگه‌ته به‌سه‌ر چله‌گی‌ا‌کانه‌وه وزه‌زیان بوو. کۆمه‌ل‌تیک م‌یشه شینه‌کی درشت و زل زل له هه‌وادا ده‌فرین. جال‌جال‌ووکه داوی پانی خۆیان له‌به‌ر هه‌تاو راخست‌بوو.

جاده‌کان له‌به‌ر تیشکی هه‌تاو به‌ جۆر‌تیک ده‌دره‌وشانه‌وه که ده‌ت گوت ورده شو‌وشه‌یان له‌سه‌ر راخراوه. ره‌نگ‌دانه‌وه‌ی ناوی جهیهان ده‌که‌وته سه‌ر ده‌شت و نوور‌تیک‌ی وه‌ک بریسکه‌ی شمشیر ده‌دره‌وشایه‌وه ده‌کووژایه‌وه.

نه‌سپ وه‌ک به‌رد‌تیک ره‌ق له جیتی خۆی راوه‌ستا‌بوو، له‌تکه له‌تکه پوله‌که‌ی روونا‌کایی ده‌که‌وته سه‌ر چاوه‌کانی و ده‌کووژانه‌وه. چه‌رمی که‌له‌که‌ی راستی له په‌ستا ده‌له‌رزانه‌وه، به‌لام به‌و حاله‌ش کۆمه‌ل‌تیک م‌یشه ره‌شکه له‌سه‌ر چه‌رمه‌که ده‌نیشتن.

نه‌سپ سه‌ری هه‌ل‌په‌ری، کونه لووته‌کانی ف‌ش کرد‌نه‌وه، ماسوولکه‌کانی له‌به‌ریه‌ک ک‌یشه‌نه‌وه، چه‌ند له‌زه‌یه‌ک بۆنی به‌ هه‌وای گه‌رمه‌وه کرد. پاشان سه‌ری بۆ سه‌ر زه‌وی شو‌پ‌ر کرد‌ه‌وه و له‌ حال‌تیک‌ دا له پ‌رماندنی خۆی تۆزوخۆلی هه‌ل‌ده‌ستاند، بۆنی به‌ زه‌وی‌یه‌وه ده‌کرد. چوار پ‌ینچ جار

سەرى ھەلئىناو ھەناسەى قوولى ھەل كىشاو پاشان سەرى داخستەو، لەسەر سەرى مېشىكى زەلام خولى دەدان و وزەوزى بالەكانى دەھات.

پاش ماوہەيك، ئەسپى خەنەبى ھەرەك مېش چوويىتە تەفنگانىەو، بە توندى سەرى راوہشانو پاشان ديار نەبوو لەبەر چى ھاتە سەر پاشووان و دوو جار بە دەورى خۆى دا سوورا. كەلەكەى تۆزىك تىك قووين، بە پرتاوى سى جار دەورى گۆمىلكەكەى دا. راوہستا. نەجار حىلەبەكى كىشا كە سەرانسەرى دەشتەكەى پر كەردو چەند لەحزە دەنگى داہەو. پاش نەم حىلاندىنە دىسان بى جوولە لە قەراخ گۆمىلكەكە راوہستا. سېپىنەى چاوەكانى پر ببوو لە خۆين. خەتتىكى سېپى جوانى وەك خەرخال كە لە لاقى چەبى داہوو، لە گىاشىن دا ون ببوو. نالى پاشوہەكانى كەوتبوون.

شەنبەبەكى نەرم ھەلى كەرد. لە دوورى، گىژەلوو كەبەكى چووكەلە كە بە خىراى دەريشت دەروشاہەو. ماسرولكەكان لەسەر پەراسورى ئەسپەكە دەخزين و مېش و مەگەزىكىش لە گۆزى دا نەبوو. ئەسپ بەسپاى و ھاورى لەگەل ئەو شەنبەبەى دەھات و ئەو گىژەلوو كەبەى دەروشاہەو، كلكى راوہشان. ئادەم بە سوارى ئەسپە بۆرە سى رۆژ بوو لى دەگەرا. كون و كەلین نەمابوو سەرى پىدا نەكاو بېشە نەمابوو سەنگ و سوورنى نەن، و چونكە ئەسپەكەى نەدىبوو، دووبارە ترس داىگرت و لە دللى خۆى دا گوتى: "مومكىن نى، نەپىنەبەكە لە كارى نەم ئەسپەدا ھەبە." بە ھىچ جۆر نەبەتوانى نەم فەكرە لە مېشكى خۆى بەریتە دەر، نەم فەكرە ھەموو كەردارو رەفتارى وى وەبەن خۆى داہوو: "سى رۆژە لەدواى عەودالەم. لەم دەشتەدا جىبەك نەما نەبەگەرىم. لە قامىشەلانىش ھەتا ئەو جىگايە كە گىاندار دەتوانى بىرا، رۆيشتم. ديار نىو نىو نىە."

ئادەم ئەو شەوہى ھاتەو بەرچاوى كە مال و تەويلەى يۆبازتۆغلىيان سووتاندىبوو. ھەركە مالەكەيان ناگر تىبەردا، بەجارتىك بلىسەى لى بەرز بووہو وەك بەفر توایەو. بلىسە ناگر دەسبەجى دەركاى تەويلەكەيان قوت دا. تەنيا مۆجىزە بوو كە نەم ئەسپەى لەو سووتانە نەجات دا. ئەسپى خەنەبى چۆن لەو سووتانە بە سلامەتى دەرجوو؟ و چۆن ئەو سى رۆژە نەبەدوہتەو؟ "دەستى قودرەتى خوا لەم كارە داہە." نەودەم شەپۆلىكى سام و ترس تەوارى لەشى وى دادەگرت و لاقى سست دەبوون. لە دللى خۆى دا دەىگوت: "مومكىن نىە بتوانم ئەو ئەسپە بكوژم، كەسى دىكەش ناتوانى، نەگەرىش بتوانم بىكوژم دەستم نىفلىج دەبن."

لیئی روون بوو نه گهر نه سپه که بکوژئ، دواړوژنيکی شومى ده بئ. له کاتيک دا هيچ حزي نه ده کرد له گهل نه سپه که بهر وروو بئ، هر لهو حاله دا زوريش تامه زروى ديتنى بوو. پهره سيلکه کان به خيراىو به دواى يهک دا به پيش نهو نه سپه بوره دا که سوارى بوو تى ده پيرين. نيستا خهريک بوو له خواره وى "که ره ملي" يوه ده چوو بؤ لای کينلگه کاني تارسوس لوو. ليتره له قهراخى گولاوى ناکچاساز قاميشه کان هه ربه کهى به نه ستورايى دارتيک چوو بوونه ناسمان و نيتره ليتره واريکى قاميش بوو.

نادهم له بهر خو يوه گوته: "با بجمه نيئو قاميشه لان، له نيئوه راستى قاميشه لانه که له جيگايه که له سهر ته پو لکه يه که ده بئ کانيا و يکى فينک هه بئ." هه ولى دا نهو جيگايه و بهر بيته وه. له نه سپه کهى دابه زى. هه وسارى نه سپه کهى له بيهه که خست و بهر وه قاميشه لانه که وه رپى کهوت. وه ختيک گه يشته قاميشه لان راهه ستا. ديسان ترسى رپى نيشته وه. ده وران ده ورى ليوارى قاميشه لانه که ناو داي گرته بوو. بئ نه وهى پيلا وه کهى دانئ و ده لينگى پانتو له کهى هه لکا، وه نيئو کهوت و چوه نيئو قاميشه لان. نيئو قاميشه لانه که پر له هيلانه ژهنگه سووره هيلانه زهر گه ته بوو. جالجالو که به بهر بلاوى داويان راهيشته بوو. چند ژوشکى وه بهر پئ هاتن که خويان خر کرد بو وه. به په ناي مه ليک دا تى به رپى که لاقى يه کجار دريژ بوون. بالنده که به قهه نادهم بوو. نادهم راست به په ناي دا رو يشت، نه گهر ده ستى دريژ کردبا، دهى توانى بيگرئ، به لام بالنده که نه سله ميه وه و ته نانه ت له جيتى خو شى نه بزوت. ته نيا چاويکى هه ليئاو ده سبه جئ له سهر يه کى دانا يوه. قاميشه لانه که فينک و تاريک بوو، نادهم به پاريز ده رو يشت، بن قاميشه لانه که پر له ماري کوشنده بوو. له دلئى خو يى دا دهى گوته: "نم نه سپه نه گهر ليتره ش نه بئ، نه دى له کوئ يه؟ نم ژه هره ماره خو نه چوه ته ناسمان. حه قهه له سهر عه رز ده بئ له جيگايه که بئ."

کان يه کهى ديه وه، له سهر کان يه که دريژ بوو، وهک شيرى دايکى بموئ، ده ستى به مژينى ناو کرد. پاش تا ونيک له سهر کان يه که هه ستا. هه ناسه يه کى قولئ هه لکيشاو نه ژنوکانى که توژاوى ببوون ته کاندن. بيرى کرده وه: نم نه سپه نادوژر يته وه، نه گهر يش بدوژر يته وه ناکوژرئ، نه گهر يش که سيک بيکوژئ تا ناخرى عومرى خو شى له خو يى نايينئ. رهنگه نه مرئ، به لام زهليل و ني فليج ده بئ که سه د جار له مردن خهراپتره "و له نه کاو هاوارى کرد: "بؤ که سيک نم نه سپه بکوژئ مردن زه ماوه نده."

سهرانسەرى قامىشەلانەكەى پشكنى، ھەتا نزيك گۆلاوھەكە چوو، ھەم ترساو ھەم خۆشحال بوو. لە كاتى گەران دا لىتكدا لىتكدا تووشى نەو بالندە نارام و بى جوولانە دەبوو. كاتىك لە قامىشەلان ھاتە دەرى ھەتاو ناوا ببوو. گولنىكى زۆر گەورەى دى كە رەنگىكى نامال بنەوشى و نارنجى ھەبوو و بەو ھەموو گولەيەو ھەك بالندەيەك دەچوو:

"ئەسپى خەنەبى لە پر دەچىتە كەولى بالندەيەكەوھ. دەبىتە پەرەسلىزكە بە بن لوتم دا تى دەپەرى. دەخوئىنى و دەلى: "بە پىش لووتى دا دەفرم، لە سمىلى نادەم دەترم."

نادەم يەك بىن لە دلى خۆىدا دووپاتى كردهوھ: "چومە كەولى پەرەسلىزكە، پەرەسلىزكەيەك، دوو پەرەسلىزكە، سى پەرەسلىزكە، پىنج پەرەسلىزكە، دە پەرەسلىزكە، بە پىش لووتى دا فرم، لە سمىلى نادەم ترم."

ھەرچەند ھەولى دەدا نەى دەتوانى ئەم رستانە دووپات نەكاتەوھ، تووھ دەبوو، ھەك شىتەنى لىھاتبوو، بەلام ديسان بە خۆى نەبوو پەيتا پەيتا دووپاتى دەكردهوھ: "بە پىش لووتى دا فرم. لە سمىلى نادەم ترم." چەند لەزەيەك نوقمى خەيال بوو. ھەك كەسىك دەچوو كە لە خەوئ دا بەرئ دا بړوا: "ناكا نەو تەيرە سەوزە لاق درىژە ئەسپى خەنەبى بى؟" بە تەفەنگ سىرەى لە بالندەكە گرت، ترسى رىنىشت و تەفەنگەكەى ھىنايەوھ خوار. دووبارە تەفەنگەكەى ھەلئىنايەوھ، ئەم جارەيان زياتر سام گرتى. ھەك بىنايەمى دەسكرد تەفەنگەكەى ھەلدیناو دايدەنايەوھ، ھەلدیناو دايدەنايەوھ. ئەم كارە بەرەبەرە وا خىزا بوو كە دەستى سىر بوو. لە نەكاو تەفەنگەكە دەرچوو، و لەگەل دەنگى تەقە تەيرە سەوزە لاق درىژەكە بىگيان كەوتە سەر زەوى و ھەر لەوئ بىھەست و خوست كەوت. نادەم چوو تەيرەكەى ھەلگرتەوھ. لاقى زۆر درىژى بالندەكە تەنانەت دووھىندەى بلىنداى مىلى نادەم بوون، لىك كرانەوھ! بالندەكەى فرىدايە سەر عەرزو بە خىزايى لە قامىشەلانەكە ھەدەرگەوت و ھەر بەو خىزايىيەش فەكرى جۆراوچۆرى بە مېشك دا رابوردن، و ھەر بەو خىزايىيەش نەسپەكە بە بەر چارى دا تى پەرى. ئەسپى خەنەبى تەكانىكى دەدايە خۆى، بارىك دەبوو ھەو ھەو بە ناسكىكى سى. ناسكى سى تەكانىكى دەدايە خۆى و دەبوو بە كچىك، دەبوو بە پەرىيەك... و پەرى دەبوو بە كۆترە شاخىلكە. كۆترە شاخىلكە دەچوو پىستى تەيرى باران، تەيرىكى جوان بە دەندووكىكى رىك و پىك و رەنگىكى شىنى يەك دەستەوھ. تەيرى باران دەبوو بە مۆتىكى شىنى يەك رەنگ و سەرانسەرى دەشتى ئاناوارزاي دادەگرت. نەسپ كە نىستا ببوو پەلە مۆتىك، كۆ دەبوو ھەو دەبوو بە شەنگەبىيەك... تاقەدارىك لە نىوھراستى دەشتىدا... شەنگەبى دەبوو بە ناوىكى

روون و به دهشتی دا دهچوه خوار. ناوه که دهبوو به بیئشو و چیمه نیک و بیئشه دهبوو به همور. همور خۆی دهگه یانده سر قه لای ناوارزاو دهبوو به ههژدیهایهک. شه پۆلی ترستیکی بیئنه نداز لهو ههژدیهایه ناده می ریک دهگوشی. ههژدیها زمانه حفتاو دوو لکه که می که وهک گری ناگر سوور بوو، ده رده کیشاو بۆلای دههات. به غاردان له قامیشه لان هاته دهر. روونا کایی وهک بهردیک له روخساری دراو چاوی به تیشک نهنگووتن. به ناچار چهند له حزه یهک چاوی له سه ریهک دانان. هه رکه چاوی هه لئینان، نه سپه که می خۆی دی که که مینک له ولای خۆی پاره وسته او. خۆی هاویشته سر نه سپی بۆره و زۆر به پرتاو لینگی دا. دیسان په رسلیرکه پۆل پۆل به توندی به پیشی دا تی ده پهرین... " به پیش لووتی دا فریم، له سمیلی نادهم تریم... " نادهم نه سپی وه بهر قه مچی و ناوزه نگیان دا. پیاو هه ق بلتی نه سپه بۆره ش یه که باری خۆی توند ده رۆیشت، به لام له گه ل هممو توند رۆیشتنه که می دیسان په رسلیرکه پۆل پۆل به پیشی دا ده رۆیشت. دهنگیک له دهروونی دا له په ستا نهو و شانمی دوویات ده کردنه وه، به پیش لووتی دا... نه سپ گه یشته به ستینیک. پاشان به نه ستیریک دا رۆیشت و گه یشته بیئشه لائیک. له چهند خندهک په ری یه وه، پاشان ورده ورده له پرتاو نیئشه وه و نه جار له گه نداوئیک که وت که هیندی بالایی نه سپه که قول بوو. نه سپ له وئ نه می توانی بیئته دهر و هه ر له وئ دا مایه وه.

نه سپی خه نه می دهچوه پیستی بالنده یه که وه: " به پیش لووتت دا فریم. " دهبوو به لهک له کیتی لاق سوور: " له سه ر سمیلت تریم. " دهبوو به هه لئیه کی چاوزه رد، بیچی سه گینکی عه ره بیی دریزو راکشای به خزیه وه دهگرت: " به پیش لووتت دا تی به تریم... " دهبوو به ره شماریک که له قه دی چناریکی بهرز هالابوو و به ره و هیلانه یه که ده خزی که له تلۆفکی چناره که بوو. به نیازی قووت دانی نهو جووچکانه بوو که له هیلانه که می له سه ر داره که دا بوون، خه ریک بوو سه ری بۆنیو هیلانه که و راست بۆ لای نهو جووچکانه دریز ده کرد که زمانیکی دوونلیقانه می سووری وهک گری ناگریان هه یه. نادهم راست لهو له حزه یه دا تهنه که می داوی. ماره که به گولله یه که له سه ر داره که وه هه لده واسرئ و به مردویی به رده بیئته وه سه ر زوی. ماریکی زۆر دریزه " به پیش لووتی دا فریم... " نادهم نیفلیج ده بی. ده ست و لاقی نادهم وهک ده ست و لاقی " سمایله رز " ده لهرزن. دهستی به لایه که دا خوار ده بن و لاق و له ش و ملی به لایه که می دیکه دا.

سمایله رز لاویکی له و شاهوه به دیمه ن و تهنه نگی یه کی کارامه بوو. له هوا چاوی قولینگی به تیر دهنگاوت. رۆژنکیان که سه رگه رمی راووشکار ده بی، گاکیتی یه که له

رووبه پووی پیددا ده بښ. گاکښووییه کی زور جوان و درېژو باریک. به دلې سمایل دا دښ که: "سمایل نه مهی مه کوژه." گیاوگول و بهردو گل وه زمان دین و ده لښ: "سمایل نه کی نه شوورهی بکوژی." به لام فایده ی چی، قامکی که له سر په لاپیتکه ده بښ کاری خوی ده کاو سمایل له نه کاو ده بښنې که شووره که بوو به دوو که لښکی گمش و به همو ادا چوو. تفهنگه کی له ده ست ده که وښ، ته وای له شی وه نازار دښ و زاری ده که وښته سر که ف.

نادهم نه وای ده ی دی باوه ری پښ نه ده کرد. دهستی بژ چای کرده سیبهر و دیسان به وردی ته ماشای کردو نه مجاریش باوه ری نه کرد. نه وای وا بښه ست و جووله له بهر هه تاو به گهردی بهرزه و به جښ مابوو، بیجگه له نه سپی خه نه یی شتیک نه بوو. تاو ټک ده ست و پښی خوی لښ ون بوون، تفهنگه کی هښایه سر دهستی، هرچند مه وای له گهل نه سپه که زور بوو، دیسان سښه ی لښ گرت، ده ست و لاق و ته وای نه ندای له شی ده لرزین. له حزه یه کی بیری کرده و "بوومه سمایله لرز" ته ماشای نه سپه کی کرد. نه سپ له سر پاشووان راوه ستابوو، دهستی هه لښ نابوون، ده ت گوت ده یه وښ به ناسمان هه للا پروا. وه ک بالنده یه کی نه فسانه یی ده چوو که بالی بهرو ناسمان لښ کرد بښته وه. نادهم نه ی زانی نه سپه که چ ماویه ک ناوا بهرو ناسمان راوه ستا. پښووه کانی له زوی ده دان و دوویاره بهرو ناسمان بهرزی ده کرد نه وه، ده ت گوت خه ریکی سه مایه کی سه یرو بښ وښنه یه. لاقه کانی، ماسوولکه کانی په یکه ری بهرزو ره سه نی راده کشان و نه مجار به نر می شل ده بوونه وه. نادهم به نیازی ته قه کردن دوویاره سښه ی گرت، به لام دهستی وا ده لرزین که نه ی ده توانی تفهنگه کی راست راگرښ.

نه سپ جاریکی دیکه هاته سر پاشووان. نه مجار راوه ستاو پاشان به ده نگښکی پر ناواز حیله یه کی درېژی کښا. حیله که له سه رانه ری دهستی ناناوارزادا زرینگایه وه ده نگدانه وه که ی له بهر ده لانه کانی ناناوارزا گه را. نه مجار نه سپی خه نه یی بهرو روژ ناوا، بهرو گوندی ناناوارزا که وته لښ گدان. نه سپه بوره ش ههروه په یه ووی لهو بکا، که وته لښ گدان. نه گښا نادهم له وه زع و حال ټک دا نه بوو که بیه وښ وه وای نه سپی خه نه یی بکه وښ. نه سپی خه نه یی وا به پرتاوه و پښت که نه ندای راکشای راکشاورتر ببوو و ده ت گوت زگی له گهل روویه ری زوی بووه ته یه ک. نه سپه بوره ی ناده می ش جانانه لښکی ده داو له دورویه ری خوی هه وای وه ک با وه جوولانه وه ده خست، شنه ی تهو بایه بهره بهره ناده می وه هوش خوی هښایه وه. نه سپی خه نه یی له ماویه کی کهم دا بژ لای گوندی ناناوارزا که له پښتی بهر ده لانه کی ناناوارزا هه لکه و ت بوو، شوږ بووه وه. له دورویه ری گوندی ناناوارزا بای دایه وه بژ لای حاجی لارو

"كاميش لىقى" و ھەر بىر خىزايىيە لە حاجىلار تىپىرى و گەيشتە ناكچاساز. وردە وردە لە خىزا رۆيشتنە كەي كەم دەبوو، بەلام بە رادەي پىتويست نەسپە بۆرەي بەجى ھىشتىبوو. نەسپى خەنەيى لە لىتواري ناكچاساز لە نيزيك پۆلە بىيەكان راست راوہستا. وەختىك نادەم دىتى نەسپەكە راوہستا، خۆشحال بوو. نە دەستى دەلەرزى و نە دلەخورپەيەكى ھەبوو. پاش سىرە گرتنىكى ورد دەستى لىكىشا. بەلام لە نەكاو تەماشاي كرد نەسپەكە غەيب بوو. رقى ھەستا. ترسى سوار بوو، بەزەيى بەخۆي دا ھات. چەند رۆژە وەدوای نەسپىك كەوتو، وەدوای نەسپىك كە كەس نازانئى نىنسانە، جندۆكەيە، شەيتانە، پەرىيە، چيە؟... چەند رۆژە وەك سەگ زمانى بە دوای دا كىشاوہ. نەگەر بىئەوہى نەسپەكە بكورئى بچىتەوہ نىو دىتى نابرووى دەچى و نانى دەپرى و دەبى خۆي و ژنەكەي فەعلەيى بكەن. تەواوي بەختيارىيەكەيان بە كوشتنى ئەم نەسپەوہ بەند بوو.

لە لايەكى ديكە بۆخۆشى بە شوورەيى دەزانى. چۆن ناتوانئى نەسپىك بكورئى، نىستا ئەم نەسپە با جندۆكەو پەرى بى، با تارمايى بى، با بە ھەزارويەك نەوع خۆي بگورئى، حۆ كىچ نىە وەبەر گوللە نەيە...

چووہ كە ئەم پۆلە بىيە كە لەحزەيك پىشتەر نەسپەكەي لە پەنا راوہستابوو. لە نەسپە بۆرە داہەزى و ھەوسارەكەي لە دارىك خست. دنيا كەمىك تارىك و مژاوي بوو، داھاتەوہو لەم جىگايە كە پىش تەقەكردن نەسپەكەي لىراوہستابوو، بۆ دلۆپە خوتنىكى روانى. پاشان بەدوای شوئنى نەسپەكەدا بەرەو گۆلاو رۆيشت. نەختىك چووہ پىش، تووشى ناوتىك بوو كە قولت قولت ھەلەدەقولئى. لەنەكاو لە دەشتە سموزەكە راست پەنجا ھەنگاو نەولاتر دەنگى جىلەيك ھات كە تارىكايى شەق كرد. گەرايەوہ، جگە لە كۆمەلە كامىشنىك ھىچى نەدى. بەمغاردان لە گۆلاوہكە ھاتەدەر. نەسپى خەنەيى و نەسپەبۆرە كە بە دارىوہ بەسترايووہ بۆنيان بە يەكترەوہ دەكرد. ئەمە دەرفەتلىك نەبوو كە بتوانئى لە كىس خۆي بەدا. دەسبەجى چۆكى دادا، سىرەي لىگرت و دەستى لىكىشا. بە دەنگى تەقەكەرا زانى نەي ھەنگاوتوہ. چوار فىشەكى ديكەشى بە دوای يەك دا ھارويشتن. لەپر دىتى كە ھەردوو نەسپەكە بە جووتە ھەلەدئىن. نەسپە بۆرە ھەوسارەكەي پساندبوو و لەگەل نەسپى خەنەيى بەرەو نارلىقشلا لىنگيان دەدا. نادەمىش ھەر لەموي لە قەمراخ گۆلاوہكە لەنيو پنگەل دا رەق راما. نەسپەكان لەخوار نارلىقشلاوہ گەرانەوہو راست لەمكاتەدا كە دەيانەويست بە بەردەمى نادەم دا تىپەرن، ئەم كە وەك شىتانی لىھاتبوو چۆكى داداوار پاش سىرەگرتنىكى ورد دەستى لىكىشا، پىنج فىشەكى لەسەر يەك ھارويشتن. يەكىك لە نەسپەكان كەوت. چەند جار بەسپايى جىلانئى و ماوہيەكى زۆر لە تارىكايى دا پەلەقاژەي كرد...

(۲۱)

شهوښکي تهم و مژو قورس و له شان گران بوو. يهک دوو نهستیره ی سیس له ناسمان دا زریوهیان دهات. له بناری کتوه کانی چهپ و راست شوانان ناگریان کردبووه. همهد زۆر باش ریښکایه که شارهزا بوو. ریچکه بزینک بوو باریک و بهردبهرداوی که دهچوه مالتی شومه ته زهره. جگه له هاره ی لیږه وار دهنگینکی دیکه نه ده بیسترا. همهد هه رچهند کۆلی زۆر قورس بوو، بی دهنگ و همرا رتی ده بری. وا ده رۆیشت دت گوت ههنگاو هه ل نا هی تته وه، به لکوو به سپایی به سهر زهوی دا ده خزی. له کاتیک دا زۆر قورس بوو. له گه ل نهو شته قورسانه ی وهک تفهنگ، نیزه، دووربین و نارنجۆک سی قه د فیشه کدانی له قه دی به ستبون و دوو قه دیشی راست و چهپ به شانی دا کردبوون. همهد باشی ده زانی چۆن وهک کهو بهو کویره ری باریکانه دا تی په ری، چونکه خووی پیوه گرتبوو.

دوو روژ بوو لهو کتو و بنه نانه به ری دا ده رۆیشت. به توندی ریښکای ده بری. به هیچ جوړ تووشی سه ریازو جه ندرمه و جوو تیاره کان نه بیوو، به لام وه شک که وتبوو. دت گوت شتیک له فه زای ده ور به ری هه یه، شتیک ی وهک بو سه، شتیک ی وهک چاره روانی. وه ختیک که لهو خواره به "نوور فه تین" دا تی په ری، گوئی له دهنگی ته قه ببوو. وادیار بوو شه ریکی کورتیش بوو، و له بهر نه وهی دهنگی ته قه زوو کپ بوو، وی دهچوو چه ته یهک که له داو که وتوه یان کوژرابی، یان گیرابی. بۆیه همهد زۆر به پاریز ده رۆیشت و زیاتر به لاری یان دا ده رۆیشت:

به لیږه واریکی به رین و چوغردا ده رۆیشت. دهنگی خشمو خشمی لکه داره کان که به شنه بایه کیش ده لر زین، دهاته بهر گوئی.

له مالتى ئومەت نىزىك بېۋەۋە. نېۋەشەۋ درەنگىر بوۋ. چەپى سەگ لەۋ شەۋە درەنگەدا پېشھاتىكى خۇش نەبوۋ.

حەمەد بە بنەبانى دا چوۋە سەربانى ئومەت. سىن جار بەسپايى پىتى بە بانە گلەكەدا دا. ئومەت ئەگەر لە خەۋىش دا بايە، بەۋ دەنگە ۋە خەبەر دەھات و دەھاتەدەر. ئەگىنا يان لە مالت نەبوۋ، يان مەترسىيەكى گەۋرە لەگۆرۈدا بوۋ. حەمەد بە پەلە سىن جارى دىكەش و ئەمجار توندتر پىتى بە بانەكەدا دا، تاۋىك دواتر ھەستى پىيەكى زۆر نارامى گوتى لىبوۋ. رەشايىيەكە چوۋە پشت مالتى و لەسەر زگ بە بنەبانى دا ۋەسەر كەوت بۆ سەربانى و گوتى:

"حەمەد لەسەر زەۋى درىژ بە."

حەمەد دەسبەجى بەسپايى راكشا.

ئومەت لە حالتىك دا دەمى بە گوتى حەمەدەۋە نووساندبوۋ گوتى:

"مالتەكەمان پىر لە سەربازە. دەستى برايمەپەشيش لە تەۋىلەن... بە دواى تۆدا دەگەپىن... مالت بە مالت و دى بە دى و كون بە كون بە دوات دا دەگەپىن. ئىدى كەس نەماۋە نەزانى كە ئەتۆ ھاتوۋىەۋە تورپووس، توو ئەۋ خوايە كى تۆى دىۋە؟"

حەمەد گوتى:

"نازىم، نازىم كى دىۋىمى. بەھەر حال دەبى يەكىك چاۋى پىم كەوتبى..."

ئەمجار بە جۆرىك بە دواتەۋەن، بە جۆرىك ھەموو فېكرو خەيالىيان لەسەر ئەم كارىيە ھەر مەپرسە... تەنانت عەلىسەفابەگ و ئاغاكانى دىكە خەلاتيان بۆ سەرى تۆ دىارى كىردە. ۋەختىك يادەر فارووق باسى دەكرد، گوتىم لىبوۋ. باش ۋايە چەند مانگىك لە تورپووس دوور كەۋىەۋە. بەدوات دا دەگەپىن. ۋەختىك نەيان دىتەيەۋە، ئىدى ماندوۋ دەبن. ھەتا ئەۋ لافارە دەنېشىتەۋە، لىزە دوور كەۋەۋە. لىزە راۋەستە فېشەكم بۆ پەيدا كىردوۋى، لەۋانەيە كە رۆيشتى توۋشى تىك ھەلچوون بى."

ئومەتەزەرد بە دىۋارى دا چوۋە خوار. تارىك دواتر ھاتەۋە. بە دەستىك توررەكەيەك فېشەك و بە دەستەكەي دىكە بوخچەيەك نان و پىخۇرى ھىنابوۋ. بە حەمەدى گوت:

"ھا ئەمانە بگرە. مەچۆۋە دىيەكەي خۇشتان. دوو مانگە جەندرمەي تى خزان."

ۋەختىك حەمەد گوتى: "خەبەرى دىيەكەي خۇمان چىە"، ئومەتەزەرد قەسەكەي پىن بىرى و گوتى:

"ئىدى گىر مەبە، دىيەكەشتان لە جىتى خۇيەتى! بەلام توخوا پىتى تىمەننى، كورە بە دەستى خۇت خۇت توۋش دەكەي. بە پارىژ بە، كىتو و بەندەن پىر لە سەرباز. با پىت بلېم، ئەم

دیهاتیپانه هار بوون. نه گهر بایشت بې، نه گهر براشت بې، دیسان خۆت به کس نیشان مه ده. زوو له تووړووس دهریچو. زور باشه. خواحافیز." دهستی دريژ کرد، له تاریکاییدا دهستی همه دی که وهک به فری سارد بوو گووشی و به دیواری دا خزیه خوار.

همه دیش دهبه جی به بنه بانئ دا رویشته خوارو چووہ نیو لیره وار. به کارامه بی ریچکه بزنیکی که پشتر شاره زای بوو، دپته وهو که وته ری، خیرا دهریشت و نهو ترسه ی له دلئیدا بوو سات به سات زیادی ده کرد. فکره کانی شتو اوو تیکه ل پیکه ل بوون. تهنیاو بی کهس و بی پشت و په نا له نیو چوار دیواری تاریکایی دا گیری کرد بوو "له گه ل دنیا به ک سهر بازو لادینی... که هه موویان دژی بوون، کیتو، به رد، دیهاتیپه کان، دار، گیا، هه موو بوونه وهره کان له تهیری ناسمانه وه تا میروولعی سهر زوی هه موویان له گه لی دوژمن بوون. ناهومی دیپه کی به سام دنیا ی پی تاریک کرد بوو. به ره به ره تامه زرزی و نه زره تی بؤ دیتنی دئیپه کیان زیادی ده کرد. هه رچند دهی زانی نه گهر به چیتته وه دئ چ چاره نووسیکی توش دهب و گیانی به سلامت دهرنابا، به لام بهو حالش وهخت بوو له تاو دئیپه کیان شیت بې: "دیهاتیپه کان چیپان به سهر هاتوه؟ داخوا نیستاش وهختی ریوشوتینی جیژن دروه لانه که دسوتینن و مام دورمووش عملی له حالیک دا لاقه پیره لۆک و ماندوهوه کانی بلیند دهکا دیسان وهک جاران سهمای هالای دهکا؟ دایه خوژی ههروهک جاران تووره یه؟ ژنیکی سهر تووره و تۆسن بوو. وهختیک قهلس ده بوو عهرز ده که وته له رزین و عهرزو عاسمان ژتورزه بهر ده بوون. داخوا گای هه رکهس هی خوئیته تی؟ داخوا هه رکهس خاوه نی نهو زهویپه که دهی کیلی و دایه ده چینی؟" لهو چند سالد دا زور شت فیر ببوو، زور شت... نه گهر یه کیک ده جاریش بیته سهر دنیاو بژی، دیسان زه همه ته بتوانئ به قهده همه د له دنیا به نه زمونن کۆیکاته وه.

عدلی سه فابه گ، عارف صائم بهگ و ناغاکانی دیکه ی چوکوراوا...

ههتا ماویه کی زور همه د نهی ده زانی ناغاکان بؤ له گه لی دوژمنن. با عهبدی خانیشی کوشتی بې، خو عهبدی خان خزمی وان نه بوو، کهس و کاریان نه بوو... همه د نازاریکی به وان نه گه یان دبوو که نه وان سهرانسهری تووړووسی لپیپر کهن له جهندرمه. راستیپه کهی نیستاش به ته واری بوی روون نه بووه که بؤچی ناغاکان نه وهندی له گه ل وی دوژمنن هینده دوژمنایه تیپان له گه ل چه ته کان نیه؟ و ته نانه ت ناگاشیان له هیندیک له چه ته ریگره کان هه یه؟ باشه ده لئین ناغاو خانه کان ههقی خوئیانه، به لام دیهاتیپه کان بؤ؟ له دلئ خویدا

گوتى: "دەتوأم بچمە كۆي؟ ھەموو دەۋرۈبەرى فورات، ھەموو عىلاتە كوردە ناھالىيەكان گەرآم، پەناگايەكم نەدۆزىيەۋە ھاتمەۋە، دىيام لىۋ ۋەدەنگ ھاتو، دىسان ئەمن و ئەو توۋرۈوسە پىرە ماۋىنەۋە. ھاتمەۋە كە لە توۋرۈوس لەسەر خاكى باب و باپىرانم بىرم. بۆنى مردن بە بەرلوتم ھەللادى. مام ئومەتەزەرد! ياغىيەك، يەكى ۋەك ھەمەدۆك كە ئاغاۋ خانەكان بە پىاو نازانى، كەس ۋەخۆي ناگرى. كۆيتم ھەيە بىچىم مام ئومەت! تەيرىكى بال شكاوم، نەگەر پىر بە چىگىكىش بىم، تەننەت بىر كە چەقلىك پەنام نادا...

لە جىگايەك دەگەرآ بۆي رابىكا، بەلام ھىچ كۆي بە بىردا نەدەھات. جىيەكى نەدەھاتە بەرچاۋ. دەھرى بو: "چوۋىنە مالى ۋەسمانزەلە خۆمان شاردەۋە. پىاۋيىكى باش و ساغە، بەلام مندالىكە. نارام و ئۆقرەي نەبوو. دەيەۋىست بە ھەموو كەس بلنى كە ئەمن لە مالىۋىم. دىسان مالى دايقەمەر ئاۋەدان بى... نەگەر لە دەشتى چوكورواۋا دەگىر جەندىرەمە كەوتبايەم، پىرگارىۋوم مەھال بو، ئەودەم خان و ئاغاكان جىژن و زەماۋەندىان دەبوو."

لەسەر رىچكەبىزنىكى نىۋ لىپەۋار بەۋ نىۋەشەۋە راۋەستا. بۆكۆي چوبىا؟ جىيەكى نەبوو بۆي بچى، بچىتە كام لا؟ چەند لەھزە لەۋ تارىكايىيەدا لە جىي خۆي راۋەستا. بىرى لە زۆر مەسەلە كىرەۋە، فكىرى جۆراۋجۆر بە خىرايىيەكى باۋەپىنەكرآۋ بە مېشكى دا دەھاتن و توۋشى يەكتەر دەبوون. داىكى، خەجىچ، مندالەكەي، پورەئىراز، ۋەسمانزەلە... دەھاتنەۋە بەرچاۋى... ھەركە ۋەسمانزەلەي ۋەبىر ھاتەۋە، تىشكىكى ھىۋا لە دلئەدا درەۋشا. ئەمجار كەرىم ئۆغلى و جەبارىش ھەبوون... جەبار نازاۋ جوامىر بو... ئىنى ھىتابوو، دوۋمندالىشى ھەبوون. كورپىك و كچىك. نەگەر بچىتە مالى جەبار؟... بىگومان ئەۋىش لەئىزىر چاۋەدئىرى داىە، ۋەسمانزەلە و كەرىم ئۆغلىش ھەروا... چىا ئىدى بۆ مانەۋە نەدەبوو. ئەي بچىتە كۆي؟

لەۋ نىزىكانە دەبوو ئەشكەۋىتىك ھەبى. زۆرىشى نەماۋو رۆژ بىتتەۋە ۋەخەرىك بوو دىيا روون بىتتەۋە. بۆلاي ئەشكەۋتەكە ۋەپىكەۋت. ۋەختىك دىيا رووناك بوو، ئەۋ گەيشتە ئەشكەۋىتىك كە لەنىۋ بەردەلانىكى بەرزدا بوو. دوو ھەلئۇ لەبەر زاركى ئەشكەۋتەكە بوون. لە ھەردوۋبەرى زارى ئەشكەۋتەكە دارەبەنىك شىن بىۋو. ھەمدە چوۋە ئەشكەۋتەكە. دوو ھەلئۇ ماندوۋەكە بە بىۋازى باليان كىردنەۋە ھەلۋىپىن و ئەۋلاتر نىشتنەۋە.

ھەمدە تەنگەكەي لە شانى دەرھىتا. قايشەكەي لە دەستى ھالاندو لەسەر عەرزى داناۋ ھەركە توۋرەكە فىشەكەكەي لەسەر تەنگەكە دانا، خەۋى لىكەۋت.

لای رۆژئاوایه وه خه بهر هات. برسی و تینوو بوو. هموا بۆنی جاترهو په ربوه شانی لێ ده هات. پێش نه شکه و ته که له گولاله دا ون ببوو که به سه ر شاخه بنه وشه یی به کانی نه شکه و ته که دا به و په له ره ش و سپی و سه وزانه وه داوێنی راخستبوو. گولاله کان نه وه نده سوور بوون که بنیاده م با وه پری نه ده کرد.

حه مه د تا نیستا هه رگیز نه وه نده گولئی سووری له جی به ک نه دیبوو. نه م گوله سوورانه وه ک گپی ناگر له دووریشه وه ده کرا بیان بی نی و بیان ناسیه وه. تفه نگه که ی به شانی دا کرد. تووره که فیشه که که ی به ده سه ته وه گرت و له نه شکه و ته ی وه ده رکه وت. هه لۆکانی به یانی دووباره هاتبوونه وه له سه ر ده رکی نه شکه و ته که هه ل نیشته بوون، به بی وازی هه ل فیرین و ده هه نگاو نه ولاتر به جووته له سه ر لووتکه شاخێک نیشته وه. هه لۆیه کان زۆر پیر بوون. له خواره وه کانی به ک به خو ره خو پێکی نه رم ده رۆشته خوار. حه مه د چوه خوار، هاته سه ر کانی به که، له سه ر نه و پنگه له بلینده که گولئی بنه وشه یی ده رک ده بوون دانیشته. نه و بوخچه یه که نو مه ته زه رد دا بوویه وه له پشتی به ستبوو کردیه وه. چوار پێنج پیواز، شش هیلکه، تۆراغی کی زۆرو سه لکه په نیرکی چه وری تورکه منی و نانیکی زۆری تیدا بوو. به نیشته نا نه که ی خوارد. نه م تویشه وه به شی دوو رۆژی دیکه شی ده بوو. حه مه د پیاوێکی زۆرخۆر نه بوو. به تایبه تی کاتی که دلته نگ بایه زگی خۆی هه ر وه بیر نه ده هاته وه.

حه مه د هه ستا، به ره و شیمال وه پێ که وت. به نیازی دێ به که ی خۆیان بوو. دێ به که ی دینایه به رچاوی خۆی و ناوری نه زه رت له هه ناوی دا هه ل ده گیرسا و ده ی سووتاند و ده ی تونده وه، ده ی زانی به لاقی خۆی به ره و مردن ده چی، به لام نه شی ده توانی نه چی، ده بوو گونده که یان ببینی: "ناکا پێش نه وه ی بی بی نه وه بم." "ناره زوی دیتی هه موو شتیکی هه بوو: چناره نه ستوره که، تافگه ی چناره گه و ره، سما یله زله، ناشی سما یله زله، گۆمی بن چناره گه و ره، جاده ی نارایی به خا که خه نه یی به که یه وه، خارده شتی پر له چه قله شینه که، خانووه کان، خاکی پر نه خش و نیگاری، نه و به ستینه که چۆم له ده و روبه ری دتی دروستی کردبوو، داره کان، چله درکه کان، که نگره کان، مریشه کانی ناوه دانی، نه و جوو جیلانه که وه ک گلۆله موو که وتونه دوا ی مریشه کورک، ... ناره زوی دیتی هه موو شتیکی دتی هه بوو.

دوور مووش عملی به و روانینی گه رم و پر خۆ شه ویستی، به و چاوه دۆست و پرله سۆزو میهره بان یانه وه و زۆر نینسان... دایه خۆری زۆر نینسانتر، زۆر... زبرو که لله ره ق، به لام

ئىنساننەر لە ھەمووان كە نامادەيە گيانىشى لە پىتى ئەو كەسانەدا كە خۆشى دەوين، فېدا بكا. جارىكيان وەختىك ھەمەد نووستبوو، داھەخۆرى دەستى بە سەرى دا ھىنابوو...

ھەمەد ھەرگىز ئەو دەستە گەرمانەي، ئەو دەستانەي كە گەرمى و مېھرەبانى و سۆز خۆشەويستى دەستى داىك و خوشك و برايان ھەبوو، لەبىر نەچووبوو. پىاو حازر دەبوو گيانىشى بىدا بەو مەرجه جارىك داھەخۆرى ناوا لە ناخى دلەوہ دەست بەسەر سەرى دا بىننى... خۆ ئەگەر نەوہش نەبوايە، وا بە دلەوہ دەيگوت "كۆرم، ھەمەد" ھەموو دىناي دىنا. داخوا چۆن لەگەل ھەمەد بەرەوروو دەي؟ لە خۆشىيان خەريك بوو شىت بى. نەي دەزانى دەي بلى چى و چ بكا. مستەفا چووبوك، مام ھەسۆ، وەختىك مام ھەسۆ چاوى پىيەكەوت چ دەكا؟ ھەتەن ھەرەك ھەموو جارىك بە سەرسورماي رادەوہستى و لە حالتىك دا لە خۆشىيان دەستەكانى رىك دەخىننى، بە شانازىيەوہ دەلئى:" ھەمەد تۆزىكى دىكە گەرە بوو، با گەرەتر بى. پىاوى بەسام و ھەيەت باشتر دەتوانى چەتەيى بكا، ھەموو عالەم لىتى دەترسن. ھەر ئەوانەي ئىستا لە ھەمەد دەترسن ئەو دەم ئىدى زراويان لىتى دەچى. "ئەدى مستەفا، ئەو چى دەکرد، چى بە بىردا دەھات، داخوا ترس سوارى دەبوو؟ دەچوو خەبەر بە جەندرمە بىدا؟ ئەويش زنى ھىناوہ و مندالىكى ھەيە. ئەگەر جەبار بزائى دىتە لاي؟ ھەمەد زەردەيەكى كرد و بە باوہرپىكى پتەوہو گوتى "دئ" ئەدى ەلەيەشەل بەو چاوانەوہ كە وەك چاوى رپوى بەھۆش و زىرەكن، بىشەنداز ئىنسان و دۆستىك و برايەكى گيانى بە گيانى.. داخوا ئەو چۆن لەگەلى بەرەوروو دەي؟ سەرى دەباتە پشتەوہو پىدەكەنى. بىپسانەوہ وەك ناوى كانى پىدەكەنى، ھەموو لەشى دەكەوتتە پىكەن، دەستى، روخسارى، چاوەكانى، لەشى، سەرى و تەنانەت لاقە شەلەكەشى پىدەكەنى و لە خۆشىيان شىت دەي...

ھەمەد نوقمى ئەوين و خۆشەويستى لەنيو تۆفانىكى خۆشحالى دا دەفري. ئەوئەندە خىرا دەرپىشت كە دەت گوت لاقەكانى باليان لىپراوہ. بىرى لە ھىچ شتىكى ناخۆش نەدەكردەوہ، تەنانەت لە فكري ئەوہش دا نەبوو كە دئ پرە لە جەندرمەو دەكوزرى. بگرە ئەوہشى بە زەين دا نەدەھات كە ئەگەر نەش كوزرى لانى كەم تووشى وەزەيىكى دژوار و ناخۆش دەي. دەستى كردبوو بە گۆرانى گوتن. زۆر كەم رىدەكەوت گۆرانى بلى. چونكە دەرفەتى ئەوہى نەببوو... دەنگىكى خۆش و دلگىرى ھەبوو.

خەريك بوو ھەتاو بکەوى كە گەيشتە "ئووزوون ئوولووك". لەنيو ناوى ئووزوون ئوولووك دا ماسىيە سوورە خالدارەكان مەلەيان دەكرد، بە جۆرىك ئەگەر دەستت درىژكردبايە دەت توانى

بیان گری. له‌بەر هەر هۆیه‌ک بوو کەس خۆی له ماسی‌یه‌کانی ئووزوون ئوولووک نەدەگەیانندو له ناکام دا هەمیشە له زیاد بوون دا بوون. له‌سەر کانی‌یه‌کە دانیشت، توتشەبەرە‌کە‌ی له‌پیش خۆی دانا، به‌ مست پیتاوتی‌کی پلێشانده‌وه‌و به‌ نانی فەتیر دەستی به‌ خواردنی کرد. جار‌جاریش ورتکه‌نانی بۆ ماسی‌یه‌کان ده‌ ئاوێ ده‌کرد و سه‌یری ده‌کردن که‌ چۆن به‌ کۆمه‌ل هێرش ده‌کەنه‌ سه‌ر کوته‌ نانه‌کان و تیکه‌وه‌ داوین.

به‌ کاوه‌خۆ نانه‌کە‌ی خوارد، ته‌ماشای ماسی‌یه‌کانی کردو هەر له‌وێ راکشا. له‌ منداڵی‌یه‌وه‌ نۆگري ئەم کانی‌یه‌ بوو، له‌بەر هەرچی‌یه‌ک بوو له‌م ده‌ورو به‌ره‌ هه‌ستی به‌ ترس نەدە‌کرد. راست وه‌ک سه‌رده‌می منداڵی بێ‌ترس و دل‌ه‌خوڕیه‌ له‌نیزیک کانی‌یه‌کە‌ خه‌وی لێ‌که‌وت. له‌و وه‌خته‌وه‌ که‌ یاغی بیوو و چووبوو کێوان تا ئیستا خه‌وی وا قوول و ره‌ه‌تی لێ‌نه‌که‌وتبوو. وه‌ختیک وه‌خه‌به‌ر هات بۆخۆشی پیتی سه‌یر بوو. به‌لام هەرچی بێ، نێره‌ خاکی باب و باپیرانی بوو، جینگایه‌کی ناشنا بوو.

شەپۆلی خۆش‌حالی له‌دلی هه‌ل‌ده‌ستاو گیان و له‌شیی له‌ باوه‌ش ده‌گرت. به‌بێ‌سه‌بری چاوه‌پروان بوو تاریک دا‌بێ. هەر دنیا تاریک بێ ده‌چیتته‌ نێو ناوه‌دانی و ده‌چیتته‌ ده‌رکی مالتی دایه‌خۆزی و ده‌لێ: "دایه‌، دایه‌، هاتمه‌وه‌." داخوا دایه‌خۆزی به‌ ده‌نگی‌را ده‌ی‌ناسیتته‌وه‌، یان نا؟" باب، ئەو زۆر به‌هۆشه‌!"

له‌نێو لی‌ره‌وار دا به‌ نه‌سپایی ده‌رژیشت. له‌ رێی لی‌ره‌واره‌وه‌ گه‌یشته‌ بناڕیک که‌ به‌سه‌ر ناوه‌دانیی دا ده‌روانی. له‌بن تاته‌به‌ردی‌کی بلیند ده‌ستی به‌ ته‌ماشای ناوه‌دانی کردو به‌ دیتنی، بیره‌وه‌ری‌یه‌کانی رابردووشی زیندوو بوونه‌وه‌. وه‌بیری هاته‌وه‌ که‌ به‌ منداڵی وه‌ختیک له‌ دایکی زیز ده‌بوو، له‌ مالتی رای ده‌کردو ده‌هاته‌ بن ئەم تاته‌به‌رده‌ داده‌نیشت و له‌ حالیک دا پالتی به‌و به‌رده‌ دووکه‌لاوی‌یه‌وه‌ ده‌دا ته‌ماشای نێو دێی ده‌کردو له‌ فکروه‌ ده‌چوو. ئەم تاته‌ به‌رده‌ بلینده‌ له‌گه‌ل جارن هیچ فەرقي نه‌کردبوو. هه‌روا دووکه‌لاوی بوو. جووتیارو شوانه‌کان حه‌زیان ده‌کرد له‌ بن ئەو تاته‌ به‌رده‌ ئاور بکه‌نه‌وه‌. حه‌مه‌د له‌ نێو دێی جه‌ندرمه‌کانی دی که‌ هاتوچیزیان ده‌کرد، نه‌جار ماله‌کە‌ی خۆیانی له‌نێو ماله‌کانی ناوایی دا ناسیه‌وه‌، گلی سه‌ربانه‌که‌یان سوورو سه‌روو شین و نارنجی بوو، که‌ له‌ بن تیشکی گه‌رم و سپی دا وه‌ک ورده‌ شووشه‌ ده‌دره‌شا. بۆ ئەوه‌ی بانه‌که‌یان قایم بێ، بابی ئەو گله‌ی له‌ جێ‌یه‌کی زۆر دوور‌را هێنابوو. دایکی جوان و میه‌ره‌بان و مولایم و گه‌رم و پڕسۆزی هاته‌وه‌ به‌رچاوانی و به‌ جۆریک خۆی ته‌نیاو بێ‌کە‌س دی که‌ هه‌رگیز له‌سه‌رانسه‌ری ژیا‌نی دا رای هه‌ست نه‌کردبوو. ده‌ورو به‌ری به‌ گولتی پشکووتوو

"ناسفوندل" داپوشرابوو. ههزاران ههنگی جۆراوجۆز به گرمه گرم له بهر سپیه گهرما (حه مه د زۆری حمز له وشه "سپیه گهرما" ده کرد)، به دهوری گوته کان دا ده سووران. سهرتلفکی لکه باریک و بلیندو چره کان گولتکی سپیی به قه د دوگمه یه کیان پتیه بوو.

ته ماشا مالتی خه جیجیتی نه ده کرد. توانای دیتنی ماله که ی وان و داره به رزه که ی بهرده رگایانی نه بوو. به لام سه ره نجام خۆی پتیه رانه گیرا، داره که هات و راست له بهر چاوی شین بوو. وه که شهویکی بپه پرا نه وه به رامبه ری راهه ستا... " دلای تازه لایک به توندی لیتی ده دا، دهنگی دلای وه که دهنگی قومری وابوو، لاره که له نیو توفانی شیتانه ی چاوه کانی دا له بن داره که ویستابوو، کیژۆله هات، ناسک و گهرم و به دلیکی پر له نهوینه وه... " شتیک بهری گهرووی حه مه دی گرت و دوو دلۆپ فرمیسک له چاوه کانی هه لوه رین.

حه مه د بۆ هاته نه ده ره له م حاله چاوی له خانووی عه بدی خانه وه بری. دوو که لیتی که خه ست له کولاو که ی ماله که یان هه لده ستا. سه رانه سه ری گیان و له شی رق دای گرت. حه مه د به دهنگیک که ده ت گوت ده نالینن، گوتی: "نم توانی وه جاخی کویر بکه مه وه، نم توانی نم توانی." به و نازاره وه که هه ناوی پر کرد بوو، هه ستاو که وته ری. نه ختیک دواتر وه خۆی هاته وه و زهرده یه کی هاتن. به رۆژی رووناک خه ریک بوو ده چوه نیو دئییک که پر له جه ندرمه بوو! وه ختیک ده گه راپیه وه بن تاته بهرده بلینده که، نه ختیک نه ولاتر له پشت چله درکیکه وه چاوی به چاوی زیت و بریقه داری کویری که یه که وت. مندا له که به حه به ساوی چاوی تیه بری بوو. زهرده یه کی هاتن، نهویش وه ختیک مندا له بوو، به رۆژی رووناک ده هات له بن نهو چله درکه ده خزاو ته ماشای نهو روودا وانه ی ده کرد که له بن تاته بهرده گه وه که روویان ده دا. ته نانه ت جاریکیان هه ره له بن نهو چله درکه خۆی شارده بو وه وه به دزی چاوی له ناشقینیی سوله یان له گه ل کچی "تو پال نانشا جان" کرد بوو. به لام هه رگیز له بن نهو چله درکه وه به دزی ته ماشای یاغی یه کی نه کرد بوو. کتیه دزی ته ماشا کردنی چه ته یه کی وردیلانه ی دوورین له صل به خه نه جهری چه ره که سی و جووتیک فانوسقه ی زیوکاری کراو له بن فیسه کدانانه وه به نارنجۆکه وه چ که یف و له زه تیکی هه یه.

حه مه د له جیتی خۆی راهه ستابوو و به میه ره بانیه وه ته ماشای مندا له که ی ده کرد. مندا له که تیه گه یشتبوو چه ته که دیو به تی، ده ست و پیتی خۆی ون کرد بوون و خه ریک بوو خۆی ده دزیه وه.

حه مه د به دهنگیک پیکه نیناوی و نه رم و میه ره بانیه گوتی:

"كاكە چووكەلە بە جەندرمەكان مەلئى كە منت دىوہ. نەمن ھەمەدۆكم."

ھەمەد ھىندەى روانىنى بەدزىى مندالەكە لە پشت ئەو چلە دركەوہ پىخۆش بوو كە تەنانت ئەوہشى بۆ گرنىگ نەبوو كە لەوانەىە مندالەكە بچى و خەبەر بە خەلكى ناوہدانى بدا. ھەمەد بە دىتنى دىئەكە بە جۆرىك كەيفى بزووتبوو كە ياغى بوون و ھەمەدۆك بوونى خۆى و ئەو ھكۆومەتە بەھىزەى كە بۆ گرتنى كىتو و بەندەنى پىركردبوو لە جەندرمەو برايمەرەشى نۆكەرو بەكرىگىراوى ناغايان كە بە خويىنى سەرى تىنوو بوو، و ھەموو كەس و ھەموو شتىكى لەبىر چووبووہ. سەرانسەرى وجودى پىر بوو لە دۆستايەتى، شادمانى و ھومىدپىكى مندالانە. دل نەرمى و سۆزىكى گەرم داىدەگرت. بە جۆرىك كە لە نەكاو لەبەر خۆىوہ گوتى: "نەمن تەنانت ناتوانم بالئدەىەكىش بكوژم، ناتوانم مىروولەىەكىش لە بن پىم دا بپلىشىتمەوہ، ناتوانم مىشكىك و پەپولەىەك و بالئدەىەك بگرم، نەوہك پىنى ناخۆش بى." لەو كاتەدا رەنگە لە دنيادا شتىك كە لە ھەمووانى پى سەرىتر بووبى. تەفەنگى دەستى و خەنجەرى بەر پشتىنى و ئەو فىشەكدانانە بووبىن كە لە خۆى دابوون. بە خۆى پىدەكەنى.

لەو بەىنەدا مندالەكە كە لە دەست روانىنى ھەمەدۆك رزگارىى ببوو، وەك رىوىىەك لە بن چلە دركەكە ھاتە دەرى، چەند ھەنگاوتىك بە كۆمەكۆم لە دركەكە دوور كەوتەوہو بە لىنگدان ھەلات. بە دەم راكردنەوہ بەردەوام ناورى دەداىەوہو تەماشاشى ھەمەدۆكى دەكرد. ھەمەدۆك نەم كارەى مندالەكەى لە ھەمووى پى خۆشتر بوو. ئەو مندالە كى بوو؟ وەك ئەندامانى كام بنەمالە دەچوو؟ چونكە زۆر لە قەلافەتى مندالەكە ورد نەببووہو، نەىدەتوانى بۆى بچى كە رەنگە مندالى چ كەسىك بى.

ھەتاو دەت گوت نىازى ناوابوونى نىە، بەرە بەرە ھەوسەلەى بەسەر دەچوو. لە رۆژنەى مالىئ عەبدىخان لە پەستا دووكەل بەرز دەبوو. جەندرمەكان لىكدا لىكدا لەدئى دا بە نىو مالەكان دا ھاتوچۆيان دەكرد. خەلكى دئى كەس بە دەروہ نەبوو، نە ژن، نە پىاو، نەمندال. داخوا ھەموويان زىندانى كردبوون؟ فكرى لەو دووكەلە دەكردەوہ كە لە مالى عەبدىخان ھەلدەستا. ھەر نەم عەبدىخانە بوو ھۆى ئەوہ كە نەتوانى بچىتەوہ دئەىەكەى خۆى و تەنانت پى بنىتە خاكى باب و باپىرانى خۆى. لەحالىك دا ددانى لە چىرەوہ دەبردن، ھاوارى كرد: "وہجاخى كوئر دەكەمەوہ، ناىەلم يەكىشيان زىندوو بى، تەنانت يەكىشيان..."

خۆی له بن تاته بهرده که خلۆز کرده وه پشته له بهرد درا. رۆژ به گهرمای ههتا و سووتا و تاریکایی شهو داهات. بایه که له شیماله وه ههلی کرد، که بۆنی قورسی پنگی کیوی و جاتره و پهروه شانی له گهڵ خۆی هیتنا.

نهو شهوی وه بیر هاته وه که نایب ره جهب دهیه ویست منداله کانی عهبدی بکوژی، و هه مه د راست لهو له حزه یه دا که نایب دهیه ویست دهست له سه ر په لاپیتکه دابگری شهقی له تفهنگه که ی هه ل دابو و گولله کان له نیشانه نه درابوون. داخوا بی کوشتبان باشتر نه بوو؟ منداله کان چ تاوانتکیان هه بوو. داخوا نه وانیش وه ختیگ گه وه بوون، وه که بابیان نابنه به لای گیانی نهو خه لکه؟ با گه وه بن بزانی. له کۆنه وه گوتویانه "گیا له سه ر پنجی خۆی ده پرویتمه." به لام نه مه تیۆری یه کی ته واو ناراسته. بی ری له رابردوو ده کرده وه، له عهبدی خان، له وه کیل باشی عاصم، له یاره ر فارووق، له زۆر شتی دیکه. خه جیح یاره ر فارووق کوشتبوی. وه ختیگ یاره ر فارووقی وه بیر ده هاته وه، رقیکی وه که ژهر تال له دلای دا ده کولی و مووی له شی ده بوونه نه شته ر. پیش کوشتنی فارووق و نه ستانده وه ی تۆله ی خه جیح نایه ری له م دنیا یه بروا. "خوا یه، نه ی خوا ی گه وه، هه تا فارووق نه کوشته، مه رگم به نسیب مه که."

هه ستایه سه ری. له حالیک دا وه که سه رخۆشان به لادا ده هات، شوڤر بووه وه بۆ نیو دی. له پر دیسان دلای پر بوو له شادی. له دلای خۆی دا گوتی: "نه مسال پاییزی دیمه وه دی. نهو رۆژه که جووتیاره کان ده یانه وی زه وی یه کان وه رد بېرن. له ری وشوینی جیژن دا بۆخۆم له گه ل دایه حۆری یه که مین ناگر له دروه لان به رده ده م..." هه تا له دتی نیزیکتر ده بووه وه، لی دانی دلای زیاد ی ده کرد.

له بهر ده رگا راهه ستا. نه ی ده توانی خۆی به سه ر پیته رابگری. نه گه ر پالی وه ده رکه ی نه دابا، ده که وته سه ر عه رز. له کاتیک دا هه ناسه ی گیرابو، به ده نگیک ی پچر پچر گوتی: "دایه حۆری، دایه حۆری!"

دایه حۆری به ته نیا له ژووری بوو، خه ریک بوو خه وی لی بکه وی. پی یی وابوو گو یچکه ی زرینگا وه ته وه، یان خه ون ده بی نی. چاو تکی هه لیتنا و له سه ر یه کی دانانه وه. هه مه د بی ری کرده وه: "هه تمه ن دایه حۆری پی یی وایه نه من مردووم." "دایه حۆری، دایه حۆری!"

دایه حۆری دیسان به و خه یاله که خه ون ده بی نی، چاو تکی هه لیتنا، له بن لیوانه وه دو عایه کی خو یتندو چا وه که ی له سه ر یه ک دانایه وه.

"دایه حۆری، دایه حۆری، ئەمنم هاتوو مەوه." "خوایه، خوایه گیان، دەلتیی خەون نیه، دەنگه که له پشت دەرگاوه دئ، وه که دەنگی حەمه دۆک دەچن، بەلام مومکین نیه." "دایه حۆری، دایه حۆری!"

"با هەستم تەماشایەکی بەردەرکەمی بکەم." له جیتی خۆی هەستا. له نێو خەو و بێداریدا بزوو تە سنۆبەرێکی داگیرساری بە دەستەوه گرت، چووه پاش دەرگاوه به دوودلتییەوه بانگی کرد: "کۆیە؟"

حەمه بەسپایی، بە دەنگێک که به زەحمەت دەبیسترا گوتی: "ئەمنم دایه، دەرگام لێ بکەوه، حەمه دۆکم، کۆری دوونه." دایه حۆری دارگەلەکی راکێشاو دەرگا کرایهوه. حەمه دۆک لەبەر دەرگا راوهستابوو. زمانی رەق بوو. نەیتوانی یەک وشەش قسە بکا. چەند لەحزەیهک هەروا بەرەوپۆوی یەکتەر راوهستان. پاشان حەمه دەستی دایه بن پێلی دایه حۆری و بردیه ژووری. ئەو بزوو تەمی بەدەستیهوه بوو، لەدیواری دا، دایه حۆری لەسەر دۆشەکیک که لەبەر ناگردانه که راخرابوو، دانیشانند. ماوهیهکی زۆر هەردووکیان بێ دەنگ بوون. پاش ماوهیهک دایه حۆری که هاتبووهوه سەرخۆ زۆر بەگەرمی گوتی:

"بەخێر بێی کۆرم، حەمه. کاری چاکت کرد هاتی. ئەمن پێم وابوو ئەتۆ رۆیشتی و بێ سەر و شوێن چووی، کۆرم بەخێر بێی، بەرە کەتت هینا. دئ پر له جەندرمهیه."

حەمه د گوتی:

"دەزائم."

"وه ختێک دەهاتی، کەس نەیدیتی؟"

"مندا لێک دیتمی."

راست لهو دەمه دا لەبن "تاتە بەر دە گەوره که" پەیتا پەیتا دەنگی تەقە بەرز بووهوه. "دایه جەندرمەکان ئەو تەفەنگانە بە منەوه دەنێن. مندا لێک ئەمنی لەبن ئەو تاتە بەر دە دیوو..." "دایه حۆری پێ کەنی و گوتی:

"با بهاوێن، با فیشەکی ئەو حکومەتە کافرەمی به فێرۆ بدن، با به فێرۆیان بدن." حەمه دیش پێ کەنی. زۆر شت بوون دەیهویست له دایه حۆرییان بپرسن، بەلام به هیچ جۆر نەیدەتوانی بپرسن. دەیهویست بپرسن، دورمووش عەلی له کۆیە؟ - ئەگەر مردوه بۆچی

دايه حۆرى چارشيتوى رهشى به خۆيدا نه داوه؟ - داخوا هممو سالتى درپوه لانه كه ناگر تى به رده دن؟ له مو رۆژه وه تا نيتستا جووتياره كان بن نه وهى كهس نازاريان بدا كشت و كالى خويان ده كه ن؟ له ترسى نه وهى نه كا رووداويكى ناخۆش له دى دا هاتبيته پيش، نه يده ويرا پرسيار بكا، به لام له بهر نيگه رانيش خهريك بوو زراوى ده چوو. نه گهر مانگيكيش چاوه پروان باو نه گهر به چاوى پرسياره وه مانگيكى ديكه له چاوى دايه حۆرى به وه رامابايه ديسان نه يده توانى يهك وشهش چيه پرسيار بكا.

دايه حۆرى چاوى له چاوه كه م هوسه له و پرپرسياره كانى هه بوو، به لام به هيچ جزر زمانى بۆ گيژانه وهى خه به ره ناخۆشه كان نه ده كرايه وه. له دلتي خۆى دا ده يگوت: "به سته زمانه ورد بووه، تواوه ته وه، خه لاس بووه، دايكى و خۆشه ويسته كه ي كوژران. منداله تاقانه كه ي كه ته نانه ت پرى چاوان ته ماشاشى نه كرده، كهس نازانى له كوئيه. دايه حۆرى نه گهر به سته زمانه نه وه خه به ره ناخۆشانهش بييسى، ئيدى چيى به سه ر دى؟"

ته ماشاشى چاوه خه مگينه كانى حه مه دۆكى ده كرد: "پياو ناش توانى نه يانلى، ره بى به قورباتان يم پرواننه قه لافه تى. ده لتي منداله مه مكيان له زارى ده ره يتاوه. هيتنده ي نه ماوه ليوان بكا، چلمى هه ل لووشى و ده ست بكا به گريان."

"ده ليم كورم، ده ليم. دلتم بووه ته به رد، بووه ته ناسن. هه موو شتيكت پى ده ليم. شتى وات بۆ باس ده كه م كورم كه نه گهر ناسن بايه م ده توامه وه، ده رزيم. به لام بوومه به رد، بوومه به ردى ره ق و ته حه مووم كرد. به لام نه تو بۆ ده ته وئ نه وه هه موو به دبه ختية، نه وه موو به لايه بييسى و ته حه موولى بكه ي، بۆ كورم. بۆ؟ كورم برىا نه هاتباى. نه تو كه وهك هه ورى باران، وهك هه وريكى ره ش سه رى خۆت هه لگرت و له م دئيه رۆيشتى، بۆ هاتيه وه كورم؟ يه كيئك گوتى چورى ره گه ل چل سواره ي غه يبي كه وتوى، يه كيئك گوتى چوريه لاي مسته فا كه مال پاشا بوويه فه رمانده رى سوياكه ي، يه كيئك گوتى بوويه ته يريكى گه وره هه موو شه وئ ده چيه سه ر گللكۆى دايك ت و هه تا به رى به يانى له سه ر قه برى دوونه چه رخان ده ده ي و به زمانى بالئندان دوعاى بۆ ده كه ي. له سه ر گللكۆى خه جيغيش هه روا... بۆ هاتيه وه كورم؟ چۆنت پى بليم كه له م دئيه دا چ رووى داوه؟ ته ماشاشى سه رم كه داخوا ده توانى تاله موويه كى ره شى تيدا وه بييسى؟ ته ماشاشى روخسارم كه، ده توانى جيى بن چرچ ولۆچى تيدا وه بييسى؟ وه ختياك ده رۆيشتى ناوا بووم؟"

له حەمەدییهوه رامابوو و له دلتی خۆی دا قسەى دەکرد. حەمەد دەستەکانى بە جۆرتیک کەوتبوونە هەلپەو روخسارى بە جۆرتیک نارەحەت و پڕ نازارو تیک چوو بوو کە دەت گوت ئەوێ بە دلتی دایەحۆرىدا دى، دەیبیسى و هەستى پى دەکا. دایەحۆرى بیری دەکردەو کە بە هەرحال سەرەنجام هەموو شتیک تى دەگا، کەستیک توانیویەتى ئەو هەموو بەلاو کۆترەوهرییه تەحەمۆل بکا، دیارە توانای هەلگرتنى بارى ئەوى دیکەشى هەیه، ئەجا ئەو حەمەدۆکە، خۆ منداڵ نیە.

دایەحۆرى وەختیک بریاری دا ئەوێ بووە باسى بکا، پۆرگی چەندین سالی درا. بەگریانەو قسەى دەکردو دەردى دلتی هەل دەپشت و باسى هەموو بەسەرھاتیکیشى بە رستەى "ئەگەر ناسن بام دەرزیم، بەلام بوومە خۆل و تەحەمۆل کرد" تەواو دەکرد. بۆ دوونە، بۆ خەجیج، دورمووش عەلى و منداڵەکانى گریاو پیتی هەلگوتن.

حەمەد پى ئەوێ ئالوگۆرتیک بەسەر وەزعی سەرۆچارىدا بى، وەك بەرد، وەك دیوارتیک رەق رامابوو، گوتی دەدایە قسەکانى دایەحۆرى. لەدەرئ دەنگى تەقە دەھات، بەلام ئەم دووانە لە وەزە و حالیک دابوون دەت گوت گوتیان لەهیچ نیە.

دایەحۆرى پاش شیوەن و گریانیکى زۆر فرمیسكى چاوى و ناوى لووتى بە لکى چارشێوئەکى سربنەووە لە جینی خۆى هەستاو گوتى:

"خوام کۆژى کورم. لە خۆشیی تۆ لەبیرم چوو کە لە رتیی دورووە هاتووی. خوا حۆرى بەخت رەش بکوژى. لە برسام کوشتى."

دەسبەجى چوو سفەرەى هیناو لە پيش حەمەد لىکى کردەو. سفەرەیکى دەزوى جوانى پڕ نەخش و نیگار بوو. پیالە ماستیک و شیلەیک و نەختیک هەنگوین و کەمیک پەنیری هیناو گوتى:

"ئەدى کورم، دایەحۆرى بە قوریانت بى... ئى، دەبلى بزائم لەکوئى بووى. رژیشتى و بە جاریک خۆت ون کرد. چووئە کوئى؟"

حەمەد وەلامى نەدایەو. گیتۆ خۆل بوو و روخسارى وەك بەردى رەق و ابوو. پارووە نانیکی لە شیلەکە هەل کیشاو پاشان لە ماستەکەى دا، پارووی لە زارى خست و دەستى کرد بە جوینى، بەلام نەیتوانى قووتى بدا. پاروو بە گەرۆوى دا نەدەچوو. ئەوئەندە روون بوو کە دورمووش عەلى بە مردنى خۆى نەمردبوو، بەلکوو کوشتبوویان، بەلام چۆن؟ پى هەللا گوتنەکەى دایەحۆرییش شتیکى روون نەدەکردەو. تەنیا ئەوئەندەى لى دەرکەوت

که: "دیهاتییه‌کان له‌گه‌ل دایه‌حۆزیت بوونه دوژمن، مالتی هه‌موو دیهاتییه‌کان تالان کراوه." کئ مالتی دیهاتییه‌کانی تالان کردبوو؟

نه‌گه‌ر پارووه‌که‌ی قووت نه‌دابایه، دایه‌حۆزی نار‌ه‌ح‌ه‌ت ده‌بوو. دووباره ده‌ستی کرده‌وه به جوین، سه‌ره‌نجام به زۆر قووتی دا. به‌لام کۆخه‌یه‌کی سوار بوو چ کۆخه‌یه‌ک، ده‌ت گوت قه‌ت ناب‌ریتته‌وه. پاش نه‌وه‌ی کۆخه‌که‌ی نیشته‌وه ده‌ستی دایه‌حۆزیی که وه‌ک ناگر دایسا، گرت و گوتی:

"دایه، هه‌موو شتیکم پئ بلتی. چاره نیه ده‌بئ هه‌موو شتی‌ک ته‌حه‌م‌مول بکه‌ین. نانه‌که‌م به گه‌روودا ناچیتته‌خوار. نانه‌که‌ت نه‌گه‌ر زه‌ه‌ریش بایه ده‌م خوارد، به‌لام به‌گه‌رووم دا ناچئ." دایه‌حۆزی به‌ نارامی، هه‌روا بزانه هیچ نه‌بووه ددانی به‌ جه‌رگی خۆی دا. گرت و ده‌ستی به قسان کرد:

"گورم حه‌مه‌د، هه‌رکه نه‌تۆ له‌ دیتی وه‌ده‌ر که‌وتی... دیهاتییه‌کان خۆش‌حال بوون، به‌لام دوايه ترسیان پئ نیشته. نه‌وان پئ‌یان وابوو عه‌بدی نه‌مردوه، به‌لام دوايه‌که‌ی تی‌گه‌یشته‌ن کوژراوه‌و نه‌ویش به‌ گولله‌ی وه‌ره‌ندیل که‌ سه‌ر دل‌ی گرتوه. زۆر خۆش‌حال بوون. پاشان خه‌لکی هه‌ر پینچ گوندی خارده‌شت کۆبوونه‌وه، جیژنیان کرد، جیژنی‌ک که‌ نه‌وه‌تا دنیا دنیایه‌ شتی وای تیدا نه‌بووه. کچۆلان جوانترین جل و به‌رگی خۆیانیان له‌به‌ر کرد، پیریزنان چارشیوی سپییان له‌سه‌ر نا، چارشیوی سپیی وه‌ک به‌فر، ده‌هۆل و زورنا لئ‌درا، بوو به‌ سه‌ماو هه‌لپه‌رینی‌ک هه‌ر مه‌پرسه. ته‌نانه‌ت عه‌لی دورمووشی مامیشت به‌و نه‌خۆشی‌یه‌ی هه‌لپه‌ری. دوايه‌ش به‌یانی‌یه‌کی زوو پینش هه‌تاو که‌وتن خه‌لکی پینچ ئاوه‌دانی، ژن، پیاو، ساغ، نه‌خۆش و گه‌وره‌و چوک هه‌موو چوونه‌ درووه‌لان و درووه‌لانه‌که‌مان سووتاند. پیم وانیه هیچ بنیاده‌مینک تا نه‌و رۆژه خۆشیی وای دبیین. یه‌ک دوو سالان وابوو، هه‌موو شتی‌ک زۆرو زه‌ه‌ند. شه‌وی نه‌و رۆژه‌ی درووه‌لانه‌که‌مان سووتاند، له‌سه‌ر لووتکه‌ی عه‌لی‌کۆ نووریک ده‌رکه‌وت. سئ شه‌وو رۆژان لووتکه‌ی عه‌لی‌کۆ له‌ نوور دا نووم بوو، سئ شه‌ومان سه‌ری عه‌لی‌کۆ وه‌ک رۆژ رووناک بوو. دیهاتییه‌کان له‌و باره‌یه‌وه ئیدی خۆش‌حال بوون. سالتیک تی‌په‌ری. سالتی دواتر جیژنیکی باشترو جوانترین گرت. درووه‌لانه‌که‌ش جوانتر ده‌سووتا! نووره‌که‌ی سه‌ر عه‌لی‌کۆش جوانتر دیار بوو، سالتی سیه‌م له‌ویش جوانتر..."

جیژنیکی باش و حیسابی... عه‌لی دورمووش مه‌شخه‌لتی به‌ده‌سته‌وه بوو هه‌ل‌ده‌په‌ری، ده‌زانی که‌ نه‌و زۆر جوان هه‌ل‌ده‌په‌ری. به‌ده‌م هه‌لپه‌رینه‌وه ده‌چو ناگر له

درووه لانه كه بهربدا. له پر له دووره وه دهنګى سى تفهنگان هات، ته ماشاى وتمان كرد ديتمان سوارىك له نيتو ته پ و توژدا وهك بريسه كه دى، گه يشته جى و نه سپه كهى بؤ لاي دورمووش عهلى لى خورى كه له په ناي پؤله درويهك راوه ستابوو. دورمووش عهلى كهوت، سوار نه سپه كهى وه سهر دورمووش عهلى په راندو له بن چنگه نه سپان دا شيتلاى. به دواى وى دا ده سوارى ديكه گه يشتنى، چه كيان پى بوو. نه سپه كانيان به ره و ژن ومندا لى لىنگ دان. نه سپان لىنگ دان و ته قه يان كرد. زؤر ژن بريندار بوون، پينچ مندا لى كوژران، دوويان كچؤله بوون. مامه دورمووش عهليت دوو روژى ديكه ژيا. زؤرى سلاو ده گه ياندى. گوتى به كورپه كه م بلين كارى چاكى كرد، هر چه ند ناخره كهى باش نه بوو، به لام كارى چاكى كرد. نه دى كورم تاوا، نه و سالة دروه لان نه سوتا. له سهر عهلى كؤ نوور دهر نه كهوت. مامه دورمووش عهليشت مرد. له ناخر هه ناسه وى دا ههر له فكرى توژدا بوو. ده زانى نه و سواره وى هات كى بوو؟ هه مزه كه چه لىك هه يه ها؟ براى عهبدى كه عهبدى له دى ده رك دبوو. هه تا عهبدى ما بوو له م دوروبه رانه ديار نه بوو. وه بيرت هاته وه همه ده؟"

"وه بيرم هاته وه دا يه."

هه مزه كه چه لى له نيتو دى ما يه وه. دوروبه رى پر بوو له چه كدار، جه ندرمه كانيش له سه ريان ده كرده وه. كارى كى كرد كه خه لك سه د خؤزگه يان بؤ عهبدى خواست."

دا يه خوژى به سؤزى دلوه له په ستا نه و به لايانه وى ده گيتر ايه وه كه هه مزه به سهر ديهاتى يه كانى هيتنابوو، ده وى گوت و ده وى گوت وه، پاشان بى دهنګ ده بوو و ماوه يه كى زؤر له همه ده وه راده ما.

هه مزه كه چه لى براى هه قى عهبدى خان بوو. عهبدى خوښى نه ده ويست. بؤيه وه ختلك ده بيتته پازده سالة له ناسياب چه شمه دهرى ده كار رى گاي نادا بيتته وه خارده شت. هه مزه كه چه لى له و كاته وه ته نيا يهك جار ديتته وه خارده شت، به لام ده سه به جى ده وى گرن و ده وى به نه لاي عهبدى خان. به ده ستورى وى سى شه و سى روژانى داركارى ده كهن و پاشانيش به نيوه گيانى له پشتى نه سپى كى قايم ده كهن و وهك كه لاکه سه گي ك له خارده شت فرتى ده دهنه دهرى. هه مزه كه چه لى پاش نه و داركارى يه سامناكه بى هؤش ده كه وى. بنه ماله وى "يوورك" كه به بيهؤش وى ده وى دؤز نه وه، پى راده گهن و پاش نه وه وى چاك ده بيتته وه ماوه يهك له لاي وان ده بى به شوان. پاشانيش له دى يه كى نيزيك "تهل ته په" ده بيتته وه رگيتر كه.

همزه، وهك عەبدىخان كورتهبالاؤ خرىنه نەبوو. بالا بەرزو چوارشانو بەخۆزە بوو. بە خەبەرى مردنى برايه كەى زۆر خۆشحال بوو، لەخۆشيان نەى دەزانى چ دەكا. سىرۆزان وهك سەرخۆشان بەنىتو ئاوه دانى دا دەگەراو تووشى هەركەس دەبوو، دەى گوت: "كاكمت كوشت" دوايهش رووداوه كەى لەبىر خۆى بردهوهو ديسان بووهوه بە وهرگىر كە.

رۆژتيكان "پتراخ ئۆغلى" لە خاردهشتهوه هاته سەردانى. پياويكى زۆرلىتى و دەم هەراش بوو. هەر كە گەيشته جى پەرسى:

"ئەتۆ پياويكى زۆر گەوجى. چما نەت بيستوه براكتيان كوشتوه؟"

همزه كەچەل وەلامى دايهوه:

"بۆجى، بيستومەو زۆرىشم پىخۆش بوو كە سەقەت بووه."

"پىخۆش بوونەكەت بەجىتى خۆى. چما نەت بيستوه دىهاتىيهكان زەوىيهكانيان لەنىتو

خۆيان دا دابەش كردوه؟"

"بۆجى، بيستومە."

"ئەوهشت بيستوه كە هەموو سالى جىژن دەكەن و دەچن درۆوه لانه كە دەسووتىن؟"

"ئەوهشم بيستوه."

"ئەوه چۆن؟ ئەوهشت بيستوه كە لەسەر عەلىكۆ نورتيك هەل دەبى؟"

"ئەدى بيستومە."

"دەزانى ژنەكانى عەبدىخان هەردووكانيان بيتهژن؟"

"دەزانم."

پتراخ ئۆغلى نەراندى:

"سەگباب، نەگەر هەموو ئەمانەت بيستوهو دەزانى، بۆ لىترە شاگردى دەكەى، سەگبابى

نەفام، ئەتۆ كە دەتوانى بيبە ناغاي خاردهشت، پاشايەتى بكەى، چۆن لىترە بوويه وهرگىر كەو

شاگردى دەكەى؟"

پتراخ ئۆغلى زۆر پىر بوو. همزه گوتى:

"ئەتۆ راست دەكەى."

"ئىستا كە ئەمن راست دەكەم، وهختيك كارەكان دروست بوون لەوى زەوىيهكەم دەدەيهى،

زەوىيهكى بەدلى خۆم؟"

"همزه كەچەل گوتى: "دەت دەمى."

دهسبهجئ همر ئهو رۆژه دهست بهكار بوون. ههمزهكهچهل بهو دراوه كه له شاگردى پاشهكهوتى كردبوو، جووتيك چهكمه، پانتۆلئىكى لهبار، چاكهتئىك و كلاوتئىكى كرپن. پاشانىش به قهرزو قۆله نهسپئىكى چالاكى رهگهز ئىنگليزى و تفهنگليزى نهلمانئى بهسهد فېشهكهوه پيدا كردو حموت ههشت بهرهللاى گوىپرو پياوكوژى له دهورى خۆى هالاندن. پتراخ نۆغلى له پيشهوهو نهوانى ديكه به دواى دا، چوون بۆ خاردهشت. چهند حموتوويهك لهو خوارانه چاوهپرئ مان. ههمزهكهچهل همر كارئك دهى كرد به رئنوئىنى پتراخ نۆغلى بوو.

راست لهو كاتدا كه دئيهاتئيهكان خهريك بوون دروهلانكه ناگردهن...

بهم جۆره دئيهاتئيهكان چاوترسئىن بوون... دهمايهوه حكومەت، نۆرهى ويش دههات...

دئيهاتئيهكان دهستيان نهكردهوه. وهك بهرخ و مهر تهسليم بوون، تهناهت ژمارهيهكى زۆريان به عوزر هئنانهوه چوونه لاي ههمزه لهكن وى جنئويان به حمهدۆك دان.

همر ئهو رۆژه ههمزه كهچهل مهلاى "گوىتفهك لى"ى بانگ كردو ههردوو ژنهكهى عهبدئى له خۆى ماره كردن. سهرى شهوئ لهگهل يهكتئىيان و لاي بهيانئى لهگهل نهوى ديكئىيان سهرجئئى كردو بهم جۆره رهزامهئدى تهواوى دلئى ههردوو ژنهكهى راكئشا.

له پاشانىش رهويهك جهندرمه، وهكيل باشى و مولازئى هئنانه ناوهدانئى و ههموو رۆژئ مهرى بۆ سهر برپىن و باج و پئتاكى بۆ كۆكردهوه.

"دهبهرت دهمرم حمهد، ئىدى نهوى ديكهى با نهئيم كوړم، حمز ناكمم گوئت لئىبئ. ههمزه كهچهل وهلامئى بۆ دئيهاتئيهكان نارد كه سئ ساله چاندووتانهو كۆتان كردۆتهوهو ملكانهتان نهداوه. ههرچى لهم سئ سالهدا كۆتان كردوتهوه لئتان دهستئيم. وهكيل باشئيهك و جهندرمهئى وهپئش خۆى دان و مال به مال ناوهدانئى پشكنئى. لهمالئى جووتيارهكان دا ههرچى ناردو گهئم و رۆن و نهسپ و گاو ولاغ و سهرت نهيهشئيم ههرچى ههبوو و نهبوو خپرى كردهوهو بردى له عهمبارئ عهبدئى كرد. نهو ساله دئيهاتئيهكان ههموويان تووشى برسئهئى بوون، وهك گورگى برسى دهيان لوورانئد. دئيهاتئى دهرويهر كه خهبهريان بيستبوو، نهوهئدهئى له دهستيان هات نانيان بۆ هئنانئى. زۆر كهسئش بارئان كرد بۆ گوندهكانئى نيزيك... زستانئى نهو ساله پازده كهس له برسان زگئيان بائى كردو مردن. نهگهر هاتئى كهسيانت له دهريئ دئى؟ ناش بئ بيان بيئنى كوړم، ههموويان رووت و قووتن... روويان نيئه بيئنه دهريئ..."

حهمهده به دهنگئىك كهبه حال و بال دهبيسترا، پرسئ:

"عهلئيهشهل چئ بووه؟"

"ئەو، ئەو بووئە سەگى ھەمزەكەچەل... ھەر بۆخۇى دارونەدارى دېھاتىيەكانى بىردە
عەمبارى عەبدى. ئەمەن پىم نەگوتى بىكۆزە، پىم نەگوتى ئەو خەنجەرە درىژەى دەزگى راکەو
بىكۆزە، پىم نەگوتى؟"

ھەمەد لە ھايتىك دا بە لادا دەھات، لە جىي خۇى ھەستا، ۋەك مردووانى لىھاتبوو،
ئەىدەتوانى بە پىتوہ راوہستى، دەستى بە ئەستوندەكەكەوہ گرت. پاشان بە لاجەلاج ھاتە دەرى
ۋەك سەرخۆشان بەرەو خار دەشت شۆپ بووہوہ. ددانى بەسەر يەك دا چەسپىبون، ھەموو
لەشى دەلەرزى. يەكەمىن رووناكايى بەيانى ھەمەدى دىت كە ۋەك تاتەبەردىك لە نىتوہ پراستى
درووہلان دا رەق راوہستاوہ. روخسارى بىپرەنگ ۋەك بەفر ساردو سپ بوو، سىبەرە درىژەكەى
كەوتىبووہ سەر زەوى. نىوہرۆ داھات ھەمەد ھەروا بىجوولە راوہستا، سىبەرەكەى خىر بووہوہ
ۋەك كەلافە دەزوويەك كەوتە بەر پىيانى. نىتوہ داھات ۋە ئەجار بوو بە شوہ.

پاش رۆيشتنى ھەمەد داىەخۆرى دەرىپرە دەرى، ھەموو جىيەكى بەدوادا گەپرا. ۋەختىك
ھەتا ۋەكوت ديسان ۋەدوای كەوت. لای نىتواري بەفكرىدا ھات كە سەرىكى درووہلانىش بەدا،
تەماشای كرد دىتى ھەمەد لە نىتوہ پراستى درووہلان دا چەقىوہ. بە غاردان ۋە كەوتن ۋە
ھەستانەوہ ھاتە لای. ھەمەدى بە كزى ۋە بە ددانى قفل بووہوہ دى.

"كۆرپ ئەمەن تۆم كوشت... ياللا زووبە، جەندرمە دەت بىنن، يەكىكىيان بت بىنن بەسە...
قۆلى گرت ۋە بردىە سەر جۆگە ناوتىك كە بەو نىزىكانە دا دەپۆيشت، لەسەر چلە ئالەتتىك درىژى
كردو ناوى لەسەر و چاوان پىرژاند. قسەى خۆشى بۆ كردن، پىكەنى، كارى سەيرو سەمەرەى
كردن ھەتا بەرە بەرە ھەمەد ھاتەوہ سەرخۆى ۋە گوتى:

"دايە، دايكە جوانەكەم، باشترىن دايكى دنيا، زۆرم خەراپە دەرھەقى تۆ كرد."

سەرى ھىنايەپىتش، دەستى خۆرى بۆ لىتوى برد، ماچى كردو گوتى:

"دايە بە عەلىيەشەل بلى بىمىنن."

دايەخۆرى خەرىك بوو بلى نا، بەلام پەژىوان بووہوہ. مىلى بەلاوہ ناو گوتى:

"باشە كۆرپ. نىستا دەچم، شوئ دەىنىرمە لات. ھەمەد بە قورىانت بىم متمانە بەو
كافرى مەكە. ھەرىنا بەلايەكى بەسەر ھىناى. دى پرە لە جەندرمە. ئەو لەگەل ھەمزەو
جەندرمەكان گىانى بە گىانىيە. بەقورىانت بىم، وریای خۆت بە... تەنیا ئەتۆمان بۆ ماوى..."

ناسن بوومايە دەرژىم ۋە دەبوومە خاك. بوومە مستىك خاك، بۆيە توانىم بىنن... خاك،
خاك. بوومە خاك ۋە توانىم بىنن.

(۲۲)

"نیدریس بهگ" سی سال ديار بو. پیاویکی که له گهت و باریکه له بو. به چاوی زهردو لووتی قه پۆزبه رانی و دهم و چاوی درێژوو که یه وه، وه که ده عبايه کی به ده گهن، وه حشی و له رام کردن نه هاتوو ده چوو که له دنیا به کی نه ناسراوه هاتبیتته سهر نهم دنیا به. بوونه وه ریتکی نه فسووناوی و پیروز بو. سمیله درێژه کانی داچۆر ابون. قامکی زۆر شووش و باریک و جوان بوون. که سیک یه کهم جار له گه لی به ره و پروو بووايه، نه نه نداسی ده دی، نه چاوه زهرده کانی سهرنجی بیان راده کیتشا، نه سمیله درێژو بریقه داره زهرده کانی و نه مووه کانی. به لکوو له یه کهم دیدار دا پیاو قامکه زۆر درێژو جوانه کانیی ده دی و مات و همیران ده بوو.

بابی، یه کیتک له سه رۆک عیله کانی چه رکهس بو، که له زه مانی عوسمانی یه کان دا له گه ل عیلی خزی له قه فقاژه وه کۆچ ده کاو رووبه پرووی قه لای ناناوارزا له به ری لای جنوویی چۆمی جهیهان نیشته جی ده بچ و دئییه که به ناوی ناک مهزار دروست ده کا.

له سه ره تادا زۆریان له بهر مییش و مه گه زو مالاریاو گهرمای چوکورواوا نه خۆش بوون، به شیکیش له بهرین چوون. سی چوار سال پی چوو ههتا خوویان به ناوو ههوا ی چوکورواوا وه گرت. به لام لهو ماوه یه دا ژماره یان هاتبووه سهر نیوی و هه موو نهو نه سپ و مال و حیوانی له قه فقاژه وه له گه ل خۆیان هینابوو، له نیتو چووبوو. له پاشان نهو چه رکه سانه ی له چوکورواوا نیشته جی ببوون نه سپی زۆر جوانیان له ره گه زی چوکورواوا پهروه ده کردن. دایان چاند، هه لیان گرت. ههتا نه ودهم له چوکورواوا کهس باغی میوه ی نه دیبوو. له ههوا ی گهرمی چوکورواوا داری میوه یان ناشتن. له ته نیشته خانووی به چرپ و چالی تورکه نه کان دئییه کیان له دارو بهردو قور ساز کرد به خانووی دوو نهۆمه وه که کۆلان و شه قامیشی هه بوون.

ئەوان لەسەر ئەو زەویيە بەخێرو بێرانی بەناغەي ژيانئیکي بەختەوەرانیان دارشت. لەبەر پەرەردە کردنی ئەسپی جوان جوان و میوهی درشت و باش و بەهۆی نازیەتی و جوامیترییەوه لە سەرئەسەری دەشتی دا ناوبانگیان دەرکرد. ئەوان وەك چەرکەسەکانی دیکەي چوکورواوا دەستیان نەکرد بە ئەسپ دزین... فەرمانەکانی سەرکردەي خۆیان بێئەملاو ئەولا بەرپۆه دەبردو داب و شوئینئیک که لە قەققاز هەیان بوو، هەرwa پاراستیان.

ئەم ژیانە رێک و پێک و بەختەوەرانیە سالانی سال هەتا رۆژئیک که ترومبیلئیکي فۆردی رەش لەبەر دەرکی دوا سەرکردەیان ئیدریس بەگ راوەستا، درێژەي هەبوو. ترومبیلئیک پر لە تۆزو خۆل بوو. چاوه زەلامەکانی لەبن تۆزوخۆل دا لەبەر گەرمای چوکورواوا دەدرەوشان. هەتا ئەو رۆژه جگە لە چەند کەس که چووونە سەریازی، هیچ کام لە دێهاتئیکان ترومبیلئیان نەدیوو. هەموویان پیرو لاو و ژن و پیاو و مندال بە ترس و سەرسورمانەوه تەماشای ئەو شتە سەیرو سەمەرەیهیان دەکرد که چاوئیکي زەلام و بریسکەداری هەبوون. هیندئ کەس بە دیتنی ئەو بوونەوهرە سەیره خۆشحال بوون و هیندئیکش ترس و سامئیکي تال و شوومیان بەسەردا زال بوو.

دوو پیاو لە ترومبیلئیکە دابەزین. یەکیان پیاوئیکي بەخۆوه بوو، که برۆیکي رەشی پڕیشتی هەبوون، لیبائیئیکي رەشی لەبەردا بوو، کلاوئیکي گەرگەری رەشی لەسەر نابوو. چەند هەودا زنجیر سەعاتی زێر لەسەر نیوکی بریسکە بریسکیان بوو. قیت راوەستا بوو دەت گوت خەدەنگی قووت داوه، بە سیلهی چاوه تەماشای دەورویەری دەکردو نازی بەسەر عەرزو عاسمان دا دەکرد. دەت گوت کێو و دەشت و عەرزو عاسمان و هەموو بوونەوهرەکانی دنیا ئەو دروستی کردوون. پینشوازیی ئیدریس بەگ لەو کابرایەش سەرسورھینەر بوو. لەبەر ئەو نیوهخوایه دوولا هاتەوهو نیکلامی بۆ کێشا. چەرکەسە بەسال داگەوتووهکان لەم کردەوهیهی ئیدریس بەگ زۆر توورە بوون و لەو کاتەدا زۆریان پێ سەیر بوو. پیاوئیکي خاکی لەبەر بە دواي پیاوه بەرگ رەشەکەدا لە ترومبیل دابەزی، دوگمەي چاکەتەکەي داخست و لە حالئیک دا دەستی لەسەر دوگمەي چاکەتەکەي بوو، وەدواي کەوت. ئەو وەك بازی راوئ نامادەي بەرپۆهبردنی فەرمان بوو.

چەرکەسەکان دەسبەجئ فەکیان کرد که ئەو پیاوه دەبێ پیاوئیکي گۆرەو گرانی وەك قەیسەر بێ، بەلام داخوا کێ بوو؟ چ کاره بوو؟

ئیدریس بەگ نەختئیک بە حەبەساوی و زۆر بە سام رێنیشتوویی ئەوی بۆ مالتی خۆي بانگ هینشتن کرد. میوانی تازهاتوو بێدەنگ بوو. کاتئیک دەچوونە ژوورئ، ئەو پیاوهی لە دواي

میوانه قه‌لوه‌که‌وه ده‌رۆ‌یشت ناو‌تیک‌ی به‌ گوتی ئیدریس به‌گ دا چپاند. ئیدریس به‌گ ره‌نگی به‌ رووانه‌وه نه‌ماو چهند قاتی پیشوو هه‌ژاو سام گرتی:

"زۆر به‌خیر بین خان، به‌خیر بین، خێرو به‌ره‌که‌تتان هینا. دێ‌یه‌که‌تان گه‌وره‌ کردین خان، شانازی‌یه‌کی گه‌وره‌تان داینی..."

پیاهه‌ زه‌لامه‌که‌ ده‌سته‌ قه‌لوه‌که‌ی له‌ سه‌ره‌خۆ بۆ لای ئیدریس به‌گ درێژ کرد. ئیدریس به‌گ ده‌ستی وی گوش‌ی به‌لام ماچی نه‌کرد. نیشانه‌ی نا‌ره‌زایی له‌ نێ‌و‌چاوانی کابرای زه‌لامه‌دا به‌رچاو که‌وت. ئیدریس به‌گ‌یش دیتی و هه‌ستی پێ‌کرد. له‌ دل‌ی خۆ‌ی دا گوتی: "عیل و عه‌شیره‌تی ئیمه‌ تا ئیستا ده‌ستی که‌سیان ماچ نه‌کردوه، ته‌نانه‌ت ده‌ستی شاو قه‌یسه‌ریش. هه‌یچ که‌س نابێ‌ چاره‌‌پروان بێ‌ ئیمه‌ ده‌ستی ماچ بکه‌ین."

پیاهه‌ زه‌لامه‌ که‌سه‌ی سه‌اله‌ دیار بوو له‌ یه‌که‌م تێ‌پروانین دا وه‌ک په‌یکه‌ری ترس و سام ده‌هاته‌ به‌رچاو. یه‌ک وشه‌ قسه‌ی نه‌ده‌کرد. به‌ سه‌ره‌له‌قاندن به‌ کابرای به‌رگ خاکی که‌ ده‌سته‌ نه‌زه‌ له‌به‌ر ده‌ستی راوه‌ستابوو، هه‌روه‌ها به‌ ئیدریس به‌گ که‌ به‌وپه‌رێ‌ نه‌ده‌به‌وه به‌ پێ‌وه راوه‌ستابوو، ئیزنی دانیشتی دا. نه‌و دووانه‌ له‌سه‌ر نیوته‌ختیک‌ که‌ به‌رامبه‌ری بوو، دانیشتن و ده‌ستیان له‌سه‌ر نه‌ژۆیان دانا.

کچیک‌ی جحیل‌ی سه‌پی و سۆل و بالا‌به‌رزو زۆر جوان و گه‌ردن کێل که‌ گه‌ردنی ده‌ت گوت ملی قوویه‌ له‌سه‌ر سه‌ینی‌یه‌کی زێ‌و قاوه‌ی هینا.

کابرای زه‌لامه‌ به‌ سه‌له‌ی چاو کچه‌ جحیل‌ه‌که‌ی دی، گنجی پر هه‌یبه‌تی نێ‌و‌چاوانی که‌میک‌ کرانه‌وه‌و دووباره‌ نێ‌و‌چاوانی تیک‌ نایه‌وه. به‌ نارامی ده‌ستی بۆ گه‌رفانی برد. قوتوه‌ جگه‌ره‌ زێ‌ره‌که‌ی ده‌ره‌یناو به‌ سه‌ری دوو قامکان جگه‌ره‌یه‌کی هه‌ل‌گرت. ته‌ق دای‌خسته‌وه‌و دوا‌یه‌ هه‌ر به‌و نارامی‌یه‌ دووباره‌ له‌ گه‌رفانی نایه‌وه. ئیدریس به‌گ به‌ سه‌رله‌شی‌واوی نه‌ست و به‌ردی ده‌ره‌ینان و پووشووی له‌سه‌ر به‌ردنه‌ست دانا. به‌لام هه‌ر که‌ ویستی هه‌لی بکا، میوان هه‌ر به‌و که‌ش و فشی پیشوویه‌وه چه‌رخه‌ به‌نزینی‌یه‌که‌ی له‌گه‌رفانی ده‌ره‌یناو ده‌سه‌بج جگه‌ره‌که‌ی داگیرساند. چه‌رخه‌که‌ی زێ‌ر بوو. ئیدریس به‌گ هه‌تا نه‌و رۆژه‌ چه‌رخ‌ی به‌نزینی‌یه‌ نه‌دی‌بوو. له‌ تورکیه‌ ته‌نیا ژماره‌یه‌کی به‌ قه‌د قامکی ده‌ستان چه‌رخ‌ی به‌نزینی‌یان هه‌بوو.

ئیدریس به‌گ به‌ دیتنی گه‌ری چه‌رخه‌که‌ به‌ شه‌رمه‌وه زه‌رده‌یه‌کی هاتن، سی‌به‌ری زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک‌یش به‌سه‌ر لێ‌وی کابرای قه‌لوه‌دا تێ‌په‌رێ‌ و گوتی:

"دیاری پاشایه. پاشا حز ده کا دیاری جوان و به قیمت بدا به دوسته کانی. نه مه
بالتیزی نینگلیز بز پاشای به دیاری هینابوو."

کابرای زبرو زه لام پاش نهوهی قاوه و جگه ره که ی به بی قسه کردن تهواو کردن، تاوئیک دانیش
و دوایه هر و ا قیت و قنج هر و هک خه ده نگی قووت دابی، یهک پین راست بووه وه، دهستی دریز
کردو پاش خاوکیش کردنی ماسوولکه کانی، نووکی قامکه کانی بز لای نیدریس بهگ راداشت و
دوباره رای وه شانده به ده نگیکی زور نهستور گوتی: "به خوامان سپاردن" و راسته پری و
بینهوهی ته ماشای نه م لاه نهولای خوی بکا له پلیکانه کان چوه خوارئ. شؤفیره که ده رگای
ترؤمبیله که ی که هه ل کرابوو، لئ کرد بووه وه به نه ده به وه چاوه پری بوو. به کهش و فشه وه سوار
بوو. کابرای بهرگ خاکیش چو له پهنای شؤفیره که دانیش. ترؤمبیل وه پری کهوت. کابرای
قهله وه ناوری نه دایه وه ته نانهت چاویکیشی له نیدریس بهگ نه کردو ترؤمبیله که له نیو
هر و ریکی تۆزوخۆل دا له حالئیک دا تایه کانی له خۆلی جاده ی رۆچوو بوون، دئی به جی هیش.

نیدریس بهگ رووی کرده نهو دیهاتی یانه ی له ده وری کۆ ببوونه وه گوتی:

"عارف صائم بهگ بوو. نوینه ری کووزانه."

دیهاتی یه کان زور جاریان ناوی وی بیستبوو.

چهر که سیکی دنیادیده و به نه زمون و شهردیتوو گوتی:

"نهوه دهستی راستی مستهفا که مال پاشایه، هاوری شه رکه ری مستهفا که مال پاشایه.
پیکه وه گیانئیکن له دوو قالب دا. له دیار به کر نهو که سانه م دی که به فرمانی وی له دار
درابوون، نه م سهر و نهوسه ری شار هر دار بوو چه قابوو. سه رۆکی دادگای "مه حکمه می
گه وره" یه. زور جحیله، سی سال نابئ."

هه موو دانیش تووانی چو کووراوا به باشی عارف صائم به گیان ده ناسی. وه ختیک
فرانسه یی یه کان نه ده نه یان داگیر کرد، نهو فرمانده ری جه ندرمه ی سیس بوو. کاتیک
فرانسه یی یه کان هاتن له پیش دا له گه لیان که وته تهون و بهست، به لام وه ختیک دیتی نهوان
نامیتنه وه و نانئیکی دهست ناکه وئ، بای دایه وه بز لای مستهفا که مال پاشا زوری پین نه چو
بوو به یه کیک له باوه پین کراوترین پیاهه کانی. کوری یه کیک له کورده هه زاره کانی بین گولی
بوو. به زوری کوتهک شتیک خویندبوو، به هه زار زه حمهت توانی "مه دره سه ی چه ریبه" تهواو
بکا، زوری واز له خویندن نه بوو، به لام حزی له تفهنگ هاویشتن ده کرد. گه وره ترین
شانازی یه که ی نه وه بوو که ده توانئ له دووره وه پاره ی زیو به تفهنگ هه ل بگری.

مستەفا كەمال پاشا ئەوى لەكووزانەو ھىناو بۆ رىك و پىك كەردنى خەباتى خەلك دژى فەرانسەيىيەكان ناردىە يەكەنك لە شارەكانى جنوب. لە ھايتىك دا خەلك بۆخۆيان چەند مانگ پىش ئەوى ئەو بچى خەباتى خۆيان دژى فەرانسەيىيەكان رىك خستبوو، و تەناتە تىك ھەلچوونى چەكدارانەش لە نىوان وان و فەرانسەيىيەكان دا رووى دابوو، و لىكدا لىكدا ئەوانيان تىك دەشكاند. خەلكى دليرى شار بىئەوى يارمەتى لەكەس وەرەگرن، فەرانسەيىيەكانيان بەرەو دەريا راو نا. عارف صائىم بەگ لە ھەلومەرجىكى ئەوتۆ دا چوو بۆ ئەوى و فەرانسەيىيەكان ھاوكات لەگەل ئەو شكانەى لەھەموو ناوچە جنووبىيەكان دا تووشى ھايتبوون، لەم شارەش دا شكان، دەستيان لەسەر ئەم ولاتە ھەلگرت و روشتەن. عارف صائىم بەگىش ەك ھەموو ئەو فەرمانبەرانە كە لە شەر دا بەشدار بىبون "نیشانى سەرەخۆيى" ى وەرگرت، ناوى قارەمانى بەسەردا براو بوو بە يەكەنك لە نىزيكانى مستەفا كەمال پاشا يەكەم جارىش كارتىك كرا كە لەو شارەى تىي دا فەرماندەرى جەندرمە بىوو بە نوئەرى مەجلىس ھەلپژيرى.

يەكەم كارى عارف صائىم بەگ پاش ھەلپژيرانى بە نوئەرى مەجلىس و چوون بۆ ئەنكەرە ئەو بوو كە ترۆمبىللىكى كرى و پاشان دەستى كەرد بە كۆكردنەوى مال و سامان. پاش دامەزرانى حكومەتى كۆمارى و رىك و پىك بوونى وەزعى ولات يەكەم كارى ئەو بوو كە بەردەوام ھاوچۆى چوكورواوى دەكرد چونكە لە نىزيكەو شارەزاي بوو. تەماعىكى بىئەندازەى لە خاكى بە پىت و بەرەكەتى چوكورواوا ھەبوو. ئەگەر "شەرەكانى سەرەخۆيى" نەھاتبانە پىش، ئەو نەى دەتوانى بە خەونىش بىينى كە بوو تە خاوەنى بستىك لە خاكى چوكورواوا. ئەم زەوىيانە لە پىش دا ملكى سولتان عبدالحمىد، ئەرمەنىيەكان و ژمارەيەك عەرەب بوون كە پىيان دەگوتن "مىسىرى".

عارف صائىم بەگ پىپۆرىكى خاك و كشتوكالىشى لەگەل خۆى ھىتابوو چوكورواوا. ئەم پىپۆرە ھەر ئەو پىاوە خاكى لەبەرە بوو كە لەگەل ھايتبوو ناك مەزارو ھەمىشە دەستەونەزەرى رادەوہستار و رىاي دوگمەى چاكەتەكەى بوو كە نەكرىتەوہ. ناوى ئەجمەدبەگ بوو. ئەجمەدبەگ دەرچووى قوتابخانەى بەرزى كشتوكال لە "بوداپىست" و يەكەنك لە چەند پىپۆرى مەملەكەت بوو.

وختىك لە ئەنكەرە وەرئى كەوتن عارف صائىم بەگ گوتبووى: "برالە ئەجمەدبەگ، تۆيان ەك پىپۆرىكى گورەى خاك ناس بە من ناساندوہ. نىستا پىكەو دەچىنە چوكورواوا،

ترۆمبیلیشمان لە ژێر پێدایە. هەنگاو بە هەنگاو چوکورواوا دەپشکنین. ئەتۆ خاکی زەوی یەکان هەلسەنگینەو بەرێژەوترینیان دەست نیشان بکە. ئەمنیش دەیکرم و پێشکەوتوترین کێلگەیی ولات دروست دەکەم."

ئەوان لە پێش دا دەشتی یووڕەگیر و پاشان دەورووبەری کارسوس گەران. شۆڕ بوونەو بە شۆ لای "کاراتاش" و ناوچە تەپازنەکانی "ئاق با". دەچوونە هەر دێیەک ئەحمەد بەگ پاش هەلسەنگاندنی خاکەکوو تەماشای گیاو رووئەکان و قسەکردن لە گەڵ دێهاتی یەکان، هەر عەرزێ بە میترو سانتی مێتر دەپێتوای هێندێ شتی لە دەفتەرەکەیی دا دەنوسیی. بێئەوێ قسەیک بەکا دوگمەیی چاکەتەکەیی دادەخستن، ملی بەلاو دەناو دەیکوت:

"زۆر باشە ناغا، دەتوانین بڕۆین." لە ئاکارو کرداری را وادیار بوو ئەرکی خۆیی بە باشی بەجێ دەگەییەن. لە ئاق باو چوونە "یوو موورتالی" سێ رۆژان لەوێ مانەو. عارف صانم بەگ ترۆمبیلی بۆ لای مەزرای "ناپتی نۆغلی" لێخوړی. یەکیک لە کۆنە هاوڕێییەکانی کە پێشتر فەرمانبەری پەرودەو فێرکردن بوو و ئیستا ببوو بە نوێنەری مەجلیس، مەزرای ناپتی نۆغلییی کردبوو بە هی خۆیی. ئەم مەسەلەیی بە توندی قین و ئیترەیی عارف بەگی بزواند: "خۆ ئەو وەک من گیانی لەسەر بەری دەستی دانەناو و نەچوو شەر بەکا. چوو لە ئەنکەرە کەنگری خواردو لێی دانیشت و بوو بە نوێنەری مەجلیس. چۆن، بە چ حیسابییک و بە چ هەقیک بوو بە خاوەنی ئەم مەزرایە؟"

عارف صانم بەگ رووی کردە پەسپۆرەکەیی کە خەریک بوو خاکی ناپتی نۆغلییی تاقی دەکرەو، بە ددان لە چیرەو بەردن و بە راوێژتیک کە وەک لیکاو شل و شەویق بوو پرسیی:

"چۆن؟"

ئەحمەد بەگ گوتی: "باشە، بێعەییە."

"ئەو زەوی یەیی بۆ منی دەییینی یەو، دەبێ خاکەکەیی لەمەش باشت بێ."

"بەچاران ناغا!"

"باشترین زەوی دەبێ ئی من بێ. کەسیک کە لە بەرەیی شەر دا خوینی رشت ئەمن بووم. وەختیک ئەمن گیانم لەسەر لەپی دەستم دانابوو و شەرم دەکرد، ئەو لە مالتی لە باوہشی ژنەکەیی دا نووستبوو."

"بەلی ناغا، پەیدای دەکەین ناغا."

"دیارە پەیدای دەکەین."

عارف صائم نەختىك لەهجمى كوردىي ھەبوو. زەوىيەكانى ناپتى نۆغلىيان بەجى ھىشت و بەرەو لىتوارەكانى جەيھان وەرئى كەوتن. سەريان لەكووزان و دووملى دەرھىناو لىتوارەكانى ئاچاساز گەران، ھەتا نەحمەدبەگ لە قەراخى ئاچاساز زەوىيەكى زۆر باشى دۆزىھو گوئى: "ئاغا، ئەم خاكە نامرئ، ھەتا دنيا دنيايە يەك و پەنجا بەرھەم دەدا. لەوانە يەك و ھەفتاويىنچىش بېرئ."

عارف صائم بەگ پرسى:

"مەبەست لە يەك و پەنجاو يەك و ھەفتاويىنچ چىە؟"

نەحمەدبەگ جوابى داىھو:

"مەبەست نەو يە دەنكىك تۆ دەچىئى، پەنجا دەنك بەرھەم ھەل دەگري."

"زەوىيەكى مام ناوھەندى، يان خەراپ چەند بەرھەم دەدا؟"

"زەوىيەكى خەراپ عادەتەن يەك و يەك، يەك و دوو، يەك و سئ و نەو پەرەكەى يەك و پىنچ دەبېرئ."

"خاكى كامە ناوچە وايە؟"

"دەوروبەرى ئانائولىي نىئو ەراست."

"جىئى داخە."

"زەوىي مام ناوھەندىي يەك بە دە، يەك بە پازدە دەبېرئ."

"مەبەست لە زەوىي زۆر باش و نەرم چىە؟"

"وہختىك زەوى زۆر داچىندراو داچىندرايەو، رىژەوى نامىئى و قەوھتى كەم دەبىتھو. جا وہختىك دەلئىن نەو زەوىيە نامرئ، مەبەست نەو يە كە ھەرگىز قەوھتى كەم نابئ، ماندوو بوونى نيە، وەك زەوىيە ساغەكان، زەوىيە رەلھەكانى نىزىك گۆلاو كە بۆخۆى، خۆى تازە دەكاتھو. ئەم جۆرە زەوىيە نامرن."

"ئەم زەوىيە نامرن؟"

"بەلئى."

ئەو خاكە نەمرەى نەحمەدبەگ دۆزىيوويەو، زەوىيەكى بەيارى عىلىي "ئاكساخوجا ئوغول لارى" لە ئاغاىانى پىشوو توركەمەن بوو. زەوىيەكانىيان پارچە پارچە كرابوون و ئەو زەوىيە نەحمەدبەگ پەسندى كردبوو، و بەر سەلیم بەگ كەوتبوو. سەلیم بەگ كەلگى لە مەزراكە وەرنەدەگرت و چوو بوو گەل دارودەستەى يەغموراغا ئەسپ دزى

به‌ناویانگ و خەریکی نەسپ دزین بوو. عارف صائم بەگ بە ناگاداریبون لەو مەسەلە یە زۆر خۆشحال بوو. بانگی "بەرپۆه‌بەری کاروباری ئەملاک" ی کرد.

بەرپۆه‌بەری کاروباری ئەملاک گوتی:

"عەرزى سەلیم بەگ بەشیک لە زەوی یە دەولەتییەکان نیە. بەلام لە دەوروبەری زەوی یە سى هەکتاری هەیه که پیشتر هی نەرمەنئییەکان بوو و نئىستا بوو بە بەشیک لە زەوی یە سى دەولەت. جینگای ئەو زەوی یە سى هەکتاری یە بە جۆریکە که دەتوانی زەوی یە سى سەلیم بەگیش بگرتتەوه." دوایە مەسەلەکە ی بە وردی بۆ عارف بەگ شى کردەوه که ئەویش پیتی راست بوو.

مەزلووم بەگ بەرپۆه‌بەری کاروباری ئەملاک دەسبەجی کارەکە ی ریک خست و بریار درا زەوی یە که بخریتە لەسەر زیادکردن "مزایدە" وه. رۆژی لەسەر زیادکردن هات. هیچ کەس لەو لەسەر زیادکردنەدا بەشدار نەبوو و عارف صائم بەگ بە بیست و سێ لیره زەوی یە سى هەکتاری و دەدەست کەوت. عارف صائم بەگ سنووری زەوی یە کیشاو مەزرایەکە ی سەلیم بەگی نەسپ دزیشى خستە نئو وه سنوورەوه. بنەمالە ی ناکساخوجا پێیان زانی. عەزیزاغا که سەنئیکى درێژی هەبوون، پیرترین و بە نەزمونترین کەسى بنەمالە ی ناکساخوجا بوو. وهختیک لە مەسەلە که ناگادار بوو، بەتوندی کەوتە جوجۆل. زەوی یە که خەریک بوو لە دەست بچن. هەرچەند زەوی یە که ملکى وى نەبوو، بەلام ئەگەر عارف صائم بەگ هەروا زەوی یە کیک لە ئەندامانى بنەمالە کە ی بکاتە ئىخۆی، دیارە لەمەودوا ناتوانن بستیکیش لە زەوی یە کانیاں بۆخۆیان بپارێزن. رەگی غیڕەتى بزوت، سواری نەسپ بوو و چوو بۆ ئەدەنه بۆ لای هیندیک لە دەرەبەگە گەورەکان و دێهاتییە لەمێژینەکان.

یە کیک لەو دەرەبەگانە سکرتری گشتیی تەنیا حیزبی فەرمانرەواى ولات واتە "حیزبی گەل" بوو. ئەو دوو پیاوێ کۆنە دێهاتییە پێکەوه زۆر دۆست بوون و لەمێژ سالی بوو قازانج و داھاتی هاوبەشیان پێکەوه هەبوو.

سکرتری گشتی هەر که لە مەسەلە که ناگادار بوو، راستەڕێ چوو لە پاشاو مەسەلە ی عارف صائم بەگی بۆ باس کرد. کەس نەیزانی پاشا چى گوت و چى کرد، بەلام ناکامە کە ی ئەو بوو که عارف صائم بەگ دەستی لە مەزرای سەلیم بەگ کیشایەوه. تەنانهت یە که جارێش چى پیتی لەو زەوی یە نەناو ئەو سى هەکتار زەوی یە شى که بە بیست و سێ لیره کړیبوو، لەبیر خۆی بردەوه.

پاش ئەو بەلا سامناکه که بەسەر عارف صائم بەگ هات، لەگەڵ ئەحمەدبەگ چوو بۆ "دوورت یۆل". ھەوتوویەک لەوێ مانەوہ. خاکی دوورت یۆل پڕ بوو لە باغی گەورەگەورە پرتەقال. عارف صائم بەگ لە ماوہی ئەو ھەوتووەدا کہ لەوێ مایەوہ، بە قسەکردن لەگەڵ دەولەمەندو پیاوماقوولانی دوورت یۆل بۆی دەرکەوت کہ لەو ناوچەیش ھیندئ زەوی و باغی پرتەقال ھەن کہ پێشتر ھی نەرمەنییەکان بوون و ئیستا بوونە ملکی دەولەت. لەنیو قسان دا عارف صائم بەگ پێشنیاری کرد کہ باشترین و بە بەرھەم ترین ملک و باغی پرتەقالتی نەم ناوچەییە وەک دیاری پێشکەشی پاشا بکری.

لە رقان کەفی دەپڕژاندو لە شەرمان ئارەقی دەرپشت و دەیگوت:

"چۆن دەکری زراگەرکی گەل و ولات لێرە باغیکی چوو کە ئەی پرتەقالتی نەبی؟"

لە راستی دا دەولەمەندو پیاوماقوولانی ئەو ناوچەییە بۆخۆیان بەدڵەوہ ھەزیان دەکرد دیارییەکی وا بەدەن بە مستەفا کەمال پاشا. تەنیا لە ترسی ئەوہ کہ نەوہ کا پیتی ناخۆش بی و لێیان توورە بی، نەیان دەوێرا دەست پێش بھەن. لە حالیک دا لە ناخرو ئۆخری پاشایەتی عوسمانیەکان دا پێشکەش کردنی زەوی و باغ و کۆشک بە پادشاگان ببووە بەشیک لە داب و شوینی دەرەبەگەکان.

پێشنیاری عارف صائم بەگ خۆشحالی کردن.

بەم بەرنامەییە عارف صائم بەگ بیانوی چاکی بۆ راوورووت و زەوی داگیرکردنی خۆی لە دواڕۆژدا دەست کەوت. چونکہ نەگەر مستەفا کەمال پاشا لە تالانچیەتی و زەوی داگیرکردنی وی لە چوکوراوا ناگادار کراباو لیتی توورە با، ئەویش لە وەلام دا دەیگوت:

"پاشا. خەلک بۆ ریزگرتن لە زەحمەتەکانی نێمە ھەرەک زەوییان بەدیاری داوہ بە جەنابت، پارچە زەویییەکی چوو کە ئەشیان بە دیاری داوہ بە من. دەرەبەگەکان چونکہ چاویان بە من ھەلنایە، ھاتوونە لای جەنابت و شکایەتیان لە من کردوہ. دەکری پیاو دیاری خەلک قبوول نەکا؟"

دووھەمین زەوی کہ ئەحمەدبەگ لە چوکوراوا پەسندی کرد، زەویییەکی بوو لەنیزیک گوندی ناک مەزار.

وہختیک نەرمەنییەکان رایان دەکرد، خاوەنی ئەم زەویییە کہ نەرمەنی بوو، ئەوی بە دۆستیکی تورکەمنی خۆی فرۆشت، گوتبوی: "برالە، نەگەر رۆژتیک، رۆژگارتیک ھاتمەوہ، زەویییەکەم وی بەدوہ. نەگەر نەش ھاتمەوہ زەویییەکە بۆخۆت. لە شیرێ دایکت ھەلاترت بی و خیری لێببینی."

عارف صائم بهگ پدیتا پدیتا له نه حمده به کی ده پرسى:
"نم زهوی به نه مره؟ له زهوی به کی سه لیمیش چاکتره؟"
نه حمده به گیش زۆر به دلنیایی دهی گوت:

"به لئی له زهوی به کی سه لیمیش باشتره. پارچه زهوی به کی وا باش له دنیا له
چهند ولاتیک پیدایا ده بیخ. ته نانهت له که ناری چۆمی "نیل"یش زهوی به کی وا باش به
زه حمت پیدایا ده بیخ."

عارف صائم بهگ هر نهو رۆژه له شاری پاش هیندیک لیکۆلینه وه بنچاخی زهوی به کی
دیته وه. تورکمه نی به سته زمانی بانگ کردو ده لیره ی بۆ هاویشت و گوتی:
"قهباله ی مه زرای نهو نهرمه نی به بجه سهر ناری من."

دوو جه ندرمه تورکمه نی هه ژاریان به پهله سواری ترۆمبیل کردبوو و هینابوویانه لای
عارف صائم بهگ. له ریگادا له ترسان زراوی تۆقیبوو. له دلای خۆی دا دهی گوت: "یان ده م
کوژن، یان ده م نیرنه به ندیخانه. لانی که مه کی نه مه یه." چونکه ناویانگی عارف صائم بهگ
له سهرانسهری ئاناتولی گه رابوو. هه موو کهس دهی زانی که هه رکهس له گه لئی تی که وتبی
گیانی به سلامهت ده رنه بردوه.

تورکمن وه ختیک له جیاتی ته ناف و دارفه لاقه ده لیره یه کی له پیش خۆی دی، پئی و ابوو
چاوی به هه له چووه. ته ماشایه کی ده لیره ی به کی ده کردو پاشان دهی پروانیه روخساری قهلس
و قۆل و زیری عارف صائم بهگ بهو برۆ پر پشت و په یوه ستانه یه وه. به شتیه کی گومانای که
نهکا نهو ماسته بیخ موو نه بیخ، چاویکی له پاره کهو چاویکی له عارف صائم بهگ ده کرد.

عارف صائم بهگ که فکری بۆ مه سه له که چوویو گوتی:
"هه لئێ گره مه حمود نم پاره یه هه قی خۆته."

مه حمود له وه که بهگ به ناری خۆی بانگی کرد، خۆش حال بوو و که مێک غیره تی هاته بهر.
"مه حمود، پیت ده لیم هه لئێ گره! هه لئێ گره برام. هه قی خۆته. چهند ساله قهباله که بیت
هه یه؟"

مه حمود هاواری کرد:
"ده ساله."

عارف صائم بهگ به نارامی و له حالیک دا وا دیار بوو ته زووی پیدایا هاته، نیتوچاوانی
تیک ناو به دوو قامکان ده لیره ی به کی هه لگرتوه، بۆ مه حمودی را داشت و گوتی:

"بی‌گرمه. ده ساله قهباله‌کمی له‌لای تۆیه. بۆ ههر ساله‌ی لیره‌یه‌ک."

مه‌حموود پاره‌کمی وهرگرت، له‌گیرفانی هاویشت و خۆی به‌سه‌ر کهوشه‌کانی به‌گ دا دا. ده‌وروبه‌ره‌کمی مه‌حموودیان راست کرده‌وهو به‌گ به‌ نارامی ده‌ستی ده‌ گیرفانی راکرد پینچ لیره‌ی دیکه‌ی ده‌ره‌یتناو دای به‌ مه‌حموودو له‌ مه‌حموودی - که ره‌فتاره‌کمی کاری تئ‌کردبوو - پرسی:

"مه‌حموود سه‌ربازیت کرده‌؟"

مه‌حموود ده‌سه‌ه‌جئ به‌رامبه‌ر به‌ عارف صائم به‌گ خه‌به‌ردار راوه‌ستا. وه‌ک بزمارت له‌ زه‌وی دا‌کو‌تابئ ره‌ق راوه‌ستابوو، جوولئه‌ی نه‌ده‌هاتئ. ههر به‌و حاله‌وه‌ جوابی دایه‌وه:

"به‌ئئ فه‌رمانده‌ر!"

پاشان له‌ حالئێک دا سه‌لامی عه‌سکه‌ریی ده‌کرد، روتبه‌که‌شی گوت:

"له‌شه‌پیش دا به‌شدار بووی؟"

"به‌ئئ فه‌رمانده‌ر!"

"له‌ کویت شه‌ر کرده‌؟"

مه‌حموود بی‌نه‌وه‌ی پشوو بدا گوتی:

"کالی‌چای، چاناک کاله، کووتوولامارا، یۆنان..."

"هیچ جار بریندار بووی؟"

"به‌ئئ فه‌رمانده‌ر!"

"کویت بریندار بوو؟"

"ملم، شلکه‌ی رانم، باسکم و لاقم."

"پیاویکی شه‌رکه‌ری، نیشانت هه‌یه‌؟"

"نه‌خه‌یر فه‌رمانده‌ر!"

"مه‌حموود!"

"ئه‌مر که فه‌رمانده‌ر!"

"ههر ئه‌م رۆژانه مه‌زرایه‌که ناوه‌دان ده‌که‌مه‌وه. ئه‌تۆم خۆش ویست. دئی له‌ لای من له‌لای

من له‌ مه‌زراکه کار بکه‌ی؟"

فه‌رمانبه‌ری تاپۆ ده‌فته‌ر به‌ده‌ست چاوه‌پروان بوو. کاری گوازتنه‌وه‌ی زه‌وی‌یه‌که ههر له‌وئ

ته‌واو بوو. مه‌حموود قامکی به‌ بن قه‌باله‌که‌وه ناو عارف صائم به‌گیش به‌ دنیا‌یه‌ک که‌ش و

فشمه نیمزای کرد. دهستی له نیو دهستی مەحمود نا. مەحمود وهختیک له لای بەگ رۆیشت ئەوەندە خۆشحال بوو خەریک بوو شیت بێ. وهك با بەرهو ناوایی دەفیری و سەرانسەری و جوودی نوومی خۆشحالی بوو.

بەم جۆرە گوازتنهوهی زهویی مەحمود تورکەمن بۆ عارف صانم بەگ بوو بە سەرەتای کارەساتەکانی دواتری جووتیارانی ئاک مەزارو له سەرروی هەموویانەوه نیدریس بەگی لار. بەو زهوییە بەگ عارف صانم بەگ کپیووی بە فرت و فیتل هەر دووسێ هەکتار زهوی زهوت دەکرا. بەلام داخوا زهوییەکی وا کەم شیاوی پیاویکی وهك عارف صانم بەگ بوو کە له بەرهکان خۆینی رشتیوو و گەیشتبوو پلهی قارەمانی نیشتمانی. ئەم تۆزە زهوییە پارووی زاری فەقیرو هەژاران بوو. چما قارەمانیکی نیشتمانی دەیتوانی پلهو پایەیی خۆی ئەوەندە بێنیتەخوار؟ بەپراستی شوورەیی بوو. جووتیارانی ئاک مەزار زۆریان زهوی هەبوو. عارف صانم بەگ لهو باوەرپەدا بوو: "عیلی چەچەن زهوییان بۆ چیه، با بۆخۆیان ئەسپ بەختو بکەن، با بچنە نیو تاقمی یەغموراغاو ئەسپان بدزن." پاشان پێدەکەنی و لەبەر خۆیەوه دەیگوت: "با زهوی بدەن بە کەسێک کە قەدری دەزانێ و خۆشی دەوێ، دوايه هەر کاریک پێیان خۆشه وهدوای کەون. یان وهدوای پیشەیی باب و باپیرانیان بکەون."

یەکەم هەنگاوی عارف صانم بەگ بۆ ئەستاندنی زهوی له جووتیارانی ئاک مەزار سەرکەوتوو بوو. چونکە ئەو قارەمانە لاهێ "خەباتی نیشتمانی" بۆ کەلک وهەرگرتن له هەل و مەرج زۆر زینگ و بەهۆش بوو. ئەو لهپیش دا لەبارەیی چەرکەسەکانی ئاک مەزارهوه لیکۆلینەوهی پێویستی کردبوو و زانیبووی چەندە هەز له بەختو کردنی ئەسپ دەکەن. چەرکەسە پێرەکان و تەنانت بەرهی لاویشیان زۆر له فکری قەفقازو داب و شوینی قەفقازدا بوون. هەرچەند له قەفقاز تۆرابوون و ولاتیان بەجێ هێشتبوو، بەلام هیشتا قەفقاز له پیش چاویان خەونیک بوو، خەونیک له بەهەشت.

قەفقاز نیشتمانی وان بوو و سەری زمان و بنی زمانیان قەفقاز بوو. تەنیا ئەمانەتی پێرۆزیش کە له قەفقازیان هەبوو، ئەسپ بوو. تەنانت زۆر زیاتر لهو وهختەیی له قەفقاز بوون هەزبان له ئەسپ دەکرد. بەگ کە ئاگاداری ئەم مەسەلەیه بوو، یەغموراغای بانگ کردو شوپکیش له مالتی خۆی میوانداری لێکرد. دانیشتن و چەندین سەعات باسی رابردوویان کرد. عارف صانم بەگ ئەو کاتەیی فەرماندەری جەندرمەیی شار بوو، یەغموراغای دەناسی. چەند جاری بە خۆی و دارودەستەکەیهوه گرتبوو و ئازادی کردبوون.

بۆخۇي دەيگوت ھەر لەبەر ئەوئەي يەغمورراغاي خۇش دەويست نازادى دەکرد، بەلام درۆي دەکرد. ئەم کارە لەبەر ھاوکارىيەك بوو كە لە نيوانيان دا ھەبوو، كە بەشى زۆرى لە دەغەل بازى و سەگ و سەگبايدا بوو. باسى ئەو ھاوکارىيەش نە بە كەلكى يەغمورراغا دەھات و نە بە قازانچى عارف صائىم بەگ بوو. تەنانت ھىمايەكيشيان بۆ ئەو باسە نەدەکرد، دەت گوت شەرم لە يەكتر دەكەن.

جارتىكيان يەغمورراغا خەريك بوو دەمى بىكاتمەو كە "بەگ، ئىئمە لەگەل فەرانسەيىيەكان... " بەگ دەسبەجى قسەكەي پىپىبوو و نەراندىبوو: "فەرانسەيى چى!" ئىدى يەغمورراغا تىگەيشتبوو كە "قارەمانى نىشتمانى"، عارف صائىم بەگ ھەز ناكە دووبەدووش باسى ھاوکارىيەي لەگەل فەرانسەيىيەكان بىتتە گۆرئى. قەتئىش لەو بارەيەو قسەيەكيان پىتەو نەکرد. بەلام ھەموو دانىشتووانى چووكورواو تاگايان لەو ھاوکارىيە ھەبوو.

عارف صائىم بەگ بە تۆگرييەو پەرسى:

"يەغمورراغا دارو دەستەكەت تەواو بوو؟ رۆژئى چەند ئەسپ دەدزن؟"

ئەويش ھەروا بە تۆگرييەو وەلامى دايەو:

"بەگ، لە سايەي سەرى جەنابتەو دارو دەستەكەم زۆر تەواو. ئىستا دەستەكەمان سىسەدو سى و شەش ئەندامى بەوچى ھەيە، ھەمووشيان دزى بە نەزمونن. ھەركام لەوانىش يارمەتەدەرتىكيان ھەيەو يارمەتەدەرەكانىش بۆخۇيان يارمەتەدەريان ھەيە. ئىستا ئىئمە سەركردەي دەستەيەكى ھەزارو پىنئەد كەسىن."

"لە راستى دا لەشكرىك."

"بەلئى ناغا، ھالى حازر بە قەد لەشكرىكە. قەققازو ئىران نەسپى زۆر باشيان ھەيە. ديارە دزىنى ئەسپ لەو جىنگايانە كەمىك دژوارە. بەلام ئەمەن دزى كارامەو بەتايبەتى چەركەسەكان دەنئىرە ئەو جۆرە جىيانە. ئەو ئەسپانەي لە "قەرەدنيز"يان دەدزم، دەيان نئىرە "لەشكرى چوار" ناوھەوئى ئىرە بە كەلكى ئەسپەكانى وئى نايە. سالتىكيان سىسەد ئەسپانە لە قەققاز دزى ھىتامانە چووكورواو، بەلام ھەموويان تۆيىن. بە مېش و مەگەزو مالاريا مردن. ئەو ئەسپانەي لە سوورىو عىراق و "ئەدەنە"يان دەدزم، دەيان نئىرە ئاناتولىي رۆژناوا، ئەزمىر، ئايدىن، دىزىلى و مانيا. شەپ توخم و تۆوى ئەسپى لەوئى بېرپوئەتەو. لە ئاناتولىي رۆژناوا ئەسپ زۆر گرانە، ئەو ئەسپانەش كە گوتم لەوئى را دەيان ھىتئىن لەگەل ناوھەوئى ئاناتولىي رۆژناوا دەگوئىن، پاشان ئەو ئەسپانەي لە ئاناتولىي رۆژناوايان دەدزىن دەيان نئىرە

ناناتولیی نیتوهرپاست. ئەمن نەخشەییەکم بە دەستەوێهە که دام و دەزگای پەرورەدەکردنی نەسپ هەتا نێران و ئەفغانستان و هیندوستان پەرە پێ بدەین."

"یەغمووراغا، ئەم تیکۆشانە مەزنەئێ تۆ دەبێ بە پاشا بلێم. پێم وایە پاشا لە پاداشی ئەم خزمەتەدا دەت کاتە نوێنەری جینگایەک. ئەتۆ خزمەتییکی گەورە بە نەتەوێ تورک دەکەیت." بەلام پاش ئەو قسانەیان که بە قەلافەتییکی زۆر جیددی پەرە دەیان کردن، لە قاقای پێکەنینیان دا.

پاش ماوێهەک گەپ و گالته سەبارەت بە نەسپ دزین و پێکەنینییکی تێرو تەسەل نۆرە گەیشتە قسەیی بەراستی.

یەغمووراغا حەزی لە نەسپ دزین دەکردو لە رێگای ئەم کارەشەو هەموو سائێ سەدان و بگرە هەزاران نەسپی لە ناوچەییەکەو بۆ ناوچەییەکی دیکەو لە ولاتییکەو بۆ ولاتییکێ دیکە رادەگواست. بەم جوۆرە یەغمووراغا لە رۆژەهەلاتی نیتوهرپاست دا هەر کاریکی لە دەستی هاتبا، بۆ باشتر کردنی رەگەزی نەسپ کۆتایی نەدەکرد! و بە زوویی هەموو دانیشتووانی "نووزوون یایلا" و هەموو چەرکەسەکان و هەرەها بەشی زۆری خەلکی چوکورواوا رەگەل دارودەستەیی یەغمووراغا دەکووتن.

لە مەزرا بەرینەکەیی یەغمووراغادا نەسپ دزە بە ناوبانگ و لەمیژینەکان دزەلاوو تازەکارەکانیان فێری شێوێ نەسپ دزین دەکرد، و لەنێو وان دا دزە لێوێشەو بە تواناگانیان بە یەغمووراغا دەناساند. لەو مەزرایەدا "نووزەبیر"ی هەشتا سالە، ئەو نەسپ دزە بالادەست و نازایە چۆنەتیی لەتوێت کردنی سەندم و رێگای دزینی نەسپی سەندم کراوی فێری دزە هەلکەوتووەکان دەکرد. لەسەرانیسەری چوکورواوا بگرە سەرانیسەری تورکیە دا خەلک ناگاداری کاروبارو بەرنامەیی یەغمووراغا بوون. تیکۆشانێ ئەو رایەلکە بەرین و بەهێزە نەیتنی نەبوو. ئەوان کاری خۆیان بێ لەروودامان لە پێش چاوی یەکتەر نەبجام دەدا.

سائێ رابردو نەسپییکی زۆر رەسەنی شێخییکی عیراقیان دزیبوو. شێخ کە بۆ نەسپەکەیی شیت و شەیدا ببوو، وەرێ کەوت و راست چوو بۆ مەزرایەکەیی یەغمووراغا، بە چاوی بە فرمیتسکەو - مەلئێ چا، بلئێ کانئیی فرمیتسک - دەردی دلئێ خۆی بۆ یەغمووراغا هەلپشت و سەرەبجام گوئی:

"یەغمووراغا، ئەگەر نەسپەکەم نەبیرنیتەوێ دێق دەکەم." ئەبجار کیسەییەک زبیری دەرەیناو گوئی: "ئەمە هەمووی بۆتۆ، بەس نەسپەکەم بۆ بدۆزەوێ." یەغمووراغا کە رەگییکی پیاوێتیی هەبوو، و لە وەزعی شێخیش نارەحەت ببوو، پارەکەیی وەرەنگرت. دەستی شێخی گرت و بردیە

تەويلە. شېخ لە دوورەو چاوی بە ھەموو ئەسپەکان دا خشاندو گوتی: "ئەسپى من لە گەل ئەم ئەسپانە نىە."

یەغموراغا یەكێك لە دزە بەناوبانگەکانى بانگ کرد، داىە دەستى شېخ و پىتى گوت: "ھەتا ئەسپى شېخ نەبىنەو، نەيەو شېرە."

پاش شەش مانگ ئەسپى شېخيان لە چياکانى "مارسین" لەلای یەكێك لە خانەکانى عیلاتى چادرنشینى، یووروک دۆزیووەو سلۆی یەغموراغایان بە خان گەياند. خانى یووروک ئەسپەكەى داىەو بە شېخ و تەنانت دراوہكەشى لىوہرنەگرت. عارف صائم بەگ گوتى:

"یەغموراغا، دەمەوى بە دوو مانگ لانى كەم سەد ئەسپم بۆ پەيدا بکەى كە بە كەلكى ئاووھەوای چوگوراوا بىن."

"بەچاوان، حەز دەكەى ھەموویان یەك رەنگ بن."

"نا، پىتم باشە رەنگیان جۆراوجۆر بىن. دە سەرى كویت، دە سەرى بۆرە، پىنج سەرى سوور، زەردو رەنگەکانى دیکە..."

بە دوو مانگان زیاتر لە سەد ئەسپ نێردرايە مەزراکەى عارف صائم بەگ.

عارف صائم بەگ لە پىتش دا "یەعقوب چەرکەس"ى بانگ کردە لای خۆى. یەعقوب چەرکەس پیاویكى زۆر پىرو كەنەفت بوو بە ریشىكى سوورو خەنەتى گىراوو جووتىك چەكەى برىقەداروہ كە ھىشتا وازى لە سواری نەھىتابوو. دەچوو ھەر جىيەك دادەنىشت، دەىگوت: "بابى من ناغا بوو، نەك بابى ئىدرىس بەگ. بابى وى نۆكەرى بابى من بوو."

عارف صائم بەگ بە یەعقوبى گوت:

"یەعقوب بەگ چەندت زەوى ھەيە؟"

"دوازە ھەكتار."

عارف صائم بەگ دەستى گرت و لەگەل خۆى بردیە تەويلە:

"قەبالەى ئەو زەوىيەم بەدەيە، لە جياتىيان دوو ئەسپى بە دلئى خۆت لەنىو ئەم ئەسپانە ھەل بۆتەرە."

یەعقوب لە حالىك دا لە سەيران چاوی پىن داچراپوون، گوتى:

"بەراستە ناغا، ئەم ئەسپانە زۆر رەسەن و بە قىمەتن."

"كارت پىن نەبىن، ئەتۆ ھەل بۆتەرە، با بەقىمەت بن، ئەو باشتر..."

یہ عقوبت چہرکس پاش نہوی حوتویہک له تویلهدا له گهڙ نهسپهکان بوو، دوو نهسپی ههڙبژاردن. له راستییش دا دوو نهسپی زۆر رهسهن و جوانی سڼی سالی ههڙبژاردن، که بابی حوتویهک خۆماندووکردن دهبوون. یه عقوبت چهرکس چوهوه دیتی و داستانهکهی بۆ خهڼک گهڙاپهوه. چهند کهسێک دهسبهجی غاریان دا سواری نهسپ بوون و به تەقلهکوت هاتنه لای عارف صائم بهگ که: "ئاغا ئیمهش زهویان ههیه." و بهگیش پاش پرسیارو لیکۆلینهوه به پیتی زۆرو کهمی زهوییهکانیان هههه کامهه نهسپێک ههتا حوت نهسپی دانئ.

پاش چهند مانگ له تویلهی عارف صائم بهگ دا ژمارهیهکی زۆر کهم نهسپی رهسهن مانهوه، بهلام له جیاتی نهوه له گوندی ناک مهزار خهڼکیکی زۆر بوونه خاوهن نهسپ.

بهم چۆره له سهههتادا دهست بهسهرداگرتنی زهوی له گوندی ناک مهزار ناسان بوو. بهلام دوايه ورده ورده وهزهحمهت گهوت، و عارف صائم بهگ شیوهیهکی دیکه رهچاو کرد، نهویش چاوترسین کردنی چهرکسهکان بوو. ئەم شیوهیهش کاریگهر بوو و لهم رینگایهشوه زهوییهکی زۆری وهدهست هیتا. بهلام دهستهیهک له جوتیارهکان و له سهرووی ههموویانهوه ئیدریس بهگ هاسوتیند بوون که تهنانهت تاقه بستیکیش له زهوییهکانیان نهدهن به عارف بهگ "زهوییهکانمان بهجی بهیڤین، بجینه کوئ؟" ئیدریس بهگ نهیدهتوانی هههه بیریشی لیبکاتهوه.

عارف بهگیش دههگوت: "کویتان پهی خۆش بی، لهویتان نیشتهجی دهکهم."

ترۆمبیتلی فۆردی رهشی عارف صائم بهگ بهو چاره زهلامانهو بهو تایه له خۆڤ دا ون بووانهیهوه چهندين جار هاتوچۆی مالتی ئیدریس بهگی کرد. زۆری ههول دا. عارف صائم بهگ زۆر پیتشنیاری به ئیدریس بهگ کردن، که هیتندیکیان له جیتی خۆیان دا جینگای سهرنج بوون. تهنانهت گوتی: "به پاشا دهڤیم له جینگایهک تۆ وهه نویتنهری مهجلیس ههڤبژیرن." دیسان ئیدریس بهگ حازر نهبوو بستیک زهوی بدا. عارف صائم بهگ دهستی به ههههه کرد. ئیدریس بهگیش له وهلامی ههههههکانی دا هههههه دوویاتی کردهوه:

"ئاغا، ملمان له موو باریکتره... باشه ئاغا ملمان له مووش باریکتره."

(۲۳)

سامیکی کوشنده سەرتاپای گیانی ئادەمی داگرتبوو. لە دوینی شەڕیو هەروا بەسەر پیو ویتسابوو" هەتا لیواری کانی ناکچاساز دەڕۆیشت، لاقی دە گۆلاوێکە ڕۆدەکردن و دووبارە دەگەرایەو. لەبن ئەو دارە کە ئیستا لێی راوەستابوو مێشوو لە حەشریان دەکرد. بە جۆریک و زەوزیان دەهات دەت گوت فیتوو لێ دەدەن. بە سەر و چاوو دەست و لاقی دا دەنوسان. تەنانەت لەسەر سوخە ئەستورە کە و کراسە کەشیو پێیانەو دەدا. ئادەم گێژ بوو، داخوا ئەو ئەسپە تەفەنگی لێ دا، ئەسپە بۆرە خۆی بوو یان ئەسپە خەنەیی. بەردەوام لەبەر خۆیو دەهات: "پێم وایە لە ئەسپە خەنەیی دا، وەختیک دەکەوت وەک داریکی رەش بە لا دا دەهات. رەش بوو. رەش بوو. نەگەر بۆرە بێ، لەبەر هەتاو دەبریسکیتەو." بەم لێکدانەو یە دلی خۆی خۆش دەکرد. بیری دەکردهو: "سەینێ دەچمە لای بەگ. سەری ئەسپە کە فری دەدەمە نیوێراستی حەوشی، پێی دەلێم ئاغا! عومری دوژمنانت وا کورت بێ. حەز دەکەم سەری یۆباز ئۆغلی، وەسمانەزە، حەمەدۆکیشت بۆ دینم. کەیفەت لێ بێ سەری مستەفا کەمال پاشا... " لەبەر خۆیو پێ دەکەنی و ماوێکی درێژ لە تاریکیی دا تەماشای ئەو جێیە دەکرد کە لاکە ئەسپە کە لێ رەش دەچوو. لەبەر خۆیو دەهات: "بڕوانە، بزانه! رەش رەش درێژاو درێژ لێی کەوتو، فەرموو ئەمەش ئەسپە خەنەیی کە کوشتمان. تا ئیستا هەل کەوتو فیشە کمان بە خەسار بچێ؟" هەل دەستایە سەر پێ، بەنیو نێرگزه چارە کە دا تێ دەپەری، گولە کانی لە بن پێی دا دەپلێشاندهو، لە کانییە کە ناری فینکی دەخواردەو دەهات: دەهات:

"له‌مه‌ش دا سهرکه‌وتین، لهم بابته‌شه‌وه رروسور ده‌رجوین." نه‌وده‌م له قامیشه‌لانه‌که‌وه هه‌تا بن دارچناره‌که ده‌هات، به‌لام یه‌که هه‌نگاویش له داره‌که نه‌ولاتر نه‌ده‌رژیشته: "بچم چاوێکی لێ‌که‌م" هه‌نگاوێکی بۆ لای که‌لاکه‌ نه‌سپه‌که هه‌ل‌دینایه‌وه، به‌لام ترسیکی سوار ده‌بوو نه‌ی‌ده‌توانی هه‌نگاوێکی دیکه هه‌ل‌نیتته‌وه‌وه ده‌گه‌رایه‌وه. له پاشان له نه‌کاو فکری بۆ په‌یدا ده‌بوو و به‌ ده‌م نالینه‌وه له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌ی‌گوت: "نه‌گه‌ر نه‌وه‌ی کوشتوومه نه‌سپه‌ بۆره‌ بێ، هه‌تا ماوم ناغا چاو له چاره‌م ناکا، ناکاو ناکا. باشترین نه‌سپی به‌سته‌زمانه‌مان کوشته‌وه... چووینه‌ ته‌ویل‌ه‌که‌ی باشترین نه‌سپیمان هه‌ل‌بژارد، گرتمان، پاشانیش پینچ گولله... " نه‌گه‌ر چوو‌باو که‌لاکه‌ نه‌سپه‌که‌ی دیتبایه، له‌وه‌ نه‌شکه‌غه‌ سامناکه‌ نه‌جاتی ده‌بوو...

مژێکی قورس و داسه‌پاو له‌سه‌ر شه‌و نیشتیوو، می‌شوله‌کان و ده‌سته‌کانی که‌ له‌به‌ر پی‌وه‌دانی می‌شوله‌ ده‌بژانه‌وه، جلکه‌کانی، کلاوه‌که‌ی و لاقه‌کانی هه‌موو به‌ تیکرا له‌ ناو‌نگ دا خووسابوون. یه‌که ته‌کانیش ناره‌قی ده‌رشته، پشروه‌ بایه‌کیشی نه‌ده‌هات. چوو‌کتیرین ده‌نگ به‌رگۆی نه‌ده‌که‌وت. ته‌نیا گه‌رمابوو، گه‌رمایه‌کی خنکینه‌ر. ئاده‌م ده‌ستی برد یه‌خه‌و به‌رۆکی کراسه‌که‌ی کردنه‌وه. له‌ نار‌ه‌حه‌تی‌یان خه‌ریک بوو ده‌خنکا. له‌ جیتی خۆی به‌ند نه‌ده‌بوو.

هه‌ولتی دا بجه‌وئ، سه‌ری وه‌سه‌ر ته‌مباسکێک کرد، به‌لام خه‌به‌ریک له‌ خه‌و نه‌بوو. له‌کاتێک دا تا دویتن هه‌ر که‌ سه‌ری ده‌کرده‌وه خه‌وی لێ‌ده‌که‌وت. که‌مێک ته‌نیشتاو ته‌نیشتی کرد، به‌لام بێ‌سوود بوو. هه‌ستا. به‌ره‌و قه‌لای ناناوارزا شو‌ر بووه‌وه. هه‌رچه‌ند شه‌و بوو، به‌لام دیسان په‌ره‌سلێرکه‌ به‌ به‌رده‌می دا تی‌ده‌په‌رین. هه‌تا له‌ که‌لاکه‌ نه‌سپه‌که‌ دوورتر ده‌که‌وته‌وه، نار‌ه‌حه‌تی‌یه‌ ده‌روونی‌یه‌که‌ی که‌متر ده‌بوو. شادی‌یه‌کی دل‌گر ده‌وره‌ی ده‌دا. هه‌تا به‌یانی هه‌روا به‌رێ دا رۆیشته. به‌ری به‌یانی راه‌ستا. ناو‌ری دایه‌وه ته‌ماشای نه‌و شو‌ینه‌ی کرد که‌ دویتن ئی‌وارێ نه‌سپه‌که‌ی لێ‌کوشتیوو. که‌لاکه‌ نه‌سپه‌که‌ دیار نه‌بوو، به‌لام دارچناره‌که‌ به‌و لک و پۆیی به‌ری‌لاوی‌یه‌وه ره‌ش ده‌چوو. که‌مێک له‌ولای دارچناره‌که‌ له‌ په‌رپه‌رۆچکه‌ی ناسمان پۆله‌ دالاشێک چه‌رخیان ده‌دا."

ئاده‌م چه‌ند له‌حه‌زه‌یه‌که‌ ره‌ق له‌ جیتی خۆی راه‌ستاو ته‌ماشای پۆله‌ دالاشه‌که‌ی کرد که‌ بۆ لای دارچناره‌که‌ نه‌وی ده‌بوون. ده‌ستی به‌ره‌و ناسمان را‌گرتن و به‌ دل‌پاک‌یه‌کی مندالانه‌وه، وه‌ک مندالێک که‌ له‌ دل‌یکێ پاکه‌وه شتێک داوا بکا گوتی: "خواه‌گیان! نه‌تۆ بکه‌ی نه‌و نه‌سپه‌ی کوشتوومه نه‌سپی خه‌نه‌یی بێ. خوایه، نه‌گه‌ر نه‌و نه‌بێ نه‌من نیدی ناتوانم چاو له‌ چاوی هه‌یج که‌س بکه‌م، ته‌نانه‌ت چاوی ژنه‌که‌شم. خوایه بۆخۆت ده‌زانی که‌ نه‌وم له‌ گیانی خۆم خۆشتر

دهوئ. نیدی ناتوانم چا و له چاوی ویش بکه م. " زۆری وهره زیی دیتنی خیزانی کردبوو...
"خوایه! نه گهر نهو نه سپه ی کوشتوممه خه نه یی نه بئ، نه من ده مر م. خوایه یارمه تیم بده!"
لهوئ له نیزیك چناره که که لاک خۆره کان له ناسمان ده هاتنه خوارو به بالی فشه وه به هه لبه ز
دابه ز له نیتو گزو گیادا له بهر چا و ون ده بوون.

غاری دا بۆلای که لاکه نه سپه که. بریاری دابوو چا و لیک نئ و وه ختیک گه یشته نیزیك
داره که، راست لهو جئیه که که لاکه نه سپه که ی لئ که وتبوو، چاوی هه لئینئ.
هه وا زۆر گهر م بوو. هه تاویکی گهر م له گۆزایی ده شتی نانا و ارزای ده دا و هه موو شتیکی
سوور ده کرده وه ده ی برژاند. هه تا و ناوور ده رشایه وه. زینده وه ره له مه دانی نه بوو. نه سپ، ولاغ،
بالدار، پیژۆ، میش و چرو جانه وه رو کاکله میشان و مار هه موویان په نایان بۆ بهر سیبه رو
جیگای فینک برده بوو.

به هانکه هانک گه یشته دارچناره که. نه وه نده ماندوو بوو که نه ی ده توانی به پیته
راوه ستئ و له بن داره که بی حال کهوت. له بی خه وی یان خه ریک بوو برئ. شه کهت بوو. سه ری
وه سه ره گی چناره که کردو به سیله ی چا و روانیه نهو دا لاشانه که له هه واوه ده هاتنه خوار.
له کاتیک دا له دا لاشه کانه وه رامابوو، خه وی لئ کهوت. ده ستی راستی توند له قۆنداغی
تفه نگه که ی قایم کردبوو.

که لاک خۆره کان له ناسمانه وه ده هاتنه خوار، سه دان دا لاش به رهنگی رهش، خۆله میشی و
نامال نارغی له سه ره زه وی نیشته. دهنگی لیک درانی باله کانیا ن ده ورو به ری داگرت. له نیتو وان
دا چهند هه لئۆش ده بی نران، هه لئۆی پیرو جئیل. به لام له که لاک نه سپه که نیزیك نه ده بوون. له
دووری چاوه روانی هه لئفرینی دا لاشه کان بوون.

بی سه ره و به ره یی و تیکه وه هاویشته نی دا لاشه کان له سه ره که لاکه نه سپه که ماوه یه کی زۆر
دریژه ی هه بوو. که لاک خۆره کان له سه ره که لاک نه سپه که سواری یه که تر ده بوون و که له که
ده بوون. پاشان باله کان په رش و بلاو ده بوون و بی پسانه وه شه له ناسمانه وه پۆل پۆل دا لاش
ده هاتنه خوارو له سه ره زه وی ده نیشته نه وه. مه ودا ی نیوان که لاکه نه سپه که نهو داره که
نا ده می له بن خه وتبوو، ته نانه ت بن چناره که وه ده ورو به ریشی پر له ئاپۆرای دا لاشه کان بوو که
باله فریه یان ده کرد.

ده ورو به ری نیوه رۆیه بوو که دا لاشه کان ده ستیا ن کرد به رۆیشته و ناخرین که لاک خۆره که
تۆسقا لیک گۆشتی بۆ پچرین لهو که لاکه نه سپه ده ست نه که وتبوو، لئی دا رۆیشته. لهوئ، لهو

كەلاكە نەسپە تەنیا كاولىكى سىپى، كەللەسەرتىك و تۆزىتك كلك و چەند ھەودا يال لەسەر زەوى مابوونەو.

پاش دالاشەكان چەند سەگى لەرى نيوەمردوو ھاتن و قاوغى نەسپەكەيان بە راكيش راكيش بردە نىو قاميشەلان و لەوى لە سووچىتكى بەلارە لەبن دارە بىپەك دەستيان كرد بە كرووسىنەوئى نىسكەكان.

ھەتاو لە ئادەمى دا. لەگەرمان خەرىك بوو بىرژئ، شەلائي ئارەق بوو. وەخەبەر ھات، پاش لە خەو ھەستان كاتىك بۆ كەلاكە نەسپەكەى روانى، نە كەلاك مابوو، نە كەلاك خۆر...

ئىسك و پرووسكى نەسپەكە چىيان لىھات؟ لەوى لە جياتى ئىسكى نەسپەكە تەنیا سىچوار ھەلۆى پىر بە بالى داچۆراوئە دەسوورائەو. ئادەم لەو بارەيەو خۆشجال بوو. لەبەر خۆيەو گوتى: "سەرەنجام نەسپى خەنەبى داىك... م. كوشت. گۆشتەكەى كەلاك خۆرە خوارديان و ئىسكەكانى سەگان برديان."

چوئە ئەو جىيەى لە پىتش دا كەلاكە نەسپەكەى لىكەوتبوو. چووكترىن شوئىنەوئى نەسپەكەى لىكەنەمابوو. لەسەر عەرزى و لەسەر گىاوگۆل نە پەلە خۆئىنك ھەبوو، نە ھەوسارى نەسپ و نە نىشانەيەك. دالاش و سەگەكان ھەموويان لەبەين بردبوون. ديارە ئادەمىش ئەوئى پىتش بىنى دەكرد. گوتى:

"خوایە ھەزار جار شوکور. لەم گرفتارىيەشت نەجات دام. ناخەرەكەى كوشتنى نەسپى خەنەبىت بە نسیب كردم. سەد ھەزار جار سوپاس بۆ تۆ. ھەر بگەمەو مالى كەتەبايىك دەكەم بە خىر. بەلام نەسپە بۆرەى چۆن وەبىنم؟ كەللەسەرى نەسپى خەنەبى لە كوئى پەيدا بگەمەو. ئاغنا چۆنم باوەر پى دەكا؟"

زۆرى برسى بوو. لە خوار گۆلاوئەكەو ماكاوئىك ھەبوو. لەخوار ماكاوئەكە پنگ شىن بىبوو. ھەر لەو نىزىكانە چەند دارەتوو ديار بوون. كانىيەكى فىتك و خۆشىشى لىبوو. چوئە وئى. دەسزۆكەى توتىشوئەكەى لە پشتىنى كردهو، دەسزۆكە جاوئەكەى لە ئارەق دا خووسابوو، بەلام نانەكە ئەوئەندە رەق بوو كە ئارەقەكە نەرمى نەكردبووئەو.

ئادەم نانەكەى لە ئاوى كانىيەكە رۆكرد. نانەكەى كە وەك ماسىيەكى رەش دەچو چەند لەحزەيەك لە ئاوەكەدا راگرت ھەتا كەمىك نەرم بووئەو. ئەمجار دەستى كرد بە قەپالەلیدانى و بەم جۆرە نانە رەشەكەى خواردو خەلاسى كردو پاش ئەوئى ئەو شىرئەش كە لە نىو دەسزۆكەكەدا بوو بە مستان وەزارى خۆى كرد، وەرئى كەوت. لەگەل ئىوارە داھاتن، بەرە بەرە

دنیا فیتک دەبوو. روژبایهك هه‌لی كرد. له لای جنووب له ناسمان دا بالی سپیی هه‌وره‌كان هه‌ل ده‌كراو هه‌ل‌ده‌مسا، له‌سه‌ر جاده تۆزوخۆل هه‌ل‌ده‌ستاو كۆله‌كه‌ی گێژه‌لووكه له جنووبه‌وه به‌رهو شیمال وه‌رێ كه‌وتبوون.

لاقی نه‌بوون بچیتته‌وه مالم. چیی جوابی به‌گ دابایه‌وه، داخوا نه‌سپه بۆره راسته‌رێ چووبوه ته‌ویله؟ له پڕ له ده‌ستی دالاشه‌كان تووره بوو: "ئه‌و پیس و چه‌په‌لانه له‌ناگه‌رێن پیاو لانی كه‌م كه‌لاكی نه‌سپێك كه‌ كوشتوویه‌تی، بیینی. ته‌نانه‌ت ئێسكه‌كانیشی ده‌خۆن. ناخ هه‌ی چه‌په‌لینه، بالنده‌ش ئێسكان ده‌خوا؟ ئیوه بالنده نین، سه‌گن... سه‌گبایینه... توتوكه‌سه‌گینه، كرمی نیو زبلدان، هه‌ی كه‌لاك خۆره، مشوورتان ده‌خۆم." هه‌تا ده‌چووه پیتش قه‌لس ترو هه‌ل‌چووتر ده‌بوو.

وه‌ختێك گه‌یشته به‌رده‌لانه‌كانی ئاناوارزا بولیتل داهااتبوو. له‌نیو به‌رده‌لانه‌كه له‌سه‌ر قولكه‌یه‌ك كه‌ ده‌رووبه‌ره‌كه‌ی سوور بوو، پیتنج كه‌لاك خۆره بالیان جووت كردبوون و نه‌ستۆیان راكیشابوو. تفه‌نگی هینایه سه‌ر ده‌ستی، سیره‌ی له‌وی هه‌ره گه‌وره‌یان گرت و ده‌ستی له‌كیشا. دالاشه‌كه به‌ زیقه‌زێق له‌سه‌ر به‌رده‌كانه‌وه خلۆر بووه‌وه. ئاده‌م له به‌رده‌كان وه‌سه‌ر كه‌وت و گه‌یشته سه‌ر سه‌ری دالاشه‌كه كه هه‌تا نیوه‌رێ ها‌ت‌بووه خوار. دالاشه‌كه هینشتا نه‌مردبوو. له‌ حالێك دا خه‌ریك بوو وه‌سه‌ر كه‌وتته‌وه ئاده‌م سه‌رنووكی بالی گرت و به‌ راكیشان هینتایه‌خواری.

جار به‌ جار رقه‌كه‌ی زیاتر ده‌بوو. له‌ رقان نه‌یه‌ده‌توانی بیریش بكاته‌وه. له‌ رێ‌یه‌دا له‌ رقان به‌ پاژنه‌ی پیتی سه‌ری دالاشه‌كه‌ی كه هینشتا نه‌مردبوو، پان كرده‌وه، و راسته‌رێ روژیش بۆ مالمی سه‌فه‌ره كورده دۆستی سه‌رده‌می سه‌ریازی‌یه‌كه‌ی كه له‌ گوندی ئاناوارزا ده‌ژیا. وه‌ختێك سه‌ری هه‌ل‌پری كه‌ گه‌یشتبووه ده‌ركی سه‌فه‌ر. سه‌فه‌ر چاری پیتی كه‌وتبوو، خه‌ریك بوو له‌ پلیكانی ساباته‌كه‌ی ده‌ها‌ته‌خوار:

"براله ئاده‌م زۆر به‌خێر بیتی. نه‌من پیم وابوو ئیدی ئیمه‌ت له‌بیر چووه‌ته‌وه. بزانه منداله‌كانان چهن‌د زوو گه‌وره بوون!"

به‌دیتنی نه‌و دالاشه كه ئاده‌م بالی گرتبوو و هه‌تا وئ رای‌كیشابوو، گوتی:

"پیم بلتی نه‌وه چیه؟ دالاشت بۆ به‌ دیاری هیناویین؟"

"ده‌ها‌تم بۆ نیره له‌ رێ‌یه‌ كوشتم."

"ئێستا وه‌ره سه‌رێ، وه‌ره ساباتی، ماندوو دیاری."

پاشان بانگی خیزانی کرد:

"وهره بزانه کئی هاتوه. ناده مه. مهسینه یه کپر که له ناو بیهینه سه روچاوی بشوا." نادهم دهست و چاری شوتن و وشکی کردنه وه. چوه ساباتی. دژکلیوی به پنگی یان هه بوو. نادهم چمند رۆژ بوو به نه زره ته وه بوو جه میتک خواردنی گهرم بخوا. هه موو شۆریا وه که ی خواردو پاشان پالتی وه پشتی یه که داو به دریزی داستانی خۆی و نه سپی خه نه یی و حیکایه تی دالاشه کانی هه موو بۆ سه فەر گێژایه وه. سه ره نجام قسه کانی به م رسته یه ته واو کرد: "نه تۆ ده لینی چی سه فەر، نه تۆ ری یه کم نیشان بده."

سه فەر بیی ده کرده وه. نادهم پرسیاریکی دیکه ی لی کرد: "بیته وایه نه سپی خه نه ییم کوشتی؟"

سه فەر گوتی: "نازایم. کئی ده زانی. هه رکام لهو نه سپانه مابن، ده بی بیجینه وه، نه وده م مه سه له که روون ده بیته وه. ناوا به دهستی به تال ناتوانی بیجیه وه لای عه لی سه فابه گ. زیانت تیک ده چن. ده بی به گالته چاری خه لک. به هه یچ که س، ته نانه ت به ژنه که شت مه لئی که چونکه نه سپه که دالاش خواردیان نه ت توانی بی بیی. خه لک به ده هۆل و زور ناوه وه دوات ده که ون."

نه و شوه له ساباتی نادهم له بهر فکرو خه یالان هه تا به یانی خه ی لی نه که وت.

هه تاو نه که وت بوو نادهم له ساباتی هاته خوار. تویشوویه که که خیزانی سه فه ری، شوی رابردو بۆی ساز کرد بوو لینی وه رگرت و وه ری که وت. دیسان خوا چاکه بۆ ژنی سه فه ری بکا، نه گینا به و حاله ی نه ی تیدا بوو تویشووی ری گای هه ر وه بیریش نه ده هات.

هه روا که به لیواری جه یهان دا ده رۆیشت، به ره و رۆژه لآت وه رسوورا. به ته نیشت به مرزاییه کانی ناوا وازادا رابوردو بای دایه وه. گوتی له ده نگیک بوو. وه که ده نگي نالی نه سپ ده چوو. سه ری هه لپری. نه سپی خه نه یی له به رامبه ری خۆی دا دی. نه سپه که، راست له سه ر دوندی گابه ردیک راوه ستابوو، نارام نارام کلکی راده وه شانند. نادهم گێژو کاس ببوو. نه ژنۆکانی دوولا هاتنه وه وه هه ر له وی بی حال له سه ر عه رزی دانیشته.

تاویک دواتر نه سپه که جوولا. بی ترس و خۆف له گابه رده که هاته خوار. پاش نه وه ی چهند جار به ده وری خۆی دا سوورا، به لینگ دان به ره و "که سیک گلی" ده خۆی نووسا.

نادهم له کاتیک دا دهستی راستی له خۆلئ رۆ کرد بوو، هه ولئ ده دا راست بیته وه گوتی: "نه من له کوئی ده م زانی، نا... خ نه من له کوئی ده م زانی..."

(۲۴)

نال و گۆزیکى بهرچاو بهسەر وره‌ی جووتیاره‌کان دا هاتبوو. گیانیکی تازه‌یان به بهردا کرابوو. هه‌موویان دهم به پیکه‌نین له مالتیکه‌وه ده‌چونه مالتیکی دیکه.

به‌لام له‌باره‌ی وه‌سمانه‌زله‌وه گله‌یی له‌دوای گله‌یی بوو که لیتی ده‌کرا. دیتها‌تیه‌یه‌کان ده‌یان گوت:

"وه‌سمانه‌زله‌ی نه‌حله‌تی! له‌به‌ر هه‌سوودی‌یان نیشانی که‌سی نه‌دا. ناخر نه‌حله‌تی، چما چ ده‌بوو نه‌گهر ئیمه‌ش جارێک ئه‌و روخساره‌ جوانه‌یان دیبایه. هه‌ر ده‌بێ بۆخۆی بی‌بینن، پیره‌پیاوی هه‌سوود."

"نه‌یه‌ده‌توانی ته‌حه‌ممول بکا که‌سی دیکه‌ بی‌بینن؟"

"پیاو نه‌گهر پیر بوو قرنیس ده‌بێ."

"سێ رۆژان قه‌لنه‌ی به‌ لالتیویه‌وه ناو به‌ که‌ش و فشه‌وه به‌نێو ناواییدا هات و هه‌چوو. وای خۆ هه‌لمساندبوو ده‌ت گوت پیتی‌وايه هه‌ربه‌راستی سولتان سوله‌یمان."

"پیره‌پیاوی به‌دغه‌ر... ئیستا که‌ شه‌هینه‌که‌ی له‌سه‌ر هیتلانه هه‌لفراندوه هاتوه له‌ جیتی دا که‌وتوه."

"با بکه‌وی!"

"با بکه‌وی و سه‌قه‌ت بێ!"

"په‌ببێ راست نه‌بیه‌وه پیره‌پیاو، نه‌گهر دیتها‌تیه‌یه‌کانیش تاوێک روخساری وه‌ک گوتی وی‌یان دیبایه چ ده‌بوو؟"

"نه‌تۆی پتی پیاو بوو، هاته‌ مالتیت..."

"بۆ پیت هه‌سوودی بوو ئه‌و خه‌لکه‌ بی‌بینن؟"

"له جیتی دا کهوتوه، نیشه لالا لیتی راست نابیتتهوه."
 "کئی ده زانی نئو چ جۆره پیاویک بوو!"
 "چهندیش جوان چاک بوو!"
 "ده لئین له وهختی شهردا تفهنگه کهی بیست گمز دریتۆ ده بیتتهوه!"
 "ده لئین گولله کاری لسی ناکا."
 "ده لئین شهوتیکیان وه کیل باشی عاصم له خهویی دا غافلگیری کردوه."
 "نئو ههروا نووستبوو..."
 "بهسته زمانه بی خه بهر له هه موو شتیک..."
 "راست ده تگوت مندالتیکی شیره خۆره یه."
 "وه کیل باشی عاصم فهرمان به دهسته یه ک سهرباز ده دا ورگی پرکهن له گولله..."
 "گولله کانیا لسی دابوو."
 "له پر دیبوویان که..."
 "چییان دیبوو؟!"
 "گولله ناچنه له شیهوه."
 "دیاره ناچن."
 "ناش توانن بچن."
 "دهک خوا عهمرت بری وه سمانه زله! پیره پیاوی به خیل نهی هیتت سهره هری خۆمان ببینن."
 "بلی روو حی خۆمان..."
 "بلی جگهر گۆشه ی خۆمان..."
 "بلی شه هیتنی خۆمان..."
 "بلی گولتی خۆمان..."

بهو حالهش خۆش حال بوون. هه رچهند له دهستی وه سمانه زله ناره حهت بوون، به لام نهوه که
 حه مه دۆک هابتبوه گونده که یان بۆ وان جیتی شانازی بوو. له وه سمانه زله تورپه وه ده هری بوون:
 تاخر چ ده بوو خه بهری به وانیش دابایه که بۆ ته نیا جار تیکیش بی قه لافه تی حه مه دۆک ببینن؟
 پینج شهش رۆژ بوو له دلای وان دا خاترجه می جینگای ترس له عه لی سه فابه گی گرتبوه وه.
 ته نانه ت له بیریان چوو بوو که که سیکی وا هه شه. دئییه که رهنگی جیژن و زه ماوه ندانی گرتبوو و
 جووتیاره کان گیان تکی تازه یان به بهر دا کرابوو.

"مام وهسمان، بۆچی نه گەر همه دۆك هات به نيمت نه گوت؟"

"كورينه نهوى راست بىن نهم وئيرا، نهم وئيرا."

"چما نيمه چيمان لى ده كرد؟ له همدوو چارى خۆمان باشرمان پاريزگارى لى ده كرد."

"ناوماله كان دليان ليت نيشاوه."

"بزانه! همرچهند نهو، دئيه كهى به جى هيشتوه، ديسان ديهاتيه كان زيندوو بوونهوه. هدرهاتن و روښتنه كهى غيره تى وه بهر ناون؟"

"نهم ده توانى هيچ به كهس بليتم. نه گەر ناغايهك يان حكوممت پيى زانيا... ده پزانه نيو دئى و شه هينه كه ميان ده كوشت. نهم ده وئيرا بليتم..."

"نيمه نومان نه ده دايه ده ستى پادشاو خونكاريش. ده بوو له پيش دا روو حمان لى بستين، داويه نهو..."

"نهمن چوزانم، چوزانم. بالتديهك بوو هات له هيلانه يهك دا په ناي گرت..."

"خۆ نهو، گولله كارى لى ناكا..."

"نهو خه نيمى له شكرت كه."

"نهو گهنج عوسمانه."

"نهمن نهم ده زانى كورينه، نهمن نهم ده زانى!"

"باشه، ناخر ده كرئ، نه تو نعت هيشت سه رى لووتيشى ببينن."

"بۆخۆى نهى ويست. له شكرت كه جه ندرمهى به دواوه بوو. چهند مانگ بوو هيچى نه خواردبوو. ته نيا چنگيتك نيسك و پيستی لى مابووهوه. پيى گوتم مام وهسمان بهم وه زع و حاله وه نيشانى ديهاتيه كام مه ده."

"نيمه خواردنى باشمان ده دايه، روو حى خۆمان ده دايه و قه له ومان ده كردوه."

جووتياره كان تا ماوه يهك له وه كه ده رفه تى ديتنى رى بيان له ده ست چووبوو، زۆريان خه فته خوارد. تووكيان له وه سمانه زله كردو كيشاiane ژير پرسيار. بۆچى. بۆچى نه يان توانيبوو بىبينن؟ داخوا جارىكى ديكه ده رفه تى وا رى ده كه ويته وه؟ خه لكى گونده كانى دراوسيش زۆريان جنيو به وه سمانه زله دان و دليان لى نيشا. پاشان ژماره يهك پهيدا بوون كه ده يان گوت نه ويان له وايواى و گونده كانى ديكه ديوه و چۆنيه تيبى نهو چاوپيئكه و تنه يان گيرايه وه. همر كه سه نهو ديتنهى به جوړت كه ده گيرايه وه وه سمانه زله له جى ويانى نه خوښى دا له بير چووه وه.

له پیتش دا وهلی، واته نهو کهسهی همه دۆکی برده مائی وهسمانه زله دهستی کرد به
گیزانه وهی به سه رهاته که:

"شه کهت و ماندوو لیتی که وتبووم و خهوم لئی که وتبوو. له خهویم دا - خوا وه خیری گیزئی -
ئاویکی رهوانم دی، روون روون. مائی ئاوی رهوان، بلئی ههتاوی رهوان. له پیر دیتم پیاویکی
بالا بهرز له ئاوه که دیتته ده ری. دوو قهه فیشه کدانی راست و چهپ له خۆی دابوون. تفهنگیکی
سهوزی به دهسته وه بوو. دهنگیکم هاته بهر گوی که دهی گوت: "مام وهسمان! مام وهسمان! له
خهو راپه ریم، گوتم داخوا خهون بوو، خهیاڵ بوو، چ بوو؟ کهچی دیتم یه کیک له بهر ده رگا
راوه ستاوه. ده رگام کرده وه. دیتم پیاویک، پیاویکی که له گهت له پشت ده رگایه. له شی هه مرو
فیشه کدان بوو، نه وهندهی فیشه که له خۆی به ستبوون جیی نووکی ده رزی یه یه نه مابوو.
بریسکهی دوورینه کهی له چاری پیاوی ده دا. دوورینه کهی زیتر بوو. دهسکی ده مانچه و
نیزه که شی هه ر زیتر بوون. زیتری خالیس. گوتم: فهرموو بۆ ژورئی. هاته ژورئی. چرام هه ل کرد.
دانیشته و پالی به دیواره وه دا. چاویکی هه بوون هه ر مه پرسه. نهت ده توانی ته ماشای بکهی.
پیاو لیتی ده ترسا. چاوی وه که چاوی گورگی کیتی ده ره وه شانمه وه. نویتزه کهی کرد. له نویتزه دا
دهسته کانی هه تا جگه ی سهوز بوون. نام هینا. خواری. یه که سهی نه ده کرد. هه ر له فکرا
بوو. ناویم پرسی. سئ جارم لئی پرسی وه لامی نه دایه وه. وای نیشان ده دا که گوتی لئی نه بووه.
پاشان هه لستا. سهری وه هه لاشی میچی که ویتله که کهوت. به ژنی نه وهنده بهرز بوو کاتیک
دهیه ویست له ده رگای ژورره که مان بچیتته ده ری دوولا هاته وه. ده رگای نینه سه یه لی به
ره حته ی پتی دا ده روا. وه ختیک به قیت و قنجیش ده روا دیسان سه ری دوو بستی بۆ
سه رده رانه که ده میتنی. له بهر ده رگا وه ری کهوت. گوتم: "بت به مه لای مام وهسمان."
گوتی: "ماله کهیم نیشان بده. شتیکی دیکه شی گوت. پتی گوتم: "نم دئی یه له زولم دا
خنکاوه، نابیی نه وهنده زولم ده ره قی بنیاده م بکری." مائی وهسمانه زله م پتی نیشان دا. نم نم
باران ده باری. وه شک کهوتم. له بهر ده رگای مائی وهسمانه زله چاره ری بووم. له پیر دیتم له بهر
ده رکی مائی وهسمانه زله گولته نه ستیره یه که به قه ده ر غولیکه دره وشایه وه، دره وشایه وه
کووژایه وه. له پاش نهو شه وه نهو نووره له بهر ده رکی مائی وهسمانه زله هه روا هه ل ده بوو و
ده کووژایه وه."

به لام پاش نم هیکایه ته داستانی شیرنی دیکه شی پتوه زیاد کردن. دووه م کهس که پاش
وهلی همه دۆکی دیبوو، "سه ره ره خاتوون" بوو. له دئی یه کهی تهنیشیان "مه لا مسته فا"

دیتبوری. لەناناوارزا جەبار، لە حاجیلار "نەحمەدە کوێر"، لە نارلی قشلا "جەمشیدە کوردە"، لەواپوای زەینەل و "گورت تەمیر" و لە گوندی "ئووک سووزلی" یش مگلب دیتبوری. ژمارەیکیش نیددیعیان دەکرد کە ئەو شەوێ سوارەکان پەلاماری دێیان دابوو، ئەویان لە تەویلە مالتی وەسمانەزەدا دیتو. زۆرانیش دەیان گوت ئەویان لە حەوشە مالتی کەرەمە کوردە دا دیوێ کە تەقە لە سوارەکان کردووە دیویانە کە چۆن تەفەنگی لە وەکیل باشی داوێ وەکیل باشی وەک گا ھۆراندوویە!

زۆر کەسیش ھەبوون کە گۆیا نیوھەوێ ئەویان دیوێ کە لە قەراخی ئاچکاسازو لە قەلای ناناوارزا پیاسە کردو. ئەویان دیوێ کە لەسەر گابەردێک دانیشتو، سەری لەنیو دەستانی گرتو و لە دەریای فکرو خەیاڵ دا نوقم بوو، لەحالتیک دا سەدان ھەلۆ بەدەوری دا فریون. ھەلۆیەکان دەھاتن لەسەر ئەژنۆی دەنیشتنەو و ئەویش ھەلۆ زەلامەکانی وەک بەرخ دەلاواندەو.

جارتیکیش دیویان کە سواری نەسپیکێ بۆرە زەلامە بوو. نەسپە کە بەو یالانەییەو کە دەت گوت ھەورن ئەوئەندە بە پرتا و دەپۆیشت ھەروا بزانی بەتای گرتوون. بەم جۆرە وای لێھات کە لە گوندی وایوای و دێیەکانی دیکە ژمارەیکێ کەم نەبێ، کەس نەبوو حەمەدۆکی نەدیبێ! تەنانەت ئەو ژمارەییە لە جووتیارانی وایوایش کە دێیەکیان بەجێ ھێشتبوو و پەنایان بۆ ساری چام بردبوو، کاتیک خەبەریان زانی کە حەمەدۆک چووەتە وایوای، خەفەتیان خوارد کە بریا لە وایوای بان و روخساری شەریف و وەک پەرەیی گولتی وییان دیتبایە. دەیان گوت: "بۆچی قسە وەسمانەزەمان لە عەززی داو نەچووینەو دێی خۆمان." یۆبازنۆغلی کە لە کاری نەفامانەیی خۆی زۆر بە نازار بوو، ھاتە لای وەسمانەزەو بە داوای لێبووردنەو گوتی: "وەک سەگ پەژیاوم ئەو رۆژە نەھاتەو. ئەمن چۆم زانیبایە. خۆ ئەتۆ ھیچت بە من نەگوت..."

ھەموو مندالەکانی دێش دەیان گوت دیومانە. رۆژ تا ئێوارێ باسیان دەکرد، لە گەلی دەژیان و لە یارییەکانیان دا بەشدار بوو. مندالەکانیش وەک گەرەکان ناویان نەدەبردو لە یارییەکانیان دا ناوی جۆراوجۆریان بۆ دادەنان. لە یارییەکانیان دا جەندرمەو ئاغاگان وەک سەگ لێی دەترسان و وەک مێژۆکە لەبەری دەلەرزین. خۆیان داویشتە سەر کەوشەکانی، لەبەری دەپارانەو، لاقییان ماچ دەکردو لەسەر زەوی جینگلییان دەدان و لە کاتیک دا ھەنسیکیان دەدان و لووتیان پاک دەکردو، وەک کرم دەخزین.

پاشان دەستیان کرد بە دانانی گۆزانی دێهاتی یانە لەبارەى حەمەدۆکموه. هەموو رۆژى شیعرو گۆزانی تازەیان دادەنا، شیعرو گۆزانی لە عەرزى شین دەبوون و دەروان و لە عاسمانى دەبارین! شیوەن نامەى بەسۆز، داستانی سەرسۆرھینەر، ئاوازی شادی بزۆین و گۆزانی تیکمەل بە هەلپەرین... تەنانت مندالانیش جۆرە هەلپەرینتیک و گۆزانییەکیان بۆ یاری مندالانەى خۆیان داھینابوو.

ئەم ھەست و سۆزەى جووتیاران بەرامبەر بە حەمەدۆک، وەسمانەزەلى زۆر جۆشحال کردو ھێزى بە بەردا کردەوہ. ئەگەر وا نەبایە وەسمانەزەلە بەو زەبرە توندە رووحیە کە وتی کەوتبوو بە ناسانى نەى دەتوانى لە نەخۆشى راست بێتەوہ.

بەلام شانازی فرۆشتن و شادمانی جووتیارەکان زۆرى نەخایاند. سځ شو بوو دئیایان وەبەر تەفەنگان دەدا. بەلام دێهاتی یەکان ھەرەک ھیچ نەبووی، نە ترسان و نە بایەخیان پى دا. با بێن و گوللەباران بکەن، چەندى پێیان خۆشە با تەفەنگان باوین. ناخەرەکەى رۆژتیک نۆرەى وانیش دى.

وەسمانەزەلە کە بە زەحمەت خۆى بەسەر پێو رادەگرت، شەوانە وەختیک سوارەکان دئیایان دەدا بەر دەسپێژ لە حالتیک دا ھاواری دەکرد:

"وہرن سەگباينە وەرن، تەفەنگان باوین سەگباينە، رۆژى نيمەش دیتەوہ"، لە مالى دەھاتە دەرو ھەردوو گوللەى دەمانچە دوو لولەکەى پێو دەنان.

جووتیارەکان ھێرشى شەوانە بۆ سەر دئیایان بە گالتەيەک دەزانی کە عەلى سەفابەگ ھەموو شەوى دووپاتی دەکاتەوہ. بەلام رۆژتیکیان بەیانی وەختیک لە خەو ھەستان، لەوہى کە دیتیان رەق رامان. ئەوہى دەیان دیت و دەیان بیست بۆیان جیتی باوەر نەبوو. شەوى ھەموو ئەسپەکانى دئیایان دزیبوون. بۆ نمونەش ئەسپتیک نەمابوو. فکرى ھەموو شتیکیان دەکرد، ھى ئەمە نەبى. جووتیاری بى ئەسپ چ خاکتیک وەسەرى خۆى دەکا؟ جیژنیان ببوو بە تازى، نیتسا چیان کردبا؟ ئەو رۆژە بى ئەوہى ھیچ کارتیک بکەن یا قسەيەکیان لە زار بێتەدەر، تا نیتواری لە نیتو دیتی دا سوورانەوہ. ھەموویان قرو قەبیان کردبوو.

بەیانى دووھەمىن رۆژ خەبەرتیکى سامناک لەنیتو دیتی دا گەرا. دزەکان ئەسپە پیرەکانیان لەگەل خۆیان نەبردبوو، بەلکوو کوشتبوویان و کەلاکەکانیان لە گەلى چیک چیک لار ھاویشتبوون. کە تەماشای دەوربەریان کرد دیتیان دالاش لەسەر تۆپراخ تەپە دەگەپى. بە غاردان چوونە وى و دیتیان رەوہ ئەسپتیک بەسەر بەک دا کەوتوون.

بەم رووداوە ھەر ئەو رۆژە بەیانى دوو مال باروونەیان تیکەوہ پێچا: "سارى چام بگروہ ھاتم." لە دیتی رۆشتن و رۆشتن. ژمارەيەکى زۆریش بە نیازی رۆشتن بوون کە مەلەفەرھاد

پیشی پښ ده گرتن. نه گینا نیوهی دئییه که چۆل ده بوو. نهو گوتی: "کفره پیاو ته سلیمی زولم بښ. که سینک له ژیر ته وژمی زولم دا روژی مندالی و خاکی باب و باپیرانی به جڼ بهیلئی و بچیتته غه ربیایه تی، کافره. بهر بهر ه کانی نه کردن بهرام بهر به زولم وه که نهویه ببیه شهریکی زالمه که. ترسان و سام گرتوویی کفره."

دهی گوت:

"خو رزگار که رنکمان بژ ده نیرئ. دیتان که نهو چۆن هات به لام، نیمه نمان توانی رای بگرین. رنکمان دا شه هینه که مان له دستمان هه لفرئ و پروا. نه گهر نهو لیتره بووایه نهم به لایه مان به سر نه ده هات."

زهینه ل ویرای گوت گرتن له قسه کانی مهلا فرهاد قسهی بی تامی ده کردو زراوی دینهاتییه کانی ده برد:

"نمه هیشتا سهره تای کاره. چ به لایه که به سرمان نایه. چ به لایه که، چ به لایه کمان به سر نایه؟ ترسان کفر نیه. نه گهر پیای مه ترسه!"

مهلا فرهاد بښ نهوهی وه لایه بداته وه له حالیک دا ته وای باوه پری مهنی خۆی له دهنگی دا کۆ کرد بووه وه، دهی گوت: "خو بهندهی هه ژاری خۆی به تنیا ناهیلته وه، خو هه همیشه پشت و پشتیوانی نهو که سانه بووه که له گه ل زولم بهر بهر ه کانیان کرده. نه گینا تا نیستا سهرانسه ری دنیا پر ده بوو له زولم."

له مائی سه یفلهی کۆبوونه وه باش باسیکی دوورودرئ بریار درا بژ وه رگرتنه وهی نه سپه کان بچنه لای یه غمووراغا. هه مووان دهیان زانی دزینی به کۆمه لی هه موو نه سپه کانی دئییه که به کهس ناکرئ به یه غمووراغا نه بښ. مهلا فرهادو سه یفلهی و سه فچه کاهیا سوار بوون و راسته پری چوونه مهزرای یه غمووراغا. سه فچه کاهیا ناشنایه تییه کی نیزیکی له گه ل یه غمووراغا هه بوو. له وه ختی راپه رینی گشتی دا هه ردووکیان سه ربازی راکردوو بوون و راست سئ سأل له توورپوس پیکه وه بوون. نه وده م یه غمووراغا زۆر جیل بوو.

سه فچه کاهیا هه ر که له نه سپه کهی دابه زی گوتی:

"هه تیوه یه غموور، نهم کاره قۆره چ بوو کردت؟ پیته خۆشه هه موو نه سپی دنیا بدزی، بلئی بو ت بدزن، به لام بۆچی بوویه داردهستی هه موو سه گ و توله یه که و هیشته نه سپه کانی نیمه بدن؟"

یه غمووراغا له حالیک دا له سر پلیکانی باله خانه راهه ستابوو و قاقا به قسه کانی سه فچه کاهیا پښ ده که نی، گوتی:

"کئی دزیونی، کئی نەسپى تۆى دزیوه؟ نەگەر نەسپەکەتیا ن دزیوه، نەدى نەوهى سواری بووى چیه؟"

سەفجەکاھیا نەراندى:

"تووتکەسەگى نەفام، بۆ نەوهى بێینە لای تۆ نەم نەسپانەمان لە نارلى قشلا لە "مەمى دیکاغا" وەرگرت، ئیستا تى گەیشتى، لە دى یەك دا نەسپىکت نەهیشتەوه. هەرچى بوو کوێر، کەر، شەل و نەخۆش هەمووت دزی. پیرهکانیشت کوشتن هەتیوه کەچەلە..."

"وەرەنە سەرئى. ئیستا وەرەنە سەرئى، دادەنیشین پێکەوه قسان دەکەین." لەسەر نیوتەختیک دانیشتن، قاوه خورایهوه، نانیا ن خوارد. یەغمووراغا زۆرى حورمەت گرتن، بەلام نەسپەکانى نەدانەوه. هەرچى پارانەوه، هەرەشەیان کرد، توورە بوون، هەلچوون نەیان توانى نەسپەکان وەرگرنەوه.

مەلا فەرھاد لە یەغمووراغای پرسى:

"یەغمووراغا! ئەتۆ پیت وایە نەو خویە کە یووسفى لە چالۆ نەجات دا، رۆژتیکیش ناوێر وەسەر ئیتمە ناداتەوه، پیت وایە خوا کەسێک ناوێرئ ئیتمەش نەجات بەدا؟"

سەفجەکاھیا قسەکەى مەلا فەرھادى تەواو کرد:

"خوا رزگارکەرێکى بۆ ئیتمە ناردبوو. بەلام کوێر بووین و نەمان توانى بىگرن، نەگینا دزەکانى تۆ نەیان دەوێرا نیزیکی دیش بن..."

یەغمووراغا پێکەنى، و بە پێکەنینەوه بەرپێى کردن و ئەوان ناھومبێدو دلشکاو گەرانەوه بۆ ناوایى.

(۲۵)

عەلەسەفابەگ لە پەنجەرەو تەماشای دەرتی کرد، دوور، لە دەرهوێ حەوشە تارمایی سێ سواران دیار بوو. یەکیەک لەوان زۆر بالابەرز بوو، و قیت لەسەر ئەسپەکی دانیشتوو، و لە پیش ئەوانی دیکەو راوەستابوو. سوارەکان لەمیژ بوو بێئەوێ قسەیک بکەن لەوێ راوەستابوون. عەلەسەفابەگیش بێ هەست و خوست و نوقمی فکرو خەیاڵ لە پشت پەنجەرەو راوەستابوو.

خزمەتکارێک که لە شێپانەو دەرگا دا راوەستابوو گوتی: "چ بە نیدریس بەگ بلیتم؟ لەمیژە لەوێ چاوەروانە."

عەلەسەفابەگ لەو فکەرەو دا بوو که داخوا نیدریس بەگ ببینێ یان نا. نیدریس بەگ پیتی لەسەر یەکتەر دیتن دەچەقاند. لە مارەو مانگیک دا ئەمە شەشەمین جار بوو که نیدریس بەگ دەهاتە سەردانی و هەموو جارێ گوتبووی پیتی بلین ناغا لە ماڵ نیە. نیستا بیری لەو دەکردهو که داخوا ئەم چاوییکەوتنە کار دەکاتە سەر پیتوێندی ئەو و عارف صائم بەگ یان نا؟ پیاو ئەو دەتوانی سەر لە کاری کابرایەکی قەلەس و توورەو وەک عارف صائم بەگ دەریکا. لەوانەشە وەرگرتنی نیدریس بەگ و لەگەڵ دانیشتنی، عارف بەگ توورەو بکا.

هەتاو خەریک بوو ناوا بێ. تاریکایی وردە وردە بەرەو دەشت دەهات و دوا رووناکایی رۆژ بەسەر زیوکاری تەفەنگ و خەنجەر و فیشەکانی نیدریس بەگ و لەغارێ ئەسپەکیهوە رەنگی دایەو.

عەلەسەفا دیسان لە خزمەتکارەکی پرسى:

"نیدریس بەگ چیی گوت؟"

"ده لئی دهموئى سفابهگ بېينم. گؤيا کارتيكى زؤر گرنگى پيتان هميه. بؤخؤى واى ده گوت."

عەلى سەفابەگ ديسان ماوه يەك فكري كرده وه و ديسان تەماشاي نەو سى سواره چەكداره چەركەسەى كرد كه له دەري راوه ستابوون. نيدريس بەگ لەبەر تيشكى هەتاو راوه ستابوو، دوا رووناكايى يەكەنى رۆژ بەرە بەرە دەكووژانەوه.

عەلى سەفابەگ فرمانى دا: "بە نيدريس بەگ بليتەن بيتە سەري. بئى حورمەتتەى پئى مەكەن."

سى پياوه كه دابەزين. نيدريس بەگ لە پيشەوه و هاوړتيكەنى بە دواى دا لەسەرەخۆ لە پليكانەكان وەسەر كەوتن. عەلى سەفابەگ لەسەر پليكانان چاوهړتيان بوو. نەو لە حالتيك دا دەى گوت: "بەخيز بېين، بەخيز بېين، نيدريس بەگ، برالە." پيشوازي لئى كردو يەكتريان لە باوهش گرت. بە سەرلەقاندنيك بەخيزاتنى پياوه كەنى نيدريس بەگيشى كرد.

نيدريس بەگ لەپيشەوه و عەلى سەفابەگ بە دواى دا چوونە ژوروي. عەلى سەفابەگ هاوړتيكەنى نيدريس بەگى بانگ نەكردە ژوروي. تا رادەيهك شارەزاي داب و شويني چەركەسان بوو، دەى زانى كه چەكداره كان لە كن سەر كردهى خزيان دانانيشن و لەبەر دەرگا بە پتوه چاوهړوان دەبن.

نيدريس بەگ بە راشكاوى و پياوانە بەو دلپاكىي مندالانەوه كه بووى، گوتى: "سەفابەگ، چەند جار هاتمە سەردانت، رەنگە دە جار هاتبم، بەلام نەم ديتى. هاتن بؤ نيره لەو دورەوه، نەویش بە نهيئى دەزانى بؤ من وهك چى وايه؟ لە سەداسەد وهك مردن، بەو حالەش هاتم."

"ئيستى دانيشە، دانيشە. دوايه قسان دەكەين. دانيشە گيانەكەم، قاوه يەك بخۆوه. نەتۆ كارى زؤر خەتەرنەك دەكەى بە نوئۆى نيوه رۆيه لە چوكورواو خۆت دەردەخەى، ناوا نابى."

نيدريس بەگ لە حالتيك دا لەسەر نيوتەختە كه دادەنيشت گوتى:

"وہ لا پيم عەيبە بە شو وهك گورگ بە دەشتى دا برۆم. مانگيتك لەمەوبەر لە گەلئيه كەى خوار "بووزكووى" لەگەل جەندرمە تيك هەلچووین. چوار سەعات ليكمان دا. شوکور، شو داها و نەجامان بوو، هاتينە لای جەنابت. ديسان لە مال نەبووى. چووينە مالى "مام عەلىيە كورده"، حەوتوويەك لە لای ماينەوه. ميواندارى يەكەى باشى لئى كردين."

عەلى سەفابەگ بە راوړتيكى دلئۆزانەوه گوتى:

"هەر له فكري ئەوەدا بووم كه ناخه‌كه‌ی ده‌بێ به چي؟"
ئیدریس به‌گیش له حالتيك دا پێده‌كه‌نی به راویژتيك كه نيشانی ده‌دا هه‌موو شتيكي له
خۆي گرتوه، گوتي:

"ناخه‌كه‌ی دياره، ناخه‌كه‌ی بۆ من به ته‌واوی روونه... ده‌بێ بۆ عارف صائم به‌گیش
روون بێ. بۆيه هاتوومه مائيتان كه ئەمه‌تان پێ بلێم."
عارف صائم به‌گ خه‌ريك بوو شيت بێ، هار ببوو. بۆچي، بۆچي چه‌ركه‌سيكي هيج و پوچ
له چوكووراودا به‌ره‌به‌ره‌كانی له‌گه‌ڵ ده‌كا، ئەويش چه‌ركه‌سيكي بێسه‌روبه‌رو تێنه‌گه‌يشتوو كه
هيشتا ته‌مه‌نی نه‌گه‌يوه‌ته سی ساڵ...

ده‌يه‌نه‌راندو به هه‌رو گيفه‌وه ده‌ي‌گوت: "هه‌تيوی نه‌فامی بيچوه چه‌ركه‌س نيشانت ده‌ده‌م.
ئه‌گه‌ر نه‌م ناردیه‌وه قه‌قاز، نه‌گه‌ر دوورم نه‌خستیه‌وه بۆ نيۆ بۆلشه‌ويكان، ناوی خۆم ده‌گۆرم."
له مسته‌فا كه‌مال پاشاش زۆر تووره‌ بوو. ده‌ي‌گوت: "نا...خ ناخ پاشا. ئەمه‌ چ
لي‌كدانه‌ويه‌كه. نينسان ئەوه‌نده خه‌يال پهرست ده‌بێ؟ نينسان تا ئەو راده‌يه خۆي بۆ
گه‌ل و ولات به‌خت ده‌كا؟ ني‌مه خوي‌نی خۆمان بۆ ئەوه رشت كه به برسيابه‌تی و
تينوايه‌تی بژيین؟ ببينه گه‌بجاری ده‌ستی بيچوه چه‌ركه‌سيك؟ هه‌ر بۆ ئەوه گياغان
له‌سه‌ر له‌پي ده‌ست داناو نيشتمانان رزگار كرد؟ ريزدانان بۆ نه‌زم و قانون، زۆر باشه،
شتی وا نيه... به‌لام منداڵه‌كانان له برسان ده‌مرن. سه‌ره‌نجام تووشي سوالكه‌ری ده‌بين،
پاشا تووشي گه‌دایی ده‌بێ.

بيچوه چه‌ركه‌سی نه‌فام، ئەمن نايه‌لم قاره‌مانتيك له‌به‌ر تۆ بشكي! با پاشا سه‌رم به‌رێ. ئەو
خۆ ناشقی چاوو برۆی ره‌شی مه‌مانان نيه. پتيوستی پيمانه، نه‌گه‌ر پتيوستی پيمان نيه با
ليمان گه‌رێ برۆين. چي ديكه سوازی كۆلمان نه‌بێ! وازمان لي‌يئێ با ني‌مه‌ش له فكري
چاره‌سه‌ری خۆمان دا بين."

عارف صائم به‌گ ئەو جووتيارانه‌ی ناك مه‌زاری، كه ده‌يانه‌ويست له پيشی راوه‌ستن، يه‌ك
به يه‌ك بانگ ده‌كرد. له لايه‌ك كه‌ميك پاره‌و له لايه‌ك ده‌سكيك شووته‌ركی داده‌ناو پتي
ده‌گوتن: "نۆكه‌ری ئیدریس به‌گ، يان پاره، يان دار. يه‌كي‌كيان هه‌ل‌به‌ژيره."

يه‌كيك دراوی هه‌ل‌ده‌بژاردو يه‌كيك دار! ئەوانه‌ی داريان هه‌ل‌ده‌بژارد، به شيوه‌يه‌کی
وه‌حشيه‌يانه هه‌تا ده‌گه‌يشتنه شه‌رای مه‌رگ داركاری‌يان ده‌کردن و جنيوی‌يان پێ ده‌دان.
داركاری كراوه‌كانيان داويشته سه‌ر نه‌سپيكي رووت و له نيۆ دتي دا به‌ره‌للایان ده‌كرد.

له نیتو دتی دا بهرامبەر به باله خانەى ناغا درووه لانیکی بهرین ههبوو که به زییه گهرمینی داپۆشرا بوو. له ناخره کهى دا عارف صائم بهگ، "چهرکه سه تینه گه یشتوووه کان" ی روت ده کرده و له حالیکه دا پینچ قه مچی به دهستیان به دواوه بوون، وه نیتو درووه لانی ده خستن. له لایهک زهبرى قه مچی به سه ر پشتی روتی چهرکه سه کان دا دهبارى و له لایهکی دیکهش درووه کان لهشى روتیانیان هه لدر هه لدر ده کردو تهواوی لهشیان له خوین دا سوور هه لده گه راو ههتا وهختیک که دهیان گوت: "ناغا قهباله کهش بۆتۆ و زهوییه کهش بۆخۆت" نهم نهشکه نجهیه درێژهی ههبوو.

عارف صائم بهک بهم رهفتاره بوو به خاوهنى زهوییهکی زۆر. ته نیا زهوییهکانی نیدریس بهگ و نمو خزمانه مانوه که چاویان له نیدریس بهگ ده کردو به رهه لستیان ده کرد. کینلکهکانی عارف صائم بهگ دهوران دهوری مهزرای جووتیاره کهله شه قهکانی ناک مهزاریان گه مارۆ داو زهوییهکانی نیدریس بهگ و خزمهکانی وهک دورگه یهک کهوتنه نیتو زهوییهکانی عارف صائم بهگ: "نیستا زهوییهکانیان نادهن؟... نه گهر ده توانن با نهیان دهن!" عارف صائم بهگ به نه ره نه ره دهی گوت: "نیستا ده توانن نهیان دهن سه گبابانه، بزائم چۆنیان ده کینلن، چۆنیان داده چینن."

فۆرده رهش جاریکى دیکهش هاتهوه گوندی ناک مهزارو له کاتیک دا له تۆزوخۆل دا ون ببوو و تابهکانی ههتا نیوهیان به خۆل دا چوو بووه خوار له بهر ده رگای مالى نیدریس بهگ راهه ستا. چاوه زلهکانی هیندیکی دیکه گه وره تر ببوون.

جووتیاره کان و نیدریس بهگ له جاران زیاتر به حورمه ته وه پینشوازییان له عارف صائم بهگ کرد، نهویش ههروهک جاران به فیزو ده مار بوو و قسه ی نه ده کرد. ته نیا وهختی رۆیشتن به دهنگیکى زۆر بهرز گوتی:

"نیدریس بهگ، زهوییهکانی تۆ ژماره یهک له خزمه کانت له نیتو زهوییهکانی من دا ماونه وه. ههقتان نیه به نیتو زهوی و زاری من دا هاتوچۆ بکهن. نهمن ریگاتان نادهم. نمو مهزرایه که له نیتو مهزراکانی من دا ماوه ته وه ناتانه وچ به من بفرۆشن؟ نه زهرتان چیه؟" نیدریس بهگ به توندی دواقسه ی خۆی کرد:

"ناغا! نهمن و دۆسته کاتم زهوییه کاتمان که له نیتو زهوییهکانی تۆ..."

"له نیتو زهوییهکانی من."

"که له نیتو زهوییهکانی تۆ دا ماونه وه، نافرۆشین."

عارف صائم بهگ له حالتيك دا دهستی بۆ لای نمو دريژ ده کرد به قينهوه پي پي كهنی و گوتی:

"نهتۆ زۆر لاو، زۆر نازاو پياوی، زۆرم ههز ده کرد له گهلت بيمه دۆست بهلام ده چوو، خواحافيز."

عارف صائم بهگ دهسبه جي دوازده كهسی چه كدار كردن، بهرگی سهوزی تايبهتی نيشكى پي له بهر كردن و فهرماني دا:

"ههركهس ويستی به نيو زهوييه كانی من دا بروا، يان ههركهس ويستی مهزراكاني من پيهستيوي به تفهنگ ليی دهن."

وهزری پاییزو کاتی وهر دو شيو بوو. چهركهسيكي لاو به ناوی "فهمی" به گاجووت و نيرونا موروه ده چوه مهزراکهي. نيشك چيه كانی عارف صائم بهگ دهنگيان دا كه بگهريتهوه. فهمی گوتی نه دانی و به رتي خۆی دا روشت.

نیشك چيه كان بي سئ و دوو لي يان داو كوشتيان. تهرمی فهمی سئ رۆژان له نيو كينلگهي عارف صائم بهگ كهوت. به شكايهتی ئيدريس بهگ يه كيتك له نيشك چيه كانی عارف صائم بهگيان گرت و نارديانه بهنديخانه. نيشك چيه كه سئ مانگ له بهنديخانه دا مایهوه.

عارف صائم بهگ چوه سيواس. نهو ده م دادگای بهرز له سيواس بوو. وای کرد پياوه كهي به بي گوناح بناسري. چوو دهستی گرت له بهنديخانه هينايه دهرو له گه ل خۆی هينايه وه كينلگه كهو كرديه سهروكي نيشك گره كان.

پاشانیش هه ر نهو ساله سئ كهسی ديكه كه ويستبوويان به نيو مهزراكاني عارف صائم بهگ دا بچنه سه ر زهوييه كانی خۆيان كوژران و ههتا چهند رۆژ كهس نيزيكي تهرمی چهركه سه كان نه كهوت. تهرمه كان له نيو مهزرای عارف صائم بهگ دا بو نيان كر دبوو. نهوهی نهوانيشی كوشتبوو سئ مانگ كهوته بهنديخانه و به سه فه رتيكي عارف صائم بهگ بۆ سيواس هه موو شتيك جوور بوو.

نهو ساله لهو زهوييه يانه دا كه كهوتبوونه نيو زهوييه كانی عارف صائم بهگ هيج كاسب ييه ك نه كرا. سالی دواتريش هه روا بوو. هه رچهند نهو زهوييه يانه نه كيتلان و دانه چيندران، بهلام له نيو مهزراكاني عارف صائم بهگ دا وهك لويهك، وهك برينتيك كه خوینی لي بچوړي، دههاتنه بهرچاو.

سالتیکی دیکهش دیسان چهرکسهکان دین بۆ کیتلانی زهوییهکان و دیسان دهکوژرتین، و پاشا لهکارهساتهکه ناگادار دهبن و دهلتی: "کورپه، ئەو کاره قۆره چ بوو کردت". زۆر له پاشا دهترسا. نهودهه نیدی ناتوانی وهك جارن بلی: "پاشا، ئەم دیتهاهیانه، ئەم دیتهاهییه دواکهوتوانه زولتم لئێدهکهن...، وابوو، و واچوو...". دهبوو ههتا زوویه له فکری چارهی ئەم برینه خویناوییه دا بن.

فۆردهههش که چاوهکانی دیسانیش نهختیک گهورهتر ببوون، جارتیکی دیکه لهبهر دههراگی نیدریس بهگ راوهستا، عارف صانم بهگیش کهمیک قهلهوترو بهسام تر ببوو. چهرکسهکان و نیدریس بهگ دیسان به حورمهتهوه وهریان گرت. عارف صانم بهگ ئەم جارهیان نهچوه سههئ: "نیدریس بهگ، هاتووم لهبارهی ئەو مهزرایهوه قسهت لهگهڵ بکهه. ئەو زهوییه که وهك دورگهیهك لهنیۆ زهوییهکانی من دا ماوهتهوه، به کهلکی چیت دئی؟"

نیدریس بهگ بهراویژۆیکی زۆر رهق و وشک گوتی:

"ئهمن و دۆستهکاتم ئەو زهوییه که لهنیۆ زهوییهکانی..."

عارف صانم بهگ له حالیک دا به قینهوه پێدهکهنی، دهستی بۆ لای ئەو دریتۆ کردو

گوتی:

"زۆرم پێ خۆش بوو پێکهوه بباینه دۆست. بهلام حمیف که زۆر کهه نهزموونی."

نیدی فۆرده رهش نههاتهوه ناک مهزار.

"فهزلی بهگ" نووسههری دادگای شار، بهرپرسی تاپۆی ئەو شارهش بوو. پیاویک بوو لیکن، فینلباز، ترسهنۆک و نارقه خۆر. چونکه له پاشاوهکانی حکومهتی عوسمانی بوو، وهك سهگ له حکومهتی تازهو پیاوهکانی دهترسا.

عارف صانم بهگ بانگی کرده مهزراکهی خۆی و پیتی گوت:

"فهزلی بهگ، وهك بۆخۆت دهزانی لهناک مهزار ئەمن سهدو پهغبا ههزار لیرهه لهسهه

نیدریس بهگه. قهبالهکهش بۆخۆت نووسیبووت."

"بهلتی ئاغا راسته. دهزام ئاغا، ئاغا" نهکا قهبالهکهت لئ و ن برویی؟"

عارف صانم بهگ به زهردهخهنيهکهوه که نیشانهی رهزامهندی بوو، دهستیکی باوکانهی

لهسهه شانی فهزلی بهگ داناو پرسی:

"ریک و پیتک کردنی ئەم قهبالهیه خهرجی چهنده؟"

فهزلی بهگ به سههری قامکان حیسابی کردو گوتی:

"به شاهیدو ماهیدو پاره‌ی پوول و هممو قه‌للهو ده‌لله‌ک‌یه‌وه س‌دهو یازده لیره دوو قرۆش."

"هانئى نهو سئى‌سه‌د لیره... پاشان هەر پلهو پایه‌یه‌ک که ویستیشته ده‌نگ بکه..."

فه‌زئى به هه‌ژانئیکه‌وه گوتى:

"سوپاس ناغا. نه‌من له نان و ناو و قه‌ساب و نانه‌واو هممو خه‌لکى نهم شاره رازیم."

قه‌باله‌ی س‌دهو په‌نج‌ا هزار لیره قه‌رزدارى نیدریس به‌گ پاش سئى رۆژان گه‌یشته ده‌ستی عارف صائم به‌گ و نه‌ویش ده‌سه‌جئى دۆسیه‌ی نیدریس به‌گى له‌به‌ر نه‌وه که قه‌رزه‌که‌ی نه‌داوه‌ته‌وه، دا به دادگا. کاتئیک نیدریس به‌گ له به‌سه‌ره‌اته‌که ناگادار بوو گوتى:

"چاوه‌پروانیم ده‌کرد، ده‌م زانى نه‌و جۆزه کارانه ده‌کا. له دادگا حیسابى خۆمى له‌گه‌ل یه‌ک لا ده‌که‌م. نیسباتى ده‌که‌م که قه‌باله‌که‌ی ساخته‌یه. له پئیش چاوى خه‌لک سووکى ده‌که‌م: ده‌ی‌که‌مه پوولته ره‌شکه‌یه‌ک."

چهند سال بوو نیدریس به‌گ هەر شتئیک رووى دابایه برووسکه‌ی بۆ نه‌نکه‌ره، بۆ مسته‌فا که‌مال پاشا، نوئینه‌رانى مه‌جلیس و نه‌و نوئینه‌رانه‌ی ده‌ی‌ناسین، لئى‌ده‌دا. دیسان چهند برووسکه‌ی دیکه‌ی نارده ده‌ریای بئى بنى نه‌نکه‌ره. هه‌رچهند هه‌مووى نه‌و برووسکانه بئى‌ناکام بوون، به‌لام نیدریس به‌گ خورى به‌م کاره‌وه گرتبوو.

عارف صائم به‌گ به بیستنه‌وه‌ی قسه‌کانى نیدریس به‌گ گوتى:

"ئیمه ده‌مان توانى پئیکه‌وه دۆست بئین، به‌لام حه‌یف زۆر لاو و که‌م نه‌زموونه."

هەر نه‌و شه‌وه "خدرن نۆغلى" ی بانگ کرد، نه‌و یه‌کئیک له سه‌گه هه‌ره خه‌ترناکه‌کانى ناچه بوو. به‌گ پئى گوت:

"بزائم ده‌توانى هەر نه‌م‌رۆ له ناک مه‌زار یه‌کئیک وه‌بئینى که ناکۆکى و دوژمنایه‌تیبى له‌گه‌ل نیدریس به‌گ هه‌بئى؟"

"به‌گ، هەر نه‌وه‌نده به‌سه فرمان بده‌ی، له جیاتى دیتنه‌وه بۆت دروست ده‌که‌م. نه‌تۆ داواى رووح بکه ناغا!"

"وه‌ختئیک دیتنه‌وه ده‌ی‌کوژى."

"به‌چاوان ناغا."

"ده‌ی‌کوژى و دوايه‌ش له حه‌وشه یان به‌رده‌رگای ما، یان هەر جئیه‌ک له مالى نیدریس به‌گ ده‌ی‌شاریه‌وه."

"به‌چاوان ناغا."

چەند رۆژ دواتر جەندرمە لە پشکینینی تەویله‌ی مائی ئیدریس بەگ دا تەرمینکیان دۆزیه‌وه‌و دەسبەجئ ئیدریس بەگ گیرا. ئیدریس بەگ لە دەستی ئەو جەندرمەمانە‌ی دەیان برده‌ شار رای کردو ئەمەش راست ئەو شتە بوو کە عارف صائم بەگ دە‌ویست. خدرن نۆغلی هەموو شتیک‌ی بە پیتی مەیلی عارف صائم بەگ رێک خستبوو و هەموو شتیک‌ بە پیتی بەرنامە دە‌چوو پێش. داوا‌ی قەرزی ئیدریس بەگ زۆری نە‌کیشاو چونکە رای کردبوو نە‌یتوانی نیسبات بکا کە قەباله‌کە ساخته‌یه‌و سە‌دو‌په‌نج‌ا هەزار لیره‌ وە‌ک قەرزی لێ نە‌ستۆی ئیدریس بەگ پە‌ستتورا. لە پاشان چەند پارێزەری ناسراو مە‌سه‌له‌ی تاوانه‌که‌یان خسته‌ نە‌ستۆی خۆیان و شەش مانگ پاش دۆزرانه‌وه‌ی تەرمه‌که‌ ئیدریس بەگ بە بیست و چوار سال‌ حەبس مە‌حکوم کرا.

ئیدریس بەگ کە رۆژ بە رۆژ بە درێژی لە مە‌سه‌له‌که‌ ناگادار دە‌بوو، وا رقی هەستا کە شە‌وی‌تکیان چوو نێو شار، چەند تە‌نه‌که‌ بە‌نزی‌نی لە بە‌نزی‌ن فرۆش وەرگرت و خانوبه‌ره‌ی دادگای ناگر داو هەتا خانوبه‌که‌ بە تە‌واوی نە‌سووتار نە‌بوو بە خۆ‌له‌میش، نە‌یه‌یشت کەس لیتی نیزی‌ک بێتە‌وه‌. خانوبه‌ره‌ی دادگا لە راستی دا خانوبه‌یه‌کی کۆن و رزیو بوو، لە ماوه‌یه‌کی کەم دا سووتار بوو بە خۆ‌له‌میش. وە‌ختیک‌ خانوبه‌ره‌که‌ بوو بە خۆ‌له‌میش، نیوه‌رۆ بوو. ئیدریس بەگ و سێ هاورێ‌یه‌که‌ی بە قوونە‌شەر لێ‌گە‌ل جەندرمە لە‌شار وە‌ده‌رکە‌وتن و چوونە‌چیا.

هەموو رۆژنامە‌کان سووتاندنی دادگا بە دەستی ئیدریس بەگیان بە دوورودرێژی بلاو کردە‌وه‌. ئەمەش ئەو شتە بوو کە عارف صائم بەگ دە‌یه‌ویست. وە‌ختیک‌ بیستی کە ئیدریس بەگ خانوبه‌ره‌ی دادگای ناگر تێ‌به‌رداوه‌ گوتی: "دە‌م توانی لێ‌گە‌لی بیمه‌ دۆست، بە‌لام حەیف و مە‌خابن کە زۆر کەم ئە‌زمورن بوو..."

ئیدی ئیدریس بەگ بوو بە گورگی زە‌ردی چیاکان، گورگی‌کی رقی هەستاو و درنده‌... "هاتووم تکایه‌کت لێ‌بکە‌م. هەموو دنیا دە‌زانێ کە ئە‌من تە‌نانه‌ت سە‌دو‌په‌نج‌ا پاپاسیشی پێ قەرزدار نیم. هەموو دە‌زانن کە ئە‌و کابرایه‌ ئە‌من نە‌م کوشتوه‌. بە‌لام دادگا ئە‌من سووتاند، سزایه‌که‌ی هەرچی بێ، قبوولمه‌. بە‌لام بستیک‌ چیه‌ زە‌وی نادە‌م بە عارف صائم بەگ. پیتی بلێن قەباله‌ی قەرزه‌که‌ بدیتێ، سە‌دو‌په‌نج‌ا پاپاس، تە‌نانه‌ت پوولە‌ ره‌شکه‌یه‌کیشی پێ قەرزدار نیم. لە‌م دە‌شته‌ش دا هەموو کەس دە‌زانێ کە ئە‌من می‌روولە‌یه‌کیشم نە‌کوشتوه‌. ئە‌مه‌

خەلکی دەشتی و تەنانەت ئەو قازییانەش کە منیان مەحکوم کردووە دەیزانن. با بێ و
حوکمی بێگوناھیی من دەربکا. ئەگەر ئەمانە ی گوتم نەیکردن، ھۆیالی بەستۆی خۆی. ئەو
بۆخۆی لە ھەموو کەس و تەنانەت لە خۆشم باشتر دەزانێ کە کارەکە بە کوێ دەگا. ئەتۆ
دۆستی نیزیکی عارف بەگی. برۆ ئەمانە ی بێ بلی.

دەسبەجێش ھەستار لە حالیک دا وەرێ کەوتیبوو بۆ لای پلیکانەکان گوتی: "خواحافیز
عەلیسەفابەگ قسەکەم ئەوەندە بوو."

ئیدریس بەگ لە چوکوراواو لە توورپووس تووشی ھەرکەس بووایە نەم قسانە ی پێدا
رادەسپاردە لای عارف صائم بەگ و زۆر بە ھوسەلەوہ چاوەروانی وەلامەکە ی بوو. بەلام
ھەرگیز ئەو جوابە ی چاوەروانی بوو دەستی نەکەوت.

چەند جار پەيامی ئیدریس بە گوتی عارف صائم بەگ گەیشت و ھەموو جارێ لە حالیک دا
دەستی بە زگیوہ دەگرت قاقا پێدەکەنی. ئەو لەمیژ بوو زەویبەکانی ئیدریس بەگ و
خزمەکانی خستبووہ سەر زەویبەکانی خۆی.

ھاتنی ئیدریس بەگ بۆ لای عەلیسەفابەگ بەسوود بوو. دەسبەجێ سواری ئەسپ بوو و
چوو بۆلای عارف صائم بەگ، چونکە وێرێ گەیانندی پەيامی ئیدریس بەگ دەیتوانی لەبارە ی
مەسەلەکانی خۆشیوہ قسە ی لەگەڵ بکا.

ئێوارە یەک عەلیسەفابەگ گەیشتە مەزراکە ی عارف صائم بەگ. عارف صائم بەگ باپێکی
ھەبوو بەناوی "زەکوێبەگ" کە کابرایەکی زۆر زەلام بوو. یەک وشەش تورکیی نەدەزانێ.
لەزەمانی لاوہتییەوہ تا ئیستا شانازی بە سیملە چەخاخیبەکانیوہ دەکرد. ئەو لە بازاری
"دەھار پووت" دەلال بوو. کاتیک کورەکە ی بوو بە پیاویکی گەرەو بە دەسەلات زۆر خۆشحال
بوو، و ئەو کارە ی لە بازار دا بوو و زۆریشی ھەز پێ دەکرد، وازی لێھێناو ھاتە لای
کورەکە ی. ئێوارە ی ئەو رۆژە زەکوێبەگ کورسیبەکە ی لەبەر دەرگای بالەخانەکە دانابوو و پالی
وێ داوو. پانتۆلیکی فش و فۆلی شینی لەپێدا بوو کە زارگیرفان و دەلینگەکانی زیرکفت
کرابوون، زغیر سەعاتە زیرەکە ی بە قەد سێ گری قامکان نەستووور بوو کە بەسەر سوخمە
سەوزە ناوریشمە خالیسەکە یوہ ھەلواسرابوو. کریکارانی کینگەکە لەپرو لاوازو بە جلکی دپاوو
لیتۆ قەلشیوہوہ شەکەت و ماندوو لە کار دەگەرانیوہ. یەک یەک لە بەرامبەر زەکوێبەگ دا
نەژنۆی راستیان دادەدا، بەریتۆ حورمەتەوہ سێ جار دەستیان ماچ دەکردو لەسەر سەریان
دادەناو دەچونەوہ مالتی.

نهم ری و شوینی دست ماچ کردنه رژی دوو جار بهیانی و نیواری بهرپوه دهچوو. زه کۆبهگ بۆ بهشداری لهو ریوشوینه دا بهیانیان زوو پیش تاوهلات له خمو هملدهستا. قهناوییهکهی تی دهکرد، قاوهکهی دهکولاندو دههات لهبهر دهکی بالهخانه دادهنیش و بهفیزو دهمارهوه چاوی لهسهر یهک دادهنان و دهستی بۆ کرێکارهکان رادهداشت. نهوانیش له حالیک دا دهسته دهسته دهستیان ماچ دهکرد، به بهرهدهمی دا تی دهپهپین.

زه کۆبهگ بهدیتنی عهلیسهفابهگ چاوهکانی به شهوقیکی زیاترهوه لهسهر یهک دانان و به نیشتیایهکی زۆرهوه دهستی بۆ لای کرێکارانی کێلگهکه درژ کرد.

له دهرفهتیک دا که بۆی ری کهوت به دهنگیکی نهستووو نهتاشارهوه فهرمانی دا: "کورژ، ههسپهکه بقههرن" و چهند پیاوی بهخۆوه بۆ گرتنی جلهوی نهسپهکه غاریان دایه لای عهلیسهفابهگ. عهلیسهفابهگ له نهسپهکه دابهزی و غاری دایه لای زه کۆبهگ. زه کۆبهگ لهسهر کورسییهکه به لاقی راکیشراو و لیک کراوهوه، به سینگ و بهرۆکی ناوهلاو ملی قیت و به دهمی لهبهر پینکهنین داچراوهوه که بریسکهی ددانه زیرهکانی له چاوی بنیادهمیان ددها، دهستی بۆ لای عهلیسهفابهگ درژ کردو چاوهروانی ماچ کردنی بوو. عهلیسهفا دهستی گرت، نهژنۆی دادا، کپنۆشی برده سێ جار لهسهر یهک دهستی ماچ کردو لهسهر سهری دانا. پاش تهواو بوونی ریوشوینی دهست ماچ کردن، زه کۆ بهگ پیتی گوت:

"لاوۆ عهلیسهفا، توو سههر سههران هاتی، سههرچاقان هاتی، فرا روونی!"

نهوی له پهناي خۆی دانا:

"چاوانی؟"

هاورپیهکانی بۆیان وهرگیپرا:

"دهپرسی چۆنی؟"

"توو هاتی بال بهگ؟"

گوتیان: "دهپرسی هاتوویه لای بهگ؟"

"بهگ فرایه؟"

"بهگ له مالتیه؟"

زه کۆبهگ وپرای نهوی دهستی بۆ لای کرێکارهکان درژ کردبوو تا ماچی بکهن له گهل عهلیسهفابهگیش قسهی دهکرد. نهم وتووێژه تا وهختیک عارف صانم بهگ له نهۆمی سهرهوهی بالهخانه کهرا چاوی به عهلیسهفابهگ کهوت درژوهی ههبوو. بهگ بانگی کرد:

"بابه، نيزن بده عهلهسه فابهگ بېته سهړئ. پېنکه وه هېندنې کارې گرنګمان ههيه." "سه کاني کوره کهي يان بۆ زه کۆبهگ وه رګيړا. نيټوچاواني تېنک نا، ليټوي داچوران. بهو حالتهش به توندي دهستي دريژ کردو گوتي:" ههړۆ لاوۆ ژوورئ."

عهلهسه فابهگ ديسان چۆکي راستي دادا، کړنۆشېکي برودو سئ جاري قامکي دريژو نهستووري نهو دهسته ناقۆلايهي بۆ لاي دريژ کرابوو، ماچ کردو لهسه سهري دانا.

دوو دۆست، دوو بهسه رداکه وتووي خاوهن ملک، دوو "خباتکهري نيشتمانيي پيشوو" پېنکه وه نانيان خوارد. سفره پر بوو له گوشتي نيټچيري چۆراوچۆر وه که دهري، کۆتري کيوي، کهو و کهرويشک... چوار راوچيبي کارامه هه ميشه له بهياني تا نيټواري خهريکي راو بوون بۆ رازاندنه وي سفره ي عارف صائم بهگ.

گوشتي تازه ي نيټچيريان له گهڼ شه رابي کۆني فه پانسه يي خوارد.

عهلهسه فابهگ به چۆريک هه ربه شه کاني ئيديرس بهگي بۆ عارف صائم بهگ گيړانه وه که به ريکهوت بوونه هۆي کهيف و خوښحاليي نهو، دهستي به زگيه وه گرت و قاقا پېنکه ني.

عهلهسه فابهگيش به چاولي کهري وي دهستي کرد به پېنکه نين. له پاشان دهستي له پېنکه نين ههڼ گرت و له حالتيک دا دلسو زي به کهي به راستي له روخساري دا ديار بوو، هه ناسه يه کهي ههڼ کيشاو گوتي:" مه خابن، که زۆر بي نه زمورنه. ده کرا پياو له گهڼي بېته دۆست."

(۲۶)

بهره بهره حمهد دههاتهوه سهرخۆی و ههستی به مهترسی دهکرد. ههولتی دا نهو رووداوانهی بهسهری هاتبوون وهبیر خۆی بیئیتتهوه بهلام ههموو شتیک له میشکی دا شیواوو تینکهه پینکهه بوو. له دووری رووناکایییهکی زهرده سوورا، تاریکایی دهقهلاشتهوه له شکلی چهند دلۆپینکی درهوشاوهدا بهسهر هیئندی نوختهی نادیاردا دهباری. ههموو لهشی گری گرتبوو و دهسوتا.

ههستایه سهری، دهستی بز چاوی کرده سینبهرو روانیه ناوهدانی. دئییهکه له قوولاییدا بوو و بیجگه له دووکه لیک که له چهند رۆژنهوه بهرهو ناسمان ههلهدهستا، هیچی نهدی. ههموو شتیک بیدهنگ و راوهستاو بوو. چووکترین ورتهورتیش نهدههات.

خاکی بههاری لهبهر ههتاو خۆی ههلهخستبوو و زهوی دهنگی چرقهچرقتیکی نارامی لهدههات. کۆمه لیک پهپوله زۆر بهرز به ژوور سهری دا تپهیرین. رووبهرووی خۆی پهپولهیهکی رهش که سهریالی نامال سوور بوون، لهسهر گولتیک شین نیشتبوو، نه مه یهکهه جار بوو که حمهد پهپولهیهکی رهشی زهلامی دهدی. شتیک وهك ترس و نازار هاته دلپهوه. لهبهر خۆیهوه گوتی: "ناکامهکهی دههکهوت" پاشان لینی زیاد کرد: "دهی جا باشر، چ دهکری. قهزاو قهدهر وابوو. ههه خهجیج به کوشتن داو ههه دایکم. بوخۆشم ناوارهی کیو و بهندهنان بووم. دیهاتییهکام تووشی نهه رۆژه کرد. له ژیر باری زولم دا دهنالینن. پیش من هههکهسه بوخۆی ژیاپینکی ههههه. نهههه له من. نهههه دهههه برۆم گۆرههههه!"

ههههه نههه پیشههاتانه وهختیک دهستیان پین کرد که حمهد بز یهکهه جار چووه شارو له هۆدهی میواخانهدا لهگهه نایب هههههههههه کرد. ههههه نههه بهلایانهی دواي نههه رۆژه

به‌سهر هاتن: "بریا وه‌ختیک ده‌چوومه شاری لاقم شکابایه. بریا چاوم کویر بایه و نایب حه‌سه‌نم نهدیتبایه. بریا که‌ر بام و قسه‌کانی ویم نه‌بیستنايه. بروانه حالی په‌ریشانی دیتهاییه‌کان! رۆژو رۆژگاریان بیینه، ته‌ماشای نه‌و ژیان‌یان بکه!"

نه‌و رۆژه‌ی وه‌بیر هاته‌وه که‌ چوویوه‌ دروه‌لان. کیتو و شاخ و خه‌لک له‌ خو‌شحالی‌یان نارامیان نه‌بوو. ته‌نانه‌ت گ‌ری نه‌و ناوره‌ش که‌ له‌ دروه‌لانه‌که‌ به‌ربوو له‌ خو‌ش‌ییان سه‌مای ده‌کرد. دورمووش‌ عملی له‌ کاتیک دا به‌ لاقه‌ پیره‌کانی هه‌ل‌ده‌به‌زی، سه‌مایه‌کی کۆن، سه‌مایه‌کی زۆر کۆنی تورکه‌مانی ده‌کرد، و له‌ گۆزایی ده‌شته‌که‌ له‌ په‌نای ناگر به‌ هه‌وای بلتسه‌ ناگره‌کان هه‌ل‌ده‌په‌ری. داده‌نیشت و هه‌ل‌ده‌ستایه‌وه، ناگرو دورمووش‌ عملی بیوون به‌یه‌ک.

وه‌ک بو‌ی ده‌رکه‌وتبوو، له‌و کاته‌دا که‌ دورمووش‌ عملی به‌ ناوه‌نگی بلتسه‌ ناگره‌کان هه‌ل‌په‌ریبوو، هه‌مزه‌ که‌چه‌ل‌ دابوویه‌ به‌ر چنگه‌ نه‌سپان و پلیشان‌دبوویه‌وه. دوو دل‌ۆپه‌ فرمی‌سکی درشت له‌ کالانه‌ی چاری حه‌مه‌دا قه‌تیس مان. له‌ بن‌ لیوانه‌وه‌ پی‌که‌نی و هه‌ستا. تفه‌نگه‌که‌ی له‌ شانی کردو به‌ هه‌ورازه‌که‌دا به‌ره‌و گه‌لی وه‌پ‌ئ‌ که‌وت، ناخ‌ری گه‌ل‌یه‌که‌ به‌رده‌لان بوو. ده‌بوو له‌ پشت‌ گابه‌رده‌ به‌رزه‌کانه‌وه‌ خۆی حه‌شار بدا. به‌ کۆمه‌کۆمه‌و بی‌ده‌نگ به‌ره‌و نه‌ری ده‌خۆی نووسا. هه‌ر گه‌یشته‌ وئ‌ و ده‌نگی ته‌قه‌ هه‌ستا. له‌نی‌و گه‌ل‌یه‌که‌دا کانی‌یه‌کی گه‌وره‌ هه‌ل‌ده‌قول‌یه‌که‌ خیزه‌ ره‌نگاو‌ره‌نگه‌کانی بنی له‌به‌ر هه‌تار ده‌بریس‌کانه‌وه. حه‌مه‌د تاو‌یک راکشا. ده‌می به‌ کانی‌یه‌که‌وه‌ ناو به‌ نیشتیا تیر تیر نه‌و ناوه‌ سارده‌ی خوارده‌وه. گولله‌کان به‌ ویزه‌ ویز به‌ ژوور سه‌ری دا تی‌په‌رین. له‌حزه‌یه‌ک خۆی هاویشه‌ پشت‌ تاته‌به‌ردی‌کی بنه‌وشی خالدار. نه‌گه‌ر جه‌ندرمه‌ سه‌ره‌وه‌ی گه‌ل‌یه‌که‌یان نه‌گرتی‌ن، ده‌کرئ‌ بلتین نه‌جاتی بووه.

دایه‌خۆری له‌ دوروه‌وه‌ ده‌هات. له‌ حالیک دا ده‌ستی هه‌ل‌ده‌ته‌کاند، هه‌تا تینی تیدا بوو هاواری ده‌کردو ده‌ی‌گوت:

"راکه‌ حه‌مه‌د، نه‌و شه‌له‌ کافره‌ به‌داو‌یه‌وه‌ کردی. بی‌کوژه‌، بی‌کوژه‌، ناخ‌ پی‌م نه‌گوتبووی؟" حه‌مه‌د که‌ گه‌یشته‌ پشت‌ تاته‌به‌رده‌که‌ دل‌ی ناسوده‌ بوو. نه‌و له‌ پی‌ش دا بۆ په‌ناگایه‌ک ده‌گه‌را که‌ له‌ پی‌ش و پشته‌وه‌را قایم‌ بی‌ن، بۆ نه‌وه‌ی هه‌تا شه‌و دادی‌ تیی دا بجاو‌یته‌وه. هه‌ر که‌ چاری به‌و تاته‌ به‌رده‌ که‌وت به‌زگه‌ خشکه‌ خۆی گه‌یان‌دی، پشتی به‌ به‌رده‌که‌وه‌ داو هه‌ناسه‌یه‌کی ره‌حه‌تی هه‌ل‌کیشا.

له‌ خواری ژماره‌ی جه‌ندرمه‌کان زۆر بوو، ته‌قه‌یان ده‌کرد. شه‌ری‌کی توند ده‌ستی پی‌کرد. حه‌مه‌د زۆر به‌ نارامی و بی‌په‌له‌په‌ل وریای چه‌پ و راستی خۆی بوو. نه‌و نه‌ی‌ده‌ویست له‌و

شهره‌دا نازاریك به كەس بگا. ئەگینا ھەر لەو چەند لەحزەیدەدا دەیتوانی دە جەندرمە
 وەسەریەك گێڕی. چونكە جەندرمەكان بێ ئەوەی سەنگەر بگرن، یان وریای خۆیان بن، دەهاتنە
 پیش. ھەمەد ھەر بۆ ترساندن جەندرمەكان و كات بەسەربردن تەقە دەکرد. جەندرمەكان
 گەشتنە بن بەردەلانیكە. یاوەر فارووق لە پیشیانەو بوو. ھەمەد جارێك چاوی بە یاوەر
 كەوت و لێی ون بوو. پاشان عەلی یەشەلی بە تەنگەو لە پشت بەردێك دی. زۆر نارام بوو.
 لە دوورەو دەكرا سێبەری زەردەخەنەبەكی لەسەر لێوان ببینی. لەوانەشە ھەر لەبەر چاوی
 ھەمەد وا بوو.

دایەحۆری لە دوورەو دەهات، لە پەستا دەستەكانی رادەوہشانندن و وەك تۆفانیكی ھات و
 ھاوار دەهاتە پیش. تاویك راوہستا، دەستی لەبەر پشتی ئێن ناو ماوہبەك چاوی لەو
 جەندرمەنەو بێ كە ھەمەدیان لە پشت بەردەكەو دابوو بەر تەنگ. ئەمجار گوتی:

"ھۆی جەندرمەكان، مندالە بێگوناھەكان، نازاریك بە ھەمەدی من ئەگەین. چاوتان لێنە
 ئەو رەھمتان پێ دەكا؟ ئەگەر ویستبای تا ئیستا ھەمووتانی دەكوشت. بڕوانن ئێو لە كوێن و ئەو
 لە كوێن؟ گوللە كاری لێناكا... ھۆ جەندرمەكان، مندالە بێگوناھەكان، بەخۆرابی خۆتان
 زەھمت دەدەن، لێی گەڕین لە كۆرەكەم، پیشی پێ مەگرن با بڕوا، ئەگینا بەدەختان دەكا.
 ھەمەد كاری زۆرە. ئەو زۆر توورەبە زۆر، لەو رووداوانە زۆر قەڵسە، ھۆی جەندرمەینە، كۆرینە،
 مندالە بێگوناھەكان، ئێو لە ژێر زۆلم دا خەریك دەپلێشینەو، فریوی ئەو یاوەرە بێدینە
 عوسمانی مەخۆن. عوسمانی دین و ئیمانیا نە، بۆنە نابن متمانیا پێ بەكە!"
 لە چەپ و راستی دایەحۆری گوللە لە زەوی دەدران، بەلام ئەو گوتی نەدەدایە. تەنیا بەك
 جار گوتی:

"ئەو چەپ، دەتانەوێ چ بەكەن ھەرامزادەینە، دەتانەوێ من بكۆژن؟"
 پاشان بەرەو بەردەلان رویشت. تەقەبەكی توند دەستی پێكردبوو. ھەمەد تارێك
 رادەوہستاو ئەمجار وەلامیكی باشی ئەو بارانە گوللەبەكی دەدایەو كە بە سەری دا دەباری و
 بێدەنگ دەبوو.

ھەمەد سێرە لە لاقی جەندرمەبەك بە ناوی "پایاسلی" كە بێبەروا بە پێو تەقە
 دەكردو دەهاتە پیش، گرت و تەنگیكی لێدا. ئەو گوللانە لە دەورووبەری ھەمەدو لە
 شاخەكان دەدران دووكەلیان لێھەڵدەستاو بۆنە تاتەبەردەكان لەدووكەل دا ون ببوون. گوللەكان
 بە ویزە ویز لە چەپ و راستەو بە بن گوتی دایەحۆری دا دەرویشت.

"لیم دهن، یم کوژن تووتکهسه گینه، چتان پینده بری؟"

پایاسلی لهسەر عەرزێ جینگلی دەدان و لەبەر ژانی لاقی چنگی لەزهوی قایم دەکرد.

دایەحۆزی هاته لای و گوتی:

"وهی مندالی بیگوناخ وهی، نهگەر کاری قۆرت نهکردبایه ههمه د تفنگی لینه ده دای. هیچ مهترسه. نهگەر چوینهوه دتی مهلحه مت بۆ لهسەر داده نیتیم به دوو رۆژان چاکتر ده بی. نه تۆش نیدی قهت تفهنگ به ههمه دی منهوه مه نیت."

جه ندرمه که ی هەر لهوێ به جێ هیشته و به رهو پینش چوو که له نه کار گوتی له هاواری ههمه د بوو:

"دایه هەر لهوێ دانیشه، نهو بێ دینانه دهت کوژن دایه!"

دایه حۆزی:

"ها... با یم کوژن کوپم، له مه ودوا بۆچی مینم... با یم کوژن کوپم... نهوه دینه لات."

گولله کان به ویزه ویز به بن گوتی دا تی ده په پین و دایه حۆزی ههروا بزانه هیچ نه بووه، ههروا بزانه پیاسه ده کا، یان گوێلکان ده باته له وه پێ، بێ به روا به رهو پینش ده چوو.

یاوهر فارووق له وه کیل باشی عاصمی که له په نای بوو، پرسی:

"نهم ژنه شیتته کی به؟"

وه کیل باشی عاصم گوتی:

"دایه حۆزی ههمه دۆکه. که سیکه که دوژمنی سه ری عملیه شه لهو حه ز ده کا ته نانهت چاره ی جه ناییشته نه بینت."

"به لām ژینکی نازایه. شیتته؟"

وه کیل باشی عاصم به پینکه نینهوه گوتی:

"زۆریش ناقله."

دایه حۆزی هه لانه نگوت و کهوت و به عه رزی یه وه پان بووه وه. ههمه د دلی داخو ریا. دایه حۆزی ده سه جی هه ستایه وه. به لām دووباره کهوته وه. ههمه د هاواری کرد: "نهگەر دایه تان نه نگاوتیی، نایه لām به کیکتان زیندوو بن. نایه لām تاچه یه کیکتان به زیندوویی له م گه لتی به بچه ده ر."

دایه حۆزی هه ستایه وه سه ری و گوتی:

"نا ره حهت مه به ههمه د، نهو سه گانه ناتوانن من بکوژن. نه من پینش نه وه ی بمرم تۆ ده بینم. له خوام داوا کرد، له به ری پارامه وه که هه تا تۆ نه بینم و ماچت نه که م و بۆنت پتوه نه که م، گیانم لینه ستینت."

حەمەد تەقەى وەستاند. جەندرمەكانىش ھەروا. ئەم رىك كەوتنە دوولايەنئىيە بى دەنگ و ھەرايە ھەتا كاتىك دايەخۆرى لەوئ لاچوو، درژەى كىشا.

ياوەر لە وەكىل باشى عاصمى پرسى:

"دەتوانىن بىگرىن؟"

"پىم وانىە جەنابى ياوەر. ئەو وەك مار دەخۆئى، بە جۆرىك كە چاو نايىنئى. ئەگەر بىويستايە دەيتوانى ھەموومان قەلاچۆ بكا. پىش ئەوئى ئەو شاخانەمان لىبگرى، ئەگەر توانىبامان لەخپەكەدا گەمارۆى بەدەين رەنگە توانىبامان ناچارى بگەين تەسلىم بى."

"بۆچى تەفەنگى لە پاياسلى دا؟"

"رەق بە پىوہ راوہستابوو، يەك بىن بەيت و بارى دەگوت و جنىوى دەدا."

"ئەگەر ئەتۆش بەيت و باو بلئى و جنىوى پىبەدەى لىت دەدا؟"

وہكىل باشى عاصم بە باوہپىكى پتەوہوہ گوتى:

"نا، لىم نادا."

"بە ھىچ جۆر تەفەنگ بە تۆوہ نانئى؟"

"لە خەراپترىن تەنگانەدا بۆ لای چووم، ديسان لىتى ئەدام، لەگەل مردن بەرەوړوو بوو، بەلام ھەر لىتى ئەدام."

"بۆچى وەكىل باشى، ھۆيەكەى چىە؟"

"نازانم جەنابى ياوەر!"

"بلئى پاياسلى بەرنەوہ نىو دئى."

"خەرىكن دەيبەن جەنابى ياوەر."

دايەخۆرى بە پشوسوارى گەيشتە لای حەمەد. دەست و لاقى برىندارو خوئناوى بوون. كراسە چىن دارە نوئىيەكەى لە پشتىن بەرەژىر رىشال رىشال بىوو.

حەمەد گوتى: "دايە شتىكت بووہ؟" و ھەستا بەرەو پىرى غارى دا.

دايەخۆى ھاوارى كرد: "ھەر لەوئى بە، بە قورىانى چاوہ رەشەكانت بم."

حەمەد زەدەيەكى ھاتئى، دەستى گرت و بردىە پەنا گابەردىك.

"خۆ ھىچت نەبووہ؟ لىرە مەبزوو. ببزووى بە كوشتم دەدەى."

دايەخۆرى گوتى:

"لټره نابزووم. نمتو رامه وهسته، هر باوئ. پروانه عملیې شمل له پاش هؤ داره یه. وه سر
یه کی گټره. نومی وه سر یه کټره. نیستا باشرین دهرفته. توو گیانی من، توو گیانی من."
پاشان له سهری رویشت:

"لټرهش بوومه مایهی ژانه سرت... هر جوړ پیټ سه لآحه وابهکه. باوئ، رامه وهسته.
دهرفته له دست مه ده..."

همه د دهستی کرده وه به تقه. جه ندرمه کانیش وه لامیان دایه وه. دهر رویه له بهر نه و
گوللانمی له برده کان دهران توژاوی بوو. تله زمه بهرد وه گولله به ویزه ویز بهم لاو لادا
دهبارین. دهنگی نه و گوللانمی له برده کان دهران گوتی کهر ده کرد. پاش ماوه یه ک یاوه
فاروق هر له وه کیل باشی عاصمی دهرسی:

"ده... ی وه کیل باشی دهر چ بی؟ نیتمه سه دو هشتا که سین، نه و تاقه نه فرته که...
هیرش بکه یین؟"

"جه نابی یاوه جیتی وی بلینده. ههتا نیتمه له و برده انه وه سر ده کهوین، هم موومان
ده درو پیتمه وه. ته نانهت یه کټکی شمان نایه لټن زیندوو یین."
"نمه نیواره یه وه دابن، راده کا."

"به لټن جه نابی یاوه نه و راده کا. له وه ختیکی خهراپ دا له گه لټی بهر ورو بووین. هر
به خوژاوی فیشه کان به فیرو ده ده یین. دیاره همه د فیشه کی زور پی یه."

ههتا دره نگر ده بوو یاوه پتر قه لس ده بوو. چوڼ خه ریک بوو نم دهرفته می له کیس بچی؟
نه گهر نیو ساعات زووتر هاتبانه نه و شوینه... هر نیو ساعات... نهمه دووه مین تیک
هه لچوونی یاوه له گه لټ همه د بوو. له تیک هه لچوونی پی شو دا بوو که خه جیجیان کوشت.
گوللمیه ک ته نیا بستیک له پشت سهری یاوه له عهرزی درا. دووباره گوللمیه کی دیکه...
دیسان هر له و جی یه...

وه کیل باشی عاصم گوتی:

"زور له میزه ده مان بیینی."

"با له جی یه که سهنگر بگرین."

"له هیچ جی یه که ناتوانین خو مان بشارینه وه. ههروهخت بی بهوئ ده توانی مان پیکن. به و
دوسن گوللمیه ده میوست نه و مان پی بلن."

"له هالیک دا نیتمه ژنه که می نومان... کوشتوه..."

وه کیل باشی گوتی:

"نم کوره نه خلاقیتی سیری هدی. هیچ وهک ریگران ناچی. وهک جندۆکه یه. بنیاده میتکه وهک پیری، وهک فریشته، نمو ده بوو بییته شیخ و مشایخ نک چه ته." "لم قسانه دا بوون که گوئیان لی بوو یه کیل گوتی: "وهی دایه کوژرام... به دوی وی دا یه کی دیکه... یه کی دیکه..."

حه مه د تفهنگی له لاقی چوار جه ندرمه دابوو.

دایه حۆری دهی گوت:

"نم گوت، نم گوت به همزه باوه پر مه کن؟"

پاشان جه ندرمه یه کی که بز په روا له حه مه دی نیزیک ده که وته وه، نیشان ده داو دهی گوت:

"یا لالا زوبه..."

حه مه دیش ده سه بجی نیشانه که ی ده پیتکا. کابرای بریندار له حزه یه ک هاواری ده کردو دایه حۆری وهک مندالان چه پله ی لی ده دا. روخساری نارهق کردوو حه مه د رهش داگیرسابوو.

هه تاو گه یشتبووه سهر که له پۆ، خهریک بوو ناوا بن، شتیکی وای رۆژ نه مابوو. ههوا بهره تاریکی ده رۆیشت. تفهنگی حه مه دیش گهرم ببوو، بزیه جار جار نه بن ته قهی نه ده کرد. به بریندار کردنی ههر جه ندرمه یه ک ده رفه تیکی وه ده ست دیناو تفهنگه که ی فینک ده کرده وه. ههر له کاتهش دا چاری لهو خۆزه تاوه که خهریکی ناوابوون بوو، وه رنه ده گتیرا.

له نه کاو جه ندرمه کان ده ستیان له ته قه هه لگرت. حه مه دیش به سه رسوپماوی ته قهی راگرت. تاو پیک دواتر وه کیل باشی عاصمی دی، که دهستی راستی به ده سرۆکه یه کی سپی به وه هه لئیناوه به هاوارکردن دیته پیش:

"گورم حه مه د، دیمه لای تۆ، ته سلیم به! نامه وی بکوژرتی!"

وه کیل باشی راسته پری ده هاته سه ری بۆ لای حه مه د.

"وه کیل باشی، مه یه."

"گورم حه مه د، شه پر له گه ل حکومته ناکرتی، کیتو و به ندهن پرن له سه ریاز. یان ده کوژرتی یان بریندار ده بی. جه نابی یاوهر حوکی لی خۆشبوونت بۆ ورده گرتی."

"وه کیل باشی مه یه - له دهنگی دا ترس و داماری و ناهومیدی شه پۆلیان ده دا - چ ده که ی

وه کیل باشی؟ مه یه."

دایه حۆری گوتی:

"لینی ده کاره‌کی یه‌ک لا بکه. لینی ده با فیتر بئ نه‌گهر پییان گوت مه‌یه قسه له گوئی بگری!"
وه کیل باشی قیت و قنج و بئ کلاو ده‌هاته پیش.

"وه کیل باشی تکات لینی ده‌که‌م مه‌یه. کوره لیت ده‌ده‌م. وه کیل باشی ناچارم مه‌که نم کاره بکه‌م. وه کیل باشی نهو خه‌راپه‌ییم له‌گه‌ل مه‌که. وه کیل باشی ده‌ست و لاقت ماچ ده‌که‌م. روحم بئ بکه - له‌ده‌نگی دا پارانه‌وه‌یه‌کی سامناک هه‌بوو - وه کیل باشی وه کیل باشی عاصم، نه‌تۆ هیچ ئینسانه‌تی نازانی؟ نه‌تۆ هیچ دین و نیمانت نیه؟"
وه کیل باشی به‌هژنیکی راست و مه‌حکه‌مه‌وه له‌ حالیک دا ده‌ستی راستی به‌ ده‌سرۆکه‌ی سپی‌ه‌وه بلیند کردبوو ده‌چوه‌پیش:

"هه‌ر نه‌مروۆ ده‌بئ ته‌سلیم بی. بوخۆت ده‌زانی له‌م دنیا‌یه‌دا یه‌ک که‌س هه‌یه که له‌گیانی خۆم خۆشتر ده‌وئ. نه‌ویش نه‌تۆی."

"ده‌زانم وه‌کیل باشی، به‌خوا ده‌زانم. روحم بئ بکه، نه‌من کارم هه‌یه."
نه‌جار ده‌نگی به‌رزتر کرد. ده‌نگی له‌ شاخه‌کان گه‌راو ده‌نگی دایه‌وه. راویژی به‌ ته‌واوی گۆرابوو: "وه کیل باشی له‌گه‌ل تۆمه، باشت گوئی لینی بئ. نه‌و قسانه‌ی کردت هه‌موویان راستن، ده‌زانم که ناخه‌که‌ی ده‌کوژریم، به‌لام پیش نه‌وه‌ی بمرم هیندی‌ک کارم هه‌ن ده‌بئ ته‌واویان بکه‌م. نه‌گینا هه‌ر ئیستا خۆم ته‌سلیم ده‌کردی... نه‌گهر کارم نه‌بایه، ته‌نه‌خیم نه‌ده‌کرد. لیم ببووره. له‌به‌ر گیانی خۆم نیه. نه‌گهر مه‌سه‌له رووح بایه، هه‌ر ئیستا به‌ قوربانی تۆم ده‌کرد. وه‌گه‌رئ وه‌کیل باشی."

دوو گولله به‌ بن گوئی وه‌کیل باشی دا ته‌یه‌رین. وه‌کیل باشی بئ نه‌وه‌ی گوئی بداتی، چوه‌ پیش. هه‌مه‌د دوو به‌سته فیشه‌کی له‌ بن لاقی وه‌کیل باشی دان، وه‌کیل باشی دیسان گوئی بئ نه‌دا.
"یاوه‌ر، نه‌من کارم هه‌یه. نه‌گینا بو وه‌کیل باشی عاصم چاوم له‌ رووحی خۆم نه‌بوو. فه‌رمانی بئ ده‌ راوه‌ستی." نه‌جار سیره‌ی گرت. شوینه‌واریک له‌ لهرزینه‌که‌ی تاریک له‌مه‌ویه‌ر له‌ له‌شی دا نه‌صابوو. ده‌ستی به‌ په‌لاپیتکه‌ دا هینا. وه‌کیل باشی عاصم هاواری لینی بلیند بوو. ده‌ستی راستی که به‌ ده‌سرۆکه‌ی سپی‌ه‌وه هه‌لی هینابوو، به‌ریبووه‌وه ده‌سرۆکه‌که خوتیاری بوو.

یاوه‌ر فه‌رمانی دا:

"بگه‌رپۆه وه‌کیل باشی."

وه‌کیل باشی راوه‌ستا. زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی تالی کرد. هه‌وا خه‌ریک بوو تاریک بئ. وه‌کیل باشی ورده ورده ده‌گه‌راپه‌وه.

حه مهده به دهنگینک که زیاتر وهک ناله دهچوو گوتی:

"بم بهخشه وه کیل باشی. نه مننت کوشت. بریا کوشتباتم و نم بهلایهت بهسهر نههینابام."
یاوه فرمائی دا جهندرمهکان به بهربلاوی و لیکرا تهقه بکهن. حه مهده جوابی ناگره که یائی
نه دایه وه. دهستی دایه حۆری ماچ کردو دواپهش نهوی له باوهش گرت. حه مهده گوتی:
"دایه گهردم نازاکه."

"گهردنت خۆش و نازا بی کوپم. عه لایه شهلت له بیر نهچی بی کوژه، بۆخۆت ده زانی
هه موو نم بهلایانه نهو بهسهری هیناوی!"

حه مهده وهک سمۆره یهک خۆی به نیو تاریکایی دا کردو له چار لیک نانیك دا له گه لایه که ی
به رامبهری که بهرده لانیکی هسته م و پر له دارو درهخت بوو، تیپه ری. ئیره وهک بهری دهستی
خۆی شارها بوو. نه گهر له جیاتی دهسته یهک، فوجیک جهندرمهش هاتبان، دیسان له م
کیوانه دا نه یان ده توانی بی گرن.

هیشتا جهندرمهکان تهقه یان ده کردو حه مهده نه وهنده یان لی دوور که وتبووه وه که به حال
گوتی له دهنگی تهقه که یان ده بوو.

دایه حۆری له جیتی خۆی نه بزوتبوو، له خۆشی یان له که ولتی خۆی دا جیتی نه ده بوو. ههر
دهی گوت:

"به خساریان بدهن، فیشه کی ده ولت به خسار بدهن. به خساریان بدهن بی دینینه!
له میژه تهیره که لهسهر هیلانه ی هه ل فریوه." پاشان لیتی زیاد کرد:

"دواپه دینه لای من و ده لیتن:" دایه حۆری برینه کاغان بۆ دهرمان که "ئاوا؟ لامه زه بیسه
نه گهر کوپه کهم لیره نه ده بوو، نه گهر وهک سهگ لیتی نه ده ترسان، نه منتان کوشتبوو، نه وهخت
فکری نه وهتان نه ده کرد که کئ دهرمانتان بکا ها... هاها... حه مهده بریندارتان بکاو دواپهش
نه من بیتم دهرمانتان بکه م؟ به لئی؟ زۆر باشه!! زۆر زۆر باشه کوپینه!!"

(۲۷)

سەرە مارە گەورە سەوزەکان بە زمانیکەوه که وهک بلیتسە ی ناگر له زار هاتوته دەره، به هەراو هەنگامەیهکی زۆرەوه له چیا را دیتەخوار. هەورێکی رهشیش له کیتو هەل دەستی و دەنیشیتە سەر دەشتایی.

لەنیتو ئەو هەورە سەری مارەکان به چاوی زەلام و سووری وهک مەرجانەوه دیتە دەری، سەدان سەری چاو مەرجانی به زمانی وهک چنگورک و درەوشاوهو ناگرینەوه. مارەکان کلکە درێژەکهیان لەزەوی دەدەن و بەزەبری کلکیان تۆزوخۆل به حەوادا بلأو دەکەنەوه.

شمشیرێک دیتە خوارو یەکیک له سەرەکان دەبرێ. له جیتی سەرە براوه که دووسەری گەورەتر به زمانی ناگرین ترەوه سەوز دەبنەوه. سەرەکان دەبرێن، گەورەتر دەبن، دەبرێن و خلۆز دەبنەوهو زۆرتر و گەورەتر دەبن. هەژدیهایەکی هەزار سەر... سەرە هەژدیهایەکان بەره بەره گەورەتر و زۆرتر دەبن، شمشیرەکان دادەبارنە سەر سەرە هەژدیهایەکان.

هەژدیهایەکه دەچیتە نیتو هەورێک و بەرز دەبیتەوه بۆ ئاسمان. ئەجار کۆمایەک لەهەورەکان رهش، سپی، خۆلەمیشی، نارنجی و زێرکفت لەسەر جادەکان، لەسەر زەوی و لەسەر ئەو دەشتە تۆزایویانە که رێکی جادەکان درێژەیان هەیه، دەنیشنەوه. هەزاران دەست و شمشیر هێرش دەکەنە سەر ئەو سەرانه که لەنیتو هەورەکان دان، سەرەکان دەکەونە سەر زەوی، بەلام دیسان ژمارەیان زۆرتر دەبن.

پشت کیتوی قاف، گابەردی زل زل، هەلتۆی زەلامی به قەد فرۆکه، و هەژدیهایەکی زۆری که هەریەکهی هێندەهی شەمەننەفەرێک درێژن، هەن لەگەڵ هەتاوهکانی و مانگەکانی و تاریکایییەکانی...

باسکی حمەد سې ببوو. لولوی تهنهگه که ی تازه فینک ده بووه وه. مانگه شهو بوو و تیشکی مانگ له سەر تهنهگ و فیشه کدانه کانی رهنگی ده دایه وه. حمەد نه ژنژی که له تاته به ردیکی دابوو، ژانی ده کرد. دهسته کانی خوینیان لێ ده پرژا، له پیش دا پیتی وابوو تهنهگی وئ که وتوه. دوايه تهنهگه یشت به هه له چووه، چونکه تهنیا دهسته کانی بریندار بوون و خوینه که ی وانیش زوو راوه ستا.

له دووری هیشتا دهنگی تهقه دههات. جهندرمه کان بئ پسانه وه تهقه یان ده کردو وا دههاته بهرچاو که به کیتک جوابی تهقه که یان ده داته وه، داخرا کئ بوو؟ حمەد فکری کرده وه: "ناکا عه لیه شهل بئ؟" شهل زیننگ و حه رامزاده چوو بووه نئو جهرگ و هه ناوی دوژمن. حمەد دلئ ناسووده بوو، دهستی له غاردان ههل گرت. له گابه رده حهسته مه کان تهنه پیری و به رتیچه بزینک دا رویشت: "نئستا عه لیه شهل له پاش به ردیك درئژ بووه تهقه له جهندرمه کان ده کا."

یاوهر فارووق له وه کیل باشی عاصمی پرسی:

"وه کیل باشی، دنیاش تاریک بووه، نهم کوربه دیسان تهقه ده کاو لئ نادا برؤا؟"

وه کیل باشی گوئی:

"تئنی ناگم. رهنهگه پئتی وابئ پشتیشمان لئ گرتوه."

"نه گهر نه مشه وه له گه مارۆ دا وه مئینئ، مردنی مسۆگه ره."

"جهنابی یاوهر، کهس نازانئ چۆن بیر ده کاته وه وه خه ریکی چیه وه به نیازی چ کارتیکه؟"

"پئنت وایه له که لله ی داوه؟"

چهند گولله ی به دوا ی یهک دا له ژوور سه ریا نه وه تهنه پیرین.

وه کیل باشی عاصم ده ی گوئی:

"نه من له سه رانسهری ژیا م دا له گه ل به لای وا، له گه ل بنیاده می وا سه یرو سه مه ره وه به حه وسه له به ره و پوو نه بووم. ده لئین فلانه کهس هیلکه ی له قه لئ ده دزئ... نه مه له و چۆره که سانه یه... وهک مار بئ دهنگ ده خزئ، وهک تهیر ده فرئ... حه قه من فکرتکی له میتشک دا هه یه."

"نه گهر بئ بو یستایه نیوه مانی ده کوشت. پئنت وایه مه سه له چیه؟"

"دهنگی، ترسانی پئوه دیار بوو. وهک دهنگی که سئیک ده چوو که خۆی بۆ مردن حازر

کرد بئ."

"نەمنیش ھەر بۆیە گوتم بگەرپتو. تۆی دە کوشت وە کیل باشی."
وہ کیل باشی عاصم بہ دەم ھەناسە یە کەوہ گوتی:
"نەری. دە ی کوشتم."

لە دلی خۆی دا گوتی: "نەم کورە زۆر گۆراوہ، شتیکی بەسەر دئی."
عەلویە شەل بۆ نەوہی ھەمەد بتوانی رابکار خۆی بشاریتتەوہ، بە زگە خشکە خۆی
گەیاندبووہ جی سەنگەرە کە ی ھەمەدو لەو ی پرا تەقە ی لە جەندرمە کان دە کرد و پیشی
پن گرتبوون. زەر دە خەنە یە کە ی سەیری لەسەر لیوان بوو. بە نیاز بوو ھەتا تاو ھەلات تەقە لە
جەندرمە کان بکار پیش نەوہی دنیا رووناک بی تیکەل بە جەندرمە کان بیتتەوہ. نەو دەم لە گەل
جەندرمە کان لە نیو گابەردە کان دا بەدوای ھەمەد دا دە گەرپن کە ھەتا بە یانی تەقە ی کردبوو.
یاوہ بہ ھەژانیکەرە گوتی:

"وہ کیل باشی عاصم، نەکا بریندار بووبن کە ناتوانی رابکار؟"
"وئی دە چی جە نابی یاوہ."
"وہ کیل باشی عاصم!"
"نەمرکە."

"لەوانە یە یە کیتک لە دۆستەکانی لەو ی دانابی کە نیتە بخافیتنی بۆ نەوہی بتوانی رابکار؟"
وہ کیل باشی عاصم گوتی:
"ھەمەد کاری وا ناکا. دە زانی لەم وەزەدا دۆستە کە ی یان دە گیرئ، یان لە نیو دە چی.
ھەمەد ھیچ وەخت دلی بەرایی نادا کاری وا بکا."
"گەوایی، بریندار بووہ."
"رئی تئ دە چی."

مارە کان بە دەشتیکی گەرم دا شوپ دە بوونەوہ. ھەر ھەژدیہایە ک سەدان سەری ھەبوو.
ھەمەد پن کەنی و لە دلی خۆی دا گوتی:

"نە ی شەلی زیننگ و رویا. ھەتا بەری بە یانی جەندرمە کان و بەر دە سپرئ دەدا. پیش
نەوہی رۆژ بیتتەوہ دەست لە تەقە ھەل دە گرئ. نەو دەم جەندرمە کان بە یانی بەدوای من دا
دە گەرپن. لەوانە شە رۆژیک دوو رۆژ لە نیو بەردە کان دا بۆ تەرمی من بگەرپن. وەختیک
سۆزاعی تەرمی منیان نە کرد ترسیان سوار دە بی. جەندرمە کان لە دلی خۆیان دا دە لئین کابرا
نەزەر کردە یە، جادوو گەرە! و "شەلە" ش پیکە نینی پن دین. نە گەر "شەلە" ی بگرن؟ ... لاقە

شەلەكەى دەشكىتىن و وردوخاشى دەكەن... "حمەد دەنگى تەنگەكانى غەلىيەشەلى لەگەل دەنگى تەقەى جەندرمەكان لىك دەكرەوہ. پالتى بە دارچنارىكى ئەستورەوہ داو ماوہىەك لەسەر غەرزى دانىشت و ھەولتى دا خاوەنى ئەو گوللانە كە داويزران لىك جيا بىكاتەوہ. فەكرەكانى تىكەل پىكەل و شىئاو بوون. ھەمزەكەچەل، چوكورواوا، نەسپىك كە راي دەكرە، سووتقان، نىدرىس بەگ، داستانى نىدرىس بەگ و ھەمانەزلە بۆى باس كرەبوو. داىەخۆرى چەند روخسارىكى جوان و مېھرەبان و دلگىرى ھەبوو. غەلىيەشەل چ جۆرە پىاوتىك بوو؟ پىاو نەىدەناسى. گۆلاوى ئاكاچاسازو سەيران. دەلئىن تا ئىستا ژنى وەك سەيران جوان دروست نەكرارە. جوتيارە ترساو و سام گرتووەكان. ئەو جوتيارانە كە پىرەكانيان زۆر نازان، وەك وەسمانەزلەو داىەخۆرى... پىرەكانيان زۆر نازاترن... تەنانەت ژنەكانىشان ھەزار جار لە پىاوان نازاترو بىباكترن و بەرامبەر بە بىدادى رادەوہستن. دۆردووشىت و كورزانەكەى، ھەژدىھاي ھەزارسەر... كە نەگەر ھەر ھەزار سەرەكەى بېرى، دەسبەجى لە جىيەكەيان لىپەواپرىكى سەران شىن دەبى و نەگەر ئەوانىش بېرى، لىپەواپرىكى گەورەتر دروست دەبى... لە نەكاو سەدان كەس پىر و لاوو منداال وەك دالاش دادەبارنە سەر دۆردووشىت و لە پاشان ھەلدەستەنەوہو شوئىنەوارىك لە دۆردووشىت نامىنئ... بىجگە لە لاقىكى خوتناوى لەنىو چەكمەيەك دا كە لەنىو تۆزوخۆل دا كەوتە. لە چوكورواوا، لە چىكان و لە دنىادا ژمارەى ئەوان زۆر لە ھىي ئاغاكان زىيارە. ئەدى بۆجى وەك دالاش داناوہرنە سەر ئاغاكان؟ حمەد لە خۆى دەپرسى: "ئەو ھاتن و داوہرىنە سەر ئاغاكان؟ ئاكامەكەى چى؟..."

ھەژدىھاي ھەزارسەر، ھەورىكى ئەستوررو راخراو... شمشىرىك سەرى ھەژدىھايەكان دەپەرىنئ، لە پەستاو بىپسانەوہ دەيان پەرىنئ. شمشىرەكە كۆل دەبى، ماندوو دەبى، لەگەل بېرىنى ھەر سەرىكى ئەو ھەژدىھايە چەند سەرى دىكە جىي دەگرەنەوہ... فەكرى شىئاوو تىكەل پىكەل... قەسرى سولتانى توورپووس لە قەلاى ئاناوارزا... رۆژگارىك حكومەتى بەسەر چوكورواواو دەكرەد...

لەبەردەمى، لە رووبەرووى رەشايىيەك ھاتە بەرچاوى حمەد. لە نەكاو لە ترسان ھەستايە سەرىن. رىوىيەك بە ملۆمۆ راستەرى بۆ لاي حمەد دەھات. بە ھەستانى حمەد كلكە درىژەكەى بلەند كرە، گەرايەوہو راي كرە. حمەد دلەكوتەيەكى توندى بوو.

پاش ماوہىەك ھەسانەوہ لە جىي خۆى ھەستا. ھەموو لەشى ژانى دەكرە. پىش ھەسانەوہكە نەىدەتوانى ھەنگاوتىكىش ھەلئىينىتەوہو ھەر لەوى دانىشتبوو. كارەكانى

هممزه که چهل، مردنی مام عهلی دورمووش، وه زعی دایه حۆری، وه زعی ناسیاب چه شمه، دروه لآن، مه زراکان، زولم و زۆر، جووتیارانی برسی، همژدیهایی ههزار سه ر... به گه لئییه که دا رویشته خوار. به داهاتنی شه و تاریک بوونی هموا دۆله که ش قوولتری ده نواند و تاریکتر ده بوو. له ژوور سه ریه وه له لای راست لیپه وار ده خرۆشاو له بهر تیشکی مانگه شه و هک بارانیکی رهش له ناسمانه وه ده باریه سه ر زه وی. سه رانه سری دۆله که ده ی نه پاندو ده ی گوراند، ویک ده هات و لیک ده بووه وه. ده که رایه وه داده خرا. داره کان، ناوه کان، گابه رده کان ویک ده که وتنه وه و لیک دوور ده که وتنه وه. لیپه وار به نه رو هۆر بۆ لای ده هات... سه ری له گیزه وه ده هات. لیپه وار، ناوه کان، بالنده کان، گوله کان، چله درکه کان، قه لای ناواوارزا که له گه رمان گری گرتوه له گه ل نه و گابه رده بنه وشانه، عه لی کۆ، روونا کاییه کان، سووقمان، نه و نه سپانه ی به رده وام به ده وری خۆیان دا ده سوو پین... نه سپه کان“ نه سپه کان به ده نگ و همرا به دۆله که دا شوپر ده بوونه وه ده هاتنه خوار. دنیا به کی شیواو و تیکه ل پیکه ل به ده وری سه ری همه د دا ده سوورا، هازه هازی له گوئیان ده هات، گوئی پر بوون له دهنگی گوله... همه د له نیو چهند لافاوی گه ورده دا ده تلایه وه... لاقیتی گه رابوو، رای ده کیتشا بۆ نیو قوولایی گه لئییه که. بۆنی گه رو توندی گوئیکی به بهر لووتی هه للا هات. پاشان بۆنیکی توندو تال له هموا گه را، هموا بۆنی بارووتی له ده هات. نه عجار بۆنی بارووت له گه ل بۆنی ناره قی له شی تیکه ل بوو.

مانگ ناوا بوو و تاریکایی زیاتر خرۆشاو همه دی له خۆیه وه پینجا. درنده و بالنده، چه قه له کان، ورچه کان، ناسکه چاو به کله کان، کاریله کان، بزنه کیتییه کان، شووره شاخ دریزه کان، پلنگه کان، هه ژدیه، نه سپه کان، هممو بوونه وه ره کیتی و که وییه کان به هه للاو ههنگامه شوپر بوونه وه قوولایی تاریکی گه لئییه که. همه د سه ری ده گیزه وه ده هات و چاوه کانی ده خیله وه ده هاتن. نه ستیره کان و لیپه وار که وتبوونه جهوول و ده پزانه قوولایی گه لئییه که و نیو تاریکایی.

به رده کان له بن پیتی همه د دا ده خزین و هک لافاو ده رویشته خوارو بۆخۆشی له سه ر به رده راخزیوه کان به ره و خوار ده خزی.

هه ولتی ده دا هممزه که چه لئی وه بهر بیتته وه. قه لافه ته که ی ده هاتته وه بهر چاوان و لاده چوو. هه ر نه و نه دی له بهر بوو که سه ری پر بوو له له پکه و دهستی هیند دریز بوون ده گه یشته سه ر نه ژۆنی. شتیکی دیکه شی له بهر سه ر بهر له بهر مابوو: له قوژنیکی له بهر هه تاو داده نیشته و

قسمی له گهڼ کس نه ده کړد. له بهر هه تاو زور به که لله شقی گړی ده گرت و نار هقی ده پښت... زستان و هاوین کاری نه وه بوو. پیستی به قهه چرمه که لیک نه ستور بوو. دیهاتی به کان همیشه دهیان گوت: "گولله کار له پیستی ناکا." به لام وه پیری نه ده هات که نگي و له سر چی عه بدی خان ده ری کړد.

رووبه ری ناوی گومینکی گه وره ناگری گرتبوو، کوم لیک هه ژدیهاو هور به سر ناوه که دا شؤر ده بوونه وه ده هاتنه خوار... کوم لیک هه وری سپی... هه وری سپی له نیو تاریکاییدا، گریان گرتبوو...

له نه کاو هه موو نه ره و گوره هات و هاواره که بی ده نگ بوو، و حمه د له نه کاو خوی له نیو بیده نگی به کی باوه پین نه کراو دا دیته وه. بی ده نگی له دنیا گه را. حمه د تووشی حالیکه سیر بوو. هه رچی له ده وروبه ری بوو، تاریکایی، شهو، رووناکایی، لیږه وار، زهوی که پیی له سر دانابوون، بیرو نه ندیشه کانی، هه موویان سپرانه وه. دت گوت بؤخوشی نه ماوه. حمه د چند هه ناسه به کی دريژی هه ل کیشان. بی ده نگی به کی بی پرانه وه بوو. ته ماشای ده وروبه ری خوی کړد، هه موو چی به ک تاریکایی ته واو بوو. دوو هه نگاوی هه لیتانه وه، به سپایی ده نگی چرکه چرقتی هات بهر گوی، پاشان گویی له ده نگی وک کؤخه بوو. ده رگایه ک کرایه وه، باوه شیک رووناکایی ده ربه ری به ده ری. چاره کانی به تیشک نه نگوتن. گویی له ده نگی بوو. به کیک قوئی گرت و بر دیه ژورری. ریشیک سپی و دريژی وک ناوی روونی به بهر چاوان دا تی به ری.

خاوه نی ریشه سپی به کی گوتی: "کورم چت به سر هاتوه؟" دلخوشی ده دایه وه. ده نگی زور گه رمی هه بوو. جوړیکه قسه ده کړد دت گوت لای لایی بؤ ده کا. حمه د نه ی ده زانی ده لئ چی، به لکوو خوی دابوه ده ستی شیرینی نه وه ده نگه و له هؤش خوی ده چوو. ده نگی شیرنی ژنه که گوتی: "له خوین دا شه لال بووی کورم، هه موو گیانت خوینه." ددانه کانی حمه د به سر به ک دا چه سپابوون، هه رچه ندی ده ی کړد بؤی هه لته ده پچران. هه موو وهختیک له کاتی خم و خه فته تی زور دا تووشی نه م حاله ده هات.

نیستا حمه د ده نگی و توویژیکي - که له ری به کی زور دووره وه ده هات - گوی لی بوو:

"کوره که ی راکیشن."

"گولله به لیی دراوه؟"

"بریندار نیه."

"چی بووه؟"
 "کئی ده زانی؟"
 "له کوئی دانئین؟"
 "له وانیه جه ندرمه کان ئیره بگهرئین؟"
 "هیشتا منداله."
 "هیچ گهره نه بووه."
 "ئهو همه مو خوئنه هی چیه؟"
 "هی برینی گولله نیه، له درک و دالّ دراوه، بهردان رووشاندوویانه"
 "ئیستا باشی لئ پروانه."
 "هیچ جییه کی گولله وی نه که وتوه."
 "بهم حالّ و وه زعه وه ئیره چیژن دۆزیوه ته وه؟"
 "مائی ئیمه چیژن دیوه ته وه؟"
 "ئهویش بهو حاله وه..."

ئیدی دهنگه کان لیک نه ده کرانه وه. همه د چهن دین جار ته نیشتاو ته نیشتی کرد. ناله یه کی کرد. ورته ورتیک بوو، وه کسه کردن، به لام ددانه کانی هیشتا پیک دا نووسابوون. نهختیک دواتر ددانه کانی کرانه وه. ورتنه ی ده کرد: "هه ژدیها... هه مزه رهش... که چه ل... چ ده بی؟ چ ده بی؟ چه مهر، سهیرا... "بی ده نگ بوو و خهوی لئ که وت. ره حهت خهوتبوو و ره حهت و نارام هه ناسه ی ده هات.

هه تا لای نیوه رۆیه نووست، پاشان له نه کار له خهو راپه ری و ئه و تفهنگه ی له په نای بوو پری دایه. به لام سه ری ده گیزه وه چوو و به لادا هات. له و کاته دا سه مان گرتی. همه د چاوی هه ئینار به دیتنی سه مان زه ده ی هاتن، شل بوو و به سه رسورماوی ته ماشای ده و روبه ری خۆی کرد. ژنه پیره که ی سه مان هات و به راویژیک که هه روا بزانه هیچ نه بووه گوتی:

"به خیراتی کورم."

حه مه د به بیستنی دهنگی شیرن و نهرمی وی که وه ک لای لایی ده چوو، هه موو شتیکی وه بیر هاته وه. سه مان گوتی:

"ئئ... به خیراتی کورپه گهره که م! ئه تۆ هی چ یی مته له بیج بوو؟ توای نه وه و به قه دد چۆله که یه کمان لئ مایه وه. سوپاس بۆ خوا که تۆمان دیته وه."

پاشان ناوړې دایه وه لای ژنه که ی و گوتی: "بۆ راوه ستاوی کچی، کوربه که برسپه تی. به سته زمانه خه ریکه له برسان ده مرئ..."

ژنه که گوتی:

"دۆینم وه سهر ناوه، حازره."

سله مان له حالیک دا همه دی توند به خووه ده گوشی، ده ی گوت:

"کوربه گه وره، کوربه گه وره که ی خوّم، نه و ماوه یه له کوئ بووی؟ له کوئ بووی؟ له کوئ بووی؟ له کوئ بووی؟"

ژنه که ده سبه جئ سفره که ی راخست و سله مان له حالیک دا همه دی له باوه شی خوئ نازاد ده کرد گوتی: "دانشه کوربه گه وره که م." همه د به په له له سهر سفره ی دانیشته. دۆینه که له ده فریکی قولی مس دا روئی قال کراو و بیبه ری به سهر دا کرابوو. نه عنایه کی زروو سپریشی تیدا بوو. چیشته که هه لمی لئ هه لده ستاو هه لمیک شینی باریک به ره و میچی هوّده که به رز ده بووه. ژورره که پر ببوو له بوئی دۆینه یه کی به تام.

ژنه که که وچکی دایه ده ستی همه دو گوتی: "زۆری بخۆ" - داخوا همه د به و دۆینه یه رابردووی وه بیر ده هاته وه که چهن دین سال له مه وه به ریش قاپه دۆینه یه کی گهرم و هه لئاوی بیان له پیش همه د دانابوو. همه د به میهره بانئ و چاوی به پیکه نینه وه ته ماشای وی کرد. که و ته وه بیری روژگاری زور کۆن و گوتی: "خیرا بخۆین."

سله مانه زله به قاقاوه گوتی: "همه دۆکی خوّم دیسان به قسه ی من بکه. چیشته که گهرمه، وا به په له مه خو، زارت ده سووتی ها!"

همه د به که یفه وه گوتی: "چما ده کرئ زاری منیش بسووتی؟"

همه دو سله مانه زله و خیزانی به پیکه نینه وه ته ماشای یه کتریان کرد.

نم جاره سله مانه زله به راویژیک جیددی گوتی:

"پروانه همه دۆک هیچ ناره حه ت مه به. نه مرۆ به یانی به ته واوی پرسپومه. عدلی یه شهل نه و جهندرمانه ی به دوا ی توون بر دووینه گه لئ "چیمکلی". که وا بی چیشته که ت له سهره خو بخۆ."

همه د دیسان پئ که نی و گوتی:

"باشه به کاوه خو ده خوّم."

سله مانه زله به دیتنی روخساری شادو به پیکه نینی همه د، له سهر قسه خو شه کانی

رویشته:

"ها... میوان له کوټه دئی؟ بۆ کوئی دهچی؟"

چاوه کانی هممه بریسکهیان دا. تیشکینکی زهره له چاوانی دا بلتیهسی دا، بلاو بووهوه له فکړه کانی دا درهوشایهوه. بریسکهی پۆلا هاته چاوه کانیهوه. ملی بهلاوه ناو گوتی:

"مامه، له ناسیاب چهشمهوه دیم. ده مهوئ بچمه نهو دئی.یه."

"ده زاتم ناسیاب چهشمه له کوئی.یه. بهلام ده تهوئ بچیه کام دئی؟"

خه مینکی بیتمنداز دلی هممدهی داگرت، بهلام ده ری نمبری بۆ نموی سلهمان نارحمت نمبئ گوتی:

"ده مهوئ بچمه نهو دئی، ده بئ یه کتیک پهیدا بکهم."

"گوره ده توانی پهیدای بکهی؟"

هممه به باوه پتیکه پتهوهوه گوتی: "پهیدای ده کهم."

سلهمان بیري کیدهوه - داخوا ناگای له وه زعی ناسیاب چهشمه هییه - و پرسى:

"له ناسیاب چهشمه کهست دی؟"

"کهسم نه دی مامه - چاوه کانی پر بوون له فرمیتسک - هیچم نه دی مام سلهمان!"

سلهمان تن گهیشته که هممه له هموو شتیک ناگاداره. له سهری نه پویشته و باسه کهی گوری:

"نیشه لالا ده چیه نهو دئی.یهوه نهو پیاوهش ده بینیهوه."

"ده بینیهوه."

سلهمان زله له دلی خوئی دا دهی گوت: "نهو دئی.یه پهیدا نابئ. نه من هفتا ساله لهو دئی.یه لهو پیاوه ده گه پرتیم. کوپم لهم جیهاندها دئی.یه کی وا نیه. بگه پرتیم بزاتم، جار تیکیش نه توبگه پرتیم. له وه تا دنیا دروست بووه هموو لهو دئی.یه ده گه پرتیم، لهو پیاوه ده گه پرتیم."

هممه دزینه کهی که ههلمی لسه هله دهستا، خواروو خه لاسی کرد.

"نۆۆۆ... زگم برو به ده هۆل."

ماوه پیک بی دهنگ بوون. خیزانی سلهمان هات سفره کهی خپ کردهوو رویشته. بی دهنگیه که ههروا درتیه هیبوو. کوپو بوو که کانی سلهمان زله هاتن. به ترسهوه تهماشای هممه دیان ده کرد.

خه مبریان له تیک ههله چوونی درتیه هیبوو. هممه سهری داخستبوو و سلهمان زله چاری لسه ده کرد.

پاش ماوه پیک هممه سهری ههله پری. چاوه کانی ده درهوشانهوه پر له پرسیار بوون. دهستی به قسه کرد، یهک بین قسهی ده کرد، همستی خوئی، نه نندیشهو بهرویاوه په کانی، نهو رووداوانه ی به سهری هاتبوون، همموویانی راست و بی پهرده باس کردن.

لهبارهی وهسمانهزله، خهلكی وایوای، سهیران، خهلكی ناك مهزار، نیدریس بهگ،
عهلیسهفابهگ، عارف صائم بهگ، دایهجوژی و همزه کهچهلهوه قسهی کرد، له سیرئ تا
پیوازئ همموو شتیکی باس کردو پۆرگی دلئ خۆی دری.

"عهبدیم کوشت. پیاوئکی زالم بوو. نینسانهتیی نهدهزانی. دایکم له دهست چوو.
خهجیجیش کوژرا، بۆخۆشم چوممه چیاو بهندهنان وهدوای مردن کهوتم! ناخرهکهی بوو به چی؟
همزه کهچهل پیدایا بوو. هر به فکریشم دا نهدههات که همزه کهچهل بی و دهست بهسه
دئیه کهدا بگری... بی زهوییهکان وهرگریتهوهو دیهاتیهکان تووشی رۆژهشی بکا. هرگریز
به فکرم دا نهدههات... نیستا له دلئ خۆم دا دهلیم نهوه هاتم همزه کهچهلیم کوشت
همزه کهچهلئکی دیکه جیی دهگریتهوه که ههزار جار لهو خهراپتر دهبن. نهتۆ دهلئیی چیی
مام سلهمان. نهتۆرئیهکم پی نیشان بده."
سلهمانهزله گوئی:

"دابی نهم دنیایه هممیشه وایه. نار هممیشه دهرواو چالهکان پر دهکاتهوه. نینسانهکان
دینه سهردنیاو دهمرن، ههتار ههلاکئ و ناوا دهبن، دار دهپوئین و گهوره دهبن و گهندهل دهبن.
ناوهکان دهپۆنه خوار، ههور دهگرین. ناغایهک بکوژی ناغایهکی دیکه جیی دهگریتهوه، دووباره
بیکوژه، دیسان یهکی دیکه دینه جینگای."
هممهدیش وهک ورتنه بکا گوئی:

"نهگهر دیسان بیکوژین، دیسان بیکوژین، یهکی دیکه دئ، دیسان یهکی دیکه، دیسان
یهکی دیکه. عهبدی دهمرئ، همزه دئ، همزه دئ، همزه دئ..."
سلهمانهزله هاواری کرد:

"همزه دئ، همزه ی لامهزه ب."

له جیی خۆی بلیند بوو، دووباره دانیشهوهو ریشه سپیه درتزهکهی شهپۆلی دا.

(۲۸)

عەلییەشەل بە دواى شوینەكەوہ بوو. پانتۆلیئىكى خورىى دەستچنى خەت خەتى قاوہىى لە پىن دابوو كە بە تويكەگۆتۆر رەنگ كرابوو و پشەتتینىكى رەشى لە پشەتن بەستبوو. دەمانچەيەكى روتى لەبەر پشەتتینى نابوو و لە حالىك دا لاقە شەلەكەى بە دواى خۆىدا رادەكیشا، بەرەوبیش دەپۆیشەت. بەم جۆرە بە دواى شوینەكەدا بەرەو گوندى كەسمە دەچوو. ھەمووان و يەك لەوان عەلییەشەل دەیان زانى كە ھەمەد بەرەو ئەو لایە چووہ. جگە لەوہ، ئەو، تەنانت دەى زانى كە ھەمەد لە مالى سلەمانەزلەشە. عەلییەشەل شوین گىپرىكى زۆر بەناويانگىشى لەگەل بوو. ئەو شوین گىپرە "مووسا سەرسەر" خەلكى "البستان" بوو. پياوتك بوو تا رادەيەك وەنتو كەوتوو، كەلەگەت و بارىكەلە، رەقەلەو رەشتالە. رۆژنكىيان بەياني عەلییەشەل دىتى كە ئەو پياوہ لەگەل ياوەر فارووق پەيدا بوو. گۆيا ياوەر لە كۆنەوہ مووسا سەرسەرى ناسيوہ. لەگەل بەسەرھاتەكانى ئەم دوايىيەى ھەمەدۆك بە دواى دا ناردبوو بۆ "البستان". مووسا سەرسەر لە سەرانسەرى چوكورواوا، ماراش و ئەنتەپ دا بە شوین گىپرى بەناويانگ بوو. عەلییەشەلش خەلكى خارەشت و بەشيك لە دانىشتووانى چياكانى تووروروس دەیان ناسى.

مووسا سەرسەر پياويكى كەم دوى بوو، و عەلییەشەل كە تىگەيشەبوو ئەو كابرايە شوین ھەلگىپرىكى زۆر زۆر شارەزايە، بەرە بەرە ترسى رى نىشت.

بۆ شوین گىپران لەو بەردەلانەوہ دەستيان پىن كرد كە رۆژى پىشتەر ھەمەد خۆى تىدا ھەشار دابوو. رۆژنىكى خۆش و تاووساو بوو. لەبەر تىنى گەرماى بەھار بۆنى گولان بلاو ببوہوہ، بايەكى نەرمى وەك شووباي بەياني دەھات و بالى ئەو مېشانەى دەلەراندەوہ كە لە گولتيكەوہ دەفرینە سەر گولتيكى ديكە.

له نیتو چیمه نه سهرسه وزو کورته کانی نیتوان شاخه کان دا سوئسنه کیوی زور زهر دو لاسک کورت، گوله و نه وشه، گوله گیاسالمه و گولاله ی زور سوورو دره وشاوه و گوله گوئینی زور بهرز پشکووتوبون. گوله کان له میشه نگوینه دا ون ببون. بونی جاتره له هه وادا بلاو ده بووه. هه جیگایه ک، دهشت، کیتوباره، کیتلگه کان، ده رو بهری کانییه کان، بهستینه کان و لیره واره کان هه راکمه گوئیکی تاییه تی خویان به بون و به راهی تاییه تییه هه. به تاییه تی رووه که کان و بونی نه و گولانه که له نیتو بهرده لانه کان ده پشکوون له هی شوئنه کانی دیکه جیان. به هار له شاخ و بهرده لان دا لای لایی ده کا. نه و بونی له بهرده لانه کان ده گه ری و رهنگی نه و گولانه له وی ده پشکوون، نه ونده تهرو تازهن هه ناسه له سینگی بنیادهم دا راده گرن، به تاییه تی نه گه به هار بی، نه ویش روژیکی تاووساری به هاری، به تاییه تی نه گه ر بایه کی وه ک شو بای به یانی بی و به تاییه تی نه گه ر بونیکی خوشیش له هه وادا بلاو بوویته وه و مژیکی تنک سهر بهرده لانه که داپوشن... نه ویش له وه خته دا که به هار لای لایی به گوئی بهرده لان دا ده خوئینی...

گابه رده کان له نیتو گیای پرو به پشت و گوله کان دا، له نیتو گو و رهنگه کان دا جوانی و دیمه نیکی دیکه یان هه بوو. جاروباریش بونی خه له نگ ده هات و ده برایه وه. له بن چله گوله کان دا بالنده ی چووکله چووکله به رهنگی نایاب و سهیرو سه مه ره وه هیلانه یان هه بوو. له گوئیکه وه بۆ گوئیک و له لاسکه گوئینییه که وه بۆ لاسکه گوئینییه کی دیکه جالجالوکه ورده کان به رهنگی شین و سوورو سه وزی بریقه داره وه هه زاران داوی به قه ده له پی ده ستیان ته نیبوو له بن تیشکی هه تاوی به هاری دا له قوژنیکی دا خویان کوشم هه لئنا بوو. ورده کارگ گۆشه یه که له خاکی وه ک پروئیشی زه وی یان قه لاشتبوو و سه ریان ده ره یئنا بوو.

عه لییه شهل زور ده ترساو به توندی له فکرا بوو. نه و مووسا سه سه ره سه گیابه شوین گیتریکی بی ره زا بوو. به بی هیچ هه له و لاری بوونیک شوینی حه مه دی هه لگرتبوو و به داوی دا ده روئیشت. نه گه ره روا روئیشتابیه، شوئنه که یه ک سهر ده چوو به رده رکی مالی سه له مانه زله.

یه ک دوو جار هه والی دا به هه له ی به ری و پروی پی له جیگایه کی دیکه بکا. به لام هه موو جار ی مووسا سه سه ره به جۆریک به چاری سووک ته ماشای ده کرد که نه گه ر به رد بووایه له شه رمان ده بوو به نار. عه لی بی ده نگ ببوو، له فکری چاره یه کی دیکه دا بوو. له خواره وه یاوه ر فاروق، وه کیل باشی عاصم و هه مزه خان و جه ندرمه کان به ریچکه بزنیک دا ده روئیشتن.

عەلەییەشەل لەو رۆژە جوان و تەپ و پاراوە بەھارییەدا و لەنێو ئەو ھەموو بۆن و پرووناکایییەدا بەردەوام نارهەقی دەپشت. لە ھەموو ژیاڵی دا تووشی تەنگانەیی وا نەببوو. تەنیا یەك رێگای ھەبوو. ئەویش ئەو کە بە ھەر جۆرێک بێ، ھەمەدی کە لە مائی سەمانەزلە بوو، ناگادار بکا. ئەگەر مووسا سەرسەر شوین گێرێکی ناسایی و نیتوخی بووایە دەیتوانی ھەتڵەیی بکاو بە رێگایەکی دیکە دا بەرێ ھەتا شەو دادەھات. ئەودەم پاش ئەوێ ھاروێیەکانی دەنووستا دەیتوانی بچیتە مائی سەمانەزلە ھەمەدی ھەلگرێ و بپۆن... بەلام ئەو ھەموو مومکین نەبوو، ھیچ شوینتیک لە چاوی مووسا سەرسەر ون نەدەبوو.

لەنەکاو لەنێو پۆلە بەردێک دا شوینەکان زۆرتر بوون. شوینەکان بە چوار لادا بلاو دەبوونەو. مووسا سەرسەر ماویەکی باش لەسەر ئەو شوینانە کەوتە شک و گومانەو پراوەستا. ماویەکی زۆر لە شوینەکان و دەوربەر ورد بوو. عەلی کە دەرفەتێکی زێرینی چنگ کەوتبوو، شوینتیک پێنیشان دا کە بەرەو چیا بە تەھەل دەبوو. مووسا سەرسەر بە ھەر ھۆیکە بوو، پەیرەویی لە رایەکی عەلی کرد و ملی ھەرازی گرت. ھیندەیی نەمابوو عەلی لە خۆشیان دلی بتۆقی.

مووسا سەرسەر ھەتا بن گابەردێکی سپی، کە خالێکی قاوہیی رەنگی وەك ئاردی ھەبوو و تەنانت یەك چلە گیاشی لێنەرۆابوو، بەدوای شوینە کەدا رۆیشت. ئەم خاکە سەدان شوینی لەسەر بوو. عەلی، شوینەکانی یەك بە یەك لێک دەکردنەو. شوینی گورگ، رێوی، چەقەل، ئەسپ، پلینگ... دالاش، کۆتر، سۆرە، ھەلۆو سەدان شوینی دیکە مۆری خۆیان لەو خاکە نەرمە داوو. مووسا سەرسەر لێرەش ماویەك پراوەستا. شوینە نینسانە کە ھەتا دوندی شاخە کە دەپۆیشت.

عەلی یەك بێن قسەیی دەکرد. باسی ھەمەد، سەردەمی مندالیی ھەمەد و نازایەتییی ئەوی گێرپایەو. لەبارەیی عەبدیخان و ئەو زولم و زۆرەو کە لە جووتیارەکانی کردبوو، قسەیی کرد. گێرپایەو کە ھەمەد چۆنی عەبدیخان کوشت. بەسەرھاتی خەجیج، ئیراز، درۆو لائەکە، ئەو نوورە کە لە لووتکەیی عەلی کۆ ھەلەببوو و چۆنیەتییی ون بوونی ھەمەدی ھەموو بە دووردرێژی باس کردن. مووسا لە زۆربلێیی ئەو کابرایە گێز ببوو، و عەلییش باشی دەزانی ئەگەر بەو زۆربلێییەیی خۆی گێزێ نەکردبایە، شوین گێرپێکی وەك وی ئەوئەندە تووشی ھەلە نەدەبوو، و نەدەکەوتە دوای ئەو شوینە کە دەچوو بۆ لووتکەیی کێوہە.

له حالتيك دا مووسا سەرپسەر ههتا سەر شاخه سپىيه كه يهك تهكان وه دوای شوتنه كه كهوتبوو و ئیستا به ههزار زهجمهت له شاخه كه وهسەر دهكهوت، عهلی تهناوته دهمه ساتیكیش دهمی له كالان نهكهوت، يهك بين قسهی كردو بهسهرهاتهكانی حهمهدی گێرانهوه. ئیستاش خهريك بوو دهیگوت:

"ئهگهر كهستیک يهك تۆسقال، بروانه! نهوهندوو سهكه خهراپه ی له گهڵ بکا، ناخر خیر نابێ. بێ نهم لاو نهولا سزاكه ی دهبینی. وه لالا هاورێ، نهمن زۆری لێ دهترسم. نهو، دهلیتی نهزهركردهیه. بهو ناسانییه دهگير ناکهوی. له پيش چاوان غهیب دهبی. كهس ناتوانی نازاری پێ بگهیهنێ. نهگهر نازاریکی پێ گهیشته، مسۆگهر بزانه كه بێ پارێزیی کردوه، واته پارێزه رانی كه دیاره به چاو نابینرین، نهوان بێ پارێزییان کردوه. خو نهگهر يهكێك دهرهفتهی دهست كهوی و بتوانی چووكترین نازاری پێ بگهیهنێ، هاوار به مالتی، تازه نهو بنیادهمه ریگای نهجات بوونی نیه، کاری كراوه. "وهسمان جا" بۆچی له ههردوو چاوان كویر بوو. بهراستی كاكه نهوته دهزانی؟ راههسته با پیت بلیم بۆچی... عهرزی به خزمهتت كه، وهختیک لهسهر لووتكه ی عهلیكو نووریک دهركهوت و سێ شهوو رۆژان عهلیكو له رووناكایی دا نوقم بوو، وهسمان جا لهسهر "كانیكهشیش" چاوی پیتی دهكهوی. وهختیک چاوی پیتی دهكهوی، دێ و خهبر به یاوهر دهدا. وهختیک خهبر به یاوهر دهدا، یاوهر به خۆی و جهندرمه كانیهوه گهمارۆی دهدهن. حهمه ده سووكی بریندار دهبی و خوینی سووری دهڕۆتته سهر خاکی رهش. سهبهینی بهیانی وهختیک وهسمان جا له خهوه ههله دهستی، دهزانی چ دهبینی؟ دوژمن له مالتت ناوهمید بێ، دهبینی كه له ههردوو چاوان كویر بووه. ئیستا راههسته بهسهرهاتیکی "سهن سیز دۆران" ت بۆ بگێرمهوه. نهویش يهكێك لهو كهسانه بوو كه جیگای حهمه دیان به یاوهر گوتبوو. نهم كاره بوو به هۆی نهوه كه جهندرمهكان خهجیجی ژنی حهمه دیان كوشت. خوینی سووری خهجیج رزایه سهر خاکی رهش. نهو جهندرمه یه ی خهجیجی كوشتبوو ههر لهوئ فجووی كردو كوژراو لهپهر لهسهر عهلیكو كێژه لووكه یهك بهرز بوو. ههوران گرماندیان و بریسكه لێیان دا. عهرزو عاسمان وهك تاریكه شهوی لێهات. عهلیكو له جیجی خۆی بزووت، هاته خوار و چۆه سهر و نه راندی و له رزی. بارانیکی سامناك باری كه تا ئیستا نه بینرابوو. لافاو ههستان. وهختیک خه بهرمان زانی سهن سیز دۆرانی به خزم و تایفه و دراوسێ كانیهوه هه لگرت و بردی. لافاو تهناوته گاوكۆل و ئیستره كهشی بردن. تهناوته كه لاکیشیان نه دۆزرایهوه. ئیستا گوێ بگره كاره ساتیكت بۆ بگێرمهوه كه بهسهر خوّم هاتوه.

حه‌مه‌د كچىكى هه‌ل‌گرتبوو. نه‌و كچه ده‌زگىرانى برازاي عه‌بدى بوو. حه‌مه‌د حه‌زى لى‌ده‌كرد. كچه‌كه‌ى هه‌ل‌گرت و خ‌زى به‌ لى‌ره‌وار دا كرد. رۆژىكى تۆف و باران بوو، كه‌ خه‌به‌ريان به‌ من دا ده‌بى شوئىيان بۆ هه‌ل‌گرم. هۆر گاه‌به‌دانه‌ى نه‌وبه‌رمان ده‌بينى؟ له‌وى را شوئنه‌كه‌م هه‌ل‌گرت. له‌نىو گاه‌به‌رده‌كان دا "حه‌سۆ شىلم" هاته‌ پىش‌چاوم. ده‌زانى كئيه‌؟ يه‌كئىك له‌ نه‌زه‌ركرده‌ گه‌وره‌كانه‌، رووحانه‌تىكى هه‌يه‌ وه‌ك شمشىر! شىخمان به‌منى گوتى: "عه‌لى! نه‌چى وه‌دواى نه‌و فكه‌ره‌كه‌وى كه‌ حه‌مه‌دى بدۆزىه‌وه‌و ناشقه‌و ماشقان لىك بكه‌ى! نه‌و كورپه‌ نه‌و پىاوه‌ نيه‌ كه‌ نه‌تۆ له‌ زمانى خه‌لكه‌وه‌ تارىفت بىستوه‌، تووشى ژانه‌سه‌رت ده‌كا." نه‌مه‌ى گوت و له‌ پىش‌چاوم غه‌يب بوو. به‌لام سه‌رم پىر سه‌ودا بوو و له‌ خۆيايى بوونى ده‌ورانى لاوه‌تى. قسه‌كه‌يم له‌ گوى نه‌گرت. وه‌دواى شوئنه‌كه‌يان كه‌وتم و دۆزىه‌وه‌...

حه‌مه‌د لىتى دا عه‌بدى برىندار كردو برازاكه‌شى كوشت. وه‌ختىك له‌وى را ده‌گه‌پامه‌وه‌، ژانىك له‌ لاقم گه‌را، تووشى نازارىك بووم تووشى دوژمنىشت نه‌بى. هاوارم ده‌گه‌بىشته‌ ناسمان. مانگىكى ته‌واو شه‌وو رۆژ وه‌ك كوند نالاندم. شىخمان حه‌سۆ شىلم له‌وه‌ زياتر ناله‌ى منى ته‌حه‌مولى نه‌كرد، هات دو‌عايه‌كى به‌سه‌ردا خوئندو فووى لى‌كرد، ژانه‌كه‌م هىدى بوو. به‌لام له‌و رۆژه‌وه‌ لاقم ناوا شهل بووه‌. به‌كورتى له‌و رۆژه‌ به‌دواوه‌ نه‌من شوئىنى حه‌مه‌دم هه‌ل‌نه‌گرت. زۆرم زه‌بر وئ كه‌وتوه‌و ژانه‌سه‌رم تووش بووه‌. به‌لئى شوئىنيم هه‌ل‌نه‌گرت، هه‌رچه‌ند حكوممه‌ت يه‌خه‌م به‌رناداو به‌ ناعىلاجى وه‌دواى ده‌كه‌وم. به‌لام نه‌گه‌ر شوئنه‌كه‌ بۆ رۆژه‌ه‌لات چووبى، نه‌من ده‌زام كه‌ ده‌بى له‌ رۆژئاوا به‌ دواى دا بگه‌رپىم. چونكه‌ ده‌زام حه‌مه‌د شتىكى دىكه‌يه‌، له‌گه‌ل نه‌وانى دىكه‌ فه‌رقى هه‌يه‌. له‌سه‌ر عه‌لى‌كۆ، تۆپه‌له‌ نوورىك به‌ قه‌د مناره‌يه‌ك ده‌ركه‌وت كه‌ سى شه‌وو رۆژان دنباى رووناك كرده‌وه‌... هه‌موو خه‌لكى توورپوس نه‌و نووره‌يان دى. سه‌ر هاوئىشته‌ سه‌ر نهم كورپه‌ فه‌رى باش نيه‌، هىچ فه‌رى باش نيه‌!..."

مووسا سه‌ر سه‌ر گه‌بىشته‌ لووتكى شاخه‌ سپى‌يه‌كه‌و دانىشت و سه‌رى له‌نىو ده‌ستانى گرت. ره‌نگى وه‌ك زه‌غفه‌ران زه‌رد بوو و لى‌وه‌كانى ده‌له‌رزىن. عه‌لبىش كه‌ له‌به‌ر زۆرگوتن هه‌ناسه‌ى گىرابوو، گه‌بىشته‌ سه‌ر شاخه‌كه‌. رووبه‌رووى مووسا سه‌ر سه‌ر دانىشت و لاقه‌ شه‌له‌كه‌ى هه‌تا بن لووتى نه‌و درىژ كردو مووسا له‌ بنه‌وه‌ له‌ په‌ستا هه‌ر چاوىكى له‌ سه‌روچاوى عه‌لى ده‌كردو چاوىك له‌ لاقه‌ شه‌له‌كه‌ى.

عه‌لى ده‌ى‌گوت:

"ماندوو بووین. له وانه شه کوره که له سر نهو کتوه بی، لای نیواری له لووتکه کی کتوه که نيزیک ده بینه وه. نه گهر کوره که له وئ بی، شهریک کی گهرم ده بیین، نه گهر تا نهو وه خته جی په کی له شماني نه قوستان نه کرد بی... چونکه نهو کوره زور نازایه، وهک شیر شهر ده کا... نهوه ده بیین که جه ندرمه کان چون لهو کتوه وه راده کن. وا همدین تایی رهش کوژ توژیان نه شکین. جا راوهسته با بی بیین."

مووسا سه رسپر ناوړی کی نه ونده پر فیزو به کم زانینی وه سر عملی دایه وه که دست و پتی خوی لی ون بوون. له پیش دا دستی له سر نه ژنوی دانان، له پاشان هینانیه سر به ردیک، پاشان بونی به گولیکه وه کردو په پری کرد، هستاو دووباره دانیشه وه ته ماشایه کی مووسای کرد. دیسان نهو پیکه نینه پرسو کایه تی په له سر لیوانی دی. سری داخست. پاشان له نه کاو لوفای وشه له زاری وهی کوهت. مووسا سه رسپر به بی دهنگی و سه رسر ماوی تی په وه راما.

مووسا پانتو لیک کی ده زوی له پی دا بوو که هینده کون بوو، رهنگی خوی نه مابوو و رهنگی خوله میسی گرتبوو. که وشه سووره ماراشی په کانیشی کال ببونه وه وهک بیژینگ کون کون ببوون. ریشی ماش و برنجی تنک و نالوی هه بوو. سه روچاوی مووسا بهو جوته چاوی له قول کوهتوو و لووتی هه لگه پاره وهو برزی راکشاو و چنه گهی باریکیه وه وهک بالنده کی سه یرو سه موره ده چوو. بالنده کی پیر، ده فکره خه تبار...

مووسا سه رسپر دووسه جار وهک بالنده قولی راوه شانندن و هستایه سر پی. عملی هه موو جوجولیک کی وی خستبوه ژیر چاوه دیری. مووسا له پیش دا بای دایه وه بز لووتکه کی کتوه که له به رده لان هاته خوار. عملی هینده نه مابوو له خوشی بیان دلای راوهستی. له حالیک دا بازه لهی به کلکی خوی ده کرد، به دواي دا هاته خوار. مووسا سه رسپر له لووتکه کی کتوه که وه راما بوو و ته ماشای هوره سپی په کی سر دنده که ی ده کرد. چنه له حزه په که هروا له لووتکه که وه راما، له به رامبهری پرکه گوزروانیک کی به قه داریک و چنه گولی زور گه وه زرد ده چون. مووسا سه رسپر چنه هه نگاهو لیک کی دیکه به رهو دندی کتوه که هه لیتانه وه دوايه له نه کاو گه پاره وهو به غاردان له چیاي هاته خوار. عملی له ترسان هه ناسی راوهستا. ته ماشای هه تاوی کرد. زور درهنگ بایه نیوه پیه کی زوو بوو. له دلای خوی دا گوتی: "وا باشه نه مایاوه بکوژم، بی کوژم و همه دی نه جات بدهم. با بم نیرنه به ندیخانه. همه دی دئ له به ندیخانه رزگارم ده کا. روو ده که یه کتو و به نده نان و نه منیش ده به یاغی. شوین گیری کی

ياغى كە بۆخۆيان كەيفى پىن بىكەن. " دوايە فەكرى كەردەو: ھەموو شىتەكى رىك و راست پىن بلىم؟ لەبەرى بپارىتمەو؟ بۆ لەبەر پارانەو دەبى؟ لە پىش دا لەبەرى دەپارىتمەو، ھەموو شىتەكى راست و رەوان پىن دەلىم. تەكاي لى دەكەم. نەگەر ھەر دەستى ھەل نەگرت لى دەدەم دەي كوزم. پاشانىش وا نىشان دەدەم كە نىرەيىم پىن بردو، بۆيە كوشتومە. دەلىم پياوى ھەمەدۆك بوو و شوينەكەي بە نەنقەست ھەلە دەكرد. "

موسا سەرسەر گەيشتە جىگايەك كە بەردەكانى وەك خەرمان كۆكۆ بوون. لەسەر عەرزى لە شوينەكان ورد بۆو. تەماشاي رووبەر ووى خۆي كەردو بەرەو گەلەيەك كە قولايەيەكەي تاريك بوو وەرپى كەوت. زۆر خىرا دەرۆيشت. لە خوارەو دەورر ياور بانگى كەرد:

"شوين گىزپىنە! كورپىنە وەر نە نىرە. جارئ بەسە. وەر نانى بۆيىن، دوايە وەدوا شوينەكە دەكەوين. ياور چەندىن جارى بانگ كەرد. بەلام موسا سەرسەر گوتى لى نەبوو. لەوانەشە گوتى لى بووبى و گوتى خۆي كەرد بى. عەلى كە لە كارى موسا قەلس ببوو، خۆي گەياندى و توند قۆلى گرت، راي كىشاو نەپاندى:

"نەتۆ لە فەرمان حالى نابى. نەتۆ چ شوين ھەلگرتىكى؟ ياور بانگت دەكا. "

موسا سەرسەر راوەستا. بە كەللەشە قىيەو لە بنى چاوەكانى عەلەيەو رامە. تەكانىكى دايە خۆي. قۆلى لە چنگى وى راپسكاوت و گوتى:

"ھەمەدۆكى دەبىنمەو. نەگەر سوور بزەم سەقەتەش دەبم، دەمرم، لە ھەردوو چاوان زەليل دەبم، خوين دەرشىمەو، ديسان دەي بىنمەو. "

عەلەيەشەل بى دەنگ بوو. وشك ھەلاتبوو.

بە دلئى داھات: "وہستاي شوين گىز نەوئەندە بزەنە پىش نەوئەي ھەمەدۆكى بەدۆزىمەو، بۆخۆم دەت كوزم. "

موسا سەرسەر لە پىش داو عەلەيەشەل بە دوايەو دەھاتنە خوارئ بۆ نەو جىگايە كە جەندرمەكانى لى ھەل ترووشكا بوون. موسا كە لە پىشەو بە غاردان دەرۆيشت وەك بالتدەيەكى دىرئ دەچوو كە ھەل قىرپىي. وەختى رۆيشتن قۆلەكانى وەك بالئى پەلەوەر رادەوہشان. ياور، وەكىل باشى عاصم و ھەمزەو چەتەيەكى كۆن و لەمىزىنە چوار بە چوار لە بن سنۆبەرەكان دانىشتبوون "راكى" يان دەخواردەو نەو گۆشتە كە جەندرمەيەك لە پەنایان لەسەر پۆلووان دەي بىرژاند، دەيان كەردە مەزە.

یاوهر گوتی: "وهرن بزائم. ئیوه که تمنانته شوینی بالئی په له وهریش ده دژژنه وه، پیم بلین چیتان کردوه؟"

مووسا سه پرسه پر خبه ردار راوه ستاو له حالیک دا سه لامی عه سه کهری ده کرد، گوتی: "شوینه کهیم دیوه ته وه فرماندهر، پیش نه وهی شهو دابن نیچیرت ده ده مه ده ست."
عهلی که پئی و ابو مووسا سه پرسه پر مه سه له که به یاوهر ده لئج، له بنه وه ته ماشای ده کرد. دانیشتن و ده ستیان کرد به گوشت برژانندن. مووسا سه پرسه پر له هم موو کاریک دا نازا بوو. له ری رویشتن دا نازا بوو، له نان خواردنیش دا ههروا، له گوشت برژانندنیش دا ته رده ست بوو. هیند خیرا خیرای قسه ده کرد، ده ت گوت وشه کان له زاری هه لده قوتن و دینه خوار... وه ختی نان خواردن عهلی که ههولئی ده دا لاسای بکاته وه، پارووه کانی به نه جوورای قووت ده دان. مووسا سه پرسه پر پارووی هه ر له دم دا بوو که راست بووه وه:
"خوایه هه زار جار شوکور. برایی خلیل به ره که ت بدا به سفره تان. خوا رزق و روژیتان زیاد بکا."

وه ری کهوت. عه لیه شه لیش به دوی دا وه ری کهوت، به لام هه تا خوئی پی گه یانده وه شه لائی ناروق بوو.
نه راندی:

"چته؟ بژ غار ده دهی، چما ری ت که وتوون؟ شووتیت بژ نه خوژی هیناره؟ که مینک به سپایی برژ با بت گه من!"

مووسا سه پرسه پر به عاده تی خوئی چند جار له ده وری نه شوینه که له سه ر خوژله که دیار بوو سووراو پاشان وه ری کهوت، پینج شه ش هه نگاو هه ورازتر دیسان شوینیکی وه که شوینه که ی پیشووی دی. نه شوینه له ته نیشت تاته به ردیک خه نه تیلکه گرتوو بوو که به رزایی به که ی هه تا پشتین ده هات.

هه وریک به ری هه تاوی گرت. سیبه ره که ی تی په ری و دووباره هه تاو ده رکه وته وه. مووسا گوژی زینگی به ده ره وه بوو. پشتیکی پر چرچ و لۆچی هه بوو که رووشالی قولی لی هه ل ببوون و خوینیان پیوه وشک ببوو... مووسا سه پرسه پر له په ستا داده هاته وه ته ماشای زه ویی ده کردو راست ده بووه وه. له په نای به ردیکی سپی راوه ستا. له قه لشتی سه ره وه ی به رده سپی به که دا سنوهریکی چووکه له شین ببوو. خبه ریک له گل و نه م جوړه شتانه نه بوو. ره که کان به ته وای وه ده ر که وتبوون و ده وری به رده سپی به که یان دابوو. مووسا به توندی به

گه لئیه که دا تی ده پیری و بهره و خوار ده چوو. قه رار و ابوو نه مشوو جه ندرمه کان له گوندی که سمه وه مینن. یاوهر گوتبووی: "کورینه له وری چاوه پروانتان ده بین. نه گهر شتیکتان دیته وه، له وری خه بهرمان پی بدن."

یاوهر گوتی نه ده دایه ماندوو بوونی خزی: "غیره تی دوزینه وهی حه مه دۆک له موسا پرا گه یشتوه ته تۆش، کوری سهی؟!"

عه لی رۆیشت و له پیش موسا که وه دوا ی نهو شوینه که وه توبوو که ده چوره نیو ناوایی، راوه ستا. چاوه کانی ببوونه دوو پیاله خوین:

"موسا! گوتیت له من بی موسا. شوینه که بهره و لیره وار ده چی. نه شوینه به کسه ر ده چیته نیو لیره وار. ناکا له ترسی نه وهی حه مه دۆک نه قوستانت بکا، به نه نقه ست شوینه که هه تله بکهی؟"

موسا سه پسه ر جوابی نه دایه وه. نوکی دار ده سه که ی له سه ر قه لشتیکی قوول که له سه ر عه رز هه بوو، دانابوو. دووباره وه پری که وه ته وه.

عه لئیه شهل دهستی کرد به له رزین:

"به قورباتن بم موسا بهره و لیره وار، نه تۆ چته ... شوینه که بهره و لیره وار ده روا ..."

موسا سه پسه ر دیسان گوتی نه دایه قسه که ی و به رتی خزی دا رۆیشت.

وه ختیک گه یشتنه پشت مالان خه ریک بوو رۆژ ناوا بی. بیری کرده وه که: "جه ندرمه کان هیشتا نه گه یشتونه ناوایی. له نیو لیره واری خه ریکی ناره ق خوار دنه وهن. گوندی که سمه بی ده نگه. نه گهر جه ندرمه کان گه یشتبانه نیو دتی، دئی که جه جوجۆلئیکی تی ده که وت و وا بی ده نگ نه ده بوو." کولا و که ی ماله کان دوو که لئ لئ هه لده ستا. عه لی له بن لیوانه وه گوتی: "هۆوه مائی سه مانه. دوو که لئیکی نه ستوریش له کولا و که کیان هه لده ستی. هه تیوه شیته که ی نیمه ش له ژوروی شه ش دانگ که یفی کرده وه خه ریکی نیسراحه ته ... نه گهر ده ی زانی تا نیستا چ ره غیچیک کیشاوه ... " خه ریک بوو ده ست بکا به گریان.

نه گهر موسا سه پسه ر دووسه ده نگاری دیکه به ره ژیرتر چووبایه، کار له کار ده ترازا ... ده مانچه که ی له بهر پشتینی ده رهینا، فیشه کتکی وه به رداو له وه خته دا که سی ره ی لئ گرتبوو و خه ریک بوو دهستی لئ بکیشی، موسا سه پسه ر به گورج و گۆلئیه کی وا که به بیریش دا نه یه، ناویری دایه وه. روخساری تیک چووبوو. له حالئیک دا دهستی هه ل دیتنا، گوتی: "ره جم پی بکه عه لی، ژن ومن دالم هه یه. نه م کاره م له گه ل مه که ... شوینه که ده چیته لیره وار. نه من وا

له مهسهله كه حالى نه بووم. پيم و ابوو ده تويئ نهمن به ههله بهرى و بوخوت حمهدوك
بدوزيهوه. پروانه. شوينه كه ده چيته ليره وار. زور باشه؟"

عەلى دەمانچەكەى لەبەر پشتينى نايهوه. هەردووکیان رووبەرپوروى يەكتر راوهستابوون و
هەتا ماوه يەك دەله رزين. سەرەنجام موسا سەر سەرپ لە حالىك دا مالى سلەمانەزلهى نيشان
دەدا، گوئى:

"حمهدوك له هۆو مالهيه."

عەلى يەشەل گوئى:

"دەزائم له وئيه."

شان به شانى يەك به رهو مالى سلەمانەزله وهري كەوتن. له ريه دا راده وهستان، تەماشای
يەكتریان دە کردو پئ ده كەنين.

(۲۹)

قایمقام پیاویک بوو قه‌لهو، به‌ژیر چۆله‌مه‌یه‌کی چین له‌سەر چین، جووته چاویکی هه‌ل‌مساو و ریپۆقاری، جووته لیوئیکی نه‌ستووورو شین، جووته گوییه‌کی گه‌وره‌و جووته برۆیه‌کی پرپشته‌وه که وه‌ک خه‌تیکی پان به‌ نیوجاوانیه‌وه دیار بوون. قوله‌بنه‌ بوو. پیاویک بوو ساردوسپو نه‌گونجاو. کت و مت قه‌لافه‌ت و شه‌خسیه‌تی عوسمانیه‌کی هه‌بوو، عوسمانیه‌کی تازه به‌سه‌ردا‌که‌وتوو که وابزانه هه‌ر دوینی ته‌قیله‌که‌ی فری داوه‌و له جیاتییان کلاو گه‌رگه‌رییه‌کی خواسته‌وه‌وه به‌ شیویه‌کی ناشییانه له‌سهری ناوه‌.

له قوولایی دله‌وه وه‌ک شیتان له‌ مسته‌فا که‌مال تووره‌ بوو. چونکه نه‌شی ده‌توانی تووره‌یییه‌که‌ی ده‌ریپۆ، قه‌لسیه‌که‌ی هه‌تا سنووری هاری زیادی ده‌کردو رۆژ به‌ رۆژیش رق و قینه‌که‌ی له‌ زیاد بوون دا بوو. له‌ دیتیه‌تییه‌کانیش به‌کجار تووره‌ بوو، و هه‌موو رق و قینه‌که‌ی رووی له‌وان بوو. چونکه پیتی وابوو نه‌وان بوون سه‌ریازییان بۆ مسته‌فا که‌مال کرد، یۆنانیه‌کانیان رشته‌ ده‌ریاوه‌و شایان له‌ ولاته‌که‌ی وه‌ده‌رنا. وه‌ختیکیش دلتیا ده‌بوو هاوده‌میکی ده‌مارگرژ (متعصب)ی چنگ که‌وتوه که‌ دوژمنی مسته‌فا که‌ماله، بوخچه‌ی دلی له‌لا ده‌کرده‌وه‌و چه‌ندین سه‌عات له‌باره‌ی بنه‌ماله‌ی عوسمانی، له‌باره‌ی "عبدالحمیدخان" و "وحیدالدین خان" هه‌و قسه‌ی ده‌کردو به‌م جۆره نیمانێ خۆی به‌وه که‌ رۆژیک له‌ چنگ نه‌و شه‌یتانه چاوشینه‌ رزگار ده‌بن، تازه ده‌کرده‌وه‌و هاواری ده‌کرد:

"نیشتمانی جوانی "یاووز"، "قانوونی"، و "فاتح" له‌ ده‌ست نه‌م هه‌رچی و په‌رچی‌یانه... نه‌م چه‌تانه... نه‌م بۆلشه‌ویکانه‌دا نامینێ. نه‌م رۆژانه‌ تی‌ده‌په‌رن، ته‌نیا خواجه که‌ ده‌سه‌لاته‌که‌ی بێ هه‌مرازو نشیوه... نه‌م نیشتمانه بۆ نه‌مانه نابێ! رۆژیک نه‌م ماره

چاوشینه، مووزهرده له نیتو ده چی! فهراڼسه یی په کانه، نینگلیزی په کانه و نه مریکایی په کانه دین و نیره داگیر ده کمن. نهوانه، نهو بۆلشه ویکانه، نهو هرچی و په رچی یانه، نهو کر مه پیسانه، نهو کافرانه ناتوانن حکوممت به سهر نهو ولاتهوه بکمن."

هیوایه کی له مراده به دهری به دوژمنانی مستهفا که مال هه بوو. بهروالته سهریشی چوویا، نوژی نه ده جوو. زۆر رقی له جووتیاران بوو، و ههتا بۆی کرابایه ههولتی ده دا چاوی به "چاره ی دزیو" یان نه که وی و له ههر جی په ک جووتیار کی ده دی به نیشانه ی بیژاری نیوچاوانی تیک ده نا، دوغای "دفع شیگان" ی ده خویندو تفتیکی گه وره ی له زوی ده کردو ده ی گوت:

"ههروهخت په کیک له م دتهای یانه ده بینم، حاله تیکم به سهر دئ، ده لئی نهو مووزهرده ده بینم. مووی له شم ده بنه نه شتهر. به ده ست خۆم نیه کاکه گیان! له رقان هه موو مووی له شم ده بن به نه شتهر.

زۆری مه رای له بهر عارف صائم به گ ده کردو لانی کم پینج ههنگاو له دواپهوه ده پویشته و ههر که نهو زاری ده کردهوه، نهو وهک فنه ر له جیتی خۆی ده رده په ری. هه موو کاره چه په له کانی عارف صائم به گ نهو ریگای بۆ خویش ده کردن و نه نجامی ده دان.

به لام له پاشه مله ی ده ی گوت: "نهو هه یوانانه، نهو هرچی و په رچی یانه مووزهردی ده رووخینن. ده وروبه ری پره له نی وهک عارف صائم به گ. هه موویان له عارف صائم به گ نزم ترو پیس ترن. نهوانه مووزهردی سه ره و غوون ده کمن. جارئ راههسته. خوا تهخته تاش نیه، تهخته ری که خه ره. ههر نهو عارف صائم به گ بۆ رووخاندنی مووزهرده به سه. له کاتیک دا هه زاری وهک عارف صائم به گ خه ریکن ریه که ی لئ ده که نهوه به خوری. جارئ راههسته، ده ی بیینی."

شهوانه وهختیک ده جووه سه ر جیتی، لهو خه یال و ئاره زووه دا بوو که به یانی وهختیک له خه و هه لده ستئ، خه به ری رووخانی مووزهردی ببیسی و ببیینی که "وحیدالدین افندی" جیتی وی گرتوه ته وه. دیسان له عالمی خه یال دا خۆی به خته وه رو سه رکه وتوو له نیتو جل و به رگی زپرکفت و زغیره سعاتی زپرو میدالو نیشان دا ده دی و خه ویکی خۆشی لئ ده که وت: "نه مانه ناتوانن له مه مله که تی "ئیل عیمان" دا بیئنه وه. هه موو شه وی به باوه ری پته و به وه که به یانی ده گاته پله ی "پاشایی" خه وی لئ ده که وت. نهو زیاتر له هه مووان مه تمانه ی به نینگلیزی په کانه هه بوو. ناخر چما ده کری ئیمپراتوری په کی وا پان و به رین که هه تاوی لئ ناوا نابن بدریته ده ست نهو بۆلشه ویکه بی سه ره و به رانه؟ نهوانه ی عه ره بستانیان داگیر کرد، چما هیشتیان نهو لادی پیغه مبه ر له سه ر تاج و تهختی خۆیان بیئن؟

به زوويه کی زو له م زبلدانه که نه جاده ی هه بوو، نه ناوو کاره با، له م شاره بچوکه که هه تا بینه قاقه ی به قوړو زهلق و په یین و پال دا چووبووه خواری نه جاتی ده بوو. چونکه دهسه لات و فرمانره یایی مووزهر د به تاله موویه که وه به ند بوو.

"رامیزه گ" ی قایمه قام له نارحه ته ییان خه ریک بوو ده ته قی. شهوو رۆژ مه شرووی ده خواری ده وه له له گه ل پاشماوه ی دهره به گه کانی سه رده می عوسمانی قوماری ده کرد. فرمانی ده دا له نه سکه نده روونه وه خه رایه یان دینان و تا به یانی لسیان ده داو ده یان کوتاو سه مایان ده کرد...

له و رۆژوه که هاته شارۆچکه پینی له یه ک دینا. واته له راستی دا نه یده و تیرا بچیتته دیتها ت. چونکه جاریکیان چاکی چاو له دیتها تیه کان ترسابوو. جگه له وهش، حزی له چاری سه ربازه کانی "مووزهر د" نه ده کرد. به لام هه مووی نه مانه بیانوو بوون. له قولایی دلای دا ترسیکی له جووتیاران هه بوو که بۆ داپوشینی نه و ترسه بیانوی جوړاو جوړی ده دوزیه وه.

عه لیسه فابه گیش زور جاری تکا لسی کردبوو که سه ریکی لادای بدا: "نه م عه لیسه فابه گه سه گه ش یه کیک له نوکرانی مووزهر د بوو. له کاتی "گیشه ی نیشتمانی" دا روی کرده چیا کانی توورپوس و به ناوی وه رگیروی "تایفون" وه له گه ل فه رانسه ییه کان به شه ر هات و مووزهر دیش هه ر له بهر نه وه ی نه و له چیاکان به گۆ فه رانسه ییه کان دا چوه ته وه، شانازی وه رگرتنی نیشانی پی به خشی. دیاره مووزهر د له م نیشانه ته نه کانه ی زور هه بوو. تووشی هه رکه س ده بوو یه کیک له وانیه ده دایه. هه رچه ند عه لیسه فابه گ سه گی په ت کراوی مووزهر د بوونه وه ریکی نزم و ساخته چی بوو، به و حاله به کاکی خزم بلیم ده ماری سه ربازه خۆشه ویسته کانی مووزهر د، واته نه و دیتها تیه بی نه قل و بی ناموس و نزمانه ی دهر دینا.

هه ر دینتی به فرمانی وی، یه غمووراغا هه رچی نه سپ له دینی دا هه بوو دزینی. فرمانی داوه هه موو شه وی هیرش بکه نه سه ر گونده که یان و دیتیه که وه بهر ده سرپژی گولله بدن. کارکی کرده له ژیانی خویان بیزار بوون. هه موو شتیک خه ریکه ویران ده بی، ویران ویران ویران.

کاکی خۆم، نووری چاوم، وه ختیک خاوه ن ملکیتی که وسه د ساله له ولاته خۆشه ویسته که ی دهر بکه ی ناخرو ناقیبه تمان له مه باشتر نابی. کاکی من بوخوتان نینسافتان هه بی داخوا مه مله که تی نالی عوسمان له و که وسه د ساله دا که سی وه ک یه غمووراغای تیدا هه ل که وتوه؟

کاکی خۆم، نووری چاوم، داهاتوومه وه ته ماشای حال و هه والی نه و ماره شینه ده کم که که وتوته گۆمیلکه ناو. نووری چاوم! خه ریکه ده خنکی، خه ریکه بۆگه ن ده بی. نه م مووزهر د هه بابایه کی سه ییر به چاوورویه، نایه وی نه و بۆگه نه که له ده ورویه گه راوه بیسی.

زۆر يەغمور اغا و عارف صائم بەگ و تايغۇن پەيدا دەبن... ھەموو شىتېك توشى بۆگەن
بوون دەكەن..."

عەلىسەفابەگ خەرىك بوو دەي گوت:

"جەنابى قايمەقام نەگەر ئىتوھ نەيەن نابى. لە ھىچ و خۇزايى زەوىيەكانى منيان داگير كوردوھو خانوويان تىدا دروست كوردوون. بە قامىش و جەگەن دروستيان كوردوون. ئىتمە بۆ ئەوھ شەرمان كرد؟ باوهر بفرموون جەنابى قايمەقام. لە بن ھەر بەردىكى چىاي توورپوس كوتە گۆشتىكى لەشم بەجى ماوھ. لە "ھاجىن" شەپم كوردوھ. لە "نەنتەپ" لەگەل "شاھىن بەگ" و لە "قەرە عىسالى" لەگەل "سەنعان پاشا" شەپم كوردوھ. وەختىك ئىتمە شەرمان دەكرد، خوتىمان دەدا، ئەوانەى نەمپۆ زەوىيەكانى منيان داگير كوردوھ، سەربازى راكردو بوون. لە پشتەموھ خەنجەريان لى دەداين. ئىستاش بوونە ناغاو سەرورەمان. ھەر ئەوانەش لە راستى دا بوونە ناغاو گولەجەرگەى نەم مەملەكەتە. بىزەجمەت ئىتوھ تەشرىفتان بى و بە دوو چاوى خۇتان بىيىن، وەرن و شاھىد بن كە چۇن خەرىكىن لە بن زولم و زۆر دا ورد دەيىن. وەرن بزائىن ئىتمە لەگەل چ جۆرە كەسانىك بەربەرەكانى دەكەين و لەو رىنگايەوھ چ خزمەتىك بە مەملەكەتى خۇمان دەكەين. وەرن بزائىن. بەربەرەكانىيەك كە ئىتمە دۇى ئەوانە دەيەكەين لە شەپرى فەرانسەيىيەكانىش دژوارترە. ئەوان دوژمن بوون. بەلام ئىستا دوژمن خەنجەرى لە دلئى نىشتەمان رۆكردوھ. بۆ ئەوھى جەنابت لەگەل خۇم بەرم بۆ دى، تكام لە عارف صائم بەگ كرد كە ترۆمبىلەكەى بداتە خزمەت ئىتوھ. ئىستا ترۆمبىل بە شوڤىرەوھ لەبەر دەرگا چاوەرپى ئىتوھىە."

قايمەقام كە لە پشت مېزەكە دانىشتبوو، دەسبەجى دەريەرى، دوگمەى چاكەتەكەى داخستىن:
"ترۆمبىللى عارف صائم بەگ چاوەرپى منە؟ ئىستا، ھەر ئىستا دىم. ترۆمبىلەكەتان لەبەر خاترى من لە بەگ وەرگرتوھ؟"
"بەلئى لەبەر خاترى تۆ."

"ترۆمبىلەكەم زۆر مەحتەل كوردوھ؟..."

"نەخەير جەناب."

"كاتب، جەندرمەكان، وەكىل باشى و ئەوان چى؟"

"ئەوان لە دوى شەوئوھ لە دىن جەناب. ھەموو شىتېك نامادەيە."

قايمەقام سواری ترۆمبىل بوو، زۆر خۇشحال بوو. كى دەي زانى، لەوانەبوو خەبەرىك بىي. كى دە زانى... بە فيزو دەمارىكەوھ بۆ لای ترۆمبىلەكە رۆيشت. جگەرەكەى داگيرساندو باى

دهخوی کرد. سواری ترۆمبیل بوو. له حالیک دا رینگاکمی به پیچەوانه به شوڤیره که نشان ده‌دا، گوتی:

"لیڤهوه برۆ کورم."

شوڤیره که به‌رهو نه‌ولا روڤشت. ترۆمبیل به نیتوهراستی بازار دا تێبه‌ری. شوڤیره که سێ جار هۆرینی لێ دا که نهم کارهی زۆری قایمه‌قام خۆشحال کرد. هه‌موو دوکاندارو کاسبکاره‌کان له دوکانه‌کانیان هاتبوونه‌ده‌ری، له حالیک دا هه‌تا پشتینی دوولا هاتبوونه‌وه، سلوایان له قایمه‌قام ده‌کرد. عه‌لی سه‌فابه‌گیش نهم به‌رنامه‌یه‌ی زۆر پێ خۆش بوو. چونکه وه‌ختیک خه‌لگ نه‌ویان له نیتو ترۆمبیلی عارف صائم به‌گ و له تهنیشت قایمه‌قام ده‌دی، نفووزی له نیتویان دا سه‌د چه‌ندان ده‌بوو. نه‌و زۆر له‌میژ بوو حیسابی نه‌وه‌ی کردبوو که بتوانی به به‌ردێک دوو نیشانه‌ بپیکتی. بۆ وه‌رگرتنی ترۆمبیل له عارف صائم به‌گ نه‌وه‌نده‌ی لاهه‌ لاهه‌ له‌به‌ر کرد هه‌تا سه‌رکه‌وت.

شوڤیره که که له نیازی قایمه‌قام حالی ببوو، له‌سه‌ری بازاره‌وه‌ دووباره‌ گه‌رپه‌وه‌وه‌ له پیش چاوی سه‌رسورماوی دوکانداره‌کان هه‌تا نه‌سه‌ری بازار لێ خوری.

"جه‌نابی قایمه‌قام دووباره‌ بگه‌رپه‌مه‌وه‌؟"

"بگه‌رپه‌وه‌ کورم."

ده‌رفه‌ت و شانسی سوار بوونی ترۆمبیلی عارف صائم به‌گ شتیک نه‌بوو که جارێکی دیکه‌ش بۆی رێ که‌وی و نه‌گه‌ر شه‌رمی نه‌کردبايه‌، تکای له عه‌لی سه‌فابه‌گ ده‌کرد له به‌یانیه‌وه‌ تا نیتواری به‌ پیش چاوی مۆله‌ق ماوی دوکانداره‌کان دا به سواری ترۆمبیل خۆی فش کاته‌وه‌وه‌ بیت و بچێ.

جاری دووه‌م که ده‌گه‌رپه‌وه‌ قایمه‌قام به‌ ده‌ست سلۆی له یه‌ک یه‌کی نه‌و کاسبکارو بازاری‌یانه‌ کرد که هه‌موویان دوگمه‌ی چاکه‌ته‌کانیان داده‌خست. پاشان به‌ ده‌م هه‌ناسه‌یه‌که‌وه‌ گوتی:

"لێ ده‌ برۆین کورم، برۆین بۆ دێ."

هه‌تاو به‌رز ببوو که گه‌یشتنه‌ گوندی وایوای. دێهاتی‌یه‌کان و ژن و مندال و پیرو لاه‌ له‌ ده‌روه‌ی ناوایی پیشوازی‌یان له قایمه‌قام کرد. له سووچیکیش ده‌هۆل و زورپانیان لێ ده‌دا. سه‌یفه‌لی، ده‌هۆل کۆت و زورپاژه‌نی له‌گه‌ل خۆی هیتابوون.

قایمه‌قام ته‌ماشایه‌کی حه‌شیمه‌ته‌که‌ی کردو گوتی:

"چەند ھەژارو بەدبەختن، بەلام ھەقى خۆيانە..."

عەلى سەفابەگ دووپاتى كردهوه:

"ھەقى خۆيانە. منيان برېمە. ئەوان بوونە ھۆى نابوت بووم. نە بۆخۆيان زەوىيەكانم دادەچيئەن، نە ديلن بۆخۆم دايان چيئەم. ئەگەر زەوىيەكان بەدەن بە من و بۆخۆشيان بيئەن لە كيتلگەدا كارم بۆ بگەن، وەك گلپنەى چاوى خۆم پيئان رادەگەم. نە ھەژارىو بەدبەختى دەميئەن و نە ھيچ..."

"خۆ ئەمانە تەئ ناگەن نوورى چاوم. ئەمانە بنيادەم نين... كەچى ھەزرتى مستەفا كەمال پاشاش دەفەرموون دتھاتتەيەكان سەرورەرى ئيمەن!"

"ھە. ھە... سەرورەرى ئيمە!"

"ئەگەر بيئەن و ھالى شپرزەى سەرورەركانمان بيئەن..."

"ئەمانە بنيادەم نين، جندۆكەن، ئافەريدەيەكى ديكەن..."

ئەوان كۆمەلئەك ئينسانى شپوشۆل، لەپرو وەك دارى رەق بوون. رەنگى روخساريان وەك روخسارى مردووان زەردتەكى نامال ئەسمەر بوو.

ترۆمبيلەكە لەبن دارتەكى ئەستورر كە لە نيۆەراستى ناوايى بوو، راوەستا. جووتيارەكان دەست لەسەر سينگ و مل كەچ راوەستا بوون. قايمەقام بە راويژتەكى وشك و بە دەنگتەكى وەك كەرەنا پرسى:

"شاھيدەكان ليرەن؟"

عەلى سەفابەگ گوتى:

"ليرەن."

قايمەقام لەخۆو بە دەليل نەپراندى:

"بەدەنگ بن!"

بەدەنگتەيەك بەريا بوو دەنگى بالتى ميئشوو لە نەدەبيسترا. ھەمووان بە ترس و پاريزەو ھەناسەيان ھەل دەكيتشا.

"كاتب، قەبالەكە بچوئەوہ."

"بە چاوان قوربان."

"عەلى سەفابەگ شاھيدەكانت كامانەن؟"

"مەجموود سورمەلى تۆغلى لە گوندى چيەك لار."

پیره پیاویکی پشت کۆمه که ریشیکی سپی، جووته چاویکی شین و دەم و چاویکی گهره ی
هه بوون به کەلله یه کی زه لامه وه هاته پێش. چونکه نه یه ده توانی سه ری راست راگرێ، به لایه ک
دا خواری کردبوو. پشتینیکی سپی له پشتی به ستبوو که ده مانچه یه کی له سه ر به ستبوو.
ده مانچه یه کی ساچمه زه نیشی له به ر پشتینی رۆ کردبوو.

"له گوندی چیک چیک لار حاجی دۆراک..."

حاجی دۆراکیش پیر بوو و به ژنیکی زۆر به رزو ریشیکی کۆسه ی هه بوو.

"مه لا عبدالرحمن له گوندی تۆپراخ ته به ..."

نه ویش پیر بوو، دەم و چاویکی زۆر نه سه ره و ریشیکی سپی و توپنه ی هه بوو.

"کوله مه مه ن ئۆغلی له گوندی چان قازان..."

کوله مه مه ن ئۆغلیش هاته پێشه وه. پشتی دوولا هاته بووه وه. بۆخۆشی چنگیک ئیسک و پیتست بوو.

"موختار، شاهیده کانی تۆ کین؟"

"سه فچه کاهیا، وه سه مانه زله، مه لا محمده عه لی ئۆن باشی..."

"کاتب بخوینه وه!"

کاتب دهستی به خویندنه وه کرد:

"قه باله ی زه وی یه دوو هه کتاری یه که ی عه لی سه فابه گ له جنووبه وه ده گاته رینگای

گشتی..."

"کوی؟"

ده ستیان بۆ خواره وه ی ئاوه دانی را داشت. له زۆر دووری جاده یه ک سپی ده چوو. سورمه لی

ئۆغلی نه و جاده یه ی نیشان داو گوتی:

"له سی سال له مه وه به ره وه، ئیمه هه ر به و رینگایه دا هاتوچۆمان ده کرد..."

به لām سه فچه کاهیا، وه سه مانه زله، عه لی ئۆن باشی و مه لا محمده جاده یه کیان نیشان دا که له

لای چه پی ئاوه دانی یه وه بوو. له سه ر نه م مه سه له یه باس و کێشه یه کی توند له نیوان

شاهیده کان دا دروست بوو.

قایمه قام ده سه به جی باس و وتووێژه کانی کۆتایی پی هینا.

"له رۆژه لاته وه ده گاته رووباری یال نزووت..."

شاهیده کانی عه لی سه فابه گ لافاوگه یه کیان له پشته وه ی ئاوی نیشان داو شاهیده کانی

جووتیارانی وایوی ده ستیان بۆ لای گوندی یال نزووت را داشت..."

"له شيمالوه ده گاته ناکچاساز."

ديسان شاهيده کانی هەر لايهک جينگايه کي جيا له وى ديهکيان نيشان دا.

"له رۆژئاواوه ده گاته "يازى لى تاش"."

دهستيان بۆ جينگايهک له خوارهوه راداشت که ههتا خوار ئاناوارزا دريژهى ههبوو. ديسان له نيتو شاهيده کان دا باسيکى دوورودريژو دهستى پي کرد. قايمه قام به راويژينکى توندهوه گوتى:

"قسه کانتان ته و او بوو؟"

ئه مهي گوت و نه وانى بي دهنگ کرد.

هه مويان بي دهنگ بوون.

"له قسهى شاهيده کان وا درده که وئ که قه بالهى عدل سه فابهگ هه مورو گوندى وايواى ده گريتهوه. به پيى شاهيدى شاهيده کان ماوهيه کي کورته که ديهاتيه کان هاتوونه نيره و له نيتو زه وى به کانی عدل سه فابهگ له پووش و په لاش هيندى خانووى شوق و شپيان پيکه وه ناو. ههروه ها درده که وئ که خه لکى گوندى وايواى زه وى به کانی عدل سه فابه گيان به بي ره زامه ندى خوى به دهستوه گرتوه. بريا در بۆ له نيتو بردنى نه وه دهست به سه رداگرته نه وه که پرانه که خه لکى وايواى له دارو پووش و په لاش سازيان کردوون پرووختندين.

ئه مجار رووى کرده جووتياره کان و گوتى:

"به ربه ره کانی له گه ل حکوممهت ده کهن؟ زه وى و زارى خه لک به بي نيزنى خوزيان دا گير ده کهن؟ نه من ناتوانم هه ر چونکه نيتوه له نيتو زه وى و زارى خه لک دا له دارو په رته که مالتان ساز کرده، زه وى به کانيان لى بستينم و بيان دم به نيتوه. مانگيک مؤلته تان پي ده دم. نه گه ر هه تا مانگيکى ديه که دئيه که چۆل نه کهن و نه رۆن، جه ندرمه ده نيرم نه م که وئ لانه تان به سه ردا پرووختين. نيتوه زۆر روودار بوون. نه گه وره و چوکه ده ناسن، نه حکوممهت و نه خوا... نه هق و حقوق ده زانن و نه داد په روه رى..."

خه لکى دئ گوتيان:

"کهس به بيري نايه دئيه که کهنگى دروست کراوه. نه م گونده باپيرى باپيرمان له زه مانى فيرقه ي نيسلاحيه دا" دروستيان کرده."

قايمه قام نه راندى:

"له رووى من هه ل ده گه رته وه؟ قسه له قسهى من ده کهن، بيتان وايه ده توانن فريوم بدهن. چما ربي تى ده چن نه م گونده هى سه د سال له مه و به ر بي؟ ناخر هه ر ماوهيه ک پيش نيستا

نەبوو كە بۆ زەوت كەردنى زەوىيەكانى عەلىسەفابەگ نەم خانووانەتان پىكەوھنا؟ نەم دەئىيە بە
ھىچ جۆر وەك دەئىيە سەد سائە، دە سائەو تەننەت دە رۆژەش ناچى. بەمەش دەئىين دەئىيە؟"
دەنگى بەرە بەرە بەرە بوو. كەفى پېرژاند. كونە لووتى فەش كەردن، بوورايەو، پىيى بە
زەوىدا داو دەستى راوھشانەن:

"دروژنىنە، دەغەلەنە، بىسەرەبەرىنە، بىدەين و ئىمانىنە! مانگىك مۆلەت تان دەدەمى.
نەگەر دەتوانن مەرۆن، مەرۆن با ناكامەكەى بىينن. دەتان پلېشىنمەو. وەك مېروو لە بن پىم
دا دەتان پلېشىنمەو..."

"سەرتان نەئاوا... وەك سەرى مار چاك چاك پان دەكەمەو." بە ھەموو تاقەتى خۆى
لاقى بە زەوى دا دەداو پىيى رەعەرزى دەخەست.

دەتھاتىيەكان ترسيان رى نىشت، سام گەرتنى و دەش دامان.

قايمەقام ھىندەى نەمابوو لە رقان بەتەقى:

"نەمن دەبى ئىئو لە چاكەى حكومەتى كۆمارى حالى بكەم!"

لە حالىك دا لە رقان ھەموو گىيانى وەك... ى ھەلاج دەلەرزى، لەبن دارە نەستورەكە
پاوتچكەى دەكەردن، دەنەپراند، تەشەرى دەوھشانەن، جنىوى دەدان و لافاوى دەستورور فەرمانى
وەرپ دەخەست.

سەرەنجام عەلى سەفابەگ و سەيفەلى تەوانيان لىيى نەزىك بىنەو. عەلى سەفابەگ گوتى:
"نەم دەتھاتىيانە بە شانازىي جەنابت بەرانتىكيان كەردۆتە گاوكەردوون. موختار سەيفەلى
دەئىيە كە نەزىك نىئو رۆيە. ئاغا بۆ نان خوارەن تەشەرى بى و لە گوناھمان بىورى.

قايمەقام بىدەنگ بوو، نەختىك بىرى كەدەو دەوايە ھەتا تىنى تىدا بوو نەپراندى:

"گاوكەردوونەكەيان بەدەن بە سەگ. گاوكەردوونى نەم درۆزنە بىشەرمانە بۆ سەگ باشە...
تەرىق نابنەو، دەئىين نەم گونە سەدسائە لە مەوېرە دروست كراو. بىشەرمانە، تەرىق نابنەو.
دەيانەوئى مەن فرىو بەدەن. نەم كۆختە سەگانە... گوتتان لىيى توتتەكە سەگىنە، راستىيەكەى
بەئىين نەم كۆختە سەگانەتان چەند رۆژ لە مەوېرە دروست كەردو و نوتان ناوون خانوو؟ نەگەر نەم
خەشت و خالە سەدسائە لە مەوېرە لىرە دروست كرابى، كەوايە ئىئو سەدسائە لە زىلدان دا دەئىين،
كەوابى شىاوى سووكايەتىن. دەبى تەف لە روتان بكەرى. گاوكەردوونەكەتان سەگ بىخوا."

عەلى سەفابەگ قوتلى بەگى گەرت و نەوى بۆلاى ترومبىلەكە پاكىشا. بەردىە نىئو
ترومبىلەكەو بۆخۆشى لە پەناى دانىشت.

قایمقام لەسەرەخۆ بە شۆفێرەکی گوت:

"ترۆمبیلەکی هەلکە کورم. تکاشت لێ دەکەم با عارف صائم بەگ پێنەزانیتەوه کە ئەمن خۆم لە دێهاتی یەکان توورە کردووە. چونکە دەزانم ئەو، دێهاتی یەکانی زۆر خۆش دەوێ. دیارە نێمەش خۆشمان دەوێن بەلام درۆزنی یەکیان و زەوی داگیرکردنەکیان بنیادەمی لە دین دەردەکا..."

هەرچەند رۆکەکی نیشتبوووە، بەلام هێشتا هەموو لەشی دەلەرزێ، شوفێر بە سێ جار سووراندنی هەندیل ترۆمبیلەکی هەلکرد. هات سوار بوو و ترۆمبیل وەرپێکەوت. جەنابی قایمقام دەستی درێژ کرد، دەستی عەلی سەفابەگی گرت و گوتی:

"لەگەڵ ئەمانە، لەگەڵ ئەم هەرچی و پەرچی یانە دەبێ تاوا رەفتار بکە وانیە نووری چارم؟"

پاشان لە حالیک دا بە هەموو هێزی خۆی دەستی وی دەگووشی، گوتی:

"تکایەکم لە جەنابت هەیە."

عەلی سەفابەگ دەسبەجێ خۆی خپ کردووە و گوتی:

"بفرموو جەناب."

قایمقام سەری برده بن گوتی و بە سرتە پینی گوت:

"زۆر تکات لێ دەکەم کارێک بکە کاکێ شوفێر لە زمانی دەرەچێ و کردەوهی ئەمڕۆی من، ئەم توورە بوونە بەجێیەم بۆ عارف صائم بەگ نەگێڕیتەوه... زۆرت تکا لێ دەکەم... ناکرێ بەجۆرێک زمانی ببەستی؟"

"پامیزبەگ! لەو بارەیهوه هیچ نیگەرمان مەبە، قسە لە زاری دەرناچێ."

بەلام قایمقام بەهیچ جۆرێک قەناعەتی نەدەهات و سات بەسات ترس و نیگەرانی یەکی زیاتر دەبوو: "نەگەر عارف صائم بەگ مەسەلەکی بە گوتی بگاتەوه... یان شۆفێرەکی جاسووسی عارف صائم بەگ بێ، چی؟"

سەری برده بن گوتی عەلی سەفابەگ و گوتی:

"عەلی سەفابەگی خۆشەویست، نەکا ئەم هاورپی یەمانیان بە نەیتی ناردبێ کە ناکارو کرداری نێمە بختە ژێر چاوەدێری، تابزانێ چۆن لەگەڵ دێهاتی یەکان دەجووڵینەوه؟... پێی تێ دەچێ؟"

عەلی سەفابەگ زۆر بە دلنیاوی گوتی: "پێی تێ ناچێ" و بۆ ماوهیەک پامیزبەگی نارام کردووە. بەلام دیسان سات بە سات ترسەکی زیادی دەکرد، هەناسەی هەل دەکێشاو

دهی گوت: "نه گهر بیسیسنه وه که رهفتاریکی وام له گهگن دئیهاییه کان کردوه، له سهر کارم لاده بن، لام ده بن... نهو جنیوانه ی دامن، نهو کارانه ی کردمن..."

دیسان سهری برده وه بن گوتی عهلی سه فابهگ و پرسى:

"ناکری نهو دئیهاییه انه له دهییه که بیان بیسنه وه؟ ناتوانن ریگایهک بدوزنه وه؟ یان نه من خوی تی ههل نه قوتینم و نیوه خوتان به ره شه کوژی و ترس وه به رنان ناچار یان بکه ن پرژن؟" عهلی سه فابهگ گوتی:

"ناکری. کار له کار ترازوه. نه گینا سام و نابرووی حکومت کم ده بیته وه، پی شیل ده بی. نیوه ناتوانن کاری نهوتو ده ره قی حکومتی کو ماری تورکیه بکه ن. نیوه نابن کاریک بکه ن که قایه قامیکی ره سنی نه م حکومته قسه ی خوی بخواته وه."

قایه قام که دیار بوو برپاری خوی داوه، گوتی:

"دهی خواته ره عهلی سه فابهگ، وهک گولیش دهی خواته وه. قایه قام هیچ، والی و وه کیلش دهی خواته وه. تنانهت سه رۆک..."

چون تی گه بیشت که زۆری پی لی ههلیناره، قسه که ی خوی راست کرده وه گوتی: "نه من بهش به حالی خۆم دهی خۆمه وه."

"پیاویکی وهک عارف صائم بهگ چۆن نهقل دهی گری ترۆمیبلی خوی، نهویش به شۆفیته وه بدا به ناغایه کی بی سهره و به ره که نهویش قایه قامی شاریک له گهگن خوی ههل گری و بچن خه لکی گوندیک ده ریکه ن؟ شتی وا قهت رتی تی ناچی. نه م کاره کاریکى ناسایى نیه خۆشه و یسته کم. نه م شۆفیته پیاویکی زۆر زرینگه. له وانیه یه کیک له سه رۆکه کانی "نه منی عام" بی."

"ناغای به ریژ! برای خۆشه و یستم! نیوه له نه وروپا خوتندن تان ته و او فهرمو وه؟"

شۆفیته که گوتی لی بوو، به لام وه سهر خوی نه هیئا.

"له گهگن نیوه مه، له نه وروپا خوتندن تان ته و او فهرمو وه؟"

شۆفیتر ناوړیکی دایه وه دواى خوی، زه رده یه کی هاتن و به زاراوه یه کی خه ستی "ته رابوزانی" وه لامی دایه وه:

"قهت نه چومه نه وروپا. خوتندنه وه نووسینیش نازانم."

قایه قام به م وه لامه زیاتر وه شک کهوت: "درۆ ده کا. بی نه م لاو نه ولا فرمانبه ری نه منی عامه. چما نهقل دهی گری شۆفیری پیاویکی وهک عارف صائم بهگ نه خوتنده وار بی؟ چما ده کری تا نیستا نه وروپای نه دبیتن؟ چاکى خوی ناشکرا کرد. چه ندیش جوان لاسای زاراوه ی

تەراپبوزانى دەكاتەۋە. براقۇ. نەم خاتىنەنە جاسوسى باش پىن دەگەينەن. نەگەر جەنابى "وحیدالدین" یش لەو جۆرە پیاۋە زیرەكانەى ھەبايە، دەيتوانى بە ۋەخت دەستى مستەفا كەمال پاشا بخۆينىتتەۋە. يارىدەدەرتىكى بەھۇشى بۆ دادەناۋ بە دوو رۆژان لە ھەموو كارو كردارەكانى ھالى دەبوو.

"ئاغاي بەرپىز! زۆر باش ترمبىتل لى دەخورى" تەنيا ئەوانەى لە ئەوروپا خۆتندوويانە، ناۋا جوان و لەبار ترمبىتل لى دەخورن.

شۆفېر قاقايەكى سامناكى لى دا، دەمى ھەتا پەناى بنانگوتى لىك كرايەۋە. ترمبىتلەكە لە رىي لاداۋ لە چالنىك كەوت:

"ۋەستاي من، ۋەستاخەلىلى ئەرزەپۆمىيە. ھەموو ئەوروپا گەراپوۋ. پىي دەگۆتم جەمال لە ئەوروپاش لىنگەت نىە، نەتۆ خۋاي ترمبىتلى.

"ئاغاي بەرپىز! نىئوہ زاراۋەى ئەرزەپۆمى باش دەزانن؟"

"دىارە، زمانى زگماكىمە."

"براقۇ، بەخۋا براقۇ. فەرمانبەرەكانيان باش پىن دەگەينەن."

"جەمال ئاغا، نىئوہ دىئەتتىيەكانتان خۆش دەۋى؟"

"زۆرم خۆش دەۋىن. دىئ نىشتمانى منە. كەسىك نىشتمانى خۆى خۆش نەۋى بىژوۋىە."

"ئەمن ئەمىرۆ لە دىئەتتىيەكان توۋرە بووم، وانىە؟"

"نا جەناب توۋرە بوۋنى چى؟ زۆرىش بە مەحەببەتەۋە رەفتارتان لەگەل كردن. عارف صائىم بەگى نىئە بە كوتەك و گۆپال لىيان دەدا. عارف صائىم بەگ دەلتى خەلكى لادى تەنيا بە كوتەك و گۆپال ھالى دەبن. بەگ زۆر لە خەلكى گوندى ناك مەزار توۋرە بوو. زۆريانى ئەۋەندە داركارى كرد كە مردن."

"ھەقى خۆيانە."

زاراۋە تەراپبوزانىيەكەى خەست تر بوو:

"بەلتى، ھەقى خۆيان بوو."

قايمەقام لەدلى خۆى دا گوتى: "گالتەم پىن دەكا. مال وىران بووم. بۆچى لە پىتەشۋە بە نەقلم

دا نەھات كە شۆفېرى ئاغا دەبى فەرمانبەرى ئەمن بىن!"

"جەمال ئاغا، نەگەر تىكام لە نىئوہ كەردبا كە ئەمشەۋ پىتكەۋە يەك دوو پىتك ھەلدەين، ئەم

شانازىيەتان دەدامى؟"

"ئەو شانازىيەم پىن دەداي. بەلام ئەگەر ئاغى بزانىتتەو، داىكىم (...)." "سەگبە گالتەم پىن دەكا، گالتەم پىن دەكا... ئەمنىش ئەگەر لە جىنگاي وى بام و گەوجىكى بىن ئەقلم وەگىر كەوتبايە گالتەم پىن دەكرد." "تكات لىن دەكەم ئاغاي خۆم. عارف صائىم بەگ نابىسىتتەو." "عەلىسەفابەگ گوتى:

"ئەتۆ هيچ نارەحەت مەبە جەمال. نايەلم بە گوتى عارف صائىم بەگ بگاتتەو." قايمەقام توورە بوو: "وئاغى ئەفام بە سەرۆكىك دەلئ "ئەتۆ!" نازانئ كىيەو چ كارەيە! ئىستا دەيىنى. ئەمن بىرپارەكەي خۆم وەردەگرمەو. بەلئ گوندى وايواي سەد سائە لەنىو ئەم قورۇ قالە، لەنىو ئەم باتلاغەو ئەم مىش و مەگەزەو لەنىو ئەم جەھەننەمەدا بو ژيانى دىھاتىيەكان دروست كراو، ئەوانەي مېژوويان خوتندوتتەو دەزانن. سام و ھەيىبەتى حكومەت ناكەمە داردەستى سەگىكى وەك عەلىسەفابەگ. با بوخۆي بە شىو و تاكتىكى خۆي چۆنى دەيوئ دىھاتىيەكان لەدىي وەدەر بنئ، ئەمەيان ئىدى پەيوەندىي بە ئىمەي فەرمانبەرى دەولتەتەرە نيە."

"جەمال ئاغى. منىش زۆرم خەلكى لادئ خۆش دەوئ. باب و باپىرانم ھەموويان دىھاتى بوون." "تۆمبىلەكە لە قولكەيەك كەوت. شار كە بە بنارى چىاكەو نووسابوو، لە دوررەو و لەو بەرزايىيە بەو سوالتە سورانەي سەربانەكانىيەو بە بانە گلېنەكانى و بە شووشە پەنجەرەكانىيەو كە لەبەر تىشكى ھەتاوى نيوەرۆ دەترووسكانەو، دەت گوت شارى شاي پەرىيانەو ناگرى تىبەريووە."

(۳۰)

عەلەيەشەل لە دەرگای مالتی سەلمانەزەلی داو گوتی:
"مام سەلمان ھۆۆۆی مام سەلمان. ئەمنم عەلەيەشەل."
سەلمانەزەلە برۆ سپی و پڕ پشتهکانی ھەلکیشاوەستایە سەریی.
"ئەمنم، ئەمن، عەلەيەشەل."

سەلمانەزەلە لە حالیکە دا لەنیۆ ژورە کەدا راویچکەیی دەکردن، لەبن لیوانەوہ گوتی:
"ھەیی بیچووہ سەگ، ھەیی سەگی رست کراوی ھەمزە کەچەل! پیتی وایە ئەگەر زانییم ئەوہ
دەرگای لێدەکەمەوہ. ھەیی نزمی بیویژدان (....)م کردە لاقە شەلەکەت. ھەیی داردەستی
دەستی زۆردار. ئەتۆی لە ناسیاب چەشمە دلی ھەموو خەلکەکەت پڕ کردوہ لە خۆتین."
"مام سەلمان دەزانم لە مالتەوہی. دەرگام لێیکەوہ کارێکی پیتیستم ھەییە. بە پەلەشم.
دەمەوئ میوانەکەت بیینم."

سەلمانەزەلە چوو بۆ لای دەستە نۆینەکەیی، تەفەنگێکی جوانی کە لە کۆنەوہ ھەیبوو،
دەرکیشاوە بە ئەسپایی پیری کرد لە فیشەک:"سەگەشەلە، چۆن ھاتووی میوانەکەم بیینی؟
وادیارە شوینەکەیت ھەلگرتوہ... نیستا پیت نیشان دەدەم میوان چۆن دەبینرئ."

لە دەرگاکی نیزیکی کەوتەوہ. لوولەیی تەفەنگی بەقەشتی دەرگاوە ناو بۆخۆشی لە کەلینیی
دەرگاوە تەماشای کرد، سیرەیی لێگرت و کشایەوہو راست لەو کاتەدا کە دەییەویست دەستی
لێبکیشی، ھەمەد ھات لە پشتهوہرا دەستی گرت و کیشای:

"دەست راگرە مامە. دەرگاکی بکەوہ. عەلی لە خۆمانە."

سەلمانەزەلە لە مەبەستی ھەمەد حالی نەبوو.

"دهرگای لئی بکوهه مام سله مان. نه من لیتره چاوه پئی بووم."

"چی... نه من خه ریک بوو بی کوژم."

"هه له یه کی گه وره بوو."

"نه تو نای ناسی، هیچ هه له نه بوو..."

سله مانه زله به پرته و بۆله چوو ده رگا که بکاته وهو همه دیش به دوا ی دا رویشت...
هر که سله مانه زله دهرگای کرده وه، شله له پیشه وهو موسا سه پرسه پر به دوا ی دا وه ژوو
که وتن. همه دو عه لیه شله یه کتریان له نامیز گرت.

سله مانه زله له کاتیک دا گیتو و پر مابوو، ده ی گوت:

"نم هه تیوه زور به دفره. مه لئی یاغی بلئی "سه رله شکر"..."

عه لیه شله خیرا خیرا همه دی له به سه رهاته که ناگادار کردو داستانی موسا
سه پرسه پریشی گیتا یه وه. سله مانه زله وه همه دیش ناری موسا سه پرسه پریشان بیستبوو.
سله مانه زله به پیکه نینه وه گوتی:

"له همه دی بیرسه. خه ریک بوو بت کوژم سه شله. پیم وابوو له سه گه کانی ده وره بری
هه مزه که چهلئی و خه ریک بوو بت کوژم. دیاره خه راپیش نه بوو. دنیا له شه ری کافرئیک رزگاری
ده بوو. ته نیا موسا سه پرسه پر ده مایه وه. نه مه هه قی موسا سه پرسه پر که له دنیا دا ته نیا و
بی لینگه بی."

عه لیه شله گوتی:

"راست ده که ی. وه ستا یه یه که یم دیوه، نیمانم پئی هیناوه. به راستی تاقه. هه قی
خۆیه تی..."

همه د به پرۆشه وه گوتی:

"نه گهر له حزه یه که دره نگر جوو لایام گولله راست له قه وه زی سنگت ده درا. چما نه تو
شیتی؟ له م دئی یانه دا به جوړئیک ناویانگت دهر کرده نه گهر بکه ویه دهستی دئیهای یه کان له تکی
گه وره ت شله کی گوتت ده بی. بۆچی هه روا بی بوار وه نیو ناو ده که وی؟"

"نه گهر همه د نه گه یشتابیه نیستا له بهر دهرگا تخیل ببوو و لاقه شله که ی له هه و
کردبوو."

شله گوتی:

"نه و چا کانه ی کردوو من، گیانیان نه جات دام."

ماوهیه کیان به گالتو پټکه نین رابوارد. پاشان سله مانه زله پرسى:
"کاک مووسا نه وهى له باره ی تۆوه ده یلین راسته؟ ده لاین نه گهر به یانی له گه ل تاوه لآت له
ماراش وهرې که وى بۆ نیتواری له نه ده نه ی، نه مه راسته؟ بالداریش ناتوانی نه وه موو ریگایه
به رۆژیک بېرې، به راستی وایه؟"

مووسا سه رسه پر پې کهنی و گوتی:

"به لای راسته. هه قیقه تی هه یه. به لآم نیدی پر بووم مام سله مان!"

سله مانه زله به وپه ری کون پشکنی یه وه پرسى:

"نه وه ش راسته که ده لاین تا نیتستا نه بووه وه دواى شوینیک بکه وى و خاوه نه که ی
نه دۆزیه وه؟"

مووسا سه رسه پر به شه رمیکى مندالآ نه وه له کاتیک دا سه ری لى شیتو ابوو گوتی:

"جاریکیان هه تا نيزیک چۆمى "دیارسوات" که نیتستا پتی ده لاین جهیهان وه دواى
شوینیک که وتم که چى نه وه شوینه شوینی چه ته یه کی دیکه بوو. تۆمه ز خاوه نی نه وه شوینه که
نه من هه لم گرتبوو له نیتو گابه رده کانی ئاناوارزادا خۆی حه شار دابوو. دياره دوايه وه دواى
شوینه که ی که وتم و دۆزیه وه، به لآم هه رچۆنیک بې له ژیانم دا جارنک به هه له چووم."

عه لی یه شهل گوتی:

"نه من به راستی وه ستایه تیم لى دی. لیتی تۆقیبووم. له ریگادا زۆرم هه ول دا به هه له ی
به رم. به لآم شوینی حه مه دی هه لگرت و راست هاته به ر نه م ده رگایه. براله حه مه د، راسته که
هه تۆ ژیانى منت نه جات دا، به لآم نه منیش ژیانى تۆم نه جات دا." پاشان هه موو
به سه ره اته که ی ریگای تا نه وه جینگایه که بریارى کوشتنى مووسا سه رسه پر دابوو، موو به
موو گیتراپه وه. به و داستانه که عه لی یه شهل ده ی گیتراپه وه مووسا سه رسه پر جار به جار ره نگى
زه ردتر ده بوو و چاوى زیاتر پې درده په رین. مووسا سه رسه پر له حالیک دا به ته وای نیتوچاوانى
تیک نابوو زۆر به سه رسوړمانه وه پرسى:

"هه ر به راستی ده ته ویست یم کوژى؟"

عه لی یه شهل گوتی:

"باشه بۆخۆت پیم بلن له وه زیاتر ده م توانی چ بکه م؟ چیی دیکه م له ده ست ده هات؟"

پاشان له کاتیک دا ده ستی بۆ لای سله مانه زله درپۆ کرد، گوتی:

"نه ویش ده یه ویست من بکوژى، له کاتیک دا بې گوناح و بې خه تا بووم."

سله مانه زله گوتی:

"به خوا دهم کوشتی. بهر پیکهوت زور باشیش ده بوو. قهیدی نیه با ناردنی عه لیه شهل بۆ جه همنه نم بئینی بۆ جارتیکی دیکه. قهرزبئی له سهرم. پیتت قهرزدار بم!"

پاش نان خواردن عه لیه شهل حه مه دی بانگ کرده سووچتیک و پیتی گوت:
"نهم دئییه مالّ به مالّ ده پشکنن. یاوهر فارووق عاده تیکه هیه: بچیتته ههر دئییه ک خه لکه که می وه بهر کوتهک و گۆیالّ ده دا. هیچ نازانی، نه پیر، نه ژن، نه مندالّ. نه تۆ گیر مه به، سواری نه سپتیک بهو برۆ."

حه مه د پرسى:

"بچه کوئی؟"

عه لیه شهل گوتی:

"کئیو و به ندهن پرن له جه ندرمه. نه وانیه به دلخوازیش به دوات دا ده گه پرتن دنیایان پر کرده. نازانم نهو برایمه پشه چیی له گیانی تۆ دهوئ. هه همیشه ده لئی به خوئینی سه ری تینووم. هیچ قسه یه کی دیکه ش ناکا. نه تۆ چیت له گه لّ کرده؟"
حه مه د نه پاندی:

"تووتکه سه گ چیم له گه لّ کرده؟ ته ویله م به سه ر دا روو خاندوه؟ خه رمانم لئ سووتاندوه؟ ته ماحم له نامووسی ژن و بووک و کچه کانی کرده؟ نه من چوو زانم چیم له گه لّ کرده؟ باشه ئیستا بچه کوئی؟"

عه لی له فکروهه چوو:

"ناتوانی لیره بئینه وه، خه تهره. هه موو کهس ده زانی له مالّی سله مانه زله ی. ناتوانی هه لئیی بۆ نیو لیره واریش. له وئ ده کهویه ته نگانه و له برسان ده مرى. ئیستا هه رکهس لیره بت بینن ده چئ و خه بهرت لئ ده دا. ئیدی نهو حه مه دۆکی جارن ته واو بوو، روئیش. خوا نه کا له خه لکی ناسیاب چه شه که سیک بت بینن. بکهویه ده ستیان پارچه پارچه ده کهن."

"بچه کوئی عه لی؟"

عه لی له فکروهه چوو بوو و قسه یه کی نه ده کرد:

"نهم روژانه چوون بۆ چیاکان ئیمکانی نیه. بریا لهو جینگای خۆت لئ حه شار دابوو یه ک دوو سالّ مابایه وهو خۆت ناشکرا نه کردبا هه تا به یه کجاری له بریان ده چوو یه وه."

حه مه د گوتی:

"له چوکورواوا بووم."

پاشان له سووچیتکی ژورره که دانیشت و تهواری رووداوه کانی چوکورواوا، وایوای و
عەلی سه فابهگ، عارف صائم بهگ، نیدریس بهگ و ناغاکانی دیکه‌ی چوکورواوا سهیرانی یهک
به یهک بو عەلی باس کرد.

عەلی گوتی:

"بریا نهم رۆژانه نه هاتبایه کیتپاره. وه سمانه زله و خه‌لکی دیتهاتی چوکورواوا تۆیان به گرتن
نده‌دا. نهمان جارز بیوون و چاره‌پروانی یارمه‌تی‌یان له تۆ هه‌بوو، ته‌نانه‌ت نه‌گهر هه‌موو
خه‌لکی گونده‌که‌شیان له‌نیو بردبایه، دیسان کهس تۆی به ده‌سته‌وه نده‌دا. به‌لام خه‌لکی
نیتره... نه‌گهر به‌گه‌رت بیئین، له‌که‌چکه‌ ناویک دا ده‌ت خنکیتن. مه‌روانه سه‌مانه‌زله. نه‌و
تۆی خو‌ش ده‌وئ. نیستا بزانی رینگا چاره‌چییه؟ راستی‌یه‌که‌ی جگه له‌مائی نومه‌ته‌زرد
جی‌یه‌کی دیکه‌م به‌فکر دا نایه. نه‌و له‌پیناری تۆ دا گیانیشی فیدا ده‌کا. وه‌ختیک رۆیشتی
چهند مانگ تازیه‌ی داگرت. چاره‌کانی به‌قه‌ده‌ر دوو کانی فرمیسیکیان له‌هات. به‌لام
ده‌روبه‌ری پر له‌جه‌ندرمه‌یه. ناتوانی بت شاریته‌وه."

بانگی سه‌مانه‌زله‌یان کردو ته‌گه‌یریان پین کرد، نه‌ویش زۆری بیر کرده‌وه، به‌لام په‌نایه‌کی به
فکر دا نه‌هات. موسا سه‌ر سه‌ر قسه‌یه‌کی نده‌کرد، به‌لام جاروبار ده‌ی‌گوت: "ناخ عیلاتی
ماراش، یادیان به‌خیز. خوا ده‌زانی نهم حه‌مه‌ده وردیله‌یه که هه‌یج، دهم توانی له‌شکرکیکیان
له‌نیو دا به‌شارمه‌وه."

چوار پیوای کارکوشته، چوار گورگ کۆبوونه‌وه هه‌تا لای نیوه‌شه‌وئ بیریان کرده‌وه و
نه‌خشه‌یان کیشا، له‌کاتیک دا جه‌ندرمه‌کان له‌میژ بوو له‌نیو ناوایی دامه‌زرابوون، نانیان
خواردبوو و نووستبوون. یاوه‌ر فارووق و هه‌مزه‌وه‌کیل باشی عاصم له‌مائی کویتخا خه‌ریک
بیوون "راکی" یان له‌گه‌ل که‌باب ده‌خواره‌وه. سه‌مانه‌زله سات به‌سات ناگای له‌ده‌نگویاسی
مائی کویتخا هه‌بوو.

پاش ماوه‌یه‌ک بیر کردنه‌وه له‌نه‌کاو حه‌مه‌د هاواری کرد. دیمه‌وه، دیمه‌وه. ده‌چم له‌ناشی
سمایله‌زله‌دا خۆم ده‌شارمه‌وه. کهس به‌بیری دا نایه له‌وئ بم."

شه‌له‌گوتی:

"بۆچی، به‌بیریشیان دا دئ. به‌لام چاره‌یه‌کی دیکه‌نیه. چهند رۆژ له‌وئ بینه‌وه تا بزانی چ
فکریتک بو ده‌که‌ینه‌وه. له‌هه‌ل و مه‌رجی نیستا دا باشترین جینگا هه‌ر نه‌وئیه."

سله مانه زله گوتی:

"به لئی جیتی چاکه. دوايه نه من و عملی فکریکی لئ ده کهینه وه."

حه ممد له په نای ناگره که دانیشتبوو. وا له گژ فکراں راچوو بوو که تنانته گوتی لهو
فهرمانانهش نه بوو که سله مان به کوره کانی و بوو که کانی ده دان: "نه سپه که ساز بکه ن،
تویشووی ته وادابننن، رۆنه که ره، ههنگوین، قاوړمهش دابننن."

پاش ماوه یه که حه ممد سهری هه لئناو گوتی:

"براله عملی باشت گوتی لئ بئ - پاشان رووی کرده مووسا سه سه سه - نه توش باش گوتی
بگره - نه عمار رووی له سله مانه زله کرد. نه توش باشت گوتی لئ بئ مام سله مان."

پاشان تفی قووت دایه وه، خۆی حازر کردو قه لافه تئیکی به خۆیه وه گرت وه که نه وهی بی بهووی
مه به ستئیکی گرینگ باس بکا. ده ت گوت دهیه وئ وه سیهت بکا، دهستی به قسه کرد:

"ئیوه هه رسئیکتان، دهستان، چاوتان، بیرتان کیمیایه. زورتان دنیا دیوه، ته مه نئیکتان
رابواردوه، ئیستا هه رسئیکتان له جئیه که کۆ بوونه وه. هه مووتان ده زانن نه من چه ندم به لا
به سه سه هاتوون. دیاره نالئیم نهو به لایانهی به سه سه من هاتوون به سه سه هیچ دیل و کۆیله یه که
نه هاتوون. به لام ده توانم بلئیم نه منیش رۆزی زۆر له توانا به درم رابواردوون هه مووتان هه مووی
ده زانن. ناخره که شی عه بدی خانم بهو مه به سه سه کوشت که فقیرو هه ژار رزگاری یان بئ و
رزگاری شیان هات... پاش مردنی عه بدی، خه لک شادمانی یان کرد، زه وی به کانیاں له نیو
خۆیان دا دابهش کرد. هه م گوندنشینه کان و هه م نه من پیمان و ابوو دنیا هه روا ده بئ... پاشان
چ بوو؟ پاشان هه مزه که چهل پهیدا بوو. هه زار جار خه راپتر له عه بدی دهستی به خوئین سوور
بوو. دلئ خه لکی پر کرد له خوئین. ئئ... باشه ناخره که ی چی؟ عه بدی رۆشت، هه مزه که چهل
هات هه زار جار لهو خه راپتر... باشه... ناکامی زه حه ته کائم به چی گه یشت؟ ئیوه پیای
ژيرو به ته گبیرن، زورتان نه زمون هه یه. ئیوه پئیم بلئیم بزائم نه من ده بئ چ بکه م. ریگیاه کم
نیشان بدن."

سله مانه زله به راوئوئیکی تونده وه گوتی:

"نه من ئیستا پئت ده لئیم، ناو هه همیشه سه ره و خوار ده روا، ده رواو ده ریای مه سه سه پر
ده کا. تا ئیستا قه تت دیوه ناو سه ره و ژوور بر وا؟"

"که و ابوو هه همیشه عه بدی ده رواو هه مزه دئ؟ وانیه؟"

سله مانه زله تووړه و ناعیلاج و ناهومئید له حالئیک دا ریشی ده له رزی، گوتی:

"نەرى، ھەروايە."

مووسا سەرسەر گوتى:

"ئاغايەك دەروا، ئاغايەكى دىكە دى. لە ھەموو جىيەك ھەروايە. ئىرادەى خوايە كە بآئندە بە بآ دەفرى، با بە بى بآ دەروا، بنىادەم بە لاقى دەروا، مانگ و رۆژ ھەل دىن و ناوا دەبن."

ھەمدە بە نىچاوانىكى گىرژەوہ قسەكەى ئەويشى برى و گوتى:

"كەوابى عەبدى برى، ھەمزە دى، وانىە؟"

مووسا سەرسەر مىلى بە لارە ناو گوتى:

"ھەروايە."

شەلە قسەى نەدەكرد. ديار بوو لەو بارەيەوہ زۆرى بىر كىردەتەوہ. سەرەنجام گوتى:

"وہختىك ئەتۆ رۆيشتى و ھەمزەكەچەل ھات، ھەر بىرم لەوہ دەكردەوہ. شەوانە تا بەيانى خەوم لى نەدەكەوت. بەلام رىنگاچارەيەكم نەدۆزيەوہ. - ھەناسەيەكى قوولى ھەل كىشا - زۆر زۆرم بىر كىردەوہ. فەكرم نەگەيشتە ھىچ كۆى، نەقلم ھىچى نەبرى."

ھەمدەدۆك گوتى:

"عەبدى دەروا ھەمزە دى، ھەمزە دەروا سلەمان دى، عەلى دەروا وەلى دى..."

سلەمانەزلە وەلامى دايبەوہ:

"راست وابوو. عەلى رۆيشت وەلى ھات. باپىرت رۆيشت بابت ھات. بابت رۆيشت تۆ

ھاتى. ئەتۆ دەروى كۆرەكەت دى."

ھەمدە گوتى:

"ھەر ئىستا ئەتۆ، ئەمن، مووسا سەرسەرپو عەلى يارى بە گىانى خۆمان دەكەين. ئەگەر وايە، بۆجى ھىندە تەقەلا دەكەين؟" ئەمجار بە دلنبايەيەوہ گوتى: "ھەولدان كارتىكى بەجىيە، ئەمە ھەقى خۆمانە."

ماوہيەك بوو ئەسپەكە لەبەر دەرگا راگىرابوو. ھەمدە ھەلستا، ھەرسىكىيانى يەك يەك لە نامىز گرت. روخسارى ھالەتتىكى تالى تىدا ديار بوو، تالىيەكى تىكەل بە گالته پىھاتن كە وەك ژارتىكى سەوز بە روخسارىيەوہ چەسپابوو...

كە لە دەرگا چووەدەر گوتى: "خواحافىزتان بىن." چووە دەرى و خۆى ھاويشتە سەر ئەسپەكە:

"ھەولدان، شەركەن، گىان دان و خوين دان... بەخۆرايى... تىكۆشان ھەقە... بەرەبەرە

نەم پىرسىارە لە فەكرى دا دروست بوو كە: "ئەگەر تىكۆشان سوودىكى نەبىن؟ چۆن ھەقە؟"

ههستیك كه تا ئه و رۆژه وینهی نه دیبوو، سه رانسه ری گیانی داگرتبوو. به تاسه یه کی بینه ندهازه و به هه موو ههستیوه تامی بیر کردنه وهی ده چاشت و له ناکامی دامای دا جینگلی ده داو به چۆك دا ده هات.

گه یشتبووه بهر ده رگای ناشی. له بیرى نه بوو له نه سپه که ی دابه زى. له په ستا فکری ده کرده وه و نه خشه ی ده کیشا، به جۆرێك تووشی سه رلێ شیتوان و په ریشانی ببوو که وا ده هاته بهرچاو رزگار بوونی لیتی نیه. نه ی ده توانی فکره کانی رێك و پێك بکاو نه ده هاته وه سه رخزی. به سه رهاتی ئیدریس به گ فکره کانی نه ری شیتواند بوو.

ئیدریس به گ بۆ خاتری نه ندامانی عیله که ی چوو بووه کۆ و به نده نان و مردن ههنگاو به ههنگاو به دوایه وه بوو.

حه مه د هه تاو که وتنی زۆر پێ خۆش بوو. له پێش دا لووتکه ی کێوه کان به هیلێکی شین، پر په نگ و روون بوو. نه مجار سه روخواری نه وه هیله شینه زێرکفت بوو و کێوه کان له پێش دا به روونا کاییه کی زۆر دره وشانه وه و پاشان له مژ دا ون بوون. نه ستیره ی به یانی وه ک هه تاوێکی له سه رما چارز دره وشایه وه و دامرده وه، دامرده وه و دره وشایه وه. نه مجار دنیا رووناک بوو. حه مه د ته نانه ت ناگای له هه تاو که وتنیش نه بوو. پشتی به ئاونگ خووسابوو، بێ جووله له سه ر نه سپه که مابوو وه. کاتیك هه تاو له پشتی داو ملی به تیشکی هه تاو برژایه وه، هاته وه سه رخزی و ده سه به جێ له نه سپه که ی دابه زى. چوو بۆ لای ده رکی ناشه که و به لاق پالی به ده رگاوه نا. لایه کی ده رگا که کرایه وه، ده نگینکی خه والوو، له سووچینکی دوورو تاریکی ناشه که که گوئی له هه ست و خوسته که ببوو گوئی:

"کی یه."

حه مه د پرسى:

"مام سه میل نه تۆی؟"

ده نگینکی کزو بێ هیزو خه والوو جوابی دایه وه:

"ئه دی براله خۆم، نه تۆ کیتی، باراشت هیناوه؟ گه مته له کوێ پهیدا کرد؟ هه مزه روحی به دل دا هاته وه؟ نه وه دیم. راوهسته پانتۆله که م ده پێ که مه وه."

سه میل له کاتیك دا پانتۆله که ی هه ل ده کیشا، هاته بهر ده رگا. وه ختیک گه یشته روونا کاییه ره ق راما. تاوێك چاوی هه ل گلۆفین، ده ستی راستی کرده سیبه ری چاوی و توانی نه ختیک قه لافه تی حه مه دی لیک بکاته وه. پرسى:

"ریبوری؟"

حه مه د گوتی:

"مام سمایل نه منم، حه مه د."

سمایله زله تیک رابوو، نهختیک هاته وه سه رخوی و زور له سه ره خو پرسی:

"گام حه مه د، نه تو گام حه مه دی؟"

"مام سمایل نه من حه مه دوکم، نه من هاتمه وه."

"چی؟ حه مه دوک؟ کامه حه مه دوک؟"

حه مه د گوتی:

"مام سمایل حه مه دوک چهنن؟"

سمایله زله له حالیک دا له سه رتاپای ورد ده بو وه گوتی:

"نهو حه مه دوک که خه ریکی چه ته یی و ریگری یه؟"

حه مه د گوتی:

"نه ری، هوم."

سمایله زله راهه ستا. تاویک تی یه وه راما. ده سه به چی چوه وه ژوروی ناشی و گه رایه وه. داریکی به ده سه وه بوو. له حالیک دا هاواری ده کرد "هی کافر"، په لاماری حه مه دی دا "هی کافر باب! (...)ت کرده وه جاحی نیمه، نه تو نیمه ت کوشت، پینج گوندت تووشی برسیه تی کردو نیستاش هاتوویه وه نیره، نیره، هاتوویه وه نیره، ده گه پری و ده لئی نه من حه مه دوکم؟"

نه گه ر حه مه د ده سه به چی باه شی پیدا نه کرد بایه و داره که ی له ده ست ده رنه هیتابایه سه رو گوئیلاکی شکاند بوو.

سمایله زله که نه ی توانی جگه ی ده سه کانی له ده ستی حه مه د ده ریپنچ، هتا تین له گه روی دابوو ده ستی کرد به هاوار هاوار:

"فریام که ون، فریام که ون، کس نیه رزگارم بکا، حه مه دوکی چه ته هی رشی کرده ته سه ر ناشه کم، خه ریکه بم کوژی، فریام که ون، فریام که ون! که سیک بچ نه جاتم بدا..."

حه مه د جگه ی ده ستی سمایله زله ی به ر نه ده داو نه ویش هات و هاواری وه ری خستبوو، ده نگه، وه که ده نگه که سیک ده چوو که تووشی له رزوتا بووین، له کیتوئیکه وه ده ی دا به کیتوئیکی دیکه و له شاخه کان دا ده نگه ده دایه وه.

سمایله زله هاواری ده کرد، په له قازهی ده کردو همه دیش هر نه وندهی ده توانی بلتی:

"مام سمایل، چما شیت بووی، چما نه قلی خۆت ون کرده؟"

"فریام که ون، خه ریکه بم کوژی! خه ریکه بم کوژی، خه ریکه بم کوژی..."

سمایله زله خۆی خستبوه سهر زهوی، په لی ده کوتاو په له قازهی ده کرد، به کورتی قیامه تیکي ساز کردبوو. همه د تووره بوو، خوین بهری چاوی گرت و پی له قه به کی توندی له سمایل دا که خۆی له سهر زهوی دریژ کردبوو، ده مانچه که ی ده رهیناو گوتی:

"بج ده نگ به سه گ دین!... نه گهر وست نه بی، هر نیستا بوخۆم بی ده نگت ده که م."

سمایله زله ده سبه جی لال بوو و مته قی لی پرا. هر له وی له سهر عه رزه که و له نیو په مین و پال ره ق بوو. مله کزو پر چرچ و لۆچه که ی دریژترو خوارتر بوو. قه لشتی پاژنه پی به کانی قامکیان تیوه ده چوو، گۆشتی له شه کزو چرچه لۆکه که ی له نیو رندۆلی جلکه دراوه کانی وه ده رکه وتبوو و ریشه دریژو سپیه که ی به دوو که ل زهره هل گه رابوو. همه د ماوه به ک تی به وه راما. ناگر له دلای به ربوو، گریان بهری نه و کیتی گرت. داهاته وه و له سهر عه رزه که راستی کرده وه و بر دیه وه ژووری ناشه که. بادیه ناوینکی هل گرت، سهر و چاوی خۆی شوتن و نه سپه که ی هی نایه ژووری و به ستیه وه.

سمایله زله پالی به دیواره وه دابوو، ده گریا. به ده م هه نیسکی گریان وه ده ی گوت:

"حه مه دۆکه چلمن! کئ به تۆی گوت بیی ناغاکه مان بکوژی و نیمه تووشی زولم و زۆری هه مزه که چه ل بکه ی؟ کئ پیی گوتی."

"مه گری مام سمایل، مه گری. گوی بگره بزانه چت پیی ده لیم."

"پتویست نیه هیج بلتی... دوو ساله ده نکه گه فیک نه چوه ته گه رووی نه م ناشه وه. نه ده نکه گه فیک، نه ده نکه زورادیک، نه جۆ، نه هه رزن. نه وه دوو ساله نه م ناشه ده نکه گه فیک نه هارپوه. نه تو نیمه ت تووشی نه م رۆژه کرد. خه لکی خارده شت دوو ساله وه سوالی که وتوون... هه موویان رووت و پیخواسن... نه دی، نه تو تووشی نه م حال و رۆژگاره ت کردین..."

"مه گری مام سمایل مه گری! گویت لی بی بزانه چت پیی ده لیم، گوی بگره!"

"چم پیی ده لیتی کافر، بی دین، پیاو کوژ... ده ست هه تا نه نیشکی به خوینی سووری ناغای نازا، ناغای میهره بان و به ویژدانی نیمه سوور بوون، چت هه به پیتم بلتی کافر؟ منداله کان له برسان وشک هه لاتن و مردن. ته نیا عه مبارو چاله کانی هه مزه که چه ل پر له دانه ویله ن،

دارونه داری دپهاتیه کانی تالان کرد، هرچی بویان لیتی نهستاندن. دهنکیک گهم، زوراد، جۆ، هرزن چیه، بۆی به جی نه هیشتن. هممو له برسان مردن. خه لک هممو بویان بوونه حیوان و پاتال، لهو کتوانه گیامان رنیه وه خواردمان. گه زگه سک و وینجه مان خوارد، توپکلی داراغان خوارد، هرچی وه دهستان کهورت خواردمان. هرچی مانگاو مهر بزن و نه سپ و ولاغی هممانبو، هممه که چهل هممووی به زۆری حکوممت لیتنه ستاندين. دپهاتیه کانی ریز کردن، هورتوویه ک نۆکهره به کرینگیراوه کانی لیتیان دان. پاشانیش هورتوویه ک جه ندرمه لیتیان دان، نه وه نده یان لیت دان که پشتیان شفقار شفقار بوو، نه دی هممه دۆکی خۆم، نه دی رینگری خۆم، نه دی هه لۆی راوکهری سهر چیا به رزه کان نه دی! گریانیک بۆ من نه بئ، بۆ کت باشه؟ شش مانگه ژهمه خۆراکیکي به راستیم له گهره و نه چوه ته خوار. هممووی خه تای تویه... وه جاخت کوپر کردینه وه، مالت ویران کردین. دپه که مانت ویران کرد. ثم به دبه ختییه نه تو به سهرت هیتاین، نیمهت له نیو برد. کت گوتی، کت، کت، کت پیتی گوتی گلینه ی چاری نیمه، ناغا زپره ی نیمه بکوژی؟ نیمه ناوا هه تیو و بئ کهس بکه ی، کت، کت پیتی گوتبووی؟"

دهستی کرد به تاریفی عهبدی خان. فرمیسکی ده پرشت و به دهم گریانه وه به عهبدی خانی هه لده گوت. له ناخی دلپه وه شیعری له تاریفی عهبدی خان و نینسانه تیو میهره بانیه کانی عهبدی خان دا ده خوتندنه وه ده یگه یانده عهرشی عهزیم. هممه د گوتی:

"مه گری مام سمایل، به سه، چی دیکه مه گری. وه ره پتیکه وه یه ک دوو پاروو نان بخۆین."
 بوخچه نانی له خورجینه که ی ده رهیتناو لیکي کرده وه. بوخچه نانه که مریشکیکي برژیویشی تیدا بوو که له نانی ته ندووری وه ره پتچرابوو.
 سمایله زله به سیله ی چاو ته ماشایه کی خواردنه کانی کرد. هه ستا. چوه سهر نیلئی ناشی، به شلپ و هۆر دست و چاری شوتن و هاته وه.
 هممه د گوتی:

"فه رموو مام سمایل."

سمایله زله وه ک گورگی برسی په لاماری مریشکه که ی دا. هممه د رامابوو و ته ماشای ده کرد که به نیشتیاو تامه زرۆییه کی سامناکه وه مریشکه که ی قوت ده دا. نهو به ههردوو دهستان، بهزاری، به لووتی و به چه نه گهی و به برۆکانی خه ریک بوو مریشکه که ی ده خوارد. له ماوه یه کی کهم دا مریشکه که ته واو بوو، سمایله زله دهستی به کپروسینه وه ی نیشکه کانی کرد. یه که یه نیشکه کانی کپروسینه وه. له ماوه یه کی زۆر کهم دا هرچی خواردن له بوخچه که دا

بوو خواردی و تهاوی کردو پاش نهوهی ناویکی زوری لهسهه خواردهوه گوتی: "نۆۆخهی، نۆۆخهی! زیندوو بوومهوه. رهجمهت له گۆپی مردووانت. نۆۆخهی تیرم خوارد. لیم ببوره کوپم. بایتم زۆر خۆش دهویست. باشتین پیای نه دنیایه بوو. نهو کاری بهم جۆره کارانه نهبوو. پیایکی باش و میهره بان بوو. نهتۆ کاریکی باشت نه کرد همهه، نیتمهت مالویران کرد. لیم ببوره کوپم. یا...خوا بهخیر بیی! نای بۆ جگهرهیهک... لهکوی بووی براله؟ یا...خوا بهخیر بیی، خیرو بهره کهتت هینا."

(۳۱)

ئەو شەھەرە داىدايە بارايتىكى بەسام. دەت گوت لە ھەوت ناسمانان لە جياتى باران رووبار دىنە خواري. بايەكى توندى دەھات، كە ھەموو شتتىكى بەسەر يەك دا دەداو دەشكاند، سەربانى خانووەكانى ھەل دەگرت و دەيەرد، لكىدارەكان و سپىدارە بلىندەكانى دەشكاندو دەيپرووخاندن. لە دوورى ناسمان بريسكەى دەداو ھەورە تروشقە دەيگرماندو گرمەكەى لە كىتوھەكانەو لەدەشتەكان و لە دەشتەكانەو لە خرو دۆلەكان دەگەرا. ئەمە يەكيتك لە بارانە پر بەلاكانى چوكووراوا بوو.

لاى بەياني بارانەكە نەرم ترى كرد. خرو دۆل و چۆمەكان لاڧاويان تىدا ھەستا، بە جۆرتك كە پەرىنەويان لىنەدەكرا. لەگەل تاھەلات بارانەكە لىي كردهووە ھەتاويىكى گرم و تەرو تىكەل بە مۆتىكى قورس سەرى و دەرنا كە بە زەھمت لە پشت مژەكەو دەبينرا.

لە "توواراسى" جەندرمەكان بە ھاوكارىي برايمەرەش دەستەى ھەشت كەسىي "كورى زال" يان شەق و شر كردبوو و ھەموو لەشيانيان بە گوللە دايتۆ دايتۆ كردبوو. كورى زال لاوتك بوو ھەقەدە سالە، بالا بەرزو بە دىەن بە لووتىكى قەپۆزبەرائىيەو. ئەو، كابرايەكى خەلكى شارى كوشتبوو كە كاتى خۆي بە زۆرو بە كوتەك زەوييەكەى باركيي داگير كردبوو.

دايكى زۆرى خۆش دەويست. وەختىك مندال بوو ھەميشە لە باوھشى دەكردو بە دەم لاواندەووە پىي دەگوت: "گورە تاقانەكەى زال. تاقانەكەى زال...". و ھەر بۆيە خەلكى تاوايى ناوى كورى زال يان بە سەردا پرى. بەرە بەرە ناوھەكەى خۆي لەبىر برايوو ھەموو كەس بەم ناويان ناسى.

بابى كورى زال پىاويىكى شەريف و مېھرەبان بوو. مەزرايەكى زۆر بەرپۆھوو سەھەب ناوى لە گوندى "چنارلى" ھەبوو. كابرايەكى خەلكى شار بەناوى "عبدالله نۆغلى" تەماعى لەو

مەزرایە کردو ویستی بیکاتە باغ. بابی کورپی زالآ حازر نەبوو زەوی یەکە ی بفرۆشئ. بەلام کابرا کۆلئ نەداو دەستی لە کەللەشەقی هەلنەگرت. بیجگە لەوەش بەرتیلی دا بە چەند بەرەللای مەل نەستوو کە چوون دارکاری یەکی زۆر باشی بابی کورپی زالآیان کرد. بابی کورپی زالآ نە ی دەوێرا بچیتتە شار، هەر وەختیک دەچوو بۆ شار لیدانئیککی چاکئ دەخواردو بە سەرگوئیلاکی خویناوی یەو دەگەرایەو نەو دەانی.

کورپی زالآ فیلینتایەکی لە دەستان خۆشی نەلمانئ پییدا کرد، سواری نەسپئیککی چالاک بوو کە هی دراوسئ کەیان بوو، بە چوارنالی رۆی بۆ شار. عبدالله نۆغلی لە دوکانئ کەوش دروویەک دانئشتبوو. کورپی زالآ دە ی زانی هاتوچۆی کوی دەکا. دوکانئ کەوش دروویەکە ی هەرەک بۆخۆی دروستئ کردبئ، بە ناسانی دۆزیەو. لولە ی تەنەگەکە ی لە سنگئ عبدالله نۆغلی کردو پینچ گوللە ی لئ دان. عبدالله نۆغلی بئ گیان کەوتە سەر زەوی و کورپی زالآ بە سواری نەسپ رووی کردە کئوو بەندەنان.

تەرمەکانیان بەسەر چەند نەسپئیککی رووت دا هئنا بوون. سەریان بە کەلەکە یەک و لاقیان بە کەلەکە یەکی دیکە ی نەسپەکانەو هەلئاسرابوو. گەردنی درئۆو داچۆرای کورپی زالآ رادەژاو لەگەل هەموو راژانئیک لە بەرزگئ نەسپەکە دەدرا.

هەتاو کەوتبوو کە تەرمەکانیان هئنا یەو و لەبەر دەرکی حەوشە ی گەورە ی مەخفەری جەندرمە فرئیان دان. هەشت جەندەک لەسەر زەوی لەبەر گەرما کەوتبوون. زۆری پئ نەچوو چەند مئشە شینکە ی گەورە گەورە پییدا بوون و بە وزەوز لە دەوری تەرمەکان دەستیان کرد بە سووران. هەتاو گەرم و هەلماوی بوو. ناسمان لە گەرمان رەنگئ خۆلە مئشی گرتبوو و داگیرسابوو، چ داگیرسانئیک!

کورپی زالآ پانتۆلئیککی خورئ زووری لەبەردا بوو لەگەل چاکەتئیک لە قوماشئیککی باشئ نئنگلئزی لەوانە ی بە قاچاغئ دەیان هئتن. لەسەر چاکەتە کە یەو سئ قەد فئشە کدانئ لە خۆی دا بوون. جئئ بەستە فئشە کەکان هەموو زئوکاری کرابوون و دەسکری چەرکەس بوون. خەنجەرە دەسک زئو چەرکەس یەکە ی بە قاشئیککی درئۆ بە قاش پشئئنە پانە سەربازئ یەکە یەو هەلئاسرابوو. دوورئئئیککی چووکی قاوہئ هەبوو. جووتئیک کەوشئ سووری دەست درووی

ماراشی بهرقه‌لتاغ و جووتیک گۆره‌وی نه‌خشینی کوردیی له‌پیدا بوون. جوانیی ده‌سکی سه‌ده‌فی ده‌مانچه‌کمی له‌چاوی ده‌دا.

نه‌و یاغی‌پانه‌ی دیکه‌ش که تهرمه‌کانیان له‌حه‌وشی مه‌خفه‌ره‌که‌دا که‌وتیوو، هه‌موویان جل و به‌رگیکی له‌و بابه‌ته‌یان له‌به‌ردا بوو. سه‌ری به‌کیک له‌یاغی‌یه‌کان مووی پتوه‌ نه‌بوو، وه‌ک به‌ری ده‌ست لووس بوو... نه‌و پیاوه "یاغی‌یه‌که‌چهل" ی به‌ناوبانگ بوو.

حه‌وشی مه‌خفه‌ری جه‌ندرمه‌ خه‌ریک بوو پر بی له‌لادییی. هه‌رکس خه‌به‌ره‌که‌ی زانییوو، هاتیوو که‌ کورپی زالا بیینی. خه‌لکی گونده‌که‌ی کورپی زالا‌ش پی‌یان زانییوو. دایکی کورپی زالا به‌گریان و سینگ کوتان له‌پیشه‌وه‌و ژن و پیاوو گه‌وره‌و چوکی ناوایش به‌دوای دا وه‌ری‌که‌وتن. خه‌لکی گونده‌کانی نزیك شاریش ناگادار بوون و نه‌وانیش چوون بۆ دیتنی تهرمی کورپی زالا. له‌حه‌وشی مه‌خفه‌ری جه‌ندرمه‌ی شار ده‌رزیت هه‌ل‌و‌یشتبا نه‌ده‌که‌وته‌ زه‌وی. خه‌لک رزانه‌ کۆلان و شه‌قامه‌کان.

جه‌ندرمه‌کان نه‌یان هیشت دایک و باب و خزم و نارماله‌کانی کورپی زالا له‌تهرمه‌که‌ی نزیك که‌ونه‌وه. نه‌یان ده‌هیشت خه‌لکی دیکه‌ش له‌تهرمی یاغی‌یه‌کانی دیکه‌ نزیك بینه‌وه. هه‌ل‌لاوه‌هنگامه‌یه‌کی سه‌یر به‌ریا ببوو. ده‌نگی شیوه‌ن و گریان ده‌گه‌یشته‌ ناسمان و ژنان له‌سه‌رو سینگی خۆیان ده‌دا. به‌ژنی کورپی زالا به‌رزترو پاکشوتر ده‌هاته‌ به‌رچاو. لاروومه‌تی راستی له‌سه‌ر خاک بوو و له‌به‌ر تیشکی لیلی هه‌تاوی مژگرتوو وا ده‌هاته‌ به‌رچاو که‌ ناره‌قه‌ی کردبێ، پیکه‌نینیکی مندالانه‌ له‌سه‌ر روخساری وشک ببوو.

جلکه‌ تهره‌کانی کورپی زالا هه‌روه‌ک جل و به‌رگی تهرمه‌کانی دیکه‌ به‌ نه‌ندامی ریک و پیکیه‌وه‌ نووسابوون. به‌گه‌رم بوونی هه‌تاو جلکه‌کان هه‌لمیان لی‌هه‌ل‌ده‌ستاو ژماره‌ی نه‌و میشه‌ شینکانه‌ که‌ له‌سه‌ر تهرمه‌کان ده‌نیشتن و هه‌ل‌ده‌فرینه‌وه‌ زیادی ده‌کرد.

زالا که‌ رینگای نه‌بوو له‌تهرمی کوره‌که‌ی نزیك بیته‌وه، به‌ده‌وری دا ده‌سووراو وه‌ک بالنده‌ باله‌فره‌ی ده‌کرد، ده‌گریاو به‌کوره‌که‌ی هه‌ل‌ده‌گوت: "تاقانه‌که‌ی زالا بۆچی ره‌جمیان پی‌نه‌کردی تاقانه‌که‌ی زالا... می‌ش و مه‌گه‌زت له‌سه‌ر نیشتوون تاقانه‌که‌ی زالا... دلم نه‌ده‌هات ماچت که‌م ده‌م گوت ناره‌حمت ده‌بێ... به‌لام ئیستا تۆیان به‌خوینه‌ سووره‌که‌ت پی‌چاوه‌ته‌وه... دلم نه‌ده‌هات ماچت که‌م که‌چی ئیستا له‌نیو خاک و خۆل دا فری‌یان داوی. له‌به‌ر هه‌تاوی لای نیوه‌رۆ بۆ له‌نیو نه‌و خۆله‌دا خه‌وتوو، بۆچی له‌به‌ر ده‌رکی جه‌ندرمه‌ خه‌وت لی‌که‌وتوه؟"

زالا هه‌تا ده‌نگی گراو بی‌هۆش که‌وت گریاو له‌سه‌رو سینگی خۆی دا.

پاشان "مام جام گمز"ی ویتنه گر هات. له پیتش دا کورپی زالایان راست کردهوو هملیان دا به دیواره کهوه لسمریپن پای بگرن. کورپی زالآ نهوندهی گولله وین کهوتبون که لهشی داییز داییز ببوو... جله کانی له خوین و خوژ وهر درابوون. جله کانیان راوه شانند. زالآ به دهنگه نووساوه کهی هاواری ده کرد:

"نازاری مه دهن، تاقانهی من نازار مه دهن."

دوو پیاری به هیژ کورپی زالایان پشت به دیوار به سهر پیوه راگرت. جه ندرمه یه هات پیتشهوه. کلاره دست دروهه گولینگه داره کهی کورپی زالآی له سهری کردهوو مام جام گهزی ویتنه گر ویتنه کهی گرت. ویتنهی تهرمی هه موو یاغی یه کان نهو دهی گرت. پاش ویتنه گرتن، تهرمی کورپی زالایان بهردا، تهرمه که دوولا هاته وهو له بن دیوار گر مۆله بوو، و ملی به سهر شانی چه پیداشوژ بووهوه. دیسان پیکه نینه مندالانه که له سهر لیوانی وهدر کهوت و دیسان زالآ دهستی کردهوه به شیوه و گریان.

نه مجار جه ندرمه کان یاغی یه که چه لیان هه لیئا. دوو نهفر قۆلیان گرت و نهویشیان به دیواره که هه لپه سارد. جه ندرمه کان کلاره دست دروهه کهی نهویشیان هیتاو له سهری یان نایهوه. بهم کاره هه موو نهوانی کۆ ببوونهوه پیکه نینیان هات. پاش نهوهی ویتنه کهی یان گرت نهویش له بن دیواره که گر مۆله بوو و سهری کهوته سهر سینگی.

تهرمی یاغی یه کان دوو رۆژی دیکهش له هه وشهی مزگهوت مایهوه. له گهرمان بۆنیان کردو هه ل مسان، به جوژیک که لهشی هه ل مساویان له جله که کانیان دا جیتی نه ده بووهوه.

"گامبوور نه محمد ته لال" که له جیاتی نشان خول خوله یه کی نه ستوونی کاره بای به بهر ژکیه وه هه لآ وه سیبوو، له بهیانی تا ئیوارئ له کۆلاناان هاواری ده کردو دهی گوت:

"بچه سهری خه لکینه! تهرمی دهستی کورپی زالآ له پیتش مه خفه فری دراره. تابلوی عیبه ته، برۆن ته ماشایان کهن. بچه بزائن دایکان کورپی چۆنیان بوون... کورپی زالآ هه ر رۆژیک دیکه له وی ده بی. خهریکن بۆن ده کهن، هه ل دامسین، دوا به نه لیئ نه مان دیتن، بچه سهری خه لکینه!"

زالآ سئ شوو و رۆژان له هه وشهی مه خفه دا خهو و خوژاکی نه بوو. کوشم هه لات و دانیشت، له کورپه که یه وه راماو کهس نهی توانی له ویی دوور بجاته وه.

پاش سئ رۆژان تهرمه که یان دایه وه به زالآ. زالآ وه که هه لوی بریندار خوئی به سهر کورپه کهی داداو دهستی کرد به بۆن کردنی تهرمی هه ل مساو و بۆن کردوی... جگه له تهرمی یاغی یه

که چه ل تهرمی هه رحوت یاغیه که بیان دایه وه کهس و کاریان. جه ندرمه کان تهرمی یاغیه که چه لیان - که کهس و کاریکی نه بوو - له کۆنه کووره قسلیکی دهره وهی شار فری داو سه گان خواردیان.

وه کیل باشی "ناکتیو حه نقی" زۆر پیر بوو، مووی ره شی له سه رو ریشی دا نه مابوو. نهو به کیتک لهو که سانه بوو که وه ختیک کوری زالایان کوشت پریان وابوو حه مه دۆکیان کوشتوه. له نیتو بازاری شار هه نگامه ی به ریا کردبوو، وه ک حیکایه ت خوانیکی کارامه داستانه که ی ده گتیرایه وه:

"له خۆشیان ده ست و پیتی خۆمان لی ون ببوو. پیمان وابوو حه مه دۆکمان نابلوو قه داوه. به لئ حه مه دۆکمان له گه لئ توواریسی دا گه مارۆ دا، هه موو جیگایه ک عه رزو عاسمان به رده لآن بوو. نه گه ر حه مه دۆکیش بووایه، رزگار بوونی نه بوو. یاغیه که کان له نیتو به رده لآن دا به گه ر هاتبوون. لیکن دانه که سه عاتیکی کیشا. له پیر دیتمان حه مه دۆک دهره دۆکه یه کی به سه ر لووله ی تفه نکه که یه وه کرده، به ره و لای نیمه دئ و هاوار ده کا: "ته سلیم، ته سلیم" داروده سه ته که شی به دوایه وه بوون... یاوه ر گوئی: "راوه ستن، نه من حه مه دۆکی به دیل ناگرم، هه رکه نیزی ک که وتوه ته قه ی لی بکه ن... " هه موویانمان هه ر له وئ کوشت. ته نیا یاغیه که چه ل ته سلیم نه ببوو. هه تا نیتواری شه ری کرد. پاشان فیشه کی لی بران. نه ویشمان گرت و کوشتمان. خۆش حال بووین که حه مه دۆکمان کوشتوه. کاتیک دپهاتییه کان گوئیان: "نه مه حه مه دۆک نیه! کوری زالایه" یاوه ر له داخان خه ریک بوو دیق بکا. هه ر ده ی گوت: "چ نه نیتییه ک له کاری نه م هه تیوه دا هه یه، که وا ده گه ر نا که وئ؟"

نه م شارۆچکه یه تهرمی زۆر لهو یاغیه یانه ی به خۆیه وه دیبوو که خۆیان ته سلیم کردبوو. چه ند سال له مه و به ر ده ولت له چیاکان دا به یاننامه ی بلاو کرده وه که: "هه ر کهس له کیتوه کان دا خۆی حه شار داوه، نه گه ر بیته و خۆی ته سلیمی حکومه ت بکا، ده به خشرئ" و یاغیه که کان خۆیان ته سلیم کرده وه. ده وری سی کهس لهو یاغیه ته سلیم بووانه یان له گرتووخانه ی کووزان دا چه پس کرد. "حاجی وه لی" یاغی به ناویانگیشیان له گه ل بوو. رۆژتکیان به یانی قۆلی نه م یاغیه یانه یان به ته نافیکی نه ستووو پیکه وه به ست و به بیانووی نه وه ی ده یان گویتزنه وه بۆ به ندیخانه ی نه دهنه، وه ئریان خستن. له نیتوان کووزان و نه دهنه دا جیگایه ک هه بوو به ناوی ساری چام که خا که ی شه ره کات و داره کانی کورته کورته بوون. له دۆلی ساری چام نهو یاغیه یانه یان گولله باران کردو پاشان راپۆرتیان نووسی که گوایه یاغیه که کان له کاتی راگردن دا

كوژراون. تهرمه كانيشيان له دۆلى سارى چام دا ژير خاك كرد. دياره هه موو جووتيارانى نمو ده وروبه ره به چاوى خۆيان تهوارى كاره ساته كه يان ديتبوو.

قايمه قام به بيستنى نمو جۆره رووداوانه زۆر خۆشحال ده بوو و دهى گوت: "با بكوژن، با نمو كاره بى قانونى يانه بگهن، ههر نمو جۆره كارانه به زووى گۆريان بۆ هه لده كه نن. زولم ههرگيز بهرده وام نه بووه. به لام كاربه ده ستانى جو مهورى نمو نازان، نمو ش له بهر تازه كارى و لاوه تى و بى نه زمونى يانه. نمو مانه وهك شمشيرى زولم له سهر خه لك ده درين ناغاي خۆم، نوورى چاوم، راست وهك شمشيرى زولم!"

زۆريش به مه سه لهى همه دۆكه وه سه غله ت بوو. ناواتى بوو بزاني نمو كى يه و چ كاربه و چ كارى كى له ده ست دى: "ده لئين زۆر لاوه، ماوه يهك خۆى په نا دابوو و خه بهرى نه بوو، به لام ده لئين ديسان گه پاره ته وه "مه يدانى شهر" هه ريينا ديت نمو رۆژانه تهرمى ويشيان هيتايه وه بۆ شار. "دهى گوت "كۆماره كه مان زۆر به هتزه، ههر نمو رۆژانه نمو ش ده گرن و گولله بارانى ده كه ن. نمو ش ده بينم ناغاي خۆم، نوورى چاوم، ههر نمو رۆژانه دهى بينين" له و كاته دا به نيشتيا چاوه كانى له سهر يهك داده نان و ده سه كه انى ريك ده خشاندن.

پاشان به سه رسوپمان و ترسه وه گوتى بۆ نمو به سه ره اتانه ده گرت كه له شاردا له بارهى همه دۆكه وه ده يان گيترا نه وه، و له بارهى شه خسيه تى همه دۆكه وه ده كه وته باس و ليكۆليني هه وه دهى گوت: "ناغاي خۆم، جگه رگۆشه كه م، نمو كابرايه بنياده م نيه. زۆر زالم و بى ويژدانه. له جى دا ناغاي خۆم، ديه اتى به تور كه كان بنياده م نين نه گه ر هه ليان بۆ هه ل كه وهى چاوى بابيشيان به نينۆك ده ردنين."

له بارهى همه دۆكه وه شتى سه يريان بۆ ده گيترايه وه. بۆ وينه ده يان گوت: "شه ويكيان همه دۆك له گوندى "تاش نوولووك" هتيرش ده كاته سه ر مالى ناغايه كى ده وله مه ند. ناغا ده لى دراوى نه غدم له مالى دا نيه. همه د ده پرسى: ناوا، دراوت نيه؟ پاشان به هاوپرئيه كانى ده لى: "ده رگا كه دا بجه ن و چاوه رى بن" ناغا سى كچى هه بوون شازده ساله و هه ژده ساله و بيست و سى ساله. له پيش دا كچه شازده ساله كه له نيوه راستى هۆده كه دا دريژ ده كار له بهر چاوى دايك و باب و براكانى وه سه رى ده په رى، ده لئين به ده م نمو كار وه پيش كه ني وه. دايك و باب و براكانى كچه كه ده ستيان به چاوى خۆيانه وه گرتبوو. پاشان كچه كه ده داته ده ست هاواله كانى و نه وانيش تخوونى ده كه ون. همه د كچه نيوه جى به كه ش دريژ ده كاو كچينى به كهى هه لده گرى، دوايه ش نۆره ده كاته كچه گه وره كه ...

کچه گهوره که ناشقی همه دهبی و پیتی دهلی نه من له تو جیا نامهوه، و وه دواى ده که وئ. همه د پاش همه و نه کارانه روو ده کاته ناغا و پیتی دهلی: " نه گهر دراوه که ت نه دهی، به لایه که به سهر خۆشت دینم که نه مانه له چاوی جیژنه پیرۆزه بن."

"زولمه، گلینهی چاوم، نووری چاوم! زولم زولم. دیهاتییه تور که کان مه کینهی زولمن..."

"... ناغا هرچی دارو نه داری هه بوو، زیږ، زیو، نه لماس... هه مووی ده داتی. همه د هه مووان وهرده گری و دهلی "خواحافیز" و دهروا. کچه گه ورهش که ناشقی نه و کافره ده بی به دواى دا دهروا. ملی چیا ده گرن، وه ختیک همه د ناور ده داته وه دواى خۆی ده بیینی کچه که، کچه گه وره ی ناغا له گه لیان هاتوه. ناخر ناشقی بیوو. همه د تفهنگی تی ده گری و لیته ده دا ده ی کوژی."

" سزایه که ی ده بیینی... گلینهی چاوم، سولتانه که م! حکومه تی کۆماریان توانی ده ره قه تی ده وله تیکی گه وره و گرانى وه ک یۆنان بی، نیستا به توله یه کی یاغی و ریگر ناویږی؟ پاره ستن، زۆری پی ناچی که نه و مه کینه زولمانه..."

" روژیکیان همه د ده چیتته مالتیک ده بیینی بیتجگه له مندالتیکی شیره خۆره ی سهر بیتشکه کهس له مال نهیه. منداله که له خه ودا له گه ل فریشته کان یاری ده کرد و پی ده که نی. ده زانی نه و کافره چ ده کا؟ خه نمجهره که ی هه ل ده کیشی و گۆش تا به گۆش سهری نه و منداله ده بری."

" جینی باوه نهیه، گلینهی هه ردوو چاوم! سوپاس، چی دیکه ی باس مه که... موسیبه ته... دلی بنیاده م هه ل ناگری سولتانی خۆم! بنیاده م جهرگی ده برژی. ههر لادیتی تورک ده زانی زولمی وا بکا! نه وه ی عمرزتان ده که م درۆی تیدا نهیه، خه به رتکی باوه پیی کراوه..."

" له گه ل ده سته یه کی دوازه که سی ده چیتته دییه کی گه وره، هه موو خه لکی ناوایی له ژن و پیوو مندال و پیرو لاورا بگره هه تا نه خۆش و ده رده دار و گۆج و نیفلیج له گۆره پانی نیو ناوه دانی کۆ ده کاته وه. له پاشان فرمان ده دا بچن هه رچی گاسن و سهر ناوهره ی هه یانه، بیان هینن، هه موو ده چنه وه مالتی و گاسن و سهر ناوهره کانیا ن دینن. پاشان همه د وکی کافر ده ستور ده دا هه رچی دار له نیو دی دا هه یه بیان هینن و له نیو گۆره پانه که له سهریه کیان دانین. خه لکی ناوایی نه م کارهش ده که ن. نه عجار فرمان ده دا ناگر له داره کان به رده ن و خه لکی دی نه مه شی به قسه ده که ن. داره کان ده سوتینن و ته پۆلکه یه ک پرلوی سوور له نیوه پاستی گۆره پانه که ده که ویتته سهریه ک. دوایه به فرمانی همه د وک هه موو گاسن و سهر ناوهره کان له نیو ناگره که داوین. پاش نه وه ی گاسن و سهر ناوهره کان وه ک پۆلوی سووریان لی دی فرمان

دهدا له ناگره که بیان دیننه دهر. نه مجار ده لئی نیستا سهرناوره کان له ملتان کهن و به پیخواوسی بچنه سهر گاسنه کان. یه ک دوو کس حازر نابن نهو کاره بکهن. ده سبه جی به گولله لئی بیان دهدا و لهشی نیوه گیانیان له نیتو ناگره که داوی. دنیا پر ده بی له جزه جزو بونی رونی سووتاو. دیتیه که بیان به دیتنی نهو دیمه نه ده سبه جی سهرناوره کان له ملیان ده کهن و به پیخواوسی ده چنه سهر گاسنه کان. دئی پرده بی له جزه جزو بونی گوشتی سووتاو. چنه حوتوو پاش نهو به سهرهاته، هیشتا ناوایی بونی گوشتی سووتاوی بنیاده می لئ ده هات.

"نه مانه می باسیان ده کهن جیتی باوه ر نین، نا کرئی پیوا باوه ر بکا گلته می ههر دوو چارم، سولتانه کم! بۆ باوه ر پی کردن نابن، به لام سهر چاره می خه به ره که جیتی باوه ر ناغای من! زولمه، زولم... لادیتی تورک مه کینه می زولمه... به لام شتی وا له م شارو چکه به روو دهدا پیوا ناتوانی باوه ری پی بکا. زولمه، زولم..."

قایه قام و دهنگوسازان روژ به روژ زیاتر زهینی خه لکیان دهره قی حمه دۆک به لاری دا دهر دوو به هاوکاری به کتر نه فسانه می وا سامناکیان له باره می حمه دۆکوه ساز ده کرد که نه نه قل قبولتی ده کرد و نه به فکری بنیاده م دا ده هات. نهو نه فسانانه بیان نه وه نده بلاو کرده وه ههتا هه موو شاره کانی دهوروبه رو ته نانهت نه دهنه و نه نکهره ش پی بیان زانی. به لام تم نه فسانه سازکراونه کاریان نه ده کرده سهر دانیشتوانی چوکورواواو ناناوارزا. دیتیه که بیان به م گوئی به ده بیان بیست و لهو گوئی به بیان ده چوه دهر. نه م جووتیارانه می ده چونه شار وه ختیک گوئی بیان لهو نه فسانه ده سترکرده ده بوو بی نه وه می بیرورای خوئیان دهر برن ده بیان گوت: "زور سهیره" و له دلئی خوئیان دا گالته بیان به خه لکی شار ده هات و به خو شحالی له دلئی خوئیان دا ده بیان گوت: "نه م هه تیره شیتته می نیمه زراوی نهو بی ناموسانه می برده."

خه لکی شار وه ختیک ده بیان هویست باسی قه لافته می حمه دۆک بکهن ده بیان گوت: "ناوی حمه دۆک. به لام کابرایه کی زه به للاحه به قه د غوولی بیابان، قه له و نه ستوره وه ک به راز، زوریش ناشیرنه، چاره کانی خواروخیتج و دهر به ریون، بنیاده می وا ناحه زه تا نیستا هاتره ته سهر دنیاو نه قه تیش ده بیته وه. ده ستیکی پیوه و ختیک به پیوه راده وستی، سهره قامکی له زهوی دهر رین. لووتی به ری زاری گرتوه، چاری ده لیتی دوو پیاله خوینن. دوو چاری پیوه حیزو دا قه لشیو."

له باره می قه لافته می حمه دۆکوه له هه مووان زیاتر ختیزانی عه له سه فابه گ قسه می بۆ خه لک ده کرد. له که له باب خویندانه وه تا شیواری مال به مالی شار ده گه را. له باره می قه لافته می حمه دۆکوه ههزار جوړه قسه می ده کرد.

ترس و سامیکی بی‌ئەنداز لە حەمەدۆك بەسەر ئەو شارۆچكە نیوێ وێران و تاریك و لە قووڕ دا چەقیوێدا، كە كووجەو كۆلانەكانی بۆیەینیان لە دەهات و چلك و چەپەلیان پێدا دەڕۆیشت، باریبوو. ئەم شارۆچكەیه كە وەك مردوو دەهاتە بەرچا، ببوو بە هیلانەیی پاشملەدووێ و تۆمەت لێدان و هەمبەنەیی فێل و تەلەكەو سیحرو جادوو. هەمووان ناگایان لە چووكتەرین نەینییەكانی یەكتر هەبوو، و هیچ كەس لە چووكتەرین خەتار هەلخالیسكانی كەسێكی دیکە خۆش نەدەبوو. رۆژی هەزاران قەسە پاشملەو پڕیووچیان هەڵدەبەست. كەس نەبوو مردووی قەسە پڕیووچ و پاشملەدووێ نەبێ و كەس نەبوو بۆ ترساندنێ كەسانی دیکە پەنا بۆ تۆمەت و بوختان نەبێ. لەم شارۆچكەیه وەستاو و دڵتەنگەدا هەركەس چالێ بۆ یەكێكی دیکە هەڵدەكەندو كەس چارەیی كەسی نەدەویست.

ئەگەر رووداو و پێشباتەكانی یاغیگەری و رێگری نەبوونایە خەلكی ئەم شارە چووكتەلە لە دڵتەنگییان دەتەقین. بەنیو شاری وەرەدەبوون و یەكتریان لەنیو زەلگاوێ پڕ لە چلك و چەپەلەكان دا دەخنكاند. فەكری ئەو كە رۆژێك لە رۆژان هەموو ئەو یاغییانە دەكوژرێن و تەواو دەبن، ئەوانی شیت دەكرد. چونكە بەسەرھاتی یاغیەكان نوقلی مەجلیسان بوو. لەبارەیی وانەو زۆر بە نیشتیاوێ باسیان دەكرد، پێكەوێ دەدوان و قەسە پڕیووچیان هەڵدەبەست. هەموو رۆژی لەنیو شاری كۆدەبوونەوێ بە ترس و تەمەرزۆیییەوێ باسی یاغیەكانیان دەكردو بە بەدگۆیی و پاشملەدووێ وەختی خۆیان بەسەر دەبرد. پیاوانی شار لە قەسە پڕیووچ و پاشملەدووێ دا دەستی دەستیكی بالایان هەبوو. بەلام ژنەكان لە پاشملەدووێ و قەسە پڕیووچ دا دەستی پیاوێكانیان لە تەختە بەستبوو. لەحزەبەك دەمیان لە كالان نەدەكەوت و هەمیشە چەنەگەیان بۆ قەسە پڕیووچ دەبزووت. لە باسی یاغیەكان دا قەسەكەرو سەردەستەیی پیاوانی دەنگۆساز عەلێسەفابەگ و دەمەوێ نیو ژنانیش، ژنی عەلێسەفابەگ بوو. ئەمە داستانیكە كە خۆزانی عەلێ سەفابەگ لەبارەیی حەمەدۆكەوێ سازی كردبوو:

"رۆژێكیان منداڵە دێھاتییەكی زەبەللەك و ناقولاً لە چیارا دێتە ئاوەدانێ و دەچیتە لای ناغا. ناغا لێی دەپرسی: "ھاتووی كارت بەدەمێ؟" ئەو دەلێ: "نا، ھاتووم بێمە چەتەیی تۆ. ھەر ناغایەك چەتەییكی لەو كێوانە ھەبێ، تەنانت ھێندێ چەتە ھەن كە كار بۆ حكوومەت دەكەن، ئەمەنیش ھاتووم بێمە چەتەیی تۆ. ھەرچی بلیتی بە قەسەت دەكەم، ھەركەس بلیتی بۆت دەكوژم". سەفابەگ پێی دەلێ ئەم فەكەرە لە كەلھەت بەرە دەری، مل و مل نەستووری، لاویكی وەك دێو. وەرە لە مەزراكەیی من دا كار بكە. بەلام لاوێكە ئەو پێشنیارە رەت دەكاتەوێ"

هەردوو لاقى دەكاته كەوشىتك كە: "نەگەر قىبوول بکەى چەتەىت بۆ دەكەم". ناغاش پىتى دەلتى
 كە ئەمن پىتىستىم بە چەتەو مەتە نىە. ئەمن يەكىتك لەو كەسانەم كە ئەم كۆمارەيان
 دامەزراندەو، ئەمن دژى ئەم كۆمارە چەتەو ياغى راناگرم. دىھاتىيە زەبەللاھەكە بە قەد
 دىوتىك دەبوو، پىشتى كۆپارەى ھەبوو، زۆرىش ناشىرن بوو. عەرزى بە خزمەت دەكەم
 خواحافىزى لە ناغا دەكاو دەپرا. دوو رۆژ دواتر دىسان دىتەوە لای ناغاو پىتى دەلتى: "پەژىوان
 دەبىيەو، لە ئەنگىتەبى دا كەس نام گاتى، پوولە سووركە لە ھەوادا دەنگىتوم. ھەركەسە لەو
 كىتوانە چەتەىكى ھەبە، ئەمنىش دەبە چەتەى تۆ. ھەركەس بەگۆت دا بى، دەى كۆژم،
 تەنەنگىتەم بە دەست و لەو كىتوانە بەرەللام بەكە بزائە چ ناگرتىك دەكەمەو... " ناغا قىبوولتى
 ناكا. مانگىكى رەبەق ھەموو رۆژى جارێك ھات، بەلام دىسان ناغامان قىبوولتى نەكرد. ئەویش
 رقى لە عەلى سەفابەگ داگرت و رۆىشت. خوا رومى كرد عەلى سەفابەگ پىشنىارى رى
 قىبوول نەكرد. چونكە سەرەنجامى عەبدىخاغان، كە ئەوى كرده چەتەى خۆى، بە چاوى خۆمان
 دىت. كابر وەختىك لە ناغای خۆمان تەماپراو دەبى دەچىتە كىتوپارە بۆ لای عەبدىخان.
 عەبدىخان پىاىكى ساوبلكە بوو. دەلتى باشە قىبوولمە. بەكرىت دەگرم. ئەتۆش برۆ قورس و
 قايم لەو كىتوانە بەگەرى، ھەر رەعەىتەكت دى بە دژى من قسە دەكا لىتى دەو بىكۆژە. چەند
 تەنەنگى تازەو فىشەكىكى زۆرىشى دەداتى. ئەو دىھاتىيەش وەكىوان دەكەوى، ناوو ناوبانگىك
 پەيدا دەكاو دەبىتە ھەمەدۆك. وەختىك دەبىتە ھەمەدۆك دەچىتە گوندەكان و بە رەعەتەكان
 دەلتى، ھەركەس دژى عەبدىخان قسە نەكاو جنىتو بە ژنەكەى نەداو قسەى خەرابى پى نەلتى،
 دەى كۆژم. دىھاتىيەكانىش دەسبەجى دەست دەكەن بە جنىتودان و قسەى كال گوتن بە
 عەبدىخان. ئەدى گىانە دانى بە بە قشقەلەو پەرەوازەى بەكە بۆ ئەوئى چاوت ھەل كۆلتى.
 لادىيەكان بە مەرچىك دەيان توائى بە سلامەتى بە لای ھەمەدۆك دا تى پەرن كە لەگەل
 دىتنى ئەو لە دوورەو جنىتو بە عەبدىخان بەدن. ئەدى خۆشەوىستەكەم! سەگى قەلەو بەكە بۆ
 ئەوئى لاقت بەگرى. لەكىتوپارەى، لە ترسى ھەمەدۆك كاتىك دىھاتىيەكان يەكترىان دەدى، لە
 جىاتى سلاو جنىتويان بە عەبدىخان دەدا. عەبدىخان وەلامى بۆ ھەمەدۆك ناردبوو كە دەست
 لەم كارانە ھەل بەگرى. ھەمەدۆك بەو پەيامە تورە دەبى و ھىرش دەكاته سەر مالى عەبدىخان
 و دەىداتە بەر دەسپرتۆ. عەبدىخان دوو ژنى ھەبوون، ھەردوو ژنەكە لە ژوورىك دەكاو
 سەگبابى زەبەللاھ وەسەر ھەردوو كىيان دەپەرى. سەگبابى زەبەللاھ ھەردوو ژنەكە لە پەناى
 يەكتر دىرتۆ دەكاو ھەتا بەيانى بە نۆرە لەگەلئان رادەبوئى.

عەبدىخان لە دەرفەتتېكى لەبار كەلگ وەر دەگرئ و دېتە مالى نېمە. بەستەزمانە وەك مېژۆكە دەلەرزى. سەفابەگ حەوتوويەك لە مالى لە لاى خۆى راىگرت. رۆژتېكيان بېستەم كە حەمەدۆك بە دواى عەبدىخان دا دەگەرئ. گوتم دەغىلت بېم، تەسلىمى بىكە، نەگىنا لەوانەيە ئەو زەبەللاخە هېرش بىكاتە سەر مالىكەى خۆشمان.

ئاغا خانوويەكى لە نىزىك مەخفەر بۆ عەبدىخان دۆزىيە، راستە ئەو كارەى كرد، بەلام سەرەنجام نەيتوانى نەجاتى بىدا. پاشماوەكەى هەمووتان دەيزانن كە شەويكيان حەمەدۆك بەلامارى برده سەر مالىكەى و هەر چاوەى گوللەيەكى لىدا. ئاغامان هەميشە دەلتى زۆرم ئاقلەتى كرد كە نەم كرده چەتەى خۆم. ئەو دوژمنى شارستانەتى و مرۆفایەتییە. نەگەر زەوىيەكانم لە رەعيەتەكانى واىواى پاك بىكەمەو بۆ غوونەش چەتەيەك بەو كىوانەوە نامىنى... تەنەت يەغمووراغاش. ئەويش لە تەويلەى دەكەم."

ژنە قەلەوەكەى عەلى سەفابەگ نەم داستانەى هەر چارە بە رەنگ و بۆنىك دەگىرپاىووە كاتى گىرپاىووەى سەر كۆلمە سوورەكانى زياتر دادەگىرسان، و بە راوېژتېكى تىكەل بە گريان موو بە موو باسى دەكرد كە چۆن حەمەدۆك لە چوكوروا دئ بە دئ بە دواى عەبدىخان دا گەرپا و چۆن ئەو پىرەپىاوە بەستەزمانە لە ترسانى مالىەومان گەرپا پەناى بۆ نەم لاو ئەولا برد. لەگەل قسەكردن جاروبارىش خۆى پى راگىر نەدەكراو فرمىسكى هەل دەوەراندن، هەميشەش داستانەكەى بەم رستەيە تەواو دەكرد:

"ئەويش هەقى خۆى بوو. ناخر كئ پىتى گوتى چەتەيەكى وا زەبەللاخ، دېوتىكى وا خوین خۆر بە كرى بگرە؟ ئاغای خۆمان كە نازاترين پىاوى دنيايە، نەىوتراىو بىكا بە چەتەى خۆى. هەقى خۆى بوو. عەبدىخان هەقى خۆى بوو، هەم سەرى خۆى خواردو هەم ئەو لاوہى لە گيانى خەلگ بەردا."

لەچىياكانەوە دەنگ و باسى سەيرو سەمەرە دەگەيشتنە شار: "جەندرمەكان هەموو رۆژئ سئ جار گەمارۆى حەمەدۆك دەدەن و هەموو جارئ وەك مار لە ئەلقەى گەمارۆيەكە دەرياز دەبئ و وەك بالئدە هەل دەفرئ و دەروا." يان "هەر جەندرمەيەك و هەر كەسك چاوى پىتى دەكەوت لە ترسان لىوى دەقەلشېن و تواناى نەدەما كە پەلەپىتەكەى تەفەنگەكەى بچركىنى. چاوتىكى هەبوون وەختىك تەماشای كەسكى دەكرد، كابرە لە جىتى خۆى وشك دەبوو. هەر كەس چاوى پىتى دەكەوت لە ترسان زراوى دەتەقى. جەندرمە بەستەزمانەكان لە ترسان جۆرتىك دەستيان دەلەرزىن كە تەفەنگيان پىن نەدەتەقى..."

"شەویکیان چووبووه سەر قایمەقام، دەستی دە تین تینوکهی نابوو و پێی گوتیبوو: "ئەمن
 ھەمەدۆکم، سەر مەخە سەر سەری من، دەمەوئ ھەرچی خان و ناغا لە چوکوراوا ھەبە لە
 ریشە دەریتم. " قایمەقامیش بەلئینی دابوو کە ئیدی لە کۆلی بیتەوہ. ھەر بۆیە قایمەقام... "
 "ھەمەد دایکی و خەجیجی ژنی و مندالەکە بە دەستی خۆی کوشتبوون ھەتا و دەستی
 جەندرمەکان نەکەون. دەلئین باییشی ھەر بۆخۆی کوشتووہ. رەنگە درۆش بێ. چونکە دەلئین
 بابی پینشتر مردوہو ھەمەدۆک بە ھەتیوی گەورە بوہ. براھەکی ھەبە لە ترسانی شار بە شارو
 ناوچە بە ناوچە رادەکا. ئەگەر و دەستی کەوئ ئەویش دەکوژئ... "

یان "لە قەلای بوویی دا بۆسە دانابوو. ھەرکەس بەو رینگایەدا رادەبوورد ئەگەر ژن بایە
 دەستدریژی بە ناموسی دەکردو ئەگەر پیاو بایە دەستی راستی دەپری. وەلامی بۆ مستەفا
 کەمال پاشا ناردبوو کە کارت بە کاری من نەبێ، ئەو خان و ناغایانەمی ئەتۆ دەرەقەتیان
 نەھاتی، ئەمن یەک بە یەک مشووریان دەخۆم. سەری دەرەبەگەکان دەپرم، دەیان خەمە
 واگۆنیتیکی شەمەننەفەرۆ بۆتی دەنێرم. مستەفا کەمال پاشاش وازی لێدیتن.

مستەفا کەمال پاشاش پەيامتیکی بۆ ناردبوو کە: "کەس کاری بە کارت نیە. فەرمانرەوایی
 چوکوراوای پێرو چیا بەرزەکانی توورپووس بەخۆتە."

"برالە! ئێمە دەبێ خۆمان لە فکری چارەسەردا بین، خۆمان."

ھیندێ جار ھومیدیان لێبەیدا دەبوو، ھیندێ جار ناھومید دەبوون. جارێک دەترسان و
 جارێک وەغیرەت دەکەوتن. لەبەر دلتەنگی خەریک بوو دیق بکەن و وەقسە دەھاتن. بێئەندازە
 تامەزرۆی ئەو ئەفسانە پووج و بێبناخانە بوون کە لەبارەي ھەمەدۆکەوہ ساز دەکران.

ئەگەر رۆژێک رۆژگاریک لە رۆژێکی ئاوا بارانەدا تەرمی ھەمەدۆکیان لەسەر پشٹی نەسپیتیکی
 رووت ھینابایەوہ شارۆچکەکیان نەیان دەزانی دەبێ چ بکەن، خۆشحال بن و پێبکەن یان بگریەن؟
 باران دەباری، زەوی ھەلئە دەستا، ناویکی لیل لە ئاسمانی چوکوراوارە بەرەو
 دەریای مەرمەرە لە فرین دا بوو. بریسکە دەدا، ھورە تریشقە دەیگرماندو ئاسمان کەم
 کەمە دەکرایەوہ. تەرمی خەمگین و بێکەسی یاغیەکان لە ھوشەي جەندرمەدا لە پەنای
 بەردیکی مەرمەری سپی لەبەر بارانی بەردەوام تەر دەبوو.

باران دەباری و ئاسمان دەبوو بە ساو.

(۳۲)

پاش نەوہی قایمەقام ھاتە وایوای و رۆیشتەوہ هیچ پێشھاتیتک رووی نەدا. عەلی سەفابەگ دوو جار بە سواری نەسپ لە کاتیتک دا تەماشای راست و چەپی خۆی دەکردو ھەرکەسی لەسەر ریتی خۆی دیبايە تێبەوہ رادەما، ھات و بەنیو ناوہدانى دا تێبەری. پاش ھاتنى قایمەقام خەلکی ناوایی ترسیان رێ نیشیت. ئەم ترسە جارێک کەم دەبوو، جارێک زیادى دەکردو جارێک لە توندو تییژی دەکەوت. ھەموو رۆژی چاوہروان بوون عەلی سەفابەگ کارەساتیتک بقمومینى و کاتیتک هیچ رووی نەدەدا ھەستیان بە بۆشاییبەک دەکرد.

لەو جەرگەبەدا بوو کە ئیدریس بەگ لەگەڵ دوو سواران ھاتە ناوہدانى و لەبەر دەرگای وەسمانەزلە داہەزى، و پاش نەوہی ئۆگریبەکی زۆرى دەرھەقى وەسمانەزلە نیشان داو نافەرعى پێ گوت، تارىفى راوہستانی وى بەرامبەر بە عەلی سەفابەگى کردو گوتى:

"ئیمە نەمان توانى لە رووی عارف صانم بەگ دا راوہستين. خۆمان فرۆشت و ناخرەکەشى تووشى ئەم رۆژە ھاتين. ناوا ناوارەى کیتو و بەندەنان بووين."

قسەى دەکردو ھەناسەى ھەلەدەکیشا. سیمای لەبەر دلانى تیتک تەپیبوو و چاوہکانى دەقوول

کەوتبوون:

"بەلام ئیمەش بریارمان داوہ ھیندیتک کار بکەين. وەلامم بۆ عارف صانم بەگ نارد گوتم دەست لە زەویبەکانى من نەدا. ئەم بەرنامەى بیست و چوار سال زیندانە بۆخۆت دروستت کرد. قەبالەى قەرزە سەدو پەنجا ھەزار لیرەبیبەکەى منت چۆن دروست کرد، ناواش ھەلى وەشینەوہ. ئەمن چاوہروانم. ئەگینا دوایە ھەرچى بەسەرت ھات ھۆبالتى خۆت بەستۆى خۆت. ئەم قسانەم بە ھەموو کەس گوتەو ديسانیش ئەم وەلامەى ھەر بۆ دەنێرم. ئەگەر ئەقلی

نه هاتوه که للی به زمانیکی دیکه تیی ده گهیم. مام علییه کورده ده لئی عارف صائم بهگ خهریکه بیری لئی ده کاتوه. مهسه له که شی زۆر به جیددی گرتوه. نه من حوسه له م زۆره، ئیوهش حوسه له تان هه بی.

نهو ناوما لانهی زانیبوویان ئیدرس بهگ هاتوه ته مائی وه سمانه زله، روویان کورده مائی. سه یه للی، سه فچه کاهیاو، مه لافه رهادیش هاتیبون.

ئیدرس بهگ به دیتنی دتهاتییه کان چاوی پر بوون له فرمیتسک، خۆی پئی رانه گیراو دهستی به قسه کرد: "ئیره بی تان پئی ده بهم. علی سه فا زولمتان لئی ده کا، زۆر زیاتر لهو زولمه که عارف صائم بهگ له ئیمه ی ده کا. یه که به یه که زهوییه کاغان دا به عارف صائم به نسه پ. له ترسان فرۆشتمانن. هیتدی که کس وه که خۆم یاغی بوون و ژماره یه کی دیکه ش زهوییه کانیاو فرۆشت و ئیستاش ناراره ی چیاکانین. نافه ریمتان بۆ ده نیرم، ئیوه له پیشی راوه ستان. دارێک هه رچه ندیش نه ستور و ساغ و به قه وه ت بئی، نه گه ر له زهوی بئینه ده ر وشک ده بی. ئیمه یان له زهوییه کاغان ده ر کرد، ئیمه ش وه که دار خهریکه وشک ده بین و له نئیه ده چین."

دتهاتییه کان لهو قسه شیرن و دلگرا نهی ئیدرس بهگ و له چاوه کانی که وه که چاوی گاکیوی جوان و زه لام بوون و له قامکه شووش و باریک و درێژه کانی سه ریان سورما بوو. کاتیک نهو به سواری نسه پ گونده که ی به جئ ده هیتشت وه که نهوه ی شتیک له دلئی دئ نشینه کان بئینه ده ر، تووشی هه ستیکی به ئیش و نازار هاتن. ده یان زانی ئیدرس بهگ دوا رۆژنکی باشی نابج به تابه تی له بهر نهوه که به شی زۆری به سواری نسه پ لهو ده شته دا ده گه را. دوور نه بوو هه ر له م رۆژانه دا وه که وئ راوی بکه ن.

ئیدرس بهگ تاو تیک دوا ی نهوه ی له دتهاتییه کان جیا بووه وه سه رله نوئ گه راپه وه و له نسه په که ی دا به زی. بن پیللی وه سمانه زله ی گرت و گوئی:

"مام وه سمان وه ره نه ختیک هه تا ده ره وه ی ناوه دانی پیکه وه پیا سه بکه بین."

کاتیک له ناوایی وه ده رکه و تن، پرسی:

"مام وه سمان ده زانی نه من بۆچی هاتبوومه ئیره؟ به منیان گوت که حه مه دۆک هاتوه ته ئیره له مائی تویه. هاتم بی بینم. دیتنی وی به قازانجی هه ردو و کمانه."

وه سمانه زله بیری له وه ده کرده وه که چ وه لامیکی بداته وه. له دلئی خۆی دا ده ی گوت: "ئیستا که ناوما له کان خه به ری هاتنی حه مه دۆکیان پئی دا وه، ده بین پیاو تیکی باش و جیگای متمانه بی." که وای ده بی هه موو به سه رهاته که ی بۆ باس بکا.

له بن داریک دانیشتن و وهسمانه زله له سیری هتا پیوازی هممو شتیکی بو نیدریس بهگ گپراهه وه.

نیدریس بهگ وهختیک دهستی وی ماچ کردو خهریک بوو لپی دوور که ویتته وه گوتی: "مام وهسمان هیچ خهفت مهخۆ. نهمن نهوت بو ده بینمه وه." نه مجار سواری نه سپه که ی بوو و به ره وه دهشت پی پی پیه وه نا.

دهسه جی دوای رویشتنی نیدریس بهگ جهندرمه رژانه نیو ناوایی و هر که زانی بیان ماوه یه کی که مه نیدریس بهگ له دبی وه ده ره که وتوه، بی ماتل بوون وه دوای که وتن.

دوو رۆژ دواتر خه بهر هات که له قه لای ناناوارزا شه ریک له نیوان نیدریس بهگ و جهندرمه کان دا رووی داوه. شه ره که زۆر به رد ریژ ببوو. نیدریس بهگ هیئنده نازایانه و دلیرانه و بی په روا شه ری کرد بوو که جهندرمه کان تیک شکا بوون. نه مجار بوخوشی لای نیوه رۆیه به سواری نه سپ له ری دوور که وتبووه وه.

پاییز داها ت. گهرمای هتا و که می کرد. ناوه کانی نا کچاساز که وتنه قولته قولت و ههلقولن. سه دان گپه لوو که به ته ندووره زه نه وه ک دیوی نیو نه فسانه کان له بیابان دا ده ستیان کرد به سووران.

سه ر گۆلاوه که و ناسمانی نا کچاساز پر بوون له له ک له ک و ماسی خۆر که و شانه به سه ره و کۆتری کتوی و هه زاران بالنده ی کۆچه ری. هه وره کان له دوور، له جنوب له سه ر ده ریای مه رمه ره په له په له که وتنه سه ر یه ک. ره شه با هه لی کرد. دهسته دهسته به رازی کتوی قه له و و زه لام له کتوه کانه وه شوڤر بوونه وه پیئده شه کان به بره درتۆ به هپزه کانیان خاکی گهرمی نه وه ده شته یان کیتلا. کولله کان گه وره تر بوون. خاک، گیا و گۆژ، بالنده کان، جرو چانه وه ره هه موو شتیک ده ستیان به زه وو زۆیه کی بی پرانه وه کرد. خاکی ناناوارزا زیاتر گیانی هاته به رو زیندووتر بوو، که وته جو ش و خرۆش و هه موو شتیک دوو هیئنده و سی هیئنده زیاتر بوو "جالجالو که کان، داوی جالجالو که کان، می شه نگوینه کان، خه لئنی می شه نگوینه کان زیاتر و چند هیئنده بوون و خاکی ناناوارزا له جمو جۆل و جو شانی ژیا نیکی نوی دا که وته گرم و هوڤ.

نه و ساله به ره می کیتلگه کانی ناناوارزا زۆرو زه وه ند بوو. گهغه کان بالاپیاوتیک زیاتر هه ستان، له زۆری کیتلگه کان دا گهغه کان له بهر دانی زۆر که وتن. شووتی یه کان نه وه ند ه گه وه بوون که پیش نه و ساله ویتنه یان نه بینرا بوو. کاله که زه ردو درشت و گه یوه کان له بهر گهرما بوونی شیرنی هه نگوینه یان له هه لده ستا. ته نانه ت نه و که سانه ی زۆر دووریش به په نای بیستانی

کالڤه دا تئډه پېرین بۆنی قورسی کالڤکیان ده کرد که له ههواو خاک دا بلاو بېووه وه
 ماوه یه کی تهواو به نیشتیا بۆنیان به ههواوه ده کرد. په پوله سپو درشته پاییزی یه کان وه ک
 بالنده به ناسمان دا ده فرین. میرووله درشت و رهش و تیرو بریقه داره کان دهسته دهسته خه ریکی
 گه نم کیشانه وه بوون. به لآم ده نکه گه نه کان هینده گه وره بوون که به چند میرووله ده نکه
 گه فیکیان هه لده گرت، نهویش به زه حمت. که لاکي جانوه رتکی پیست رهق و نه خشینشیان
 به حوت ههشت میرووله به سر زهوی دا راده کیشا. داوی جالڤالوکه کان له میث و مه گز
 دا ون بېوو. جالڤالوکه قه لوه زگ زله کان خویان خزانده بووه سوچنک و له سر نهو سفره له
 پړان نه هاتوه چو بوونه خهوی همزم کردنه وه. سفره ی جالڤالوکه خهوتوه کان به رده وام میث
 و مه گزی داده باریه سهر داوی جالڤالوکه کان رۆژ به رۆژ قورستر ده بوو، میثه کان وه ک
 میوه ی گه یشتوی سهر لکه داره کان به خواره هه لاسرابوون و هیندی جار داوه کان نه ونده
 قورس ده بوون که نیو به نده که یان باده دراو ده درا. نهو جالڤالوکه کان یه داوه که یان له بهر بهر که ت
 و قورسی ده درا، خیراو به ته قه لایه کی سهر سوپه یته ر دووباره ده یان ته نیه وه به دیتنی نهو
 داره پر له خۆراکانه دووباره خهوتکی قولیان لئ ده که و ته وه.

لکه داره کان قورسای هیلانه ی میثه نگرینه کان یان بۆ هه لده ده گیرا. له نیو زی یه لئین و له
 نیو زهوی یه باتلاغی یه کانی نا کچاساز سهدان لکه دار که میثیان تیدا بوو، که و تېوونه سهر
 زهوی و گنده ل ده بوون. له نیو نهو کلۆره دارانه دا به میلیون میثه نگرینه که و تېوونه سهر یه ک،
 باله ترووسکه داره کان یان له سهر پشت خه واند بوو و به ته مه لئ و نه و زیان ده دا.

وه سمانه زله به ده دم دروینه ی گه فی رهش و رهقی چوکور او اوه که گوله پر دانه کانی شوږ بېوونه وه
 سهر زهوی، ده ی گوت: "ئهی ماشه للا" و ده سکه سواله ی بهر زه کرده وه هاواری ده کرد: "ئهی
 ماشه للا، له خوی به زیاد بی، نه مسال دهشت و ده پر ده بی له گه نم، به قوریانی خویه که ی بم..."
 وه سمانه زله دلی زۆر خۆش بوو، و تووشی هه ر که سیک و هه ر شتیکیش بووایه، بالدارو
 پئړۆ، مارو دوویشک و ناده میزاد نهو دلخۆشی یه ی پئ ده دا. ده توانین بلتین سهر انسه ری گوندی
 وایوایش له گه رمایی شادمانی یه کی لهو بابه ته دا ده ژیا.

هه رچند ژماره یه کی زۆر تووشی مالاریا بېوون، و دهسته دهسته میثووله یه کی زۆرو
 بی نه ژمار وه ک په لوه هه ور له گۆلاوه که ده هات بۆ ناوایی و شهوانه هه یچ کهس به ناسوده یی
 نه ده خوت، به لآم دیتهاتی یه کان رۆژ له رۆژ خۆش حال تر ده بوون و دئ یه که رهنگی شایی و
 زه ماوه ندی به خۆیه وه ده گرت. دیتهاتی یه کان به ده ماغ و پر ته قه لاد دل پر هیوا، ده غله کان یان

دەدرۆنەووە خەرمانیان دروست دەکرد. لەمیژ بوو رۆژگاری رهشی رابردوو، دزرانی نەسپەکانیان، گوللەبارانی شەوانەى ئاوەدانى و رهفتارى ناشیرنى قائمەقامیان لەبیر چوووبوو. بۆ جەنجەر پێویستییان بە نەسپ هەبوو. تەنانەت نەوەشیان لەبیر نەبوو کە نەمسال جەنجەرەکانیان بە چى وه گەر بجن.

عەلى سەفابەگیش لە خۆشیی بەرهکەت و زۆرۆهەندى بەرهەمى نەمسال خەرىک بوو شیت بێ. لەو نیتەدا تەنیا ئەو بوو کە دەپروانیه ئەو خاکە پر پیت و بەرهکەتەو ددانى لە چۆرەو دەبردن و مستى راست دەکردهووە دەىگوت: "ناخ تووتکە سەگینه! نا... خ لادىیىیە توخسەگینه، راوەست تا پیتان نیشان بەدم."

خەبەرێک کە نیدریس بەگ دابووی راست بوو. دیسان سەرۆکەللهى حەمەدۆک لە چیاکان پەیدا ببوو. هەموو رۆژى لە چیاکانەو دەنگوباسى تازە لەبارەى حەمەدۆکەو دەهات، و نەم دەنگوباسەش دەسبەجى و خیرا لە دێهاتى کوزانەو دەچوو دێهاتى جەیهان و لە جەیهانەو دەچوو بۆ دێهاتى عوسمانیەو قەدىرلى و لەوى را دەگەیشته "بوولاتک باخچە".

لە وایوای دەبارەى حەمەدۆک و هەرۆهە خان و ئاغاو جەندرمەکان گۆزانى خۆمالتیان ساز دەکردن کە مەزرا بە مەزراو زار بە زار دەگەران. ئەو گۆزانىیانەى لەبارەى حەمەدۆکەو ساز دەکران گەرم و پر لە ئافەرىن بوون و ئەوانەى بۆ خان و ئاغاو جەندرمەکان ساز دەکران تیکەل بە گالتەو گەپ و خۆهەلکیشان بوون...

لە دەشتى ئەفسانەى جۆراوجۆرى لەبارەى چیاکانەو بلاق دەبوونەو، ئەفسانەى جۆریەجۆرو باوەر پێنەکراو کە لەگەل نەقل و لیکدانەو رێک نەدەکەوتن: "عەرزو عاسمان پر لە جەندرمە بوو، دەستە دەستە رۆابوونە دێهات و کۆتستانەکانى تووروس. کون بە کون و بەرداو بەرد بە دواى حەمەدۆک دا دەگەران. بە هەزار دەردىسەر لە جیگایەک ئابلووقەیان دەداو حەمەد لە نیوان ئەو دیواره بنیادەمەى بە دەورى دا کیشرابوو، ناهومیدو بێدالە دەمایەو، بەلام هەموو جارێ ئەو دیوارهى دەبرى و خۆى نەجات دەدا."

رۆژتیکیان بەیانى خەبەر دەهات کە حەمەد لە جیگایەکى وەک "ئاواراسن" یان "ساوروون گزی" یان "بابى کیل" یان "قۆلجەداغ" گەمارۆ دراو. جووتیارانى ئاناوارزا بە دلەکوئەو دەست لە کار دەکیشنەووە چاوەرێن. نان و خەوو خواردنیان لەبیر چووئەووە هەر چاوەرۆانى خەبەرن. هەرچەند دەزانن خەبەرى سەرکەوتنى حەمەدیان پێدەگا، بەلام بەو حالەش خەو لە چاویان ناکەوێ.

كەس نە دە زانی خەبەرى نابلووقە درانی ھەمدە كۆ دە ھەتتە و كۆ بلاوی دە كاتەوہ پاشان خەبەرى دەربازبونی چۆن و بە ھۆی كۆتە دە گاو لە چو كورواوا بلاو دە ھەتتەوہ. خەلكەكە ھەردوو خەبەریان بە پاكی و دلئەفەییەوہ وەر دە گرت.

كەس تەنە دە گەشت دەنگوباسی ھەمدە كام سەفەری و كام رەییوار، كام مندال و كامە ژن گۆرەوہ تەوہ، یان لە كوێ را ھاتوہ. لە جێ دا ھەر بە فەكریان دا نە دە ھات لەو بارەوہوہ بكوێنەوہ. گەنگ ئەوہ بوو لە جێوہ كەوہ خەبەریك بەی، نەتتە لە ھەر سەرچاوەیەك و بە ھەر جۆریك دەبێ با بەی، كەس ئەمە ی پێ گەنگ نەبوو. گەنگ ئەوہ بوو گوند لە دەنگوباسی ھەمدە دۆك بەتال نەبێ. نەتتە ئەم خەبەرە چ جۆرە خەبەریكە، گەنگ نەبوو. بۆ وێنە:

ھەمدە خەریك بوو لە چیاوہ وەسەر دە كەوت. جەندەرمەكان بە داوایەوہ بوون. ژمارەیان یەكجار زۆر بوو... لەبەر جەندەرمە دەرزیت ھەلاویشتبا نە دە كەوتە سەر زەوی. ژمارە یەك خەلكی دێھاتیسیان لە گەل بوون، ژمارە یەك دێھاتی كەرو نەفام كە یاخا لە ھەردوو چاوان كوێر بن و ھە جەخیان كوێر بێتەوہ... ناخ نەفامینە ئێوہ چیتان بەسەر ھەمدە دۆكەوہ داوہ؟ ھەو وە لاغی دە بێ مەشك، لادینی دە كەرو نەفام، ئەو چ خەراپە یەكی دە رەھەق بە ئێوہ كەردوہ؟ داوینی چیاكەیان گرتبوو، كۆتە كەیان لە ھەر چوار لاوہ گەمارۆ داو، بە داوی ھەمدە دا دە گەران. ھەمدەیش لە ترسی گیانی خۆی رای كەردبوو. رینگای دەربازبونی نەبوو. باشە ئەوہ دامان نا ھەمدە تا لووتكە ی چیاش رۆشت، ئەو داوایە چی. خۆ ناتوانی لەوێ را وەك بەلندە ھەل فەری...

یاوەر فارووق بە پێكە نینەوہ لە پشتمەوہ را بانگی دە كەرد: "زۆرمان نە ماوہ ھەمدە دۆك. شتیکی وامان نە ماوہ، نەمە ئەو لە ژێلا دین. پاش لووتكە ی چیاوہ كە دە جیە كوێ؟ دەت گەرم، پەتتەك لە مل دە خەم و دێ بە دێ دەت گۆرەم. وەك مەھوون ھەلت دە پەرتنم. دێھاتی یەكانیش پێ دە كەنن. ناخ دێھاتی یەكان ئێوہ بۆ؟ ئێوہ چ ژەھرە ماریكتانە؟ ھەمدە پەیتا پەیتا ئارەقی دە رشت و ھەل دەنگووت. نەتتە لەسەر لووتكە ی چیا لە پشت گابەردێك دامەزراو، تەقە ی دە كەرد. ھەمدە لە سەرەوہ بوو، جەندەرمەكان لە خوارێ. تەقەو لێكدان دوو رۆژ دوو شەو درێژە ی كێشا. ھەمدە بەستە زمان سێ رۆژ بوو پارووە نائێك لە گەرووی نە چوو بووہ خوار، زۆری برسی بوو، بەلام لە ترسی گیانی زگی لەبەر چوو بووہوہ. ھەمدە نە تەقەنگی لە جەندەرمەكان دە داو نە تەقە ی لە دێھاتی یەكان دە كەرد. نا...خ ناخ! خۆزگە سەرو گوللە ی لەسەر دلی ئەو دێھاتی یە بێ قیمەتانە دە دا، ناخ لە دەستی ئەو دێھاتی یە نزم و بێ ناموسانە... داوایە فیشەكە كانی ھەمدە تەواو

دهبوون. ئیستا نه فیشهکی پی بوو، نه تهقه مهنی. بهستزمانه به تاقی تهیا چیی له گهڼ ئه هه موو بنیاده مه پی ده کرا؟ له نه کاو فکرئیکی به دلّ داهاات. دهستی کرد به خلز کردنه وهی بهرده کان، چما رنگایه کی دیکه ی هه بوو؟ هه بهردئیک بهردئیکی دیکه شی له گهڼ خۆی جاله ده کرده وه. نه م بهرد ئه و بهردو ئه ویان یه کی دیکه... له سه ر چیا و له داوئنه کان قیامه تیک بهرپا بوو. ئیدی هه بهرد بوون که یه که له دوا ی یه که له سه ری را تاویر ده بوونه وه. جه ندرمه و دئیهاتی به کان یه کی دوو لاقیان بوون، دووی دیکه شیان پیوه قهرز کردن و هه لاتن... هه لاتنئیک بۆ ئیستا نه پی بۆ کهنگی باشه؟ وهختیک پشوویان دا که له داوئنی چیا به که بهر بیوونه وه. نه م بهرد ئه و بهردی جاله کرده وه و ئه ویش یه کی دیکه... جه ندرمه و دئیهاتی به کان یه کی شیان نه بوو بریندار نه بووی. ناخ له دهست ئه و دئیهاتی به نه فامانه، نۆخه ی دلّم دا مرد. به کورتی عهرزو عاسمان بیوون به یه که. دهنگئیکی وه که هه وره تریشه که له ولاتی گهرا. شه وئیکی تهوا و لافاری بهردان له و کیه ورا به ره و خوار وه ری کهوت."

له نیوان همه دو جه ندرمه کان دا ده بیته تهقه. همه د دیسان ده که ویتته تهنگانه وه. به لام سه ره بچام نه لقه ی گه مارۆ ده شکینن. لای به یانی بوو، خه ریک بوو تاو بکه وی. همه د به غاردان رای ده کردو جه ندرمه کانیش به دوا یه وه بوون. هه تاو کهوت. همه د به کویره ری یه که دا ده ریشت، تووشی پیره ژنیک بوو... ژنه که باراشی بر دیبوه ناشی که نه وه کانی لیتی بکه ن. له ناشی را ده هاته وه که جه ندرمه کان ولاغه که ییان کوشت... که لاک ی ولاغه که له لایه که که وتبوو و جه واله نارده کان له لایه که. پیریژن دهستی له بن ههنگلی نابوون و به خه مناک ی له سه ر که لاک ی ولاغه که ی دانیشتبوو. به همه دی گوت: "نه گه ر ده ته وی ناوم بزانی، ناوم زینه به، نه گه ر پیته خۆشه بزانی خه لکی کویم، له و گونده ی رو به پروتان ده ژیم. پینج نه وه ی هه تیوم هه ن. ولاغم له دروسی به که مان خواسته وه، باراشم هیتنا لیم کرد، له گه رانه وه دا بووم که جه ندرمه کان تفهنگیان له ولاغه که م داو کوشتیان. بۆچی کوشتیان؟ نازا ئم. تووشی رۆژه شی بووم. به چ روویه که وه بچمه وه ناوایی؟ جوابی دروسی به که مان چ بده مه وه؟ منداله کان له مالتی برسی و تینوو چاوه ری ئن. ئه ی سه رۆکی دزه کان بیکه پیاوه تی مه م کوژه. جه ندرمه کان ولاغه که میان کوشت، دزه که شیان ده یه وی خۆم بکوژی. کورم پیاوه تی بکه و مه م کوژه."

هممهده جهورالنه ناردهكان له كۆلئى دهئى و دهئى:

همسته دايه، همسته برؤين. پارهى خاورهئى ولاغكه من دهئىدهم."

پيرئون همه تاوه نا تاوئىك دهستى هممهدى دهگرت و دهئىپرسى: "ئهتۆ جندؤكهئى يان نادهمىزادى، نهكا همزهزتهئى خدر بى." هممهده له حالئىك دا لهبن ئهه كۆله قورسه دا چهمابووهوه، رىنگاى دهبرى و ئهه جهندرمانهش كه بهدوايهوه بوون تهقهئىان لىدهكرد.

پيرئون تىگهئىشت ئهه كهسهئى جهندرمهكان دواى كهوتوون و تهقهئى لىدهكهئى، دهئى نهه پياوه بى. همه كه له مهسهلهكه حالئى دهئى له سهروسنگى خۆئى دهءاو دهئى: "جهواله ناردهكان فرئى ده بهقورىانت بم كورئى خۆم. چهتهئى خۆم جهوالهكان فرئى دهه ههئى. ئىستا جهندرمهكان تۆش وهك ولاغكهئى من دهكوژن. مندالهكانم هيجيان لىنايه، له برسان نامرن... كوربه جوانهكههم، چهته دلپاكهكههم، خۆت بو من به كوشت مهده، ههئى!"

بهلام هممهده گوى ناداته قسهكانى دايهپيرهه ههرچهئى لهبن جهواله ناردهكان دا پشتى چهمابوو ههتا نىو ناوهءانى دهچئى و پارهى خاورهئى ولاغكهش دهءا. خهلكى دىهاتى كىتوپارهئى دهئىناسن، دهئىگرن كه تهسلىمى حكوممهئى بكهن. هممهديش تفيئىكان له روو دهكوتئى و دهئى: "تف له رووتان تووتكهسهگينه! چ خىرئىكتان له حكوممهت ديوه كه دهءانهوى منى بدهنه دهست؟ تف له رووتان." به كورتهئى ههرچى دىته سهه زارى به دىهاتىيهكانى دهئى. دىهاتىيهكانىش پهئىوان بدهنهوه، بهخۆءا دهسكىئنهوه. هممهديش لىئىان زوير دهئى و تهءانهه پارووه نانئىكيشيان له كن ناخوا، دهءوا."

هممهدهك پياوئىك بوو قارهءان، هئىدى و لهسهههخۆ قسهئى دهكرد. بهلام وهختى قسهكردن سههئى دادهخست و تهءاشاى روخسارى كهسى نهءهكرد. كه قسهئى دهكرد، وهك كچان سوور ههئىدهگهءا. كه لهدووورهه تهءاشات دهكرد وهك كىتو به سام بوو. ناگرئى له چاوان دهبارئى. بهلام كه نىزىكى دهبوويهوه بىچم و قهءافهئى مندالانى ههبوو، دياره وهختئىك كه نارام دهبوو. له كاتى تووره بوون دا سووى سههئى وهك نهشتهه راست دهبوونهوه. سووى لهشيشئى دهبوونه نهشتهه. وهختئىك تووره دهبوو، نهگهه له نىزىكيشهوه بت دىبايه، قهءافهئى زهلام و بهسام بوو. زۆر وهخت خهفهت داىدهگرت. دياره جاروبارىش خۆشحال دهءاته بهرچاو. شتىكى دى "گولله

کاری لى نەدە کرد. گوللە بەندو نوشتەى چاوەزارى پى بوو، تەلەسى پى بوو. نووکی چەقۆ کاری لە لەشى نەدە کرد، ناگر نەى دەسوتاندو ناو نەى دەخنکاند. وەختیک عەبەدى خانى کوشت چوو نىو ناوایی و خەلکە کەى کۆ کردەو بەردنى بۆ خار دەشت. لەنىو درووە لانه کە ناگرى کى کردەو، هیتىدى کىرتیک. پاشان راست چوو لە نىو نەدى ناوڕە کە دانىشت. ئەوانەى چاویان لى ببوو دەیان گوت: "ئىتمە بەم دوو چاوەى خۆمان دىتمان، نەگەر درۆ بکەین خوايە هەردوو چاومان دەرتۆقى و بکەوێتە بەر پىمان." دەیان گوت: "ئەنیا يەك جىگای لەشى هەيە کە گوللە کاری لى بکا، ئەویش چاویەتى، ديارە ئەویش وەختیک کە چاوی هەلێنایی، لەو کاتەدا هەم ناگر دەى سوتىنى، هەم چەقۆى تى رۆ دەچى و هەم گوللە کاری لى دەکا."

"دەبى چارەيەك بۆ چاوی حەمەد بدۆزىنەو."

"هيج چارەيەك نىە. وەختیک تەفەنگ داوى خۆ ناتوانى چار لىك نى. چما دەتوانى بە چاوی نووقاوەو سىرە بگرى؟"

"چارەيەك بۆ چاوەکانى حەمەد."

"باشە وامان دانا چاويلکەى لەچاو کرد، بە گوللەيەك دەشکى و وردوخاش دەبى."

"چارەيەك بۆ چاوەکانى حەمەد."

"ئەودەم نىدى کەسى پى ناوێرى. لەگەل لەشکرىکىش بەشەر بى هەموویان قەلت و بر دەکا."

"چارەيەك بۆ چاوەکانى حەمەد."

"ئەودەم نىدى ناچىتە نىو سەنگەرىش... راستەرى بەر بە لەشکرىک دەگرى، خۆى بەنىو لەشکرىک دا دەکاو دەیان داتە بەر دەسپێژ. ئەوانىش گىژو وىژ دەبن. ئەو گوللانەى لى دەدرىن کلوو کلوو وەك لۆکەى کراوەو هەل دەوهرنە سەر زەوى."

"چارەيەك بۆ چاوەکانى حەمەد."

"ئەو ئەسپانەش کە حەمەد سوارىان دەبى، گوللە کارىان لى ناکا لەچاوانىان نەبى. رۆژىکيان سوارى ئەسپىکى خەنىى عەرەبى دەبى. وەك سەول و سنۆبەر، راست لەسەر پشتى ئەسپە کە لە پىش لەشکرىک رادەوەستى و يارى بە ئەسپە کەى دەکا. لەشکرىيەکان، فەرماندەرەکان و فەرمانبەرەکان هەمووان سەريان سوپ دەمىنى، تەنانەت پەرى و جندۆکەش کە بە چاوا نايىنرىن، سەريان سوپ مابوو. هەتاو لە ئەسپە کەى دابوو... ئەو خۆرەتاوہى هەل دى، ئەو گولەى دەپشکوى و ئەو بارانە کە دەبارى، ئەوانىش سەريان لە کاری ئەم کورە سوپ ماوہ."

"چاره يەك بۆ چاۋەكانى ھەمدە."
"بەزەبى بە ھەموو كەس دا دى. تەنانت لەو كەسانەش كە ويستوويانە بى كۆژن،
دەبوورئ."

"سواری نەسپە خەنەبىيە جوانەكەى دەبى و كىتو بە كىتو ھەل دەفرئ."
"چاره يەك بۆ چاۋەكانى ھەمدە."
"مووھ بادراۋەكانى دەكەونە سەر نىچاۋانى. كاكۆلە رەشەكانى دەداتە دەم با، چاۋە
زلەكانى ۋەك چاۋى جوانوۋى سى برى ەمرەبى رەش و زل و خەماوين..."
"چاره يەك بۆ چاۋەكانى ھەمدە."

"ھەمىشە شەھىنىك لە ژورور سەرى زۆر بەرز دەفرئ. ھەمدە ھەر كاتىك نەو شەھىنە
دەبىنى خۆشحال دەبى، دەزانئ كە ھەتا نەو شەھىنە بەسەر سەرىوھە بفرئ ھىچ گياندارىك
ناتوانئ ۋەزەندى بى بگەيەنئ."

"رۆژتىكىان زۆر كەوتبۇوھ تەنگانەوھ، فېشەكى لى پرابوون و جەندرمەش گەمارۆيان دابوو.
جەبارى دۆستىشى لەگەلئ بوو. جەبار گوتبۇوى: "برالە، كارمان كراوھ، دەمان گرن، ۋەرە با
تەسلىم بىن." ھەمدە سەرى ھەل پرىبوو، دىتبۇوى كە لە ژورور سەرى، لە پەپەرۆچكەى ناسمانئ
شەھىنەكەى چەرخان دەدا. گوتبۇوى: "جەبار، ۋەرە پشت منەوھ، نەمن بەكە لەمپەرى خۆت،
ھىچمان بەسەر ناھە" و نەجاتىشيان دەبى. ھەتا نەو شەھىنەى لە ژورور سەرى ھىچى بەسەر
نايو چاۋەزار ناى گرىئ. تەلەسەكەى نەو شەھىنەى كە ھەمىشە لە ژورور سەرىتەى."
ناخ چارە يەك بۆ چاۋەكانى ھەمدە ھەبايە نا... خ چارە يەك..."

ھەمدە پىاۋىكى ناۋايە:

منداڵەكە لە خەو دابوو. تازە خەوى لى كەوتبۇو. چراكانى شارۆچكە كووزابوونەوھ. لە
گەرەكىكى دورور يەك دوو سەگ دەوەرپىن. دەنگى فېكەى شەوگەرەكان دەبىسترا. ھەمدە لە
شەش مانگ لەمەوبەرەوھ لەم شارۆچكەيە، لەژىرخانەكەى مالى "شەمسى بەگ" دا خۆى
خەشار دابوو. مستەفا برازاي ھەتىۋى شەمسى بەگ كە تەمەنى ھەشت سال بوو، بىن نەوھى
كەس پىنزانئ ناوو خواردن و ھەموو پىۋىستىيەكانى دىكەى ھەمدەى جوور دەكردو بۆى

دەبرد. نایب جەباریش لەگەڵ حەمەد بوو. مستەفا هەم خواردنی بۆ دەبردن و هەم رووداوەکانی دەری و هەرچی لە دەری دیتبووی و بیستبووی موو بە موو بۆی باس دەکردن و خەبەری پێ دەدان. ئەم سێ کەسە زۆر نۆگری یەکتەر ببوون. منداڵەکە لەخەو داو، حەمەد وەخەبەری هیتناو گوتی:

— خواخافیز مستەفا...

منداڵەکە خۆی پتووە هەلئاسی. حەمەد لێی پرسی:

— مستەفا، ئەگەر هاتمەوێت چت بۆ بێنم؟

مستەفا هەمیشە پێخواس بوو. هەمیشە خەونی بە جووتیک کەوشی سووری دەست درووی ماراشووە دەدی. منداڵەکانی هاوتەمەنی هەمیشە لەو کەوشانەیان لەپێ دەکرد.

— مستەفا، ئەگەر هاتمەوێت چت بۆ بێنم؟

ئەگەر مستەفا هیندە خەوالوو نەبووایە شتیکی لە حەمەد داوا نەدەکرد. بە وەزعیەکەوێ وەک ئەوێ خەونی خۆی بۆ بگێڕیتەوێ گوتی:

— مام حەمەد، جووتیک کەوشی ماراشی وەک کلۆکی سوورم بۆ بێنە...

دوو بارە خەوتەوێ.

حەمەد رووی کردە چیاو بەندەنان. تووشی زۆر شەپان بوو. زۆر کارەساتی بەسەر هاتن. برسیەتی و تینووەتی چاشت، نەخۆش بوو، راویان ناو رای کرد، بەلام ئەو کەوشانە مستەفا لێی داوا کردبوون، لەبیری نەچووێ. ئەو نەیدەتوانی بە کەسی دیکە دا رابستێ، چارەبەکی نەبوو جگە لەوێ بۆخۆی بچێ و لە راستە بازارێ ماراش کەوشەکان بکێ. بۆ کێنی کەوشەکان لە چیاکانی "بریت" را چوو بۆ ماراش. کەوشەکانی کێ و گەپایەوێ. حەمەد چەند مانگ ئەو کەوشانە وەک ئەمانەتیکی پێوێ لەگەڵ خۆی بردە ئەم لاو ئەولا. بەلێ! حەمەد پیاویکی وایە.

هەتا رۆژێکیان جەندرمە وەدوای کەوتن. لە "کرك سوو" گەمارۆ درا. حەمەد رای کرد بۆ "تاواراسین". جەباریشی لەگەڵ بوو لەگەڵ یاغیەکی زۆر پێر کە پێیان دەگوت نایب رەجەب. لەتاواراسین دیسان گەمارۆ دران. دەستێ حەمەدۆک شۆر بوونەوێ بۆ لای چوکوراواو چوونە ناکارجا.

حەمەد لە ناکارجا لە مالتێ خانەخوێیەکیان "دۆران حەسەن" هەردوو پێی کردە کەوشیکەوێ گوتی:

"نەمن نەمشەو دەچمە شارو دەگەریمەوہ."

دۆران حەسەن گوتی:

— ناکرێ یاغی! نەگەر ببیە مارو بخزی، ببیە بالتندەو بفری دیسان ناکرێ بچیە شار... شار
هەتا بینەقاقەمی پڕ لە جەندرمەییە. دوینی دەستەییەك جەندرمەمی گەرۆکیشی بۆ هاتوہ. دەرو
ژووری شار پڕە لە جەندرمە. بالتندە ناتوانی بال لیتك دا. تەنانت سیتیەریکی چووکیش ببینن
تەقەمی لی دەکەن.

— نەمشەو دەچمە شار.

نایب رەجەب نەپاندی:

"هەتیوہ نەقامە، گوتی لی بێ بزانی نەم پیاوہ دەلی چی... چا نەتۆ میشتک نیە؟

— دەبی بچمە شار.

— دوینی شەو دوو پیاوی سەفەری چوونە شار، هەردووکیان کەوتوونە بەر گوللەو کورژاوان.
نەم جەندرمەمانە زۆر توندن، هیشتا نارەقی ریگیان لی وشک نەببووہ دەستەمی شازدە کەسیی
"حاجی وەسمان" یان قەلاچۆ کرد.

نایب رەجەب دووبارە گۆراندی:

— کورە! نەمشەو کەس ناتوانی بچیتە شار، کەسیتیکی پتی بگاتە وئ بە زیندوویی
ناگەریتەوہ.

— رەنگە بە ساغی نەییەمەوہ، بەلام دەچم.

زۆریان کیشە کرد، بەلام حەمەد نەییست. خۆی پۆشتە کردەوہ، چەکی لە خۆی داو بەو
شەوہ رۆیشت بۆ شار. چوہ نیتو شار. شار لە بیدەنگیی گۆرستان دا بوو. لەو بیدەنگییە
قورسە زۆر ترسا. مستەفا لەخەودا بوو. دلێ نەهات وەخەبەری بیینی. کەوشەکانی لە پشت
سەری دانان و ماچی کردو گەپایەوہ.

"بەلی حەمەد پیاویکی وایە."

وہختیک حەمەد گەپایەوہ لە خوارەوہی ناکارجا جەندرمە ریپان پینگرت. شەریکی قورس
دەستی پین کرد. نایب رەجەب هەر لەوئ بریندار بوو. یەك بین جیتیوی بە حەمەد دەدا. جەندرمەکان
وہدوایان کەوتن و لە ناکارجاوہ هەتا چوکورواو راویان نان. لە ناکچاساز دا خۆیان شاردەوہ. حەمەد
لەوئ تووشی لەرزو تا بوو. نایب رەجەب زۆری جیتیوی پین دا. جەباریش لەرزو تایی گرت، لەبەر هەتاو
لە کاتیك دا لە سەرمان هەلەلەرزوی لەسەر زەوی تلی دەدا. برینی ملی نایب رەجەب بەرە بەرە

هل مساور نهستورر بوو ههتا به نهاندازهی مووره دارینکی لی هات. نایب رهجهب نهی ده توانی ملی
ببزیوی. نایب رهجهب هرچی کهوش و مستهفاو همهد له دنیا دا هیه دهی دایه بهر جتیو و
همه دیش هر پی ده کهنی. پاشان نایب رهجهب مرد. نایب رهجهب بیان له خاکی ناکچاساز دا ناشت.
همه د بۆ مردنی نایب رهجهب زوری خهفت خوار دو گریا.

"به لئی همه د نهو پیاوه یه."

علی سه فا، نیدریس به گی بانگ کردو پیتی گوت:

"تکایه کم لیت هیه. دیسان سه روگویتلاکی همه دۆک ده رکه وتوه ته وه.

نیدریس به گ گوتی: "دهی باشه."

— مه بهستم شتیکی دیکه یه. هر که سه روگویتلاکی وی له چیاکان پهیدا بوو،
دیهاتییه کانی نیره بازه له به کلکی خویان ده کهن و بایان ره گوئیان ده که وی. دیهاتییه کانی بهر
پشت نهستورن... ههتا نهو له نیو نهچی ناسوده یی جان نیه. نه ته تو نه نهن و نه هیچ
که سی دیکه. نیدریس به گ براله! با بن پیچ و په نا پیته بلیم، نهو دیهاتییه نهو کردو ونیه
که لالا. به دردی عهبدی خان دهی گوت نهو ته توتکله شووتی وه بیر نهو ولاغانه دیتته وه.
همه دۆک بۆ خوی هیچ نیه، نهو بهد به خته هه ژاره که میتک زالم و ترسه نۆک و نه ختیگ خوی
خوره. دیهاتییه کانی لیتی ده ترسن و په نای ده دن. دلخوشی خویان بهو ده ده نه وه. ده یانه وی له
پیش چاوی مسته فا که مال پاشا بیکهن به شتیگ.

لهو کاته وه که همه دۆک له چیاکان بینرابوو، علی سه فابه گ نهی ده ویرا وه در که وی.
وه ختیکیش وه در ده کهوت شمش پارته زهری چه کدار، به ده وریه وه بوون. له ترسان خهریک
بوو زراوی بهچی. ترسی همه دۆک له خه ویش دا بهری نه ده دا. له ترسی گیانی خوی
جینگلی ده دان و ریگا چاره یه کی نه ده دۆزیه وه. برووسکه له دوا ی برووسکه بۆ نه نکهری
لی ده دا: "فریا کهون. همه دۆک له چیا ی بینراوه. گیان و مالمان له مه ترسی که وتوه،
فریامان کهون. فوجیتک یان ده سته یه ک، یان له شکریتک یان... سه ربازیکی زور بنیرن.
همه رو جووتیاره کانی چوکورواوا پشتیوانی نهون. نه مان، زوو کۆمه گمان بۆ بنیرن. سه ری
ماره که ههتا گه وره نه بووه به بهرد پان بکه نه وه. نهوانه وه ک میرووله وان، نه گهر راپه رن
نیدی کهس باشاریان ناکا. به هاوارمان بگهن!"

فرمانی دابوو له پیش همه روو ده رگا و په نجه ره کانی مالتی ته لیسه خیز هل چنن.
چه کداره کانی شه وی تا به یانی له بهر ده رکی مالتی تیشکیان ده دا. بهو حاله ش خه نه ده چوه

چاوی عەلی سەفابەگ و ھەتا بەیانی لە ترسی گیانی خۆی بیری لە چارەبەك دەکردەوہ. "ھەمدی خۆم، شەھینەكە، شیرە نازاوە بە جەرگەكەم."

ھەموو كەس دەلێن سەرەنجام ئەم پیاوہ لە ترسان خۆی دەخنکێنێ.

... ئەدی ئیدریس بەگ! ھەموو ناغاگانێ چوگورواوا، خاوەن زەویبەگان، خاوەن دئیەگان و خاوەن شارۆچكەگان ھەموومان كۆبووینەوہ، بە تێكرا گەیشتینە ئەم ناکامە كە بریارمان دا نەگەر ئەتۆ ھەمدەدۆكمان بۆ بكوژی ھەموومان پێكەوہ بچین ھەقی تۆ لە عارف صائم بەگ وەرگرینەوہ. ھەرچۆنێك بێ ئەتۆش خانیكی. تەنیا خواپە كە لە قەرارتێك دەمیتێ و پلەو پایەیی نایەتە خواری. ھەرینا دیت ئەم لەعەنەتییە رەعیەتەكانی تۆشی ھەلگێرپایەوہ. لە چوگورواوا تەنیا یەك كەس ھەبێ كە دەرەقەتی بێ، ئەویش ئەتۆی. ئەگەر ھەمدی بكوژی، ھەموو خان و ناغاگانێ چوگورواوا تەنانەت ھكۆمەتیش لە منەتت دەرنانچن. ھەر دویتێ عەصمت پاشا گوتووێ دەبێ سەری ئەم مارە پان بكریتەوہ. وەختێك عەصمت پاشا بیسی كە ئەتۆ ھەمدەدۆك كۆشتوہ، چیت بۆ ناك! ئێمەش پشەتت دەگرین. ھەمدە بنیادەمیتێ زۆر نزم و خەراپە. ئەگەر ئەو شتانەیی لەشار لەبارەیی دا باس دەكەن بیسی... ئەگەر بزانی ئەو كاری چۆنی كردوہ! بنیادەم لە داخی كارەكانی وی مووی لەشی دەبنە نەشتەر.

"ھا ئیدریسی كافرا! نەكەیی ھەمدەدۆكي بكوژی. ئەتۆش بۆخۆت یەكینکی وەك ئەو. بەزەبیت پێیدا بێ!"

– پروانە ئیدریس بەگ، كوشتنی ھەمدەدۆك بۆ تۆ دەرفەتێكە. ئەگەر لە دەست خۆتی بەدی تازه لە دەستی ھكۆمەت رزگار نابێ.

– سەفابەگ دەبێ فكري لێبكەمەوہ.

– كوشتنی ھەمدەدۆك بۆ تۆ وەك ناو خواردنەوہ وابێ.

– سەفابەگ، دەبێ بیری لێبكەمەوہ.

– دەزانی كوشتنی ھەمدەدۆك یانی چی؟ ھەر كەس بێكوژی، دەبیتە قارەمانێك.

– دیسانیش رێگا بە نەختێك بیری لێبكەمەوہ.

– پروانە ئیدریس بەگ، وەزعی تۆش زۆر باش نیە. ئەتۆ چارەنووست بە موویەكەوہ بەندە.

– سەفابەگ، دەبێ بیری لێبكەمەوہ.

ئیدریس بەگ فكري كردوہ، لەمیشكی خۆی دا ھینای و بردی، لێی كۆلیەوہو سەرەنجام گەیشتە ئەم ناکامە كە: سەری خۆی یان سەری ھەمدەدۆك.

نه گهر همه دؤكى نه كوژئ، ژيان لهم ده شتهى بؤ ناگوئجئ. به لام نه گهر همه دؤكى بكوژئ...
ژيانى له جاران باشر ده بئ. همه مندالتيكى ساكارو ساويلكهيه، كوشتنى زؤر دؤوار نيه.

– نيدريس بهگ، بيرت لئ كرده وه؟

– نه رئ.

– كهنگئ ده چيه كئوپاره؟

– ههر نه مشهور

تاواراسى بنهوشيهو رهنگان ده گوژئ. تاواراسى له چند دؤلى قول پئك هاتوه، چند دؤلى قول و شوړه كات... لهم دؤلانه دا جگه له گولاله سووره گولتيكى ديكه ناروئ. خاكى ههر دؤلتيك رهنگى تايببت به خؤى هميه "سهوز، زهر، سهوزى توند، خاكى به هئندنيك هئلى باريكى سوور، يان په له پهلئى گهروهى شينهوه. توركمه نه كان نم گلانه ده بن بؤ رهنگ كردن. له تاواراسى هئندنيك گولئى پر نهخش و نيگارش همن. نه مجار تاواراسى ناوو ههواى كوئستانيشى نيه، له وئ ههوا زؤر گهرمه و شاخه سووره هسته مه كانى له بهر تيشكى خؤر وهك گرئ ناگر سوور ده بنهوه و ههله ده بن. شاخى نووك تيژو درئ همن. كونده سووره چاوزله كانى له گهله شاخه كان ليك ناكريتهوه.

همه دؤ نيدريس بهگ له دؤلتيكى پر شاخ و بهردى تاواراسى چاويان پئك كهوت. له پشت همه ده وه سئ كهس له هاورئ به كانى له بن بهردنيك ده ست له سهر په لاپيتكه وريا بوون. همه دؤ زؤر باش ده زانى كه نيدريس بهگ به چ نيازو مه به ستنيك هاتوه ته لاي. ده زانى به نيازو پاش كوشتنى، سهره كهى بؤ عدلى سه فابهگ بهر يتتهوه.

بئ نه وهى ده ست له نئو ده ستى يه كتر نئين رووبه رووى يه كتر دانيشتن، همه دؤ، نيدريس بهگى زؤر بهردل كهوت و له دلئ خؤى دا گوتئ: "چند پياوئيكى ههلكه وتوويه، وهك مندالان ساكارو ساويلكهيه. چؤن توانيوه تئ تا نئستا له و كئوانه ههله بكا. نم جؤره كه سانه سئ چوار روژ زياتر له كئو و بنده ننان ناميننهوه، ده كوژرين."

همه دؤ موو به موو ناگاي له و به لايانه هه بوو كه به سهر نيدريس بهگ هاتبوون. بهزه بئ پئدا ده هات، به لام نه ده كرا كه سيك كه هاتوه بئ كوژئ، بيه خشئ. چار ناچار ده بوو بئ كوژئ.

چاوه خه ماوییه کانی همه د خه ماوی تر دیار بوون. ده ستیان به قسه کرد. همه د له نیدریس به گی پرسی که مبهستی له م چاوپیکه وتنه چیه، به لام نیدریس به گ نهی توانی وه لامیکی وا بداتهو که همه د باوه ری پی بکا:

"لیتیره تی ده پهریم، گوم با سرینکی همه د وکیش بدهم، بزائم چون پیاویتکه، نه منیش بی بینم."

همه د له وه هموو ساویلکه بی و دست و پی سپیلکه بییه سهری سورما بوو. له باره ی یاغییه تی له وه دشت و کتوانه دا قسه یان کرد. نیدریس به گ زوری قسه نه ده کرد. جاروبار چند وشه یه کی بدهم دا ده هاتن. جار له جار زیاتر دهستی ده لهرزین. پاشان رهنگی لیوانی په ری و نه مجار رهنگی روخساریشی سپی سپی بوو.

"نهو شهینه ی له ناسمان دا ده گه را وه ک بریسکه ده هاته خواری وه ختیک به نه ندازه ی بالاپیاریک له شاخه کان نیزیک ده که وتیره دووباره هر بهو چوست و چالاکییه ده گه رایه وه ده چوه وه عمویقی عاسمان. شهین په یتا په یتا نه وهی دوویات ده کرده وه له نیوان عاسمان و شاخه کان دا ده هات و ده چوو. هرکاتیک مه ترسی زوری هه ره شه له همه د ده کرد شهینه که به م جوړه وه شیتان تووره ده بوو.

همه د بی ده نگ بوو. به لام نیدریس به گ ناگای له وهش نه بوو. ماسوولکه کانی سهر گونای راستی هه لیان داویشته. به خوی نه وه ستا، دهسته کانی هه تا قوئی لهرزین. لاقیشی به توندی ده ستیان کرد به لهرزین، لاقی راستی به جوړیک ده لهرزی ده ت گوت نیازی هیه به ری. همه د چاوی بریبوه نهو پیاره که به رامبه ری دانیشتبوو، ده لهرزی و ماسوولکه کانی هه لیان داویشته، تماشای ده کردو چاوه پروانی سهره نجامی کاره که بوو. له نه کاو دیتی کابرا نارام بووه وه، لهرزینی نه ندامه کانی راوستاو به ره به ره خوین زایه وه روخساری.

"شهینه کهش له ناسمان دا بالی لیک کرد بوونه وه به خه یالی ناسووده وه خوی دابروه بهر بای شه مال و ده سووراو سیبهره ره شه چوکه له که ی به حال و بال له سهر شاخان دیار بوو."

نیدریس به گ سهری هه لپری. له همه دوه راماو ماوه یه کی زور تماشای کرد. پاشان له نه کاو هه ستا. همه دیش له جیتی خوی هه ستا. نیدریس به گ خه غه ره که ی هه لکیشاو ده سه جی قامکی شاده ی خوی بریندار کرد. نه مجار دهستی همه دیشی گرت و قامکی ویشی له خوین هیتا. همه د پی که نی. نیدریس نهو خوینه ی لسته وه که له برینه که ی همه د

ھاتبوو. پاشان قامكە خوتناوۋىيەكەى خۇى بۆ لاي ھەمدە راداشت. ھەمدەدش زمانى لە قامكە خوتناوۋىيەكەى وى دا.

ئىدرىس بەگ بە ساكارى و ساويلكەبى مىندالتيكى خوتن گەرم ھەمدەدى لە باوھش گرت و گوتى:
"برالە، ئەمن ھاتبووم تۆ بكوژم. بەلام ئىستا بە خوتن پەيمانى براپەتيمان بەست."
ھەمدە گوتى:

"ئەمن دەم زانى بۆ كوشتنى من ھاتوۋى. ھەربۆيەش ورياو لەسەر ھەست بووم و پىش ئەوہى ئەتۆ من بكوژى، ئەمن دەم كوشتى. پروانە..."
ليترەدا دەستى بۆ لاي بەردەكە دريژ کردو نيشانەى دانى. سى پياۋى چەكدار بە تەفەنگى ترووسكە داروہ لەبن بەردەكە ھاتنەدەر:
— پىت چۆن بوو برالە. ئىدرىس بەگ پىت خۆش بوو؟
ئىدرىس بەگ گوتى:

"پىم خۆش بوو، زۆرىشم پى خۆش بوو. بەلام با ئەوہت پى بلىم كەسنىك تۆ ببىنى و بت ناسى ناتوانى دەستت بۆ دريژ بكا، ناتوانى نازارت پى بگەيەنى. ئەمن تۆم نەدیبوو و نەم دەناسى. بەلام ئەتۆ ئەمنت دەناسى. ئەمن دەبوو بزاتم ھەركەس بۆنى مرۆفایەتییى بۆ ھاتبى ناتوانى وەزەندى بە تۆ بگەيەنى."

ھەمدە دەستى دريژ کرد. قامكە چووكەى دەستى راستى وى گرت و بەسپایی گوشى:"شەھىنەكە لەسەرەخۆ لە ناسمان دا دەفرى. بالە نووك تىزەكانى خۇى بە تەواۋى لىك كىرەبونوہ. دەت گوت لەو سەرە بە ھەوریکەوہ نووساۋە."
بەردەلانەكانى تاواراسى بە گولالەو پۆل پۆل گولتى شىن، و پەمەيىو زەردى دىركاۋىي گوتىنى رازابونوہ.

ئىدرىس بەگ ھەموو بەسەرھاتەكەى موۋبەموو بۆ ھەمدە باس کرد. ھەمدەدش وپىراى نامۆزگارى كىردن پىشنىياري پى كىرد كە چونكە لە دەشتى دەرەتانى ژيانى بۆ نەماۋە، باشترە پىتە چيا.

ئىدرىس بەگ وەختىك مالئاۋايى لىدەخواست گوتى:
"برالە ئىستا دەرۆم. لە چوكووراۋا ھىندىك كارم ھەن كە دەبى تەواۋيان بكم. ھەر ئەم رۆژانە كە كارەكانم تەواۋ بوون دىمەۋە لات. چما ئەتۆ براى خوتنىم نى؟ تازە تا ماوم بەجىت ناھىلم."

حه مه د له سەر کانییه کەمی تاواریسی گۆشت نیچیرتکی خۆشی دەر خوار دا.

لێک جیابونەوه.

حه مه د پیتی و ابوو تازه هەرگیز نایبینتتهوه. له قوولایی دلێهه زگی بهو پیاوه دلپاک و جوامیتره دهسووتاو قورساییی خهفته و تازیه بارییه کەمی له سەر لهش و گیانی ههست پێ دهکرد.

" شههینه کەش له ناسمان به بائی داچۆراوه ههروهک تازیه خۆتیییه کەمی دلگر بهدوای نیدریس بهگ دا دهپۆشت و بهرتی دهکرد."

هاوین به جوانیییهوه داهات، و زۆر خه بهری خۆش و هیوا به خشی له گهڵ خۆی هینان. وه سهانه زله بیست سال گهنج تر ببوووه. مه لافه رهاد ورهیه کەمی تازه ی پیداکرد. نهو که دروینه وانیککی کارامه بوو، نهو ساله جگه له دهغله کانی خۆی مه زرای دراوسییه کانیسی دروووه. گوته گهنه گهیشتوو و پردانه کان بهردهوام له نیو شان و باهوۆی دهخزین و ده کهوتنه سەر خه رمان. مالاریا گالهی دهکرد. زۆر ژن و مندال و پیری نوته تی دار له بهر ههتا وهل دهله رزین... بهلام نهو ساله تهواوی نهو شتانه له بهر چاوی جووتیاره کان بێ بایه خ بوون... وهک شاخیککی پتهوی سەر چیا ی تووروووس و ابوون... نهو ساله به پینچه وانهی ساله کانی دیکه چوکورواوا هینده گه رم نه بوو. گه رماو چوکورواوی هه میسه له گه رماد ابرژاو گۆرابوون و نه م خاکه زولم ناوایه به رگیککی دیکه ی کردبووه بهر. چوکورواوا بهرگی جیژن و زه ماوه ندی له بهر کرد بوو. ناسمان قورساییی ده خسته سەر چوکورواوا و هه وری به بارانه به سەر پانایی ده شته که دا بلاو ببوونه وه.

شه ویککی بێ دهنگ و بێ نه ستیره و شه دار بوو. له نه کاو شیوه نیککی بهر درێژ که شه وو هه وره کانی قه لاشتنه وه، وهک شمشیریک به سەر ده شتی ناناوارزادا کهوت و نهو که سانه ی ته ماشای ده شتی یان ده کرد، په له په له ته قینه وه ی بێ پسانه وه ی بلتسه ناگره کانیان دی که ته ندووره ی ده کرد و پتیه ده چوو. هه موو خه رمانه کانی گوندی و ایوای ده سووتان. دیتها تیه کان ده ستیان له بهر پشتی نی نابوو، له ده ری له سەر ته پۆلکه گلنیککی ده سکرد که هه تا دوور درێژه ی هه بوو، کۆ ببوونه وه و بێ دهنگ و بێ قسه کردن ته ماشای ده شتی یان ده کرد. ده شتی ناناوارزا له خواره وه ی و ایوای هه تا نا کچاساز، له نا کچاساز هه تا زی به لێن، له زی به لێن هه تا به ستین هه مووی له ناگردا ون بوو. خه رمانه کانی گه نم و جۆ، لاسکی گهنه شامییه کان و گیشه گیایه کان گرپان لی هه ل ده ستا. به رینایی گری ناگره که هه تا به رمالان هاتبوو. له مه زرا کانه وه

قريبه يه كى نارام ده هاته بهرگوښ. جړوجانه وهر، ماره كان، جالجالو كه كان، په له وهره كان، كيسه له كان، چه قه له كان، پړوى يه كان و هم موو گيانداره كان ده سورتان و رايان ده كرد. جووتياران تا رۆژ ته ماشاي نهو ناگره يان كرد كه ده جوولا و پيوه ده چوو. نه قسه يان كردو نه دادو هاواريان وهرئ خست و نه بيريان له هيچ كرده وه، هه روا له جيتي خزبان راوهستان، خوښ له ده ماره كانيان دا به سته بوو. نه گهر ده ستت بريبان دلوتيك خوښي لئ نه ده هات. بهر بهرې به ياني با هه لئى كرد، و گرې ناگره كه ي هه تا بن قه لاي ناناوارزا له گه ل خزي برد. وه سمانه زله كه پشتي وه ژان كه وتبوو، ده ستى به پشتيني وه گرت و بولاي مائى وهرئ كهوت. ده ي گوت:

"باشه، هه رچى له ده ستى دئ با كوژتايى نه كا."

سئ كه س له پشته وه به راوښيكي خفه تاوى و بئ گيان و به تانوت و ته شهروه گوتيان:

"به لئى به لئى با كوژتايى نه كا. نه مسال زستانئ چمان هه يه بخوښن؟"

سهرى "گاورداغى" خهريك بوو رووناك بئ و له تاريك و روونى هه واى بووليل دا

پووله كه ي تيشك ده كه وتنه سهر خاكي ره ش.

(۳۳)

له سه‌ره‌تادا کاتیک له وه‌رزی شیوپرین دا سه‌روسه‌کوتی هم‌مزه ده‌رک‌هوت و به سواریی نه‌سپ غاری دایه لای نهو جووتیارانه که درپوه‌لانه‌که‌یان ناگردابوو، و ده‌سبه‌جیش هه‌ردوو کۆنه ژنی برابیه‌که‌ی ماره کرده‌وه، جووتیاره‌کان نه‌ویان به هیند نه‌گرت. هم‌مزه کاتیک ژنه‌کانی عه‌بدی‌خانی ماره کرده‌وه، زه‌ماوه‌ندیکی گه‌وره‌ی سازکرد. له خه‌لکیکی زۆری گیترايه‌وه و خه‌رج و موخاریجیکی زۆری کرد.

جووتیارانی ناسیاب چه‌شمه هه‌له‌په‌رین و هونه‌ریان نواند. ته‌نیا یه‌ک که‌س نه‌چوو هه‌ر سه‌ر زه‌ماوه‌ند، نه‌ویش دایه‌خۆری بوو. دایه‌خۆری که نه‌ی‌ده‌توانی پروداوی کوژرانی می‌رده‌که‌ی له‌بیر به‌ریته‌وه، له‌و دیتها‌تی‌یانه تووره بوو که چوو‌بوونه بانگ هیتشتنه‌که‌ی هم‌مزه، و رقیکی زۆریشی له‌و دیتها‌تی‌یانه دا‌گرت‌بوو که له زه‌ماوه‌نده‌که‌دا به‌شدار ببوون، دۆستایه‌تیی هم‌مزه‌یان ده‌کردو فه‌رمانه‌کانی نه‌ویان ده‌سبه‌جی به‌ریته‌وه ده‌برد.

نه چاوی له که‌س ده‌کرد و نه ته‌نانه‌ت به‌لای ماله‌کانیشیان دا راده‌برد. له‌نیو ئاواپی دا دایه‌خۆری وه‌ک که‌سێک ده‌چوو که به ته‌نیا که‌وتیته‌ نیو بیابانیکی بی‌ده‌نگ، بیابانیک که نه‌ مروژ و نه جه‌ندۆکه و نه هیچ زینده‌وه‌ریکی تیدا نه‌بی. ده‌هاتنه لای، له‌به‌ری ده‌پارانه‌وه، خۆیان له‌نیزیک ده‌کرده‌وه، به‌لام دایه‌خۆری هه‌روه‌ک هیچ نه‌بووین، لیتوی هه‌له‌نده‌په‌چری. زمانی خۆی گری دابوو. ته‌نانه‌ت گوئی نه‌ده‌دایه مندال و په‌له‌وه‌رو می‌رووله‌کانی ئاواپیش: "با بم کوژن، خوینی سوورم بریژن، نه‌وان به‌م کاره خۆیان له سه‌گیش نزم تر و گلاوتر کرد. با بم کوژن. نه‌گه‌ر قه‌رار بچ له‌گه‌ل ئەم بچ‌قیمه‌تانه بژیم، پیم باشتره بچمه لای دورم‌ووش عه‌لی، حه‌مه‌دۆک، دوونه‌ی جوان، و لای خه‌جیج."

كاتيك جو تياره کان به پنايدا دهريشتن، جاروبار پلاريان تي دهگرت:
"بؤجي ناچي شكايت لهو كهسانه بكا كه ميرده كه ي، واته دورمووش عهلييان كوشت؟
ناكا بترسي. ناكا له ترسي تووره بوني ناغامان نه ويڙي."

دايه حوريش وه لامي ده دايه وه:

"دياره كه دايه حوري ده ترسي. هه مزه، هه مزه كه چهل پينج گوندي پر له سهگي به
نهمهگي هديه، حكوممه تيشي له پشته. حكوممه ت هيجي لي ناكا، ده ست خوشانه شي
ده داتي. پي ده لي:" كوشتني پيره پياويك بؤتو كه مه، ده بي لاهه كانيان، ناقله كانيان و
نازا كانيان بكوڙي. ده بي دوو سهه، پينسه ديان لي بكوڙي... خه لكي لادي به كوشتن ته واو
نابن." دايه حوري هه ده بي بترسي. دياره ده ترسي، نه ترسي چ بكا?"

رواينني ناهوميدانه و پلارو ته وس و ته شهرو قسه ي به تويكلي ديها تيهه كان له باره ي
حه مه ده زكه وه كه خه غجريتكي ژاراي له دلي ده دران و شيت و شهيدايان ده كرد. نهم قسانه له
مردني ميرده كه ي زياتريان نازار ده دا:

"حه مه ده زك ديتته وه، نه دي خه ريكه ديتته وه!"

"سواري دولدول بووه."

"وه كه هه زه ته عه لي."

"له "قزل گديك" ديتراوه."

"سميله كانى باداون و خه ريكه ديتته وه."

"دي زه ويه كانى ناغامان له فه قيرو هه ژاران به ش ده كا!"

دايه حوري هه ركاتيك نهم هاته ران پاته رانه ي ده بيست، يهك دوو پوزان دداني به جه رگي
خوي دا ده گرت و خوي ده خوارده وه. دوايه جازز ده بووو ده چوه نيوا نه داني "كراسه شين و پاك
و خاويته كه ي له بهر با ده شه كا به وه، كه زي به كانى كه وهك لوكه ي سپي و ابوون، له بين
چار شيوه كه يه وه ده هاتنه ده وه وهك هه وريكي سپي ده كه وتنه سه ر پوخساري. نهم كه زي به سپي
و لوول دراوانه له گهل نه و پوخساره تا وه گازه پر گنج و لؤغه دا زور جوان ليك ده كالانه وه. له
كاتيك دا به نيوا دي دا ده گهرا، هه تا تيني له بهر دا بوو هاواري ده كردو ده ي گوت:

"دياره ديتته وه. نهمن چاوه پروانمي. پيش نه وه ي چاو ليك نيتم و بم خه نه ژير گل ديتته وه.
ياني نيوه ده لئين نه و خوايه كه يووسفي له چالو و زگار كرد، پوهييك به نيتمه ناكا! ياني ده لئين
ناكري و ژويك له ناسماني نيتمه ش هه تا ويك ده ركه وي?"

دیتتهوه... رۆژتیک له رۆژان همه دهۆک له حالیک دا کوره جیتلهی نازاو بویر به سواری
نهمسپی کویت دهرهیان داوه، به شکۆیهکی تهواوه دیتتهوه.

دیتتهوه تۆلهی دایکی و خه جیج دهستینیتتهوه. نایه لئی خوتنی دورمووش عهلی به فیرۆ بجی.
تف له رووی نهو دیتتهیه زمانه ده کوتی که وه کرم ده جوولینهوه و پئیان ده لئی تف له
چاره تان... نهو دهه هممه زه تان کونه مشکی لئی ده بی به قه یسه ری... حکوومه ته که شتان
هه روا. چۆن رۆیشتهوه ناواش دیتتهوه. ههروه ک رۆیشته، دیسان ده گه پیتتهوه."
به لآم دیتتهیه کان میشتیکیشیان لئی میوان نه بوو، ته نانه ت گویان له قسه کانیشی
نه ده گرت. ده یان گوت:

"هه رکه س سزای کاری خۆی وه رده گری. عهلی دورمووش کردی و سزاکه شی دیت. به سه
نیدی. چه ند سال زهویی خه لکمان چاندو دروومانه وه. نیستاش خاوه نی زهویی به کان هه مزاعای
ناغامان هاتوه و زهویی به کانی خۆی وه رگرتته وه. دیسان خوا مالیتی ناوه دان کا.
عه مباره کانمان پر له ده غلن. مانگا کانمان جووت جووتیان گوتیک له بهرن، خه لئنه کانمان
هه نگوینیان لئی ده رۆی، ماین و مانگا کانمان هه موو جوانوو و گویره که یان هه ن... ناخر چما
ده کری دئی ناغای نه بی. بی سه ره رست و بی که س ما بوینه وه، خه ریک بووین به کتری له ت و
په ت بکه یان. چاک بوو هه مزاعا هات. نه گه ر نه ختیک درهنگ هاتبا یه، نیمه چاوی به کترمان
ده ر دینا. سوپاس بۆ خوا که زوو هات و هه وساری گرتین."

جووتیاره کان پئیان وابوو دنیا هه روا ده بی و هه مزه ش هه روا له گه لیان وه ک دۆستیک
میهره بان ده جوولیتته وه و نه وانیش هه روا خاوه نی نه سپ و ماین و گاو مانگا و جوانوو و
گویره که و خه لئنه میشت ده بن...

به لآم رۆژتیک دیتیان دهسته یه ک جه ندرمه هاتنه ناوه دانی... پاش وان دهسته یه کی
دیکه... فرمانده ره که شیان ناییتیک بوو که په یتا په یتا زیده مه عاشی بۆ ده هات. نایب
پیاوئیکی ریش سپی بوو که زۆر تووره و تۆسن دیار بوو. دووسێ رۆژان بی نه وه ی قسه له گه ل
که س بکا له دیتته دا گه را. هه مزاعا رۆژی مه پئیکی بۆ سه رده پری. که باب، قاورمه، کارگ،
پاکی و هه موو شتیک بۆ جه نابی نایب حازر بوو... نایب له که یف و ده ماغی خۆی دا بوو و
که س نه ی ده و پیرا لیتی نزیک بیتته وه.

رۆژتیکیان به یانی نایب هه موو دیتتهیه کانی بانگ کرد و پیتش هه مووان عه لی به شه لی
کیشایه بهر پرسیار و وه لآم:

"نیوه عبدی خاتتان کوشت و داراییه که تان زهوت کرد. زهوییه کانی، گهنم و جۆیه کهی،
قهرزه کهی، خانووه کهی، دئییه کانی و به کورتی دارونه دارستان زهوت کرد. خه لکی همر پینج
گونه کهی خاردهشت له سهر دزی و خهراپه تاوانبارن. عدلییه شهل وهره نییره بزائم. نهوانه ی
گوتم راستن یان نا؟"

عدلییه شهل که دووسن ههنگاو هاتبووه پیش، گوتی:
"راستن."

نه عجار نایب وهرگه راپهوه لای جووتیاره کان و گوتی:
"نیوه ده لئین چی؟"

نهوانیش گوتیان: "راستن."

"نیستا کهواپه ههرچی نهستاندوتانه ده بی بیده نهوه.

له حکومتهی کۆماری تورکیه دا نییدی نهو خه بهرانه نین. کهس ناتوانن مال و دارایی
خه لک زهوت بکا. له پیش دا نهو پیاره، واته عبدی خانی بهرین ده کوژن و دوایهش
داراییه کهی زهوت ده کهن. سزای نه کاره نیعدامه. نیستا ده بو هه مووانتان به ژن و مندال
و پیرو لاهوه بهرم و له دارتان بدهم، به لام نه گهر نهو کاره ناکه له بهر نینسانه تی و
لی بووردنی هه مزاغایه. نهو پینی گوتم: "نه مانه له بهر نه زانی و تی نه گهیشتووی کارکیان
کرده، جارن کارت پینان نه بی." نیستاش دوو رژۆتان مۆلت ههیه، له دوو رژۆدها ههرچی
زینده مالی گهروه و چووکتان ههیه کۆی که نهوه و بیهیننه نهم بهرده رگایه."

یهک دوو کهس وه جواب هاتن و گوتیان:

"نیتمه عبدی خاتتان نه کوشتوه، همه دهۆک کوشتوویه."

به لام جهندمه کان دابارین، ده سه جی گرتیان و بردیاننه ژوره کهی پشته وه و ده ستیان کرد
به لیدانین. هه مزاغایه ده سه جی گهیشته سهریان و گوتی: "کاری وا مه کهن، نه مانه نه فامن،
نه قلیان پین ناشکی. نهوان نه ناگایان له قانون ههیه نه هیچ ده زانن. نهوان نازانن قانون له
جیاتی همه دهۆک که رای کرده، نهوان مه حکوم ده کا. بهریان دهن، نه قلیان پین ناشکی."
پاشان رووی کرده جووتیاره کان و گوتی:

"چما همه دهۆک پاش کوشتنی عبدی خان نه هاته نییره و مزگینسی پین نه دان؟ چما نیوه
ههرچی نهو پینی گوتم موو به موو جی به جیتان نه کرد؟ جا ههر له بهر نهوه به بروای حکومته
هه موو تاوانی همه دهۆک له نه ستۆی نیوهیه. به لام نه من نیویژیم کردو به حکومته تم گوت

ئەوانە تاوانتېكىيان نىيە. گوتىم بۆخۆم ئەو مال و دارايىيەى لە عەبدىخانىيان دزىو، لىئىيان دەستىنمەو. گوتىم ئەگەر ئىئو بەتانهوئى ھەموو دىھاتىيەكان لە دار بەن، ئەدى كى زەوىيەكانى من رەنىئو بەئىنى؟ ھىكۆومەت گوتى راست دەكەى و قبوئى كىرد.

دىھاتىيەكان بلأوھىيان كىردو رۆشىتن. ھەموويان گىئو كاس بوون. جارىك ھەقىيان لە دووى ھەمزە دەدار جارى واش بوو بە پىچەوانە ھەقىيان لە دوو نەدەدا. پىاوھەكانى ھەمزە لە ماوھى دوو رۆژدا ھەرچى مال و ھەيوان لە دى دا ھەبوو، كۆيان كىردەو ھەردىانە مالى ھەمزە.

ئەو، ھەموو مالآتى ھەر پىنج دىيەكەى زەوت كىردو دەسبەجى دى پر بوو لە بازىرگانى ئەسپ و گاو مەرو بزن. ھەمزە ناژەلى ھەر پىنج دىيەكەى مېگەل مېگەل لە پىش چاوى دىھاتىيەكان بە بازىرگانان فرۆشت.

ئەمجار پىاوان و نۆكەرانى ھەمزە عەمبارى پر لە دەغلى و دانى دىھاتىيەكانىيان بەتال كىردو عەمبارو چالەكانى ھەمزە پر بوون لە دەغلى و دان. بەدواى ئەو ھەدا سەروسەكوتى كاروانى ئىستىرو بازىرگانەكانى دەغلى و دان لە دىيە دا پەيدا بوو.

ھەمزە دەستى پى كىردبوو و دەست بەردار نەبوو. دارونەدارى دىھاتىيەكانى دەبردە مالى خۆى. ئەم تالان و برۆيە بۆ دىھاتىيەكان جىيە باوھ نەبوو و رەفتارو كىردارى ھەمزەو نايب لەبەر چاويان وەك گالتە، يان خەون و خەيال دەچوو.

ھەمزە تۆو و جووتى داىوھە بە جووتىيارەكان بۆ ئەوھى زەوىيەكان بكىئىن و داىيان چىئىن و پاشان لىئىيان وەرىگىرتەوھ:

"پاش ئەوھى خان مرد ئىئو دەنكە دەغلىك چىيە نەتان دا بە مندالەكانى، ھەمووتان بۆخۆتان ھەلگرت، ئىستاش دەبى پىنج سالان كاسى بۆ من بكەن و بۆ ئەوھى ھەق بە ھەقدار بگاتەو، ئەمنىش دەنكىك چىيە ناتان دەمى."

رەعەتەكان گوتىيان:

"راستە، دەبى ھەق بە ھەقدار بگا. ئىئە خەراپەمان دەرھەقى ئاغاي خوالىخۆشبوومان كىرد." گىئو كاسىي دىھاتىيەكان ھەتا زستان داھات و بەفر بارى و زمھەرىيان لىئىپرا، ھەروا دىئوھى ھەبوو. وەختىك بڑىويان لىئىپرا رۆژىكىيان تىكرا بە مل كەچى لەبەر دەركى ھەمزەغا كۆ بوونەوھو گوتىيان:

"راستە ئىئە خەراپەمان كىرد، بەلام ئەتۆ لىئىمان خۆش بە. ھەر بەلایەكمان بەسەر بىئىنى ھەقى خۆتە، ھەرچىمان لەگەل دەكەى بىكە، بەلام لەم زستانە سەختەدا مەيەلە برسى بىن."

هممهزه، نهوانه‌ی دراویان هه‌بوو ده‌غلی پی فرۆشتن و نهوانه‌ش که پوول و پارهیان نه‌بوو، نه‌وه‌ی خۆشی ده‌ویست قهرزی له‌گه‌ل کردو نه‌وه‌ش که رقیکی لیتی‌هه‌بوو به ده‌ست به‌تالی به‌پیتی کرده‌وه.

جووتیاره‌کان، سه‌رانسه‌ری زستانێ ده‌چوونه‌ ده‌رکی هممهزه، ده‌ستیان به سنگیانه‌وه ده‌گرت و ده‌پارانه‌وه. هممهزه‌ش له‌وه که جووتیاره‌کان تووشی نه‌و رۆژه ره‌شه هاتیبوون بی‌نه‌ندازه خۆشحال بوو. سی مانگه‌ی زستانێ جووتیاران له‌به‌ری پارانه‌وه نه‌و که‌یفی پی هات. ده‌ورو به‌ری مانگی ره‌شه‌مه مردن ده‌ستی پی کرد. مندالان و کۆنه‌سالان یه‌ک له‌دوای یه‌ک ده‌مردن.

جووتیاره‌کان ئیسک و پیستیان به‌سه‌ر یه‌ک دا وشک بوون و توانای به‌رچ دارۆیشتیان نه‌ما. ناوایی هه‌رگیز زستانی وا سه‌ختی به‌خۆیه‌وه نه‌دیوو. نایب به‌و دراوه‌ی له هممهزه‌ی وه‌رگرتبوو خانووبه‌ریه‌کی له شارۆچکه‌که‌یان دروست کرد. جووتیاره‌کان هه‌تا ده‌ست کورت تر ده‌بوون، گۆشه‌گیرترو که‌م دو‌تر ده‌بوون. ره‌نگه زۆربلێ‌ترین خه‌لکی دنیا جووتیارانی تووروس بن، به‌لام نه‌و ساله که‌س زاری هه‌ل‌نه‌پچری و قسه‌یه‌کی نه‌کرد. دیهاتیه‌کانی ده‌ورو به‌ریان که له حال و وه‌زیان ناگادار ببوون، هه‌ولیان ده‌دا به پیتی توانا یارمه‌تیان بدن، به‌لام دیه‌یه‌کانی دوورتر گوتشیان پی‌نه‌ده‌دان. پینکه‌نین نه‌ده‌هاته سه‌ر لیتی که‌س و هه‌موویان لیکتر زویر بوون. هه‌موویان له هه‌موو شتی‌ک، له به‌ردو گل و لی‌زه‌وارو هه‌ورو بالنده‌و پی‌رۆ زیز بوون.

نهم سال، به‌هار به‌زه‌جمه‌ت به فریایان ده‌گه‌یشت. هه‌موو سالی له به‌هاران دا هه‌ژاری خۆیان له‌بیر ده‌چووه‌وه. نه‌مسالی‌ش به‌هار به‌هاواریانه‌وه هات. نه‌ویش چۆن! به‌هاری نه‌مسال جوانترو گیانه‌خش تر له هه‌موو سالی‌ک بوو... که‌س نه‌ی‌زانی زویری و دل‌ئیشاوی که‌نگی ته‌واو بوو، و هاوده‌می و هاونشینێ که‌نگی ده‌ستی پی‌کرده‌وه. به‌جۆری‌ک له‌گه‌ل یه‌کتر ده‌ستیان به قسه کردبوو که‌س له‌سه‌ر قسه‌ی که‌س رانه‌ده‌وه‌ستا. هه‌رکه‌س تووشی هه‌رکه‌س ده‌بوو قسه‌یه‌کی ده‌کردو ده‌رۆیشت. که‌س له زۆربلێ‌یی جازز نه‌ده‌بوو. چه‌ندین شه‌و خه‌و له چاویان نه‌که‌وت، دانیشن و قسه‌یان کرد.

ماوه‌یه‌ک باس هه‌ر باسی همه‌دۆک بوو. چ ما له‌باره‌ی دا نه‌لین و چ نار و ناتۆریه‌که‌ ما لیتی نه‌نین:

"هممه‌ده گۆج."

"سواری نه‌سپی بۆره بووه..."

"وهك مېشېك له سەر نەسپ نېشتېن."
 "حەمدە يەك لا."
 "كۆرېنە ئاغام كوشتو، زەوى يەكان ئى خۆتانن، ئاگر بىكەنەو!..."
 "بروانە دەعیەو دەمارى!"
 "رەعیەتى كەللەكەرو نەفام."
 "هەرچى بەسەرتان دى ھەقى خۆتانە."
 "كۆرە! ئىو، موستەھەقى بەلان، ھەقى خۆتانە... ئاخىر چۆن وەدوای بىستە مندالىك دەكەون?..."

"وختىك ئاغامان كۆرۈا كىرتانە جىۆن؟! "
 "... جىۆن و زەماوەند..."
 "ئاغامان دەكۆرۈى و ئىو، جىۆن دەكەن؟"
 "جىۆن و زەماوەند بەرپا دەكەن؟"
 "كەسىك بىجىتەى راو، ماسى، قوونى تەر دەبى!"
 "قوونى تەر دەبى و خەراپىرېش."
 "خۆ ئىمە لە چاكە بەولارە لە ئاغامان نەدىبوو."
 "لە سەردەمى ئاغامان دا كى لوتى دەخوین ھات؟"
 "ھەتسىوك راست دەبىتەو..."
 "بەناوى حەمدەۆك!"
 "ناو، كەى سەرى بخوا."
 "دەردو بەلاى من و تۆ لەسەرى بىكەوئ."
 "ھەتسىوى برايم سوالكەرى. ئاغامانى كوشت و رۆىشت، نورى چاومانى بردو رۆىشت."
 "باشترین ئاغای دونىای كوشت."
 "ئاغای خۆمان."
 "عەبدىخانى خۆمان."
 "بەستەزمانە كارى بە كارى ئىمە نەبوو. بەخۆپاى ھىشتمان ئەر بىستە مندالە بىكۆرۈى..."
 "ھەر ئەر حەمدەۆكە..."

"رهبی زه لیل بی، وه جاحی کویر بیته وه."

"نهی پیاو کوژ!"

"خوا کویرت کا..."

"جهرگت سووتی و نه جملت نهیه."

"رهبی به نۆه تی بیان بتویته وه."

"یاخوا بای سوور بگری."

"جهرگی لهت لهت بی و به زاری دا بیته ده ر."

"چۆن روحمت به ناغامان نه کرد، بوچی نانی فه قیرو هه ژارانت بری؟"

"چۆن توانیت ناغا گو لهی نیمه بکوژی؟"

"پینج گوندی خارده شت هه تیو بکهی؟"

"چما نه تو هه یج دین و نیمانیکت نه؟"

"ویژدان و به زهیی و پیاوه تی ناناسی؟"

"نه تو وه ک تاریکه شهوی."

"وه ک مشکه توپیوی."

"وه ک شمشیری رووتی."

"شمشیری خویناوی."

"لیت داو لهت و پهتت کردین."

"وه ک سه رمای مردنی."

"وه ک بوومه له رزه ی."

"وه ک برسپه تی مندالی برسی وای."

"ناقولای ناله بار."

"ده لئی جنداری."

"ده لئی کر می گلی."

"چۆن دلته هات ناغامان بکوژی؟"

"که ده ت گوت سره ی به یانییه."

"وه ک نانی گهرم و ابوو."

"وه ک جیژن و زه ساوه ند بوو."

"وهك ناوى پاكى سەرچاوهى زولال بوو."
 "وهك نهوهى پاكى پيغه مبهه بوو."
 "نا...خ عبدي خان، ناغاغيان..."
 "گوتى سهرتويى ناغايان، نازاترينى نازايان."
 "گۆره كەت پر بې له نوور."
 "چۆن دلتي هات نهو كاره بكا؟"
 "نهويش كه سيك كه گياني بايي سه گيتك نابج."
 "ههر شهيتان دهتوانى جواميژيكي وا بكوژي."
 "نهتو وهك نهو نووره بووي كه كهوتوته سهر كابه."

بەم جۆره پاش چەندين سال لىمپر لىبارەى عبدي خانموه چەندين تازىنامەيان داناو چەندين گۆزايان ساز كردن. ئەمجار عبدي خان دەهاته خەمى جووتيارەكان. پيرو لاور و ژن و منداڵ عبدي خانيان دەهاته خەم:
 "دوي شهوي خەوم پيوه دى. ناغامان پيوه كەنى. گوتى: "ئەمن قاتلى خۆم حەمەدم بەخشيوه، بەلام نيگه رانى نيوم رەعيەتەكانى خۆم، خۆشەويستەكانم، لە قەبرىش دا گريانم بۆتان دى. دياره نيوهش دەرھەقى من خەتابارن." پاشان لە خەرمانەيەكى نوور دا ون بوو."
 بەم شيوه تەماوھەيك دىھاتىيەكان ھەزارو يەك جۆر خەونيان بە عبدي خانموه دى و گيژايانموه. لەپاشانيش عبدي خانيان بە سواری نەسپ دى كە جل و بەرگيكي سپيي بى دروومانى لەبەردا بوو و بەسەر ئاوەدانى دا دەفرى. لە مانگەشەو و تاريكەشەو داو نيوهشەوي و بەرى بەياني عبدي خانيان بە سواری نەسپ ديبوو كە لە لای عەلى كۆزە بۆ لای ئاوەدانى ھاتبوو. ھىندىك جار دەھات و لەسەر تەپۆلكەكەى بەرامبەر مالى خۆيان ھەتا بەرى بەياني بە سواری نەسپى رەش كووت رادەوھەستاو لەگەل كازيوه بەياني دەريشتەوھە عەلى كۆز. ھەموو خەلكى عبدي خانيان بە سواری نەسپە كووت ديبوو، داھەجۆرى نەبى، لەگەل "حەسۆ شىلم" و "حەسەن جيک" و مستەفا كە ھەردوو پىيان كەردبووھە كەوشىكەوھە دەيان گوت دىتنى عبدي خان - كە ھەموو كەس ديبووى - درۆيە.

دىھاتىيەكان دەيان گوت:

"ناغامان دلتي لەوانە نيشاوھ، لىچيان زويە، بۆيە خۆيان نيشان نادا."
 "حۆرى دەبى بچيئە سەر گلکۆي ناغامان كەلەبايىك بکاتە خيتر، بەلكوو ناغامان بىبەخشى و بيئە بەرچاوى. ئەگينا ئەم زاتە مەمبارەكە گەردنى نازا ناکا!"

پاش ماوه يەك خەونەكان و عبدى خان و ئەسپە كوئىت و ھەممەدۆك ھەموو لەبىر چوونەوہ . زەبرو زۆرى ھەمزە رۆژ بە رۆژ زياتر دەبوو و جووتيارەكانىش رۆژ لە رۆژ ھەژاتر و داماتر دەبوون . جووتيارانى گوندەكانى خار دەشت بېوونە دار دەستى ھەمزە . گوتباى كار بكن، كاربان دەكرد . گوتباى بنوون، دەنووستن . ھەستەن، ھەل دەستان . دانىشن، دادە نىشتن . فرمانەكانى بىنەملاو ئەولا بەرپۆتە دەچوون . جووتيارەكان بەرە بەرە دەچوونە قوولابى تارىكى گۆشەگىرى و بىنەمبالاتى و بىنەمەوى ھەست بە ھىچ بكن، نە پىكەنەن، نە گريان، نە توورەبى، نە شادى، بە ناھومىدى پەلەقاژەيان دەكرد، و چووبوونە دەرياي ناھومىدى يەوہ .

شەپكەيان خەبەرى ھاتنەوہى ھەممەد لە چاوترووكاندننەك دا لە سەرتاسەرى ناوہەدانى گەرا، بەلام كەس بايەخى پىنەداو چووكترين سەرنەغيان نەدايە . ھەروەك خەوتكى خۆشيان لىنەكەوتبى، نەم خەبەرە تەنيا بە زمانيان دا ھات و بەگوئەيان دا رابورد . بەلام پاشان وەزەئىكەيان پەيدا كرد ھەروەك گيانيان بە بەردا بگرتتەوہ . شتەكى وەك شادمانى و ھومىد لە ھەناويان دا بزووت و ئەمجار نەم شادمانى يە دەروونىيە لەنەكار بەرپەرى گەمىشت و لە كانگاي دلەوہ دەستيان كرد بە پىكەنەن و خۆشحالى و تا ماوہ يەك دى پى بوو لە دەنگدانەوہى پىكەنەن . دەنگى جۆش و خۆشەئىكى بىوتەنە لە ناوایى گەرا . ھەموو پىدەكەمەن، قەسيان دەكرد، رقيان ھەل دەستا، دەگران، شادمانىيان دەكردو وەكەيف دەكەوتن .

لاى ئىتوارى بوو كە دىھائىيەكان تووشى رقتىكى بىوتەنە بوون . بە دارو گۆبال و چەك و شمشىرە كۆن و تەورەوہ ھىرشيان كەردە سەر مالى دايەخۆرى، و چونكە ھەمەديان لەوى نەدى، ناغەل و دەرگاي مال و تەنيا پەنجەرەى مالى دايەخۆرىيان وەبەر دارو بەرد داو شكاندنيان و لەنتويان بردن . خانووى باب و باپىرى ھەممەد چۆل بوو . دابارىنە سەرى و ھىندى بلتەى يەك و دوو خانووەكەيان بە دارو دىوارو كارىتەو كۆلەكەو سەربانەوہ كەردە خۆلەمىش . ئەمجار لەبەر ئەوہى رقيان نەنىشتبووہوہ، بە دارو بەرد بەريوونە گيانى يەكتر . خوتن بەرى چاوانى گرتبوون . دۆست و ھاوئى و دايك و كچ و باب و كورپان نەدەناسى . ھەركەس، ھەركەسى بەردەست كەوتبايە لىتە دەدا .

جەندەرمەكان و ھەمزەغا لە سووچىك مات بېوون و بە ترس و سامەوہ دەيان روانىە رقتى ھارائەى جووتيارەكان و نەيان دەوئرا لىيان نيزىك بىنەوہ .

لىك دان و پىكە دادان تا لاي نيوەشەوى درىژەى كىشا . ھەموو شتەكى دىيان شكاندو تىكەيان دا . . . و خەلكەكەش كەسيان نەسابوو لىتە نەدراپى و برىندار نەبوو . كەس نەىزانى نيوەشەوى چۆن لىك بوونەوہو بەلاوہيان كرد .

ئەو شەوہ جووتيارەكان پاش چەند سال خەوتكى ئاسوودەو بىنەدلەخوربەيان لىكەوت .

(۳۴)

لای نیواری بوو که دهستی برایمیرهش و جهندرمهکان ناشیان گهمارۆ دا. هاواریان کرد: "هممد تهسلیم به" و هممدیش به گوللهیهک وهلامی دانهوه. پیکه‌نینیان بهو کارهی هممد هات، چونکه نه‌مجاره هممد زۆر خهراپ پیته ببوو، و رزگاربوونی لهو ته‌نگانه‌یه به دوور ده‌زانرا. ناخر زۆری پی‌نده‌چوو که هرچی جهندرمه‌و شله‌و قولمو هرچی دیهاتی پی پاچ و پیتمیره‌و چک به‌دهست لهو ده‌وروبه‌ره بوون، داده‌بارین و ناشه‌کیان نابلووقه ده‌دا.

هممد هرچی بیری ده‌کرده‌وه ریگا چاره‌یه‌کی به می‌شک دا نه‌ده‌هات. له چپ و راستی وه‌ک باران گولله ده‌باری‌یه سهر ناش و برایمیرهش ههر تاوه نا تاویک به‌ده‌نگه نه‌ستوره‌که‌ی هاواری ده‌کرد: "هممد، به خۆزایی فیشه‌که‌کانت خه‌سار مه‌که. ناتوانی به زیندوویی له‌م ناشه بچییه ده‌ر."

هممد وه‌لامی‌کی نه‌ده‌دایه‌وه. له‌په‌نا په‌نجهره‌ی ناشی دامه‌زرابوو، و له ههر جی‌یه‌ک دوو‌که‌لی بارووت به‌رز بووایه، ده‌ی‌دایه به‌ر ده‌سپرتۆ. سه‌ریانی ناشه‌که گل بوو. داخوا رتی تی‌ده‌چوو له سه‌ریانه‌وه ته‌قه‌ی لی‌بکه‌ن؟ نه‌گهر نه‌مه‌یان به‌بیردا بی به‌راستی ده‌ریازبوونی له‌و ناشه له توانادا نابێ. هممد به‌رده‌وام له‌نی‌و په‌نجهره‌ی پی‌شوه‌وه په‌نجهره‌ی دواوه ده‌رگای ناشه‌که‌دا هاتوچۆی ده‌کرد. چهند فیشه‌کی له په‌نجهره‌ی پشته‌وه به هی‌رش که‌رانه‌وه ده‌نا، چهند فیشه‌ک له په‌نجهره‌ی پی‌شوه‌وه چهند گولله‌ش له‌ده‌رگای ناشه‌که‌وه. هه‌تا که‌نگی ده‌ی‌توانی درێژه به‌و کیشه‌یه بدا؟ له پیش دا تووشی ناهومیدی‌یه‌کی دژوار هات. پاشان خۆی دایه ده‌ستی قه‌زاو قه‌ده‌ر. له‌به‌ر خۆیه‌وه پی‌که‌نی و چهند جار دووپاتی کرده‌وه: "رزگاربوون مه‌حاله... ئیمه ریگایه‌کی ده‌ریازبوونمان بۆ نه‌ماوه..."

سمایله زله چووبوو له قوژبئینکی تهریککی ناشه که دا بئ دنگ و نارام دانیشتبوو. دت گوت له دهوروبه ری هیچ رومی نه داوه. نه ژتوی به سنگیه وه نووساندببون و به هردوو دهستی له باوه شی گرتببون. سه ری وه سه ر نه ژتویانی کردببو و به رده وام چاوی ده ترووکاندن. برایمه ردهش به قینه وه دهی گوت:

"ناشه که ی به نارغجۆک له بهر یه که هه لته کئینن. نه گهر نه و ده ویته نه فامه رای نه کرد، له بن بهردان دا ده پلشیتته وه. ناوی خۆشی ناوه یاغی، نه مه چ جوړه یاغی یه که؟ کامه یاغی دی له قه وه زی وا دا به دهستی خۆی، خۆی به کوشت ده دا؟"

حه مه د به بیستنی نه م قسانه ی برایمه ردهش ده سه به جئ ته قه ی راگرت و چاوه ری ما. کاتیک حه مه د ته قه ی راگرت، نه وانی دیکهش به هه ر هۆیه ک بوو، ده ستیان له ته قه هه لگرت. حه مه د که هه میسه له نیوان دوو په غه ره ی ناشیدا هاتوچۆی ده کردو وریای ده ره وه بوو، له پشت به ردیک برایمه رده شی دی، به پیوه ویستابوو ته ماشای دهوروبه ری خۆی ده کردو بی ری له دژکرده وه کانی حه مه د ده کرده وه. رومته تی نه سه رو تیک قویبو بوون و چه نه گه ی بئ ددانی به ره و زاری تی هه لگه رابوو وه. نیدی پیر ببوو. حه مه د له کۆنه وه، له و کاته وه که نه و چه ته بی ده کرد، ده ی ناسی. له و سه رده مه دا برایمه ردهش به ناوبانگترین چه ته ی به زه بروزه نگی کوئستانه کانی توو رووس بوو. دوایه وه بهر لی بووردن که وت. هاته ده شتی دهستی له چه ته بی هه لگرت و ژپانی خۆی له ریگی راوی نه و یاغی یانه وه که له چپاکان ده بوونه مایه ی ده ردی سه ری ناغاکان، به ری پوه ده برد. به دیتنی برایمه ردهش لیدانی دلئی حه مه د توندتر بوو. بی ری کرده وه نه کا له ناسینه وه ی برایمه ردهش دا به هه له چووبی. به وردی ته ماشای کرده وه" برایم نارغجۆکیتی به ده سه ته وه بوو، له کاتیک دا نه م دیو نه ودیوی بئ ده کرد به گومانه وه ده ی پوانیه دهوروبه ری خۆی. حه مه د له بهر خۆیه وه گوتی: "نه م کابرایه به هیچ جوړ نه من به پیاو نازانی. نه گینا چه ته یه کی کۆنه کاری وه ک وی ناوا بئ موپالات نابئ. له وانه شه برایمه ردهش نه بئ."

پاشان دووباره به وردی تیی فکری. به دیتنی سمیله داچوړاوه کانی گومانه که ی لاچوو. له و دهوروبه ره به ده گمن که سیئک نه و جوړه سمیلانه ی ده هیسته وه.

حه مه د تفهنگی راست کرده وه و راست له و له حزه یهش دا هیرش که ران ناشه که بیان دایه بهر ده سپرژ. له و له حزه یه دا که برایمه ردهش وه رسورا بۆ لای راست و نیازی بوو ته قه له ناشی بکا، حه مه د ته قه ی لی هینا. برایمه ردهش وه که له سه ر فه نه ریک دانیشتبئ و فه نه ره که به ره لالا کرابئ، حه و دراو که وته وه سه ر زه وی. حه مه د هه ر له و کاته دا چند گولله ی دیکه شی لی دان.

برایم پرهش به دهنگیتک که عهرزو عاسمانی وه ناله دهخست، دهینه راند، چنگی له عهرزو له بهردو دار قایم ده کردو قه پالهی له گیاو گۆژ و لکه داران ده گرت. تاویتی دواتر له نکاو له پهنای گابهردیتک گرمو له بوو و جوولهی لسی برا. ده مه ساتیک ولات بی ده ننگ بوو. حمهد دیتی که دهسته یه که جندرمه و چند کهس له داروده سته یی برایم رایان کرد. بیری کرده وه: "ئیتستا وه ختیه تی که فیزمالکی بده می." به لام نا، ده رتانی راکردن نه بوو. ته نانه ت ترسه نو کترین جندرمه و بی وره ترین کهسی ده سته یی برایم پرهشیش ده یان توانی له پشته ورا ته قهی لسی بکه ن و بی کوژن. باشترین کار نه وه بوو که له ناشی دا مابایه وه و چاره وانی مردن بوایه. تاویتی دواتر دنیا تاریک ده بوو. به لام نه وه ندهش روون بوو که پیش دنیا روونک بوون له گوندی که سه را، باوه فارووق و ره کیل باشی عاصم به نه فوره کانیا نه وه ده گه بیشته ناشی. حمهد و پیرای نه وی له ژووری ناشه که دا هاتوچۆی ده کرد خۆی پی نه ده گیراو لیتکدا لیتکدا له په نجه ره وه ته ماشای که لاکی برایم پرهشی ده کرد که له بن به رده که گرموله ببوو. زۆری پی نه ده چوو که نه ویش له و ناشه دوو که ل گرتوه دا که به داوی جالتجو که رازابو وه راست وه که لاکی برایم له بن دیواریتک ده گوزی و هممو شتیک کۆتایی ده هات. له نه کاو رسته یی "عه بدی رویشت، همزه هات، عه بدی رویشت، همزه هات" ی وه بیر هاته وه به خۆی نه بوو ده سته یی کرد به دوویات کرد نه وه یی. به دلوه ناواتی بوو نه م مه ته لۆکه یه هه لیتنی. داخوا به راستی نه مه وایه و خۆلی لادانی ناکری؟ داخوا هممو شتیک و هممو نه وه هه ل و تی کۆشانه بووچ و بی سوود بوون؟ یانی ریگه چاره یه که نه بوو؟ تاویتی چاک ده سته کانی ره ق بوون و نه یی توانی ته قه بکا. ماوه یه که هه روا به رامای له جیتی خۆی مایه وه.

سهیر نه وه بوو کاتیک حمهد له ته قه کردن وه ستا، نه وانی دیکه ش گولله باران کردنی ناشیان راگرت. ته ماشایه کی جنده کی برایم پرهشی کرد. سیبهری به سه ر کشابوو. سه ری به سه ر سنگی دا شو ر بیوه وه و لاچاری به لای راست دا که وتبوو. سمیله داچۆرا وه کانی داچۆراوتر دیار بوون. حمهد وای هاته به رچاو که زه رده خه نه یه که له سه ر لیتوانی وشک بووه. حمهد شه لالی ناره ق بوو، و نه م ناره قه ورده ورده سارد بووه وه. نه ختیک دواتر شتیککی وه ک ناری سارد ته وای له شیی داگرت و هیئایه له رزین. له رزینیک بوو که له قوولایی هه ناوی هه ل ده ستا. چاری به سمایله زله کهوت که له قوژنیتکی تاریک دا وه ک کوندیتک بی جووله هه ل نیشتبوو، و چاره کانی له کالانه دا ده ره وشانه وه و سه که بسکیان ده هات. پیتکه نینی هات و پاشان که بیری له وه کرده وه ناشه که گه مارۆ دراوه له وانیه داوی تاویتیکی دیکه بکوژری، هه ژانیتکی کورت

خایه ن وهك بریسكه له لهشی ساردو سپی گهرا. نهی دهویست تهسلیمی مهرگ بی. له حالیکه دا لهبهر خزیهوه دهیگوت: "عهبدی رویشت، همزه هات... " چوو بۆ لای پهنجهره. دهنگی گرمیهکی بهسام له دهری ههستا، دهنگی گرمی ههوره تریشقه لهگهڵ حیلای نسهپ و تهقی تفهنگ تیکهڵ بوون و دهنگی خوهری نهو ناوه که به بن ناشه کهدا دهرویشت، توندتر بوو. حهمهد تهقی له رهشاییهک کرد که دهویست له پشت بهردیکی گهوره دامهزری. نه رهشاییهش به هاواریکهوه که گوتی بنیادهمی کهر دهکرد وهك تۆپ چوهه حهوا. خهریک بوو تاریک دادههات. ههوره تریشقه گرماندیان، بریسکه درهوشانهوه. دنیا بهتهواوی تاریک بوو. حهمهد گوتی له دهنگی وهکیل باشی عاصم بوو که دهیگوت:

"دوو نارنجۆک باوینه نهو دهرگایه□"

کهمیگ دواتر دهرگای ناشه کهو لاشیپانهکانی به دهنگه دهنگیکی زۆروه تیک رووخان و قهشتیکی فرهوان دروست بوو که حهمهد دهسهجی نهوتی دایه بهر دهسپرتۆ. بهلام پهنجهرهکان و کولاکهی سهربانی بیدیفاع مابونهوه.

وهکیل باشی عاصم هاواری کرد:

"حهمهد نهتۆ کوریکى ناقلی. یاوهر حهز ناکا تۆ بکوژری. سهدان کهس ناشیان گهمارۆ داوه. رتی دهريازبوونت نیه. وهره تهسلیم به! یاوهر حوکی لیبووردنت بۆ وهردهگری. نهو ناگای له ههموو شتیک ههیه. نهگهر تهسلیم نهبی، بهنارنجۆک ناشه کهت به سردا دهروختین."

دنیا ئیدی به تهواوی تاریک ببوو. بهره بهره بارانه کهش توندی دهکردو له ههموو جیهک ناو به لافاو بهسه زهوی دا دهرویشت. نهسپهکان له پهستا دهیان حیلاند، حهمهد نهیده توانی لیکى داتهوه که نهسپهکان چهند دهبن - لافاوئیکى باوهر پینهکراوی گوللهی نهو جهندرمانه که لهبهر باران مابونهوه، بهرهو دهکره رووخاوه کهی ناشی وهری کهوتبوو.

وهکیل باشی عاصم نهپاندی:

"ئاوه کهی وهسهر ناشی گپرن."

حهمهد زانی که وهکیل باشی دهیهوئ بیترسینن، چونکه نهو کاره به هیچ جۆر رتی تی نهدهچوو. نهگهر دنیا تاریک نهبایه دهی توانی گوللهیهک به قوربانی یاوهر بکا. نهگهر یاوهری به دیل گرتبایه لیبی دهپرسی: "هۆی چیه که وهختیک عهبدی رویشت، همزه هات؟..." لهوانه بوو نهو وهلامی نهو پرسیاره بداتهوه. ناخر ههرچی بی، نهو یاوهریک بوو، سی

ئەستىزەي لەسەر شان بوون. دەستەكانى ھەمەد وەك مەكىنە كەوتنەكار. لەو بەينەدا دورو نارنجۆكى دىكە ھاويژرانە بن دىوارى پەنا دەرگا رووخاوەكە. لەگەڵ دىوارەكە، بەشێك لە بانەكەش رووخاو راست لەو لەھزەيەدا دەستێك كەوتە سەر شانى و ھەمەد راچەنى. سەمايلەزلە كە لەو تارىكايىيەدا بەزەھمەت روخسارى دەبينرا، بە دەنگىكى كزەوہ گوتى: "راوہستە ھەمەد، تاويك گوتت لە من بى. سى مانگ لەمەوبەر ياغىيە كەچەل تەفەنگىكى بە سەدوپەنجا فيشەكەوہ لەكن من داناو رۆيشت. وەختى رۆيشتن گوتى: "با ليترە بن ھەوتويەكى دىكە ديم دەيان بەم. ئىدى نەھاتەوہ. ئىستا دەچم ئەوانت بۆ دەردىنم. ئەتۆ تەسليم مەبە. ھەمەدى من، ئەتۆ نابى تەسليم بى. نە دەبى تەسليم بى و نە دەبى بكوژرتى."

پاشان ھاوارى كرد: "وەرە ليترە دامەزرى. ھەتايە و لاغە ناوى خۆشى ناوہ ياغى! ئەگەر ئەوانەي دەرئيش وەك تۆ كەر ئەبان تا ئىستا سەد جاريان لەم ناشەدا راو كردبووى!"
دوايە قۆلى ھەمەدى گرت و لەگەڵ خۆي بردى بە گومبەزىكى دارين و گوتى: "جا ئىستا با ئەو توتكەسەگانە ھەرچەندى پىيان خۆشە نارنجۆك باوين."

ئىستا ھەمەد بى نىشانە تەفەنگى بە تارىكايىيەوہ دەنا. وەكىل باشى عاصم بە دەنگى بەرز ھاوارى دەكردو ھىندىك شتى دەگوت كە ھەمەد لىيان حالى نەدەبوو، دەنگەكەي لە چۆرەچۆرى باران و ھيلەي ئەسپان و ويزەويزى گوللان دا ون دەبوو.
سەمايلەزلە بە خۆي و فيلينتايەكى نوئى ئەلمانىيەوہ ھاتەوہ. تەفەنگەكەي پەر كرد لە فيشەك و دوو تەفەنگى بە تارىكايىيەوہ نان و گوتى:

"كەچەل تەفەنگىكى چەند لە دەستان خۆشى ھەيە."

پاشان ديسان قۆلى ھەمەدى گرت: "ئەمن ليترە تا بەيانى نەم سەگانە دەخافلىنم. ئەتۆ ھەر ليترەوہ خۆت بەدە دەم ئار. مەترسە، لە ھىچ كوئى گير ناكەي. خۆت بەدەم دەم ئاوەكە... مەترسە، ئەمن وريا دەم و نايەلم ھىچ كەس نيزيك بىتەوہ. لەگەڵ ئاوى بېرۆ، ئەتۆ بېرۆ... رىنگاي دىكەت نيە. وەختىك ئەتۆ رۆيشتى ئەمن تەسليم دەم."

سەمايلەزلە جەندرمەكانى بەر بارانى وەبەر گوللە داو. ھەمەد لە نيوہراستى ناشى راوہستابوو بىرى دەكردەوہ. جارى وابوو شەپۆلىكى خۆشحالى سەرانسەرى ئەندامى دادەگرت و بالتى پى دەگرت، جارى واش بوو خەفەت دايدەگرت، خەفەتتىكى وەك بېرژانەوہ، وەك ئىش و نازار رىكى دەگوشى و شتىك بەرى ئەوكىتى دەگرت.

سەمايلەزلە نەپراندى:

"بۆ راوهستاوی ههتیوه چلمنه. ئیستا وهختی راوهستانه؟ وهپئێ كهوه برۆ."
حهمهده گوتی له هیچ نهبوو. نهفسوونی لئێ کرابوو. له نیو نهو ههنگامهیهدا بئێ خهیاڵ له
جیتی خۆی رهق رامابوو.

سمایلهزله دهیگوت:

"کوره رامه مینه! برۆ کوره... کورپی خۆم، جگهرگۆشه کهم، حهمهدهوکی خۆم، ناوا لهوئ
رهق مهبه، برۆ! مهترسه!"

سمایل وپرای تهقهی بئێسانهوه له تاریکایی و باران پهیتا پهیتاش لهبهر حهمهده پاراپایهوه:
"دهبهر نهو چاوانهت مرم، کورپی خۆم، جهرگه کهم، حهمهدهی خۆم، باران تۆی رزگار کرد.
نهگهر نهو بارانه نهبايه ناشه کهیان بهسهر دا دهپرووخاندین. توخوا برۆ، سمایلهزله به قوربانت
بئێ برۆ! باران نهجاتی دای. ناشکورپی بهم نیعمهتهی خوا مهکه، برۆ!"

دهچوره دهوئ، تهقهیهکی له تاریکی دهکردو دهگهراپایهوه لای حهمهدهو لهبهری دهپاراپایهوه:
"برۆ براله! باران دهریازی کردی برۆ. نهمن تا بهیانی دهیان خالفینم برۆ! نهجهلت نههاتوه برۆ! باشم
بیر کردهوه، لهگژ فکراڤاچووم، لهم ههل و مهرجدا نمتۆ نابئێ مری! باران باری و نهجاتی دای، برۆ!"

غارێ دهدا، دووسج بهسته فیشهکی داویشتن و دههاتهوه، به توورهی دهیگوت:
"برۆ نییدی چهتهی شیتتی نهفام! ههر بهو کهرییهیه بوو که نيمهشت له ناگر هاریشت، دهبرۆ!
وهختیک دیتی بئێسووده قۆلی حهمهدهی گرت و ههولێ دا رای کیشی بۆ ناوهشمی ناشی.
بهلام نهیتوانی له جیتی خۆی ببزیوئ:

"ههی مالت بابت خهرا بئێ ههی. بهلام قسهی خۆمان بئێ زۆر بهتاقهتی ها!"
پاشان ههر لهوئ له تهنیشت حهمهدهی دانیشتن و دهستی کرد به بۆلهبۆل: "نهمن ج بکهم.
نایهوی پروا. کهر بووه. گهوج بووه، ناروا. به دهستی خۆی، خۆی به کوشت دهدا. ئهی نومهتهی
محمد! تا ئیستا کهری واتان دیوه؟ بهتهما بوون ههتیوی برایم سوالکهری لهمه باشتر بئێ؟"
راست لهو کاتهدا له دهرگا روخواوه کهوه ریژنه بارانیکی گولله هات و له پهناي لاقیان له
دیواری تهنیشتیان درا:

"فهرموو بگره! ئیستا مهپۆ. ههردوو کمان لیڤه دهکوژن. برۆ کورم، حهیفه! لهبهر بهری
پهینانت مرم خۆت به کوشتن مهده! باران باری و نهجاتی دای. خۆت به کوشت مهده. حهمهده
دهست و لاقت ماچ دهکهم برۆ خۆت به کوشت مهده! ههتیوه گهوجه برۆ خۆت به کوشت
مهده!"

ديسان دهنګى وه کيل باشى عاصم بهرز بوو. حممد گوتى لى نه بوو. سمايله زلهش لى
 حالتى نه بوو. نه گهر سمايله زله خوى له پشت سه کز بهر ده کهى په نا ده رگای ناشى نه گرتايه،
 بارانې گولله دايژ دايژى کردبوو. له ده رى ناگرى لولوى چه که کان له په ستا بهر ده کان و
 باران و دارو ناو و کاوله ناشه کهى رووناک ده کرده وه. باران ورده ورده نرمى ده کرده وه.
 سمايله زله بىرى کرده وه:

"چ بکه م. ريگا چيه، چن نهو کورې ليره روانه بکه م. نهو کورې زورى به لا ديوه،
 نه منيش که هيچ پيشوازي يه کهى باشم لى نه کرد، کارى کهى ناخزم کرد. به قسه ي قورى
 دپهاتى يه کان هه ل خه له تابووم. پاشان برسپه تيش ميشکى له قانديبوو."
 برسپه که يه کهى توند ناسمانى قه لاشته وه. له حزه يه که ده ورويه رى وه که روژى رووناکى لى هات.
 حممد بزوت، خه ريك بوو بکه وى، خوى گرت وه. له نه کاو له شى هه تا به رى پى شى لالى
 نار هق بوو و ده سبه جى نار هق که ش سارد بو وه. ره ق بوو. سه رما داي گرت و ده ستى کرد به
 هه ل لرزين. ددانى، ددانى نه ده گرت:

"حممد کورې خوم. مه يه له بت کوژن. پروانه بارانه که خه ريكه لى ده کات وه، وه رى که وه برؤ!"
 حممد دوو هه نگاوى بؤ لای سمايله زله هه لينا نه وه. نهوى له باوه ش کردو به راويژى کهى
 گهرم و خه فه تاوى گوتى: "بؤى، خؤش بى مام سمايل، خوا بت پاريزى. ديسان ديمه وه. نه من به
 نيو سمعات ليره دوور ده که ومه وه، نه تو زور ته قه مه که. پاش نيو سمعات ته قه راگره.
 تفه نکه که ش تا قه ت که، تفه نگی کهى باشه. خوا حافيزت بى..."
 قسه يه کهى دیکه ي نه کردو روژى بؤ لای ناوه که. سمايله زله به دوايه وه بوو. حممد بى
 هه ست و خوست له کونه که وه خوى دايه ده م ناو.

سمايله زله که يى ساز بوو، بى پسانه وه ته قه ي له تاريخا يى ده کرد. له وه که حممد رزگارى
 بيوو له ناخى دل وه خو ش حال بوو. دلې لى واو لى وه خو شى و شادى بوو.
 سمايل هه تا به يانى ته قه ي کرد. بارانه که راوه ستا. کازيوه نه نگوت. هه وا خه ريك بوو
 بوليل ده بوو. ياوره فاروق به هه موو داروده سته چه کداره که يه وه په لامارى ناشى دا. ده ورى ده
 ده قيقه بارانه ي گوللو نارنجوک به سه ر ناشى دا بارى. ده نگی که له ناشى نه ده هات. چاوه رى
 مان، ديسان ده نگی که نه هات. چاوه روانى يه که له توانا دا نه بوو. وه کيل باشى عاصم بانگى
 حممد دى کرد. وه لامى که نه بوو. ده ترسان فيلک له کارى حممد دا هه بى. به هه موو هيزيانه وه
 ناشيان وه بهر نارنجوک و گولله داو ديوارى پشته وه شيان رووخاند. به شى که له ناشه که بوو به

ته پۆلكه يه كى گل و بهرد، به لآم ديسان دهنگيك له ژوورئ ناشى ههلهستا. وه كيل باشى عاصم و ياوهر فارووق بانگى همهديان كرد، دهنگ له داروبهردى هات، له ناشى دهنگيك نه هات. وه كيل باشى عاصم گوتى:

"گوشتوومانه، زۆرم په پۆشى نهو كوره يه ياوهر! حه يفا!"
نه عجار دوو دلۆيه فرميسكى درشت به روومه تى دا هاتنه خوار.

ياوهر پرسى:

"يانى نه وه ندهت خۆش ده ويست؟"

"نازانم."

به بئ سه برى چاوه روانى تاوه لآت بوون.

هه تاو كهوت. وه كيل باشى عاصم بانگى كرد. جوابيكت نه بوو. وه كيل باشى ههستا. لاقى ده له رزين. له پۆ دا به لادا ده هات. له دووره وه ديار بوو به ترسه وه به خه فته تبارى ههنگاو ههله ديتيته وه تواناي ديتنى تهرمى همهدى نيه. لهو ساته وه كه دهنگى تهقه له ناشى پرا، له وانه بوو به نه نده زى پازده سال پير بوويى. دلئى پر له خوئين بوو. خه فته وهك داوى جالجالووكه ده ورى دلئى ته نيبوو. ده ههنگاوى مابوون بگاته ناشى، راههستا. ويستى جاريكى ديكه بانگى همهدى بكا. به لآم ددانى به سه ر يهك دا رهق بوون. زارى ههله نه پچرا. هه ر له وئ جئى خۆى رهق بوو. نهى توانى ههنگاويكى ديكه بچيته پيش. نهو دهى زانى همه د له وئ به ته نيايه و پاش نه وهى تهقه شى راگرت، ناتوانئ رابكا. نه گه ر نه كوژرابا، حه تى جوابى ده دايه وه. كه وايئ، دياره كوژراوه.

وه كيل باشى عاصم به دلئى داها ت: "نيسه لآ هه ر بريندار بووه."

ياوهر له پشته وه گوتى: "چته وه كيل باشى عاصم، ده ترسيئ؟ به مردوويش له همهدى ده ترسيئ؟"
وه كيل باشى ناوړيكي دايه وه لاي ياوهرو پاشان چوه ژوورئ ناشى. له نه كاو زه ردهى ها تئ و روخسارى پر بوو له شادى و ها وارى كرد:

"جمنابى ياوهر نهنگراوه مردوه... ياوهر غارى دايه لاي ناشى - به لآم نه وهى پيئكراوه، همه د نيه."
سه ايله زله له سه ر چۆكان كه وتبووه سه ر زه وى. قۆنداغه تهنه كه كهى له لاي راستى سينگى بوو و لوولهى تهنه كه كهى له عه رزى چه قيبوو و ده ستيشى له سه ر په لاييتكه بوو. گولله له لاي چه پى سينگى درابوو، له پشتيئى ده رچوو بوو. كه ميئك خوئينى له بهر روئيشتوو و نه ختيئك نه و لاتر كۆيهك قاوانه به تال كه وتبوونه سه ر يهك.

(۳۵)

مهیدانه نهسپی ناناوارزا!
کراسیکی له خوین دا شەلال!
بهزهیی عاشیرهت، بهزهیی!
وهکازی دهستی ژینیکی کویر!

نادهم پاش نهوهی نهسپی بۆرهی کوشت، رووی نهکردهوه کینگهکهیان. چونکه نهگهر چاوی به عملی سهفابهگ کهوتباهه بیانوو بهکی نهبوو خۆی پی وهپه پیتنی. وه رهزی خیزانیی کردبوو. هیندیک شهوان نهو تامه زرزی به له دهروونی دا دهجوولا که به دزی بهوه بجیتتهوه سەردانی ژنهکهی، بهلام به هیچ جور نهیده توانی بجی. به بی کوشتنی نهسپی خه نهیی، چۆن دهیتوانی بجیتتهوه ناوه دانی و به چ روویه کهوه چاوی له چاوی ناغای و ژنهکهی و خه لکی ناوایی کردبایه. له راوچی بهکی کارامه ی وهک وی که هه رگیز تفهنگی به خه سار نه ده چوو. دوور بوو که نه توانی نه سپیک بههنگی، نه ویش له دهشتیکی ریک و هه مواردا! داخوا ههقی خۆی نه بوو به هه مووان تف له رووی راوچی بهکی وا بکوتن؟ چما نهو نهیده زانی نه م رۆژانه له نه ده نهوه بگه تا مێرسین و تارسوس، له جهیهانهوه تا کووزان و قه دیرلی، له عوسمانیه تا دوورت یۆل و تا "پایاس" له چیاکانی "کافوو" تا "نالاداغی" چ لادیی و چ شارستانی هه موویان باسی وی ده کهن و ده لێن: "به راستی نابروو چونه که ناده می میرشکاری عملی سهفابهگ نه توانی نه سپیک بکوژی؟" چما نهیده زانی که هه مووان چاویان له ری بهتی؟" چما نهقل دهی گری که راوچی بهکی وا نه توانی له ساکه دهشتی دا نه سپیک که به ری دا دهرواو غار ده دا به تفهنگ بیکی؟ شتی وا قهت ری تی ناچی. "خه لک ههقیانه.

ئەوان چۆن تىبگەن كە ئەو ئەسپە ئەفسوونى لىخوئىندراوۋە گوللە كارى لىناكاو تەفەنگى وئى ناكەوئى. چۆن بزانن ئەو گوللەيەي ھاويشتتە ئەسپى خەنەيى، كەوانەي كىردو لە ئەسپەكەي خۆت درا. ئەوان ھەر ئەوئەندە دەزانن پاشملە باست بگەن و گالتەت پىن بگەن. ناغا دەست رۆيشتوۋەكان، خانەكان، كەسانى ۋەك عارف صائىم بەگ دەورى عەلى سەفا بەگيان گرتوۋە لە پەستا خەبەرى ئادەمى لىدەپرسن. عەلى سەفابەگى بەستەزمان چ جوايىنكيان بىداتەو؟ مېنگە مېنگ دەكا، تفى خۆي قوت دەداتەو، بەلام قسەيەكى نىيە بىكا. بىچارە چىي ھەيە بىلئى، بلئى: "ئادەم رۆيشت و نىدى نەھاتەو." "رەنگە ھىندىك شتىش ساز كاو تەحويليان بىدا. بەلام نا، عەلى سەفابەگ پىاويكى زۆر بەجەياو بە شەرمە. درۆو چاوپراو نازانى. ئىمە چاك بۆ ئەو بەستەزمانە بووينە مایەي ژانەسەر."

ئادەم سات بە سات زىياتر و زىياتر رقى لە خۆي ھەلدەستا: يان ئەسپى خەنەيى دەدۆزىتەوۋە دەي كۆزى، يان فىلېنتا لە شان ئاوارەي دەشتى ئاناوارزا دەي.

ئەسپى خەنەيى بە شىۋەيەكى ئەفسووناي و ن بىو. ئادەم چەندىن رۆژ بۆ دىتەوۋەي ھەموو جىگايەكى پشكىنى. بەلام تەنانت جىپىيەكيشى دەست نەكەوت. چەندىن سەعات لەنىۋەراستى دەشتى لەبەر ھەتاۋى سووتىنەر رادەوۋەستا، بەدەم فىكرو خەيالەوۋە ئارەقى دەرىشت و لە گەرمەن رىك دەھات.

لەبەيائىيەو تا ئىۋارنى چەندىن سەعات لەبەر ھەتاۋى سووتىنەر دەمايەو. ئەوئەندەي لەبەر ھەتاۋ رابكاتە ئەم لاو ئەولاي دەشتى و بىتتە سەگى ھاھايە، جەلكانى بەرى شەلانى ئارەق بىوون. ئەسپى خەنەيى بىوۋە ئاۋ و بە ئەمرى دا چوۋبوۋە خوار. ئادەم بىرى دەكردەو: "ئەكا ئەسپەكە چوۋيىتە "ئۆرفە" مەوتەنى خۆي؟ ئەكا چوۋيىتە كەۋلى بالتدەيەك، مارتىك، جانەورىك، پەپوولمەيەك يان رىۋىيەك و لە پىش چاۋم بەم لاۋادا بىوا؟ ئاكا ئەو پەرسىلگەيە بىن كە راست بە بەر لوۋتم دا تىپەرى، ئەكا ئەو ھەلۆ زەلامە بىن كە ھەمىشە لەسەر شاخەكانى ئاناوارزا چەرخان دەدا؟"

ئادەم شەۋىنكيان نوۋستىبو. لەخەۋى دا ھەستى كىرد كە ھەيۋانئىكى زەلام روۋمەتى دەلىسىتەو، ھىچ ۋەك بەرازو سەگ و گاو گورگ و ئەو جۆرە شتەنە نەدەچو، ۋەك ھىچ گىياندارىك نەدەچو. رەنگى سىپى بوو و زۆرىش زەلام بو. زەلام تر لە ئەسپىك. ئادەم تەفەنگەكەي دەست دابوۋىو راي كىردبو، و لە بەردەلانەكانى ئاناوارزا ھەناسەيەكى ئاسوۋدەي ھەل كىشابو. ئەو جانەوۋەرە سەيرە ماۋەيەك ۋەدۋاي كەوت. پاشان گەپايەوۋە رۆيشت: "ئاكا ئەو بوۋىن؟"

به‌شینیکی ده‌شته‌که ناگری گرتبوو. وه‌ختی سووتمان‌که نادم خه‌وتبوو. خه‌ونی ده‌دی که که‌وتوته نیتو کۆیه‌ک ناگر. له نه‌کار له خه‌و راپه‌ری، نه‌گه‌ر له‌هزه‌یه‌ک دره‌نگه‌ر وه‌خه‌به‌ر هاتبا، له‌نیتو ناگرده‌سووتا. بلیتسه ناور له چاولیتک نانیتک دا ده‌وره‌یان گرت. نادم به‌م لاو لادا ده‌ستی کرد به غاردان. بلیتسه ناگر له هه‌موو لاره له‌نیتو خۆیان گرت و له‌نیتو خه‌رمانه‌یه‌کی ناوردا گه‌مارۆ دراو له‌نیتو ناگریکی وادا به‌م لاو لادا غاری ده‌دا. گری ناگر ده‌شتی ده‌لسته‌وه‌و ده‌چوه‌ه پیش. نادم بی‌خه‌به‌ر له خۆی له‌نیتو نه‌لقه‌ی ناگر دا مایه‌وه‌و گوئی بۆ ده‌وره‌یه‌ری هه‌ل‌خست. ده‌شت پر له زیرو هۆری هه‌یوانات و ده‌نگی جرو‌جانه‌وه‌ر بوو... ده‌نگی بالنده‌و مارو جرو‌جانه‌وه‌ر تیکه‌ل ده‌بوو، زه‌وی به ناگری سوور داده‌پۆشرا، ده‌سووتا ده‌ی‌نالاند.

له پر نه‌سپی خه‌نه‌یی وه‌ک هه‌وریتک، وه‌ک سیبهریتک له به‌رامبه‌ری ده‌رکه‌وت. سیبهره‌که گه‌وره‌و گه‌وره‌تر بووه‌وه‌و هه‌زاران بیجمی گۆری. سیبهره‌کان پان تر ده‌بوون، دریتۆ ده‌بوونه‌وه‌، کورت ده‌بوونه‌وه‌و له‌ده‌وره‌یه‌ری نه‌سپی خه‌نه‌یی هه‌ل‌ده‌په‌رین و نه‌سپی خه‌نه‌یش بی‌ نه‌وه‌ی له جیتی خۆی ببزوی، پان ده‌بوو، دریتۆ ده‌بوو، گه‌وره‌ ده‌بوو و چوکه‌له‌ ده‌بووه‌وه.

شه‌پۆلیتک بلیتسه ناگر به ژوور سه‌ری نادم دا تپه‌په‌ری که نه‌گه‌ر ده‌سه‌به‌جی خۆی له باتلاغه‌که‌ی نیزیکی خۆی نه‌هاویشته‌بایه‌، ده‌سووتا ده‌بوو به خۆله‌میش. نادم تا به‌یانی له‌نیتو نه‌و باتلاغه‌دا که پر بوو له هه‌یوان و جانه‌وه‌ری راکردووی ده‌ستی سووتان، له‌نیتو هه‌زاران بوونه‌وه‌ردا که ده‌یان نالاند، هاواریان ده‌کرد، ده‌یان نه‌راند، مه‌له‌یان ده‌کردو په‌لیان ده‌کوتا، مایه‌وه‌. وه‌ختیک تاو که‌وت هه‌تا پشتینێ به باتلاغه‌که‌دا چووبوه‌ خوار.

نادم هه‌تا ناخری ژیا‌نی هه‌رگیز نه‌و شه‌وه‌ی سووتمان‌که‌ی له‌بهر نه‌چوو. سه‌رانسه‌ری به‌رده‌لانه‌کانی قه‌لای ناناوارزا به هه‌موو که‌لین و قوژینه‌کانیه‌وه‌ گه‌راپوو، هه‌موو که‌لین و قوژینیتکی تاکچاسازی به قامیشه‌لان و لیپه‌وارو باتلاغ و ده‌شت و ده‌روه‌ه بست به بست پشکینیوو، به‌لام تووشی نه‌سپی خه‌نه‌یی نه‌بوو. جاری واپوو ناهومید ده‌بوو، له شه‌رمان ده‌بوو به ناو و به‌عه‌زێ دا ده‌چوه‌ خوار. دیسان له نیتو ده‌شتی ناناوارزا، له‌بهر خۆره‌تاو له‌و فک‌ره‌ دا که ده‌بی نه‌سپی خه‌نه‌یی له کوی بی، له جیتی خۆی ره‌ق راده‌ما.

له‌نیوه‌پۆیه به‌م لاره له به‌ستینیک دا بی‌جووتله‌ راوه‌ستابوو: "ده‌بی خه‌نه‌یی له کوی بی؟" نه‌گه‌ر نه‌سه‌په‌که له‌و ده‌شته بایه لانی‌که‌م جاریک تووشی ده‌بوو. له دلێ خۆی دا ده‌ی‌گوت: "گوره‌، با وازی لی‌بینم و برۆم، به گۆری بابی ژن و عه‌لی سه‌فابه‌گ و میرشکاری... سه‌ری خۆم هه‌ل‌گرم و بچمه یوو‌ره‌گیر له‌لای ناغایه‌ک ببه‌ مه‌یته‌ر. له کۆنه‌وه

له مهيتەرى دا لينگەم نەبوو... لەوانەشە لە داخى ئەو نەسپە نەحەلەتییە نەتوانم مهيتەرى بکەم..."

لەسەر جادەییەکی خۆل جوتە جوانوییەکی سێ سالی چاوەگورەو لاق باریک و راکشاو بە دواى جوتە ماینیتیکی کویتی زەلام دا دەپۆشتن. کەفەلتی پان و قەلەوی ماینەکان لەبەر تیشکی هەتاو دەبریسکانهو. جوانوو نەسپەکان لەدەوری ماینەکان کە بەسپایی بە جادە خۆلایوییەکەدا دەپۆشتن، خولیان دەدان و هەلەدەبەزین و لەگەڵ دایکەکانیان یارییان دەکرد. نادەم فکری کردووە کە ئیستا بەو گەرمايە نەسپى خەنەیی لە قوژنیکی فینک و بەلاوایە. ئەو نەسپە زۆری گیانی خۆی خۆش دەوێ. مسۆگەر جۆگەلە، یان کانییەکی روون و فینکی وەك سەهۆلشی بەبن پێ دا دەپوا کە وردە بەردەکانی لەبن دا دیارن: "دەبێ لە کوئی بێ؟" نادەم هەموو کەلێن و قوژنە چۆلەکانی ئەو دەشتە هینایە بەرچاوی خۆی، نەیتوانی لەسەر هیچیان ساغ بێتەو.

دەبێ لێدا پراو، پراو هەموو شتیکی بەجێ بهیلتی و وازی لێبێت... هەموو شتیکی، ژنەکی، مالهەکی، عەلی سەفابەگ و دەشتی ئاناوارزا. بەلام بە دلێدا هات کە لەم دەشتە نەبێ لە هیچ کوئیەکی ئەم جیهانە ناتوانی بۆی. لەفکری خۆی دا هەموو شتیکی بەجێ دەهێشت و دەپۆشت، سەری خۆی هەلەدەگرت و دەچوو بە سواری کەلەك لە جەیهان دەپەریەو نەوبەر دووبارە دەهاتەو دەشتی ئاناوارزا، هەموادایەك لە لاقی و لە رەگ و ریشەى دلێ هالابوو کە ئەوی دەگێرپایەو.

ماوەیەکی زۆر بیری کردووە بزانی هۆی ئەم ئۆگرییە بە ئاناوارزاو چیه، بەلام بێناکام بوو. هەتا رۆژتێکیان هەروا کە راوەستاوو لەبەر هەتاری گەرم چۆر چۆر نارەقی دەپشت و لە فکری دۆزینەوی جینگای نەسپى خەنەیی دا بوو، لە نەکاو ترووسکەیهك لە زەینی دا درەوشا: "ئەو شتەى ئەوی بە ئاناوارزاو دەبەستەو، نەسپى خەنەیی بوو."

دەیتوانی واز لە هەموو شتیکی بێت و هەموو کەس بەجێ بهیلتی، بەلام نەیتوانی ئەو نەسپە خەنەییە لەنێو دەشتی ئاناوارزا بەجێ بهیلتی و پراو. هەتا ئیستا ئەم هەستە دەروونییەى نەناسیبوو. هاواری کرد: "کوڕە، لێ دەدەم دەپۆم چما ئەو نەسپە دایک و بابی منە، مەگەر دەست و لاقى منە؟ وازی لێدێنم و دەپۆم کوڕە!"

لە لیتواری جەیهان سواری کەلەك بوو، پەریەو نەوبەر دووبارە گەریەو. هەر دوو رۆژ جارێک سواری کەلەك دەبوو، دەپەریەو نەوبەری چۆمی و پاشان دووبارە دەهاتەو.

خەو لەبن سێبەری شاخی چەند خۆشە نەگەر شاماری نەبێ. جوانی کورتەبالا بۆ
هەزلی کردن چەند باشە نەگەر کەم شەرت نەبێ! خۆ نەسپ لە شامار ناترسی... "کئی
گوتوویەتی نەسپ لە ماری ناترسی؟" لە خوار شاخەکانی ئاناوارزاه بایدە هەلی کرد،
گێژە لووکەیکە هەستاو دەسبەجێ کەوتەوه.

"دنیای زۆر گەرمە، بلێی نەسپی خەنەیی لەنیو شاخان دا لەبن سێبەری تاتە بەردێک
مایتتەوه؟"

گابەردەکان گەرم و تیاووه بوون. دەت گوت لە گەرمان دووکەلیان لێ هەڵدەستێ. هەوا پێ
بوو لە بۆنی جاترەیی وشک. قوولکە بەردەکان و دەوونەکان و نینۆکە شەیتانەکان بۆنی جاترەیان
لێ دەهات. هەموو شتێک وشک ببوو. لە شاخەکان دا چووکترین شوینەواری سەوزایی و ژیان
نەدەبینرا. شاخی بنەوشی، خاکی، شینی کال، سوورو زەرد هەموویان لە گەرمان دەتەقین.
نادەم لەبن شاخێک شوینی نەسپێکی لەسەر گل دی. وەدوای شوینەکە کەوت. شوینەکە
دەچووه نەشکەوتەکەیی رووبەرۆوی. هەرچەند لەدۆزینەوهی نەسپی خەنەیی تەماپراو ببوو، بەلام
دیسان خۆشحال بوو. لەلایەکی دیکەش ترسی رێنیشت. دەستەکانی کەوتنە لەرزین. شاخ و
داخ بەری پێیان شەقار شەقار کردبوو.

شاخەکان لە گەرمان دەتوانەوه، نەدەکرا پێیان لێنیتی چونکە ئێشەکەیی کاری لە نێسکی
بنیادەم دەکرد. نادەم ددانی لە چیرەوه دەبردن. چاوی پێ ببوون لە ئارەق و دەبرژانەوه. شوینەکە
ئەوی هەتا زاری نەشکەوتی بەکێش کرد. لە قەلشە شاخەکان دا درووی وەک دەرزێ تیژ شین
ببوون. کاتێک لە نەشکەوت نێزیک بوو، ماری ژاراوی خۆلەپۆتینەیی دیتێ کە بەسەر
شاخەکان دا دەخزین. لەبەر زارکی نەشکەوتی لەسەر عەرزێ نەرمی قاوهیی تۆزای شوینی
بالتدەیک دیار بوو. لەدەروربەری شوینی بالتدەیکە هیندیک جێ پیتی گەرۆو چووک وەک شوینی
چەقەل و رێوی دەبینران... راست لەنیویندیش دا جێ سەمی نەسپێک کەوتبوو سەر زەوی. سێ
پەلی نەسپەکە نالیان پێوه نەبوو. نادەم شوینەکەیی هەلگرت، گەیشتە دەرکی نەشکەوت
قوولکەیکەیی درێژو تاریکی پێ لە شەمشەمە کوێرە بوو. شەمشەمە کوێرەکان بەمیچی
نەشکەوتەکەوه نووسابوون و پێیەوه هەلئاسرابوون.

رەشاییەک لە تاریکایی دا بزووت، لە قوولایی تاریکایی نەشکەوت دا دەنگی حیلەیک
هەستا کە بە حال و بال دەبیسترا. لەنیو تاریکایی دا رەشایی نەسپەکە روون تر و پڕەنگ تر
بوو. پاشان هیدی هیدی لەبەر چاوی و ن بوو.

نادەم ھەر لەوئى لەسەر بەردىك دانىشت، فېشەكى وەبەر تەفەنگى دا، دەنگى چەخاخى بەرز بوو، پاشان پېنج تەفەنگى بە بنى ئەشكەوتەكەو نەن. دووبارە فېشەكى وەبەر داىو. سى كەرويشك لە ئەشكەوتى دەپەپىن بە سەرەوژىرى دا داپەپىن و لەبەر چا و ن بوون. مارتىك بە نەسپاى بەسەر شوپنەكان دا تىپەپى و نىزىك كەوتەو. سەرى بەرز كەردو روانىە دەوروبەرى. نادەم سىرەى لەسەرى مارەكە گرت و مېشكى پۆاند. تەقەى تەفەنگ لە شاخەكانى ناناوارزا دەنگى داىو. لەگەل خۆرناو بوون دنيا بەرە بەرە فېنك دەبوو. كزەباىەكى دەھات، بە نارامى بۆنى جاترەو پووش و پەلاش عەرزى سووتاو و شاخ و بەردى بەدەوروبەردا بلاو دەكردەو.

نەسپى خەنەبى وەك سىبەرىكى خاكى لە ئەشكەوتى ھاتە دەر. كاتىك لە زاركى ئەشكەوتەكە دەھاتە دەر، لەشى پان بوو، درىژ بوو، بە ژورر سەرى نادەم دا بازى داو پېش ئەوئى ئەو دەست بۆ پەلاپىتەكە بەرئى، لەبەرچا و ن بوو. نادەم بە دواى دا پېنج تەفەنگى بە خوارى وە نەن، تەقەى تەفەنگەكان لەشاخەكان دەنگى داىو. دەنگى تەقە لە بەرد بە بەردى بەردەلانەكە گەرا. نادەم تاوتىك گوئى بۆ دەنگدانەوئى تەقەى تەفەنگەكان ھەلخست. باىەكە توندى كەردبوو و گابەردەكانى وەك كووبەى بەتال و دەدەنگ ھىتابوو.

ترس و دلەخوربەى نادەم بەرە بەرە كەمى كەرد. زۆرى برسى بوو. لىرەو دەبوو راستەپىر بچىتە مالى سەفەر. شەرمەزارى ئەوئىش بوو. ھەزى دەكرد زەوى قەلشىباىەو قوتى داىبە. داخا بەو نىوہشەو كارىكى جوان بوو بچى بۆ خاترى ژەمەنانىك چەند بنىادەمى شەكەت و ماندوو لە خەو ھەستىنى؟ گرمان دۆستىشى بى، بەلام ئەگەر مالى بابى نادەمىش بى، ديسان كارىكى دروست نىە... ھاوارى دەكرد: "ناخ... نا... خ نەسپى خەنەبى، پېش ئەوئى ھىسابى خۆم لەگەل تۆ يەك لا بەكم، دەبى بۆم، باشە خەنەبى! لى دەدەم دەپۆم. نەمنت لە پېش چاوى دۆست و دوژمن، لە پېش چاوى خەلكى دنيا كەردە پوولە سووركەبەك! ھەز دەكەى جندۆكە بە، بنىادەم بە، پەرى بە، ھەرچى پېت خۆشە ئەو بە، خۆ مالدىرانت كەردم! كورە با قەرز بى لەسەرم." دەىنەراندو بەو ھات و ھاوارە ئەو ترس و سامەى سوارى بىوو، لە خۆى دوور دەخستەو، بەلام بۆ دەمەساتىك... پاشان دووبارە ترس لەو نەسپە دەھاتەو ھىلانەى لە دلئى دا دەكرد. ترسىك كە دەست و لاقى گۆج و ئىفلىج دەكردن."

لە بەردەلانەكە ھەنگاوتىك دەھاتەخوارو دەىگوت: "كورە! لى دەدەم دەپۆم." پاشان رادەوہستاو رووى دەكردە شاخەكان و ھاوارى دەكرد: "نارۆم كورە! دەت كوژم." ئەمجار گوئى بۆ دەنگدانەوئى توندى قسەكانى خۆى رادەگرت.

"لئىدەدەم دەپۆم كوپە، شاخەكانى ئاناوارزا پىشكىشى تۆ بن. ئاچاسازىش بۇ تۆ،
 ھەمموى بۇ تۆ. منت ئاوارەى ولاتان كىرد، منت لە مال و خىزان و ئاغاو لە دوست و ئاشناو
 نان و پىخۆرم و تەنانت لە مېش و پەلەوەرەكانىشم جيا كىردەو. لئىدەدەم دەپۆم كوپە...
 ئا...خ كە نەم توانى مشورت بۆم. بېرۆ تا ماوى كەيف بىكە. نەمنت بەزاندى، نابوتت كىردم،
 پشتت لە زەوى دام، يوورەگىر بىگرەو ھاتم..."

بەزىنى قىبول كىردىبو، روى كىردە لاي رۆژھەلات. نەو دەشتە لەبەر تىشكى ھەتاو،
 چاۋەكانىي بەخۆيەو خەرىك دەكىردو دەپىرژاندىو. لە رىگادا جاروبار دەگەپايەو ھە غارى دەدار
 بە خۆي ھەلەدەگوت. بە دەنگى بەرز روو بەشاخەكان ھارارى دەكىرد: "كوپە! نارۆم." دەنگەكە
 لە شاخەكان دەگەپا، دەنگدانەو كەى بەقەوترو بەرزتر دەبوو و غىرەتى وەبەر دەنا. ماوہىيەك
 گوتى بۇ دەنگدانەو قسەكانى رادەگرت كە لە شاخىكەو دەچوۋە شاخىك و بەرە بەرە لەنىو
 دەچوو، نەجار دووبارە ھارارى دەكىردە: "كوپە! نارۆم!" نادەم ھەتا دەنگى نووسا درىزەى بەم
 يارىيە دا، و نەم جار لەبەر خۆيەو دەستى كىرد بە بۆلەبۆل: "ھەتىو گەوجە! نارۆم! ئان نەتۆ
 مەن دەكوژى، ئان نەمەن تۆ. يەكىك لەم دووانەمان دەبى بىرى. يەكىك لەم دووانەمان... كوپە!
 نەتۆ نەگەر جىندۆكەو پەرى نەبووايەى، نەگەر غەيب نەبووايەى، نەگەر ھەيوانىكى ئاسايەى،
 ئان بىيادەمىك باى... يەكىك لە نىمە... يەكىك لەم دووانەمان..."

سىبەرى نادەم لەبەر تىشكى ھەتاو بەرەو رۆژئاوا درىز بىبوو. سىبەرىك بوو، بارىك و
 چەماو ھەل و شەوتىق! نادەم بەدواى سىبەرى خۆيدا دەپۆشت. مژى چىشتەنگاۋى بەرەبەرە
 دەبوو بە ھەلم و لەگەل تاو گەرم بوون لەنىو دەچوو. ھەتاو ھەل كىشىبوو، دەشتى بىرژاۋو
 قىرژھەلاتوۋى ئاناوارزاۋ بەردەلەنەكان نوقمى تىشك بوون بە جۆرىك كە چاۋيان لەبەر
 ھەل نەدەھات، ھەتاو و گابەردەكان ھەلمىان لى ھەل دەستا.

نادەم لە دللى خۆى دا دەي گوت: "كوپە! لە ھەموو جىيەك گيا پەريو، تەنيا لە يەك جىگا
 مېرگىكى سەوز ھەيە، نەويش لەنىو ھەستى گۆلاۋەكەى ئاچاسازە. لەوى مېرگىكى تەخت
 ھەيە كە پىرە لە گياي تەپرو تازە. نەكا نەسپەكە لەوى بى؟" بە وەبىر ھىنانەو ھى "مېرگى
 تەخت" - نەمە ناۋىك بوو كە بۆخۆى لەسەر مېرگەكەى دانابوۋ خۇشحال بوو. نادەم لە
 ئاچاسازو ئاناوارزا بۇ ھەر شىئىك كە لەوانە بوو نەسپەكەى لى بدۆزىتتەو، ناۋىكى تايەتتى
 دانابوو. بەنىو ئاۋى گەرمى گۆلاۋەكەدا تىپەپى. بىن ئاۋەكە خىز بوو. ئاۋەكە كە دەت گوت
 كولىو، ھەتا كۆلەۋى نەزۇنى دەھات و لاقەكانى دەبىرژاندىو. گامىشەكان بى جۈۋلە لەنىو

ناوی کولپو دا نووستببون. له ناوه گهرمه که پهرپه وه. گه یشته عمرزیک که گولتی بنهوشی هه بون، رووه که ی وشک هه لاتیبوو و کاتیک پیی له سر دادنه، وه ک تنه که سهولیک ده تهقی و درزی ده داو له گه ل همر درزیک که نهو توئ وشک بووه ده دا لاقی له گلی شل و پوواو رو ده چوو. سه رانسری توئ وشک بووه که به گولتی بنهوشی داپوشرابوو که هه تا بیه لینه که ی نهو بهر دریژه ی هه بوو.

گه یشته بیه لینه که. جی یه کی به سام بوو. مهو دای نیوان داره بیه کان ناویکی سهوز دای گرتبوو. سر ناوه که به توئ یه ک قهوزه داپوشرابوو. له سر نهو توئ قهوزه به پله وه ری جوراوجور به پالی رهنگاره ننگه وه کورت و دریژ مه له بیان ده کرد. نادهم هه میسه له م ناوه ده ترسا. بنی نه م ناوه پر بوو له قولکه ی گه وه ی وه ک چال، که له وانه بوو بیکیشنه نیو خویان، بویه نادهم به پاریزو به ده ست گرتن به ره گه بیه کان به هه زار دهردی سه ری لهو ناوه پهرپه وه و چوه نیو بیشه ی "بی ناسمان" ی ناکچاساز. نه م ناوه نادهم له سر نهو بیشه یه ی دانابوو و ناوه نه سلپی که ی نه ده زانی. له راستییش دا نهو بیشه یه نه وه نده پر بوو که نه گهر ته ماشای سه ره وه ت کردبایه، ناسمانت نه ده دی. بیشه که پر له ره قه و مارو ریوی و به رازو پله وه ری هه مه چه شنه بوو. همر لکه داریک و توتی همر چله لاولویک پر له هیلانه ی پله وه بوو. له ته نیشت همر کولکه داریک ی گه وه هیلانه ی بالنده یه ک ده بینرا. نه م به شه شی به جی هیشت. روژ له نیوه رو تیه ده پهری. گه یشته په نای چناریکی نه ستوو. راست له سر تلؤفکی داره که هیلانه له ک له کیکی گه وه هه بوو. لکه کانی دیکه ش به زور هیلانه ی گه وه و بچوک رازابوونه وه. له هه موو هیلانه یه ک جووچکه سهریان دهره ناپوو و زاره زهردو گوشاده که ی خویان لیک کردبووه وه له جیکه جیکی هه زاران جووچکه قیامه تیک به ریا ببوو. نادهم پالی به چناره که وه داو نه ختیک حه سایه وه. نه ستوو رکیکی گه وه که له ماله عیلاتی یه کی وه رگرتبوو و له ده سرۆکه یه کی چووکه له یه وه پیچابوو و له پشتی خوی به ستبوو، هیشتا ده ستی لی نه درابوو. له ده ورو به ری باتلاغه که داره هه غیبریک ی زور سهوز ببون. داره هه غیبریک ی هه لپژاردو بریاری دا هه غیبری زهردی شیرن وه ک هه نگوین بکاته پیخوری نانه که ی. نادهم له ده نگی جیکه جیکی بالنده کان سه ری سوپ ما بوو. به پیکه نینه وه سه بریک ی لکه کانی کرد. سه دان جووچکه به زاری گوشادو ناوه لاره قاوو قیویان وه پئ خستبوو.

نادهم گوتی: "نه ی دواتان بری، به م قاوو قیژه عه رزو عاسمانتان لیک دووری." هه تا له میترگه که نیزیک ده که وته وه، بی سه برتر ده بوو. دلای به هه ژانیک ی شیرنه وه لیتی ده دا. له پیش

داش چند جارتيك تووشى نهم چناره ببوو، بهلام ناوتيكي پر به پيستي بۆ نه دۆزيبوهوه. ناوي چناره كهى نا "بالنده جار". له دلى خۆى دا گوتى: "ليزه له عمرزو عاسمان بالنده سهوز دهبن، نهمه مهزراي بالندهيه، مهزرايه كه جووچكه په له وهري جزراو جزرى به زارى زهردو گوشادهوه تيدا رواه. " زارى فرهوان و كراوهوى بالنده كان نهمى وه پيكنهين دهخست و له ناخى دلتهوه قاقاي لى ده دا. جارتيكيان تارمايى گه وهى نهمه كهى لهم قولكه تاريك و ليته دا دييوو. ناوه كه رهش بوو و نهمه كه رهش، ههردوو كيان پيكنهوه تيكه ل ببوون و رويشتبوون! ناده ميس به ترس و سلهمينه وهوه گولله كانى بهم قولكه يه وه نابوون. ناوه كه نه وه نده خهست و قوراوى بوو كه كاتيكا گولله وى ده كهوت دلته پي ناوتيكا چيه نهمه پيرژايه ده وهه.

نادهم كاتيكا له قولكه رهشه كه په ريه وه له نه كار خۆى له گه ل ميگره كه به ره وهروو دى. چيمه نيكي سهوزو تازه زهوييه كهى دا پويشيوو. لهو ميگره دا خبه رتيك له گول و په پولهو ميشه نگوينه نه بوو. ته نيا چيمه نيكي ريك و يه كدهست پان ببوه وه. شه كهت و ماندرو له نيو چيمه نه كه داناشت. هه تاو ديار نه بوو. به لام له وه را كه به ره به ره دنيا تاريك ده بوو، ديار بوو كه هه تاو خه ريكه له پشت ناوارزا ناوا ده بن. تيشكى هه تاو به شيك له ميگره كهى رووناك ده كردو به شه كهى ديكهى سي به ري به سهر كشابوو. سي به ر ده ورده به پانايى و دريژايى پيوه ده چوو. له ناسمانى ميگره كه په له وه رتيك بالى ليك نه ده دا.

نادهم به دهم هه ناسه يه كه وه گوتى: "ليزه شه نيه." له كاتيكا دا لهم ده ور به ري ته نيا جى يه ك كه له وان يه نه سپيكا رووى تي كا، هه نهم ميگره يه. بالنده و ميشه نگوينه نايه ته نيره... هيچ گيانله به رتيك نايه ته نيره."

پاش هه سانه وه له جى خۆى هه ستا، به خيراى هه موو ميگره كهى پشكنى. له قه راخ ميگره كه ناوتيكي روون كه بنه كهى خيز بوو به خو ره خو ره ده چوه خو ار. نادهم چوه نيو ناوه كه وه رى كهوت، ناوه روون كه ده گه يشته گويزينگى، شويى هيچ گياندار تيك نه نهم، نه بالنده و نه كيسه ل به رچاو نهمه كهوت. نادهم گه رايه وه وه له سهر خيزى نيو ناوه كه شويته كهى خۆى دى. له ناو چوه ده رى و گه يشته وه چيمه نه كه وه هه تا نه وه سهرى رويشت. وه ختيكا به ميگره كه دا راده بورد بۆنى توندى خه له ننگى به به ر لووتى هه لا هات. هه رچى گه را خه له ننگه كهى نه دۆز يه وه. له وه سهرى ميگره كه شه نه ختيكا داناشت.

پاشان بيري كرده وه: "پيش روژ ناوا بوون ده بن خۆم بگه يه نه" "كو ترووك سيز ناغاج" (دارى بى كللك). له وان يه نه سپه كه له وى بى. "له بن داره كه، كان يه كهى فينك و زولا ل هه لده قولى.

نادەم شەللى ئارەق بوو. ھەموو گىيانى بۆترشى ئارەقى لىدەھات. ھەرچەند لووتى نادەم بەر بۆنە راھاتبوو، ديسان بۇنى توندى ئارەقى لەشى خۇى ھەست پى دەکرد.

بىن ئەملاو ئەولا دەبوو ئەسپەكە لە كوئىروك سىز بىن. مومكىن نەبوو لە جىيەكى دىكە بىن. مسۆگەر لەوئ لەبن دارىك لەلىئوارى پىر گولتى ئەستىرەكە لاقى راستى وەبن زگى داوئەتەو لەئى پال كەوتەو بە چاوە زلەكانى ورياي دەوروبەرى خۇيەتى. ئەگەر لەوئ نەبوو، دەبى لە "مستەفا كەچەل" بىن. لەوئىش نەبىن ھەقەن لە "كوردقىزى" (كچەكورد). خۇ ئەگەر لەوئىش نەبىن، دەبى لە "كەرمەن چىچكى" بۆى بگەرپى. ئەگەر لەم شوئىنانە لە ھىچيان نەبوو، ماناي ئەوئەبە بووئە دووكلە و بە ھەوادا چوو. تەنانەت عومرىكىش بە دواى دا بگەرپى ناتوانى بىدۆزىيەو: "كورە! ئەگەر پىئوست بىن، عومرىكىش بەدوات دا دەگەرپىم! كورە خەنەبى! ھەتا سۆماى چارم دەچىن، ھەتا رىشم وەك لۆكە سىپى دەبى و دەگاتە سەر نىوكم، ھەتا ئەژنۆم ئەستور دەبن و ئاوى رەش دىنن، ھەتا دوا ھەناسەم ھەل دەكىشم وازت لىنايەنم و لە دووت دەگەرپىم. كورە! ئەو گالتانەى بە منيان دەكەى، ناوت ناون نازايەتى، كەللەرەقى و كەللەشەقى، بەلام ئەوئى نىمە دەىكەين گورى سەگىش نىە؟ نىمەش بە قەد تۆ غىرەتەمان ھەبە!"

لاى ئىئوارى گەيشتە كوئىروك سىز. شوئىنەوارىك لە ئەسپەكە نەبوو. شەكەت و دامار لەسەر كانىيەكە چۆكى دادا. لەتىكى گەورە لە ئەستورەكەكى بە نەختىك پەنرەو خوارد. نادەم لە نىئو ھەورىكى مېشولەدا ون ببوو. مېشولەكان لە دەوروبەرى دەخروشان. ھىشتا دوا پارووى بە باشى قووت نەدابوو، لە جىتى خۇى خەوى لىكەوت. كاتىك وەخەبەر ھات شەللى ئارەق بوو و ھەتاو لىئى دابوو. گەرماكەى قورس و شەدارو زەردو ھەلماوى بوو.

چاوەكانى گوشىن. بەرەو "مستەفا كەچەل" كەوتە رى. لەبەر ئەوئى مستەفا كەچەل ھەمىشە گەلەبەكى وشكى لە يەخەى چاكەتەكەى دەدا، نادەم ئەم تەپۆلكەبەى ناو نابوو مستەفاكەچەل. چونكە لە دارىنى ئەم تەپۆلكەبە كە لە نىئوئەراستى باتلاغەكە بوو دارىك ھەبوو كە لك و پۆبى سەر تلۆفكەكەى وشك ببوون و تەنيا لای خوارەوئى دارەكە ھىندى گەلەى سەوزى پىئو مابوون و راست وەك مستەفا كەچەل دەچوو. ئەم جىگايەش كە نارى نابوو كچە كورد، جىگايەك بوو پىر لە گولتى رەنگارپەنگ و تىكەل پىكەل، رەنگى قەدو لاسك و بىرەكى گولەكان جۆراوجۆرو رىك و پىنك بوو. زوو تووشى كچە كوردىك ببوو كە جل و بەرگىكى رەنگارپەنگ و پىر نەخش و نىگارى لەبەردا بوو. لە دلئى خۇى دا دەىگوت: "ئەمرۆ

دهی بینمهوه". چوه نیتو بیسهیه کی باریک و دریزی وهک تونیل (نهفهق) له ناویک رۆچوو که پر بوو له لهیلووپه پر. ناوه که قوالت قوالت له زهوی ههله ده قوالتی. سهری له مستهفا که چهل و کچه کورد دا. خه بهریک له نه سپی خه نه بی نه بوو. چوو بۆ "دهلی ناغاچ" (داری شیت)، سی جاری سهری "سومبول ته که سی" دا.

له سومبول ته که سی تووشی بالندهیه کی رهنگ خۆله پۆتینه بوو. که په یکه ریکی زل و لاقینکی نه ستوری هه بوون و بالای به قهه بالا پیاویک ده بوو. بۆخۆشی نه یه ده زانی بۆچی نه م جینگایه ی ناو ناوه سومبول ته که سی. نه م ناوه هه ر له و له حزه یه دا به میتشکی دا هاتبوو. له بالنده که نیزی که که و ته وه، بالنده که سله میه وه. دهستی له سه ر نه ستۆی دریزی بالنده که دانا، دژکرده وه یه کی نیشان نه دا. بالینکی بریندارو داچۆراو بوو. ته ماشای برینه که ی کرد، برینه که کرمی ببوو. له هه مبهانه که ی هیندیکی خۆی ده رهینا و به برینه کرمی په که ی کرد. بالنده که له ترسی گیانی ده ره پری و خۆی له دهستی نا ده م رزگار کردو نه ختیکی نه ولاتر نیشته وه، به تاقه بالینک زۆر باش هه ل فریبوو و رۆشستبوو.

"کوره! نه و نه سپه ی نه مری له "قورت لار نۆماقی" (کونه گورگ) ده بینمه وه."

هه تا زیاتر هومیدی په یدا ده کرد خۆشحال تره به ده ماغ تر ده بوو. به رۆشستنیکی که ده ت گوت هه ل ده په ری، چوو بۆ لای کونه گورگ: "له وئیه، بئ نه م لار نه ولا نه سپی خه نه بی له وئیه." تفه نکه که ی له شانی ده رهینا، تاقیی کرده وه، ناماده ی ته قه پئ کردن بوو. کیرده که شی له جیی خۆی بوو: "نه مری نه سپه که ده برم و ده جمه وه لای خیراتم." ههستی دژ به یه کی هه بوون. جارینک رقی هه ل ده ستاو جارینک خۆشحال ده بوو. هه تا له کونه گورگ نیزی که تر ده که و ته وه ناگری تاسه و تامه زرۆیی بۆ ژنه که ی له هه ناوی دا زیاترو سووتینه رتر ده بوو.

له بهر خۆیه وه بۆلاندی: "له وئیه. نه گه ر له وئیه نه بایه، وا له دل نه ده چه قی، له وئیه، له وئیه!"

وه ختیکی گه یشته نیزی که کونه گورگ چاوی پینکه وه نان و هه روا رۆشست، وه ختیکی چاوی هه لینان له جیاتی ته ماشای رووبه رووی بکا، روانیه بهر پیی خۆی. دنیا زۆر گه رم بوو. جار به جاریش گه رمتری ده کرد. کاتیکی گه یشته کونه گورگ له نیویه ندی مه لبه نده که راهه ستا. تفه نکه که ی له دهستی راستی دا سهنگ و سووک کرد. ته ماشای ده رووبه رو پشته وه ی خۆی کرد. تاویک به ده وری خۆی دا سوورا. نه سیبه ریکی دی و نه شتیکی که بجوولیتنه وه. هه تا و هه ل ماوی بوو. له سه ر زهوی چۆکی دادا.

لهبەر خۆیهوه گوتی: "دهبێ بچمه یووړه گیر. نهم کافره نادۆزیتتهوه."

به گوتنی وشه "کافر" ههروا بزانه جنیوی به شتیکی پیروژ داوه، ترسی رینیشیت، کهمیتک حهسایهوه. به ددان له چیرهوه بردن له دلێ خۆی دا دووباتی کردهوه: "کافر، کافر، گووت کرده دیزه و گۆزه... له پیش چاوی دۆست و دوژمن کردمه پووله سوورکه یهک، له کن کهس چاوم ههله نایه. عومریک رهنجم کینشا پارووه نانیکم پهیدا کرد، نهویش نهتۆ له دهستت رفاندم، دهریهدهرو مالویرانت کردم... له ژنه نازه نینه کهم جیات کردممهوه." شتیکی خړ هات، بهری نهوکی گرت. نهگهر گریابا، باری سووک دهبوو. ماوه یهک لهبهر ههتاو به نارهب رشتن و بێ جوجۆل مایهوه. نارهب به جۆلاوکه له سهرو چاو و پشت و لاقی ههله دهپرژا. به خۆشحالی له جیی خۆی دهریه پری: "بێ نهملاو نهولا له - گوئی فاته - یه.!"

نهوهدم که له چیاکانی "بولولو جهندرمه" بوو، تووشی چله گولتیکی زۆر گهوره بوو که بالاپیاییک بهرز بوو، له جوانیی نهو گوله سهری سوپما بوو. له ناکچاسازیش گوئی وا گهوره ی نهدیوو. ناری نهو گوله ی له دیتها تیه کان پرسیبوو، گوتبوویان ناری "گوئی فاته" یه. یهک دانه لهو گوله هیتشووی یانه باوه شیک دهبوو. نهو شویتنه که نادهم ناری نابوو گوئی فاته، گوئی وهک نهو گوله گهوره هیتشووی یه ی زۆر ههبوو.

نادهم له گوئی فاته به نیتو گوله کان دا ده پۆیشیت. به ژنی نهو گولانه له به ژنی نادهم بهرزتر بوو و له نیتو گوله کان دا ون ببوو.

تاریکایی یه کی ترووسکه دار داده هات. تاریکایی یه کی دلگری وهک رۆژی رووناک... به شیک له شهو رووناک بوو. رووناکایی زیاتر زیاتر دهبوو، و له به شهکه ی دیکهش تاریکایی توندتر و بهربلاوتر دهبوو. نادهم لهو تاریکایی یه سهیرو سهمه ریه ترسا، خهریک بوو له ترسان زندههقی بچێو راست لهو له حزه یه دا گوئی له دهنگی سمی نهسپه که بوو. نهسپ بهسهر گوله کان دا خزی و تی پهری و دهسه جی وهک دوو که لیککی باریکی لی هات و دوور کهوتهوه.

ههتا نادهم تفهنگه که ی راست کردهوه، نهسپه که لهبهر چاو ون بوو.

نادهم لهبهر خۆیهوه گوتی: "نه مپۆ دووباره دیتتهوه. فیزی نیره بووه. نیره ی پێ خۆشه. ناشقی گوئی فاته یه. گهرما وهک بهردیک قورسایی دهخسته سهر شانی. به حال و بال ههناسه ی دههات، دیسان درێژه ی به رینگای خۆی دا.

گوله گهوره کانی فاته لهبهر نهو گهرما ههله ماوی یه جوانتر و نهفسووناوی تر دههاتنه بهرچاو.

(۳۶)

حه مهده له حالتيك دا ههتا پشتيني قوراوي بوو، له بهر دهركي مالي كهره م كورده راوهستا. هه رچهند هيشتا زياتر له نيوهي خوژه تاو له پشت چياكاني " گاورداغی " ده رنه كه وتبوو، به لام گه رماكه ي وهك شمشير ده ي بړي. نيتوان ماله كان تاو و سي بهر بوو. حه مهده له دهركي مالي كهره م كورده وه پړي كه وت. هه روا به لادا ده هات، به جاده ي نيتو ناوه دانيدا كه هه تا گوتيزينكي پتي توژوخول بوو، روښت تا گه يشته ده رگاي مالي سيلو پير گلين. تاو تيك له بهر ده رگاكه ي راوهستا. پاشان دووباره باي دايه وه. ماله كان باش ديار نه بوون. حه مهده بوخوي پتي سه ير بوو كه چون بهو حاله و بهو تاريخه شه وه تواني گوندي وايوي بدوژيته وه، و چون و به چ ريگايه ك دا بي نه وه ي جه ندرمه بي گرن، يان تووشي كه سيك بي، خوي گه يانده ته نيره. ناكا نه و كاته ي خوي دابووه ده م ناوي ناشه كه، ناو هينا بيتي. داخوا هه روا به ري كه وت و له خوژه هاتبووه نيره يان نوممه ته زهره د هينا بووي. به شيويه كي ليل و ناروون روخساري نوممه تي هاته وه به رچار.

له بهر دهركي مالي سه يفه ليه ييش ماوه يه ك راوهستا. به راماي ته ماشاي ده ورويه ري ده كردو هيچي نه ده دي. پاشان هاته كن داره نه ستوره كه و راوهستا. قوري باتلاغه كه له جله كاني هه لده و هري به سه ر زوي. قونداغي تفه نكه كشي قوراوي بوو. ليتاييه كان پروون بوون. هه تاوي گه رم وهك كو مايه ك ناگر كه وته سه ر پووش و په لاش، جاده ي خو لاوي و نه و خانوانه كه ده ت گوت برژاون.

حه مهده بهو تفه نك و دوورين و چهند ريز فيشه كدانه وه به خه نجه ري بهر پشتيني و به كلاوي ته قيله ي سووري سه ري وهك مندالتيكي باوخوش ده چوو كه لاساي ياغيه ك بكاته وه.

پیشتر، بهر له خۆزهلات چەند ژن و پیاو حەمەدیان لەنیو ناوایی دیتبوو، بەلام سەرنجی رانه کیتشابوون و بایەخینکیان پێنەدابوو.

حەمەد که ماوهیهک لەبن داره گەوره راوهستابوو، دووباره وەرپێکەوتەوه. گێژو وێژو بێ نامانج به نیو دێدا کهوتەری.

یهکەم کەس که حەمەدی دیت "برایم چووچووک" بوو. پاشان حسام دیتی. هات به مەلافەرهادی گوت:

"پیاویکی چەکدار که بیجم و قەلافەتی مندالانی هەیه، لەنیو دیتی دەگەری. نەتۆ بلیی کئی بێ؟"

مەلافەرهادی رووگرژو خەمناک لەبەر دەرکی مالتی راوهستابوو. سووتانی خەرمانەکان پشتی شکاندبوو، و هیچ رینگا چارهیهکی نەدەهاته بەرچاو تەماشایهکی نیو دیتی کرد. پیاویکی گچکەلانی دی سەرتاپێ قوراری و کۆم بووهوه، که به لاتەلات لاقه سپو بێهێژەکانی لەنیو تۆزخۆل دا لەدوو خۆی دەکێشان. دەسبەجێ چووه لای سەیفەلی و گوتی:

"سەیفەلی، سەیفەلی، دەقیقەیهک تا دەرئ وەرە. وەرە بزانه مەسەله چیه... تەماشایهکی ئەم کاربایه بکه"

حسام لەگەڵ مەلافەرهاد له پیاوه نەناسیاوه که نزیک بوونهوه. حسام گوتی:
"هەررا لەنیو ناوهدانیدا سەرگەردانه. دەچێته بەردەرکی مالتیک، نەختیک رادهوهستی و دووباره دەپرا."

نەجا هاواری کرد:

"سەیفەلی، سەیفەلی ئیستا وەرە دەرئ." "

پاشان تەماشایهکی ئەو پیاوهی کرد که دەت گوت له خەودا به رێدا دەپرا، گوتی:

"چەند سەرنج راکێش و سەیره. سەرتاپای چەکداره. دەبێ کئی بێ؟"

دوايه هەموو دیتەئایهکان له مەسەله که ناگادار بوون. بۆ ماوهیهکی کەم بن داره که پر بوو له خەلک. هەموویان هەناسەیان راوهستابوو، به ترس و پرسیارهوه تەماشای ئەو پیاوهیان دەکرد که به لاتسیاواتسیاو هەرۆا بزانه خوی لێکەوتوه دەهات و دەچوو. کابرا رۆیشت، گەراپهوه، پاوستا، وەرپێکەوتەوه، ورتەورتیکی لێ دەهات، راست به پەنای ناپۆرایه که دا تێپەری، بێ ئەوهی هیچ بیینی و هیچ بیسی. ئەم وەزعه تا کاتیك وەسمانهزله به دیتنی حەشیمه ته که به وه کاز کوتان گەیشته بن داره که، درێژهی کیشا. وەسمانهزله گەیشته بن دارئ. دەستی برد برۆی راستی

هەلداپەوهو روانیە ئەو لایە کە ناپۆزایە کە تەماشای دەکرد. تەماشای کردو گوتی: "ئەی خواپە گیان، ئەمان، خەون دەبینم یان بەخەبەرم؟ خەونە یان خەیاڵە؟ خەون دەبینم؟"
دەست و لاقی کەوتنە لەرزین. وەکاژە کەمی لە دەست هەلداپەوهی. برۆی راستی هەلکێشاو تەماشای کردو بە حەشیمەتە کەمی گوت:

"خواپە گیان، پروانن چە کیشی پێیە؟"

حەشیمەتە کە بە هەژانی کەوه گوتیان: "چە کدارە."

وہسمانزەلە بە شەلەشەل و پشوو سواری غاری دایە لای حەمەد، خۆی گەیاندى و باوەشى پێدا کردو گوتی:

"کورم، بە خێریی. هیوای روژانی ناھومێدیم. دەم زانی دیتی. دەم زانی لەم روژە رەشانەدا نایەلێ تەنیا بین."

وہسمانزەلە بە نالینەوه لەسەری پۆیشت:

"سووتاندى، خەرمانە کەمان، قووتی زستانغانی سووتاندو کردیە خۆلە مییش. ناوری بەردایە سەرانسەری دەشتی ناواوارزا. دەبینی کەوتووینە چ روژتیکى رەشەوه؟"

لەو بەینەدا مەلافرەھادیش گەیشتە لایان. وەسمانزەلە لە کاتیک دا بە دەستیک باوەشى بە حەمەد دا کردبوو، بە دەستە کەمی دیکەمی دەستی مەلافرەھادی گرت و گوتی:

"وەرە، ئەمەش شەھینە کەم، هاتو تەو، پێم نەگوتی؟ نەم گوت ئەو لە روژی تەنگانەدا نایەلێ تەنیا بین، پێم نەگوتی؟"

ھەموو دێھاتییەکان ژن و پیاوو پیرو لاو هاتنە لایان و کۆزیلکەیان لە دەورە بەستن. ماوەیەک لە گەمارۆی حەشیمەتە کەدا بوون. حەمەد بە حەبەساوی و بێحالی چاوی لە حەشیمەتە کە دەکرد. لە روخساریدا هیچ دژکردەوہەیک بەدی نەدەکرا. هیلەکانی دەم و چاوی چووکترین بزوتنەوہیان نەبوو.

حەشیمەت بێدەنگ بوو. هیچ کەس ورتەمی لێوہ نەدەھات. مەلافرەھاد گوتی:

"وہسمانزەلە، ئەم کورە بەلایەکی بەسەر هاتوہ. پروانە سەرتاپی قورایییە. جلەکانیشی لەت و پەت بوون.

وہسمانزەلە کە تا ئەودەم سەرنجی وەزعی ناناسایی حەمەدی نەدابوو، ھاواریکی کرد و بن پێلی گرت:

"شەھینە کەم، کورم، چت بەسەر هاتوہ؟ ئەمە چ وەزعی کە؟ پالەوانە کەم، شەھینە کەم... مەلای خۆم بە قوربانت بێم تەمەشا کە بزائە شەھینم بریندار نەبووبێ."

مهلافهرهاد دیسان قۆلی همهدی گرت و بهراکیش راکیش بردیه مائی وهسمانهزله.
پاش نهوهی همهدیان برد، حهشیمهت دهستی به قسان کرد. بهلام کس ناوی همهدۆکی
به زمان دا ندههات و به "شهین" و "نهو" ناویان دهبرد. ههموویان ویکرا قسهیان دهکرد و
کس گوتی له قسهی کس نهبوو. جووتیارهکان له یهکهه چاوپیکهوتنی همهد دا تووشی
چهشنه دوودلی و دلساردیهک بوون. تهماشایان دهکردو دهیان گوت: "نم منداله ریوله،
پهريشانه کوشم ههلاتوه، نهو همهدۆکی بهناویانگه؟!"

جووتیارهکان هاتن و لهبهر دهرکی مائی وهسمانهزله کۆ بوونهوهو دیسان بیهدهنگ بوون.
ماوهیهک به پیوه راوهستان دوايه لهسهر عهرزی پالیان وه پهريشی داو دانیشتن و دووباره بیهدهنگ
بوون. تهنانهت مندالهکانیش بیهدهنگ بوون و بگره مندالی قۆنداغهش ورتهی نهدههات.
له مائی، مهلافهرهاد بۆخۆی جلهکانی لهبهر همهد داکندر پانتۆله قوراوییهکهی وه
دایه قهमेهر داو گوتی: "ههر نیستا بیشۆ."

ههموو گیانی پشکنی. له ماسوولکهی لاقی راستی جی برینیکی چوکهلهی دیتوه.
برینهکه قوول نهبوو. جگه لهو برینهو هیندیک رووشاویی لاق و لهتری شتیکی جیگای
نیگهرانی نهبوو.

ههرچی له همهدیان دهپرسی، وهلامی نهدهدایهوه. پاش ماوهیهک مهلافهرهاد تیگهیشتن
که همهد ددانی بهسهریهک دا رهق بوون.
گوتی:

"مام وهسمان. نم کوره دهبی بهلایهکی گهورهی بهسهر هاتبی. نهوهی نم مندالهی تووشی
نم رۆژه کرده، نه ترسی مردنهو نه شهر لهگهله جهندرمه. بیگومان بهلایهکی بهسهر هاتوه.
پروانه، نههیچ دهبینی و نههیچی گوئی لیدهبی."
دایه قهमेهر دهست و لاقی همهدی ههروهک مندالیك شوت، دهم و چاوی به ناوی گهرم و
سابوون خاوین کردنهوه. جییان بۆ راخست و مهلافهرهاد به دهستی خۆی لهسهر جییهکه
دریژی کرد. همهد ههر سهری گهیشته سهینهکه خهوی لیکهوت.

نیوهپۆ داهاتبوو. نهو حهشیمهتهی لهبهر ههتاو راوهستابوو دهنگی لهبهر دهرنهدههات.
خاکی حهروهی مائی وهسمانهزله وهک تهندووور سوور ببوهوه. ههتاو میشکی پیاری وهکول
دینا. لهنهکاو "دهلیمووسلوو" ههستایه سهه پین. نهو زۆر کهلهگهت بوو. روخساری تاوهگاز
بوو، به لینگه دریژهکانی ههر دهرت گوت تاژییه.

له كاتيك دا باسكه دريژه كاني راده وه شانندن گوتى:

" نهوه ده لئين چى هدى بئنه قلينه! شه هينيش چووكه لايه، به لام نيچيرى له دست
دهرناچئ. لهو كئوانه له گهل له شكرتك شهرى بووه. هوردوييه كى گورهى تيك شكاندهو
گهراوتهوه. بؤچى وا شه مؤته تان داگرتوه؟ بؤچى ناهوميد بوون؟ سهره نجام هاتوه وايواى...
هاتوه فريامان كهوئ. شه هينم چووكه لايه، به لام ههلوشى پئناوئريئ. نهى بئهوميدينه، خوا
توخم و توتان له سهر زهوى بپريئ."

حشيمهت كهوته جموجول. ديسان هممو دهستيان كرد به قسان. ماويهك دواتر له مالى
وه سمانزله بوو به ههنگامه. هممو پئكهوه خهريكى قسهو وتووئ بوون. شادى و هوميد له
دليان دا بهرهبهره بهرينتر و قوولتر دهبوو.

له پيش دا ژنان و پاشان پياوان و مندالانيش له دلتهوه دهستيان كرد به پئكهنين. نهوه زعى
تازيه بارىيه كه قورساى دهخسته سهر ناوه دانى له نهكاو وهك مژ رهوىيهوهو نهوه هوره ره شه
خنكينهره كه ناسمانى دئيه كهى داگرتبوو، بلاو بوو.

دهيان گوت: " خهوتوه. حهمن به لايه كى گورهى به سهر هاتوه، ئيستتا خوى لئ كهوتوه.
له چياى له گهل له شكرتك شهرى كردوه، له شكره كهى شكاندهو، تهنيا به له كى كه مينك بريندار
بووه. كس نازانئ چ به لايه كى به سهر هاتوه. ههر بؤيه وا گئو وئ بوو. دهت گوت له خهوى دا
به رئا ده روا."

حشيمهت كهم كهم بلاوهى كرد. دئ ده بووژايهوه. دئ وه ههلزيهك ده چوو كه نارام و
له سه ره خو خهريك بئ چنگوركى ليك بكاتهوه. نهوه روزه له هممو ماله كان خوشترين چيست
لئ نران. ماله ماله خهلك پئكهوه خهريكى گالتهو جه فنگ بوون و نهه گالتهو گه به هيندى
جنيوى تهرو تازه شى له گهل تئكهل بوون. " ناپتال ناشهر" كه لاي ئيوارئ به خه بهر كهى
زانيبوو، دههوله كهى خوئ تاودايهوه له گهل كوره زورنا ههنگيوه كهى وهنيو ناوه دانى كهوت.
دهسه جئ ههلپه رينى خوولاتى دهستى پئ كرد. " سين سين" يان گرت (چه شنه ههلپه رينيكه، له
دهورى ناگر ههلده پهن). لهو شهوه گهرم و شه داره هاوينى يه دا له دهورى ناگريتكى به قهد
جئ خهرمانيك دهستيان به سه ما كرد و له نارهق دا شه لال بوون. رهنگه نهوه شهوه يه كهم جار
بووبئ كه لهو دئيه ههلپه رينى سين سين بگريئ. عاده تن له هاوينان دا به دهگمن جيژن و
زه ماوه ند سازده كرى و نهگمر داوه تئيكيش ساز بئ، كهس ههلپه رينى سين سين ناگرئ. خهلكى
گونه كانى نارلقشلا، يالزددوت، نووت سووزلى، تاك ماشات، شتخ ممه دلى و دهده فاكلى

له هاتنموی حممەد بۆ وایوای ناگادار بوون و هەر ئەو رۆژە بە سواری ئەسپ و عارەبانە خۆیان گەیانده وایوای و له جیژن و خۆشییەکه‌دا بەشدار بوون. ئەوانەش که بۆیان نەکرابوو بچنە وایوای، له گوندەکانی خۆیان شایبیا گرت.

پاش تەواو بوونی پێشویستی جیژن و شادمانی دیسان دێهاتییەکان له حەوت سالتەوه بگرە تا حەفتا سالتە ترسیان پێنیشتمەوهو له فکەرەوه چوون. ئەم ترسە چووہ دلێ هەموو ئەو دێهاتییانە که خەبەریان زانیبوو حممەد هاتوہ تە وایوای. دەیان گوت:

"باشتر نەبوو بە شەو بێتە نێو ئاوەدانی تا کەس نەیبینێ؟ بە رۆژی رووناک هاتوہ نێو ئاوابی. ئەمە پێی ئالێن ئازایەتی. ئەم جۆرە ئازایەتییانە نەکا باشترە."

"ئەگەر ئاغا یەك پێبزانێ."

"یان یە کێک لەو سەگە خەبەرەرانە ی ئاغاکان بۆن بکا."

"ئەگەر جەندرمە یەك بێبینێ."

"پیاو هێندە بێبوار وەنێو ئاوە دەکوێ؟"

"ئاخر ئەوہ جوانە، کاریکی دروستە؟"

"رۆژی رووناک بێخەیاڵ..."

"پیاو دیتە نێو دێی؟"

"هەرچەندیش ساویلکەو بێفکر بێ، ئاخر پیاویکی یاغی بە رۆژی رووناک دیتە نێو ئاوەدانی؟"

"ئەگەر دێی مالتی بابیشی بێ، دیسان یاغی ئاوا بە رۆژی رووناک نایەتە نێو دێی."

"چەتە یەك بەدەنی پۆلاش بێ، دیسان بە رۆژی رووناک لە چوکوراوا ئاوا بە پانەوہ ناگەرێی."

"ئەگەر پیاو شەهینیش بێ..."

"شەهینیش بێ دیسان ئاوا ئینکە بەری لەگەڵ حکوومەت ناکا."

لەگەڵ هەمووی ئەم وردە بۆلەیش دیسان هەستیان بە شانازی دەکرد. ئەگەرچی هاتنی حممەد بە رۆژی رووناک بۆ گوندی وایوای ببووہ هۆی ترسان و نیگەرانیی جووتیارەکان، بەلام هەرلەوکاتەدا کەوتبوونە دلخۆشی و بەخۆنازینەوہ... دەیان گوت:

"نەختێک کورتە بالا یە، بەلام گرنگ نیە، کورپە کە دلێکی هەبە بەقەد دەزگایەکی ناسنگەری. ئا... ئەمەندە گەورە."

سیلوێرگلین گوتی:

"حه مه دۆك هەر ده بئى وا بئته نئو ناوه دانى."

دئهاتئيه كان به بيستنى نهم رسته يه به قينه وه چاويان له سيلويزگلين مؤر كرده وه.
سيلويزگلين تئى گه پشت كه قهول و قه راره كه ي شكانده. گوتى:

"يانى "نهو" ... يانى شه هئين ده بئى هەر ناوا بئته نئو دئى."

له بهر نه وه ي له چاوى دئهاتئيه كان دا خوئنده وه كه هئشتا لئى خوئش نه بوون، به داخ و
كه سه رئيه كه گوتى: "مالتئ پئرى يه خرابئ، لئيم ببوورن جارئكى ديكه قه... ت ناوى "نهو"
نايه ته سه ر زمامئ." نهو" شه هئنه كه مان هه روا به رۆزئ رووناك دئته چوكووراوا و كه سئش
ناتوانئ پئى بئلى پشتئى چاوت برۆيه. "نهو" شه هئنى خوئمان..."

مووسلوو غارى دا يه نئو دئى. وه رئى كه وت. مالتئ به مالئ ده گه راء ده ي گوت: "بۆ كوئى چوو؟ زه ينه ل
بۆ كوئى چوو؟ ياللا بزنان زه ينه ل بۆ كوئى چوو؟ نه وى نه ديوه؟ نه ودم كه ئيمه ته ماشايان ده كرد،
زه ينه ل له بن دارئ نه بوو؟ ملى درئئ نه كرد بوو؟ وهك نه وه ي بيه هوئ قوتئى دا تئى يه وه رانه مابوو؟"
ده لى مووسلوو شه ش كه س له لاهه كانئ دئى كه له سه ر بازئ رايان كرد بوو، له ده ورى
خۆى خپ كرده وه وه به ره و ناكچاساز وه رئى كه وتن.

سه عات و نيوتك دواتر گه يشتنه لئوارئ قاميشه لانه كه. چوونه نئو بئشه ي و له
قاميشه لانتك دا له ده ورى يهك دانيشتن و له باره ي زه ينه له وه كه وتنه ته گبئرورا. بئى گومان
زه ينه ل عه لى سه فابه گئى له هاتنى "نهو" بۆ نئو دئى ناگادار ده كرد. نه وئش دئهاتئيه كان و
جه ندرمه كانئ ژئير فه رمانى خۆى ده نارده وايواى و ده يان گرت. نه وان پاش نه وه ي له باره ي
زه ينه له وه برياريان دا، له قاميشه لانتئى لئتك جيا بوونه وه.

زه ينه ل به دئتنئى حه مه دۆك له حالئتك دا دلّه كوته يه كئى گرت بوو، به غاردان رۆيشته وه
بۆ مالتئ عه لى سه فابه گ. وه ختى رئى رۆيشتن له بهر هه ژانئى ده روونئى لاقئى تئتك ده ئالقان.
به دم غاردانه وه له ده روونئى خۆئى دا هه ستى به سستئى و نه رمئيه كه ده كرد. بئى نه وه ي
به خۆئى بزائئ شتئكى وهك په ژيوانى ده چوو ده لئيه وه وه له نئو ده چوو. به راستئى نه و
حه مه دۆكه ش بابايه كئى سه يروسه مه ره بوو. حاله تئكى له گيان بووردوو و له
دنياماندووى هه بوو. ژنه كه ي و دا يكئى يان كوشت، نه و كوربه به سته زمانه يان ناواره ي كئو
و به نده نان كرد. وهك ده لئتن وه كئيل باشئى عاصم خوئشى ده وئى. نه گه ر وه كئيل باشئى عاصم
لئى وريا نه با، له كه نگئى وه كوژرابوو: "زۆر له ميئۆ بوو كوشت بوويان. بنياده ميتكى
رئيه له يه، لووتئى بگري گيائى ده رده چئى."

زهينەل گەيشتە حموشى بالەخانەكە. ھەر لەوئ چەقى. ھەستى پەژىوانى بەرەبەرە لە دلتىدا بەھيژ دەبوو. ھەستى بە نزمى و تاوانبارى دەکرد. بە ھاتنى حمەدۆك تەنانت لە دلتى ویش دا ترووسكەى ھىوايەكى ھەرچەند كەم درەوشابوو. ئىستا شادمانى لە دلتى دا جىنگاى پەژىوانىيەكەى گرتبوو. لەبەر خۆيەو گوتى:

"خوای گەورە! لەم دەردە رزگارم بكە. ئەمن بۆ وام لىھات؟ يانى ناتوانم خەبەر بە ناغا بەدەم."

چ نھيتيەك لە كارى ئەم كورەدا ھەبوو؟ جادوو بوو، كەرامەت بوو؟ زەينەل تا ئىستا قەت وا نەگۆزرايوو. لە دلتى خۆى دا گوتى: "خۆشم ويستو؟" ئەگەر وا دابننن ھىچ خۆشيشى نەويستو، زۆر باش! ئەدى ھۆى ئەم گۆزانە دەروونىيە چ بوو: "ئەكا بەزەيم بەو ھەتيو بەستەبالايدە ھاتبى كە دەستى تا ئانيشكى خوتناوئىيە؟" ھەستە دەروونىيەكەى ھەلسەنگاند، ھەستى بەزەيى نەبوو، زگ پىسوتان نەبوو. بەلكە ھەموو جارئ كە نارى ئەوى وەبیر دەھاتەو، دەروونى پىر دەبوو لە شادمانى و باوەر بەخۆيون و ترووسكەى ھىوايەك لە دەروونى دا ھەل دەبوو و دەكوورژايەو: "خوابە گيان يانى چى؟ ئەم كارە ماناى چيە؟" لە كاتىك دا زەينەل لەم فكرەدا بوو كە: "بگەرئيمەو؟ بچمە سەزئ عەلىسەفابەگ بېينم؟..." لە سەرەوئى بالەخانەكە دەنگى عەلىسەفابەگ بەرز بوووەو كە بە پىنكەنينەو دەىگوت:

"مەسەلە چيە زەينەل، بۆچى لەوئ وشك بووى؟ بەلام بەينى خۆمان بى زۆر لە فكردا بووى ھا، وەرە سەزئ بزانم."

زەينەل سەرى ھەلتىنا. بە روخسارىكى شىواوو تىكچوو بەدەم عەلىسەفابەگەو پىكەنى. عەلىسەفا راجەنى. تا ئىستا زەينەلئى بەم وەزەو نەديبوو. دەستى بۆلاى دەمانچە دەسك سەدەفەكەى چوو. ھاتە سەر پلىكانەكان و گوتى:

"زەينەل چيە؟ چ بوو؟"

يەك لەحزە بە دلتى زەينەل دا ھات كە: "دەبى پىبىلئىم، گەمارۆى دئىيەكە دەدەن و دەىگرن و شەرى حمەدۆك لەسەر ئەو خەلكە كەم دەبىتتەو." پاشان لە دلتى خۆى دا ھاواری كرد: "نابى، نابى، نابى، نابى!"

زەينەل چوو لەسەر قەنەفەيەكى رۆوبەرۆوى ناغا لەسەر چۆك دانىشت، زەردەيەكى ھاتى و ھەولئى دا بەسەر خۆى دا زال بىن. سەرى قسەى داگىرساندو گوتى:

"پاش سووتانی خمرمانه کان ديهاتيه کان پشتيان شكاوه، له بهين چوون. روژتيكان به يانی ديتم ديهاتيه کان هرچی خرت و پرتی هه يانه هه لیان گرتوه ده يانه وئ دئيه که به جي بهيلن. له قسه کانين را تئگه يستم که ده يانه وئ پيش رويشتن خانوه کان بسورتينن. نه منيش کهل و په لی مالتيم کوکرده وه، باروبنم له بهر ده رگا دانا. به لام نازانم مه لافه رهاد له کوئ پهيدا بوو، هات له گه ل ديهاتيه کان زوری قسه کرد. ناخره که ی لای نيوه پوڙيه په ژيوانی کردنه وه. ديهاتيه کان که له پهل کانيان بردنه وه ژوورو وازيان له رويشتن هيتنا. مه لافه رهاد بو نيمه بووه ته ژانه سهر. ته نانهت وه سمانه زلهش بارگه وينه ی له بهر ده رگا دانا بوو و به مل که چی له سه ری دانيشتبوو، دوعای ده خوښندو ده ی گوت: "هیچ نا کرئ، قيسمهت و نسيما ن نه مه بوو." چاره روانی عاره بانه بوو له نارلی قشلا بوی بئ و بيبا. ناغا، نهم مه لافه رهاده جگه گورگيکی پئيه. هه موو خه لک به قسه ی ده که ن."

عه لی سه فابه گ که به بيستنی قسه کانی زه ينه ل وه ک چه وه نده ر سوور هه ل گه رابوو، وه ک فه نر له جيی خۆی ده رپه ری و به نه راندن گوتی: "نه من، نه من... نه من..."

پاشان له حالتيك دا لاقی به زه وی دا ده دا وه ک شيتان ده ستی ده کرد به هاتوچۆ. بني ژووره که که ته خته به ند بوو، وه ک بوومه له رزه ی لی هاتبئ ده ستی کردبوو به له رزين.

"نه من. نه من مشووری ده خۆم. کابرايه کی پيش نوڙی که ر که کهس نازانئ کئيه و له کوئ را هاتوه نه سل و نه سه بی چيه، پيش نوڙی که رتيك به من... به من... وا ده که م نه و شيره ی ديهاتيه کان له مەمکی دايکی خۆيانيان خوارده به تفنکانيان دا بيتته وه ده ر. وایان به سه ر دئيم په ژيوان بینه وه که بو له زگی دايکیان هاتنه ده ر... باش گوئ بگره زه ينه ل، يان نه مسال زستانئ ديهاتيه کان ليتره بارده که ن، يان به لایه کیان به سه ر دئيم به داستان بی گيرنه وه. نه من نایه ل نه وان له سه ر زه وی يه ک که به قيسمهت ترين شتی خۆم واته نه سپه که مم پئ دواوه، له وه زیاتر بمیننه وه. نه من ناتوانم ريگای نه و کاره يان پئ بده م. له م ده ورو زه مانه يه دا هه ق و نينسانه تی و پياوه تی هيجی نه ماوه. نهم حکومه ته و نه و قايمه قامه ش زۆر بي ده سه لاتن... وه ختيك ناتوانن مافه کانی خه لک بپاريزن، ناچار نين حکومهت بکه ن، با حکومهت نه که ن، خۆ کهس مه جبووری نه کردوون کاکي خۆم!"

ددانی له چه ره وه ده بردن، ناره ق له سه روچاوی هه ل ده چۆراو ماسوول که کانی بنانگوئی هه ليان داويشت، پيلووی هه ل مساوی چاره کانی هه ل ديناو ويکی ده نايه وه به قه مچی يه ک که له چه رمی به رزگی گاجووت دروست کرابوو، له چه که م کانی خۆی پاره کيتشا.

"ئەوانە ھېشتا منيان نەناسىيە، نازانن دەتوانم چ بەلایەکیان بەسەر بېنم. نەگەر حکومەت لە ھەقى من نەپرسیتەو، ئەمن زۆر باش دەزانم لەسەر ھەقى خۆم وەجواب بېنم... ئەمن نایەلم ھېچ کەس پێ لە سېبەرە کەشم بێن، تەنات سېبەرە کەشم... ئەمن ئەو دئە... ئەو دئە... زۆری پێناچن..."

قەسە دەکرد، کەفە ھەلەدەخراند، راویچکە دەکرد، جنیوی بە وەسامەزلەو مەلافەرھاد داو بو ھەزارو یەكەمین جار دوویاتی کردەو کە چۆن دئەتایەکان لەسەر عەرزى خۆی دەردەکا. وەختیک لەبەر ماندوویی لە جیتی خۆی دانیشتەو، وای لەھاتبوو دەت گوت خەریکی گیان دەرچوونە.

"وایان لەدەكەم خۆین پرشیتەو. خۆین، خۆین، خۆین، خۆین، خۆین پرشیتەو، خۆین، خۆین، خۆین، خۆین... خۆشەکانیان وەك پلێتە لە لووتی دەردەكیشم، پلێتە، پلێتە، پلێتە، سزای ئەو خەراپەیی دەرھەقى منیان کردو خەراپ وەردەگرنەو، خەراپ، خەراپ وەردەگرنەو. خۆین، خۆین، خۆین، خۆین دەرپشیتەو!"

جگەرەھەکی لە گێرفانی دەرھیتناو بە وردی بە مۆدە کارەباھەکیەو کرد. زەینەل دەسبەجێ ھەستا بە مەقاشیکى چووکەلە پۆلووھەکی لە کوورەخانەکە دەرھیتنا. ناغا جگەرەھەکی بەو پۆلووھە داگیرساندو پاشان گوتی:

"ئێ... زەینەل برالە، کورە شێرەكەم، ئەتۆش نەت توانی دەرەقەتی ئەو بێ مێشکانە بێ... وانێه؟ لە کاتیک دا نەگەر بە قەسە تۆیان کردباھەو رۆیشتان ئیستا لەمێژ بوو ببوونە خاوەنی دئ و مال و ژيانى خۆیان. باشە، باس و خەبەر؟ دۆینى شەو لە دئەكەتان لە دوور دەنگى دەھۆل دەھات. مەسەلە چیه؟ ئەم ھەرچى و پەرچىيانە لە خۆشیی ئەوھى خەرمانەکانیان سووتاو جیژنیان گرتبوو؟"

زەینەل بە راویژیکى ساردو بێ موبالات گوتی:

"ھیندیک چیانشین لە دئەكەمان ھەن، وەك ئەمن بیستم گواھە کورى یەكێکیان لە سەربازى ھاتوھتەو. جیژنیان بو ئەو کردبوو... مەسەلەھەکی گرنگ نەبوو."

بەم جۆرە سەروکلکی مەسەلەھەکی پێك گرت.

عەلى سەفا دیسان گوتی:

"ئەمن، ئەمن مشووری ئەو چیانشینانەش دەخۆم. چەند جارم بەو توتکەسەگانە گوت وەرن رێك کەوین سەرانسەرى ئەو دەشتە زەوت کەین، بەلام ئەو دەویتە بێنەقلانە نەیان

کرد... ئەمن، ئەمن بەوانە نیشان دەدەم... زەینەل، چوارپینچ رۆژی دیکە سەرتکم لێهەلێنە. دەبێ ئەم مەسەلە یە بپینەو. خۆ ئەمن ناتوانم عومرێک لەگەڵ ئەو هەموو کەسانە مل بە ملە بکەم. هەر ئەو رۆژانە دەبێ دوا زەبری خۆم لە وایوای بەدەم."

"بەسەرچاو ناغا."

"هەم ئەتۆ ئاسوودە دەبی، هەم ئەمن."

"بەلێ ناغا."

"ئەم رۆژانە زیاتر وریای وەزعی ئاواپی بە. وادیارە لەوێ خەریکە خەبەرێک پەیدا بێ. دەبوو پاش سووتانی خەرمانەکان لێدەن بپۆن. کەچی باش بەریرەکانی دەکەن. مەسەلە تەنیا مەلا فەرهاد نیە... دەبێ شتی دیکەش هەبێ. چاک خۆ رادەگرن. نەختیک گۆی پێدا بگرە. خەلکی لادێ چاوترسین دەبێ. تا سەر ناتوانێ ئاوا بەریرەکانی بکا. بچوو بەنج و بناوانی مەسەلە کە، باش چارو گۆیت بکەو."

بریا ئەو فکری ئیستا هەمە دوو ساڵ لەمەوبەر جێبەجێم بکردایە، یانی ئەگەر دووساڵ لەمەوبیش توانیبام جێبەجێ بکەم، زۆر باش دەبوو. دەزانی چی؟ ناخر یەك دوو ساڵ لەمەوبەر مەسەلە کە دژوار بوو، ئەودەم حکوومەت وەك ئیستا نەبوو، دەست و لاقی مەمانانی بەستبوو، بەم حەیانانە دەگوت سەرورە ئیتمەن. دێهاتی یەکانیش خۆیان لێ گۆرابوو، تەنیا خوالێخۆشبوو کالایچی دەرهەقتیان دەهات. تەنیا ئەو کالایچی یە یاغی یە بە تاقی تەنیا نیوەیانی لە دێ وەدەرنا. بەلام ئیستا هەرچەند وەزە کە زۆر لەبارترە، وادیارە هیجیان لێ حالی نیە! ئەسپەکانیان دەدزن، دێیەکیان وەبەر تەنگان دەدەن، خەرمانەکانیان دەسووتین، جەندرمە بە کوتەکان نیوە گیانیان دەکەن، دیسان هەروا بزانه هیچ نەبوو. زەینەل باش چاو و گۆیت بکەو. بزانه هۆی چیه ئەو ترسە نۆکە زراوتۆقیوانە ئەوەندە کەللەشەقی دەکەن."

"بە چاوان ناغا."

"زەینەل، ئەمن بۆخۆم زۆری وەدوا کەوتم بەلام هیج سەرم لێ دەرنەکرد. ئەم زانی کێ ئەوانە وای وەغیرەت خستو؟"

"ئەمن دەیدۆزمەرە ناغا."

لە ژوورێ بۆنی گۆشتی سوورە وەرکراوی نیچیر، بۆنی دۆینە و بۆنی پیوازو رۆن دەهات.

"زەینەل، با یەك دوو ئیستیکان هەل دەین."

"بە چاوان ناغا."

زهينهال له نيو ناگري جهه ننه می دوودلی دا دهسوتا: "بیلیم، نه یلیم؟ نه گهر یه کی دیکه
بیټ و خه بر به ناغا بدا، نه ودهم ناغا چ به من دهلی؟، نالی غه کی من چاوت کویر کا؟
نه منیش ده لیم ناغا دیهاتی به کان شکیان له منه، هه موو شتیک له من ده شارنه وه، مهسه له ی
هاتنی هه مه دۆکیش هه ر و ابووه! نه من بلیم چی!"

(۳۷)

سڀ ڪهڙا، مووسلو، سلهمان موزهردهو نه محمد هرسپيڪيان له نيتو زئي په لئين دا له بن داره ڪهي پشتي بهستين دانيشتبون و بهسپايي قسهيان ده ڪرد. مووسلوو کاتي خزمه تي سهربازي نايب بيوو و ته مني بيست و ههشت سال بوو“ به بهڙني بهرزو نه ندامي راکشاو و نيتوشاني پان و لاقى خواروخيچي ههروهه ڪاڙي ده چوو. پانتولي مه خهرو چه ڪهي لاسڪ چين داري له پڻ ده ڪردو پيش نه وهي نه سپه ڪاني ناوايي بدزرتين، سواري نه سپيڪي سووري دورپهنگ و جواني عهه بهي ده بوو. تاقانه ڪوري داياڪ و بابي خزي بوو و له ژياني خوشي رازي بوو. به سواري نه سپ دئ به دئي دهشتي ناواوارزا ده گهرا. هيشتا ژني نه هيتا بوو، و ته نيا لوي قهيره ي ناوه داني بوو که هه تا نه ته مننه به ره بهني مابوه وه. پياويڪ بوو تونده ته بيات و رووشڪين که له سهرانسهر ي دهشتي ناواوارزا به نازاو بوڙ به ناوايانگ بوو. خزي له ڪاروباري عملي سه فابهگ هه نه ده قوتاندو به رامبهه به زولم و زورتيڪ که نه وه ديهاتي په ڪاني ده ڪرد، دژ ڪرده وه په ڪي له خزي نشان نه ده داو گوئي خزي لئ داخني. وهختيڪ نه سپه ڪه شيان دزي، چند رزرتيڪ تووره بوو، جنيوي ده دان و قسه ي سووڪي ده ڪردن، و دوايه بي دهنگه ي لئ ڪرد. مووسلوو ناھوميد بوو، پتي و ابوو سهره نجام عملي سه فابهگ ههه رزرتيڪ بووه ره عيه ته ڪان له وايوي وهدهر ده ني و مل به مله له گهه نه و ڪابرايه بي سووده. ههريويه ڪاري به هيچ ڪارتيڪ نه دا بوو، به لام له دوروهه ناگاي له هه موو رووداوه ڪان هه بوو و هيچي له بهرچاو ون نه ده بوو.

سلهمان موزهردهو نه محمد بيست، بيست و يهڪ سال ته مننيان بوو. نه وانيش تا نه و روزه خزيان له هيچ ڪارتيڪ هه نه قوتاندبوو و به پهله چاره پرواني چول بووني ناوايي بوون. نه وانيش وهه مووسلوو بيريان ده ڪرده وه و پتيان و ابوو که حڪومه تيڪي به ده سه لات پشت و پشتيواني

عەلى سەفابەگەو ھەموو جەندرمەكان گۆڭ لە مستى ئەون و جگە لەوەش، رەوہیەك سەگى چەك لە دەست و گۆڭ لە مستى لە دەرکى خۆى ھەيەو سەربارى ئەوہش خەلكى گوندى چيەك چيەك لارى لەگەڵ بوون كە ھەموويان بە دزى و چەتەيى دەژيان. بەم وەزەعوہ چۆن دەكرا پياو قەرە لە قەرەى عەلى سەفابەگ بدارو دەرەقەتى بێ؟ دەرەنگ يان زوو خەلك دىيەكەيان چۆل دەكردو دەرپۆيشتن. ئەم سى پياوہ ھەتا ئەو كاتەى ھەمەدۆك ھاتە وايواى ھەروا بىلایەن و دوورەپەريز مان. مووسلوو بە ديتنى ھەمەدۆك بۆ يەكەم جار بەخۆى دا شكايەوہو لە ھەوشى مالى وەسەمانزە لەگەڵ ھەستى ناھومىدىيى خۆى كەوتە بەرەبەرەكانى.

مووسلوو رووى كردە سلەمان و گوتى:

"برالە مووزەرد، ئىستا ئىمە قەلاو پالپشتىكمان ھەيە، دەتوانىن پىي پىشت نەستور بىن. ئەو ھات، لەسەر چيا بەرزەكانى چوكووراوا ھاتە خوار. ئەو ئىستا چاوەروانى دەرەتەتەكى لەبارە كە بۆى ھەلگەوى."

نەجمەد گوتى:

"باشە."

سلەمان گوتى:

"ئەو دەبى جارى چاوەروانى دەرەتە بى."

"دەبى لە پىش دا ئىمە گيانى وى بپاريزين و نەھيلىن ھكۆمەت بۆن بكا كە ئەو لە دىي ئىمەيە."

نەجمەد گوتى:

"چۆن نازانن، بە رۆژى رووناك ھاتوہتە نىو دىي."

سلەمان:

"ئەدى، بە رۆژى رووناك ھاتوہتە نىو ئى."

مووسلوو:

"زۆر كارى چاكي كرد. لە ژن و مندالەوہ بگرە ھەتا پەرەپياوى سەد سالى نەگەر ھەموو گۆشتى لەشيان بە مەقاش لىبەنەوہ، دەتوانن شتىكيان لە زمانى دەرکيشن؟"

سلەمان:

"نەگەر دىھاتەيەكان قىمە قىمەش بکەن، ديسان كەس بە گرتى نادا."

مووسلوو:

"نه فەريک نه بێ."

نه حمەد:

"زەينهەڵ نه بێ."

سەمان:

"زەينهەڵ نه بێ."

مووسلوو:

"ئێستا ئه‌و سه‌يه مان ده‌بێ گيانی وی رزگار بکه‌ين."

نه حمەد گوتی:

"ناچارين ئه‌و کاره بکه‌ين."

سەمان:

"خوا هه‌قه شێره."

مووسلوو به پێکه‌نينه‌وه گوتی:

"شێره ده‌بێ نه جاتی بده‌ين."

"زەينهەڵ چاوی پێی که‌وت؟"

سەمان:

"وه‌ختیک ئه‌و له نێو ناوایی راویچه‌کی ده‌کرد، زەينهەڵ له پهنای بوو. کاتیکیش وه‌سمانه‌زله هات و خه‌لکه‌کی تی‌گه‌يانده که ئه‌وه حه‌مه‌دۆکه، زەينهەڵ ره‌نگی سه‌پی هه‌ل‌گه‌راو هه‌ر ديم غه‌يب بوو. ده‌ت گوت بووه‌ته دلۆپیک ناو و به‌زه‌وی‌دا چوه‌ته‌خوار."

"پێتان وایه چوه‌هه‌ر به‌عه‌لی سه‌فابه‌گه‌ بده‌؟"

"ده‌که‌رێ خه‌به‌ر نه‌دا؟"

"کاری هه‌ر نه‌مه‌يه."

"له‌وانه‌شه جاری پێی نه‌گوتبێ و به‌نیاز بێ پێی بلی."

"له‌وانه‌شه چووین و عه‌لی سه‌فابه‌گی نه‌دۆزیبێته‌وه. ده‌یه‌وی بیدۆزێته‌وه و پێی بلی."

"نه‌گه‌ر پێی گوتبا، تا ئێستا جه‌ندرمه‌ دێ‌یان گه‌مارۆ دا‌بوو."

"له‌وانه‌يه عه‌لی سه‌فا چووێته‌ شار."

"ناخه‌که‌ی دێته‌وه."

مووسلوو:

"پیش ئەو ەى مەسەلەكە ئاشكرا بىن و جەندرمە دئەپەكە گەمارۆ بدەن..."

"پیش ئەو ەى بەگىرى بىنن..."

"دەبى زەينەلى بدۆزىنەوە."

"ئەى ئەگەر شتەكى بە عدلى سەفا ئەگوتبوو؟"

"ئەمرۆش ئەىگوتبى سەبەبىن دەيلى، سەبەبىنئىش ئەيلى رۆژىك ھەر دەيلى..."

"ئەدى ھەر دەيلى."

"دەبى زەينەلى بدۆزىنەوە."

موسولوو پىاويك بوو توندە تەبىيات و كەم دوى. بى پىچ و پەنا قسەى خۆى دەكردو چووكترىن عەببى لە كەسەك دا دىبايە، راست بەرەوروو پى دەگوت و ھەر بۆيە پىيان دەگوت دەلى موسولوو (موسولوو شىت).

دەلى موسولوو ەك تاژىيەكى بارىكەلەى لاق درىژ دەچوو. دەم و چاويشى ھەرەك دەم و چاوى تاژى دەچوون. لە غاردانىش دا ەك تاژى چوست و چالاک بوو.

بىرارى يەكجارىيان دا. خەنجەرىكىيان ھەلگىشا، دەستيان لەسەر داناو سوتىنديان خوارد. پاشان ھەستان و بەرەو ئەو شوئىنە كە چۆمى چىك چىك لار دەرژايە دەشتى، ەرى كەوتن. قەرار وابوو لەوى چاوەروانى زەينەل بن. چونكە زەينەل چار ناچار دەبوو بەو رىگايەدا بىروا. زەينەل بۆ دىتنى عدلى سەفا ناچار بوو بەم شوئىنەدا ھاتوچۆ بكا. ئەو جىتى چۆمەكە لى دەرژايە دەشتى، قامىشەلانىك بوو، ەك لىرەوار. لای نىوەرۆيە گەيشتنە قامىشەلانىكەو سى چوار ھەنگاو دوور لە رىگا لەنىو قامىشەلانىكى چوغر دا خۆيان مات دا.

سەيفەلى ھاتە لای مەلا فەرھادو گوتى:

"زەينەل لەنىو دىي ديار نىە. رۆيوە."

مەلا فەرھاد بەدەم ھەناسەيەكەو گوتى:

"زۆر خەراپ بوو. ئەو"يش ەزعى باش نىە، زۆر كزە، بەستەزمانە نەخۆشە. دەلىنى

ئىفلىج بوو! تەنانەت ھىزى ئەو ەى لەبەردا نىە دەست بە پەلاپىتكەش دا بىنى. چۆن دەتوانى

دەرەقەتى جەندرمەكان بىن، ئەويش ئەو ھەموو جەندرمەيە؟"

سه یغلی پرسى:
"چۆنى بشارینهوه؟"
مهلا فهراهاد گوتى:

"وهختىكى خهراپى ههلهپژارد. ئىستا وهختى ئهوه نهبوو بېتته خوارى بۆ دهشتى. وهختى نهبوو، بهلام بهستهزمانه هېزى لهبهردا نهمابوو. ددانى بهسەر يهك دا رهق ببوون، ئىستا ئهوه خهريكه بهره بهره لىك دهكرينهوه. دهم له هېچ نادا. به فكرى تۆ له كوئى بشارينهوه؟"
له چاولىك نانىك دا ههموو خهلكى دى و يهك لهوان وهسمانهزلهو سهيران پىيان زانى كه زهينهال ون بووه. ههمووانىش به باشى دهيان زانى بۆ كوئى چووه. ههموو دىيهكه به جارىك ههژا.

"له كوئى بشارينهوه؟"
"له كوئى؟"

"ههريينا جهندرمه هاتن."

"ههريينا بهئىو دىي وهربوون."

"وهى شههينهكه وهى!"

"وهى براگيان وهى!"

"وهى كه نهمان توانى تىرى چاوان تهماشات بكهين..."

"تهنانهت گوتمان له دهنگيشى نهبوو."

"جارىكمان گوتى له قسه خۆشهكانى نهبوو."

"لهم رۆژه رهشانهدا..."

"بالتديهكى چوكهله هاتوه پهنا بۆ پنچكه دروويهك هيناوه."

"حهيف نهمان توانى له چنگى مهلى راوكهتر نهجاتى بدهين."

"حهيف نهمان توانى له غهم و شادى دا لهگهلى بيينه هاوبهش."

"لهكوئى بشارينهوه؟"

"له كوئى بشارينهوه كه نهىدۆزنهوه؟"

"له كوئى؟"

"ئهو زهينهاله هېچ ئىنسانهتى نازانى؟"

"ئىنسانهتى نازانى؟"

هه موو خه لکی ناوه دانئی وهك تاقه یهك میتشك بیریان ده کرده وه. نارِه حهت ده بوون، غه م
دایده گرتن و به سه رسورماوی چاوه پروانی هیرشی جه ندرمه کان بوون. له فکری جینگایهك دا
بوون که "ئهو"ی لئ بشارنه وه، و وهختیک دهستیان نه ده کهوت، ناھومیّد ده بوون. جارێک
هیوادار ده بوون و جارێک دلشکاو. جارێک وه غیرهت ده کهوتن و بریاری به ربه ره کانئییان ده داو
جارێک تووشی ترس و لهرز ده بوون و ده کشانه وه دوایه.

"ده بی له کوئی بشارینه وه؟"

"له کوئی؟"

وه سمانه زله گوئی:

"ده قیقیهك بیدهنگ بن خوا بتان برئ، ده قیقیهك لئ وه برن..."

به لام ریگا چاره یه کی نیشان نه دا.

"جه ندرمه له کوئی ده زانن له مائی کی یه؟"

"وهختیک نهو ماله ده گه پین، ده بی بهینه نهو ماله."

"نه ماله..."

"ده قیقیهك بی دهنگ بن خوا بتان برئ، ده قیقیهك لئ وه برن..."

"ته نانهت نه گهر ئیسیکیشمان بهارن..."

"لهت و په تمان کهن."

"له بن داران دا بمان کوژن."

"جئ یه که ی به کهس نالئین."

"هه موومان لالّ ده بین."

"هه موومان، ته نانهت نه سپ و سه گ و پشیله کانیشمان قروقه پ ده که بین."

"ئهو نه سپیشی نیه."

"ته نانهت په له وهرو میرووله شمان ده م هه لئا پچرئ."

"ده قیقیهك بی دهنگ بن خوا بتان برئ، ده قیقیهك لئ وه برن."

"بی بهینه تا کچاساز لهوئ بی بشارینه وه."

"بی بهینه قه لای تاناوارزا."

"خه لکی نووک سووزلی خه لکیکی باشن."

"دۆست و بران."

"پشتی قهلائی ناناوارزا گوندی حاجی لاره."

"پشتی قهلائی ناناوارزا مهوتەنی کوردانی "لەك" ه"

"گورده لەكه كان وهك هەلتۆ وابوون."

"ئەو كورده لەكانە ئیستا تەنیا لە داستانان دا ماون."

"لە كوئی بشارینەوه."

"چەتەیهك هەبوو بە ناوی رهشیده كورده. ئەگەر دەچوو نێو شاخەکانی ناناوارزا كەس

نەیدەدۆزیهوه."

"جاران ئەو دێهاتە لیڤه وار بوو. لەشكرێك چووبایە نێوی، تێیدا دەشاردرایهوه."

"ئیستا دەبێ چ بکهین."

"ئەو كەسە هێندە تامەزرۆی بووین هات."

"بە قوربانی بەری پێیانی بین."

"دەقیقهیهك بێ دەنگ بن خوا بتان برێ، لێ وەبرن ئیستا، لە پشت هەر تەپۆلكەیهك

هەتاویك دەردهكهوێ. ئیستا بێ دەنگ بن، نەختێك سێكه دانەتان هەبێ."

دێهاتییهكان دەسته دەسته لە دەوری یەكتر كۆدەبوونەوهو لەبارەى زەینەلەوه باس و

وتووێژیان دەکرد. ژنان دەوری ژنی زەینەلیان دابوو، و لێكدا لێكدا لێیان دەپرسی: "بە عەلی

سەفابەگ دەلتی، وەنا؟"

"ئەو"یش كوشم هەلاتیبوو، لەنێو جیتی دا لە پەنای كورەخانە بێجوولان و بە لێو و لیچی

داچۆراوه خەوی لێكەوتیبوو. خەلكی ناوایی لە منداڵانەوه بگره هەتا بەسەلداچووان توشی

چەشنە خەفت و چاوه‌روانی و هەژانیك بوون. هەموویان توورەو بێ نارام بوون.

ئەو شەوه تا بەیانی جووتیاران بێ ئەوهی چاو لێك نین بە نارەحەتی و دلەخوریهوه دانیشتن

و چاوه‌روانی هێرشى جەندرمەو دەنگی تەقه بوون. كەچی شتێك رووی نەدا. كاتێك بەیان

نەنگوت هەموویان ماندوو، بەلام خۆشحال بوون.

سەرانسەری ئەو رۆژهو بە درێژیی شەوی دواتر دیسان چاوه‌رێ بوون، بەلام دیسان چووكترین

پێشەهات رووی نەدا. لەبارەى ئەوه كە زەینەلەو كۆی یەو دەبێ لە كوئی بێ، كەوتنە تەگبێرو را.

زەینەلەو ون ببوو. ئیستا كە سەروسەكوتی جەندرمەكان لە دێی دا پەیدا نەبوو، ئەدی زەینەلەو بۆ

كوئی چوو؟

"دەبێ جێیەكى بۆ پەیدا بکهین خۆی تێدا حەشار بدا."

هه موو زیکرو فیکری جووتیاره کان نهوه بوو که بتوانن له چوکورواو دهستی ناناوارزا له هه جی پیک بکری، په نایه بۆ همه دۆک بدۆزنهوه، به لām بی تا کام بوو. دیاره هیندیک جی یان به فکرا دهاتن، به لām لییان دلنیا نه بوون.

له باره ی "نهو" دا تنانته متمانه یان به چاوی خۆیان و به دایک و بابی خۆشیان نه ده کرد. دهلی مووسلوو به لینگه درۆه کانی ههروهک تاژی ده چوو. به دم و چاوی درۆو لووتی پان و چاوی راکشایه وه ههروهک نهو تاژی یانه ده چوو که بۆ دیتنه وه ی نیچیر ملومۆ له زهوی ده که ن. پینج شمش ریوار به جاده ی دا تی په رین. شوانیک میگه له که ی به قامیشه لآن دا په رانده وه، به لām خه بریک له زهینه ل په یدا نه بوو. هه تاو به رهو که له پۆ شوپ بووه وه سیبهره کان درۆ بوونه وه، به لām زهینه ل نه هاته وه. له نیو خۆیان دا یه کیکیان به نیشک داناو نهوانی دیکه خموتن. له خمو ههستان، دیسان زهینه ل نه هات. له نه کارو دهنگی پیی ریواریک که به جاده ی دا ده ریشت، نهوانی راجله کاند. هاتنه نیوه راستی جاده بانگیان کرد: "راوهسته ریوار". ریوار راوهستا.

مووسلوو گوتی:

"ماندوو نه بی زهینه ل!"

زهینه ل:

"بۆخۆت ماندوو نه بی!"

"زهینه ل چاوه ریی تو بووین. درهنگ هاتیه وه."

زهینه ل:

"ها؟"

"درهنگ هاتیه وه."

زهینه ل به نه ژنویه کی سست و بی هیزه وه دانیشته.

مووسلوو گوتی:

"ههسته زهینه ل، ههسته له گه لمان وه ره. کاریکمان پیته نیه. ههسته زهینه ل."

سه لمان و نه محمد بن پیلیان گرت و راستیان کرده وه. زهینه ل به زهحمهت دهی توانی پروا.

لاقی تیک باده دران.

مووسلوو گوتی:

"مه ترسه زهینه ل. ده بی به قه زاوقه ده رازی بی. هه رکهس سزای کرده وه ی خۆی وه رده گری.

هیچ مه ترسه باشه؟ ترسان سوودی نیه..."

لای نیوه‌پۆیه گه‌یشتنه ئاکچاساز. چوونه نیو لیڤه‌واری تاریکی سنه‌ویه. له‌به‌ر چوپیری سنۆیه‌ره‌کان ناسمان دیار نه‌بوو.

موسلوو گوتی:

"دانیسه زه‌ینه‌ل، ماندوو بووی."

پاشان سیغاریکی پیتچایه‌وه‌وه به لیوی زه‌ینه‌لی‌یه‌وه کرد. زه‌ینه‌ل لیوه‌له‌رزهی بوو. له‌سه‌ر زه‌وی دانیشت و گوتی:

"مهم کوژن، نه‌من زۆر شت ده‌زام. نیوه له‌مه‌ودوا ده‌توانن که‌لک له‌من وه‌ریگرن. ده‌زام منتان هیتاوه‌ته‌ ئی‌ره‌ به‌م کوژن. به‌لام تکا ده‌که‌م نه‌وه‌م له‌گه‌ل مه‌که‌ن."

موسلوو گوتی:

"به‌لئ هیتاومانای بت کوژین."

سنۆیه‌ره‌کان، ناسمان، موسلوو و نه‌وانی دیکه‌ تیکه‌لاو بوون. په‌پوله‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌ی نارنجی باله‌کانی جووت کردبوون و له‌سه‌ر لکه‌ دردووکتیک هه‌ل‌نیشتبوو و لاقی به‌سه‌ر سه‌ره زه‌لامه‌ شینه‌که‌ی و چاوه‌ درشته‌کانی‌دا دیتنا. زه‌ینه‌ل تنیا په‌پوله‌ نارنجی‌یه‌که‌ی ده‌دی که‌ لاقه‌ باریکه‌کانی به‌سه‌ر چاوه‌ گه‌وره‌کانی دا دیتنا. په‌پوله‌که‌ش ناسووده‌و نارام له‌ جیی خۆی مابوووه‌وه هه‌ل‌نه‌ده‌فری.

له‌هزه‌یه‌که‌ په‌پوله‌که‌ی له‌ پیش چاوه‌ و نه‌بوو. هه‌موو شتی‌ک تیکه‌لاو بوو و میشتیکی دریی وه‌ک میشه‌نگوینه‌ به‌ ره‌نگی‌کی سه‌وزی پۆلایی‌یه‌وه له‌سه‌ر گلووکی ره‌نگ په‌مه‌یی تووت‌رک خۆی ده‌نواند. میشه‌ شینه‌که‌ به‌ره‌به‌ره‌ ره‌نگی پۆلایی به‌خۆیه‌وه ده‌گرت و زیاتر ده‌بریا‌یه‌وه.

"مهم کوژن."

موسلوو ده‌مانچه‌یه‌کی هه‌ل‌کیتشا. دوو گولله‌ی له‌ سه‌ری زه‌ینه‌ل دان. زه‌ینه‌ل هه‌ر له‌و جیی لیی دانیشتبوو له‌ خۆل گه‌وزی. سه‌له‌مان و نه‌حه‌دیش یه‌کی دوو گولله‌یان لێ‌دان.

په‌پوله‌ نارنجی‌یه‌که‌ به‌ ته‌قه‌ی ده‌مانچه‌کان هه‌ل‌فریبوو و له‌سه‌ر چله‌ گۆزروانی‌ک نیشتبووه‌وه، خه‌ریک بوو له‌سه‌ر چله‌ گۆزروانه‌که‌ هه‌ل‌ده‌فریه‌وه. له‌ په‌ستا هه‌ل‌ده‌نیشت و هه‌ل‌ده‌ستایه‌وه، هه‌ل‌ده‌نیشت و هه‌ل‌ده‌ستایه‌وه. پاشان هه‌ستا، هه‌تا سه‌ر بیته‌که‌ هه‌ل‌فری و له‌ کاتی‌ک دا به‌ده‌م فرینه‌وه به‌رز ده‌بوو و ده‌هاته‌وه خوار، به‌ره‌وه‌ خۆرناوا رویشت.

موسلوو گوتی:

"تۆبی."

ئەحمەد:

"بۇخۇيى واى دەويست."

سلەمان:

"ھەموو رېبوارىك دەبى بىگاتە مەنزىلى خۇيى."

لەوسەرى باتلاغەكە، نەختىك لەولاي ئەو شوئىنە كە ناوئىكى قوراو لە زەوى ھەلدەقولى،
قوللەكەيەكى فرەوانيان ھەل كەندو زەينەلىيان ھەروا بە قانگەلبويى لە قوللەكە ھاويشت و
گلىيان ۋەسەر كرد. مووسلوو گوتى:

"بەھارى بۇخۇشمان ناتوانىن بىدۆزىنەو. ناوۋەكە ھەلدەستى و ئەوي دادەگريى."

ماندوو بوون. ۋەختىك ھاتتەو نىو دى، خۇيان بەسەر پىتو رانەدەگرت.

مووسلوو ھەك تاژى بارىك و راکشاو بوو. شانەكانى نەختىك كۆم بېوونەو.

سلەمان مووسلووى لە خەو ھەستاند:

"زىيانىكى توندى دى. ياللا راست بەوۋە درەنگمان لى داھات."

"ئەحمەد لە كوئىيە؟"

سلەمان گوتى:

"لىتەيە، لەبن كەپرى چاۋەرۋانە."

مووسلوو دەسبەجى ھەستا. خۇي پۇشتە كرددەوۋە كەوتنە رى.

خەرمانەكانى عدلى سەفا ھىشتا گىرە نەكرا بوون، تەنيا لە دوئىيەو بەكىك لە خەرمانەكان

جەنجەرى لەسەر بوو.

مووسلوو گوتى:

"سلەمان، ئەتۆ مەزراكى سەرى ناگر دە. لە پىش دا خەرمانەكان بسووتىنە پاشان

كەردەكەى ئاور تىپەردە. ئەحمەد نەتۆش دەچى بۆ لاي "مەستىك ئولۇن" و خەرمان و

كەردەكانى وئ دەسووتىنى. ئەمىنىش جەنجەرەكە دەسووتىنم."

نىوۋەشەو بوو كە خەرمانەكانى كىلگەى عدلى سەفا بەگ ئاگرىان لى بلىند بوو. زىيانىكى

توندى كە دەھات بلىسە ئاگرى خەرمانەكانى لەگەل خۇي برده نىوۋەراستى كىلگەكەو ئەو شەو

تا بەيانى مەزراكانى عدلى سەفابەگ لەنىو گرى ئاگردا دەسووتان و لەو دەشتە ھەموارەدا

دەريايەكى ئاگرىن شەپۆلى دەدا.

خەلكى گوندى وايۋاي و دىيەكانى دەوروبەر لە خەو راپەرىن:

"خهرمانه کانی عدلی سفا ده سووتین." هیئندیک له سهر که پران، هیئندیک له سهر بانان و ژماره یه کیش له سهر داران را ههتا تاوه لآت ته ماشای خهرمانه ناگرگرتوو هکانیان کرد. وه سمانزله له که و لئی خۆی دا جیتی نه ده بوو. ده چۆره مالتی، ده هاته وه ده ری. ده مانچه ساچمه زنه که ی که دای گرتبووه وه، له بهر پشتیننی راده کردو ده ری ده کیشایه وه. ده ی گوت:

"ناوا، مه لا فرهاد پیای به نیمانی خوا، قسه ی تۆیه. هه موو کهس ده بی سزای کرده وه ی خۆی وه رگریته وه، به لئی، نه ی پیای خواو ناین، که ده سته کانت پر له نورن، نه ی مورشیدی کامل... ههتا شه هیتم له خه وه هل ده سته، هه ر خوا ده زانی چند شت رووده دا. هه ر نه وه نده به سه سیبهره که ی بکه ویتته سهر ده سته چوکورواوا. ته نانهت نه گه ر تا قیامه تیش هه ر ناوا چلم هل لوشی و بجه وی، دیسان هه ر سیبهره که ی بو مه مانان به سه. هه ر سیبهره که ی... هه ر نه وه نده به سه که خه لک بزانت نه و پیتی ناوه ته سهر ده سته چوکورواوا. هه ر نه وه نده به سه. نه و کیوه کان کون ده کاو ریگا بو خۆی ده کاته وه. خه لکی لادی چند ترسه نوکن، نه وه نده ش به غیره تن. هه ر نه وه نده به سه پالپشتیکیان هه بی، ته نانهت نه گه ر نه و پالپشته لاسکه چیودانیکش بی.

لای نیوه رۆیه خه به ریکی دیکه ش له دیهاتی گه را. دویننی شه و هاوکات له گه ل ناگر تی به ردانی خهرمانه کانی عدلی سه فابه گ ماله که شی یان وه بهر گولله داوه و هه رچی نه سپ و ماین له ته ویله که ی دابوو بر دوویانه. خه به ره که راست بوو. عدلی سه فابه گ که هه رگیز چاوه روانی پیشهاتیکی وا نه بوو هار ببوو و له حالیک دا به چنگان مووی سه ری خۆی ده رنیه وه به ژنه که ی خۆی ده گوت: "نه من، نه من، نه من، خاتم! چما نه من، نه من، نه من له چاکه به ولاره چیم له گه ل نه و نه ک به حه رمانه کردوه؟"

ژنه که شی به نیوه گریانه وه له کاتیک دا ویرای میزده که ی تووکی له دیهاتی یه کان ده کرد، ده ی گوت: "چیمان به سهر دئی، هاوار چیمان به سهر دئی؟"

"نه م کاره یان بی وه لام ناهیتلمه وه. وه لامیکی پر به دم به و دیهاتی یه هار بووانه ی وایوی ده ده مه وه. نه گه ر عدلی سفا به گ بم نه م کاره یان له سه ره وه ناچی..."

(۳۸)

عەلى سەفابەگ باوەرى نەدە کرد نەوێ دەبێنى و دەبێسى، راست بێ. دەىگوت:

"چۆن وێراویانە خەرمانەکانى من، خەرمانەکانى من بسووتین، نەسپەکانم بدزن، چۆن شتى وا دەبێ؟ چۆن؟ چۆن؟ پشتيان بە کى قايە؟"

ژنەكەشى وێراى هاوڤکرى و هاوڤەردى لەگەڵى دا دەىگوت:

"پشتيان بە کى قايە؟ ديارە پشت قايىيەکیان هەيە. ديارە يەکیك هەيە کە وەك چنار پالیان پتوہ داوہ، يەکیك هەر هەيە..."

"هەرچى بىرى لى دەکەمەوہ فکرم بۆ ناچى کە پشتيان بە کى قايە. رۆژى وايە دەبىنى هەمويان کز داماون و ترساون، و خەريکن دىيەکە بەجى بيتلن و برۆن و راست لەو کاتەدا کە ترسيان رىنیشتوہو کاريان کراوہ، نازايم چ روودەدا کە رووحيان دىتەوہ بەرو ياخى دەبن و بەرەبەرەکانيم لەگەڵ دەکەن، نەویش چۆن! خەرمانەکانم ناگر دەدەن، رۆژتکيش بى سى و دوو کردن مالىکەم وەبەر گوللە دەدەن و خۆشم دەکوژن. ئەگەر رۆژتک لە رۆژان ئەمانە، ئەم هەرچى و پەرچىيانە، ئەم ئەمەگ نەناسانە، ئەم نان خۆرو ناندین دپتەنە بە رووہەئمالاوى بىن و بىانەوى يم کوژن، هىچ پىتم سەير ناى."

"ئەم خوا نەناسانە ديارە دەکوژن. ئەمانە چاکەيان لە چاودا نيە. ئەگەر ئەتۆ نەباى، عارف صائم بەگ وەك رەعيەتەکانى ناک مەزار دەمارى هەمويانى دەردىنا. برىا هەر واشت کردبايە، برىا پىشت پى نەگرتايە. نا...خ حەيف بۆ ميهەرەبانى و ئىنسانەتى! نا...خ کە چاکو ئىنسانەتى بۆ ئەمانە نەهاتوہ..."

"زەينەلئىش نەهات. چى بەسەر هاتوہ؟ لەم جۆرە وەختانەدا زەينەل بەجى نەدەهيشتم، خەبەر و باسى بۆ دىنام. دەترسم بەلایەكى بەسەر هاتبى. کى، کى، کى ئەم کارەى کردوہ؟"

کئی نهم هەرچی و پەرچی یانهی ئاوا هان داوه؟ کئی نهوهندهی نهمانه پر پروو کردوه که خهرمانه کاتم بسووتینن و نهسپه کاتم بدزن، نهمه کئی یه؟ نهو مهلا فهراده بی دین و خوانه ناسه به من ناویرن. نهو وه سمانه زله خهرفاوهش ههر قسه ده کاو خۆی هه لده کیشن. نهدی کئی یه؟ کئی یه؟ کئی یه؟"

ژنه کهی به لاره ملی و به راوێژیکێ جیددی گوتی:

"بهگ، یه کیتک ههر ههیه ئیدی. ههموو نیره هیمان پێ ده بن. بریا ههر نه هاتباینه نیره. که سیش نازانێ نهمه لیره چ ده چیتین. کهس نازانێ نهمه لیره له نیتو تاو له زوو گهرماو ته پۆدا چ ژبانیکێ سهگ مهرگیمان ههیه. ههموو نیره هیمان پێ ده بن. به چاوانیان خهریکه بمان خۆن. ههر ده لێن "کینگهی عهلی سه فابهگ". ئیدی خه بهریان لهوی دیکه ی نیهو نیهو نیه. نا... خ نهو رۆژانهیان له بیر چوه. نهو رۆژانه که نه تو به ناوی نهیتنی "تایفون" له شاخهکانی تورووس سنگی خۆت له پێش فهرانسه ییه کان کرده قه لغان و دوژمنت له ده ریا کرد، به دهسته یه کی چل کهسی که چهکی ده ستیان ته نیا تفهنگی چه خماخ دار بوو، فهوجی "مانیل" ت ته سیر کرد. نهو رۆژانه، نهو رۆژانهیان له بیر نه ماوه. نا... خ نهو وه خته ی نه تو بێ ترس و بێ په روا یاریت به گیانی خۆت ده کردو ده ت گوت: "نه سپم ده نگ نه ده م بۆم ناچیتته پێش، گولله ی فهرانسه نام هینیتته ئیش"، نهوان له کوێ بوون؟ نه تو خاکی نیشتمانت بهو گه وره ییه به خویتی خۆت نه جات دا، به لآم نهوان چاوی دیتنی نهو زهوی یه دوو هه کتاری ییه تۆیان نیه... ناخ... نه تو ده ستت له گیانی خۆت شوت و نیشتمانت نه جات دا... نهو رۆژانه که فهرانسه ییه کان ده سترێژییان کرده سه ر حورمه تی خا ک و نیشتمانان نهوانه، نهوانه که ئیستا چاویان نیه نهمه ی پێ بیسن، هه لاتن بۆ چیاکان، خۆیان له کونه مشکان و له بن پنچکان دا شارده وه... هه موویان، هه موویان، هه موویان هه لاتبوون. دوینێ له شار که چه تیوی "فنجان چه یه کان" واده کا: "دیسان ده چه وه کینگه؟" گوتم: "به لێ، ده چه وه کینگه، به لێ قوریان دیسان ده چه وه کینگه..."

پاشانیش چاوم لیتک نان و زارم کرده وهو پیم گوت: "کچم! نهو رۆژانه که بابت له نه ده نه له بن نالای فهرانسه دا سه مای له بهر فهرانسه ییه کان ده کردو کلکه سووته ی له بهر ده کردن، عه لی سه فابه گی من، تایفونی من شه ری له گه ل ده کرن. شه ری ده کردو خویتی ده رشت. کچم، ئیستا چاوتان به رای بیسن که تایفونیک، قاره مانیکێ سه ره خۆیی بوو بیتته خاوه نی دوو هه کتار زهوی؟ نه دی کچم؟! کاتیک نهم قسانم پێ گوت مه تهقی لێ بر، پاشانیش کلکی له گه لۆزی گرت و وه ک دێله سه گ لیتی دا رۆیشت. به باوه ری تو کاریکێ باشم نه کرد؟"

عەلى سەفابەگ بە جۆرىك له گۆ فەكران راجووبوو كه گوتى له قسەكانى خىزانى نەبوو. ژنەكەى پەيتا پەيتا چەندىن جار پرسى: "بە باوەرى تۆ كارىكى باشم نەكرد، تايفۆن بەگ، كارىكى چاك نەكرد؟"

بەگ كه هاتبوووه سەر خۆى خىرا خىرا دەىگوت: "كارى چاكت كرد گيانەكەم، زۆر كارىكى چاكت كرد."

"هەموويان دوژمنمان. كىلگەكەمان بووئە دىركىك و له چاوى چوكووراوا هەلچەقيوه. خەتاي خۆتە. چەندم پى گوتى لەسەرى تا پىوازى هەموو شتىك بۆ مستەفا كەمال پاشا بنووسە. يەك بە يەك هەمووى تىبگەيەنە. تا ئەويش ئەو سەربازە راكردوانە، ئەو خائىنانەى نىشتمان، ئەو بىغىرەتانە، ئەو دوژمنانەى سەربەخۆى له دار بەدا، لەدار... چەندم پى گوتى بۆ مستەفا كەمال پاشا بنووسە كه "پاشا" ئەوانەى وەختى "حيزبى نىستىقلال" دەرەقەتى تايفۆنى تۆ نەهاتن، تىستا كلەكيان لەسەر نەرى پشتى داناوو دەيانەوى وەك مار پىتەوه بەدن. گۆم بنووسە. نا... ئەتۆ چەند مېهرەبانى، چاكى، بە روحمى. دلت نايە گورگى بىبابان و مېروولەى سەر رىنگاو مارى ژاردارىش لە تۆو نازاريان پى بگا، حەيف كه دلت نايە."

نەجارج له بانگى گريانىتى داو له كاتىك دا داوتنەكەى هەلدابوووهو بەرو نىفەكى خۆى بە مېردەكەى نىشان دەدا، گوتى: "پروانە رۆژو رۆژگارم. وەرە بزانه. با بىن لاقانم، لەشى وەك گۆل ناسكەم بىينن، با بىن تەماشاش كەن، ئەگەر نىنسان بن، ئەگەر نىنسانەتى بزائن، داخوا دلىان تاقت دەگرى؟ تەپۆ هەموو نەندامى لەشيمان هەلا هەلا كردووه."

پاو پووژى مەليحەخانم پى بوو لهجى دەمى تەپۆ مېشولە. تەپۆ پىيانەوه دابوو، هەموو گيانى برىندار بوو.

عەلى سەفابەگ نىزىك كەوتەوه. سەروپەرچەمى خىزانى ماچ كردو گوتى: "مەگرى مەليحە. ئەمن دەرەقەتى ئەمانەش دىم. هەرەك فەرانسەيىيەكەم هەپروون بە هەپروون كرد، مشورى دوژمنەكانىش دەخۆم. زەوىيەكانى ئەم دەشتە هەقى خۆمانن و هەقىش بە هەقدار دەگا."

مەليحەخانم له كاتىك دا فرمىسكى چاوه گەورە بادامىيەكانى دەسپەرەوه گوتى: "عارف صانم بەگ هەرەك ناخواردنەوه چەركەسەكانى له گوندر مەزراى خۆى وەدەرننا! دەستى خۆش بى. بە نيازە كىلگەيەكى نمونە دروست بكا كه له جيهان دا وىتەى نەبى. نىمەش دلمان بەوايوای و ئەو خەلكە ناخالىيە خۆش كردووه."

عەلى سەفابەگ گوتى:

"مەگرى مەلىحە. ئەمەن شەرىكەرىكى بەنەزمونم. ھەز لە گىرگرفت دەكەم. ئەجار وەك عارف صائىم بەگىش نىم كە ھىكومەتى "كۆمارى توركىە" م لە پشت بى. ئەمەن شەخسىيەتى خۆم ھىندە ناھىنمەخوار كە گىرگرفتهكانى خۆم بەرمە لای دەولەت. نىمە "ھىزبى نىستقلال" مان لەبەر خاترى خۆمان دروست نەكرد... نەگەر ئەوھى دىھاتىيەكان ھان دەدا، دەكەوتتە بەر چىنگم... لە پشت پەردەوہ كەسەتك ھەيە كە لەنىو دىھاتىيەكان زۆرى قسە دەروا، باوہرو متمانەيان پىتى ھەيە. بەلام ئەو دەبى كى بى مەلىحە؟ كىيە، كىيە، ئەو كابرایە كىيە؟"

مەلىحە گوتى:

"ھەموون. كەس زگى بە نىمە ناسووتى. كەس ئاگای لە دلئى نىمە نيە. ئەمە چارەنووسى من بوو؟ بايم ئەوئەندەي بە من خوتىند بۆ ئەوھى لە دەشتى ئاناوارزا تەپۆ بىم خۆن؟ ھەموو رۆژى تا نىوارى ئەو دىھاتىيە پىس و چەپەلانە لەبەر چاوى خۆم بىيىم و قسەيان لەگەل بكەم؟ پروانە، بايم بۆ ئەوھى منى نايە بەر خوتىندن؟"

پاشان دووبارە داوتىنى خۆى ھەتا بەر نىوكى ھەلدايەوہو بەرو نىفەكى خۆى بە مێردەكەي نىشان دا.

"مەگرى مەلىحە. مەگرى. دلئىبابە دەرەقەتەيان دىم. مشوورىان دەخۆم."

پاشان لەھۆدەكە دا دەستى كرد بە راوتچكە. مەلىحەخاتم شارەزای ئەخلاقى مێردەكەي بوو، كاتىك ئەو راوتچكەي دەكردن، ئەم دەنگى نەدەكردو بە چاوى مۆلەق ماوہوہ بىنەوھى ھەست بە ماندووبى بكاو بە سەبرو سىكەدانەوہ تەماشای پىاسەكردنى پىاوہكەي دەكردو تەنيا وەختىك قسەي دەكرد كە مێردەكەي شتىكى لىپرسىيا.

چەكەم زەردەكانى عەلى سەفابەگ خۆلارى بوون. پانتۆلە خەت خەتە قاوہىيەكەي چەكەكانىي دادەپۆشىن. بەسپاىي قەمچىي لە چەكەكانى رادەكيشاو بەو زەبرانە دەنگىكى وەك دەنگى ئارامى تەپل لە چەكەكانى ھەلدەستا. عەلى سەفابەگ لەمىژ سالى بوو فىر بوو لەنىو ئەو دەنگە نەرمەي وەك دەنگى تەپل دا بىر بكاتەوہو نەخشە بكىشى.

دەيان گوت ھەمەدۆك لە چىكانى توووروس بىنراوہ. ماوہىك پىشتر زەينەل بەگوتى خۆى گوتى لىببوو كە كچىكى جىئىل لەبەر خۆيەوہ گۆرائىيەكى بە نارەنار گوتبوو كە بۆ ھەمەدۆك دانرابوو. "بەراستى زەينەل چىي بووہ؟" دەبوو بىدۆزىتەوہ.

"مورتهزا!"

دهنگيتك له خوار پليكانه كانموه جوابی دايهوه:

"فهرموو ناغا."

"وهره سهري."

مورتهزا كه تا نئستا قهتي هيئنده فيشهك له خۆي نه دابوون، له حالتك دا له بهر قورسايی فيشه كدانه كان نيوجاواني تيك نابوو له پليكانه كان وه سهر كهوت.

"به لئ ناغا."

"كورم مورتهزا، نهوه چهند رۆژه زهينه ل ديار نيه. چيی به سهر هاتوه؟ به لايه كي به سهر نه هاتبي؟ تا نئستا شتي وا نه بووه. زوو زوو سهري ده دام. به لايه كيان به سهر نهو به سته زمانه نه هينايي؟ برۆ وايواي و گوئ پيدا بگره، بزانه چ بووه. له وان هسه نه خۆش بي."

"به چه كهوه بچم يان بي چهك؟"

"بي چهك بچۆ."

مورتهزا رۆيشت.

"هتا سهروسه كوتي همه دهوك له چياكاني توورپووس ده رده كهوي، ديهاتي يه كان ده بوورئينه وه. ههركاتيك دهنگ و باسي همه دهوك له چياكاني توورپووسه وي، ديهاتي يه كانيش ليتره هار ده بن. ناكا هۆي ياغي بووني دوي شهو همه دهوك بي؟ ناكا نسهپه كان همه دهوك رفاندين؟"

هينه كاني دهه و چاوي نسه سهري عهلي سه فابهگ كه له بهر سهوزه يي رهش ده چوو و دهه گوت دوو كه لگرتوو بووه، په يتا په يتا ده گوزران. له دلي خۆي دا ده يگوت: "تۆ بلتي بووني تاقه كه سيك لهو چياو به نده نانه بتواني نه وه نده غيرهت وه بهر نه مانه بنئ كه كه تني وا گه و ره بكه ن؟ پياو لهو هه رچي و په رچي يانه تن ناگا. وه ختي وايه ده بيني له خسه ي قۆري ده سه له منه وه، رۆژي واشه تۆپ و تفهنگيشيان پيوه نئي باكيان نيه... نم همه دهوكه عارف صانم بهگي له پشته، نهگينا تا نئستا له بهين چووبوو. جهن درمه ده يگرن و به ره للاي ده كه نه وه." زۆر به ده ستي عارف صانم به گه وه دامار بوو. نه گهر نهو بو يوستايه سه ران سهري ده ستي چوكورواوي داگير ده كردو كه سيش نه ي ده ويرا له پيشي راوه ستي و بلتي پشتي چاوت برۆيه. به باوه ري عهلي سه فابهگ بووني چه ته له چياكان و نالۆز بووني وه زعه كه به قازانجي عارف صانم بهگ بوو. گورگي وهك عارف صانم بهگ حمز له ههواي نالۆز ده كاو نه گهر ههوا

تروش نه‌بئ، گورگی به‌هیزی وهك نهو به دهستی خۆیان هه‌وايه‌كه نالۆز ده‌كهن. جگه له‌وه‌ش زۆر توندی ئیتره‌یی به عارف صائم به‌گ ده‌برد.

وه‌رسوورا چوه لای ژنه‌كه‌ی و نیتوچاوانیی ماچ کردو گوتی:

"خه‌فەت مه‌خۆ مه‌لیحه. نه‌من ده‌رۆستی نه‌مانه‌ش دیم. ئیستا ده‌مه‌وئ بچمه چیک چیک لار بۆ لای خزمه‌کان. نه‌گهر پیاو بن، ده‌بئ پیاوه‌تی خۆیان نیشان بدهن و بئین. نه‌گهر لهم هه‌ل و مه‌رجه سه‌خته‌دا به‌كه‌لك نه‌ین، نه‌دی كه‌نگی به‌كه‌لكم دین. ناخر وانیه؟"

مه‌لیحه پئ‌كه‌نی. سه‌رگۆنا تورت و گۆشتنه‌كانی له‌چال كه‌وتن و به‌زه‌رده‌خه‌مه‌وه دووپاتی کرده‌وه:

"نه‌دی كه‌نگی به‌كه‌لك دین؟..."

پاشان به‌خۆش‌حالی و له‌ناخی دل‌وه گوتی:

"به‌قوربانتم تایفۆن به‌گ. پیاوان زۆر له‌گه‌ل خۆت بینه. نه‌م هه‌رچی و په‌رچیانه هه‌رچی له‌ده‌ستیان بئ ده‌ره‌قی ئیمه‌ درێخی ناکهن. نه‌مانه، نه‌م هه‌رچی و په‌رچیانه خه‌رمانه‌کامانیان سووتاند، نه‌وانه‌ی نه‌وه‌نده نزم‌ن كه‌ رزق و رۆژی خه‌لك، رزق و رۆژی ئیمه‌ ده‌برن و نه‌سه‌په‌کامان ده‌دزن، نه‌وانه‌ی له‌زه‌وی‌یه‌کامان نارۆنه‌ده‌ر، هه‌ر خه‌راپه‌و ناپیاوی‌یه‌ك له‌ده‌ستیان بئ، ده‌ی‌کهن. ده‌به‌رت مرم تایفۆن به‌گ، وریای خۆت به‌..."

عه‌له‌سه‌فابه‌گ به‌نیشانه‌ی سه‌لماندن سه‌رێکی بۆ له‌قاندو به‌غاردان له‌پلیکانه‌کان چوه‌ خوار. له‌حه‌ره‌شی ماتل نه‌بوو. نه‌سه‌په‌كه‌ی سازونا‌ماده بوو، هه‌رکه پیتی له‌رکینفی نا، سئ پیاوی دیکه‌ش خۆیان هاویشه‌ سه‌ر نه‌سپان.

خه‌لكی چیک چیک لار له‌ده‌ره‌وه‌ی ناوایی پێشوازی‌یان له‌عه‌له‌سه‌فابه‌گ کرد. سه‌رکرده‌که‌یان "حاجی کاهیا"ی بابی عه‌له‌سه‌فابه‌گ پیاوی‌کی هه‌ژار بوو که به‌قه‌رزوقۆله‌ کوره‌که‌ی خۆی له‌به‌ر خۆیندن نا. عه‌له‌سه‌فابه‌گ له‌رێگای پیاوه‌کانی ده‌وله‌ته‌وه زۆری کۆمه‌گ به‌خه‌لكی چیک چیک لار ده‌کرد. ته‌نانه‌ت ژماره‌یه‌ك له‌خه‌لكی نه‌و دئ‌یه‌ی هه‌ر له‌و رێگایه‌وه له‌به‌ندیخانه‌ نازاد کرد، که پیاویان کوشتبوو. بۆیه‌ خه‌لكی نه‌و دئ‌یه‌ زۆریان خۆش ده‌ویست و هه‌رچی ویستبای بئ نه‌م لاو نه‌ولا بۆیان ده‌کرد.

هیشتا چاک و خۆشی‌یان نه‌کرد بوو، به‌عه‌له‌سه‌فابه‌گیان گوت: "ئیشه‌للا خیره‌ ناغا. خوا که‌ریه‌. ئیمه‌ش خۆ ده‌ست و با‌لمان نه‌به‌ستراوه..."

"سلا‌مه‌ت بن، بۆین. زۆر له‌نێوه‌ خزم و دۆستان رازیم." مووسا کاهیا "تان که‌ ناردبوو، هاته‌ لام و زۆری خۆش‌حال کردم. چونکه‌ هه‌ر رۆژی دوا‌ی سووتانه‌که‌ هاته‌ لام، وام زانی دنیایان

داومى. نىستا مەسەلەكە خەرىكە زۆر قوۋاتىر دەپن. بەلام ۋەختىك ئىتو ۋەك كىتو لە پشتىم
راۋەستان، نىگەرانىم نىە..."

خەلكەكە گوتىان:

"نەرى ۋەللا ۋايە."

گوندى چىك چىك لار تەنيا. گوندى دۆلى چىك چىك لار بوو كە خەلكەكەمى بەدزى و
چەتەمى دەژيان. تەنانەت ژنەكانىشيان نەسپ دز بوون و ھەموويان لە ھوت سالىيەۋە فىرى
تەفەنگ ھارېشتە دەبوون.

خەلكەكە گوتىان:

"ئاغا، ئەتۆ دل لە دل مەدە."

"لە چوكوروا ھەرچىيەك پىتى نەسپى تۆى ۋىكەرى، ملكى خۆتە"

"خو سىبەرى تۆمان لەسەر كەم نەكا."

"كۆرە ئاغا، گيان و مالمان بە قوربانى سەرە موويەكت."

"بەردىك لە نىنۆكى تۆ بدرى، جەرگى ئىمە دەپرى."

عەلىسەفابەگ لە خۆشىيان ۋەخت بوو بال بگرى. لە كاتىك دا زارى ھەتا بنانگوىيان
پىداپچرابوو، دەستى رىك دەخشاندىن و جگە لەۋە كە لىكدا لىكدا بلى: "سلامەت بن ياخوا،
ھەر بۆين." نەيدەتوانى قەسەيەكى دىكە بكا.

لەئىو خەلكەكەدا پىرەپىاۋىك بە قەلسىيەۋە پىتى گوت:

"عەلى! ئەۋە چت لىھاتو؟ ئەتۆ پىت ۋايە ئىمە تۆ دەخەينە زارى نەو گورگانەي
ۋايۋاي و بۆخۆمان تەماشات دەكەين؟ بۆ ۋا تىك چوۋى؟ ھەموو دىيەكە بە قوربانى
نىنۆكىكى تۆ دەكەين. پىرۆۋە سەرماڭ و گوزەرانى خۆت و خەپالىشت تەخت تەخت بى.
نەمسال خەلكى ۋايۋاي زەۋىيەكانى تۆ بەجى دىلن و دەپۆن. ئەگەر خەلكى ۋايۋاي
زەۋىيەكانى تۆ بەجى نەھىلن و نەپۆن، ئىمە نەم گوندە بەجى دىلن و دەپۆن و جارىكى
دىكەش سەرمان ھەلنايە بىيىنەۋە نىو پىاوان. تىگەيشتى، گويى لىبوو چم گوت كۆرە
ئاغا؟ ئەتۆ پىرۆ ۋەدۋاي كارو گوزەرانى خۆت كەۋەو كارى ۋايۋاي لىگەرى بۆ ئىمە. ھىچ
نارەھەتتەش مەبەو خەفەت مەخۆ."

عەلىسەفابەگ بە چاۋىكى فرمىسكاۋى و دەنگىكى گىراۋەۋە گوتى:

"خو بت پارىزى مام" حاجى ۋەلى"، منت خۆشحال كرد."

هه مووان به قینهوه ئاوریان دایهوه سهر حاجی وهلی... حاجی وهلی دهبه جی تی گه یشت
چ هه له یه کی کردوه بو نه وهی سهر و کلکی مهسه له که پینک بگری، گوتی:

"پاشانیش... پاشانیش برووسکهی بۆ مسته فاکه مال پاشا لی دا که نهو فه قیرو هه ژارانه
مه نیره شه ری من، نه گهر ده ویری بۆ خۆت وهره پیش."

عه له سه فابه گ له هینانه گۆری مهسه له ی حه مه دۆک په ژویان بووه وهو زانی که نهو
دیهاتی یانه ریژو نۆگری یه کی قولیان دهره ق بهو منداله یاغی به له دل دا هه یه. دیار نه بوو
نهم ههسته له کوئی هه له ده قولی.

نه گهر پیشی زمانی حاجی وهلی نه گرتبایه، حه مه دۆکی ده کرده قاره مانیتی که نهفسانه یی.
به باوه ری عه له سه فابه گ، حه مه دۆک کابرایه ک بوو که ده ی توانی بۆ هه موو کهس
مه تر سیدار بی. خه لکی وایوای نهو هانی دابن، یان که سیکی دیکه، به هه رحال نهو،
بنیاده میتکی خه تر ناک بوو. له نیو بردنی کاریکی واجب بوو.

له باره ی حه مه دۆکه وه فکری جۆراوجۆر هیرشیان دینایه سهر میتشکی که خه ریک بوو شیتی
کهن، نهو ده م دهرساو سام ده ی گرت. داخوا نهو کو ریژگه یه قاره مانیتی گه لی بوو؟ نه گهر
قاره مانیتی گه لی بوو، بۆ گه یشتن بهو پله یه جگه له کوشتنی ناغایه کی بهسته زمان و
بیچاره ی کو ریژده یه ک چ کاریکی گرنگی له ده ست هاتبوو؟ داخوا هۆی سهره کی که نهم
منداله ی کرده ته قاره مان چ شتی که؟ وه ختی که ناوی حه مه دۆکی هینا، دیهاتی به کان و ته نانه ت
خزم و تایه فهو کهس و کاره که ی خۆشی بی ده نگ بوون و نه گهر حاجی وهلی زۆربلی قسه ی
نه کرده یه، کهس له باره ی حه مه دۆکه وه زمانی نه ده گه را. داخوا نهم کو ریژگه یه که شف و
که رامه تی هه یه؟ داخوا نهفسوون و جادووی پی یه؟

عه له سه فابه گ له کاتی که دا له دلی خۆی دا ده ی پرسی: "نه ری لیتی ده ترسم؟" له جیتی خۆی
هه ستاو گوتی:

"ده بی برۆم بۆ شار."

نه سه په که یان بۆ هینا، سوار بوو. له دلی خۆی دا بی ری ده کرده وه: "داخوا ده ترسیم؟
نه سه په کانیام به دزین دا، نهوانیش نه منیان دزین... خه رمانه کانیام سووتاند، نهوانیش
هینه کانی منیان سووتاند... نهم گوتم گا وگوله که ی وان بکوژن، نهوانیش هه ر نهو کاره
ده کهن؟ نهم فرمان ده ده م بیان کوژن... له وانیه بلیم مه لافه ره ادیش بکوژن. داخوا پتی
تی ده جی نهوانیش من بکوژن؟..."

مووی قالبی راست بوونهوه، بۆ یهكهم جار مردنی زۆر چاك و زۆر نزيك له خۆی ههست پێ کرد. داخوا نهم ديهاتيهيانه دهیكوژن؟ داخوا دهوێرن کاری وا بکهن؟ تۆ بلیتی شتی وا بگوئجی؟

له کاتیک دا پێدهکەنی لهبەر خۆیهوه دهیگوت: "خهریکم دهترسم. سووتمانی نهو دهشته به جارێک مێشکی تێک داوم. باشه، خهرمان سووتاندن کارێکی نیه، بهلام له وایوی کەسی وا پهیدا نابێ بتوانی نەسپهکاتم بلزی...". و دهسبهجێ فکری حهمهدۆک له زهینیدا زیندوو دهبووه: "ناکا تهواوی نهم گونگه لانه له بن سهری حهمهدۆک دا بن؟ ها...! نا گیانه. نهو روژتیک له چیاو بهندهنان دهردهکهوی و بۆ بهیانی دهرواو ده سالان ون دهبی... چهتهیهکی سهیرو سهمهریه. دیسان ديهاتيهیهکان به شانازی وی دروو لانهکه ناگردهدهن. دیسان لهسهر دوندی چیاکان ناگر ههلهدهبی. زۆر سهیره. لهوانهشه نهم ديهاتيهيانه ناگرپهست بن.

بهلێ! ههزهش رویشته! کاری تهواوه. دهلێن نهویش زۆر لهگهله رهعهیهتهکان خهراپه... باشه، مهسهلهی تۆلهی عهبدیخانیش له گۆزیدایه... بهلام خۆ نيمه له چهرخهکانی نیوهراست دا ناژین! نهم جۆره توندو تیژییه ههه نهم ناکامهی دهبی. نیستا بزاتم چۆن دهتوانی گیانی شیرنی دهرباز بکا."

بهباوهری عهلهسهفابهگ هاتنهوهی حهمهدۆک بۆ توورپووس به مهبهستی کوشتنی ههزه لهگهله نهقل و مهنتیق رێک دهکهوت. حهمهدۆک پاش کوشتنی ههزه دووباره ون دهبیتهوهو ديهاتيهیهکانیش پاش رویشتهنی ناگر ههلهدهکهن. کهوابی دهلیلێک بۆ ترس و لهززی وی نهبوو. بهلام...

عهلهسهفا له کاتیک دا بیرى لهم مهسهلهیه دهکردهوه گهیشه شاری. نەسپهکهی بردهوه مالتی و یهکێک له نۆکهرهکانی لهگهله خۆی ههلهگرت و چوهه نیو بازار.

(۳۹)

یاوهر دهی گوت:

"بنیاده میکی سهیرو سهرسور هینهره. سهرسور هینهرو نازا."

همزهش له حالیک دا چاوی وه زاره نهشکهوت داپچرابوون، پرسى:

"به باوهری نیوه ناکری بیگری؟"

"هه چهتهیهک ناخه کهی رۆژتیک دهگیرى، به لام دهبی بزاین کهنگى."

وه کیل باشى عاصم هاتهوه نیو باسه کهوه:

"ناخر پیاو ناتوانى سهر له کارى وى ده رکا، پیش بینى ناکری... وهک ماسى نیو ناو

وايه، له نیو دهستی بنیادهم دا دهخزى و دهرده په ری!"

"وه کیل باشى، به باوهری نیوه نیستا بۆ کوئ چوه؟"

"کس نازانى. له پر ون دهبی، پاشان خوا ده زانى له کوئ سهر وهدهر ده نی... بۆ وینه پیئت

وايه نه مپۆ له چوکورواوایه، له پر ده بینى سبه بینى له نالاداغ سهر وهدهر ده نی. نه مپۆ پیئت وایه

له نالاداغه، به لام رۆژتیکى دیکه ده بینى سهر له چوکورواو دهردینى! کاره کانى نهو کابرایه

کس تى بیان ناگا. له نه کاو ده بینى سى شهوو رۆژان نه نیسراحت ده کا، نه ده خوئى، نه نان و

ناو ده خوا، وهک با ده فرى. بنیاده میکی سهیره. پیى خوئى بى ده بیئى و پیى خوئى نه بی

نا... "وادیاربوو راپوژى وه کیل باشى عاصم له کاتى باسى حه مه دۆک دا که میک تارىف و

پى هه لگوتنى له گه له. وه ختیک باسى ده کرد، دهنگى زیندووترو گهرم تر بوو.

"که وایه له گرتن نایه؟"

یاوهر گوتى:

"بۆجى، دەش گىرى، بەلام پاش ئەوئى ماوئىئەكى زۆر نىئمەى بەدوئى خۆى دا راکىش كورد سەرى لىشىئواندىن و كەفەزگى كردىن. چما ئەقىل دەىگىرى، نەگىرى؟ " چاكىرچالىئەفە " چاردهسال سوبى جازى كردبوو، ئاخىرەكەى چى بەسەر هات؟ لىئىان داو كوشتىان. چما رىئى تىئەچى نەگىرى؟"

هەمزه وردەوردە فەكرى دەشىئاو حەواسى پەرت دەبوو. ترسىك كە لە دلى دا شاردرابووه كەم كەم خۆى دەردەخست و لە پەستا وەكىل باشى و ياورى دەخستە بەرپرسيار. سەرەنجام لەو پرسيارانە گەيشتە ئەو ئاكامە كە بەو ئاسانىيە باشارى حەمەدۆك ناكىرى. وەكىل باشى حەصم زۆر بە نىشتىاوه دەىگىرپاىوئە كە:

" رۆژتىكىان ديسان لەگەلى بەرەوربوو بووین. لە "ئاشاغى ئاندرىم" بوو. سىئەسى بەنىئو مەرەزەجاردا دەپۆيشتن. دەت گوت بە نىئو سىنىيەك دا دەپۆن. راست لە نىئوئەپاستى مەرەزەجارىكى سەوزسەوزدا دەپۆيشتن. بەيانى بوو. نىئمە تەقەمان لى كردن. لەنەكاو دىتمان لە نىئوئەپاستى مەرەزەجارەكە دووكەل هەستا. پاش تاوتىك دووكەلەكە نەماو تەماشامان كرد ئەو سىئە كەسەش ديارنەن. دەت گوت بوونە ئاورو بە زەوىدا چوونە خوار. ئەو رۆژە هەموو مەرەزەجارەكە دەوروبەرەكەيمان بە زياتر لە هەزار كەس دىهاتى و دەستەبەك جەندرمە سەنگ و سوورن نا. بەلام شۆئەئەوارىان نەبوو. بۆ سەبەئىئە بەيانى ئەويان لەگەل ھاوئىيەكانى لە "سارى باخچە" دىبوو. وەدوئى مەسەلەكە كەوتم. خەبەرەكە راست بوو. بنىادەم چۆن دەتوانى بەشەوتىك ئەو هەموو رىئىگايە بىرى؟. نىئەتاش كە نىئەتايە بۆ مەن بووتە مەتەلۆكە. ئالەيم ناگىرى. بەلام بەو ئاسانىيەش كلكى بە تەلەوئە نابى. ئەمەن تەوشى زۆر كەس لە چەتەكان بووم. بەلام پىاوى وا چوست و چالاكم نەدىوئە. ئەوم جارىك دىوئە. پىاوىكى رىوئەلەيە. نازائىم چ نەئىئەيەك لە كاردايە كە هەموو دىهاتىيەكان خۆشيان دەوى. چەندىن ساللە سەروركەم لەگەل ياغىيانە، بەلام تا نىئەتە كەسەم نەدىوئە ئەوئەندە لەلای خەلك خۆشەويست بى. زەحەمت بكىرى حەمەدۆك لە دەستى دىهاتىيەكان برفىئەندىرى."

هەمزه گوتى:

" هەموو خەلكى دىئى نىئمە لەگەلى دوژمەن. تەنبا چاوەرپى دەرفەتن. ئەگەر وەدەستىان كەوى لە كەچكە ئاوتىك دا دەىخنىكىئەن. نىئمە ئاغای خۆمان زۆر خۆش دەويست. نىئەتاشى لەگەل بىئە شەوورۆژ فرمىئەك بۆ عەبدىخان هەل دەوئەرىئەن. هەقىانە. عەبدىخان وەك فرىشتە وابوو، پىاوى خوا بوو. دەلەين نىئەتاش دىهاتىيەكان دەىبىئەن كە بە سوارى ئەسپى بۆرە لەنىئو

خهرمانه‌ی نووردا به‌سەر ئاوه‌دانیه‌وه ده‌فری. پازده‌شهو هه‌تا تولعی به‌یانی به‌خه‌به‌ر بووم به‌لکورو بی‌بینم، به‌لام به‌نسیبم نه‌بوو. وادیاره له‌من قه‌تسه، بۆیه خۆم نیشان نادا. " وه‌کیل باشی‌عاصم و یاوه‌ر پینکه‌نینیان به‌ قسه‌کانی هه‌مزه ده‌هات... هه‌مزه به‌ ده‌نگینک که له‌ترسان ده‌له‌رزی، به‌ پراویژیککی تینکه‌ل به‌ گریانه‌وه به‌ داماری و ناهومییدی گوتی:

" نه‌من ده‌زاتم نه‌و ناخه‌که‌ی منیش ده‌کوژی. نه‌و له‌به‌ر خاتری من گه‌پراوه‌ته‌وه نیره. هاتوه‌ته‌وه من بکوژی. نه‌من چیم ده‌زانی! بریا له‌ چوکورواوا نه‌هاتبامه نیره. وه‌جاخم کوژی بووه‌وه. هاتم که نه‌هیلیم وه‌جاخی بام کوژی بیته‌وه. به‌لام گیانی شیرینم دانا. نه‌و سه‌ره‌نجام منیش ده‌کوژی. "

" هه‌مزه له‌گه‌ل دوویات کردنه‌وه‌ی رسته‌ی: " نه‌و سه‌ره‌نجام منیش ده‌کوژی. "، بی‌ چاو‌ترووکاندن ته‌ماشای وه‌کیل باشی و یاوه‌ری ده‌کرد که به‌لکورو له‌ زمانیان بیسی بلین یارمه‌تیت ده‌ده‌ین و فکریکت بۆ ده‌که‌ین و تیشکیکی هیوا له‌ دلێ بدا. به‌لام پینکه‌نین له‌سه‌ر لیوی وه‌کیل باشی و یاوه‌ر تو‌رابوو و روخساریان وه‌ک دیوار ره‌ق و بی‌مویالات بوو. نه‌و دووه هه‌ر نه‌و رۆژه که بیستیان همه‌د گه‌پراوه‌ته‌وه چیا، له‌ باسی خۆیان دا به‌و ناکامه گه‌یشتن که بۆ کوشتنی هه‌مزه هاتوه‌ته‌وه.

وه‌کیل باشی‌عاصم گوتبووی:

" بی‌نهم لاونه‌ولا همه‌د ده‌ی‌کوژی، همه‌د تا هه‌مزه‌ی نه‌کوژی ناگیرئ " رۆژی شه‌ره‌که‌ش که همه‌د به‌ پارانوه به‌ وه‌کیل باشی ده‌گوت: " هیندئ کارم هه‌ن ده‌بی ته‌واویان بکه‌م. " هه‌مووان ده‌یان زانی مه‌به‌ستی چیه. بی‌نهم لاونه‌ولا کاری هه‌مزه یه‌ک لا ده‌کا.

" نه‌و من ده‌کوژی. وانیه وه‌کیل باشی؟ که‌سیش ناتوانئ پینشی پین‌بگری. نه‌نه‌تۆ، نه‌ عارف صانم به‌گ، نه‌ مسته‌فاکه‌مال پاشاو نه‌ خوی گه‌وره. وانیه؟ "

وه‌کیل باشی وه‌لامی نه‌ده‌دایه‌وه.

" وانیه جه‌نابی یاوه‌ر؟ "

یاوه‌ر که ده‌ت گوت گوتی له‌ پرسیاره‌که‌ی نه‌بووه، به‌ چاو‌یککی حه‌به‌سار و بی‌حاله‌وه گه‌وجانه ته‌ماشای سه‌روچاوی نه‌وی ده‌کرد.

" یاوه‌ر، نه‌و سه‌ره‌نجام من ده‌کوژی، ده‌زاتم ده‌م کوژی. به‌لام نیه‌و دلتان نایه پیم بلین. وانیه؟ "

ئەوان رووبەپووی يەكتەر لەبەر كورره خانەيەك كە موورە دارى گەورە گەورەى تىدا دەسووتان، دانىشتىبون و تەماشای ئەو دارانەيان دەکرد كە بە قرچە قرچ دەسووتان، و قسەيەكيان بۆ گوتن نەدەدۆزىەو.

هەمزە لە حالىك دا هەر دەىگوت: "ئۆف، ئۆۆف، ئۆف!" لە جىيى خۆى راست بوو، وە، رۆيشتە خوار بۆ بەستىنى چۆمەكەو لە قولايى شەوى بىئەستىرە دا نوتم بوو. "خوایە، رووح وەبەر ئەم بەردە بنى! ئەوەى مردووە زىندووى بكەو! رووح وەبەر ئەو ناسنە توادووەى نىو كورره بنى! گيان بىئەووەبەر دارو لك و پۆيى وشك هەلاتو! رووناكايى بدەو بە چاوى كوێر..."

هەستى بە پەژىوانى دەکرد. وەك سەگ پەژىوان بوو: "ناخ لە دەستى ئەم پتراخ ئۆغلىيە نا... خ لە دەستى ئەو پىرە سەگە! هەمووى خەتای ويىيە، ئەو گيانى شيرمى لىئەستاندم!" پاشان هاوارى كرد: "پىش ئەوەى بىرم ئەوى دەكوژم." بە وەبىر هاتنەوەى مەرگ ناگرى رق و قىنى بەرامبەر بە پتراخ ئۆغلى خۆشتر دەبوو:

"ناپىاوى بىئاموس، ناخر چۆن بوو كە منت وەبىر هاتەو؟ سەرى خۆم داخستبوو و لە چوكووراوا چاك و خەراپ گوزەرانم دەکرد. بۆچى بۆ دوو هەكتار زەوى ئەم زولمەت لە من كرد؟ گيانى شيرمى لىئەستاندم. ئىستا چ بكەم، چ خاكىك وەسەر خۆم بكەم؟. ئەو ياوەرەش كە ئەوئەندە نان و ئەمكى منى كردو، ئەوئەندە بەرخ و هەنگوين و رۆنەكەرەى منى خواردو، ئىستا قۆقۆ پىم پىدەكەنى. بە جۆرىك تەماشام دەكا دەلئى چاوى لە كەسىك دەكا كە خەرىكن لە دارى دەدەن. پتراخى نەفام، هەقى خۆيەتى پىش مردن ئەو ملە درىژەى تۆ وەك مىلى مرىشك بگرم و بت خنكىنم؟... هەمووى تاوانى تۆيە!"

جۆيەكى بارىك بە خوڤە خوڤ تىدەپەرى. بىئەوەى بۆخۆى بزائى وەنىوى كەوت و پەريەو ئەوېر. دنيا زۆر تارىك بوو. لەبەر خۆيەو گوتى: "ئەم شەو تەواو نابى، تارىكايىش نابرىتەو، شان بە شانى من لەگەلم دى..."

نارەحەت و پەريشان، بىئەوەى بچىتە جىيەك لەگەل شوو ببوو بە يەك و لەگەل شەودا دەگەرا. لە ئەكاو خۆى لە بەردەركى مالى عەلىيەشەل دىتەو. هىشتا چراى مالىەكيان دايسا. واديار بوو عەلىيەشەلش ئەمشەو خەوى لىتۆراو. هەمزە بىرى كردەو: "ئەويش، ئەو بەستەزمانەش لەگيانى خۆى دەترسەن. ئەمىش ئەوم تووشى ژانەسەر كرد."

له كه لىنى ده رگاوه ته ماشاى ژوورنى كرد. عهلى باوه شى به نه ژنۆى خۆى دا كردبوو،
چهنه گهى خستبووه سهر نه ژنۆى و له گۆشه يه گ كوشم هه لاتبوو. بانگى كرد:
"كاك عهلى، كاك عهلى."

عهلى ده سبه جى راست بووه وهو ده رگاى كرد وه.

يه كه م قسه ي همزه نه مه بوو:

"ده كوژى، ههردوو كمان ده كوژى. ده كوژى. بۆ كوشتنى ئىمه هاتوه ته وه چيا. ئىمه
ده كوژى!"

عهلى به لاره ملي گوتى:

"نه دى، ده مان كوژى."

عهلى وه زعيكى وا په ريشانى هه بوو ده ت گوت هه ر ئىستا ده ستى له گيانى خۆى شوتوه.
هه مزه گوتى:

"به نيازى كوشتنى من هاتوه."

عهلى گوتى:

"به نيازى كوشتنى ئىمه هاتوه."

"بريا له چوكورواوا نه هاتبامه وه. نه تۆشم تووشى ژانه سهر كرد، نه تۆش... نه من ناهه قيم
له تۆ كرد. پتراخيش منى خسته نه م به لايه وه. بريا..."

عهلى قسه كه ي وى ته واو كردو گوتى:

"بريا كه سىكى ديكه هاتباو ببا به ناغاي خارده شت. كه سىكى ديكه كوژرابا."

هه مزه دووپاتى كرد وه:

"نه رى، كه سىكى ديكه..."

"چۆن هيشتيان له ده ستيان ده رچى؟ له نيو دى دا گه مارۆيان دا، له ناشى سمايله زله
گه مارۆيان دا، به لام هيشتيان له ده ستيان ده رچى. تاچه پياوێك و ده سته يه ك جه ندرمه ..."
هه مزه گوتى:

"وهك ماسى وايه... له ده ستى بنياده م دا ده خزى. وهك ته يرى ناسمان وايه، ئىستا ليره يه،

ده قيقه يه كى ديكه له چوكورواوا. راست وهك موسا سه رسه په... له ويش بپه زاتره!..."

"موسا سه رسه په ده لى نهو له من چالاك تره. ده ي گوت نه من شوئنى هه موو شتىكم
هه ل گرتوه. ده ي گوت:" شوئنى بالى بالنده، شوئنى لاقى ناسك، شوئنى پيى ميروولهو

هه زارېن، شوینتی پیتی هه موو بوونه وهریکي زیندووم هه لگرتوه و دۆزیومه ته وه، به لام نهم توانی شوینتی وی هه لگرم و به ناکام بگم. نهینتی یه که له کاری نهم کوپیزگه یه دا هه یه، بی نه ملار نه ولا نهینتی یه که هه یه."

"عه لی! نه من چ بگم؟ نه تو فکرتیک بگه وه عه لی. فکرتیک بۆ نه و گیانه شیرنه مان بگه وه، با له ده ست نه چی."

عه لی وه لامی دایه وه:

"ده کوژی... نا... خ ده مان کوژی. چ بگه یین؟"

"هه لئین بچینه جیگایه که. بچینه گه ل عیلاتیک که کهس ناو و ناویانگی نه بیستی."

عه لی به نالینه وه گوتی:

"نه و ده مان دۆزیته وه. بچینه کونه مشکیشه وه، له بن بالی تهیری ناسمانیش دا خۆمان بشارینه وه دیسان ده مان دۆزیته وه وه هه ردوو کمان ده کوژی. له پیش دا کاریتکمان پتی ده کا نه و شیرهی له مهمکی دایکی خۆمان مژیوه، به کونه تفنکمان دا بینیته وه خوار، پاشانیش هه ردوو کمان ده کوژی. وه جاخان کویر ده کاته وه. مالمان ده کاته هیلانه ی خامۆشان."

"باشه بزائم! جه ندرمه کان نای کوژن؟ ناغاکانی چوکوراوا، عارف صانم به گ، نه دی نه مانه چ ده که ن؟"

"هیچ کهس ناتوانی بی کوژی. ناخر ده زانی گولله کاری لی ناکا؟ ده لئین ته نیا چاوی ته ی که گولله کاری لی بکا. رۆژتکیان له چیا یه که بارانی لی ده بارن. نووزوون جه بارو نایب ره جه بیشی له گه ل ده بن. له بهر بارانن ده چنه بن دارنکی گه وه. په یتا په یتا بریسکه له داره که ده دا. داره که دوو که لی لی هه ل دستن. نه وان له بن داره که راده که ن و ده چنه بن تاته به ردیک. یه که له دوا ی یه که بریسکه له داره که ده دا. داره که جار له گه ل جار روونا کتر ده یی، به جوړیک که ناخره که ی ده که مویته نیو خه رمانه ی نوور. نووره که جار به جار زیاد ده کا تا وای لی دئ کهس نه توانی چاری لی بکا. وه ختیک بریسکه یه کی گه وه ده که مویته سه ر داره که له پر ده یینن هه مه د له بن تاته به رده که را غارده دا بۆ لای داره که. تارنیک دواتر ده یینن هه مه د شتیکی تیشک داری به که ده ر دو گمه یه کی به ده سته وه میو دیته وه. تیشکی نه و شته نه وه نه توند بوو نه گهر که سیک چاری لی کرد بایه کویر ده بوو. پاشان هه مه د ده لئ: "نه من بریسکه م گرتوه. نه وه ی له ده ست دایه، بریسکه یه." پاشانیش بریسکه که ده خاته نیو نوشته ی چاوه زاره که ی و نه مجار داوا له نایب ره جه ب ده کا که به تفهنگ لیتی بدا. نایب ره جه ب دلئ نایه ته قه ی لی بکا. هه مه د ده لئ یاللا یتمه وه نئ و پاشان سوینتی لی ده خوا که نه گهر نه تو به تفهنگ لیم نه ده ی، نه من لیت

دە دەم. نایب دەبینی ئەمەد ھەر بەراست دەبوو ئەو کارە بکا، چونکە ئەمەد سێرە لێ گرتووە پەیتا پەیتا دەلێ یاللا نایب پێمەوێ نێ. نایب لەسەر دوورپێیانیک گیر دەکا. چارە نامینێ. بەلام بۆ ئەوێ گوللە کە ئەو شیت و شوورە نەکوژی سێرە لە لاقی دەگری و چاوی لێک دەنێ و دەستی لێ دەکێشێ... وەختیک چاوە دەلێنێ، دەزانی چ دەبینی؟ دەبینی ئەمەد قاقا پێ دەکەنێ. نایب پێی وادەبێ نە ئێمەنگاوتو، دووبارە تەقە لێ دەکا. پاش ئەویش گوللە یەکی دیکە لێ دەدا. کەچی دەبینی گوللەکان وەختیک لە لەشی ئەمەد دەدرێن تەب بەردەبنەوێ سەر زەوی. دەبینی وەختیک گوللەکانی وێ دەکەون، لە لەشی ناچنە خوارو تەنیا بە قەد ئەوەندە کێچیک پێی دا بنووسێ شوئێکی چووکەلە لە قالبی دەکەن. پاشان ئەمەد بە نایب دەلێ ئەمەن بڕیسکەم گرتو، ھەرکەس بڕیسکەم پێ بێ گوللە نای پێ. ئەمجار بڕیسکە کە دەدا بە نایب و بۆخۆی دەیداتە بەر گوللە... راست ھەروەک ئەمەد، گوللەکان وە لەشی نایب دەکەون و بەردەبنەوێ سەر زەوی..."

ھەمزە گوتی:

"راستە، وەک دووخی وایە. ئەگینا چۆن دەیتوانی لە گەمارۆی ئەو ھەموو جەندرمە یە دەرباز بێ؟ راستە وەک دووخی. سەرەنجام دەم کوژی. بەراست عەلی، تەگبیریکت پێ شک نایە کە لە دەستی وی رزگارمان بێ. ئەگەر لە جێ یەک خۆ بشارینەو. ئەگەر ھەلێین و بچینە ولاتێکی دیکە و شەرت و گوم بێن، ئەگەر بچینە نیو قەوەزێکی ناسن..."

"دیسان ھەر دەمان کوژی."

"ئەگەر لە بەری بپارێنەوێ خۆ باوینە سەر دەست و لاقی..."

"دیسان ھەر دەمان کوژی."

"ھیچ رینگایەکی نەجات بوونمان نیە؟"

عەلی گوتی:

"بۆچی، رینگایەکی ھەیە، بەلام زۆر حەستەمە. رۆژنە یەکی ھیوا بەقەد کونە دەرزێ یەک ماو..."

ھەمزە کە تۆزێک گیانی ھاتبوو بەرێ، گوتی:

"ئەو چیە؟"

"دایەحۆری. ئەگەر دایەحۆری بچێ و لە لای ئەمەد تەکا بکا و بێن ھەمزە بێخەشە، لەوانە یە لە گوناحت خۆش بێ. دایەحۆری رەنگە تەکا بۆ تۆ بکا... بەلام بۆ من ئەگەر لەت و کوتی کەن دەمی ھەلناپچرێ."

"ياللا ههسته بچينه لای دایه‌حۆری. با جارئ تکا بۆ من بکا... ئەوی دیکەى ناسانه. دئ‌یه‌ك دده‌م به‌ حمەد که له‌ گوناهى تۆش خۆش بئ. ياللا، ياللا ههسته وەرئ که‌وه." ههستان و به‌ره‌و مالتئ دایه‌حۆری وەرئ که‌وتن. زۆر به‌سپایى له‌ ده‌رگای مالتئ دایه‌حۆری‌یان دا. دایه‌حۆری بانگى کرد:

"سه‌برکه‌ کوپم، کوپه‌ نازایه‌که‌م ئەوه‌ هاتم. راوه‌سته‌ چرایه‌که‌ هه‌ل‌که‌م، ئەوه‌ دئیم. بیستم، خه‌به‌رم زانى که‌ فکرى ئەو بئ‌دینانه‌ت ئالۆز کرده‌. سئ روژئ ته‌واو برینداره‌کانى ئەو کافرانه‌ له‌به‌ر ئەم ده‌رگایه‌ ئالاندیان. حۆرئ به‌ قوربان بئ حمەد ده‌قیقه‌یه‌ک سه‌بر که‌ ئەوه‌ دئیم. که‌وايه‌ گولله‌ کارى لئ‌نه‌کردئ؟ بۆچى ئەمه‌ت پئ نه‌گوتبووم که‌ لانی‌که‌م دایه‌حۆرئیت به‌ ئاسوده‌یى خەوى لئ‌بکه‌وئ. ئەو ماوه‌یه‌ که‌ ئەتۆ له‌ چیاو به‌نده‌نان بووى، خەوو خواردنم لئ‌هه‌ل‌گیرابوو. ناخر پیاو ئەم جۆره‌ شتانه‌ به‌ دایکئ خۆئ نالتئ؟"

هەر که‌ ده‌رگای کرده‌وه، گوئى: "چ...ئى؟" و ده‌سه‌بجئ ده‌رگایه‌که‌ى پتوه‌دایه‌وه‌و چرایه‌که‌ى له‌ ده‌ست که‌وته‌ خوار. پاشان داهاته‌وه‌و له‌ کاتئک دا چرایه‌که‌ى هه‌ل‌ده‌کرده‌وه، نه‌راندئ: "ئیه‌ کئین؟"

عه‌ل‌یه‌شەل به‌ سرتە به‌ هه‌مزەى گوئ: "ئەتۆ جواب بده‌وه.. باسى منیش هەر مه‌که‌. ده‌ جواب بده‌وه‌ ده‌ئ."

هه‌مزە گوئى:

"ئەمنم. هه‌مزە، هه‌مزاغا."

دایه‌حۆری گوئى:

"تووتکه‌سه‌گ، ئەتۆ له‌ که‌نگئ‌وه‌ بوویه‌ ئاغا. بنیاده‌م بوون خاترى تۆ. ئەتۆ له‌ پئش دا ساغى بکه‌وه‌ به‌ قەد سه‌گئک قیسه‌ت هه‌یه، دوايه‌ داواى ئاغايه‌تى بکه‌. بلئ بزائم به‌م نیه‌شه‌وه‌ چیت له‌ گیانى خه‌لک ده‌وئ؟"

"دایه، دووسئ که‌لیمه‌ قسه‌م پئته‌."

"ئەمن له‌گه‌ل تۆ هئچ قسه‌یه‌که‌م نیه‌. ئەمن له‌گه‌ل ئەو که‌سه‌ى مئردئ کوشتووم، له‌گه‌ل زالمئک که‌ ده‌ستئ تا ئانئشکئ به‌ خوئن سووره، قسه‌یه‌که‌م نیه‌... لاچۆ له‌به‌ر ده‌رکئ مالتئم."

"دایه، کارئکئ زۆر پئوئستم هه‌یه. ده‌مه‌وئ مه‌سه‌له‌یه‌کئ زۆر گرنگت پئ بلئم."

"لاچۆ له‌به‌ر ده‌رگاکه‌م. نامه‌وئ قه‌لافه‌تى شووم وگلاوت ببئینم. ئەتۆ بوویه‌ هۆئ له‌برسان مردنئ مندالان. نامه‌وئ قه‌لافه‌تى کافرئکئ وا ببئینم."

"دایه، به قوربانتم بم."

"لاچۆ له بهر ده رگا کهم تووت که سه گ! نه تۆ دتهاتنی به کانت موجتاجی پارووه نانتیک کرد."

"دایه له بهر بهری پینانتم مرم، ده رگا که بکه وه."

"لاچۆ له بهر چاوم همزه که چه ل برۆ. ده رگا ناکه مموه. نعمتۆ بوویه هژی نومه که ده همزار،

سێزده همزار، شازده همزار، همزار همزار خه لکی توورپووس پیمان پیکمنن. دنیا پیمان پیکمنی."

"دایه، گویت لسی بزانه ده لیم چی. خه بهریکی زۆر گرنگم بۆ هیناوی... لهو خه بهرانه

که نه گهر گویت لسی بن خۆشحال ده بی، دایکه جوانه کهم، له خۆشیان شیت ده بی، له

خۆشیان بال ده گری."

"له بهر ده رکمی ماله کهم وه لاکه وه همزه که چه ل برۆ. لاقه خویناری به کانت، نهو له شه

گلاوه ت لهم ده رگایه نایه ته زوور. برۆ له ریی خۆت، برۆ که چه ل. خه بهر که شت پینشکه شی

خۆت. خه بهری تۆ نه گهر زیندرووشم بکاته وه، نه گهر دنیا شم بداتی، دیسان بۆ خۆت، نه گهر بشم

کوژی دیسان چاو له قه لاقه تی پیست ناکم..."

همزه که وته پارانه وه لالا نه وه، به لام دایه خۆری ههر یه که قسه ی ده زانی: "ون به له پیش

چاوم." عه لیه شهل و همزه ههر له وئ له بن دیواری مالتی دایه خۆری رۆژیان کرده وه.

دایه خۆریش خهو له چاوانی نه کهوت و ههتا تولعی بهیانی ته نیشتاو ته نیشتی کردو له بهر

خۆیه وه قسه ی کرد. وه ختیک یه کهم روونا کابی رۆژ له ناوه دانیی دا، ده رکهی کرده وه. وه ختیک

عه لیه شهل له گه ل همزه دی و ناسی، هاواری کرد:

"وادیاره له ترسی رووحی خۆتان هاتوون. خه ریکن له ترسی همه د زراوتان ده چی؟ نه ری؟

همزه هه ستایه سه ری و دهستی دایه خۆری گرت: "دایه، نه من بچ گونا هم. به حه مه دی بلنی

من نه کوژی. سی ده ست، ده ده ست، زیاترت جلکان بۆ ده کرم. گواری زیریشت بۆ ده کرم. ده

لیره ش بۆ کوژوانه کهت."

دایه خۆری به بیزاری و به ته کانتیک دهستی له دهستی همزه راپسکاو و گوتی:

"برۆ لاچۆ که چه ل. لاچۆ! نه منیش ده به وه بووک، وه نا؟ نهو شتانه ی نه تۆ بۆم ده کپی،

وه خۆیان ده خه م، ده به وه بووک و ده چه سه ر کلگۆی عه لی دورمووش هه ل ده په رم! وانیه؟"

پاشان رووی کرده عه لیه شهل و به پینکه نینه وه گوتی:

"له ترسی رووحی خۆت هاتووی وه نا؟ له ترسی رووحی خۆتان هاتوون؟ حه مه د هیچی من

نیه. نه من ههر چاوم به حه مه د ناکه وئ. نه گهر نه گهر بیشی بینم قسه به قسه ی من ناکا.

شله ده زانی نه گهر همه د به قسمی منی کردبایه، نیستا نهو لیره نه بوو، ههوت کفنی
پزانده بوون. برون وه دوای کاری خوتان کهون برون کورینه. له من نانیکتان پی نابری. نه من
کاریکم بو نیه له دهست نایه. نه گهر له دهستیشم هاتبا..."

پاشان ده رکهی ماله کهی داخست و چوو بو نیه ناوه دانی. عهلی و همزه هه لهوی له بن
دیواره که به جی مان.

دایه خوری که پاش نه م رو داره که وتبووه نیو توفانی رق وقینه وه، وه نیو دئی کهوت. به
قینه وه چاری له هه موو خه لکی ناوایی ده کرد. خه لکی دیش به دیتنی وی سه ریان داخست و
نه یان ویرا چاو له چاری بکه ن.

تهواری خه لکی پینج دئی خاردهشت خه به ریان زانی که هه مزه و عه لی هه شل شه وی چونه
ده رکی مائی دایه خوری و تا به یانی له به ری پاراونه وه. نه م خه به ره به سرته و به ترس و پارینه وه
له نیو دیهاتی هه کانی سه رانسه ری چیای توورپوس دا بلاو بووه وه که: "دایه خوری ده رگیان
له ناکاته وه. پی یان ده لی نه گهر همه دۆک نه م دوانه تان نه کوژی، بوخۆم ده تان کوژم. به م
ده ستانه م ده تان خنکیتنم. هه ی یه زیدینه! نه من چاره پتی روژیکی وا بووم... نه من چاره پوانی
نه م روژه جوانه بووم... تی گه یشتن؟... پلنگ، "قرلجه کایا" (گابه ردی سوور)، هه ژدیه ای
ناکچاساز، ماره کانی "نیلان قه لعه"، مردووی چرچ هه لاتووی گۆرستان ده تان له ده رگای من
بیته ژوور، به لām نیوه نه م دووانه تان ناتوانن. نه گهر همه دم هه نه م روژانه نه تان کوژی،
گهر دنی نازا ناکه م، ناکه م، ناکه م. تی گه یشتن؟"

دیهاتی هه کان قسه کانی دایه خوری یان هیتندی بوون، چل هیتنده گه وه ده کرده وه له نیو ناوه دانی
دا بلاویان ده کرده وه. به لām چاک یان خه راپ بیروباوه ری خۆیانیان ده رباره ی قسه کانی ده رنه ده پری.
له راویژی قسه کانیان و له جوولانی گنجی نیوچاوانیان شتی که ده رنه ده کهوت. راستی هه که ی نه وه بوو
تی مایبون که به رامبه ر به رو داره کان چ دژ کرده وه یه که له خزیان نیشان بده ن.

(٤٠)

تەرمى بىرايمە پەشيشيان ھاويشتە سەر پىشتى ئەسپىكى روت و ھىنايانەمە شارو لە گۆرستان ناشيان. شار كەوتبەو بەنارى تەپۆلكە كەو زاركى دۆلە كەو ئەو نوختە يە كە دەشت دەپرايەو. لە رۆژناوای شار تەپۆلكە يە كى روتەن ھەبوو كە رويارى زولالى ساورانى بە بن دا دەپۆيشت. پردى ئەو چۆمە كە بە بەردى سپى لەسەر ناو و سەوزايى دروست كرابوو، زۆر وەك پردىكى جوانى يارىيى مندالان دەچوو. لەو گەرە كە كە نەرمەنىيە كان چۆليان كەردبوو و رۆيشتبوون و خەريك بوو ويژان دەبوو، ئەو كوردانە كە لە ئەنەدۆلى رۆژھەلاتەو كۆچيان پىن كرابوو، نىشتە جى بىوون. ئەم كوردانە خۆيان لە ھىچ كارەسات و رووداويكى ناوچە ھەل ئەدە قوتاند. لە كلارپۆژنەي قورپىنى نەرمەنىيە كان كە نىستا كورديان تىدا دانىشتبوون، ھەمىشە بە زمانى كوردى دەنگى گەرمەو ھەراو ھۆريا دەھات. ھەموو ئىواران بىن نىبويىر كوردە كان بە داروبەرد بەردەبوونە گىيانى يە كتر. سەر و دەستى يە كترىان دەشكاندو دەنگى ھات و ھاواريان شارى پى دە كەرد. شارە كەش بەم شەپو كىشە يە راھاتبوو.

لەو گەرە كە كۆنەي نەرمەنىيە كان دا دارى قەدئەستورى زەيتوون و ھەنجىر لە تۆزوخۆل دا ون بىوون و لەبەر بىن ناوى و گەرما دەسوتان و وشك دەبوون. لە نىتو كاوالە كانى گەرە كى نىو ھۆيوانى نەرمەنىيە كان دا ھىتندىك باغى ھەنار ھەبوون. ئەم باغانە پى بوون لە رە شمارى درىژ كە وەختى جوت بوون وەك مىلە ناسنى تەواو ھە سوور دەبوونەو.

لە وەرزى پشكوتنى دار ھەنارە كان دا، ئەم گەرە كە گەرە يە بە گلووك ھەنار دەپرازيەو ھەو جوجۆلى مېشە نەنگىنەو پەپولەو رە شمارە كان ھەتا گلووك وەرىن درىژەي ھەبوو.

هه موو نیواران، هه ورئیکی تەپ و تۆز بە رەنگی خۆلەمیشی کە بەرە بەرە مەیلەرەش دەبوو، دەهاتە سەر شارە کەو هەناسە کێشانی وەزەحەت دەخست و ماله کان و ژووری دوکانەکان و جل و بەرگی خەلکە کەو شەقامە بەردەرێژ کراوەکان بە تووژێک تەپ و تۆز دادەپۆشان. لەو حالەدا ئەگەر لە دوورەووە تەماشای شار ت کردبایە، سوالتە سوورەکان، باغە هەنارە پشکووتوووەکان، دارە قەد ئەستووورە زەیتوون و هەنجیرو چنارەکان، پەنجەرە ماله کان و پردو پنگەلانیەکان بێ پەلە لە تەپ و تۆز دا سپی دەچوون، و دانیشتوانی شار بە دەم و لووتی پر لە تۆزو خۆلەو بەر دەوام و بێ پسانەووە قسەیان دەکردو باس و کێشەیان بوو.

مووچەخۆرانی دەوڵەت، ناغاگان و خانەکان لە گازیژی "لەتیف ئوغلی" نارەقیان دەخواردووەو خەریکی زۆربلێبی خۆیان بوون. چینیکی کەم داھات تریش وەك دوکانداران و پیشەسازان لە چاخانە کەمی "توفیق" دا کۆدەبوونەووەو چایان دەخواردووەو قسەیان دەکردن. جووتیارانیش بێ کارو بێ مەبەست لە بازاردا دەسوورائەووە...

هەموویان لە نەیتی پەکانی یەکتەر ناگادار بوون. لەم شارۆچکە یەدا هیچ شتیکی شاراوە نەبوو. تا ئیستا لەوانەبوو هەزاران جار شەری عارف صنم بەگ و ئیدریس بەگ، قینی عارف صنم بەگ لەوو حال و رۆژگاری پەرتیشانی ئەویان بۆ یەکتەر گێڕابیتەووە. خەلکی شار بەر بەرە کانیی نیوان ئەم دووانەیان وەك داستانتیک زیندوو راگرتبوو. خەلکە کە کێشەمی نیوان عەلی سەفابەگ و جووتیارەکانی وایوایان مووبەموو دەزانی و بە بێ سەبری چاوەرپوانی سەرەنجامی هەردوو بەر بەرە کانی پەکانی بوون. دەیان گوت عارف صنم بەگ ژن براپە کەمی خۆشی لەگەڵ ئەو چەرکەسانە کە حازر نەبوون زەوی پەکانی خۆیان بەدەن، وەنیو زی پەلێن خستووەو لەبن قەمچیان دا کوشتوو پەتی. بەلام کەس هۆی سەرە کەمی ئەم کارەمی نەدەزانی. هیندیک دەیان گوت ئەو زگی بە چەرکەسەکان دەسووتاو چونکە ویستی پیتی زولم و زۆری عارف صنم بەگ بگرت، ئەویش هەق و حیسابی خۆی لە مستی ناو گوتی: "فەرموو کاکێ دلنەرم و بەروحم، ئەمەش بەشی تۆ." هیندیکێ دیکەش دەیان گوت مەسەلەمی ژنیک لە گۆرێ دا بوو. بە کورتی لەم بارە یەو بەرپرای جۆراوجۆر هەبوون. بەلام لەو نیووەدا شتیکی روون و حاشاھەلنەگر هەبوو، ئەویش ئەو کە ئەو لارە لەنیو زی پەلێن و لەنیو چلە دپەکان و لەبن قەمچیی عارف صنم بەگ دا گیانی دەرچوو.

عەلی سەفا بیری لەو دە کردووە کە لەمەودوا لەگەڵ دێھاتی پەکان چۆن رەفتار بکاو کام نامرازی زەبروزەنگ و هەرەشە بەکار بێنێ. بیری دە کردووە لەگەڵ فلانە کەس چۆن رەفتار بکاو

له گمَل فیساره کەس چۆن؟ و زۆر بە شەوقەوه ئەو مەسەلەیی لێک دەدا یەو کە لە مەودوا دەبێ چ بکاو داخوا جووتیارەکان چ دژکردەو یەکیان دەبێ.

کاری ئەم دوایییە جووتیارەکان هەموو کەسی تووشی سەرسویمان کردبوو. تەنانەت هەتا دووسێ رۆژان لە شاریش کەس نەیتوانی رووداوە کە لێک بداتەو، بیروپرای خۆی دەربەرێ و ناکامیکی لێوەرگرێ. سووتاندنی خەرمانەکانی عەلی سەفابەگ و دزینی نەسپەکانی کاریکی تازه بوو کە هەرگیز وینەمی نەبیسرابوو. دێهاتی یەکان نە توانای ئەم کارەیان هەبوو، و نە داب و شوینی و اشیان لەنیو دا باو بوو. ئەم رووداوە بۆ خەلکی شاریش بیووە مەسەلەیک! گەرانهوی حەمەدۆک بۆ چیاکانیش مەسەلەیک سەیر بوو. تا نیستا لە نیو ئەو هەموو چەتەیدا ری نەکەوتبوو چەتەیک پاش ئەوی کاری خۆی کردو گەیشتە مەبەستی خۆی و سەری خۆی هەلگرت و رۆیشت و ون بوو، دووبارە سەروسە کوتی لە چیاکان دەرکەوتتەو. دیارە یەک دوویک لەو چەتانه پاش چەند سال دووبارە هاتبوونەو، بەلام نیدی کەس بایەخی پێ نەدابوون و پاش چوار پینچ رۆژ، یان نەوپەرەکی پازدەرۆژ کۆژرابوون. کەچی ئەم حەمەدۆکە وەک هەلۆی رق نەستور دادیتە سەر چیاکان، چەتەیک کی کارکوشتە وەک برایمەرەش دەکوژی، ژمارەیک جەندرمە بریندارو شپوور دەکاو پاشانیش گیانی سلامت لە شەرە کە دەباتە دەرو ون دەبیتتەو.

جگە لە عەلی سەفابەگ هەموو کەس پیتی وابوو بووژانەوی جووتیارەکانی وایوی و راوەستانیان بەرامبەر بە عەلی سەفا لە کن حەمەدۆک ئاو دەخواتەو. لەبارە حەمەدۆکەو داستانی جۆراوجۆریان دەگێرانەو. بەلام نە لە چوکوراواو نە لە کتیارە جگە لە وەکیل باشی عاصم، کەس حەمەدی بە چاوی خۆی نەدیوو. بەباوەری وان وەکیل باشی عاصم خۆی یەکیک لە نزیکتەین دۆستانی حەمەدۆک بوو و نەیتوانی نازاریکی پێیگەینێ. کێ دەزانێ، لەوانەشە ئەوی لە چیاکان بيسنارە، حەمەدۆک نەبێ و کەسیکی دیکە لە ژێر ناوی حەمەدۆک دا ئەو کارانە بکا. بەلام حەمەدۆک نەبێ، کێ دەتوانێ دەستەیک جەندرمە لە توورپوسەو تا چوکوراوا راو بنێ؟ جەندرمەکان بە ورەیک روخواوەو لە کاتیک دا چەک و پیتلایان لە کتیهکان فرێ دابوو، رایان کردو هاتتەو شار. لەنیو شار لە ترسی گیانی خۆیان هاواریان دەکرد: "خوایەکیان بیچارە بووین، بە دەست ئەو حەمەدۆکەو بیچارە بووین." دەیان گوت: "خۆ حەمەدۆک بە پینچ کەس و دە کەسەو نایەتە پینش جەندرمە. سەدان کەسی بە دەورەو بوون. دەت گوت لە زەوی هەلدەقوتن و لە ناسمان دەبارن. جگە لەمانە بریسکەشی پێیە...

عدلى سەفابەگ لەنێو شارى، لە چاخانەى تۆفيقەمە بۆ گازىنۆى "ناخودائۆغلى"، لەوێو
 بۆ مەخفەرى پۆلىس، لە مەخفەرى پۆلىسەمە بۆ لای مودىر ناحىە، لەوێو بۆ لای ئەحمەدئاغای
 سىياسەتبازو لەوێو بۆ پۆستەخانە غارى دەداو سات بە ساتىش ئەو ترس و سامەى لە دلەدا
 بوو، زىادى دەکرد. بەلام هىشتا سەرى لە هۆى ياخى بوونى جووتيارەکان دەرنەکردبوو.
 ئەى دەتوانى لەسەر هىچ هۆىەكى تايبەتى ساغ بىتەووە و هىچ دەليل و لىكدانەو هەيەكيش
 قەناعەتى پىنەدەدا: "داخوا ئەم کارانە هەموو لەبن سەرى حەمەدۆك دا بوون؟ نا! زۆر وى
 نەدەچوو. نا! ئەم چۆرە کردەو هەيە هەر لە دەست عارف صائەم بەگ دەهات. ئەگەر عارف صائەم
 بەگ پشتى جووتيارەکانى نەگرتايە، ئەوان نەيان دەوێرا ئاوا دەم بىننە پىش."

دەىگوت:

"خەلکى لادى هەتا دەسەلاتىکيان لە پشت نەبى، دەست بەکار نابن. ئەوان تەنانەت متمانە
 بە خۆشيان ناکەن. ئەوان نايەن بە پشتىوانى رووتەلەيهىكى وەك حەمەدۆك خەرمانەکانى من
 بسووتىن، ئەسپەکانم بەزن، نۆکەرەکانم بکوژن. هاوڕىيان! دەبى زۆر وريا بىن، واديارە
 حکوومەت سىياسەتتىكى تازەى رەچاو کردووە. يەكەمىن تاقىکردنەوش لەسەر من دەکا. دۆستان
 ورياي خۆتان بن، ئەم بەزمە عارف صائەم بەگ بەسەرمان دىنى. تازە تىدەگەم ئەو بۆچى دەيهوى
 لە چوکوراوا ببىتە خاوەنى مەزراو زەوى... ئەوان پىوستىيەکيان بە مەزراو ملک و مال
 نيه... چما هەموو تورکيه هى ئەوان نيه؟ ئىستا روون دەبىتەو کە بۆچى کاربەدەستانى
 کۆمارى تورکيه دەستيان بەسەر زەوىيەکان داگرتووە... تازە ئەو ئەسلى مەسەکە روون
 دەبىتەو... ئىستا ئەو هۆى زەوت کردنى باغە زەيتونەکانى "موودانبا" و دروست کردنى
 کىلگە لە "ئەگە" دەردەکەوى... ئىستا، ئىستا خەرىکە مەسەلەکە روون دەبىتەو. شۆرش
 تەواو نەبوو. کاربەدەستانى کۆمار بە بيانوى جۆراوجۆر لە ئەنەدۆل دا بلاو بوونەو و خەرىکى
 لىکۆلینەو و تۆزىنەو. پاش ئەو هۆى لىکۆلینەو کەيان تەواو بوو، زەبرى سەرەكى دەو شىنن.
 جووتياران نرخ و بايەخ پەيدا دەکەن. شۆرش بەريلاو دەبى و پەرە دەستىن. تەواوى ئەم کارانە
 لەبن سەرى عارف صائەم بەگ دان، حەمەدۆكيش تەنيا داردەستىکە."

ئەوانەى پارىزگارىيان لە عدلى سەفابەگ دەکرد، بىدەنگ دەبوون و لەو بارەيهوە باس و
 کىشەيان لەگەل نەدەکرد. دووريش نەبوو قسەى عدلى سەفابەگ بى. چونکە ئەو نەندەيان
 لىروون بوو کە حکوومەت خەرىکە هىندىک شتى نوئى داىنن و بتەوى و نەتەوى لە
 ئەنکەرەو بۆنى گۆرانىکى تازە دەهات.

له ماوهی چهند رژژدا عملی سهفابهگ له پیتش دا خۆی و پاشان ناغاو خانهکانی شارۆچکهای قانیع کرد که تهوای نهو کارانه لهبن سهری عارف صائم بهگ دان. بهلام عارف صائم بهگ بۆ وای دهکرد؟ داخوا له سهروهه دهستوری پێ درابوو، یان سهربهخۆ نهو کارانهی دهکرد؟ نهمه مهسهلهیهک بوو که خان و ناغاکان سهریان لێ دهزنهدهکرد. به سرتی پیکهوه قسهیان دهکرد، ههتا تولعی بهیانی لهبهر شۆقی چرافانۆس دادهنیشتن و باس و وتووێژیان دهکرد، بهلام نهدهگهیشتنه ناکامیک.

راست لهو پیتنهو بهرهیدا بوو که عارف صائم بهگ هاته شار. ههمویان به ترسهوه دۆش دامان. خان و ناغاکان دهست لهسهر سینگ چونه خزمهتی. عارف صائم بهگ دهسهجی ههستی بهو ترس و سامه کرد که بالی بهسهر شار دا کیشابوو. به پیکهینهوه به حازرانی گوت: "مهسهلهی همهدهدۆکه؟ له ئیوه دوور بوو نهونده له بسته مندالێکی بی دهسهلات بترسین. کۆمارهکه مان زۆر بههێزه. به لهشکرێک، همهدهدۆک هیچ، ههزاری وهک همهدهدۆک شوق وشپ دهکا. گوێ مهدهنتی گیانم."

لهنیوه ههمووان دا "کاراداغلی نۆغلی مورپتهزا" وهقسه هات و گوتی:

"میشوله خۆی شتیك نیه، بهلام وهزعی بنیادهمیش تیتك دهدا. همهدهدۆک بۆخۆی مهسهلهیهك نیه. بهلام ناوهکهی جۆ وهبیر ولاغ دینیتتهوه. دیتهاتییهکان گوێیان له کلاری پهراونده. نهو دیتهاتییهکان هان دهداو لهگیانی ئیمهیان بهرهدا. دیتهاتییهکان هان دهدا له دژی ناغاکان، خانهکان و نهو حکومه که پارێزهری ئیمهیه، راپهرن. نهو دیتهاتییهکان فیر دهکا که بێن نهسپ و ماینی ناغاکان بدزن، خهرمانهکانیان بسووتینن و پیاوهکانیان بکوژن. نهگهر نهتۆ بهراستی نیازت ههیه کیتلگهیهک دروست کهی، دهبی لهبیرت بی نهگهر نهمرۆ نۆرهی ئیمهیه، سهینێ نۆرهی..."

پاشان دهستی کرد به پتهپت.

عارف صائم بهگ به توورپهیییهوه گوتی:

"چی؟ بهراست... بهراستی... نهتۆ دهتووی بلێی چی؟"

"یانی... یانی... یانی پیم وابوو مهبهستی ئیوه لیکۆلینهوه و تۆژینهوهیه... نهخشهوه بهرنامهیهکی دیکهتان ههیه..."

"چی؟ ئیوه شیت بوون. نهمن دارو نهداری خۆم لهسهر نهو زهوییانه داناهه. ئیوه پیتان وایه نهمن لاسای خاوهن ملکان دهکهمهوه؟"

"یانی... ببورره بهگ... نهم توانی مهبسته که مت باش عهرز بکهم..."

حازرانیش گوتیان:

"نهم مورته زایه قمت ناتوانی مهبسته خۆی به له باری عهرز بکا، نیازتکی نیه."

عەلی سەفابەگ گوتی:

"استغفرالله! کینگهی ئیویه ده بیته نوئترین کینگهی دنیا. چوکورواوا چەندین سەده شانازیان پتیه ده کا که نهم خزمهته مهزنهتان پی کردوه. ههروهک به قاره مانه تیتان له شه په کانی سهره خۆیدا ده نازی. چوکورواوا شانازی به خۆیهوه ده کا که رۆلهی وا بهرپیزی له باوهشی خۆی دا پی گه یاندوه."

عارف صائم بهگ پاش نهوهی به میهره بانیهوه سهیرتکی مورته زاغای کرد که له گۆشه یهک کوشم هه لاتیبوو، گوتی:

"سپاست ده کهم عەلی سەفابەگ، له لوتف و مەحەبەتێ بێ خەوشتان سوپاس دە کهم. باشه که وایه جهنابی مورته زاغایه؟"

مورته زاغا له جیتی خۆی ده ربه پی، هات ههردوو شانی بهگی ماچ کردن و گوتی:

"له خزمهت تان داوای لسی بووردن ده کهم. له خزمهت جهنابت داوای لسی بووردن ده کهم! نه منیش هه ده مهویست نه مانهت عهرز بکهم... یانی... یانی... یانی..."

دوو باره زمانی گیراو وهک چه و ندهر سوور هه ل گه را.

حازران ده ستیان کرد به پیکه نین.

عارف صائم بهگ بۆ نارام کرد نهوهی وی، گوتی:

"مورته زایهگ، په له مەفرموو. نارەحەت مەبە. له مهبسته که تان حالی بووم."

مورته زاغا گوتی:

"زۆر خۆشحالم که له مهبهستم حالی بوون. نه گهر ئیویه حالی نه بوونایه خهراپ ده بوو. ده فهوتام. وه جاخم کوئیر ده بووهوه. نه گهر نه تو له باره ی منهوه فکری خهراپ بکه یهوه، نه من ده فهوتیم، مال و یران ده بم. خوا سلامهتت کا. بژی بهگ. دهسته کانت ماچ ده کهم."

پاشان به دل ناسوودهیی چوو له جیتی خۆی دانیشتهوه. له دلێ خۆی دا به لینی داو سوئندی خوارد که له مهودوا له گه ل پیاوانی ده ولت به توورهیی قسه نه کا. له دلێ خۆی دا گوتی: "نهم جۆره که سانه هه موو شتیک بهرناوه ژوو حالی ده بن. به دلیهوه ده گرن. نهی که نهو عەلی سەفابەگه گه واده چۆنی قسهی خۆی گۆری!"

عارف صائم بەگ ھەموویانی لەنیو سەراسیمەیی و سەرسورمان دا بەجێ ھێشت و رویشت. بە رویشتنی وی ترس و دلەکوتمە دەره بەگەکان چەند بەراوەر بوو. عارف صائم بەگ بۆ ھاتبوو؟ مسۆگەر دەلیلیکی ھەبوو! مسۆرگەر! ھەموو خەلکی شار زگیان بە ھەمزە دەسووتا کە لە چیاڕا ھاتبوو و ماوەیەک لە شار سەرگەردان مابوو. ھەمزە لە نیو شار بۆ کونیک دەگەرا خۆی تێدا ھەشار بەدا، ئەم لاو ئەولا دەگەرا بەلکوو جێیەک وەبیینی پەنای بۆ بەری. لەلای سیاسەتبازی پارێزەرەو دەچوو لەلای فەقە کوزان نۆغلی، لەلای وی را دەچوو لەلای فەخریە شیت و ھەموو روژی بروسکە لە دوای بروسکە بۆ ئەنکەرە دەناردو لە بازاری شارۆچکەدا بە مستان پارە خەرج دەکرد. عەلییە شەلیش بەدوایەو بوو. لە دەرکی پۆستەخانە نەدەبزووت. ھەمزە دەگەیشتە ھەرکەس دەیگوت: "ئەو، ئەو کافرە ناخەرەکی دەم کوژی. ئەو ھەر لەبەر مەن ھاتووە دەرو ھاتووە چیاکان. چ بەکم؟ بۆیە چەم لێ دەگەن؟ نیو ئەو ئەو نیشان بەن. ئەمەن چ بەکم؟" لەسەر پێیان لەگەڵ خەلک دەردی دلی ھەل دەپشت و دەیگوت:

"چەم ئەمەن چ خەراپەیکم بۆ دێھاتیەکان بوو. چەم ئەمەن چەم کردووە؟ بێ سەر بەرست مابوونەو، ھاتم سەر بەرستیم کردن. تەنانتە جارێکیش پێم نەگوتوون پستی چاوتان بۆیە. لە گۆل کالترم پێ نەگوتوون. ئەو بەخیل و ھەسوودەش وەختیک لە مەسەلە حالی دەبێ و دەبیسێ کە جووتیارەکان منیان وەک بابی خۆیان، وەک گیانیان، وەک ئەولادیان خۆش دەوێ، لەو کونەمی خۆی تێدا ھەشار دا، دیتەدەر. ئەو، دوژمنی ناغایانیشە. تەنانتە لەگەڵ ھەموو تیش دوژمنایەتیەتی! دەلێن گوتوویەتی بۆخۆم دەزاتم چ لە ھەموو دەگەم! ئەو، بە ھێچ جۆر دێھاتیەکانی خۆش ناوی. پێی خۆش نیو دێھاتیەکان خۆشی لە خۆیان ببینن. ھەربۆیەشە دەبووێ مەن بکوژی. بۆچی؟ چونکە ئەمەن بوومە ھۆی ئەو دێھاتیەکان روژیکی خۆش ببینن! لەوێتا مەن بوومە ناغای ئەو دێیە، رەعیەتەکان دەستیکیان لە ھەنگوین و دەستیکیان لە رۆنە کەرەداپە. نانیان دەرونی کەوتووە. ھەر لەبەر ئەو، ھەر لەبەر دوژمنایەتی دێھاتیەکانە کە دەبووێ مەن بکوژی."

لەدواوەشی عەلییە شەل پستی قسەکانی دەگرت و دەیگوت:

"دەکوژی. ئا... ئەو کافرە ناخەرەکی ناغاکەمان دەکوژی. منیش دەکوژی..."

روژیکیان پارێزگار ھاتە شارۆچکە. خان و ناغاو مووچەخۆرانی دەوتەتی لەماتی حاجی خەلیل کۆکردەووە و قسە بۆ کردن و باسی ئەو برووسکانە کرد کە بۆ ئەنکەرە لێدرا بوون و گوتی کاربەدەستانی ئەنکەرە لەو برووسکانە زۆر قەلەسن "دەنە پاندو دەیگوت:

"نەم شارۆچكەيە وەبەر تۆپ دەدەم. ھەمووتان دوور دەخەمەوہ بۆ "خيزان" ... نەم ھەمدەۆكە كۆيە؟ يەكئەك لە ئىتوہ قوتى كرددەتەوہ... نەم لە ئىتوہ دەوئ. دەبئ بىگرن. ھىچ چەتەيەك ھەتا ئاغاكان پشتىوانىيى لىنەكەن، ناتوانئ لە چىار بەندەنان وەمىئئ. باش تىگەيشتن؟"

دىسان مورپتەزاغا ھەستايە سەرىپ و ھاتە ئىتو باسەكەوہ:

"تىگەيشتئ، بەلام نەم چەتەيە بئ پشتىوانىيى ئىمە لە چىار بەندەنان خۆي راگرتوہ. ئىمە پشتىوانى لە ھەمدەۆك ناكەين. بەخوا، بە پىغەمبەر ئىمە پشتىوانىيى لىنەكەين. ئىمەش تا ئىستا وەك تۆمان بىر دەكردەوہ. دەمان گوت نەگەر ئىمە پشتىوانى لە چەتەيەك نەكەين، ناتوانئ لە چىار بەندەنان خۆي راگرتئ. جەنابى پارىزگار، ئىمەش پىمان سەيرە. وەرە بە چاوى خۆت ببىنە كە خۆي راگرتوہ. نەويش چۆن! قىمەتى شارۆچكەكەمانى كرددەتە پوولەرەشكەيەك. خۆي راگرتوہو خۆي رادەگرتئ. ھەمووانىشمان دەكوژئ..."

پاشان دىسان زمانى گىراو كەوتە پەتەپەت و ئارەقى رشت.

پارىزگار پرسى:

"ئىتوہ ناوتان چىە؟"

"مورپتەزاغا."

"نەتۆ پىاويكى نازاو قسەلەپرووى."

مورپتەزا گوتى:

"نازا..."

"نەتۆ پىم بلئ چۆن دەكرتئ ھەمدەۆكى بگريئ؟"

"جەنابى پارىزگار. نەم باوك سەگە چ بگريئ و چ نەگريئ ئەوہى نەدەبوو ببئ، بووہ. گورگى درندە بۆنى خويئى كرددە. ولاغ جۆي وەبىر ھاتوہتەوہ. ئىدى نە ئىمەو نە ھكۆومەت لە دەستى نەم دىھائىيانە ناسوودەيى بەخۆمانەوہ نايىئئ. نەمە ھەمووى لەبىن سەرى ھەمدەۆك داہە."

پارىزگار گوتى:

"نەمىن پىارى وا قسەلەپرووم خۆش دەوئ."

مورپتەزا بە لەخۆبايىبوونەوہ گوتى:

"زۆر كارى چاك دەكەى كە پىارى قسەلەپرووت خۆش دەوئ. زۆر كارىكى باشە. نەمىن

ھەمىشە قسەى خۆم بەرەوروو دەكەم، پىچ و پەنا لە كارى من دا نىە."

"وهره نئره دانیشه."

مورتهزا چوو له سهر قهنهفهیهك كه له تهنیشت پارێزگار بوو، لهسهر چۆكان دانیشت و دهستی لهسهر نهژنۆی دانان و گوتی:

"جهنابی پارێزگار، نهزیلهیهكت بۆ دهگێرمهوهو پاشان وهدوای دهردو مهرگی خۆم دهكهوم."

پارێزگار:

"فهرموو تكایه."

"ئهوهی دهمهوی بیلیم لهبارهی همهدهدۆكهوهیه كه ههموو دهیزانن و كهسیش ناگریتتهوه. مار هتا چووكهلهیه دهبن سهری پان بكهیهوه. بهلام همهدهدۆك گهوره بووه. رهنكه نهم چهته تازهیه كه له چیاكان قوت بووتهوه، همهدهدۆکی بهراستی نهبی. دیاره دهلیم رهنكه. بهلام شهگر همهدهدۆك خۆی بی، همهدهدۆکی ناتوانین بكوژین، یانی ناكوژری. دهقیقهیهك راهسته روونی بكهمهوه. پهڕژینی به گول بی تا ئیستا مارتان دیوه، ماریکی گهوره؟"

پارێزگار گوتی:

"ئهڕی، دیومه."

"دهزانی مار چۆن دهمری؟"

"نا، نازانم."

"تهگر به بهرد سهری پان بكهیهوه دهمری. ئهوه یهك!..."

پارێزگار گوتی:

"بهلێ دهمری، نهمه ریگایهکی."

"ریگایهکی دیکهیه ئهوهیه كه بیخنکینی. ئهوه دوو... به گوللهش دهکرێ بیکوژی نهوه بوو به س...ئ! دیاره به چند جۆری دیکهش دهمری... نهخۆش دهبی دهمری، لهك لهك دهیخوا دهمری، نهم جۆره دهمری، نهو جۆره دهمری. دهزانی چۆنی دیکهش دهمری؟"

پارێزگار كه قسهکانی مورتهزای بی خۆش بوون، پرسی:

"به چ شتیهیهکی دیکهش دهمری؟"

"بهچ شتیهیهکی دیکهش دهمری؟ جهنابی پارێزگار پرسیاوی سهیر دهکا. ها؟ ئیستا عهرزی پارێزگاری خۆم دهکهم! تهگر مار به قهد نووکه دهزیههك بریندار بی، دهمری... همهمن دهلئی به قهد نووکه دهزیههك برین شتیك نیه! تهگر بینادهمیك یان گیاندارتیکی دیکه به قهد نووکه دهزیههك بریندار بی، چی لی-دی؟ به خۆرابی فکری خۆت ماندوو مهکه

جەنابى پارىزگار، ھىچى لىنايە. ھىچى نابى و دەسبەجى چاك دەبىتتەوہ. لە كاتىك دا نەگەر مار بەقەد نووكە دەرزىيەك برين بگەويتتە لەشى دەمرى. رەنگە بلىنى چۆن؟ ئەتۆ نەت ديوە، ئەتۆ نازانى، ئەمن دەزانم. مار نەگەر بە قەد نووكە دەرزىيەك برينى تى ببى، مېروولەزەردكە ھىرش دەكەنە سەر برينەكەى و بە يەك رۆژ مارەكە دەخۆن. ئىستا تىگەيشتى جەنابى پارىزگار؟"

پارىزگار، لە كاتىك دا لە چاوانىەوہ رامابوو بېرى دەكردەوہ.

"حەمەدۆك وەك نەو برينە چووكەلەى لەشى مارەكەيە... عەرزى بە خزمەتى ئاغای خۆم بگەم، حەمەدۆك بە كوشتنى عەبدىخان و دابەش كردنى زەوىيەكانى لەنىو دىھاتىيەكان دا نەو برينەى دروست كرد. ئىستا حەمەدۆك بېرى، يان بىنىنى، ئىمەو حكومەت بەو ئاسانىيە نەجائمان نابى. لە ژانەسەر رزگاريمان نايە. دىھاتىيەكان راست وەك نەو مېروولە زەردانەن، بىئەقلى، ناراست، نازيرەك. بەلام... بەلام برينىكى بە قەد نووكە دەرزى بەسە بۆ ئەوہى كارەكە تەواو بگەن. ئىستاش بەو برينە كە حەمەدۆك لە لەشى كردووين، لە پىش دا يەك يەك و دوايە بە كۆمەل ھەمووانمان دەخۆن و لەنىومان دەبەن. بەلنى جەنابى پارىزگار، ھەم ئىمە دەخۆن و ھەم ئىوہ. ئەمن دىھاتىم و خەلكى دىھات باش دەناسم. بە ئاغای خۆم بلىم، بۆ خزمەتكارى خۆت ھەرچى بە دلنى دىھاتىيەكان دا بى وەك رۆژ رووناكە. ئىوہ ئاقلن، زۆرىش ئاقلن. پىيارى بەرپۆو خۆتندەوارن. ھەموو ئەم ئاغايانە دەزانن كە ئەمن لە ژيانم دا تا ئىستا لە ھىچ نەترساوم. بەلام ئىستا لە ترسى حەمەدۆك خەرىكە زارام بچى. ھەم لە زىندووہكەى دەترسم و ھەم لە مردووہكەى..."

"مورپتەزابەگ ئەتۆ زۆرى پىوہ دەنىتى."

"جەنابى پارىزگار، ئەتۆ وا بېر بگەوہ. بەلام ئەمن لە ئىستاوہ دەستم لە ژيانى خۆم شوتوہ. مېروولە زەردەكان خەرىكن بە نىو لەشم دا دىن و دەچن."
"زۆرى چاوپراو بۆ دەكەى."

مورپتەزاغا لە كاتىك دا بالى لىك كردبوونەوہ و توند راى دەوہشاندىن ھاوارى كرد:

"وہللا، بىللا، وەللاھى بىللاھى نەو بەلایانەى بەسەر عەلى سەفابەگ ھاتوون لەبن سەرى حەمەدۆك دان. كارى مېروولە زەردكەيە... عەلى سەفابەگ چ دەلنى، با بلىنى، چۆن بېر دەكاتەوہ با بگاتەوہ. بەلام كارى مېروولەزەردكەيە..."

عەلى سەفابەگ گوتى:

"مورتهزاغا نەتۆ خەراپ ترساوی، زۆری چاوپراپ پېتو دەنتی. خەریکی مندائیکی بى دەست و پلمان بۆ دەكەیه غولیک." "

مورتهزا گوتى:

"نەتۆ وای حىساب بکه."

نارەق بە سەرو رووی دا دەهاتە خوارو رەگی ملی هەستابوون:

"نەتۆ هەروای لیک بەدەو. هەر نەم رۆژانە دەغلەکانمان ناگر دەدەن، هەموو ناغایەکان هەر لە جى دەکوژن، نەم مېروو زەردانە دارو نەدارمان بە تالان دەبەن. جا دەیبینی. نەتۆ هەروا بېر بکهو."

هەتا ئیوارى قەسیان کرد. پىکەنین و سەرەنجام ریک کەوتن. پارێزگار دەیهویست لەمەودا هیچ برووسکەو شکایەتیک و هیچ نامەیک لە شارۆچکەکەو نەنێردیتە پیتەخت. ناغاو خانەکان لەو بارەیهو پارێزگاریان دلتیا کردو قەولی پیاوانەیان داو سوتیندى نامووسیان بۆ خوارد.

پارێزگاریش لە وەلام دا گوتى:

"ئەو هەتیو بە دەست و پلە هیندە گەورە مەکەنەو. نەم ولاتە پیاوی وەك چاکیر چالیی دیو. نەم کیتوانەى توووروس زۆر پیاوی وەك گزیک دۆران، کارائیلان، یووزجوو، گووت دەلەك و کوورت رەجەبیان بە خۆو دیو. هەر نەم رۆژانە تەرمى حەمەدۆك لە شەقامەکانى شاردا بەسەر زەوی دا رادەکێشن.

نەجار سواری ترمبیلەکەى بوو و لەنتو تەپ و تۆزدا شارۆچکەى بەجى هینشت.

ئىوارەى ئەو رۆژە قایمەقام بە پەلە بانگی هەمزاغای کردو پیتی گوت:

"هەر ئیستا دەچیەو دتیی خۆتان و بەم زووانەش لە شار نابینریتیهو. نەتۆ خەریکی رەى شارۆچکەیک دتیه خوار. مانای نیه هەموو رۆژى برووسکە بۆ ئەنکەرە لى دەدەن و ژانەسەر بۆ گەورەکان دروست دەکەن. ئیدی بە هیچ جۆر هەقتان نیه برووسکە بۆ ئەنکەرە لى بەدەن."

هەمزە بە بىهیزی و شەکەتى گوتى:

"دەم کوژى جەنابى قایمەقام، ئەو دەم کوژى. نا...خ ئەمن بچمە کوئ؟ ئەو من دەکوژى؟"

قایمەقام سەرى راوەشاندو بۆ دلتسۆزى و هاودەردى لەگەل هەمزە گوتى:

"بەلێ دەکوژى. دەزانم هەر بۆ کوشتنى تۆ دووبارە سەروسەکوتى پەیدا بووئەو. بۆخۆم نەمە دەزانم، بەلام کارىکى لە دەست نایە. هیشتا حکومەتەمان زۆر لاوازە. بۆخۆم دەزانم.

بەلام... بەلام پارىزگار بەلئىنى داوھ كە بىگرى. بەلام ناغاي خۆم. نوورى ھەردوو چاوم، سولتانه كەم، ھەمزەبەگ، راستت دەوى دلم ئاۋ ناخواتەو... دەبىن خۆت بە قەزاۋ قەدەر بسپىرى و بچىەوھ دى و چاوەرئ بى، بەلكوو مۆجىزەيدەك روويدا... "نا...خ، دەم كوژئ."

ھەر ئەو رۆژە ھەمزە سواری نەسپەكەى بوو و لە كاتىك دا ەلئىەشەلى بە داوھ بوو. مىلى رىگای گرت بەرەو كىتوپارە.

ئىۋارە بوو كە ھەورئىكى تۆزوخۆل ناسمانى شارۆچكەى داگرت و تۆزوخۆلئىكى رەنگ زەرد بەرەو چىاكان ھەل كشا. مېشەنگوینە لەسەر گولە سوورە تۆزاۋىيەكان نىشتىبون. لەسەر بەرزترىن لكى دارەنارئىكى كۆنەسال، پەپولەيەكى گەورە مردبوو. ھەزاران مېرولەى زەرد بە قەدى دارەكەدا بەرەو كەلاكى پەپولەكە پى ھەلدەگەران. ھەوا زۆر گەرم بوو.

(۴۱)

"وهسمانهزله به قوربانی شههین بی!"

وهسمانهزله قهله به دمهوهو دهستی راست لهسهر دهسکی دهمانچهی ساچمهزهن وهک لاریکی پازده ساله لهنیو دئی دا پیاسهی دهکرد. توشی ههرکس دهبوو، چند کهلیمه قسهی لهگهله دهکرد، دهستی بهسهر سهری دا دیناو دهیگوت:

"خو من بکا به قوربانی شههین. به قوربانی نهو گورگه، به قوربانی نهو شههینه بم. به قوربانی نهوهی بم که پیره داری وشک زیندوو دهکاتهوهو گهلائی سهوزی پی دهردهکا. خوا وهسمانهزله بکا به قوربانی همهده."

خهلکی دیش له شادمانیی وهسمانهزله دا شهریک بوون و ویرای وی دهیان گوت:

"گوندی وایوای به قوربانی همهده بی. ناوچهی ناناوارزاو دینهاتی چوکوراوا همهووی به قوربانی همهده بی."

داره داری جووتیاره کان لهگهله عملی سهفابهگ "واته سووتاندنی خهرمانه کان و دزینی نهسپهکانی که همهوو کس به کاری همهدهی دهزانی همهوو مهلبهندی ناناوارزای بووراندوهه. زوری نه مابوو مورسلوو خوئی باوهر بکا که نه م کارانه له بن سهری همهدهوک دان! دیسان لهبارهی همهدهوکوهه داستان و سهبربرده وهفسانهو گۆرانیی خوولاتی کهوتنهوه سهر زارو زمانان.

وهسمانهزله دهیگوت:

"مهلافهرهاد، نه مه کاری خواهه. پیاو سهر له کاری خهلکی لادی ده رناکا! له بهیانی تا نیواری ناوی شههینم بنیشته خوئسهی سهر زارانه، بهلام نهیان هیشته نه ناغایهک نه خانیک نه

حکومەت سووسە بکەن. جیتی باوەر نیە. یانی ئەوانە لەنیۆ ناغاو خان و مووچەخۆزانی
دولت خزم و خۆتیش و کەس و کارتیکیان نیە؟"

دیارە بووشیان. بەلام هەموو جووتیارەکان یەک زمان و هاوێپەیمان زمانیان گری دابوو و لە
لای بێنگانە زاریان هەلنەدەپچری.

مەلافەرهادو وەسمانەزلە سەریان لە نەیتنی پارێزیی ئەو دێهاتییە زۆربلێیانە سوپمابوو، و
سەریان لێی دەرەدەچوو. تەنانت جووتیارەکان خۆشیان سەریان لە کاری خۆیان سوپمابوو.
ئەگەر جەندرمەکان هەرکام لە جووتیارەکانیان گرتبایە، ئەگەر چەرمی لەشیان لەبەر دارنیان،
ئەگەر چاریان لە کالانە دەرھێنابان، نەیان دەتوانی تاقە وشەییکیان لەبارەى حەمەدۆکەو
لێ دەرکێشن.

وەسمانەزلە دەیگوت:

"ئەم بنیادەمەش دەعبایەکی سەیرە. جاری وایە ناتوانی متمانەى پێ بکەى تەنانت
دارتیکی وشکەل، شتیکی بێقیمەتیشی بەدیە دەست، جاری واشە ژییانی خۆتیان لەکن دانێ،
وەک گلێنەى چاوی خۆیان دەپارێزن."

رووداویکی دیکە کە جووتیارەکانی ئەوەندە خۆشحال دەکرد هەر هێندە بوو شیت
نەدەبوون، ئەو بوو کە هەموو شوێ راست لای نیووشەو مەزراکەى عدلی سەفابەگ راست
وەک گوندی وایوای دەدرایە بەر تەفەنگان.

سەفجەکاھیا دەیگوت:

"هەلدێ، عدلی سەفا مەزراکەى بەجێ دێلێ و لە مەلەبەندی ئاناوارزا رادەکا."

جەندرمەکان و نۆکەرانى عدلی سەفا لە مەزرا نیشکیان دەکێشاو وریا بوون و بەو حالەش
هەر کە نیووشەو دادەهات، مەزرا وەبەر تەفەنگان دەدرا. نەش دەزانرا تەفەنگەکان لە کوێ را
داوێژرێن و کێ دەیان هاوێ. کەلێن و قوژنی دنیاى بۆ دیتنەوێ ئەوانە دەپشکنی. بەلام
دەت گوت زەوی زاری لێک کردووتەووە قووتی داوون. عدلی سەفا گێژو وێژو سەرسوڕماو لەو
رووداوانە سێ جار چوو لە عارف صانم بەگ و مەسەلەکەى بۆ باس کردو عارف صانم
بەگێش باش گوتی بۆ راگرت. بەلام لە وەلام دا تەنیا پێکەنینى تەحویل دا.

دواجار عدلی سەفا گوتبووی: "جووتیاران یاخی بوون، یاخی بوونیکى راست و دروست،
خەریکن کاردروستایی بۆ بزووتنەووەیەکی کۆنەپەرستانە دەکەن."

عارف صانم بەگ دیسان هەر بە پێکەنین وەلامى دابوووە:

"دیهاتییه کان یاخی نابن. جووتیاری تورک قوونه بانی کاری وای نیه، یاخی نابی، خو و پهوشتی وای نیه."

عدلی سه فابه گیش نه یو ژابوو بلن: "ته دی کنی خه رمانه کانی منی سووتاندوه، کنی نه سپه کانی دزیوهو کنییه مه زراکم وه بهر تفهنگان دده؟ هه موو نم کارانه جووتیاری تورک نه یان کرده؟ نه گهر وایی نه تو کردووتن جه نابی عارف صانم بهگ! له وانه شه کاری خوت بن. دیهاتییه کان پشتیان به جی به کی قایم گهرمه. پالیان وه بهر دیک کی زور قایم داوه. نه گینا نه گهر گوشتی له شیان ریزال ریزال بکهین، غیره تی به کیک له م کارانه یان نیه. ناکا نه و پشت و پشتیوانه یان خوت بی؟ نم پشت و پشتیوانه ده کوی مسته فا که مال پاشاش بی، ده توانی جاسوسه کانی "نه منییه تی گشتی" یش بن."

زور گیزو سه لئ شیاوو بوو. روخساره تا وه سووته که کی که دت گوت له دوو که له دا رهش بوو، گهنده نارهقی ده رکردبوو. شوو و روژ بی پسانه وه بیری ده کرده وه نارهقی ده رده پشت. هیندیک جاسوس و خه بهر هینی ره گهل دیهاتییه کان خستبوون: "بچن بچ و بناوانی مه سه له کم بو ده رینن." به لام راپورتی هیچ کام لهو خه بهر هینانه له گهل نه قیل و مه نتیق دا نه ده گونجا، دیهاتییه کان گوتبوویان:

"چل سواره ی غه بیی له چپای را هاتنه خوار، خه رمانه کانی عدلی سه فابه گیان سووتاندو سواری نه سپه کانی بوون و روژ شته وه. هوت که سیان به جی ماون هه موو نیوه شه وان کینگه که کی عدلی سه فابه گ بهر دباران ده کمن. نه وان هتا وه ختیک عدلی سه فابه گ مه زراکه چول نه کاو نه روا، دست بهر دار نین. نه وانه که تنیا بنیاده می حه لآزاده ده یان بینن، شه وانه باله خانه که کی نهو بی دینه بهر دباران ده کمن و ون ده بن."

"عدلی سه فاش هار ببوو، له داخان ده ی نه راند:

"قسه ی پروبووچه، بی مانایه. هه ر نم روژانه ده چمه بچ و بناوانی مه سه له که. نهو که سه ی ماله کم وه بهر تفهنگان دده او نهو که سه ی خه رمانه کانی سووتاندوهو نه سپه کانی دزیوه ده دوزمه وه. زوو به گیری دینم. هه موو شتیک روون ده که مه وه. یه که به یه ک نیسباتی ده که م کنی دیهاتییه کان پال پیوه ده نی یاخی بن، کنی ده ستیان له پشتی ددها. پاشانیش ده چمه نه نکره. جا ده ی بینن. ده لئین: "نه زه رکده ماله کم بهر دباران ده کمن." جگه له بزوتنه وه یه کی کونه بهر ستانه، نم قسه یه چ ناویکی لئ ده نری؟ نه می له کار به ده ستانی نه نکره ده پرسم. ده لئیم نیمه نیشتامان بو نه وه رزگار کرد که نم قسانه مان گوئ لئ بی؟ خو نیمه پیمان و ابوو

نەزەركردەكافان لەگەڵ دوژمن لە دەريا كرد. ھەموو ئەمانەيان لى دەپرسم. دەپرسم. ھەمووى دەپرسم."

عەلى سەفا لە خۆى دەپرسى: "كۆيە ئەو بەدبەختىيانەم بەسەر دىنى؟" مەيدانى ئەم پرسیارە گەيشتە كووزان، عوسمانیە، جەيھان و پایاس. تووشى ھەر ئاغایەك دەبوو داستانەكەى بۆ دەگتپرایەو ھۆیەكەى لى دەپرسى. بەلام ھىچیان قسەيەكى وایان نەدەكرد كە ئاگرى دەروونى دامركىتى. تەنیا ئاغایەك، ئاغایەكى توركەمەن بە ناوى "كوردەكلىئاغا" كە لە جەيھان بەكیرلى كىنگەى ھەبوو، ھىندى قسەى كرد كە ئەقل دەىگرتن:

"كۆرى خۆم، عەلى سەفا. ئەتۆ زۆرت تىن بۆ دىھاتىيەكان ھىنابوو. ئەتۆ ئەگەر بىچووە پشیلەيەك لە ژوورتيك كەى و لە پەستا نازارو ئەزىمەتى بەدى، ئاخەرەكەى رۆژتيك چنگوركوت لى دەداو چاوت دەردىتى. وەختيەك بىچووە پشیلەيەك ئەو كارە بكا، ئەتۆ پىتت وایە بنیادەمىك، بە قەد بىچووە پشیلەيەك غىرەتى نیە؟ مرۆڤ ھەرچەندى ترسەنوك بى، ئەوئەندەش بەغىرەتە. بەخۆپایى بۆ ھۆیەكەى مەگەرئى. ھۆیەكەى ئەوئەیە كە گۆتم."

عەلى سەفابەگ ئەم رایەشى قبوول نەبوو. ئەو، ئاكارو كردارى دىھاتىيەكانى وەك بەرى دەستى خۆى دەناسى. لەو باوەرەدا بوو پیاو چەندى حەز بكا دەتوانى تىن بۆ دىھاتىيەكان بىتى. ھەرچى زەبرو زەنگ پتر بى، دىھاتى بەگۆتترو رام تر دەبى. ديارە ئەم قسەيەى لە لای كورد عەلى ئاغا نەكرد. جووتيارى تورك ھەتا ھىزتيك و پالپشتيكي نەبى، ئاوا راناپەرى و یاخى نابى. وەك شىتان بىروپای جۆراوجۆرى لە مېشكى خۆى دا ریز دەكردن و چونكە ھۆى سەرىپچى و بەرەبەرەكانى جووتيارەكانى نەدەدۆزىەو رقى ھەل دەستا، ھەتا زیاترىش رقى ھەل دەستا، ھارتر دەبوو و پتر جەلەوى ئەقلى لە دەست بەردەبوو. بە سواری ئەسپ دەچووە دىھاتى ئاناوارزا، لەنێو ھەر گوندتيك وەك دارى تى براپى، قىت لەسەر ئەسپەكەى رادەوئەستا، رووى دەكردە ئەو جووتيارانەى لە دەورى كۆ دەبوونەو پىتى دەگوتن:

"كارتيك دەكەم گوندى وایواى خوین برشیتتەو، خوین، خوین، خوین."

ئەو دەم ركىتى لە ئەسپەكەى توند دەكردو خیرا وەك تۆفانىتيكى رق و قىن دەستى ئاناوارزا دەگەرا: "ئەم دىھاتىيە دىندانە يەكیان گرتو، رادەپەرن، ھەموو شەوئ مائەكەم وەبەر گولە دەدەن، بەلام ئىمە پىكەو یەكیەتیمان نیە. ئاغایەك، خانتيك، فەرمانبەرىكي دەولت نایە بلتى مامە كەرت بە چەندى؟... عەلى سەفا چۆنى؟ منیان بە تاقى تەنیا لە نیتو زارى شىر دا بەجى ھىشتو... ئەمۆر كە ئەم بەلایە بەسەر من دى، فكر ناكەنەو كە سبەینى نۆرەى خۆشيان

دئ. ده بیسن، با ئەمن بشکیم... جا خۆیان دەبیننەوه... سەرانسەری چوکورواوا تالان دەکرئ.

هەمیشە بیری دەکردهوو نەخشەیی دەکیشا. هەموو ئەو کارانەیی دەبوو بۆ وردکردنی دێهاتی یەکان بیان کا، لە مێشکی خۆیدا دەهیناوە دەبردو شێوەی جۆراوجۆری زەبرو زەنگ و تۆقاندنی لەزەینی خۆی دا دادینان، شتی وای بە مێشک دا دەهات، ئەقل نەیدەگرت. جووتیارەکانیش تیگەشیستبوون کە عەلی سەفابەگ گێژو سەرلێشیواوو پەڕیشان و داماو بوو.

"وەسمانزەلە بە قوریانی شەهین بێ، بە قوریانی ئەو چاوە رەشانەیی بێ، بە قوریانی حەمەدۆکی نازای هەلکەوتووێ ئەم جیهانە بێ کە نووری عەدی هەید." ئەو جووتیارانەیی لە دێهاتی دوورەوه بە شەو یان بە رۆژ بۆ دیتنی "ئەو" دەهاتن، وەسمانزەلە پێی دەگوتن:

"لە ماڵ نیە. ئەو شەهینیکی تیریاڵە. هات لەسەر دەشتی ئاناوارزا نیشت و پاشان بەلێ گرت و رۆشت... شەهین جێی لە دەشتی هەموار نیە! لە شەقەیی بەلێ داو چوووە شاخی. ئافەرم بۆ کەسێک کە بیدۆزیتەوه. ئافەرم بۆ ئەو دایکە کە ئەوی لێبوووە بۆ ئەو چاوە کە ئەوی دیووە بۆ ئەو رێیە کە پێی دا رۆیووە بۆ ئەو کانییە کە ناوی لێخواردووەتەوه. ئافەرم بۆ ئەو تیشکە کە لێی دەداو بۆ ئەو بارانەیی لێی دەبارێ. ئافەرم بۆ هەتاویک کە هەلدێ و بۆ شەویک کە تاریک دەبێ..."

جووتیارەکانیش بە لارەملی و دلگەمەرزویی دەچونەوه دێیەکانی خۆیان. تەنیا "ساری سەفەر" پێی چەقاندو نەرۆشتەوه. دەیگوت: "دەبێ بیبینم، دەبێ چاوم بە شەهین بکەوێ." سێ رۆژ بوو لەبەر دەرکی مائی وەسمانزەلە دانیشتبوو و چاوەروانیی دەکرد. ساری سەفەر لاویکی بێکەسی خەلکی نارلێقشلا بوو لێوقەلشیوو موزەرد کە تەمەنی نۆزده بیست ساڵ دەبوو. مووی سەری وەک کەولە ژووشک رەق بوو و بەمالان دا کاری سەرپێیانی بۆ ئەم و ئەو دەکرد. دەیگوت:

"دەبێ بیبینم. نیدی لە گیانم بێزار بووم. ئەگەر وەرەم گری رەگەلێ دەکەوم." وەسمانزەلە هەرچی کردی و کرانندی، نەیتوانی لە دەرکی مائی خۆی دەرکا. سەفەر دەیگوت: "مام وەسمان، سەرم مەخەرە سەر. ئەمن لە ژیانی خۆم بێزار بووم. ئەمن مردم و لە دەست چووم. یان دەمرم، یان دەیبینم."

وهسمانه زله نه پړاندی:

"ناتوانی بی بیینی. نهو لیتره نیه."

شه ویکیان دهلی مووسلوو سهرتاپا قوراوی هاته مائی وهسمانه زله.

مه لافهرهادیشیان بانگ کرد. مهلا فهرهاد، مووسلووی له باوهش گرت و چاوه کانی ماچ کردن. لاچاوی سلهمان و نه حمه دیشی ماچ کردو گوتی:

"گورینه زور کاری چاکتان کرد. پاداشتان له لای خوا مه حفوزه."

پاشان له باره ی زهینه لوه لیتی پرسین. نهوان له باره ی به سهرهاتی زهینه لوه هیچیان نه گوت. هه موو خه لکی تاوه دانی، ته نانهت ژنی زهینه لیش به ون بوونه که ی سهرخوش بوون.

وهسمانه زله گوتی:

"زهینه ل خه بیری هاتنی شه هین بۆ چوکور اوای به عهلی سه فابه گ و فهرانبه رانی حکوومهت راده گه یاند. نه گهر نه مپروو سبه ی نیش نه ی گوتبایه، ناخره که ی روژتک دلای تاقه تی نه ده گرت و ده ی درکاند."

مووسلوو داوای دیتنی حه مه دۆکی کرد. مه لافهرهاد گوتی:

"وه زعی زور خه راپه مووسلوو، وه زعی ناله باری دئی که ی خویان پشتی شکانده. به هیچ جۆر هۆشی له خۆی نیه. ههر ده پوانی. بۆخۆشی نازانی ده لای چی و ههر فکر ده کاته وه. نه گهر چاوت پیی نه که ویی باشتره."

مووسلوو پیی چه قاندو گوتی:

"حه قه ن ده بی بی بیینی. ناکرئی نه ی بیینی. ده بی بزائم مه سه له چیه. ده بی بی بیینی."

وهسمانه زله گوتی:

"لیتی گهری بی بیینی. رهنگه بیه ویی پرسیاریکی لی بکا. چما شه هینی من نابی یارمه تی مووسلوو بدا؟ چما نابی کۆمه گی بکا تا وه ک بریسکه له سه ری عهلی سه فابه گ بدا؟"

هه تا به یانی باس و کیشیه یان بوو. ههر یویش نهو شه وه مائی عهلی سه فابه گ گولله باران نه کرا. سه ره نجام مهلا فهرهاد نه ختیک نه رم بوو و گوتی:

"پینج شهش روژی دیکه وه ره دایه قه مه رو سه یران ده ت به نه لای وی. نهوان خزمه تی شه هین ده کهن و برینه کانی بۆ ده رمان ده کهن. به لکوو تا پینج شهش روژی دیکه برینه کانی شی

چاک بنه وه و بیته وه سه رخۆی. به لام نه من زوری لی ده ترسم. وه زعی زور باش نیه."

مووسلوو گوتی:

"نەو هیچی لی نایە."

هەموو جووتیارەکانی ئاناوارزا ببوونە چاویکی پر چاوەروانی. مەلا فەرھاد بە مووسلووی گوت کە عەلی سەفابەگ کەسێک نیە نەو بەلایانەی بەسەری هاتوون تەحەمۆل بکاو دژکردەووەیەک لە خۆی نیشان نەدا. دەبێ بزانی دژکردەووە کە چ دەبێ.

مووسلوو لە وەلام دا پێکەنی و گوتی:

"هەر دژکردەووەیەک پیتی خۆشە، با نیشانی بدا. یەک بە دەو یەک بە سەد وەری دەگریتەووە. ئێمە نیگەرانیمان نیە. "نەو" مان لە نیتووە. "نەو" لە دێتێ کەمانە..."

وەزێ گەرما داھات و شەوانی ھاوین پر بوون لە وزەوزی تەپۆیان. نیزیەک بە ھەمووی مندالان و نیویە لاوێ کانی ئاوی تووشی نۆبەتێ بوون. جووتیاران لەبەر زەردەگەرمای ھاوینی لەسەر نەو زەوی یە کە وەک پۆلوو گەرم و سووتینەر بوو رادەکشان و لە تولعی بەیانی یەوہ تا فینکی ئیوارێ لە سەرمان ھەڵدەچۆقین.

بەلام نۆبەتیییش بە پیچەوانەیی سالانی پێشتر جووتیارەکانی لە پێ نەخست. لە ناگری نۆبەتێ دا دەسووتان و لە سەرماي پاش نۆبەتێ دا ھەڵدەلەرزین. بەلام لە ھەناویان دا ھەر شاد بوون. ھەموو رۆژێ لە بالەخانەکەیی عەلی سەفابەگەوہ خەبەریتکیان پێ دەگەیشت و نەو خەبەرانیە لێگوندی وایوایەوہ بە سەرانسەری ئاناوارزادا بلآو دەبوونەوہ. کەس نەیدەزانی ھەمەدۆک لە کوئی یەوہ لێکن کێ یە. بەلام ئەمە نەدەبووہ کۆسپی ئەوہ کە دەنگ و باسی لەبارەدا ساز بکەن.

بۆ وینە رۆژێک خەبەر دەھات کە لە چیاي "کامیرانلی" ھێرشێ کردووە سەر مالتی زالمێک و بەیانی دەت بیست کە دەستەیک جەندرمەیی لە چیاکانی "حاجین" ھوہ تا چوکوروواوا شکاندوہ و پەیتی ناو.

لەو ماوہیدا سێ جار ئیدریس بەگ ھاتە وایوای. پاش ئەم شەپەیی لە ئاناوارزا تووشی بوو، وەک گورگیکی تەنیا، ھەر بە شەو لە چیا را دەھاتە خوار بۆ چوکوروواوا. ئەویش ھەردوو پیتی لە کەوشیکێ کردبوو و دەی گوت:

"ئیللاو بیللا دەمەوئێ چاوم بە شەھتین بکەوئێ" و یەک قەسەیی دیکەشی نەدەکرد.

وہ سمانەزلە پرسیی بە مەلا فەرھاد دەکردو ئەویش بە پێ داگرتنەوہ دەی گوت: "ئیمکانی نیە. نابێ. نەو جارێ ناتوانئێ چاوی بە شەھتین بکەوئێ. لە جێ دا نازانین نەو کێ یەوہ چ کار یە، بیجگە لەوانەش، نەو بۆخۆی ئاغا یە کە..."

وه سمانه زله کیشی له گهژ مه لافره هاد ده کردو دهی گوت:
"نه گهر نهو پیاویتی خهراپ بووایه، خان و ناغا بایه، پیاوی حکومته بووایه،
دیهاتی به کان متمانیهان پی نه ده کردو پیان نه ده گوت شهین هاتوته دهشتی چوکورواوا. نه م
پیاوه نینسانیتی باشه. له وانه یه کاریکی به شهین هه بی، قسه یه کی پیتی هه بی."
مه لافره هاد دهی نه راند:

"هیچ قسه یه کی نیه. نه م پیاوه نابج همه دی ببینی. تی گه یشتی مام وه سمان! له جی دا
کس نازانی کئی یه و چ کاره یه. نیستا کام دیهاتی بی نه قل پیتی گوتوه، با پیتی گوتی،
گرنگ نیه."

له وه لامی داخوازه کانی نیدریس به گ دا دهیان گوت:
"نیمه نه دیومانو نه ده زانین له کوئی یه. چما نهو شیتته، بیتته نه م دهشته؟ نهو له چیا یه."
نیدریس به گیش بی نه وهی باوه ر به قسه کانیا بکا، سواری نه سپی خۆی ده بوو و له
تاریکایی شهو دا هه ی لی ده کرد.

سیلویر گلین له "نه ندهل" که دئی یه کی دوور بوو، نه وه یه کی هه بوو. نه م منداله دارو نه دارو
رووح و گیانی سیلویر بوو. سیلویر سه رانسه ری زستانی پارووی له زاری خۆی ده گتیرایه وه
هه رچی وه دهستی ده کهوت کۆی ده کرده وه بو یی ده نارد.

هه ناری زل و شووتی و کاله کی گه ییوو پر ناو، با سووقی چیاکانی ماراش، میوژه توو،
ترئ و هه موو شتیکی بۆ نه وه که ی خړ ده کرده وه. جگه له وانه خه لئغه میشتیکی گه وره شی
هه بوو. هه نگونی نهو خه لئغه هینده زۆر ده بوو که له خه لئغه که دا جیتی نه ده بووه وه ده بوو له
ده ری خه لئغه که جیگای بۆ ساز بکا. دیاره هه مووان میشه نگونیا ن هه بوون. به لام خه لئغه
می شی سیلویر گلین شتیکی دیکه بوو. نهو زۆر باشی ناگا له میشه کانی بوو، بۆ یه هه نگونی
می شه که ی وی سپی و پتهو ده رده چوو و بۆنی گوتی خه له نگی لی ده هات. می شه کانی
سیلویر گلین له می شی نه وانی دیکه گه وره ترو قه له وترو ترو و سه که دارتر بوون.

سیلویر گلین شانه هه نگونه کانی لی کرد بوونه وه هه مووی له تهنه که یه کی پر نه خش و نیگار
هاویشت بوو هه تا بۆ نه وه که ی به ری. تهنه که که ی به دیواره وه هه لواسی بوو، به نیشتیاوه ته ماشای
ده کرد. نه مه پیشه ی هه موو سالتیکی بوو و تهنانه ت قامکی کیشی لهو هه نگونه نه ده دا.

سندووقه که شی پر بوو له سیتی بۆن خۆشی کوتستان و هه رمی و هه نجیرو ترئ و با سووق و
میوژه توو.

سیلویرگلین پاش نهوهی ههنگوینه که ی برپهوهو له تهنه که ی کردو به دیواره وه ههلی واسی، ماوهیه که تهماشای تهنه که که ی کرد. نهم سال به هیچ جور دهستی له بهر دلی نه ده بووه وه که تهنه که ههنگوینه که هه لگرن و بیبا بۆ نه وه که ی. له ههناوی دا شتی که ده بووه کۆسپی نهم کاره تهنه که ههنگوینی هه لاهه سراو هیندی ههستی دژیهیه کی له ههناوی دا ده بزواند. ههتا وای له هات رۆژنکیان به یانی خۆی پێ پانه گیرا، تهنه که ههنگوینه که ی له دیواری کرده وه، چهرهس و میوه ی نیو سندووقه که ی له خورجینی که ی کردو هه مووی هه لگرتن، چوهه مالی وه سهانه زله و گوئی:

"بگره وه سهان! زۆرم تین بۆخۆم هینا، نهم سال دلم نه هات نه مهانه بۆ نه وه که ی بهرم. دهستم نه ی هینا و دلم رازی نه بوو. نهم سال نه مهانه بده بهو. زۆری به دبه ختی کیشاوه، هیچی نه خوارده. ناخر له و کیتو و بهنده نانه چ دهست ده که وئ به سه ته زمانه بیخوا... بووژاوه، بالایی نه کرده. ته گهر به سه ته زمانه چاک بخواو بخواته وه له وانیه که می که بالا بکا، ببووژیته وه. نه مهانه به ره بده یه. وه ک شیر ی دایکی حه لالی بن. پیتی بلن سیلویرگلین گوتویه خوا من بکا به قوربانته."

وه سهانه زله به خۆرانا نی که وه دهستی به سهر تهنه که ههنگوینه که دا هینا که نه خشی رهنگا ورهنگی له هه ل که ندرابوون و نه هجار گوئی:

"باشه، باشه جوانکی له که ی سیلویرگلین باشه. پیتی ده لیم نه مهانه سیلویرگلین بۆی ناردووی. بیان خۆ وه کیتو قه له وه به! با نه وانیه تۆ ده بینن سامت له بکه ن. پیتی ده لیم راسته شه هینیش چو که له یه و نیچیریشی له دهست ده رناچی. به لام دیسان وا باشتره قه لافه ته به سام بن."

سیلویرگلین به راویژنی که ی زۆر جیددی گوئی:

"نه ری، نه ری. نه من وام ده وئ." و به خۆشحالی پێ که نی. وه سهانه زله دهستی به سهر تهنه که ههنگوینه که دا دینا و ده ی گوت:

"سیلویرگلین، چند نه خش و نیگارنی که ی جوانت له تهنه که یه داوه. چۆن ده بریسکی ته وه. نه تۆ دنیا و به هه شته له سهر نهم تهنه که یه کردوونه نه خش. یاخوا ده ستته نه رزی."

له سهر زه مینه ی ره شی تهنه که که تفهنگی که ی گه وره به رهنگی شین کیشرا بووه وه ده ستی که به نیوه کراوه وه یی له په نای تفهنگه که ده بینرا.

وه سهانه زله گوئی:

"وہ سمان بہ قوریانی شہ ہین بن، بہ قوریانی کورہ کہی، بہ قوریانی بیچوہ شترہ دلیرہ کہی،
بہ قوریانی نووری چاوہ کانی بن۔ بہ قوریانی ہلکہ وتوری نم جیہانہ بن۔ بہ قوریانی نم
دہستہ بن کہ وینہ کہی لہسر نم تنہ کہیہ کیشراوہ تہوہ۔"
سیلوٹر گلین بہم قسہ یہی وہ سمانہ زلہ یہ کجار دلخوش بوو و گوتی:
"سیلوٹر گلینیش بہ قوریانی بن۔۔۔"

(۴۲)

چۆمى ساووران وردە بەردەكانى خۆى له ژورور ئاكاچاسازوه پان دەكاتەوهو پاشان بە هاشەيهكى نەرم له نىئو وردە بەردەكان دا دەبىتتە دوو كەرت و دواى بەجى هيتشتنى تەپۆلكەيهكى چووكەلەى خىزەلان بەرهو گۆلاوى ئاكاچاساز شوپ دەبىتتەوهو پاش ئەوهى بەسەر گوڵە پشكووتووهكان و بە بن بىيهكانى بەيهلەين دا تى دەپەرى، دەپۆتتە نىئو گۆلاوهكە. لىترە هەموو رووهكىك زۆر سەرسەوزو لەشۆقە. لە نىزىك گۆلاوهكە لە لای شىمال دارەبىي لەمىژىنە دەورى دورگەيهكى چووكەلەيان دارەو لە لای رۆژھەلات واتە لەو شوينە كە دورگەكە دەست پى دەكا لىترە وارىكى چووكەلەى دارەچنار بەرچاوا دەكەوى كە چۆمى ساووران وردە بەردەكانى خۆى كۆكۆ لەبن دارەكانى هەلداوهتەوه. لە جنووب، قامىشەلاننىكى چر و پر بەدارى سنۆبەرى خۆرست و دەوونە درك و جەگەنەوه خۆى دەنوینى و گۆلاوى بى پرانەوهى ئاكاچاسازىش كەوتووتە رۆژئاوا. قامىشەلانەكە بەهەشتى پەلەوهرەكان بوو. هەموو رۆژى كۆمەلنىكى يەكجار زۆر بالندە بە رەنگ و شكلى جۆراوجۆرهو لەسەر دارەكانى قامىشەلان هەل دەنىشتن، سەدان هەزار جۆر بالندەى گەورهو چوك بەشكۆ و رەنگى جۆراوجۆر. سەرلەبەيانىيان، وەختى كازىيوە هەزاران بالندە، يەك دەنگ گۆرانىيان دەگوت. كۆماى بالندەكان وەك هەورىك لەسەر قامىشەلان دەنىشت و وەك هەورىكى رەش لەسەر قامىشەلان هەل دەفرىيهو.

نەم دورگەيه هى سەيفەلى بوو. پشتاوپشت بىستانەوان بوو. گەورهترىن شووتى و شىرن ترىن كالەكەكانى چوكوراوا لە خاكە رەلمەكەى نەم دورگەيهدا رەنئو دەهاتن. رەنگە زۆرمان نەگوتىن ئەگەر بلەين گەورهترىن گوڵە مەخمەرى دىناو چلە رىحمانى گەورهى بەقەد چلە

خەلەنگىتك لىم بېستانەدا شىن دەبوون، كە لە گەرمای ھاوین دا بۆنەكەيان ھەتا دوور دەرۆيشت. شەش ساڵ بوو "خەليل جيك" نەم بېستانەى بەختۆ دەکرد.

شەش ساڵ لەمەوبەر پىاوتكى كۆسەى زۆر بالا بەرز ھاتە لای سەيفەلى كە سەرى لەنىتو شانى رۆچووبوو و چاوتكى ھەلمساوى ھەبوون. مژۆل و برۆى ھەر نەبوون و لە روخسارى پر گنج و لۆنجى را نەدەكرا تىبگەى كە تەمەنى چەند ساڵ دەبى؟ نەو گوتىبوى:

"ئاغا سەيفەلى، برالە. نەمەن لەم ژيانە وەرەز بووم. نەم بېستانە وەدەست من دە با ناگادارى لىبكەم و زۆريشت خىر دەگاتى. بۆخۆم دەزانم كە بېستانەوانى نەم جۆرە جىنگايانە نەوپەرەكەى سى ساڵ بەرگە دەگرى. پاشان لەبەين دەچى. نوبەتتى كە مەرشكىن بېستانەوانەكان يەك لە دواى يەك لەگەل خۆى دەبا."

سەيفەلى گوتىبوى:

"باشە كاكە." و لەو سالتەوہ پارىزگارى بېستانەكەى بە خەليلە كۆسە نەسپارد. بەلام خەليل نەك ھەر نەمرد، بەلكوو تەنانت تووشى نۆبەتتىش نەبوو. وەختىك لىيان دەپرسى، دەستى بۆ لای نوشتەيەكى رەنگاوپرەنگى چاوەزار كە لەملىدا بوو، پادەداشت و دەىگوت:

"نەمەن نوشتەى دژى تەپۆم بىيە."

خەليلە كۆسە بەھارى ھەموو سالتىك وەختى داچاندنى بېستانەكە دەھات و پايىزان دواى برانەوہى بېستانەكە ون دەبوو. كەس نەىدەزانى لەكوئى را دى و بۆ كوئى دەچى.

سىيەمىن رۆژى ھاتنى ھەمەدۆك بۆ ئاواى بوو كە سەيفەلى ھاتە بېستانەكەو گوتى:

"خەليل، دەتوانم متمانەت پى بكەم و گيان و مال و ناموسى خۆمت پى بسپىرم؟ دەتوانم لەبارەى سۆماى چاوى مىللەتتىكى گەورەو ھەزارو زۆرلىكراو متمانەت پى بكەم؟"

خەليل دەسبەجى تىگەيشت و دەستى كرد بە پىكەنن:

"ئاغا سەيفەلى، بۆ ھىندەى لەبەر يەك بكتىشىنەو، "نەو" سۆماى چاوى خۆشە. ھەتا كاتىك منى بىچارە زىندووم و ھەتا وەختىك لەشم نەچووتە بن خاكى رەش، تەنانتە خەيانەت بە تالە موويەكيشى ناكەم. جىيەكى واى بۆ دروست دەكەم نە چاوى بنیادەمى پى بكموى و نە كەس پى بزانى."

ئىدى پىويست نەبوو زياترى لەسەر برۆن و ھەر نەو شەوہ ھەمەد لەسەر ھەرزالتىكى بەرىن كە خەليل لەنىتو لكەكانى دوو دارە بى دا ھەلى بەستبوو، بە ناسوودەى لىتى خەوت.

خەليلە كۆسە لە قامىشى يەكجار بارىك و ناسك شىتتىكى وەك مېش بەندى تەنىبوو، و لەو مېش بەندەو لەنىتو نەو قامىشە تەنراوانەدا چەند ھەواكىشى زۆر چووكى دامەزراندبوون كە

هم می‌ش به‌نده که فیتک ده‌بووه‌وو هم ته‌پۆ نه‌یان ده‌توانی بچنه ژووری. له کاتیک دا له ده‌ری به میلیۆن ته‌پۆ وه‌ک هه‌وریک ده‌یان گرماند، ته‌نانه‌ت بۆ نمونه‌ش ته‌پۆیه‌ک نه‌یه‌ده‌توانی بچیتته نیتو می‌ش به‌نده قامیشه‌که. هه‌ر به‌هۆی نه‌و جۆره می‌ش به‌نده‌شوه‌و بوو که خه‌لیل له ماوه‌ی نه‌و شه‌ش سه‌له‌دا تووشی مالاریا نه‌ببوو.

شه‌ویکی مانگه‌شه‌و بوو. نه‌و شه‌وه خه‌لیل تا به‌یانی نه‌خه‌وت و گوئی بۆ هه‌ناسه‌ی حه‌مه‌د را‌داشت و له‌باره‌ی به‌سه‌ره‌اتی نه‌م بیاوه وردیلانه‌یه‌وه به‌ قوولی بیری کرده‌وه. نیتستا نه‌م پیاوه وردیلانه‌یه بریندارو ماندوو بوو و ناگای له دنیا نه‌بوو.

جگه له‌وانه‌ش خه‌لیل له هه‌یج یارمه‌تی‌یه‌کی دایه‌قه‌مه‌رو سه‌یران و مه‌لا فه‌ره‌ادو وه‌سه‌مانه‌زله که خه‌ریکی ده‌رمان کردنی برینه‌کانی حه‌مه‌د بوون، درێخیی نه‌کرد.

نه‌و گوڵ و گیایانه که دایه‌قه‌مه‌ر بۆ دروست کردنی مه‌لحه‌م پیوستیی پی‌بوون و ده‌ستی نه‌ده‌که‌وتن، خه‌لیل له قامیشه‌لان و شاخ و داخ و چیاکان په‌یدای ده‌کردن و ده‌یه‌یتان. نه‌گه‌ر خه‌لیل نه‌بووایه، برینه‌کانی حه‌مه‌د به‌ داوه‌رمانی دایه‌قه‌مه‌ر به‌ پازده رۆژ ساریژ نه‌ده‌بوونه‌وه. حه‌مه‌د که نه‌ختیک باشت ببوو، هه‌تا ده‌هات زیاتر خۆی ده‌خواره‌وه‌و له‌گه‌ڵ که‌س قسه‌ی نه‌ده‌کردو چاوی له چاوی که‌س نه‌ده‌کرد. به‌رامبه‌ر به‌ پرسیا‌ره‌کانی خه‌لیل و دایه‌قه‌مه‌رو سه‌یران ده‌می هه‌ڵنه‌ده‌په‌چی. جۆریک بوو، ده‌ت گوت نه‌ده‌بینی و نه‌ ده‌بیسێ. نه‌و خۆراکه‌ی بۆشیان دیتا، بی‌نه‌وه‌ی ته‌ماشای بکاو لیتی به‌تامی خه‌راخه‌راو به‌په‌له ده‌ی‌خوارد. که نانه‌که‌شی ده‌خوارد ده‌چوووه ژووری نه‌و جینگایه که خه‌لیل له لک و پۆپی بۆن خۆشی مۆرد به‌ شتیه‌ی توونیل بۆی دروست کردبوو، و له‌وه‌ی دا ده‌خه‌وت. کاتیکیش له‌و لانه ده‌هاته ده‌ری وه‌ک که‌سیک که له خه‌ودا به‌ری دا بروا له کاتیک دا لاقی له به‌ردو دارو برکه شووتی و کاله‌ک ده‌گیران، ده‌چوووه نیتو چۆمی ساووران و له‌نیتو ئاره‌که‌دا راوتیچکه‌ی ده‌کرد.

خه‌لیله کۆسه له وه‌لامی پرسیا‌ری سه‌یران و دایه‌قه‌مه‌رو وه‌سه‌مانه‌زله‌و مه‌لا فه‌ره‌اد دا ده‌ی‌گوت:

"جندۆکه ده‌ستیان لی‌وه‌شان‌دوه. نه‌من زۆ... ر که‌سی جندارم دیون... راست وه‌ک حه‌مه‌د بوون... راست... راست... له گوندی خۆمان "نالامسته‌فا" یه‌ک هه‌بوو، شه‌ویکیان..."

نه‌م جار داستانی جندار بوونی نالامسته‌فای موو به‌موو ده‌گه‌ترایه‌وه‌وه ده‌ی‌گوت: "له کاتیک دا زه‌ماوه‌ندی جندۆکان ده‌بین و خه‌ریکی نان خواردن ده‌بن، نالامسته‌فا پی‌یان هه‌ڵده‌میزی. به‌سته‌زمانه به‌ چ را بزانی... به‌ کورتی جندۆکه‌ش نه‌ویان به‌و جۆره گه‌یژو ویتۆ کردبوو." پاشان

دهی گوت حه قهمن حه مه دیش له چیاو بهنده نان، یان له نه شکه وتیک دا میزی به جندۆکان دا کرده. دوکتۆرو دهرمانیش سوودی نابێ. ده بێ ههر ئهو جندۆکانه که نهویان تووشی ئهم وه زعه کرده، به زه بی بیان پینی دا بیته وه وهك خۆی لی بکه نه وه.

وه سهانه زله له کاتیک دا دهستیکی له سه ر دهسکی ده مانچه که ی و دهسته که ی دیکه ی له سه ر شانی خه لیله کۆسه بوو، به چاو تیکه وه که وهك بلتسه دهره وشایه وه ده ی نه راند:

"چاکت گوی لی بێ خه لیل. له لای یه ک کهس بلتی ئهو جن دار بووه، ده ت کوژم، پیاو نیم نه گهر نه ت کوژم. خوینت له جیاتی ناو ده خۆمه وه. کۆسه ش به نارامی وه لایمی ده دایه وه:

"جا نه مه قسه یه ده ی که ی مام سه لمان؟ چا ده کرێ شتی وا بلتین و هیوای میلیه تیک بکه ی نه ناو می دی؟ نه گهر دپهاتی یه کان ئهم مه سه له یه بیسن، دپه که چۆل ده کهن و هه ل دین. چا ده کرێ پیاو به کهس بلتی. ئۆ. ی مام وه سمان، نیمه ش به قه ده ر تو له م شتانه حالی ده بین... پیمان ده لێن خه لیله کۆسه. نیمه پیاو تکی دنیادیده یین. ئهو ریشه مان له بهر تاوی سپی نه کرده."

رۆژتیکیان خه لیله کۆسه داوای مه غه لێکی گهره و قابله سابوونیک و ده ستیک جلکی له سه یران کرد. رۆژی دواتر سه یران ههرچی خه لیل داوای کرد بوو بۆی هینا. سابوونه که رهنگی په مبه یی بوو و زۆر بۆن خۆش بوو. سه یران ئهم سابوونه ی له نیو به رویو خچه که ی دا له خه رمه ن جاوه هینابوو و دلێ نه ده هات خه رچی بکا. خه لیل ده سه بجه ههر له وێ ناو رێکی کرده وه و ناوی گهرم کرد. پاشان حه مه دی له نیو پۆله قامیشیک دا روت کرده وه و خیرا خیرا به قابله سابوونیک وه مندالیک بشوا، پاک و خاوین شوتی و وشکی کرده وه و جلکه کانی لی گۆرین.

جلکه کان وه سه انه زله کرپبوونی. پانتۆلیکی ره شی نوێ و کراسیکی خه ت خه تی یه خه حوسه یینی له که تانی ماراش و جووتیک کهوشی پاژنه نوستوی کاری نه دهنه بوون. ئهو جلکه انه ی خه لیل له بهر حه مه دی کردن پر به له شی بوون. حه مه د به و جلکه تازانه وه نه ختیک وردترو مندالتر ده هاته به رچاو. نه گهر ریشه درپۆر تیک هالا وه که ی نه بوایه، به سویندو قورئانیش کهس باوه ری نه ده کرد ئهم منداله حه مه دۆک بی.

خه لیل گوتی:

"هه تا ئهم کوپه له لای منه ده بێ به له باری سه رو پریشی بۆ بتاشم."

پاشان چه قۆیه کی باش تیژ کردو له فینکایی نیواری دا سه رو ریشه که ی بۆ تاشی. حه مه د له حزه یه ک ته ماشای خه لیلی کردو به روویه وه پین که نی و دهستی گرت و گوشی. خه لیل غاری

داو چووه لای سهران که له بن دار چناریک دانیشتبوو، بهخوشحالییهوه له کاتیک دا زمانی گیرابوو و به چاکی قسهی بۆ نهدههات گوتی:

"خوشکه سهران، خوشکه سهران. دهزانی چ بوو؟ ژیهوتهوه، ژیهوتهوه، وهلا بیلا دهستی گوشیم... تهناهت زۆر باشیش به روومهوه پئی کهنی."

سهران پرسی:

"پئی کهنی؟ بهراستی پئی کهنی؟"

له جیی خۆی ههستاو ههردووکیان بههوه همهد وهپئی کهوتن.

همهده راوهستاوو، تهماشای وانى دهکرد. چاری ههلتنابوون و دهت گوت یه کهم جاره ههیان بینئ، به سهرسورمانهوه تهماشای دهکردن و زهدهی دههاتئ.

سهران دهستی وی گرت، روخساری داگیرسا، سوور ههلهگهراو گوتی:

"بهلا دوور بئ برا."

همهده به هههساوی تهماشای سهرانیی دهکردو زهدهی دههاتئ.

خهلیل گوتی:

"ناسیت؟ ئەم کچه سهرانه. لهگهلا دایهقهمهه برینهکانی تۆی دهزمان کرد. ناوی منیش خهلیله کۆسهیه، ئەمن بیستانهوانی ئەم بیستانهه."

خهلیل ههستی کرد همهده له شتیک دهگهپئی و لهنیو بۆشاییهکی سهریدا دهخزی و رۆدهچی..."

خهلیل گوتی:

"چار بۆ چی دهگهپئی کاکه؟"

همهده دهووبهیری خۆی دهپشکنی.

"له تهنهنگه کهت دهگهپئی؟... لیرهیه."

دهستی همهدهی گرت و برديه بن ههرزاله که. گیشهگیایه که له بن ههرزاله که بوو، وهلای دا، قوولکهیه که وهدهر کهوت. لهنیو قوولکه که دا ههسیرتکی لool دراو ههبوو.

خهلیل داهاتهوه، ههسیره کهی لیک کردهوه. تهنهنگ، فیشه کدان، دووربین، دهمانچهو به کورتی دارونه داری همهده لهنیو ئەو ههسیره دا بوو. همهده بئپسانهوه پئی ده کهنی، جارێکی دیکه به ههموو ههیزی خۆیهوه دهستی خهلیلی گوشی.

له بن بیهکان دانیشتن و پالیان وهقهدهی دارهکان دا. سهران چاری له همهده نهدهترووکاند. له ههناوی دا شتیکى نهرم و خۆش و گهرم ههله دهقولئ. زۆر لهمیژ بوو ئەو ههستهی لهبیر خۆی

بردبووه. وهختیک تهماشای روخساری حممدهی دهکرد، گهرمایهک له دووره دهات و دلۆپ دلۆپ دهتکایه سهر دلئ. سهیران سهری دادهخست، بهلام دیسان دهیدی که به خۆی نیه چاوی تئوه برپوه... سهیران نهیدهزانی تهگبیری چیه. لهنیوه ههستیکی سهیردا نوقم ببوو. له بنهوه ههر تهماشای خهلیلی دهکردو له دلئ خۆی دا دهیگوت: "ناکا شتیکی لئ حالی بووین." خهلیل به هیچ جۆر له وهزعیکی وادا نهبوو، نه مه دهبووه هۆی نهوه که سهیران خهیالی تهخت بئ. پاشان بهخۆی نهبوو له روخساری حممدهوه پام.

لهدلئ دا ههستیکی نوئ دهپشکووت و دهبزووت. سهیران لهنیوه شهپۆلی چهند ههستی جۆراوجۆردا، بهزهیی، نهوین، ههستیکی دایکانهوه دۆستانه دا پهلهقاژهی بوو.

خهلیل دووسه جار بیستانه که گهرا. پاشان دوو دهسکی گوته مهخهری و ریحانه ههلهکنه، یهکی وه سهیران و نهوی دیکه ی وه حممه دا. حممه بۆنی به گوتهکانهوه کرد. بۆنی گوته و ریحانهی پر به سیهکانی ههلهمرئ. جۆریک بوو دهت گوت تا نیستا قهت بۆنی به گوتهکهوه نهکردهوه.

رۆژبا ههلی کردبوو و له جاده خۆلارییهکان و له خوار قهلاهی ئاناوارزا گهژهلوکهی بهرز بهرزی دهخستنه سووران و جوولان.

سهیران به پهله ههستایه سهیری و گوتی:

"ناگریک بکه مهوهو شۆریاو یکتان بۆ لئ نئیم."

دهستی کرد به کۆکردنهوهی پووش و پهلاش. خهلیلیش یاریدهی دا. ناوریان ههله کرد. بۆنی رۆن و پیوازو دهنگی جزه جز ههلهستا.

سهیران زۆر به تهردهستی سفرهی راخست، دهویری شۆریاو خواردنی دانان و گوتی: "فهرموون" حممه دوو خهلیل چوار میزیله که دانیشتن.

حممه بۆ یه کهم جار له سهرهخۆ به نیشتیاوه شۆریاوه کهی خوارد. بۆ نهوهی تامی خواردنه که باش بچێژێ، چاوی لیک دهنان و له حالهتیکی تیکهله به سهرخۆشی دا کهوچکی بۆ زاری دهبرد.

پاش نهوهی شۆریاوه که تهواو بوو، چهن دین جار روانیه دهووربهری خۆی. حالهتی سهرلئ شیاوو و سهرسورماوی کهسیکی ههبوو که تهلیسمی شکابن، له خهویکی قورس وه خه بهر بئ و له دنیا یهکی گهورهی خهون و خهیاال را له نه کاو بیتهوه سهر دنیا ی راسته قینه.

دواى نەوې ماوئەك تەماشاي دەوربەرى كرد، سەرەنجام چاوى لەسەر سەيران بە مۆلەق
وستان. لەزەئەك چاويان لە يەكترەو بەرى و سەيران رووى وەرگيێا.
حەمەد وەقسە هات و گوتى:

"دەستت خۆش بى خوشكى. لە ژيانم دا شوڤراوى وام نەخواردبوو."

راوڤي دەنگى حەمەد سەرئەسەرى گيان و لەشى سەيرانىيى هەژاند. تەواوى ئەندامى لەشى
تووشى لەرزىنىتەك بوو كە هەر بنیادهمىتەك لە دريژايى ژيانى خۆى دا تەنيا يەك جار تووشى
دەبى. دەست و لاقي سست بوون. دەنگى حەمەد زۆر لە دوورەو دەهات، لە دنيايەكى
دیکهوه، لە دنيايەكى سەيرو ئەفسونوانوى يەوه. سيبه ره پەنگاوپهنگەکانى خۆرئاوا بەسەر وڵات
دەكشان. سەيران دەمەساتيەك لەنيۆ ئەو سيبه رانەدا روخسارى حەمەدى لى و ن بوو. لە جىي
خۆى هەستا، چووه چەپ و راست و ئەم لاو ئەولا. پاشان چوو ئەو تەنەكەيەى هيتنا كە بە
قەدى بىيەكەوه هەل و اسرابوو، هاتەوه لای حەمەد و گوتى:

"هەنگوينە. سيلوئيرگلين بۆى ناردووى. هەنگوينيەكى باشە، ئەم هەنگوينە نادا بە كەس.
تەنيا داويە بە تۆ."

بەپەلە هەنگوينى لە دەفرەكەى حەمەد - كە شوتبوويەوه - كرد. حەمەد گوتى:

"خۆش بى خوشكى. چەند زوو برينه كانى منتان چاك كردهوه."

سەيران بە خۆدا شكايەوه، سوور هەل گەراو بە دەنگيەكى لەرزۆكەوه گوتى:

"بنەمالەى دايقەمەر هەموويان نەشتەرگەر (جراح) بوون. ئەو خەلكى ئەو چيپايانەى
سەرەويە. خەلكى "سارى تانسمانلى" يە. خەلكى وى زۆر باش دەزانن برينى گوللە دەرمان
كەن. ئەمىنىش خەلكى كيتوپارەم. خەلكى لای مە هەموويان بە گوللە بريندار دەبن..."
پاشان لەنەكاو بى دەنگ بوو. لە قسە كردنەكەى پەژىوان بووهوه.

چونكە دەست و لاقي وەك بىي نيۆ ناو دەلەرزىن و لە ترسى نەوې حەمەدو خەليل چاويان
بەو لەرزىنە بكەوئ، خەريك بوو زراوى بچى. سوپاس بۆ خوا كە هەتاو ناوا ببوو، و دنيا بەرو
تاريك بوون دەچوو. پۆلى تەپۆو ميشوولە وەك پەلە هەور لەبن گوئىيان و لە ژورور سەيران
گۆزانىيان دەگوت.

سەيران تووشى حالەتيەكى سەير هاتبوو. لەگەل نەوې دەيهويست لەرى پابكا، نەيدەتوانى
بپوا. تا ئىستا قەت هيتنە وەدرەنگ نەكەوتبوو. ئەم جار لەبەر تاريك بوونى هەوا نەشى
دەتوانى روخسارى حەمەدى بە باشى ليك بكاتەوه.

دەسبەجى لە جىيى خۆي ھەستا. ھەمەدو خەلىلېش لەگەلى ھەستان. سەيران گوتى:

"دەرەنگم لى داھاتوھ. خواحافىزتان بى."

ھەمەد تەنيا تۈانى ئەوئەندە بلى:

"بەم نىوھشەوھ... بە تاقي تەنيا..."

خەلىل پىكەنى و گوتى:

"ئۆ... ھۆۆۆ... كاك ھەمەد. ئەتۆ سەيرانى ناناى. ئەو ھەر بەم شەوھ دەتۈانى بە نىو

ھۆردوويەك دا بىروا. لە ھىچ كەس و لە ھىچ شتىك ناترسى..."

سەيران بە غاردان دوور كەوتبۈوھوھو گەيشتبۈوھ چۆمى ساووران و كەوشەكانى داكەندىبون

و لە ئاوي دەپەرىيەوھ. خىرا لە ئاوەكە پەرىيەوھ، كەوشەكانى لەپىڭ كەردنەوھو لە جادە خۆلەكەدا

كەوتە پى. لەو ھەستە كە چەندىن سال لەبىر خۆي بىرەبووھوھ، كەوتبۈوھ ھەژان و خەرىك بوو

بتۆتتەوھ. ھىشتاش لەشى دەلەرزى. لەحزەيەك خۆي لەنىو ھەلچون و ھەژانىكى لەرادەبەدەردا

دەدى و لەحزەيەكىش تۈوشى شادىيەكى نارام بەخش دەبوو.

(۴۳)

ئەم شەھەر تا بەيانی خەم لە چاری سەيرانی نەكەوت. لە خۆشییان لە كەوتی خۆی دا جیتی نەدەبوو. هەستی جۆراوجۆری تووش دەبوون. لە خەيالیکی شیرن، نەفسوئاوی، ئارام و گەرم دا مەلەمی دەکرد. شتیکی ئارام بە بۆنیکی قورسەوه، شتیکی وەك ئەوین، بەزەیی، خۆشەویستی و دۆستایەتی بەخیرایی بە دەمارەکانی دا دەگەراو خۆینی ئەوی لە تەواوی ئەم نازارانەمی چاشتەبوونی، پاك دەکردهوهو ئارامیی پێ دەبەخشی.

هیشتا هەتاو نەكەوتبوو كە سەيران لە جیتی هاتەدەرو تەواوی لەشی خۆی بە بسكەكانیەوه، بە پیتست و نینۆکیەوهو بە چاوو گوئیەوه دایە بەر ئەم هەتاوه كە خەریك بوو دەركەوئ. لە خەونی پێپرانەوهی بەختەوهری دا ون ببوو، بیستان، ئەم ناوه كە بە هاژە هاژ بەنیو ورده بەردەكان دا دەرۆشت و هەتا گۆزینگی پیتی دەهات، دارە بیەكان، پۆلی ئەم پەپولانە كە وەك هەورێکی شین دەهاتن و لەسەر پستی سەوزی قامیشەلانەكە دەنیشان و بنە چنارەكان، بالندەكان، خەلیلە كۆسەو هەموو شتیك لەنیو بلیتسەو گری بەختەوهری دا لە دەوروبەری دەجولان.

لە كاتیك دا لەنیو هەژان و لەرزینی پێپرانەوهی خۆی دا ون ببوو، جاروبار تەواوی لەشی دەبوو بە گرتیک و ئاگر لە هەناوی هەلدەستا. دەت گوت نەگەر قامك بەسەر پیتستی دا بیستی، دەستت دەسووتیتنی.

لووتکی چیاکانی رۆژەهەلات روون بووهوه. سەيران تا ئەم رۆژە روون بوونی لووتكەکانی پێش تاوهەلاتن نەدیوو. پێش ئەوهی هەتاو بكەوئ، شووبایەکی نەرمی دەهات و زەوی هەلمی لی هەلدەستا. بالندەكان گۆزانییان دەگوت. پەپولەمی گەوره گەورهی شین، زەرد، بنەوشی و

سورر بەو بالاڤنه يانەوہ كە وەك تەر بن، وا دەهاتنە بەرچاوا لە بالەفرە دا بوون. مېتسەنگوینەر
كوللەر مېروولە لە هیلانەكانی خۆیان هاتبوونەدەر و چاوەرێتی دەرکەوتنی هەتاو بوون.
زەوی، ناسمان، دار، ئاوا، حەیانان، بالئندەر و چروجانەوەر لە هەژانی بیسەبرانەمی ژیانەوہ دا
لە خۆشیی دەرکەوتنی هەتاو دا نوقم ببوون.

هەموو شتێك جوان و دلگەر بوو، هەموو شتێك لە خۆشییان بالی دەرگرت. تاویك دواتر
هەتاو دەرکەوت. سەیران تا ئیستا هەتاو کەوتنیشی بەم جۆرە نەدیبوو. ناسمان روون بوو و
رەنگینکی شینی خەیاڵاوی بەخۆیەوہ گرت. ناسمان پاك و خاویز و بریقەدار بوو. دەت گوت
پاك پاك شوتوویانە، نەوہندە پاك و تەمیز بوو، لە ناسمان پەلە هەورێكیش نەدەبینرا. تەنانەت
پەلە هەورێكیش بالی لێك نەدەدا.

سەیران بەرەر ساووران وەرێ کەوت. غاری دا یە لای گۆمێك كە لەنیو دارە بییەكان دا
بوو. دەسبەجێ خۆی رووت و قووت کردەوہ بازی دا یە نیو ئاری ساووران. روخساری و نەندامی
یەكجار رێك و پێك و بارێك و راکشای لەسەر وردە بەردە سپیەكان راخرا بوو. بە دلێکی پر
لە شادمانیەوہ راکشابوو و هەناسەبەرکەمی وئ کەوتبوو. لە ترسی نەوہی نەوہ کەس بیبینی،
خۆی پۆشتە کردەوہ. تا ئیستا ئاوا و تاوہەلات و ناسمانی بەم دلگەری و جوانیە نەدیبوون و تا
ئیستا لە دنیا یەکی وا جوان دا نەژیا بوو. دنیا پر لە خۆشەویستی و شادی بوو، و شادی بە
شێوہی پوولە کە یەکی دەرەوشاوە بەسەر جەبھان دا دەباری.

گوندیش لە خەر هەستا بوو. لە کاتێك دا کەزێ تەرەکانی دەھۆنیەوہ هاتەوہ نیو دێ.
"عەلی ئەحمەد" یە کەم کەس بوو کە تووشی بوو. پیاویك بوو حەفتا سالی کە هەر لە تەمەنی
لاوہتی دا پشتی چەما بوو. راوہستا لە روخساری سەیرانی راموا گوتی:

"کچێ ئەتۆ چتە کچێ! ئەتۆ پێ دەکەنی، دەلێی فریشتەمی. ئەتۆ چت بووہ؟"

سەیران چوو باوہشی بە شانەکانی دا کرد.

"کچە شیتە کە، هەمی کچە شیتە کە! ئەتۆ چتە. چەندیش جوانتر بووی. هیچ کەس تۆی
وا نەدیوہ. بەلام لە هەق نەگوزەرین جوانتر بووی. رەگەزی تۆ دەچیتەوہ سەر حۆری و
فریشتە؟"

قەلەنتی عەلی ئەحمەد، ریشە لە خەنە گیراوە کەمی، پشتە کۆمەکەمی و چاوە
رپێقاری یەکانی لەبەر چاوی سەیران جوانتر دیار بوون! عەلی ئەحمەدی توورپو تۆسن کە لە
بەیانەوہ تا ئیوارێ لە مندالانی دەدا، چەند پیاوی چاک بوو!

سەيران چووه ماله كەمى و دەرگای سندوقە كەمى كردهوه. بۆنى سىوى كوستان، عەترى گولە مەخەرى و ریحانەى وشك و نىرگزو پنگ كە تىكەل ببوون لە ولاتى گەرا. داوینى سەردەمى كچىنىيەى كە زۆرى خۆش دەويست و تا ئەو رۆژە تەنیا يەك جارى لەبەر كەربوو، لە سندوق دەريئاو لەبەرى كرد. ديارە نەگەر ئەمەش نەبووايە ديسان ئەو داوینە يادگارى رۆژتىكى شادى بەخشی ژيانى بوو. پاشان گەردن بەندىكى مەرجانى كە بە زىو و زىر دروست كرابوو و لەمىژ سال بو لەبىرى چووبووهوه، لە ملى خۆى كرد. كەوشە پاژنە بلیندە برىقەدارەكانى كرده پى و پشتیئندە شالە لاهوورەكەى لە پشتى بەست، گوارە زىرەكانى لە گوئ كەردو ئەنگوستیلە زىرەكەى كرده دەستى و چووه بەر ناوینە. مارەيەك لە ناوینەدا تەماشای خۆى كرد. بەراستیش لە هەمیشە جوانتر ببوو. لەمالتى هاتە دەرى. سىلوئىرگلىن يەكەم كەس بوو كە بەم كەشم و نەشەوه چاوى پىي كەوت. گوئى:

"ئە...ى! چەند جوان بووى. پىكەنن نىشتووتە سەر لىوانت كچەكە. بۆخۆت هىچ ناگات لىيە؟ روخسارت پىدەكەنى، وەختىك پىدەكەنى، چەند جوان دەبى كچەكە! ئەتۆ خۆشحالى كچەكەم."

روخسارى سەيران و چاوهكانى كە برژانگىكى درىزيان هەبوو، پىدەكەنن.

"ئە...ى چەند جوان بووى سەيران!"

سەيران شانى ویشى لە نامىز گرت و بە گەرمى گەردنى ماچ كرد. سەيران حەزى دەكرد هەموو كەس ماچ بكا. لىواولتو پىر بوو لە خۆشحالى و هەژان. پىي خۆش بوو لەگەل هەرچىيەك بەرەوپوو بى، دۆست، دوژمن، مرۆڤ، دار، جانەوەر، مېشەنگوینە، هەمووان ماچ بكا. نەگەر هەموو دىناى ماچ كەربايە هېشتا تىر نەدەبوو. لەمىژ سال بوو ئەوینى گەرم و خرۆشاوى لەدلى خۆى دا شارەدبووهوه، و نىستا ئەو ئەوینە ئەو هەلقولینە دەروونىيە هەموو لەمپەرەكانى شكەندبوون، سەرپىژى كەربوو و هەلدەرژا. هەر كەس دەىدیت و هەر كەس دەستى دەگرت و تەماشای چاوهكانى دەكرد، هەستى دەكرد ئەوین و خۆشەويستى لە دەستەكانى وى را دەرژىتتە دەستانى و لە چاوهكانى را دىتە چاوانیەوه.

سەيران پىدەكەنى، دەىلاواندەوه و ماچى دەكرد.

دەمەساتىك تۆزى خەفەت روخسارى وى داگرت، بەلام خىرا سىپەوهو لە خۆى دوور خستەوه. سەيران چوو بۆ لای مالتى داىكى و براكانى كە لە گەرەكىكى دىكەى ناوهدانى بوون. داىكى وەختىك چاوى پىي كەوت كە بۆ لای مالتى دى، لە ژوورئى هاتە دەرو بەپىرەوه چوو.

براکانی، براژنه‌کانی، مندالنه‌کان، خزم و خویش و کەس و کار هەموویان هاتبوونە دەری و بە پیشوازیه‌وه دەچوون. سەیران بە پێکەنینه‌وه نامیزی بەدایکی دا کردو پاشان دەستی ماچ کرد. دایکی دەگریاو لە پەستا بۆنی بە بسک و روومەتی کچەکەیه‌وه دەکردو ماچی دەکردو دەی‌گوت: "گەوایە ئیتمەت بەخشیوه. بریا بابت ما‌بابیه‌و ئەم رۆژە‌ی دیت‌بابیه - لەبەر هەنيسک دان خەریک بوو بجنکی - بابت هەتا دوا‌هەناسە بە عەزەرەتەوه بوو بت بینێ. ئیستە ئیستاقانە‌کانی بابت لە‌نتیو گۆرە‌کە‌ی دا ئاسوودە بوون. ئیتمە زۆرمان خەراپە دەرەه‌قی تۆ کرد کچم. بە‌لام ئە‌تۆ ئینسانە‌تیت کردو لێ‌مان خۆش بووی." دایکی وە‌ک هەوری بە‌هار فرمیسکی هە‌ل‌دەرشت.

براکانی و خزم و کەس و کارە‌کە‌ی هاتنە لای و یە‌ک‌تریان ماچ کرد. خەفە‌تی گەورە‌ی دەروونیان ئە‌م‌رۆ لە رۆژان زیاتر بوو. "سەیران چیی بیبو، هۆی ئە‌م گۆر‌انە چ بوو؟ روخساریک کە هەرگیز پێ‌نە‌دە‌کە‌نی و چاوه فرمیسکاوی‌یه‌کانی بۆ‌چی وا پێ‌دە‌کە‌نین؟" بە‌لام نە وە‌ختی پرسینی ئە‌و شت‌انە هە‌بوو، نە کاتی بیر لێ‌کردنە‌ویان.

دایک، براکان، بوو‌کە‌کان وە‌ک رۆژانی جیژن و زە‌ما‌وه‌ند خۆش‌حال بوون. ئە‌وانیش هە‌تا ئە‌و کاتە‌ی سەیران پێ‌نە‌کە‌نیبوو، لە‌دڵ‌ه‌وه پێ‌نە‌کە‌نیبوون.

ئیستە هۆی ئە‌م گۆر‌انە هەرچی‌یه‌ک بووایە گرن‌گ نە‌بوو. گرن‌گ ئە‌وه‌بوو سەیرانی‌ک کە چە‌ندین سال لە‌بە‌ری پار‌انه‌وه بۆ ئە‌وه‌ی جاروبار چاویان پێ‌ی بکە‌وێ، م‌ال و ژ‌انیان بە‌جێ دە‌ه‌یشت و وە‌دوای دە‌کە‌وتن بۆ چو‌کو‌رو‌راوا، سەیرانی‌ک کە لە‌و ما‌وه‌یه‌دا تە‌نانە‌ت یە‌ک جار‌یش قە‌سە‌یه‌کی لە‌گە‌ڵ نە‌کرد‌بوون، زەرە‌دی نە‌هاتبووه سەر لێ‌وان و چاوی لە‌ چاویان نە‌کرد‌بوو، ئیستە دە‌م بە پێ‌کە‌نین و بە نارە‌زووی خۆی، ئە‌م‌یش ئاوا بە خۆش‌حالی و بە‌ختیاری بە لاقی خۆی هاتبووه سە‌ردانیان.

دایک گ‌یژو سە‌رسو‌ر‌ماو لە‌نتیو م‌الێ‌دا راوه‌ستا‌بوو، ئە‌ی‌دە‌زانی چ بکاو ئە‌ی‌دە‌توانی چاوه مۆ‌ل‌ل‌ق ما‌وه‌کانی لە روخساری کچە جوانە‌کە‌ی هە‌ل‌گۆ‌یژێ.

ئە‌م سە‌ردانە‌ش سەیرانی قان‌یع نە‌کرد. خۆش‌حالی دایک و براکانی و مندالنه‌کان هە‌ژانی دەروونی ئە‌ویان ئارام نە‌کرد. بە پێ‌چە‌وانە بە‌ره بە‌ره کە‌ف و کولە‌کە‌ی سە‌ر‌پێ‌ژی دە‌کرد. لە‌نه‌کار لە م‌الێ‌ دەر‌پە‌ری و بە پێ‌کە‌نینه‌وه گوتی: "دوو‌بارە دێ‌مه‌وه." و رۆ‌یشت.

تە‌نیا پاش رۆ‌یشتنی وی بوو کە‌دایکی و براکانی لە بارە‌ی هۆی خۆش‌حالی سەیران و چا‌وپۆشی و لێ‌بو‌وردنی دەر‌ه‌ق بە خۆیان کە‌وتنە فک‌ره‌وه. بە‌لام هەرچە‌ندی لە‌و بارە‌یه‌وه زیاتر بیر‌یان کرد‌ه‌وه، کە‌م‌تر بە ناکام گە‌یشتن.

دایک هاواری کرد:

"فکری لئمه کهنه وه. هۆیه که می هه رچی بئ، جیی له سهر گلینه می چاوه کاغه. ههر کارتیک پیی خۆشه با بیکا. بهو ناخری عومری به خۆشحالی کردم. ناخ کچه که م، جوانکیله که م، سهیران."

براکانیشی وره به کی تازه یان پهیدا کردبوو.

چاره نووسی سهیران و چوونیان بۆ چوکورواوا دلانی به خهم و خهفت شهقار شهقار کردبوو. براکانی له وه که سهیران زویر ببوو و له گوناوه کانیان خۆش نه ده بوو و نه وانی به مایه ی چاره په شی به کانی خۆی ده زانی، هه می شه په شیحوال و دلپه رۆش بوون.

بایبشیان ههر به م نازاره وه دیقی مهرگی کرد. له چوکورواوا براو کهس و کاره که می سهیران ههر له بهر نه وه چاوترستین ببوون و خۆیان له هیج کارتیک هه لته ده قوتاند. سهیران بهو خۆشحالی و دهم به پیکه نینی به می خۆی گیانیکی تازه ی به بهر خه لکی دیکه ش دا کردبوو.

سهیران به غاردان چوه مائی دایه قه مهر. دایه قه مهر به سام گرتویی له گه لئ به ره و پروو بوو:
"چت بووه کچه که؟ چت به سهر هاتوه. له دئی دا هه موو ههر باسی تۆ ده که ن. ده لئین خۆت رازانده ته وه و چوویه وه مائی دایکت. راسته؟ نه تۆ چت بووه؟"

سهیران له کاتیک دا گۆناکانی ده چال که وتبوون، پی ده که نی، بهو وه زعه وه که چوویه وه خه یالئیکی شیرن و شادمانی به کی مندا لانه وه، له هه موو وه ختیک جوانتر بوو.
"کچه که نه تۆ چت لئ به سهر هاتوه؟"

دایه قه مهر دهستی به سهری دا هیناو ماوه به کی دوورودرئ له پروو مایه وه راما. پاشان پرسی:
"کچم، سهیران. نه تۆ زۆر جوان بووی. کهس نازانی. مه سه له چیه؟"

سهیران سهری داخستبوو، وه لأمی نه ده دایه وه. پاش چهند له حزیه ک سهری هه لپری.
پروومه تی سوورو گرگرتوو بوون. گوئی:
"دایه قه مهر... دایه قه مهر..."

به لأم قسه که می ته وانه کرد.
قه مهر به بی سه بری گوئی:
"ده قسه بکه کچم. چما ده ته وئ ناوه که م ره وان بکه می، ههر ده لئینی دایه قه مهر، دایه قه مهر!"

سهیران دیسان سهری داخست.

دایه‌قه‌مەر به نهرمی و میهره‌بانى گوتى:

"کچم، پیم بلنى چ بووه. رووداویکی باشت هاتوته پیش. پیم بلنى مه‌سه‌له چیه. به دایکى
خۆت بلنى..."

سه‌یران دیسان سه‌رى به‌رز کرده‌وه. چاره ره‌شه گه‌وره‌کانى ده‌دره‌وشان. چاره‌کانى سه‌رانسه‌ر
ببوونه نه‌وین و ده‌یان روانى. گوتى:

"دایه، با بچینه وئ، له‌گه‌لم وه‌ره بچینه سه‌ر بیستان."

دایه‌قه‌مەر خۆش‌حاله‌ بوو. پى‌که‌نى و گوتى:

"ناوا!! که‌وايه، نه‌وه پى‌که‌نینه هیناوه‌ته سه‌ر لیوت... هه‌ی کچه شیتته‌که..."

پاشان باوه‌شى پى‌دا کردو به‌گه‌رمى به خۆیه‌ره گوشى:

"هیچ که‌س ته‌نانه‌ت دایکیشته نابى بزانى، نابى بۆن بکا. کچه شیتته‌که‌م، کچه شیتته‌که‌م،
کچه شیتته‌که‌م."

دایه‌قه‌مەر له‌گه‌ل دووبات کردنه‌وه‌ی "کچه شیتته‌که‌م" به‌سپایى ده‌ستى له پشته‌ی ده‌داو
مووه‌کانى ماچ ده‌کرد:

"کچه شیتته‌که‌م نه‌گه‌ر هه‌ر نیستا بچین هه‌موو تى‌ده‌گه‌ن مه‌سه‌له چیه. هه‌موو خه‌لکى ناواى
باسى تۆ ده‌که‌ن. ده‌لین: "سه‌یران چى‌ی بووه، خۆش‌حاله‌!" پاشان بیانویه‌ک ده‌بینینه‌وه‌ ده‌چین."

"دایه ناتاوام، دلّم تاقه‌ت ناگرئ. دایه یارمه‌تیم بده. هه‌تا نیستا شتى وام به‌سه‌ر
نه‌هاتوه."

دایه‌قه‌مەر به پى‌که‌نینه‌وه گوتى:

"هه‌میشه وایه کچم. نه‌وینیکى راست و خاوتین بنیاده‌مى بى‌نارام ده‌کا. خوتنى ناده‌میزاد
دینیتته‌ کوئ."

ده‌ستى سه‌یرانیتى گرت و گوشى.

سه‌یران به پارانه‌وه‌وه گوتى:

"دایه‌قه‌مەر به قوریانت ب، وه‌ره بچین. نه‌تۆ بۆخۆت ده‌توانى تىم بگه‌ی. له‌و رۆژه‌وه نه‌وم
دیوه خه‌ریکه ده‌مرم."

وه‌سه‌مانه‌زله هاته‌وه ژورئ. که چارى به سه‌یران که‌وت، به خۆش‌حالى گوتى:

"دایه‌قه‌مەر، کچه شیتته‌که‌مان چى‌ی بووه؟ پى‌ده‌که‌نى. هه‌موو خه‌لکى ناوه‌دانى باسى ده‌که‌ن.
ده‌لین: "پى‌که‌نیوه، پاشانیش چوه‌ته مالى دایکى و براکانى." نه‌تۆ پیت وایه مه‌سه‌له چیه؟"

دایه قه مەر به قه لسی یه وه گوتی:

"هیچ نه بووه. دیتھاتییه کانیس با برۆن لاجن. کارو کاسبی یان به جی هیتتوه هاتوون باسی پینکه نینی کچه که ده کهن؟ بنیادهم خۆ هه میسه حاله تینکی نیه... ده گری... پینده که نیت... وانیه وه سمانه زله؟ نه مه چما قسهی تیدایه؟ نه م دیتھاتی یانهش با برۆن لاجن. کچه که کارینکی خهراپی کردوه چوه له گه ل دایک و برایانی ناشت بووه ته وه، به لئی؟ کارینکی خهراپی کردوه؟"

"ده قیقهدیه که هه ل مه چوو دایه قه مەر. ده ته وئ چونکه دیتھاتییه کان باسی سهیرانی ده کهن، ده سه جی بچم هه موویان وه بهر تهنگان بدهم؟ گۆرانیکیان له حالی کچه که دا دیتوه و له و باره یه وه قسه ده کهن. نه مه نیدی شتیک نیه، دایه قه مەر بۆ تووره بوونیش نابێ. خۆ دیتھاتییه کان له باره ی سهیرانه وه فکری خهراپ ناکه نه وه. خۆش حالن له وه ی نه ویان به خۆش حالن دیوه."

دایه قه مەر دیسان به توندی گوتی:

"چما قه رار بوو له باره ی کچه که وه فکری خهراپیش بکه نه وه؟ قسه ی لابه لا!"

وه سمانه زله به نه رمی گوتی:

"دایه قه مەر جارێ قسه ت له گه ل ناکرێ. جارێ نه تۆ ناگرت گرتوه."

"نه تۆ وای حیساب بکه. باشه چ بوو؟"

پاشان چوو بۆ لای ده رگا له کاتیک دا دهستی سهیرانی گرتبوو، به دوا ی خۆی دا راده کیشا، گوتی:

"وه سمانه زله. نه تۆ نه مشه و بۆ نان خواردن بچوه لای کوپه کانت. نه من نه مشه و له مال"

نیم. قه راره له گه ل سهیرانی بچینه قامیشه لانی خوارن."

رۆشت و به جاده که ی پشت مالی دا وه رێ کهوتن. جاده که پر له تۆزوخۆل بوو و تۆز ده گه یسته گۆزینگان. گل وه ک ژیله مۆ ده چوه نیتو قامکی لاقیان و ده ی سووتاند. هه تاو که له پشته وه لیتی ده دان پشت و پشت ملی ده سووتاندن. گیارگۆل و په لکه گوله کانی قه راخ جاده له تۆزوخۆل دا سپی بیوون و خپ بیوونه وه. لاسکی نه و گۆزروان و چله درکانه که هه تاو نه ی سووتاند بیوون و ته ر بیوون به نینۆکه شه ی تانه ی به قه ده ر دوگمه یه که دا پۆشرا بوون. سهیران نینۆکه شه ی تانه ی زۆر ناخۆش ده ویست، به لام له و له حزه یه دا نه وانیش له بهر چاری جوان بوون.

سهیران له پیتشه وه ده کرێ بلتین غاری ده داو دایه قه مەریش به هه موو توانایه وه هه ولتی ده دا بیگاتی. دایه قه مەر پشوری سوار ببوو. نه مجار ناره قیش به جۆلاوکه له له شی ده چۆرا. سه ره نجام له دوا وه بانگی کرد:

"راوهسته كچهكه، راوهسته! ناتوانم بت گهمی راوهسته!"

سهیران وهختیک ناوړی دایهوه، دیتی زوری دایهقه‌مەر به‌جی هیشتوه. به‌خۇدا شکایهوه. هر له‌وړی راوهستاو چاوه‌روانی دایهقه‌مەر ما. دایهقه‌مەر پاش ماویه‌کی درېژ شه‌کعت و ماندوو له کاتیک دا به‌زهمعت لاقی له دوو دهاتن پیی گیشتمهوه. همناسه‌ی سوار ببوو:

"مردم همتا پیټ گیشتمهوه. خه‌ریکه ده‌مرم. وهی نه‌ژنۆم، وهی! داد له دهستی پیری." سهیران که له گیزی و گوئی پی‌نه‌دانی خۆی شه‌رمزار بوو، ته‌ماشای دایهقه‌مهری نه‌ده‌کرد. دایهقه‌مەر بۆ نارام کرده‌وه‌ی سهیران به پینکه‌نینه‌وه گوتی:

"بژی پله ده‌که‌ی. هر ده‌گه‌ینه بیستان. پیش روژناو‌ابوون ده‌گه‌ینی... " دایهقه‌مەر خوشحال بوو و پی‌ده‌که‌نی.

هیشتا تیر نه‌حسابوه‌وه و دانه‌نیشتبوو، سهیران راست بووه‌وه و قیت راوهستا. به هیچ جۆر نه‌ی‌ده‌توانی دانیشی. خۆی پی راگیر نه‌ده‌کراو سه‌بری نه‌بوو. دایهقه‌مەر که نه‌مه‌ی دی زور دانه‌نیشت، نه‌ویش هه‌ستاو دووباره له‌و گه‌رمایه‌دا وه‌ړی که‌وتن. سهیران پاش چهند له‌حزه دیسان فکری رویشت. دایهقه‌مهری به‌جی هیشت و لیتی دوور که‌وته‌وه. به‌لام دایه‌قه‌مەر له دواوه بانگی نه‌کرد. سهیران به‌نیو تۆزوخۆل دا له جیاتی رویشتن ده‌فیری. زوری پی نه‌چوو نه‌ونده دوور که‌وته‌وه که له پیش چاو ون بوو.

دایه‌قه‌مەر دوی ماویه‌کی دوورودرې گیشته بیستان. سهیران له شه‌رمان ته‌ماشای روخساری وی نه‌ده‌کرد. خه‌لیله کۆسه له حالیک دا به‌غاردان ده‌چوو بۆ لای دایه‌قه‌مەر، گوتی:

"چاکتان کرد هاتن. نه‌مپۆ دوو که‌وده‌ریم کوشتون. یه‌کینکمان بۆ بکه به که‌وده‌ری پلاو نه‌وی دیکه‌شیان به‌روه بۆ مام وه‌سمان، باشه؟ که‌وده‌ری‌یه‌کان زور چه‌ورو چۆلن."

حه‌مه‌دیش غاری دا هات و دهستی دایه‌قه‌مه‌رتی ماچ کرد. دایه‌قه‌مەر ته‌ماشای کرد، روومه‌ته‌کانی حه‌مه‌د خوینیان تی‌گه‌را‌بوو. چاوه‌کانیشی وه‌ک روژان تۆزای و مردووله نه‌بوون. نه‌ختیک ده‌ره‌وشانه‌وه:

"به‌خیراتی دایه. وه‌ره‌زیم کردبووی. مام وه‌سمان چۆنه؟ له‌نیو دتی چ خه‌به‌ره؟"

دایه‌قه‌مەر وه‌لامی دایه‌وه:

"خۆشیت."

قه‌مەر له بنه‌وه چاوی له سهیرانته‌ ده‌کرد. سهیران له خۆشی‌یمان سوور هه‌ل‌گه‌را‌بوو، پشوری سوار بوو و قه‌وه‌زه‌ی سنگی به توندی هه‌ل‌داو پیندای ده‌کرد. له‌شی ده‌له‌رزی. به‌لام حه‌مه‌د هر

ناگای لهو باسه نه‌بوو. نهم مه‌سه‌له‌یه سهرنجی دایه‌قه‌مه‌ری راکیشاو له دلئی خۆی دا گوتی: "وهی کچه بیچاره‌که‌م، وهی. ههر ناگاشی له حالی تۆ نیه! کاره‌که‌ت وای به‌سهر هات؟ خۆ نهو ته‌نانه‌ت چاویشی له روخساری جوان و به‌ژن و بالایی شوخ و شه‌نگ و چاوی ره‌ش و نهو خۆرازانده‌وه‌یدت نیه.

وه‌ک گه‌لای دار له به‌رده‌می ده‌له‌ری، نهو ههر ناگاشی لئ‌نیه... روومه‌تت وه‌ک هه‌نار گوتی کرده، زه‌نگول زه‌نگول ناره‌قی ده‌رپشته، نهو ههر ناگاشی لئ‌نیه... سه‌یرانه‌که‌م، کچه بی‌هخته‌که‌م. دیسان سووتای... خۆ نه‌من نهم ده‌زانی مه‌سه‌له‌که‌ وایه. پیم واپوو نه‌ویش ده‌زانی. نا... ی کچه به‌خت ره‌شه‌که‌م نا... خ رۆژیکێ خۆشت نه‌دی. نا... خ نیستا چ ده‌که‌ی کچه جوانه به‌خت ره‌شه‌که‌م؟ ته‌نانه‌ت خه‌لیله کۆسه‌ش پیی زانیوه، که‌چی نهو می‌شیکیشی لئ‌میوان نیه."

سه‌یران به‌ هیچ خۆر ناگای له‌وه نه‌بوو که‌ ههمه‌د سهرنجی ده‌داتئ یان نا. چاوی حه‌به‌ساو و جادوولئ‌کراوی له روخساری ههمه‌د نه‌ده‌گوتی‌ته‌وه. نه‌ هیچی ده‌گوت و نه‌ هیچی ده‌بیست و نه‌ له‌و به‌ولاوه هیچی ده‌دی. ته‌نیا ته‌ماشای وی ده‌کرد. هه‌تا لای نی‌توارئ له‌به‌ر سی‌به‌ری فینکی بی‌ه‌کان دانیشتن. ههمه‌د که‌میک هاتبووه‌وه سهرخۆی، به‌لام دیسان قسه‌ی نه‌ده‌کردو هه‌میشه له‌ فکردا بوو. تووشی سه‌رلئ‌ش‌ی‌توارئ‌یه‌کی به‌سام هاتبوو.

دایه‌قه‌مه‌ر له‌ دلئی خۆی دا ده‌ی‌گوت: "پیاو نه‌وه‌نده جینل بئ، سه‌لت بئ و کچیکێ جوانی وه‌ک سه‌یرانئ ناوا خۆی بۆ برا‌زینتیه‌وه‌وه له‌ چاوانیه‌وه رامینئ، چۆن ته‌ماشای نا‌کا؟ چۆن حالی نابئ و تی‌نا‌گا؟ نهم کورپه‌ تینک چووه، جندۆکه ده‌ستیان لئ‌وه‌شانده‌وه. بنیاده‌م می‌شکی ساغ بئ چۆن ده‌کرئ کچیکێ وا جوانی وه‌ک سه‌یرانئ له‌به‌ر ده‌می راوه‌ستئ و ناگای لئ‌نه‌بئ؟ وهی ههمه‌د وهی! وهی بی‌چووه شیره‌که‌م وهی! کینوو به‌نده‌ن، برسیتئ، نه‌داری، ناغا بئ‌دینه‌کان و جه‌ندرمه‌ بئ‌ویژدانه‌کان حالئ‌کیان به‌و به‌سته‌زمانه نه‌هیشته‌وه..."

سه‌یران زۆر به‌ توندی زه‌جری ده‌کیشاو دلئی له‌ خه‌فته‌تان دا شه‌قار شه‌قار بوو. وه‌ختیک خوا هه‌ز نه‌کا، بنیاده‌م ناتوانئ روه‌ی خۆشی و ئاسووده‌یی بی‌ینئ. له‌ سه‌ره‌تادا نه‌وینی عه‌زیز، نه‌وینیک که‌ خزم و که‌س و کاره‌که‌ی دژی راوه‌ستان، نه‌وینیک بئ‌ناکام و نی‌ستاش نه‌وینی ههمه‌د... کچه‌که هه‌تا مردن له‌ ناگردا ده‌سووتئ، له‌ ناگری نهم نه‌وینه بی‌به‌ره‌م و خۆرای‌یه‌دا ده‌سووتئ. سه‌یرانی به‌سته‌زمان بزانه‌ چۆنی تیوه‌ پاماره، شیت و شه‌یدا بووه‌وه ناگای له‌ خۆی براره! نه‌وی دیکه‌ش هه‌روا بزانه هیچ نه‌بووه...

حه‌مه‌د له نه‌كاو سه‌رى هه‌لئنا، چاوى له چاوى دايه‌قه‌مه‌روهه برى و به هه‌لچوون و هه‌ژان و به‌ده‌نگيكي له‌رزۆكه‌وه پيى گوت:

"دايه! نه‌تۆ ژنيكي ناقل و به نه‌زموونى. ده‌مه‌وى شتيكت لى‌په‌رسم."

پاشان به‌سه‌ره‌هاتى خۆى گي‌پا‌يه‌وه. باسى داىكى، خه‌جيچ، منداله‌كه‌ى، و نايب ره‌ج‌هب كه به يه‌كجارى له گۆلاوى ناكچاسازدا خه‌وتبوو، جه‌بار، عه‌لى‌يه‌شه‌ل و سه‌له‌مانه‌زله‌و دورمووش عه‌لى و دايه‌خۆرى و به كورتى باسى هه‌مووانى كرد. مه‌سه‌له‌ى هه‌مزه‌وه‌زعى نيستاي دئى باس كرد، له‌باره‌ى سه‌مايله‌زله‌وه‌ قسه‌ى كردو له كورتى بى‌په‌رينه‌وه هه‌رچى به‌سه‌رى هاتبوو، يه‌ك به يه‌ك گي‌پا‌نيه‌وه سه‌ره‌نجام گوتى:

"دايه، نه‌تۆ ژنيكي به نه‌زموون و ساردو گه‌رم ديتوو و دلپاكي. نه‌تۆ پيتم بلئى نه‌من چ بكه‌م؟ عه‌بدى‌خان رو‌يشت هه‌مزه‌هات. هه‌مزه‌هه‌ر و به‌كر دئ. عه‌لى سه‌فابه‌گ ده‌پروا..."

دايه‌قه‌مه‌ر قسه‌كه‌ى لى‌وه‌رگرت:

"كه‌نعان دئ."

"پاشان دووباره خه‌لكه‌كه له‌گه‌لم ده‌بنه‌ دوژمن، نه‌حله‌ت بارانم ده‌كه‌ن و دوايه‌ش هه‌موو شه‌وانى هه‌مىنى فاتيه‌جه‌ بۆ رووحانه‌تى عه‌لى‌سه‌فابه‌گ ده‌ني‌رن."

دايه‌قه‌مه‌ر له فكه‌روهه چوو. زۆرى بىر كرده‌وه‌وه ناخه‌كه‌ى گوتى:

"ليتم ببووره هه‌مه‌د. نه‌من هه‌يچم به نه‌قل ناگا."

حه‌مه‌د رووى كرده سه‌يران و گوتى:

"خوشكى بيروپاى تۆ چيه؟"

بۆ يه‌كه‌م جاريش سه‌رنجى بۆ لاى جوانيى سه‌يرانى راكشا. خۆپازاندنه‌وه‌كه‌شى هه‌ر سه‌رنجى راكيشا. له دلى خۆى دا گوتى: "ده‌كړئ بنياده‌م نه‌وه‌نده جوان بى، له دنيا‌دا ژنى نه‌وه‌نده جوانيش په‌يدا ده‌بى؟"

سه‌يران له‌به‌رخۆيه‌وه له‌زرى و بى‌ده‌نگ بوو. سوور بوو، بنه‌وشى بوو، شه‌لالى ناره‌ق بوو. ده‌ستى سږ بوون و تف له زارى دا وشك بوو.

حه‌مه‌د له‌سه‌رى رو‌يشت:

"سه‌له‌مانه‌زله ده‌ى‌گوت، تىكۆشان، شه‌پ‌كردن و پيش به زۆردارگرتن هه‌قه. بيروپاى تۆ چيه؟ نه‌تۆ ده‌لئى چى؟ وه‌ختيك ناكامى نه‌بى، سوودى چيه بنياده‌م له‌گه‌ل زۆرداردا به‌شه‌ر بى و تىكى بشكىتنى. بيروپاوه‌پى تۆ چۆنه؟"

سەيران زۆرى قىسە لە دل دا بوون كە بيان كا . بەلام نەيدەتوانى قىسە بكا . زمانى گىرابوو ،
ئەبجار لەوئەش دەترسا كە ئەگەر قىسە بكا دەنگەكەى ھەموو شتىكى لىناشكرا بكا .
ناخەرەكەى چارى لە زەوىيەو ېرى و بە دەنگىكى بەسپايى گوتى :
"نازانم كاكە ، ئەمن ئەو شتانه نازانم . ھەر ھىچيان لىنازانم . ئەتۆ ھەمەدۆكى . ئەتۆ ئەو
جۆرە شتانه لە ھەموو كەس ، لە ھەمووى مەمانان باشتەر دەزانى ."

دايەقەمەر دەسبەجى ھەر لەوى ئاورى كەدەو . خەلىلە كۆسە ېرۆيش و مەغەلنىكى مىسى
سپىكرادەى ھىتا لە پەنا دايەقەمەر داينان . مەغەلنى خەلىلە كۆسە لەبەر خاوتىنى
دەبىيسكاپەو . دايەقەمەر ئىرەبى بە خاوتىنى مەغەلنى خەلىلە كۆسە دەبرد . خوى و
رۆنەكەريان ھەبوو لەگەل كەودەرىيەكى قەلەوى ھىندى مريشكىك . . . دايەقەمەر بە
سەلىقەو پلاوېرۆيشى دەم كەرد . رۆنەكەرى چۆقارى بە چەزەز پىدا كەرد . رۆزبايەكى نەرمى
ھەل كەردبوو . با بۆنى پلاوەكەى ھەتا دوورى لەگەل خۆى دەبرد .

سەيران لە جىتى خۆى نەدەبزووت . ھەر لەوى وشك ېبوو لە ھەمەدەو ېامابوو .

ھەمدە ېر بە سىيەكانى بۆنى پلاوەكەى ھەل مۆى و گوتى :

"دەستت نەرزى دايە . تەنيا دايكانى باشى وەك تۆ دەتوانن پلاوى بۆن خۆشى وەك ئەم
پلاوە دەم بكن ."

دايەقەمەر بە قەلسىيەو بە سەيرانىتى گوت :

"ھەستە كچى ، بۆ لەوى رەق بووى . ھەستە سفەرەكە راخە ."

سەيران دەسبەجى راپەرى ، سفەرەكەى لە كەپرى را ھىتاو كەمىك لەولاتر لەسەر زەوى
رايخست . بادىيە دارەكە ئاوتىكى فىنكى تىدابوو . ھەر تاوتىك پىشتەر خەلىلە كۆسە لە
كانىيەى ھىتابوو . چواربەچار لە دەورى سفەرەكە دانىشتن . كەودەرى پلاوەكەيان بە ئىشتياو
خوارد . لەبارى خواردن و خۆراكەو ھەمدە بە باشى وەخۆ كەوتىبوو . ئەى باشە بۆ تا ئەو
رادەيە لە سووتان و برژانى ئەو كچە جوانە بىخەبەر بوو و بۆچى وا گوتى لىخەواندبوو ؟ كەم
بوونى شتىك لە وجودى ئەم كورپۇزگەيەدا ھەست پىدەكرا . ئەو كەمايەسىيە چ بوو ؟

پاش نان خواردن ، دايەقەمەر ويستى دەفرەكان بشوا . بەلام خەلىلە كۆسە نەپىشت .
ېريارى دابوو بۆخۆى بيان شوا .

ھەتاو خەرىك بوو ئاوابى . سىبەرە رەنگاورەنگەكانى خۆرئاوا خۆيان دەنواند . ھەتاو خۆى
گەياندبوو پىشتى ئاناوارزاو بە نەسپايى خۆى لە دەشتى دەدا . سەيران بىنەوئەى ئاگاي لە خۆى

بئ، چاوی له حممه دوه بریبوون. خوا کهس تووشی نهو سهوداسه رییه نکا. دایه قه مەر دهیویست ههستی. بهلام که چاوی به سهیرانی کەوت له بریاره کهی په ژیوان بووه وه. له دلی خۆی دا گوتی: "با بهسته زمانه که میکی دیکهش چار له روخساری دلداره کهی بکا."

سه ره نجام ههتاو ناوا بوو. تاریک داها. له بهر تاریکی به زه حمت روخساری حممه ده بینرا. بهلام سهیران هیشتا چاوی لێ وه رنه ده گتپا. دایه قه مەر بیی کرده وه: "دنیا تاریک بووه، ئیدی شتیک نابینی. کوره کهش خۆ هەر ناگای لهو باسانه نیه... نه گهر ههشی بی، دیسان فایدهی چی، چه تهیه که هه میسه کفنی خۆی پییه... هه رچۆنی بیی لێ یکه یه وه، دیسان سوودی نیه." دایه قه مەر له نه کاو ههستاو له کاتیک دا دهی گوت: "ههسته کچی، درهنگمان به سه رهات" وه پی کەوت:

"خوا حافیز کورپنه، نه گهر کاریکتان هه بوو، ئیمه سه بهینی یان دووسه ی دیسان دینه وه." حممه به غاردان چوه نیو گولزاره که. دوو دهسک ریحانه و گولته مه خه ری هه لپساندن و هینانی، دهسکیکی دا به دایه قه مەر نهوی دیکه ی وه سهیرانی دا.

وه پی کەوتن. سهیران په یتا په یتا ناوری ده دایه وه وه ته ماشای دواوه ی ده کرد. ههنگاو یکی هه ل دینایه وه، پاشان ناوری ده دایه وه وه ته ماشای دواوه ی ده کرد.

شهویکی مانگه شهو بوو. نه که هه ره حممه د، به لکوو بیستانه کهش بهو هه موو پانی و بهرینایی خۆیه وه له تاریکی دا دیار نه بوو. که چی سهیران دیسان ناوری ده دایه وه وه ته ماشای دواوه ی ده کرد. لاقی له دوو نه ده هاتن. نه م جاره دایه قه مەر پینش که وتبوو، و وه ختیک ده ی دی زۆری سهیران به چی هیشته لاقی ده گرتوه تا بیگاتن. بهو رویشتن و راوه ستانانه وه گه یشتبوونه نیزی که ناوه دانی که سهیران له دواوه بانگی کرد:

"راوهسته دایه قه مەر، راوهسته. ده ترسم."

دایه قه مەر راوهستا بۆ نهوی سهیران بیگاته وه. وه ختیک سهیران پیی گه یشته وه، لئی پرسی: "له چ ده ترستی؟"

سهیران لئی نیزی که بووه وه. قۆلی گرت و نالاندی:

"دهی کوژن. دایه دهی کوژن. تا نیستا قهت بیستوتته و دیوته یاغییه که تا ناخر بژی؟ ته نانهت گزیک دۆرانیش کوژرا. دایه ناخره کهی دهی کوژن." دایه قه مەر بی دهنگ بوو، و سهیرانیش بی راوهستان قسه ی ده کرد. دایه قه مەر وه لامیکی نه ده دایه وه. سه ره نجام وه قسه هات و گوتی:

"نوخشەى خەراپى لى مەدە كېچم، كى دەى كوژى؟"

سەيران گوتى:

"ھەموو، ھەموو. ناغاكان، جەندرمەكان، ھكۈومەت ھەموو بە خوتنى سەرى تىننۇن."
دايەقەمەر گىژ بېوو. چاۋەروانى و نامادەبى ئەو جۆرە پرسىيارو ۋەلامەى نەبوو. لەلايەكېش
باۋەرى ۋەك سەيرانى ۋابوو. تا ئىستا نەبىنراپوو ياغىيەك تەمەنى درىژ بى. بە تاييەتى چما
دەيان ھىشت ياغىيەكى ۋەك ھەمدەك بە زىندووى دەرچى؟ داروبەردو كىتو ۋە بالتندەو پىرژو
ناغاو خان ھەموويان بە چەكدارى بەدوايەو بوون.

دايەقەمەر دەىگوت: "گوللە كارى لى ناكە. ئەو برىسكەى پىيە. دوغەى چاۋەزارى پىيە.
ھەزەرتى خدرىش دەستى بە پىشتى دا ھىناۋە" ۋ بە پىتى قاعىدە دەبو ئەم مەسەلەيە بىتتە
ھۆى دلئاسودەبوونى سەيران. بەلام گوتى لى نەبوو ۋ بە ھىچى دەگرت...

لەپەستا دەىگوت: "دەى كوژن، ناخەرەكەى دەى كوژن."

"ئەو برىسكەى پىيە. برىسكەى پىيە. ئەدى..."

دیارە دايەقەمەر بۇخۇشى باۋەرى بە قسەكانى خۆى نەبوو.

"جگە لە چاۋانى گوللە كار لە ھىچ كوئىيەكى لەشى ناكە."

سەيران بن پىلى دايەقەمەرتى گرتبوو ۋ ئەوى بۆ لای ناۋەدانى رادەكىشا. دايەقەمەرىش
لىكدا لىكدا دووپاتى دەكردەو:

"جگە لە چاۋەكانى گوللە كار لە ھىچ كوئى ناكە... خۆ ئەوىش لە چاۋەكانى وریايە..."

(٤٤)

عەلی سەفابەگ پاش بیرو بەرژەوهندیکی زۆر، گەیشتە ئەو ناکامە کە نابێ چاوەڕوانی کۆمەگ و یارمەتی هیچ کەس بێ. بەلکوو دەبێ بوخۆی لە فکری چارەدا بێ و بوخۆی بپریار بدا. وادیار بوو قایمەقام و پارێزگاریش لە ترسی پاشەپۆژ خۆیان تووشی مەسەلە ی چۆل کردنی گوندی وایوای ناکەن. قایمەقام لەمیژ بوو ئەو قسانە ی لە وایوای کردبوون، خواردبوونیەو و بپریارەکانی خۆی لەستبوونەو.

عەلی سەفابەگ بە راویژیکی تیکەل بە سووکایەتی ناوی دەبردن و دەیگوت:

"ئەمەش بوو بە حکوومەت؟ ئەو پیاوێکانی، ئەو قایمەقامەکی، ئەویش پارێزگەرەکی! کۆرە ئەمانە لە کێلگەم دا بە نۆکەریش راناگرم! وەللاهی بیللاهی بە نۆکەریش رایان ناگرم. مستەفا کەمال پاشا و عارف صانم بەگیش دلێان خۆشە کە مەملەکەت رادەگرن. خەیاڵیشیان تەخت تەختە. حکوومەتی وا مۆتەزا کاراداغلیی خۆشان دەیتوانی پێکی بێتی! زۆریش باشترو رێک و پێکتر!"

پیاوێ نازاوە بە ئەزمونەکانی چیک چیک لارو هەرەها کەسانی دیکە ی کە دەیان توانی چەک هەلپگرن لە دەوری خۆی کۆ کردبوونەو. لەبارە ی دوا زەبری کاریگەرەو کە پێویست بوو لە وایوای بدری، شەوورپۆژ تەگبیرورایان دەکرد. ئەجار بالەخانەکی نێو کێلگەشیان کردبوو قەلایەکی قایم. لە پشت دەرگاوە پەنجەرەکانەو تەلیسە خیز هەلچنرابوون و ماله کە پێ کرابوو لە فیلینتای نوێی ئەلمانی و سندووقە فیشەک و دەمانچە و نێزەو دووربین و کللوی سوورو جل و بەرگی سەریازی... ون بوونی زەینەل و نادەم چاکی ترساندبوو. وا دەهاتە بەرچاوە کە جووتیارەکانی وایوای پتر پێیان لێ هەلیناوە تەماعیان لە گیانی کردو.

زه که ریا خه بیری هیتنا که:

"جی نه ماوه نه مان پشکنیب، کس نه ماوه لیمان نه پرسیبی... نه زهینل و نه نادم
سهرو سۆراغیان دیار نیه.

دیهاتییه کان و یهک لهوان ژنه کهی دهلین زهینه لیان خنکاندوه و له ناکچاسازیان هاویشتوه و
شرت و گومیان کردوه. دهلین یزبازتۆغلیش ناده می شرت و گوم کردوه.
زۆریان بۆ گه رام. نه به زیندوویی دیار بوون، نه به مردوویی."
ئهو رۆژه بهیانی عملی سه فابهگ همر که له خهو ههستابوو، فرمانی ناماده بوونی دابوو.
وهلامی بۆ خه لکی وایوای ناردبوو که ده بهوئ بجیتته وئ، چاوه پوانی بن.

نیازی بوو همر ئهو رۆژه چه کمه زهرده کانی، که زه که ریا زۆر جوان بۆی بزیاخ کردبوون له پئی
بکا، پانتۆله خاکییه نه فسهرییه کهی دهورانی "شهری سه ربه خۆی" که هیشتا نوئ بوو له بهر
بکا، زنجیره زپره کهی که له میژ سال بوو به کاری نه هینابوو، وه بهرۆکی بخاو کلاو گه رگه رپییه
ره شه کهی بکاته سه ری.

جلکه کانی له بهر کردو خۆی رازانده وه "سمیله کانی بادن، ناقانه دهسک سه ده فه کهی له
که له کهی چه پی بهست، فیشه کدانه جوانه گولتۆزی کراوه کهی له قهدی دا. کلکه وانه زپره
گه وره کانی له قامکه کانی کرد. چونکه خه لکی لادئ زۆریان ریز له زپرو چهک و سه ریا ز
ده گرت. له ناوینه دا ته ماشای خۆی کرد، به پانتۆلی نه فسهری و چه کمه ی زهردی بریسکه دارو
قه مچی زیوکاری کراوه وه که له لاسکی چه کمه کهی چه قیسوو، به نیشانی "شهری
سه ربه خۆی" و به ده مانچه و زنجیری زپرو کلاو گه رگه رپی ره شه وه زۆر به سام دیار بوو. نهم بیچم
و قه لافه ته به راده ی پیوست تر سینهر بوو، خه لکی ده تۆقاندو جووتیاره کانی ناچار ده کرد ریزی
لئ بگرن. به باوه ری وی خه لکی لادئ هه رگیز نه قلیان نه بوو. نه قل و تیگه یشتن مه سه له یه که
ده بئ به دهستی یینی و نه قلی دیهاتییان هه میسه له چاریان دا بوو. نه گه ر بۆی کراباو عارف
صائم به گ پئی نه زانیایه وه، هه میسه جل و بهرگی نه فسهری له بهر ده کردو له و بیچم و
قه لافه ته دا خۆی نیشانی دیهاتییه کان ده دا.

ئهو عارف صائم به گه ش بۆ چوکورواو ببوه ژانه سه رتیکی گه وره، نه ویش چ ژانه سه رتیک!
جل و بهرگی سه ریا زیی له بهر دورسون دورموش کرد. پانتۆلی سوارییه زه که ریا ش رهنگی
نه فسهری بوو. بریاری دا نه وانیش له گه لی بچنه دئ. به کورتی هه رکام له و هه ژده که سه ی
له گه لی بوون، نیشانه یه کی سه ریا زییان پیوه بوو. بۆ ویتنه یه کتیک نه ستیره ی نه فراتی

جەندرمەى لە كۆلۆه كەى دابوو، يە كۆيك بە لەك بەندى سەربازى لەسەر كەوشەكەى ديار بوو، يە كۆيك نۆزەى بە قەدىەو بەستبوو، يە كۆيك قايش پشەتتەى پانى سەربازى لە پشەتەى بوو، ئەويان قەمسەلەى لەبەر كەردبوو، و ئەوى دىكەيان پاگۆنى لى دابوو...

دۆستى باب و باپىرانى، يە غمورىاغا لە جياتى ئەسپەكانى كە دزرايون، نيزىكەى پازدە ئەسپى خۆش رەوتى چوار پىنج سالى بۆ ناردن و پوولە رەشكە يە كيش چيە لى ئەستاندبوو. ئەو ئەسپانەى يە غمورىەگ ناردبوونى، بەراستى ئەسپى جوان و رەسەن بوون.

على سەفا پىنج ئەوئەى سوار بۆ لە پىنج دا دوا رىنوتىنى و فەرمىانى خۆى بە پياوھەكانى داو گوتى: "وختىك ئەمەن لە گەل دىھاتى يە كان قسە دەكەم، هەم مورتان لە پشەت منەو رادەو مەست و چاوتان دەپرنە نوختە يەك، دەستى راستان لەسەر لولەى تەفەنگە كاتان دادەنەن و جوولە لە خۆتان دەپرن.

سواری ئەسپەكان بوون و وەرپ كەوتن. جووتيارەكان لە بن دارتوويەكى قەد ئەستورر كە لك و پۆپى وەك دوو بالى گەورەى لىك كراوھ دەھاتنە بەرچاو، چاوھ پىتى بوون. هەم مويان بە پەلە بوون و هەژانەكى بەرچاويان تىدا بەدى دەكرا.

عەلى سەفابەگ و پياوھەكانى بە لىنگ دان لە نىتو تەپ و تۆز دا گەيشتنە نىتو دى. عەلى سەفابەگ بى ئەوئەى ئەسپەكەى لە غار بجا، هەر كە گەيشتە بن دارەكە خۆى لە ئەسپەكە فرى داو بە دەنگىكى بەرز گوتى:

"سلام عليكم."

جووتيارەكان بە دان بە جەرگى خۆداگرتنەو، لە كاتىك دا هەوليان دەدا هەژانەكەيان ناشكرا نەكەن، بە نەرمى جوابى سلاوھەكەىيان داىەوھ:

"عليكم السلام."

پاشان عەلى سەفابەگيان بانگ كەرد لەسەر نىوتەختىك كە لايەكى بەبزمار لە قەدى دارەتووه ئەستوررەكە قايم كرابوو و دۆشەكۆيكى ئەستوررى لەسەر راخرايوو و لەسەر ويشەوھ بەرپەيەكى توركەمەنىيان راخستبوو، دانىشى.

عەلى سەفابەگ لە كاتىك دا بە دەم ئەوانەوھ كە رىگايان بۆ دەكەردەو پىدەكەنى، چوو لەسەر نىوتەختەكە دانىشت و لاقى هاويشتە سەر لاقى. دوگمەى چاكەتەكەشى كەردەوھ هەتا جووتيارەكان دەسانچە دەسك سەدەفەكەى و فېشەكدانە گولدۆزى كراوھەكەى ببينن.

پاش ئەوئەى لە گەل يەك يەكى حازران چاك و خۆشىي كەرد، بى دەنگ بوو. نۆكەرەكانىشى لە پشەتوھ بەرپىز راوھستابوون، سنگيان رەپىش كەردبوو، زگيان چال كەردبوو، چاويان لە

نوختهیه کهوه بریبوو، دهستی راستیان لهسەر لوللهی تهنهنگهکانیان دانابوو و دهستی چهپیان لهبەر فیشه کدانهکانیان راگردبوو، وهک بهرد جوولتهیان لهبەر خۆیان بریبوو.

عهلی سهفابهگ که سهری داخستبوو، پاش ماوهیهکی دورودریژ که وادیار بوو خهریکی بیر کردنهوهیه، سهری ههلهپری و به چاره ناگرینهکانی تهماشای یهک یهکی جووتیارهکانی کرد. ههموو نهو جووتیارانهی دهیناسین لهوی بوون. سهیغهلی دهستی لهبن ههنگلی نابوون و له ترسان وهک میژۆکه دهلهرز. عهلی سهفابهگ بهدیتنی نهم دیمهه خۆشحال بوو. وهسمانهزله بیخهیاڵ و بی ترس و لهرز راوهستاوو، بهلام له روخساری مندالانهی دا شتیك نهده خویندراپهوه. روخساریک بوو پر له گنج و لۆغی بیتهژمار لهگهله زمونینکی زۆر که خستبوویه سهریهک... بزیه له هیلهکانی روخساریکی وادا که له چرچ و لۆچ دا ون ببوو نهده کرا هیچ شتیك بخوینیهوه... مهلا فههاد کهمیک ملی بهلای راستیهوه نابوو، دهستی لهسەر زگی لهبەر یهک راگردبوون، چاری لهسەر یهک دانابوون و خۆی دابوو دهست لوتف و کهرهمی خواو بیخهیاڵ و نیگهرانی و پشت به خوا بهستوو راوهستاوو.

نه مرۆ سهفچه کههیا حالهتیکی تایبهتی و بهرچاری ههبوو. به شیهیهکی ناناسایی لیباسی لهبەر کردبوو. لهو گهرمایهدا پانتۆلینکی خوری لهپن کردبوو و گۆرهوییه بهنه میرزایییه کهکی دهگهیشته نهژنۆی. دوو قایشه شیشیری پهراویز لسنراوی لهسەر یهک له پشتی بهستبوون، دهمانچه ساچمهزهنه کهکی خستبووه نیتوان نهو دووانه. کراسیتی شینی ناسانیی له کهتانی خهت خهت لهبهردا بوو. کلاویکی لبادی شهپقه داری سپیی لهسەر نابوو. کاکۆلی نیهوهراستی سهری به نهستوری دوو قامک هۆنیهوونهوه، نهم هۆنراوه زیویه له پشت ملی هاتبوووه دهرو دهگهیشته سهری پشتیندی. له پشتهوهی خهلهکه که به لیچ و لیتی داچۆراوهوه دهی بۆلاندو سهرو خواری دهکرد. سیلوترگلینیش لهوی بوو. سیترین سهریوشی خۆی که وهک چۆری شیریی سپی بوو، بهسهر خۆیدا دابوو.

نهوهی عهلی سهفابهگی خستبووه سهرسورمانهوه، نامادهبوونی براو کهس و کاره کهکی سهیران لهو کۆیونهوهیهدا بوو که فکری نالۆز دهکردو دهی ترساند. چونکه دانیشتیوانی کیتوپاره ههم خهلهکیکی نازاو نهترس بوون، و ههم خویندهوارو رووناکبیر. نهوان تا نیستا خۆیان له هیچ مهسهلهیهکی نارهدانی نهدهگهیاوند. ههروا بزانه میوان بوون، نه مرۆ لیته بوون و سهینن دهپیشتن و خۆیان له ههموو مهسهلهکان دورو رادهگرت. نهگهر نهوان خۆیان لهکاروباری وایوی ههلقوتینن، مهسهلهکه شیهیهکی دیکه پهیدا دهکاو عهلی سهفابهگ

له گهڼ هيندي گيروگرفتي سخت بهروروو دهبي. نيستاش وهزعهکه وا نيشان دهدا که نهوانيش
نيازيان هميه له کاروباري وايواي دا بهشدار بن.

ععلي سهفابهگ بهدهم نهو بيدهنگيهوه هرچی زياتر چاري له روخساري ديهاتييهکان
دهکرد، بليسهی رق و قيني سرکيتش تر دهبوو. نهگه جارن بايه ععلي سهفابهگ قيني خوی
دهخواردهوهو به سهری دا زال دهبوو. بهلام نيستا جلوهی رق و قيني خوی بهره للا کردبوو. به
باوهري وی بهتورپهیی قسهکردن زياتر کاری دهکرده سهر جووتيارهکان. به کوخهکيه گهرووی
خوی پاک کردهوه. هممو رهق رامابوون و چاوهرواني بهرنامهی دواي کوخهکيه ععلي
سهفابهگ بوون.

ععلي سهفابهگ دهستی به قسان کرد:

"پاش نهو هممو خهراپهيهی له گهلتان کردم، نهم دهويست پي لهم دئيه بنيمهوه.
دواي نهوهی منتان له چوکورواوا ناوا خسته سهر زارو زمانان نهم دهويست چاو له
چاوی هيچ کاميکتان بکه. بهلام تنيا بو نهوه هاتم ناخر قسهی خوستان پي بليتم.
هاتووم پيتان بليتم و نیدی هوبالي خوستان بهستوی خوستان. نیدی پاشمله مهليين ععلي
سهفابهگ، تايقون بهگ پي نهگوتين و وشياري نهکردينهوه. مامينه، برايانه، هرچهند
بهزمانم دا نايه پيتان بليتم مام و برا، بههرحال... نيوه دهرهقی من زورتان خهراپه
کرد. نهسپيک که سهربهسهر به زيتم کريبوو، نهسپه تاقانهکهم داو زهوييهکم پي
کري. بهلام نيوه به کهللهشقهی مهزراکهمم بو چول ناکهن. بوچی؟ چما له جيتي ديکه
زهوی چنگ ناکهوي؟ نيوه لهبهر کهللهشقهی نهم مهزرا پيسه پر له ميتش و مهگهزه
که وهک گورگی برسي پياوی دهخون، بهجتي ناهيلن. لهدهستی چوکورواوا نهونده
زهويي چول و بهريژهوه هميه دهتواني هزار دتي ليدروست بکهی و ژياني خوتي تيدا
وهري بغي. بهلام نيوه کاری بي قانونيتان کرد، قانونی حکومتهتتان لهژير پي ناو به
زوري زورداری لهسهر زهوييهکانی من مانهوه. پيم بليتم بزائم نهم زهوييهانی منتان
بو چول نهکرد. چما نهو ملکه ني من نيه، چما قهبالهکيم نيه؟"

وهک شيتان چاوی به جووتيارهکان دا گيوا. ديهاتييهکان به حبهساری و بيدهنگي گوييان
بو قسهکانی راگرتبوو، چوکترين جوچوليان لئنهدهبينرا. ععلي سهفا له دلي خوی دا
گوتی: "وهزعهکه ناجوره، شتيک له گوري دا هميه."

سهفچهکاهيا له حالتيک دا دهستی لهبهر پشتيني راکردبوو، گوتی:

"جهنابی عدلی سفا، کورم دئ نی تۆ نیه. پشتاوپشت نهم ملکه هی ئیمه بووه. نهم دئیه نی خۆمانه. نهم خاکه نارانی ئیمهیه. نهم تۆ له کوئی را هاتی؟ کورم، پیش نهوهی ببیه تایفۆن بهگ، نهم تۆ له کوئی بووی؟"

قسهیهکی دیکهشی نه کرد. دهستی له بهر پشتینئ دههیننا، قهلهکهی دووباره به دهسهوه گرت و دهستی کرد به راویچکان.

عدلی سفا بهگ چارهروانی دژکردهوهیهکی وا نه بوو. قسهکانی سهفچهکاهیا رق وقین و لهگهله رق وقینهکهی ترسی نهویان چند قات زیاد کرد. نه راندی و گوتی:

"باسی منت کرد... چما نه من نه بووم نه سپیکم دا به یۆبازنۆغلی که شهجهره نامهی سه دو په نجا سالی هه بوو، و نهم زهوی یانه م لئ کپی؟ نه گهر نهم زهوی یانه ههقی من نین، ملکی من نین، نهی بۆچی نیوهی خه لکی دئ ئیره یان چۆل کردو رویشتن. یۆبازنۆغلی بۆ رویشتن؟"

سهفچهکاهیا که پیاسه ی ده کرد، له جیتی خۆی راههستا. پشته چه ماوه که ی راست کردهوه و تاویک قیت راههستا و به هاوار کردهوه گوتی:

"نهوانه ی رویشتن ناکهس به چه بوون. شیر ی پاکیان نه خواردبوو. له ترسان رویشتن. به لام یۆبازنۆغلی بۆیه رویشتن که به فیتی تۆ نهوهنده یان لئ دا گه یشته شه رایه مه رگی. نهو شیعیه کی غه ریب و بی کهس بوو. نه ی توانی خۆ را بگری، هه لات و رویشتن."

عدلی سفا نه راندی:

"نهم تۆ هه له مه یه و هه ر خه ریکی فیل و ته له که به، له زهوی یه کانی من دا کیتلگه ساز بکه، داری زه ی تون بنیژه تا دوا یه به ره که ی بخۆی."

سهفچهکاهیا له حالیک دا لئوه نه ستوره کانی ده له رزین و زاری که فی کردبوو، و وه ک لۆکی گهرم دا هاتوو که فی ده پڕژاند، گوتی:

"دیاره هه لئایه م."

پیاسه ی ده کرد، سه ردا و پئدای ده کردو له بهر خۆیه وه ده ی گوت: "با وه سه مانه زله و سه یفه لی مل در یژو مه لافه رهاد چاره هه و هری گرن. کامیان ده توانن وه ک من شیرانه له پیش عدلی سفا بهگ راهه ستن و قسه بکه ن. ده بلین بزائم ده توانن زار هه لپچرن؟ وه للا نه من لاقم له سه ر لئوی قه بری یه... به ده به خت و چاره ره شی ده که م، بی مال و حالی ده که م. ناماده به کورم جهنابی عدلی سفا، تایفۆن به گی قاره مان، دیفاع له خۆت بکه."

"هم داری زهیتوون ده نیژم، هم چنار. پرته قالی پر ناوو گیتلاسی سوور ده نیژم. ناده میزاد ده نیژم و نینسان ده دروومه!"

عەلی سەفابەگ وەك میشتیک له خۆی دەرکا، دەستی راوه‌شاندو گوتی:
"هەرچی پیت خۆشە بنیژەو بچینەو بدروو، ئەمن کارم پیتی نیە. ئەمن تەنیا لەبەر خاتری نینسانەتی هاتمە نیژە. هاتم ناگادارتان بکەم. خەرمانە کانتان سووتاندم، قسەم نەکرد. داخوا لە دنیای نینسانەتی و موسولمانەتی دا خەرمان سووتانندن دروستە! نەسپە کانتان دزیم، هەموو شوێی بی‌نیویژێر ماله‌کەتان وەبەر تەفەنگان دام. داخوا هەمووی ئەم کارانە بە پیتی قانونە کانی دەولەتی کۆماری تورکیە دروستن. داخوا قانونی نینسانەتی و نینسانەتی ئەمەیی بە دروست دەزانن؟ ئەمن دەنگم نەکردو ددانم بە جەرگی خۆم دا گرت. هەمووی ئەمانەم تەحەممول کردو هەموویانم بی‌وەلام هێشتەنەو. نیوێش گوتتان فلانە کەس دەترسێ. گوتم لە نینسانەتی دەرئەچم. گوتم قەیدی نیە لە نیو دۆستان دا دل‌نیشانیش روو دەدا. بەلام نیوێه حالی نەبوون. بە هیچ جۆر تێ نەگەیشتن. بە کەللە شەقی یاخی بوون، درێژەتان بە یاخی بوون دژی دەولەت و میلەت دا. یاخی بوونی نیوێه راست وەك یاخی بوونی شیخ سەعید بوو. بەلام ئەمن ئەم هێشت حکومەت پێ بزانی. نەگەر مەسەلە کەم بەو جۆرە کە هەبوو، بە حکومەت گرتبا، نیستا هەمووتان ملتان بە پەتی سێدارەدا کرابوو و لاقتان رادەژان..."

نەمجار عەلی سەفابەگ دوو قامکی وەك (۸) سەرەوژێر راگرتن و بە بزواندنی قامکەکان شکلی جووتە لاقتیکی نیشان دا کە بە قەنارەو رادەژان.

"بەلێ جەنابان، کەمیک هۆشتان بیتهو بەر خۆتان، جەنابان!"
دەنگی لە هەموو کەلێن و قوژینیک دەگەرپاوە هەتا زۆر دوور دەبیسترا. گەرما گالەیی دەکرد. هەرچەند سێبەری توو هەورە فینک بوو، بەو حالەش عەلی سەفابەگ شەلالی نارەق بوو و نارەق بە بن هەنگلی‌داو بەرزگی دا هاتبوو دەر.
"پاشان نیوێه جەنابان..."

تاوتیک راوستا بزانی قسەکانی چەندیان کار لێ دەکاو دوایە لەسەری رویشت:
"نیوێه جەنابان نیوێه دەزانن دوایە چیتان کرد؟"
دیسان بی‌دەنگ بوو، رەگی ملی بەقەد کلکە تەشیبەک نەستووور ببوون. چاوە داقلی‌شاوە کانی لە چاوی یەک یەکی جووتیارە کانهو بەرپی:

"نیوه، نیوه، نیوه، نیوه هممووتان خهیانهتتان کرد. پیاوهکانی منتان کوشت. به...لی پیاوهکانی منتان کوشت. جهنابان همموو خهلیکی چوکووراوا دهزانن که نادهم و زهینهل نیوه کوشتووتانن. پاریزگار له ئهدهنهو حکوممت له نهنکه ره عارف صائم بهگ له بن دهستی خۆمان ناگیان لهو کهتنه ی نیوه ههیه. بهلی دۆست و برامان عارف صائم بهگیش ناگاداره لهو بارهیهوه زۆریش توورهیه. چما نادهم و زهینهل چییان له نیوه کردبوو که نهو بهستهمزمانهتتان کوشت؟ زهینهل ناومالی خۆتان بوو. به تاییهتی که پینج مندالیشی ههتیو بوون. جهنابان، جهنابان، لهو کهتنهتان خۆش نايم. نایهلم خۆنی پیاوهکانم به فیرۆ بچی. نهگه له ممهمله کهتهدا حق و حقوق و قانونیک هه بئ، خۆنیان ون نایب."

پاشان له نهکار دهپهري، وهك شیتان به توندی دهستی راوهشانندن و لاقی به عمرزی دا دان: "ون نایب، ون نایب! ههتا روحم له بهردایه نایهلم خۆنیان ون بئ. نیوه دلتان بهو کهسه قایمه که له پشتتان راوهستاوه. ههركهستان به پشتهوه بئ، گرنگ نیه. خوی گهوره پشت و پهنا ی منه."

پاشان ناوړی دایهوه دوا ی خۆی و پیاوهکانی که له پشتیهوه قیت راوهستاوون به جووتیارهکان نیشان داو بهدهنگیتکی نهسپایی که به حال دهیسترا، گوتی: "دیاره نهمانهش هه ن." و دوایه چاوکی لی داگرتن:

"متمان به کس مهکن. به پشتیوانیی کهس زولم و ناههقی مهکن."

دهنگی بهره بهره نارامتر و نهرم تر دهبوو. پاشان به راویژیککی نارام، وشک، دلتیاو لی پراوانه گوتی:

"هیچ دهسهلاتیک ناتوانی له دهستی عهدالته رزگارتان بکا. نیستا گهیشتینه نهسلی مه بهست. ده رۆژتان مۆلته دهدهمی. له ماوهی نهو ده رۆژهدا ده بی دئی که چۆل کهن و برۆن. نهگه دئی که چۆل نهکن بریارم داوه تا دوا ههناسه شهپتان لهگه بکهم. دئی هی خۆمهو زهویییهکانی دئی ملک خۆمن. نایهلم کهس ههقم بخوا. نهگه ههتا ده رۆژی دیکه دئی که بهجی نههیلن و نهروژن، به همموو توانامهوه لهگهلتان ده کهم و به زۆر له زهویییهکانی خۆم وهدهرتان ده نییم. نهگه پیتان وایه ده توانن بم کوژن، بسم الله فرموون، نهگه بهو کاره خۆین ده رۆژین و مال کاول ده بن، با بین. نهگه مالهکان ناوړ ده دیرین و پیتش نویتو مه لاکان به ریشی خۆیان هه لده واسرین ههتا گیانیان ده ردهچی، با ده ریچی. نهگه شهوانه هیرش ده کهنه سهر دئیان و ژنان و کچان هه لده گرن و دهیان به نه کتو و بهندهنان، با بیان بهن. نهگه دیتات

ناگر ددهن، با بدن. نه من بهش به حالی خۆم باکم نیه. نه گهر ئاورم بۆ بێ، ئاوم بۆ بێ، نه جهم بۆ بێ، ههژدیهام بۆ بێ، حکوومه تیشم بۆ بێ، دیسان باکم نیه."

پاشان ئاوری دایهوه، دهستی بۆ لای پیاوه کانی که به له خۆبایی بوونهوه وهك بت قیت له جیتی خۆیان چه قیبوون، راداشت و گوتی:

"نه مانهش ته نانهت نه گهر ره شه تاعوونیشیان بۆ بێ، باکیان نیه."

دورسوون دورمووش هاواری کرد:

"نهرئ وه لالا."

"به لئ جهنابان! نه گهر لهم ده رۆژه دا زهوی به کام به جی نه هیلن و نهرۆن به لایه کتان به سهر دئ کهس به فکری شه دا نه هاتبێ. نه دئ به ده بیته مهیدانی که ره لا. باشتان گوی له قسه کام بێ، چاو گوی تان باش بکه نهوه. نه گهر نهرۆن نه دئ به ده بیته مهیدانی که ره لا. مهیدانی که ره لا ده زانن چیه؟ ده زانن یانی چی؟ به لئ ئیره راست ده بیته که ره لا، که ره لا..."

دیهایه که کان بێ دهنگ ببوون و له چاره کانیان دا نه ده کرا فکریان بچوئیه وه. دیار بوو پیاوانه بریاری خۆیان داوه. سه فچه کاهیا قه لنه به تاله که ی به زاره بێ ددانه که ی گرتبوو و له پهستا ده چوه سه رێ و ده هاته خوارێ. به دیتنی نه دیمه نه عه لی سه فابه گ پیکه نین گرتی: "نه پیاوه چ شتیک قورمیشی کرده، بهو مله باریکه ره قه له یه وه ههروه ک مندالیکه ده ساله ی نه خۆشی نه دی بدی ده چی. پینم وایه سه د سال زیاتر ده بێ."

"ئیتستا جهنابان نه مری هاتم نه م قسانه تان پێ بلیم، پیتان بلیم نه گهر دئ به که چۆل نه کهن له وانیه چ تۆفانیک ههستی، چ بوومه له رزه یه ک بێ و چ به لایه کتان به سهر بێ. یان ههتا ده رۆژی دیکه دئ به کهم بۆ چۆل ده کهن، یان به پشتیوانی نهو که سه ی ده ستان له پشتی ده دا، ناماده ی به ره به ره کانی ده بێ. نه م جار به ره به ره کانی به که بێ به زه یی یانه ده بێ... تا..."

پاشان چاوی له سه فچه کاهیا که ههروا ده هات و ده چوو، کردو چاره روانی وه لاهیک له وه وه بوو. به لام سه فچه کاهیا ته نانهت سه ریشی هه لانه بری. عه لی سه فا له سه ر نیوته خته که دانیشه وه. گرتی کراوته سووره بریقه داره که ی که ده رزی به کی زیری مرواری نیشانی لی درابوو، شل کرده وه، به ده سه رۆکه یه کی سپی ناره قی سه روچاوو ملی سپی. ده سه رۆکه که وا له ناره ق دا خووسا، ده ت گوت له ئاری رۆ کراوه.

سه فچه کاهیا له بنه وه ته ماشای ده کردو له دلێ خۆی دا ده ی گوت:

"وہک سەگ دەترسێ، ترسی رێ نیشتووە. چاوی ترساو، چاوترسێن بوو و خەریکە دەپارێتتەو، نەمەش خۆی جۆرە پارانەوہیەکە. بەتایبەتی نەگەر دەیزانی "ئەو" لە دینی ئێمەییە پانتۆلەکەیی پێس دەکرد، خۆی پێس دەکرد پێس!..." راوہستاو بە شێوہیەکی بەرچاوی ماوہیەکی درێژ لە عەلی سەفابەگی روانی. بیری کردەوہ: "نەگەر ئیستا بچمە پێش و بەو سەگە، بە عەلی سەفا بلییم کورە گەوجە عەلی! حەمەدۆک لە چوکورواویە، بۆخۆشی ئیستا لەم دێیەییو ہەر ئیستاش لە مالتێ منہ... باش باش پانتۆلەکەیی پێس دەکا."

دیسان دەستی بە راویچکە کردەوہ. لەبەر خۆیەوہ دەیبۆلاند:

"پێی دەلێم، بە عەلی سەفا دەلێم کە ئەو وەک شەھیتێکی رەنگ خاکی ھاتوہ لە چوکورواوی نیشتوہ، با ئەو بێنامووسە لە ترسان سەکەت بێ. ئەم چاکەیی لەگەڵ دەکەم. ئەو دەبینی کە چۆن چوکورواوی لێ دەبیتتە بەندیخانە. ئەو دەم دەزاتم داخوا لەم چوکورواوی ھەزار بە ھەزارە کونیک دەبیتتەوہ خۆی تێدا حەشار بدا؟"

سەفجەکاھیا جار بە جار رادەوہستا. بە چاوە زیت و وردو پڕ پیکەنێنەکانی دەپرانیە عەلی سەفا کە ھیتشتا ھەر خەریک بوو نارەقی دەم و چاوی دەسپریوہ. ماوہیەک تەماشای دەکردو دووبارە وەرپێ دەکووتەوہ. لەبەر خۆیەوہ دەیگوت: "نیوہشەوتیک دەچمە مالتەکەیی، پێی دەلێم عەلی ئاغا! بابت لەگەڵ من دۆست بوو، ئەمن دۆستی تۆم، حەمەدۆک لێرەییە. لە چوکورواوی خۆی حەشار داوہ. حەمەدۆک بەنیازە تۆ بکوژێ. بەلام جارێ لێکی دەداتەوہ کە گوللە بە کوئی لەشتەوہ بنێ تا زیاتر نازار بچێژی. ئیستا لەو مەسەلەیی ورد دەبیتتەوہ. عەلی سەفابەگیش وەرردەسوڕێ و دەلێ لە کوئی، لە کوئی، حەمەدۆک لە کوئی، لە کوئی خۆی شاردوہتەوہ؟"

سەفجەکاھیا ناویری داہوہ تەماشای عەلی سەفای کردو پێکەنی. قاقا پێکەنی. عەلی سەفا ناویری داہوہ سەری و تەماشای کرد: "ئەم پیرەپیاوہ چیی بوو؟ مێشکی تێک چووہ؟" دێھاتییەکانیش تەماشای سەفجەکاھیایان دەکرد.

سەفجەکاھیا دووبارە پێکەنی: "ئەمن پێی دەلێم ئەو بەشەیی ئیدی نازام، نازام لە کوئی خۆی شاردوہتەوہ." پاشان دووبارە وەرپێ کووتەوہ: "نابێ پێی بلییم، نابێ بە عەلی سەفا بلییم "ئەو" لێرەییە تەنانت وەسمانەزلەو مەلاو سەیرانیش، ھەر ھیچ بنیادەمیتک نابێ بزانی "ئەو" لێرەییە. عەلی سەفا دەلێ لە کوئی خۆی حەشار داوہ. ئەمنیش دەلێم عەلی سەفا ئەمەیان ئیدی نازام، بە جینگاکەیی نازام. نەگەر بیزاتم گوئی ئەو کورە چەتەیی دەگرم و دەیدەمە دەستت.

ئەو دەتتى چۇن دەكرى لەو دەشتە كاكى بە كاكىيەى چوكورواادا بىدۆزىنەوہ. پىاوى ون بوو خۆ وەك گای ون بوو نىہ... لەكوئى و چۇن دەكرى بىبىنىنەوہ؟ ئەمنىش دەتتىم ئەمەيان ئىدى نازامم عەلى سەفابەگ.

سەيفەلى دەست لەسەر سىنگ لە كاتتىك دا مىلى بەلاوہ نابوو، لە عەلى سەفا نىزىك بووہوہو گوتى:

"بەگ، ئەمە نىوہرۆيە. چونكە دەم زانى جەنابتان دىن، مەرم بۆ سەر بىرون. نىورۆزى لە لای ئىمە بچۇن و بىرون."

عەلى سەفا لەبەرچاوى حەبەساوى جووتيارەكان ھەستار چوو بۆ لای ئەسپەكەى. لاوتىك لەغاوى ئەسپەكەى بۆ گرت و ركىفى بۆ داگرت. عەلى سەفا پاش ئەوہى خۆى ھاويشتە سەر ئەسپەكەى نەپاندى:

"ئەمە نانى ئىوہ ناخۆم."

پىاوہكانىشى سوارى ئەسپەكانيان بوون و لە حالتىك دا ھەورىكى تۆزوخۆل لە عەرزى ھەستابوو، بە پىرتاو دىيان بەجى ھىشت.

وہ سەمانەزلە لە دواوہ تەماشاشى كردن و گوتى:

"ئاسەوارى ئىنسانەتى لە قالبى ئەو بنىادەمەدا نىہ. بنىادەم نانى كافىرش رەت ناكاتەوہ... تەنانت نانى دوژمنى ھەزار سالىشى رەت ناكاتەوہ."

جووتيارەكان تەماشايان كردو گوتيان:

"ئىنسانەتى تىدا نەماوہ."

سەيران وەك شەنبايەكى جوانى و بەختەوہرى بە پىش ناپۆرايەكەدا تىپەرى و بە پەلە دىتى بەجى ھىشت و رىگای بىستانى گرتەپىش.

(۴۵)

له خوارهوه لهسەر نهو جادهیه که بهبەر قهلائی ناناوارزادا ده‌پښت کۆچ و کۆچبارتیک له ریزیکی دووردریژدا به‌نیو تپ و تۆزدا ده‌هاته پیتش. ده‌سبه‌جی له دلی جووتیاره‌کان، وه‌سمانه‌زلهو مه‌لافه‌رهاد دا نهو هیوایه وه‌خه‌بەر هات که ره‌نگه کۆچ و کۆچباری نهو جووتیارانه بی که دئی‌یان به‌جی هیشتبوو و نیستا ده‌یانه‌وی بگه‌رینه‌وه. هه‌تا خۆره‌تاو به‌رز بوو به‌ تامه‌زرۆیی‌یه‌وه چاره‌پری مان. ده‌وربه‌ری سه‌عاتی ده، سواریک به‌ پرتاو هاته نیو ناوایی. نه‌م سواره لاوتیک بوو به‌ناوی "چه‌گیرکه سوللوی". نه‌سپیک که سواری بیوو نه‌ زینی پتوه بوو و نه‌ هه‌وسار. میوانی تازه‌هاتوو به‌ ده‌نگیکی به‌رز ده‌ستی به‌ قسه‌ کرد:

"له غه‌ریبایه‌تی دا گیامان گه‌یشته سهر لیو. وه‌ختیک بیستمان نهو هاتوه‌ته‌وه، خانوه‌کاغان رووخاندن و باروبنه‌مان تیک ناو وه‌پری که‌وتین. گوتمان شین له‌گه‌ل ناوالان جیژنه‌په‌رۆزه‌یه. نه‌گه‌ر قه‌رار بی ناوماله‌کاغان بکوژرتن، پیکه‌وه ده‌مرین. نه‌گه‌ر برسی بین پیکه‌وه برسی ده‌بین. نه‌گه‌ر مال و خه‌رمانیان سووتان با هی تیمه‌ش بسووتین."

لای نیوه‌پۆیه پیتی کۆچ و کۆچباره‌که گه‌یشته نیو دئی. هه‌رچه‌ند جووتیاره‌کان پیتشوازی‌یه‌کی گه‌رمیان له‌و ناوماله تازه‌هاتوانه‌یان کرد، به‌لام نه‌وان شه‌رمیان ده‌کردو له‌ خه‌جاله‌تییان نه‌ چاویان له‌ چاوی که‌س ده‌کردو نه‌ قسه‌یه‌کیان به‌ زمان دا ده‌هات.

هه‌رکه‌س بارگه‌و بنه‌ی خۆی هه‌ل‌گرت و له‌بهر ده‌رکی خانوه‌که‌ی داینا. به‌ هاوکاریی خانه‌خوئی‌یه‌کان هه‌رکه‌سه له‌ خانووی خۆی دا جینگیر بوو. له‌ ژیر تووه‌ گه‌وره‌دا رایه‌خیان راخست و پیکه‌وه شتیویان کرد. هه‌رکه‌س له‌ مالتی خۆی شیوی ساز کردبوو و هیتنا‌بوویه بن داری و پاش نان خواردن ده‌ردی دل و سکالا ده‌ست پی کرا:

"زۆرمان بەلا بەسەر هات."

"ياخوا كەس تووشى غەربايەتى نەبى."

"غەربىيى لە مردن ناخۇشترە."

"لە دەستى غەربايەتى پەنا دەبەينە بەر خوا."

"ئەگەر بەھەشتىش بىخ ديسان بەكەلك نايە."

"نىشتمانى باب و باپىرمان بە بەھەشت نادەين."

"ئەوئەندە بەلامان بەسەر هاتوۋە ھەر باسى مەكەو مەپرسە."

"نە دۆستىك نە كەس و كارىك."

"بىخ كەس بىخ كەس بووين."

"زۆر پىشتەر دەمانەويست بىينەرە. دەزانن بۆ نەھاتىنەرە؟ نەمان دەتوانى لە شەرمان چاۋ لە چاۋتان بىكەين!"

"دەتیمان ئىدى چارەمان نىە، تا ئىترەمان هاتبوو. ئاخىرەكەى وەرپى كەوتىن."

"براينە ئىتوۋە لىمان بىوورن."

"ئىتمەتان زۆر باش و بە مېھەرەبانى وەرگرت."

"وەك دۆستىك..."

"خوا غەربايەتى بېرى."

"غەربايەتى يانى بەدبەختى و چارەپەشى."

"لە غەرزى گەرم بىرى، غەربايەتى."

"ون بىخ و بچىتە بنى جەھەننەم."

"بچىتە جەھەننەم."

"چاۋى ئىتمەيان ترساند."

"فرىويان داين."

"لە حكومەت ترساين."

"حكومەت بۆ لىترسان دەبى."

"گوتقان ھەستىن بېرىن."

"گوتقان ھەستىن بچىنەرە دەئى خۆمان. ئەگەر قەرار بىخ بىرىن، با لەگەل خىزم و كەسى خۆمان بىرىن."

"بو ریگا پر تپ و تۆزانه دا وهری کەوتین و هاتینهوه."

"روومان نیه چار له چاوتان بکهین."

"حکومەت دەسلاتی ههیهو سامی ههیه."

"پیاو به حکومەت ناوێری."

"حکومەت له ههمووان خهراپتره."

"حکومەت پشتیوانی لهو دهکا. چەتەکان لەگەڵی هاو دەستن. ناغاو خانەکانی لە پشتن.

شارۆچکە لەگەڵ ئەوه... خاوهن پارهکان پارێزگاریی لێ دەکەن، فەقیرو ههزار..."

"بێچاره بووین."

"بێچاره بووین و مال و گۆزه راغمان به جی هیشت و رویشتین. دیاره کاریکی باشمان نه کرد."

خزم و خوێشهکان له دیتنهوهی کەس و کارو دۆستانی کۆچ کردوی خۆیان لەزەتیان

وهرده گرت. بۆیه ههتا نیهوشهوی له بن داره توه که دانیشتن و قسهیان کرد.

وه سهانه زلهو مهلا فههاد له گهرا نهوهی جووتیاره کان سهریان سوڕ ما بوو. چونکه نهو جارهی

چو بوون هه رچه ندی له بهریان پارانهوه کەس حازر نه بوو بێتهوه. وه سهانه زله دهی گوت:

"نەم، نەم شههینه، نەم بالنده رهنگ خاکییه، ته نانهت ناوه کەشی خاوهن کەشف و

کهرامهته، نهویش چ جوړه کهرامه تیک!"

مهلا فههاد له بنهوه زهردهی دههاتی و بێ نهوهی قسهیهک له گەڵ وه سهانه زلهو نهوانی دیکه بکا، به

نیشانهی سهلماندنی قسهکانی، سهری لهقاند. نهوانی گهرا بو نهوه نهمسپیشیان هه بوون.

نهو شهوه تازه هاتوه کان تا بهیانی نهخهوتن و ژمارهیهک له خهڵکی گوندیشیان له گەڵ

خۆیان به بیداری هیشتهوه. به تامة زۆری له باری همه دهۆکهوه پرسیا ریان ده کردو بێ نهوهی

ههست به ماندوویی بکهن و به سهبرو سیکه دانهوه گوئیان بۆ نهو شتانه راده گرت که له باری

وی دا ده گوتران. وه ختیکیک پینج شهس که سیش تاقه یهک داستانیان له باری همه دهۆکهوه

ده گێرایهوه، دیسان زۆر به ههوسه لهوه گوئیان بۆ راده گرتن:

"چۆن پیاویکه، شیوهی چۆنه؟"

"چاوهکانی چۆن، دهست و لاتی چ شکلیکن؟"

"مووی سهری، برۆکانی و برۆانگهکانی چۆن؟"

"دهنگی چۆنه، چۆن قسان دهکا؟"

"بهژن و بالاو قهلافهتی چۆنه؟"

جووتياره كانيش نه له باره‌ی به‌ژن و بالايموه قسه يه‌كيان ده‌كردو نه له باره‌ی شپوه‌ی قسه‌كردن و تايبه‌تمه‌ندی يه‌كاني ديكه‌ی له‌شي. تهنيا به‌گوټنی نه‌وه كه: "نازايه، وه‌ك شه‌هينه، وه‌ك ته‌يري راوكه‌وه، گولله‌كاري لئ‌ناكا، بريسكه‌ی له‌نيټو نوشته‌ی چاوه‌زاره‌كه‌ی دايه" خزيان له‌باسی شكل و قه‌لافه‌تی هم‌مد لاده‌دا.

پيش هم‌موان ژنان و به‌تاييه‌تی كچانی جحيټ له‌باره‌ی به‌ژن و بالاو چاوو برؤيه‌وه پرسياريان ده‌كرد. به‌لام له‌و كه‌سانه‌ی نه‌ويان ديتبوو، وه‌لاميتكي راست و دروستيان وه‌رنه‌ده‌گرت. چونكه به‌زمانی كه‌س دا نه‌ده‌هات كه‌ بلټي: "نه‌گه‌ر چاوت پيټي بكه‌وي، يه‌كي ريوه‌له‌ی به‌قه‌د مندالټيكه، مه‌لټي دم و چاو، بلټي جووتيك چاوي گه‌وره." نه‌يان ده‌تواني بلټين: "ده‌سته‌كانيشی چووكه‌لن." له‌كاتيك دا ده‌ستی هم‌مد چووكه‌له‌ نه‌بوون. چوارشانه بوو. به‌لام له‌پيش چاوي وان هم‌موو نه‌ندامه‌كاني له‌شي هم‌مد چووكه‌له‌ بوون. له‌باره‌ی ده‌نگ و شپوه‌ی قسه‌كردن يه‌وه شتي‌كيان نه‌بوو بيلټين. چونكه نه‌ده‌نگي‌يان گوي لئ‌ببوو، نه‌ شپوه‌ی قسه‌كردنی... تهنيا دايه‌قه‌مه‌ر نه‌بيټ كه‌ به‌خوشحالي يه‌وه پي‌ده‌كنی و به‌خوټانانه‌وه ده‌ي‌گوت: "نه‌و پياويكي به‌راستي يه." پي‌ده‌كنی و له‌بنه‌وه ته‌ماشای سه‌يرانيټي ده‌كرد كه‌ له‌ په‌ناي راوه‌ستابوو و سه‌رتاپاي گيانی پر له‌نه‌وين بوو.

له‌ماوه‌ی چند رؤژدا دئ چووه‌وه سه‌ر دؤخی جازان. هه‌روا بزانه‌ قه‌ت نيوه‌ی حه‌شيمه‌تی دئ باريان نه‌كردوه‌و چه‌ندين سال له‌ شوټه‌كاتی ساری‌چام نه‌ژيان. نه‌وانه‌ی گه‌رابوونه‌وه، كه‌ميك ناهوميټد ديار بوون. نه‌وان له‌پيش دا پي‌يان وابوو هه‌ر كه‌ گه‌يشته‌نوه ناوه‌دانی له‌گه‌ل هم‌مد دؤك به‌ره‌ووو ده‌بن. له‌گه‌ل پياويكي به‌خوټه‌ی سه‌رتاپا چه‌كداری سمټل بابر. به‌لام وا ده‌هاته به‌رچاو كه‌ نه‌ كه‌س ديويه‌تی و نه‌ كه‌س ده‌زانی له‌كوي يه."

چند رؤژ دواتر يويازنؤغليش به‌ژن و منداله‌وه هاته‌وه. له‌به‌ر نه‌وه‌ی خانوه‌كه‌ی سووتابوو، سړو سپاله‌كه‌ی له‌بن تووه گه‌وره دانا. جووتياره‌كان ده‌سه‌بجټي كؤنه كاديټني‌كيان خاويټن كرده‌وه‌و ماله‌كه‌ی يويازنؤغلي‌يان تي‌نا. يويازنؤغلي و ژن و منداله‌كه‌ی زؤر په‌ريشان بوون. ده‌سه‌بجټي جووتياره‌كان ياريده‌يان داو هه‌رچي يه‌كي كه‌م و كه‌سري هه‌بوو، به‌پيټي توانا بوټيان دابين كرد.

"حكومده‌ت هيچ، جه‌ندرمه‌ هيچ، ناغا هيچ، نه‌گه‌ر نيزپرائيلش بن، جاريكي ديكه‌ ليټه‌را ناچمه‌ جي يه‌كي دي. با بم كوژن، ملم له‌به‌ر تيغ راده‌گرم و ده‌لټيم ليټي دهن، ملم له‌موو باريكته‌ه. نه‌گه‌ر له‌ملم ده‌ده‌ن، ليټي دهن با خوټنه‌كه‌م برؤټته سه‌ر خاكي باب و باپيرانم."

هه‌میشه ناخ و ئۆفی هه‌ل‌ده‌کێشاو داوای لێ‌بووردنی له‌ وه‌سه‌نه‌زه‌له‌وه‌ مه‌لا فه‌ره‌اد ده‌کرد. عدلی سه‌فابه‌گ له‌ مه‌سه‌له‌که‌ ناگادار بوو. له‌ پێش دا باوه‌ری نه‌کردو شته‌که‌ی به‌ پینکه‌نین و گالته‌ گوزه‌راند. پاشان دوو که‌س له‌ باوه‌رپێ‌کراوترین پیاوه‌کانی، واته‌ زه‌که‌ریار دورسوون دورمووشی نارده‌ وایوی، که‌ نه‌وانیش گوتیان شته‌که‌ راسته‌. عدلی سه‌فا به‌ راده‌ی شیت بوون تووره‌ بوو و که‌فی پڕژاندو رۆژیک له‌ به‌ره‌به‌ری به‌یانی‌یه‌وه‌ هه‌تا بانگی نیوه‌پۆیه‌ له‌ دا‌لانی با‌له‌خانه‌که‌ی دا هات و چوو و دوویاتی کرده‌وه‌: "ئه‌من، ئه‌من، من، من، من، من من... هه‌رچیم پێ‌ خۆش بێ‌ ده‌توانم له‌ گه‌لیان بکه‌م! گۆرانیم بۆ ده‌لێن... گۆرانی... من من... من من، من من. به‌و تووتکه‌ سه‌گانه‌ نیشان ده‌ده‌م... تووتکه‌ سه‌گانه‌... تووتکه‌ سه‌گانه‌... من من..."

سه‌ره‌نجام به‌ له‌شیکێ گفت و داماو و به‌ چاریکی که‌م سو‌ماوه‌ ده‌ستی کرد به‌ ورته‌ورت: "خوایه‌ گیان، گوناھی من چیه‌؟ له‌ رینگای هه‌ل‌اله‌وه‌ به‌ دلپاکی لعم مه‌مله‌که‌ته‌دا بوومه‌ خاوه‌نی کێلگه‌یه‌ک. له‌ کاتیک دا هه‌یج کام له‌وانه‌ پتویستی‌یان به‌و زه‌وی‌یانه‌ نیه‌. که‌له‌شه‌قی ده‌که‌ن. له‌ کاتیک دا ئه‌من زه‌ویی هه‌زار جار باشت‌ له‌و زه‌ویی‌یه‌م بۆ په‌یدا ده‌کردن. ناخ‌ ئه‌من چیم لێ‌کردوون که‌ چهند سا‌له‌ ئه‌و به‌لایانه‌م به‌سه‌ر دێتن. مافیان پێشیل کردم. خه‌تای وانه‌ که‌ چهندین سا‌له‌ کێلگه‌که‌م به‌ نیوه‌چلی ماوه‌ته‌وه‌. کلکی که‌ری‌یه‌، نه‌ درێژ ده‌بێ، نه‌ کورت ده‌بێ. له‌جیاتی ئه‌وه‌ی بچمه‌ ئه‌سته‌مبول یان ئه‌نکه‌ره‌ کاریک په‌یدا بکه‌م و به‌ خه‌یالی ناسووده‌وه‌ بخۆم و بنووم و که‌یفی بکه‌م، له‌به‌ر خاتری مه‌مله‌که‌ته‌که‌م، له‌به‌ر خاتری نیشتمانه‌که‌م له‌ گیانی خۆم بووردم... چما کێ هه‌یه‌ تێ‌ بگا... ئه‌م دێهاتی‌یانه‌ نافامن، نینسانه‌تی نازانن. حالی نین. ناتوانم حالی‌یان بکه‌م. به‌ به‌دبه‌ختی و چاره‌په‌شی ده‌ژیم. ئه‌من و مه‌لیحه‌ به‌ چاره‌په‌شی ده‌ژیه‌ین. ئه‌و ژنه‌ به‌سته‌زمانه‌شم هه‌تا له‌م جه‌هه‌نمه‌دا سه‌رگه‌ردام کرد. هه‌موو له‌شی بووه‌ته‌ زیبکه‌.

له‌شی قه‌له‌وی پڕ برین و زیبکه‌ی خه‌یزانی هاته‌ به‌رچاو. به‌ ده‌م نا‌لینه‌وه‌ گوتی: "به‌ خوا زۆله‌. دێهاتی‌یه‌کان به‌م کارانه‌ ئه‌من نازارو نه‌شکه‌نجه‌ ده‌ده‌ن. زۆله‌... ئه‌م کارانه‌ شیاری مرو‌قاییه‌تی نین. ئه‌ی خه‌لکینه‌ ئه‌م باره‌م چی دیکه‌ پێ‌ هه‌ل‌ناگیرێ. ئه‌ی هاو‌رپێ‌یان، ئه‌ی هاو‌رپێ‌ دلسۆزه‌کان، ئه‌ی دۆستانی زه‌مانی شه‌ر، ئه‌ی دۆستان، خه‌ریکم له‌بن باری قورسی ئه‌م زۆله‌دا ده‌نا‌لینم! چی‌دی ئه‌م باره‌ قورسه‌ ناتوانم هه‌ل‌گرم. ناتوانم له‌بن ئه‌م باره‌ قورسه‌دا راست بیه‌مه‌وه‌. ئه‌وه‌تا دنیا دنیایه‌ ئه‌و به‌لایانه‌ی به‌سه‌ر من هاتوون، ئه‌و نا‌پیاوی‌یانه‌ی له‌گه‌ل من کراون، له‌گه‌ل هه‌یج که‌س نه‌کراون."

"ئەو بەلایانەى بەسەرت ھاتوون لەبەر ئینسانەتەى و دلنەرمیەى خۆتەن، لەبەر ئەو دۆلە مێھەرەبانەن کە لە سینگت دا یە..."

عەلى سەفا سەرى ھەلپەرى چاوى بە ژنەكەى كەوت كە بە چاوى پەر فرمیسكەوہ لەسەر قەنەفەيەك دانیشتوہ. دلۆپە فرمیسك بە برژانگىەوہ گىرسابوونەوہو روومەتەى بە فرمیسكان تەر بېوون. ديسان داوینەكەى ھەتا سەر نیتوكى ھەل دا یەوہ:

"ھەر بۆ ئەوہ باجمن منى ناردە ولاتانى گرنكى دنيا، بۆ خۆتەندن ناردمىە ئەستەمبوول؟ بۆ ئەوہى بکەومە ئەم رۆژو رۆژگارەوہ عەلى سەفا؟ بەلەن؟ ھەر بيينا دیت ئەم رۆژانە گۆشتى لەشم پزى و پارچە پارچە ھەلۆەرى!"

لاقى سەرانسەر لە جۆ دەمى تەپۆو ميشوولەدا رەش و شين ھەلگەرابوون و لە كاتيك دا جۆ پیتوہدانەكەى نيشانى عەلى سەفا دەدا گوتى:

"ناكا لەبەر ئەمانە بێن كە ئەم جووتيارە زۆردارانەى وايواى زولمان لى دەكەن، نازارمان دەدەن، چما ناگايان لە حالتى نيمەو لەو بەلایانەى بەسەرمان دیتن، نيە؟ خوايەگيان! نيشەللا ئەو زەوىيانە دەبن بە گلکۆيان، نيشەللا دەبنە گلۆى مندالانيان، گلکۆى ژنەكانيان، گلکۆى خۆيان!"

عەلى سەفا كە زگى بە ژنەكەى دەسووتاو لە دل دا خۆتەن دەگريا، نەراندى:

"ديارە دەبن! كارتىك دەكەم ئەم زەوىيانە بېن بە گۆريان، گۆر، گۆر... ئەمن، ئەمن، ئە... من! ئەمن ھەرچى پيتم خۆش بێن دەتوانم بيكەم... بۆ ھەر دلۆپە فرميسكىت كە لە چاوى تۆ دىن، گيانتيكيان لى دەستينم! گيانتيك! ئەو زولمانەى دەرھەقى من و تۆيان كرددوون نايەلەم بى سزا بۆن... بە ھەموو بېروباوہەرم، بە خاكى پيرۆزى نيشتام، بە مەملەكەتم سوتەند دەخۆم كە ئەم زولمە ناپياوانەيە، بى جواب نەھيلمەوہ. يەك بەھەزار تۆلەيان لى دەكەمەوہ."

پاشان چوو بۆ لای مەليحەخاتم و دەستى بەسەر مووہكانى دا ھيتاو بە گەرمترين و مېھەرەبانانەترين راوێژوہ گوتى:

"لەوہى تۆم ھيتاوەتە ئەم جىگا پەر مەترسىيەو لەنيو ئەو بيابانەدا تروشى زولمى ئەو زالمانەم كرددوى، داواى لى بووردنت لى دەكەم.

بەلام بۆخۆشت دەزانى ھەتا نترە سەرکەوتوو بووم. ئەو زەوىيانەى زەوتم كرددوون بە كەم مەزانە. بەميليۆن قىمەتيانە. ئەگەر راستت دەوئ نەختيەكيش خۆشحالم. شتيكى وا بەنرخ ئەگەر بە ناسانى و دەست كەوتبايە، ئەو نرخەى نەدەبوو. ژيان خەبات و تيكۆشانە. مەليحە

ژیان به بی شهرو مل به مله قیمه‌تی نیهو پیرۆزترین شه‌پیش نهو شه‌په‌یه که له پیتناوی زه‌وی دا ده‌کری! وه‌ده‌ست هیتانی کینلگه‌یه‌ک به نه‌ندازه‌ی وه‌ده‌ست هیتانی نیشتمان به‌نرخه. نه‌م دووانه هیچ فه‌رقیتکیان نیه. مه‌گری مه‌لیحه. هیتشتا زۆر که‌نجین. دوا‌رۆژیکی روون و پر هیوا چاوه‌پیتمانه. نیستاش ده‌مه‌وی بچم تۆله‌ی چاره‌ جوانه‌کانت له خه‌لکی وایوای بستینمه‌وه. بۆ هه‌ر دلۆپه فرمیتسکیکی تۆ هه‌زار جۆره به‌لایان به‌سه‌ر دینم. به‌زمیتکیان پێ ده‌که‌م بۆخۆیان که‌یف بکه‌ن. کارێک ده‌که‌م وه‌ک سه‌گ په‌ژیوان ببنه‌وه که بۆچی هاتنه‌ سه‌ر دنیا، بۆچی له‌دایکی خۆیان بوون."

داهاته‌وه، مووی سه‌ری ژنه‌که‌ی خۆی هه‌ل‌دانه‌وه‌و په‌شته ملی که بۆترشی تاره‌قی لی‌ده‌هات، ماچ کرد:

مه‌لیحه‌ی خۆم، خۆشه‌ویسته‌که‌م، نینۆکیکی تۆ سه‌د چوکوراوا دینێ، که تۆم هیتناو له‌و جینگا پر مه‌ترسی‌یه‌دا تووشی رۆژره‌شی و په‌ریشانیم کردی. به‌لام چ بکه‌م که ژیان خه‌بات و به‌ربه‌ره‌کانی‌یه. ناچارین."

چوه سه‌ر پلی‌کانه‌کان. به‌سه‌ر خۆی دا زال ببوو. بانگی زه‌که‌ریاو دورسوون دورمووشی کرد: "چهند که‌سیک له‌گه‌ل خۆتان بێتن و وه‌رنه‌ نێره... پیاوی جیی باوه‌ر بێتن، ده‌چینه‌ شار." به‌ سواری وه‌رێ که‌وتن. خه‌لکی شاریش له‌ هاتنه‌وه‌ی دیته‌اتی‌یه‌کان بۆ وایوای ناگادار ببوون. ده‌یان گوت:

"به‌سته‌زمانه‌ی سه‌فابه‌گ! به‌سته‌زمانه‌ نه‌ که‌س و کارێکی هه‌یه، نه‌ پشت و په‌نایه‌ک. دیسان دیته‌اتی‌یه‌کان هاتنه‌وه‌و زه‌وی‌یه‌کانیان لی‌ زه‌وت کرد."

که‌مه‌یک دوا‌ی نه‌وه‌ی عه‌لی سه‌فابه‌گ گه‌یشته‌ شاری، ده‌نگۆیه‌کی دیکه له‌ نیو شاری گه‌را که هه‌مووان باسیان ده‌کردو زیاتریان زگ به‌ عه‌لی سه‌فابه‌گ ده‌سووتا.

"به‌سته‌زمانه‌ عه‌ل سه‌فابه‌گ پیاویکی به‌دشانس و بی‌به‌خته. پارووی له‌ زاری خۆی گیتراپه‌وه، دای به‌ خه‌لکی وایوای خواردیان. نه‌گه‌ر یه‌کیتکیان نه‌خۆش ده‌بوو، ده‌سه‌بجی دوکتۆرو یاسین خۆین له‌بن سه‌ری بوون. نه‌گه‌ر به‌رد له‌ نینۆکی یه‌کیتکیان درابایه، دلێ عه‌لی سه‌فابه‌گ شه‌قار شه‌قار ده‌بوو. ته‌واوی داها‌ت و دارونه‌داری عه‌لی سه‌فابه‌گ له‌به‌رده‌ستی جووتیاره‌کانی وایوای‌دا بوو. پێیان ده‌گوت: "عه‌لی سه‌فابه‌گ نه‌م کارانه‌ مه‌که، دیته‌اتی‌یه‌کان سواری سه‌ری خۆت مه‌که نا‌کامیتکی خه‌راپی ده‌بێ،" ده‌ی‌گوت نا... نه‌وانه‌م وه‌ک چاوی خۆم خۆش ده‌وی، نه‌وانه‌ برای منن، سه‌روه‌رو تاجی سه‌ری تێمه‌ن." ماری له‌ باخه‌لی خۆی دا به‌خیتو

کرد بۆ ئەوەی پێتوێی بدووان و ناوی دا بە قشقلە هەتا چاوی هەلکۆلتی. وەئی عەلی سەفای بێچارە... شەوئیکیان دێتەئێتەکان هێرش دەکەنە سەر مەزراکەئێ و دەئیدەنە بەر دەسپێژ. دوو کەس لە پیاوێکانی دەگرن، لە دارئێیان دەبەستن و بە زیندووئێ کەولیان دەکەن. پاشانئێش تەرمەکەئێان لەت و کوت دەکەن و دەئیهاوئێنە ژووری مائئێ عەلی سەفا.

داستانئێ کوژرانئێ نادەم و زەئینەل بە رێوائیت و شێوئەئێ جوژاو جوژوئەئێ ئەوئەندە بە سۆزو بەزەئییەئێ دەگێرراپەئێ کە ژنانئێ شارئێ بە دەم ناھ و نالەئێ دەئیان گوئ:

"وئەئ مەلئیحە خانم، وئەئ... لەبەر خاترئێ ئەم عەلی سەفا بێئەقلە ئێستا دەبێ هەزار جوژە بەلات بەسەر بێ."

"ناخر بئێئادەم باوئەر بە خەلکئێ لادئێ، بەم جانەوئەرانە دەکا؟"

"باوئەر بەو نان خوژو ناندئێن دێتەئێنە دەکا؟..."

"بەو خوئین خوژانە."

"بەو پیاو کوژانە..."

"بەو پەئیکەرئێ ترس و سامە کە ناوئێ تراوئە دێتەئێ..."

"چما بئێئادەم باوئەر دەکا؟"

"حکوومەتئێش مووئێ زۆر نەرمە."

"وئەئ مەلئیحە خانم، وئەئ! وئەئ بێئشانسئێ غەرب و بێئکەس!"

شار بېوو بە دەرپاھەئێ کئێ بەزەئیی و دلئسوؤئێ. هەموو چاوبەگریان بوون. خەلک بە قئینەئێ تەماشائێ ئەو جووتیارانەئێ دەکرد کە لە بازارئێ شاردا دەهاتن و دەچوون. ددانئێان لەو جانەوئەرە رووتەلانە لەچەرەئێ دەبرد کە بە ئەستوؤئێ شل و شەکەتەئێ بە ساوئیلکەئێ راوئێچکەئێان دەکرد.

عەلی سەفابەگ لە پئێش دا بەسەرھاتەکەئێ تا ئەو جێگائێئێ لەدەستی دەهات و بە زمانئێ دا دەهات بە راوئێژئێ کئێ بەزەئیی بزوئێن بۆ یاوئەر فارووق سەرۆکئێ جەندەرمە گێرراپەئێ. یاوئەر بە بئستئێئێ ئەو هەموو دلئرەئێشئێ و دلئرەقئێئێ نئێوچاوانئێ گرز بوو. پاش ئەوئێ نئێوارە داھات و دووسئێ ئئستئیکانئێئێ لە گازیئێئێ کەئێ "نافئیزئێئوغلئێ" خوژانەئێ، یاللا تووانئێ بئیتەئێ سەر حالئێ ئاسائێئێ خوؤئێ و لە شوئینەوارئێ نالەبارئێ ئەو رووداوانە رزگاری بێ. وئەئ قازئێ و حاکمەکانئێ شار لە هئێ یاوئەر فارووقئێش خەراپتر بوو. لەو نئێوئەدا تەنئیا قایمەقام لە حالئێئێک دا بە خوؤشحالئێئێئێ دەستی رتک دەخشاندن دەئێگوئ:"باشە، جئێ خوؤشحالئێئێئێ! با ئەو

کافرانه يه کترى بخۆن. ناغای من، نووری چاوم، له زه مانى سهروه زمان، پادشامان دا کارى ناوا درندانه ده کران؟"

عەلى سەفابەگ پەنای برده بەر سىياسەت باز، فەتخى بەگ و فەخرى يە شىت و ئەوانىش برۆوسکە له دواى برۆوسکە بۆ ئەدەنەو ئەنکەرەيان لى دا: "جووتياران راپەر يون. مەزراکان دەسووتىنن و مالان ويران دەکەن. خوئينيان وەرئى خستوه. زهوى يەکانى چوکورواوا له جياتى ناو به خوئين ناو دەدرين! به خوئين! نيستا پاريزگار چ دەلتى با بلتى، چما هەمووى ئەمانە راست نين؟"

هەر ئەو رۆژه دەستەپەك جەندرمە بەرئى کرانە وايواى. جەندرمەکان يۆيازنۆغلىيان بە تۆمەتى کوشتنى نادەم و مەلا فەرهاديان بە تۆمەتى کوشتنى زەينه ل گرت. عەلى سەفابەگ و داواکارى گشتى "المذمى العام" وەك دوو برا دانىشتبوون و بئى پەردە پىكەوه تەگبىرو رايان کردبوو، و بەو ناکامە گەيشتبوون کە ئەو دوو کەسە له هەمووانيان زياتر بۆ پىتوه چەسپاندى تاوانى پىاو کوشتنە کە دەست دەدەن. چونکە حەسەنى يۆيازنۆغلى هىچ کەس و کارىكى له چوکورواوا نەبوو، مەلا فەرهاديش کەس نەي دەزانى له کوئى را هاتوه تە چوکورواوا. داواکارى گشتى گوتى:

"سەفابەگ، نەم مەلايە کابرايەكى گوماناوى يە. دەتوانين مەسەلەى جاسوس بوونە کەشى بىنينە گۆرئى. پىن يەوه دەلکئى. تەنانەت خەلکى وايوايش باوەر دەکەن کە جاسوسە. ياللا قۆلتى لى هەل ماله و هيندى بەلگەى قايم و پتەو لەسەر جاسوس بوونى بدۆزەوه. بەم جۆرە دەتوانين مەلا فەرهادى بگەيەننە سنورى نىعدام و له کۆل ولاتى بکەينەوه. مەلا فەرهادمان باش هەل بژاردوه. ديارە لەبىرت نەچئى کە ئەو مېزەر بەسەرىکەو هەموو کاربە دەستانى پىتەخت له ناخونده کان دەترسن و چاويان پى يانە وه يە. بەتايبەتى ئەم رۆژانە... بەلام سەفابەگ نىشانە کەمان باش هەنگاوتوه."

عەلى سەفابەگ بە سەرسۆرمانەوه دەستى داواکارى گشتى گوتى:

"جەنابى داواکارى گشتى. نىشانە کەتان باش هەل بژاردوه، مەلايەك و شىعەيەك... پشتى ئەو دىهاتىيە بئى قىمەتانه دەشکئى. ئىتو وەرئى خستنى شانۆيە کە بە من بسپيرن..."

عەلى سەفا پاش ئەم وتووێژە دەسبەجئى چووه شار.

جووتيارەکانى وايواى، مەلا فەرهادو يۆيازنۆغلىيان کە دەستيان له کەلەبجەدا بوو، هەتا دەرەوى ناوهدانى بەرئى کردو له کاتىک دا چەپلەيان بۆ لى دەدان، دەيان گوت:

"زوو بچن و زوو بگه پیتنه وه. مهلا، خوا پشت و په نات بئ."

وه ختیک له دئی وه دهر کهوتن یوزبازتوغلی راهه ستاو گوتی:

"هه رچه ند هه مووی نه مانم لیک دابونه وه، به پیتی خۆم هاتمه وه. دهم زانی وای لئی دئی. به لام باوه بکه ن نه من ناده م نه کوشته وه. پیاوکوشتن کاریکی ناشینه. دهم زانی کهس باوه ب ناکا، به لام هه نه بئ نیه باوه بکه ن که نه من نه م کوشته وه. نه مانه تان منداله کاتم بئ."

مهلا فهراه له پیش دا نیازی نه بوو قسه بکا. به لام کهس نه زانی بۆچی رای خۆی گۆزی، ناوری دایه وه سهر جووتیاره کان و به چاوی فرمیتسکاوی و دهنگیکی گراوه وه گوتی:

"نیوه ده زانن نه من کیم و چ کاره م و پیویست به گوتن ناکا. نه من نیدی نایه مه وه نه م دئی. له دارم ده دن. گه ردنم نازاکه ن براینه."

بریسه که یه که دره وشایه وه.

مهلا فهراه له بن لیوانه وه هیتدیک دوعای خویندن و زه رده خه نیه کی تال هاته سهر لیوانی.

وه سه به یئێ را ده و روبه ری سه عاتی ده گه یشتنه شارۆچکه. ده وری چاوه جوانه کانی مهلا فهراه شین ببوو و هه لمسابوو. دهم و چاوی شین هه ل گه رابوون. خوین به چه نه گه یه وه وشک ببوو. جلکه شهرو شوئه کانیشی شه لالی خوین بوون. پانتۆله که ی ریشال ریشال ببوو و پیتخواس بوو. خوین له لاقه کانی ده چۆرا ده رزایه سهر خۆله میتشی جاده که.

وه زعی یوزبازتوغلیش هه زار جار خه راپتر له هی مهلا فهراه بوو.

جیتی ساغیان له له شی دا نه هیتتیبوو. وه ک کۆنه په رۆیه کی ریک هاتووی خویناوی ده چوو. وه ختیک گه یشتنه نیزیک شاری هه ر یه که ی گوریسیکی ره شی نه ستووریان له ملی کردن.

له شاری هه شیمه تیکی زۆر به تویکله شووتی و زیل و زال و قور و داروبه رده هیتلکه و ته ماته ی گه نیو و سه تله دۆی ترشاوه وه چاوه ریئیان بوون. وه ختیک له جاده که ی خواره وه سه ر سه کوتیان ده رکهوت له گه ل هات و هاواری هه شیمه ته که به ره ورو بوون و بارانی تویکله شووتی و قور و ته ماته و هیتلکه مریشکی گه نیویان به سه ردا باری و جنیو و قسه ی سوک و نه حله ت و نه فریئیان پئ به خشرا. مهلا فهراه سه ری داخستبوو له پیتشه وه ده رۆیشت و یوزبازتوغلیش هه ر به و وه زعه وه به دوایه وه بوو. نه هیچیان ده دی و نه هیچیان ده بیست. نه و دروانه یان له نیو ئاپۆرای نه و هه شیمه ته دا که ده یان نه راندو جنیویان ده داو به رده بارانیان ده کردن، له پیش دا برده بازار. "ته لال نه حمه د غووزی" له پیش دا له باره ی نه و تاوانبارانه و له باره ی ئینسانه تی و پیاوکوشته وه و تاریکی دووردریژی خوینده وه، و تاریک که به بیستی

فرمیتسک له چاری گوی گران دا قهتیس ده ما. پاش شم وتاره دیسان بارانی بهردو زیل و زال و قورپو جنیو به سهریان دا باری.

مهلا فرهادو ییازنوغللیان له کاتیک دا پتیان له مل دابوو و سهدان کهسیان به دواوه بوو، به سهرانسهری شاروچکه دا گیترا. نهحمد غووزی له همموو گهړه کیک وتاره توندو ناگرینه کهی دووپات ده کرده وه.

وهختیک گهیشتنه بهندیخانه هیچ کامیکیان خوی به پیوه رانده گرت و نیوه بیهوش له بن دیواری بهندیخانه تخیل بوون.

ئو شوهه عملی سه فابهگ له گازیئوی نافیز ئوغللی به شانازیی پیواوه ناودارو ناسراوه کانی شار نارهق خواردنه وهیه کی پان و بهرینی وهړی خست. لهو میواندارییه دا له باره ی خهسلته باشه کانی زهینهل و نادهم و لهو بارهیه وه که ئو دوو کهسه چهنده ئینسانیکی باش و راستگوز بوون به درئیی قسهی کردو ئینسانه تی و سروشته باشه کانی ئو دووانه ی یه که به یهک باس کردو گوتی ئهوانه بویه نهده بوون ئاوا زالمانه و ناپیاوانه و درندانه بیان کوژن.

عملی سهفا ئهرونده له ناخی دلوه قسهی ده کرد که ئو شوهه دلی همووانی له خهفتهان پر خوین کرد.

(۴۶)

هەرچەند جارئ مابووی هەتاو بکەوئ، بەلام دنیا وا رووناک بوو دەت گوت بەیانی نەنگوتو. چۆمی ساووران بە هاژەهاژ دەهات و تێدەپەری. ئەو گول و پنگانە لەلیتواری چۆمەکە روابوون لە ناوێگ دا شەلاڵ ببوون. مێشەنگرینەو زەرگەتە بالیان لەسەر پشتی جوت کردبوون و لەسەر گولەکان خەوتبوون و جاروبار جوولەبەکی وەک هەلچوون و لەرزینیان لێدەبینرا.

بن کەپرەکەو دەورووبەری پریوو لە تونیکلە شووتیی قاش کراوو قەپالە لێدراو... بۆنی شووتییە رزیو لە سەرانسەری بیستانەکەو دەورووبەری گەرابوو. حەمەد ماوەیک بوو لە خەو هەستابوو و لەنێو بیستانی راوێچکە دەکردن و بیری دەکردەو. بەو رووداواندا دەچوووە کە بە سەری هاتبوون. هەموو بەسەرھاتەکان یەک بە یەک بە پیش چاوی دا تێدەپەری. لە کوئ را دەستی پێکردبوو و گەیشتبوو کوئ. نیستا حکومەت بە هەموو هیزی خۆیمو ناغاکانی چوکوراوا بە هەموو توانایانەو بەدوایەو بوون. دەستە دەستە جەندرمعیان دەناردە راوانانی. کئ دەزانی ئەگەر ئەمیش چەتەیک با وەک چەتەکانی دیکە چیی بەسەر دەهات!

لە دلی خۆی دا دەیگوت: "چییان لە گیانی من دەوئ؟"

چەند رۆژ پێشتر وەسمانەزلە بە خۆشحالی هاتبوو بیستانەکە:

"شەهینەکەم، ناخەرەکەم ئەو کارەمان لە دەست هات و پشتی عدلی سەفامان شکاند. ئەو دێهاتیانە کە پێشتر ناوی تۆیان بیستبوو، بەلام لە ترسان لەدئەیکە هەلاتبوون، نیستا کە بیستوویانە ئەتۆ لێرە، وەغیرەت کەوتوون و رانەوستان، وایوای بگرەو هاتم. یۆبازئۆغلیش هاتوتمو. هەتا ئەتۆ لێرە، تەنانت ئەگەر هەر لە جێی خۆشت نەبزووی، دێهاتیەکان لەگژ

کیتویش پاده چن. عدلی سەفاش هەر ئەم رۆژانە بە سزای خۆی دەگا. ئەو کورە، مووسلووش بەراستی هەول دەدا. ئەو کارانەیی که مووسلووش دەیان کا هەمووان پێیان وایە لەبەن سەری تۆ دان. لە راستیییش دا ئەگەر ئەتۆ ئەبای، ئەگەر ئەتۆ غێرەتت وەبەر ئەنابان، وەك ژنان لەبەن عدلی سەفادا دەخەوتین! ئەمە حەقیقەتیکە!

ئەسپەکانی ئاناوارزا تیژ دەپۆن
تەپۆکانی وەکوو گورگ پیاو دەخۆن
ئەگەر مالتی ئاغاکان وێران نەکە
حەمدە ئیمە دات نانتین بە کورپی خۆن

ئەم شێعرە که لەبارەیی حەمدەۆکەووە دانرابوو، لەزاری وەسمانەزله ترازاو دواپەش لەو که بە زاری دا هاتو، پەژێوان بوو وە...

"یانێ، مەبەستم ئەوێه که ئیمە خۆمان خانووەکانیان بەسەردا دەپرووخین، ئەتۆ هەر لێرە دەمیتێه، دەخۆی و دەنووی. سێبەرت لەسەر سەرمان بێ، بەسە. هەر ئەوێهەمان بەسە. ئەتۆ لێرە وەمیتنە، ئیمە خۆمان کاری خۆمان دەکەین."

پاشان وەسمانەزله بە راوێژیکێ جیددیتر لە حالیک دا ترس و ناھومیدی لە چاوانی دا شەپۆلیان داوو، گوتبووی:

"شەھینی خۆم، ئەوێهە بزانە که هەموو خەلکی ئاناوارزا دەزانن ئەتۆ لە چوکورووا، بەلام خەیاڵت تەخت بێ. کەس بە جیبی تۆ نازانێ. هیچ کام لە دێھاتیەکانیش لەلای ئاغاکان و فەرمانبەرانێ دەولەت ئاشکرای ناکەن که ئەتۆ هاتوویە چوکورووا. خەلکی لادێ لە وەختی خۆی دا زۆر رازدارن. وەك بەردی سەختیان لێدێ. وەك بەرد کورم. ئەتۆ هەر لێرە ئیسراحت بکە."

حەمدە پاش بیستنی ئەو شێعرە که وەسمانەزله خوێندێه، تازە تێدەگەشت که ئەو خەلکە چەندیان چاوەروانی لەو هەبە. چما پێیان وابوو ئەو کێیەو چ کارەبە؟ ئەو بابایەك بوو چەند سال لە چیاو بەندەنان سوورابوو. بە زۆر ناچاریان کردبوو بچیتە چیاو بەندەنان. زۆری بەلام بەسەر هاتبوون، دێ بە دێ و کێو بە کێو گەراوو، چونکە کونیکێ دەست نەکەوتبوو پەنای بۆ بەرێ، هاتبوو پەنای بۆ ئێرە هێنابوو.

حەمدە زۆر تێدەکۆشا بۆ ئەوێ رووداوەکانی دەورووبەری خۆی باش تێبگا. زۆر رۆژان تا ئێوارێ و زۆر شەوان تا بەیانێ لە گۆ فکرا رادەچوو و میتشکی خۆی زۆر ماندوو دەکرد. ئەو

هیندیک له پیشهات و رووداوه کانی ده و روبه ری خۆی له سهر بناخه ی نه زمونه کانی رابردووی، حالتی ده بوو، به شیکیشیان له پیش چاری وه که مه ته لۆکه و ابوون و بۆی هه لته ده هاتن. ئەم وه سمانه زله یهش به خۆرایی نه و غار غاری نه ی ده کرد. عه لی سه فابه گ درهنگ یان زوو هه موویانی له دییه که یان وه ده ر دهنه. چونکه حکومه تی له پشت بوو، ناغاکان له په نای بوون و چه ندین پیای چه کدار له ده و روبه ری. وه سمانه زله دلئی به چی خۆش کردوه، به حه مه دۆک به تاقه نه فه ریک. وه سمانه زله نه ی ده زانی نه گهر جه ندرمه کان پێ بزانن، هه ر لیتره ده توانن له باتلاغه کانی نا ناوارزادا بیخه نه ته نگانه وه به ده سته یه که جه ندرمه حه مه دۆکی وی وه که ویا ره به ده ستان بگرن!

حه مه د به پیکه نینه وه به خۆی ده گوت: "ته سلیم نام، ده م کوژن." بیری ده کرده وه که باشه، نه وه دامان نا، دیهاتییه کان عه لی سه فایان کوشت، داخوا عه لی سه فایه کی خه راپتریان لئ قوت نابیتته وه، زۆریش له عه لی سه فا خه راپتر! حه مه د نه و به لایانه ی هه مزه به سه ر خه لکی ناسیاب چه شه می هیتابوون، موو به موو بیستبوو: "ده بی کاریک بکه م. ویستم چاکه بکه م، نه و به سته زمانه م مآل وێران کرد. دیهاتییه کان هه رچه ندی لیم قه لس بن، جنیوم پێ بدن و خه راپه م بلین هه قیانه..."

له دلئی خۆی دا ده ی گوت: "... ئەم جاره نیدی له چوکوراوا به زیندوویی ده رناچم. له م بیستانه دا ره حه ت و ناسووده چاره روانی مردنم و فه رمانی نیعدامم له نه سته ی خۆم کردوه له ده سته ی نا ناوارزادا خه ریکی گه شت و گوزارم! نه گهر عه بدی ده پرۆیشت و هه مزه نه ده هات، کاره که ناسان بوو. به لآم عه بدییه که ده پروا و هه زار هه مزه ی له جیگا شین ده بیته وه. له هه ل و مه رجیک وادا هه موو تیکۆشانیک پووج و پێ سووده. خه باتی وه سمانه زله ش له وایوی پووج و پێ به ره مه مه... هه ر ئەم رۆژانه نیتره به جی دیتلن و ده چه نه جییه کی دیکه... نه گهر چوونه جییه کی دیکه، له ویش عه لی سه فایه کی دیکه یان لئ پهیدا نابێ؟ پاییز دانا به، جه ندرمه کان لیتره من ده گرن. خه لکی وایوی جیگا که ی من به یاوه ریک ده لیتن و خوینه سووره که م ده پرۆیته سه ر خاکی رزیو و گه نیوی تاکچاساز. لیتره جگه له وه ی له کن خه لیله کۆسه نیوه خه و و نیوه مردو و راده بویرم، چاره یه کی دیکه م نیه."

له گه ل خه لیله کۆسه ش له به ره ی نه و عه بدییه وه که رۆیشت و نه و هه مزه یه وه که هاته جیگای باسیان ده کرد، میتسکی خۆیان ماندوو ده کرد. به لآم رینگا چاره یه کیان نه ده دۆزیه وه،

بجیە ھەر جینیەك ئاغاو جەندرمە ھەبە. بجیە ھەر كۆئیەك ھەمەدۆكى دەناسن. ئای... با پروا ھەمەدۆك، با پرواتە بن گل و لەبەر چاوان ون بێ. لیترە ماوەتەووە چاوەرانی مەرگی خۆیتە. بجیتە ھەر كۆئیەك و سەر لە ھەر بەردێك بەدا مردن بە دوی دا دێ!

خەلیلە كۆسە پیاویكی چالاك و توندو تۆل و نەترس و سەرزیندوو بوو. ئەوەندە نازا بوو ھەر ئەوەندە دەویست چاویكی لێ داگری ھەتا لە چاولێك نانێك دا خۆی بگەییەنیتە مائی عەلی سەفابەگ. ھەمەد بە سەرسورمان و نافەریمووە چاوی لە خەلیلە كۆسە دەکردو بۆ خەلیلیش بە ھیچ جۆر جیتی باوەر نەبوو كە ھەمەد ئاوا ترسی پێنیشتیبێ و بێدەسەلاتانە چاوەرانی مەرگی خۆی بێ.

لەدئی خۆی دا دەیگوت: "ھەمەدۆك وا دەبێ؟ دوور نیە، لەوانەشە ھەمەدۆكەكان وا بن!" بەلام ئەو رۆژە كە خەبەری گیرانی مەلا فەرھادو یۆبازنۆغلییان بیست، خەلیل بە دیتنی قەلەفەتی ھەمەدۆك ناچار بوو چاوەر بە بۆچوونەكەمی خۆی دا بۆشیتتەووە. دەم و چاوەر دەست و دەنگ و ھەموو شتیكی ھەمەد لە نەكار بە جارێك گۆران. تەنانەت قەوارە ھەموو لەشی لەپەر گۆرانی بەسەردا ھات و خەلیلە كۆسە بە خۆشحالییەووە لە دئی خۆی دا گوتی: "ئەو ھەمەدۆكەمی باسی دەكەن، دەبێ ئاوا بێ، دەبێ ئەم جۆرە بێ."

سەیران خەریك بوو تەواوی ئەو بەلایانەمی بەسەر مەلا فەرھادو یۆبازنۆغلی ھاتبوون، لە زنجیری قورسی دەستەكانیانەووە ھەتا دژكردەووەی خەلكی شار ھەمووی موو بەموو دەگێراییەووە... ھەمەد بێدەنگ بوو. خەلیل لە نەكاویك دیتی روخساری ھەمەد بە جارێك گۆرا. دەم و چاوی وەك دەمە شمشیرێكی تیژیان لێ ھاتبوو. یەك دوو جار لە چاوەرانی دا نووریكی چووكەلە پڕیشكی ھاویشت و پاشان بڕیسكەییەكی پۆلایین ھات و لە بنی چاوەرانی دا جینگێر بوو.

سەیران لەپەر لە قسەكردن وەستاو بە سەرسورماوییەووە جۆرێك لە ھەمەدەووە راما دەت گوت یەكەم جارە دەییینی. دەت گوت ئەو پیاووە ھەر ئیستاو ھەر لەم لەحزەبەدا پاش ون بوونێكی زۆر گەراووەتەووە. بڕیسكەمی پۆلا ھەروا لە چاوەرانی دا دەدرەوشا.

بێدەنگییەكی قوول ولاتی داگرتبوو. قوول و بەسام... دەنگی بالی مێشولەش نەدەبیسرا. دنیا گەرم بوو. ھەموو شتیك لە رووناكایییەكی سەرسورپھینەردا دەسووتا، دەتوايەووە دەرۆیشتە خوار.

تیشکیکی زهره له میشکی حممه دا دهرهوشا، بلتسی لى هلدستا، بلاو دهبوهوهو تیشکی رنگ زهره به رووناکاییهك که چاوی له بهر هلدندههات و زور به خیرایی، دهوراو بلاو دهبوهوهو. دنیا همموی زهره هلدگهرابوو. دنیا له تیشکیکی زهره دا که دهرهپشته خوار، دهرهوشاو بلاو دهبوهوهو، نوqm ببوو.

حممه به لاجهلاج ههتا سهر کانیهکه چوو. چند جار سهری له ناوی کانیهکهدا که وهك سههول فینك بوو، قوم کردو هینایهوهدهر. پاشان به چالاکی له نیتو بیستانهکهدا له کاتیک دا بهرپیتی خوی نهدهدی و لاقی له برکهکان دهگیرا، وهری کهورت. نیتا له دهوروبهری، همموو شتیک له نیتو چوووبوو. گیاکان، دارهکان، گابهردهکانی ناناوارزا، نار، خاك، قامیشهلانی ناکچاساز، کیوه پال ویک داوهکانی نهوبهر، همموو شتیک سراپوهوهو لهو نیتوهدا وهك پهیکهری رق و قین له جیتی خوی مابوو. خلیل و سهیران چاویان لى نهدهترووکاند. حممه مارویهکی زور راویچکهی کردن. رویش و گهراپهوه، رویش و گهراپهوه... پاشان قیت له نیتوهراستی بیستانهکه راهستا. وهك شمشیریکی تیژ دهچوو که به زهوی دا چوویتته خوار.

خلیل چوه لای و گوتی:

"براله، حممه ناوا لهوی قیت رامهوهسته. دنیا زور گهرمه تاو دهت با. نهخوش دهبی." چوونهوه بن کهپری. ههزاران زهرهگهتهو ژهنگهسوورهو میشهنگینهو میشهپهشکه لهسهر توتیکله شووتیهکان هلدفرین و باله تمنك و بلوورییهکانیان لهبهر تیشکی توندی ههتاو به ههزاران لهرزهوه بریسکانهوه.

حممه تهماشای سهیرانیتی کرد. نم جاره روخساری بیچمینی دیکهی پیدا کرد. بوو به روخساریکی هیدی، دۆست، شیرن و لهبهردلان. زهرهدهنهیهکی کردو له کاتیک دا له بن کهپرهکه دادهنیشته، گوتی:

"وهی مهلا فهاد، وهی! وهی که دل و غیرهتی شیری ههبوو. نمهن هرگیز مهلای وام نهدیوو. خلیل! دهزانی وهسمانهزله چیی دهگوت؟"

خلیل گوتی: "ن...ا"

"گوتی نهگهر عهبدی پرواو ههمزهش بیته جیگای، دیسان لهم جیهانهدا هیچ شتیک پوچ و بنسورد نیه... تیکۆشان دروست و بهرهقه. خهبات بهرهق و دادپهروهراپهیه. خهبات و ململانیتی راست و دروست هرگیز پوچ و بنبهرهم نابن."

کهمیك روخساری به پیکه نین کرایهوهو دووباره نیتوچاوانی گرژ بوو:

"دەبى ئىۋە بەجى بىلم و بۆم. بچمە كۆي؟ خەرىكم زەبر لەو بەستەزمانانە دەدەم. مەلا فەرھاد لە بەندىخانەيە. لەوانەشە لەسەر ھىچ و خۆزايى ئەو بەستەزمانەي لەدار بەن، ئەوان بە لايەنگرىي مەن لەگەل ئەلى سەفا بەر بەرەكانى دەكەن. بەلام ئەلى سەفاش دەست ھەل ناگرى، شەرىكى بى بەزەبىيانە دروست دەبى، ناكامەكەي چ دەبى، ھىچ! ناكامەكەي ئەو بە وايواي تىدا دەچى... بچمە كۆي؟ كىتوھەكان، نىنسانەكان و درك و دالىش نىمە قىبول ناكەن."

ھەناسەيەكى قوولى ھەل كىشا.

وھەمانەزلە زۆر شتى گىتەرا بوو. پىاوتىكى زىرنگ و بەھۆشە. بۆخۆشى ۋەك رۆژ لىيى روون بوو كە لە بەرامبەر ئەلى سەفادا تەدەشكىن و دەي زانى ئەگەر ئەلى سەفا پىروا كەنغان سەفا جىگاي دەگرتتەو ھەو بەلایە كىيان بەسەر دى ھەزار جار خەراپتەر لەو بە ئەلى سەفا. بەو ھالەو بەرەپىيار مردنى خۆي لە پىش چاۋ بوو، بەلام دىسانىش دەستى لە ھەول و خەبات ھەل نەدەگرت. عادەتەن بنىادەم كە پىر بوو گىيانى خۆي زىياتر خۆش دەوئ. بەلام ۋەھمانەزلە ئەو مەسەلەيەي پىر گىرنگ نەبوو. ئەگەر ئەو نەبايە نەك ھەر پىاوتىك بەلكو پشیلەيە كىش لە دىي دا نەدەما لەمىژ بوو تەسلىمى داواكانى ئەلى سەفا دەبوون. ھەموو سالى لە مانگەكانى رىبەندان و رەشەمەدا لە بىبابانەكانى جنووبەو ھەزاران ناسك دەھاتنە چوكورواۋا دەشتى ئاناۋارزاۋا رەو رەو ناسك لەو دەشتەدا دەگەرەن و دەلەوەرەن. لەسەر سەرى ناسكەكان قەرەقوشى تىزىبال بە بالە نووك تىزەكانىيانەو دەفرىن... خىزايى فرىنى قەرەقوشەكان لە خىزايى ناسكەكانىش زىياتر بوو. دەھاتن، لەسەر پشتى ناسكەكان ھەل دەنىشتن و لە پشتەوەرە بە دەندووك چاۋى ناسكەكانىيان ھەل دەكۆلى و دەيان خوار. ۋەھمانەزلە دەي گىتەرايەو:

"ناسكە كۆرەكان دلى بەردىيان بۆ دەبوو بە ئار. ئەو ۋەختەي نىمە لاۋ بووین سەدان ناسكى كۆرە داماو لە دەشتى ئاناۋارزا دەسورپانەو. ھىچ كەس دلى نەدەھات بىيان گرى و سەريان بىرى. ھەروا بۆخۆيان دەمردن."

ھەمدە پىي خۆش بوو بىر لە ھالى ناسكە كۆرەكان بەكاتەو بە دەنگىكى بەرز دەي گوت: "ئەمەن ناسكىكى كۆرەم كە كەوتومە دەشتى ئاناۋارزا، ناسكىكى كۆرە بىچارە كە بوو تە دىلى چەنگى قەرەقوش..."

لە دەشتى ئاناۋارزا بىيان دەنگوت. رووى زەو بەمۆتىك داپۆشراۋو كە بەرزايىيەكەي دەگەيشتە پشتىن. ۋا دەھاتە بەرچاۋ كە دارەكان لاسكىيان نىو كەوتومە سەر مژەكە.

تاریک و روونی بهیانی دیسان نو تارمایییه هات و لم لای بییه کانهوه لسه ر
ته پۆلکه یه کی چوکه له راهه ستا. همه مد له هه وتوو یه که له مه و به ره وه نو تارمایییه یه که
دههات و له و ئی راهه ستا به باشی ناسیبوو.
تارمایی نه سپیکی خه نه یی عه ره بی بوو.

نه سپی خه نه یی سه رانه سهری شه و ئی له دهه شتایی خوار نارلی قشلا لینگه ده دا، به چوار
نالی ده رۆ شت، ده ی حیلانده هه ر که روونا کایییه کی ده دی وه ک فریره به ده وری خۆی دا
ده سو وراو پاشان له حالیک دا هیتا زۆری مابوو به یان بنگوئ، دههاته بیستانه که و
نارام و بی دهنگه دهنگ ده چوو سه ر ته پۆلکه که ی روو به رووی بییه کان و بی نه وه ی
مووی لی بزوئ له جیتی خۆی راهه وه ستا. همه دیش هه موو شه و ئی هیتا نه سپه که
نههاته بوو له و میش بهنده که خه لیل بۆی دروست کردبوو دههاته دهرو له دووره وه
ته ماشای نو نه سپه ی ده کرد که له وهختی دیاریکراودا دههاته بیستانه که. په یکه ری
نه سپی خه نه یی له روونا کایی به ره به یان دا که هه ر دههات و زیادی ده کرد، نارام نارام
دهرده که وت. له وهختی تاوههلات دا په یکه ری نه سپه که له بهر تیشکی هه تاو
جوانییه کی تاییه تیی به خۆیه وه ده گرت و دلئی همه مد به رام بهر به و جوانییه بی وینه یه
ده که وته لیدان و نه ی ده توانی چاو له و نه سپه وه رگی ئی.

هیتا چاوی له نه سپه که وه بری بوو و هه ناسه ی راهه ستا بوو. به وردی ته ماشای ده کرد
که له په رده ی تاریکی دههاته دهه ر. هه ر که نه سپه که له بهر تیشکی هه تاو ده رکه وت
دیسان تووشی ده که وته بوو. له میژو سا ئ بوو دلئی له به رابه ر جوانی دا ناوا لیتی نه دا بوو.
له گه ل هه موو تاوههلاتیک ده ی گوت: "ره سه نی نه م نه سپه له ره سه نی بنیاده میس
جوانتره." نیۆقه دی باریکی نه سپه که پتر راکشابوو. گوئ ناسک و باریکه کانی تیژ
کردبوو و کلکه درێژه که ی که ده گه یشته سه ر گوئزینگه به حال و بال راهه وه شانده. یاله
درێژه کانی به سه ر لاملی راستی دا که وتبوون. مووه تهرو خاوتنه کانی که ده ت گوت
مشت و ما ئ کراون، ده بری سکانه وه. رهنگی پیستی نه سپی خه نه یی له بهر تیشکی هه تاو
ده گوئرا. جاریک وه ک زتوی سپی وابوو و جاریک وه ک شه وه ره ش ده چوو، و چونکه میس
و مه گه ز له سه ر پیسته سفت و لووس و راکشاوه که ی نه ده نیشته، پشتی نه ده له رزی.
نیستا له گه ل تاو گه رم بوون، نه سپی خه نه یی ده جوولئ. به هه موو هیژیه وه سه ری به
راست و چه پ دا راهه وه شیتئ، پاشان نه ندامی دوو هیئنده ی درێژیایی له شی راهه کیئشئ.

پان تر و گه وره تر ده بی و وهك هه ور ده خزی، در یژو ده بی، پان ده بی، گه وره تر ده بی و وهك نه ستیره راده خزی بۆ سهر ناکچاساز. پیسته که هی دی هی دی رهنگی زیو به خزیه وه ده گری و دوايه ورده ورده کم رهنگ و کم رهنگ تر ده بی و له بهر چار ون ده بی. له گه ل ناسمان و قامیشه لان و ناوو داره کانی ده بیته یهك و ده پروا.

حه مه د هیتتا له باره ی نهو نه سپه وه که هه موو به یانان ده ی دی، شتیکی به خه لیله کۆسه نه گو تیبوو. هه موو رۆژی له دلێ خۆی دا ده ی گوت: "تاها، ئیستا تاوێکی دیکه کۆسه ی وه خه بهر دینم و نه سپه که ی پی نیشان ده دم." پاشان وا نو قی ته ماشای نه سپه که ده بوو که له بیری ده چوو خه بهری بکاته وه وه نه سپه که ش لی تی ده دا ده رۆیشت و خیرا له ناکچاسازدا له گه ل قامیشه لان تی که ل ده بوو و له بهر چار ون ده بوو.

حه مه د به غاردان چوه که پره که وه به ده نگێکی نه سپایی و له سه ره خۆ، به هه ژانه وه گو تی:
"خه لیل، خه لیل، هه سه!"

خه لیل ده سه به جی له جی ده پیری، به پشته ده ستی چاوه کانی هه ل گۆفین. وهك مندالێك ده چوو که وه ختیك له خو ئی هه ل ده ستین، لیوان هه ل ده چنی و ناماده ی گریانه. پاشان ده پره یه که ی هه ل کیتشا.
"وه ره خه لیل..."

حه مه د بن پیلی گرت و به دوا ی خۆی دا رای کیتشا.
"لیزه را وه ستین."

خه لیل که نه ختیك وه خۆ هات بو وه وه، به خه والوویی پرس ی:
"چی ه، چ بو وه؟"

حه مه د به قامك نه سپه که ی پی نیشان داو گو تی:
"نهو نه سپه ی ببینه... نه وه تا له وئ..."

تاوێك را وه ستان. وه ختیك چاوی خه لیل که به ته وای خه وه که ی ره وی بوو، به تاریکایی راهات، گو تی:
"ده زانم، نه م نه سپه زۆر باشیش ده ناسم."

پاشان بن ده نگ بوو و قسه یه کی دیکه ی نه کرد. له پهنای یه کتر چاویان له نه سپه که وه پری. هه ردو و کیشیان ده یان زانی چ ده بی. سووچیکی هه تاو وه ده رکوت و نه عجار نه سپی خه نمیی به هه موو جواوی یه که وه ده رکوت. ته کانیکی دایه خۆی وهك ته وه ی بیه موی بفری. سو جارا لاقی بیتشه وه ی هه لیتان و هاته سهر پاشووان. نه عجار له بن داره بویه کانه وه خزی بۆ سهر ناکچاسازو تی که ل به قامیشه لان بوو.

خه لیل گو تی:

"ئەمەن ئەسپىڭ دەناسم، ئەم ئەسپە..."
پاشان دەستى كۆرد بە گىرپانەۋەى بەسەرھاتى ئەسپەكە...
ھەمدە گوتى:

"خەلىل با ئەو ئەسپە بگرىنەۋە. ئەمىنىش دەزانم. ئەو شەۋەى مالى يىيازئوغلى سوتتا،
ئەمەن لە نىۋ دىۋى بووم... لە وايۋاي بووم... ئەگەر بتوانىن ئەو ئەسپەى بگرىنەۋە..."
خەلىل بە دلئىيائىيەۋە گوتى:

"كەس ناتوانى ئەو ئەسپەى بگرىتەۋە، كەس ناتوانى تەنانەت لىشى نىزىك بىتەۋە.
ئەسپىڭكى سەيرو سەمەرەيە. دەبىنى جارىڭ لە نەكاۋ ماۋەيەك ون دەبى و لە ھىچ كۆى
دىار نىۋە جارىڭكى دىكە كە بە ھىچ جۆر چاۋەرۋان نى، لەبەرچاۋت قوت دەبىتەۋە. كەس
نازانى لە كۆىۋە دى و دەچىتە كۆى..."
ھەمدە ھەناسەيەكى ھەل كىشاۋ گوتى:

"ناخ، برىا تۋانىبامان ئەو ئەسپە بگرىنەۋە."
خەلىل گوتى:

"فكرى ئەو ئەسپە لە سەرى خۆت بەرە دەرى."
پاشان پاشماۋەى بەسەرھاتى ئەسپەكەى گىرپايەۋە.

(۴۷)

همه‌د تازه خەریك بوو خەری لىڭبەكەوئى كه له نه‌كاو به حيله‌ى نه‌سپىتك كه عەرزو عاسمانى لىك دە‌دروون، راپەرى. به دواى حيله‌ى نه‌سپه‌كه‌دا دەنگى هاويشتنى سىڭ گوللەش بەرز بووه‌وه. نه‌سپه‌كه له پەستا دە‌حیلانده. وهك حيله‌ى سام رىڭنيشتوى نه‌سپىتك دە‌چوو كه هەتا سنوورى شىت بوون ترسابى. همه‌د له هەرزالە‌كه‌ى هاته‌خوار، بىڭ‌ئەوه‌ى خۆى پۆشته كاتەوه، به پەله تاوى دا تەفەنگە‌كه‌ى و رۆيشت. گەيشته سەر ساووران، پەريه‌وه نه‌وبەرو له پشت تەپۆلكە‌يه‌كى چووكە‌ئە دامەزرا. خەليليش به ئارەق گيرو دە‌رپى‌وه به دواى دا هاتبوو.

همه‌د كاتىك خەليلى به پىتوه دى، رقى هەستاو بانگى كردو گوتى:

"وهره نىره."

خەليل هات و له پەناى وى چۆكى دادا. له دووره‌وه دوو تەفەنگى دىكەش هاويژوران و حيله‌ى نه‌سپه‌كه توندترو شىتانه‌تر بوو و شه‌وگار دەنگى دايه‌وه.

همه‌د له رووبە‌رووى خۆى سىڭه‌ى له‌و جىڭگايه گرت كه بلىسى تەفەنگە‌كانى لىڭ‌هەستا‌بوو و پىنج فيشه‌كى پىتوه‌نان. له‌وه كه له‌و نيوه‌شه‌وه‌دا تەقمى له گرى تەفەنگىكى نه‌ناسراو دە‌كرد، توشى حاله‌تىكى سەير بوو. تارىك دواتر دىتيان تارمايى نه‌سپىتك به خىرايى و كه‌مىك دوور له خىزان به پىشيان دا رابرد. همه‌دو خەليل ماوه‌يه‌ك هەر له‌وئى چاره‌پى مان. تارمايى نه‌سپه‌كه له‌بەر چاويان ون بوو، رۆيشت و دەنگى پىي له دووره‌وه هاته بەر گوى. گوىيان به عەرزى‌يه‌وه ناو گوىيان بۆ دەنگى سى نه‌سپه‌كه هەل‌خست. دەنگە‌كه دوور كه‌وته‌وه و دوور كه‌وته‌وه و پاشان بىڭ‌دەنگ بوو.

ئەم تەنەنگانە بە چىيەو نرابوون؟ داخوا جەندرمەكان حەشارگەى حەمەدىيان دۆزىيووئە؟ ئەگەر حەشارگەكەيان دىبىتتەو كى خەبەرى پىن داون؟ تەنيا داىقەمەر، وەسمانەزەلە، مەلا فەرھادو، سەيران بەم حەشارگەيان دەزانى، لەگەڵ سەيفەلى مل درىژ... كە ئەگەر لەت و كوتىشيان كەردبان، جىتى حەمەدىيان بە جەندرمەكان نەدەگوت. نەكا مەلا فەرھاد لە بەندىخانە لە ژىر ئەشكەنجەدا دركاندىيەتى، يان خەلىل؟ حەمەد ناورى داىوئەو چەند لەحزەيەك لەبەر شۆقى مانگەشەو تەماشائى روخسارى خەلىلى كەرد. داخوا خەلىل لەوانە بوو راپۆرتى لى بەدا؟

"خەلىل، بە فەكرى تۆ كى جىگاگەمانى بە وان گوتە؟"

خەلىل گوتى:

"نازانم. كەس پىتى نازانى هەتا پىيان بلى. ئەوانەى دەش زانن ئەگەر لەت لەت يان كەى ناشكرائى ناكەن."

"ئەدى سەيفەلى؟"

"تەماشائى ئەو ملە درىژەى مەكە، دەلتى قازە. سەيفەلى پىاوتكى بەغىرەتە."

"خەلىل، ئەگەر لىرە گەمارۆ بەرئىن رىنگائى دەربازبوونان نىە. ئىرە وەك كىتپارە نىە. لە كىتوى هەر تاتە بەردىك و هەر چلە دركىك بنىادەمى دەشارىتتەو. لەم دەشتەدا هەموو شىتەك پىارى ناشكرا دەكا. چوكورواو بۆيە نابىن مەتەنەى پىن بەكى. ياللا هەستە بچىنە ناكچاساز، يان ئەگەر حەز دەكەى ئەتۆ هەر لىرە چاوەرئى بە."

خەلىل گوتى:

"ئەمنىش لەگەلت دىم. ناخ برىا چەكىكم بووايە..."

"بچۆ لەبن كەپرئى دەمانچەكەى من هەلگەرەو بىهەننە."

خەلىل بە غارداان چوئە بن كەپرئى و دەسبەجى دەمانچەكەى هەلگەرت و گەراپەوئە. حەمەد داھاتەوئەو گوتى:

"پروانە... پروانە هۆرئى تارمايىيەك خەرىكە دى."

خەلىل تەماشائى كەردو گوتى:

"تەنەنگىشى پىيە، بەلام جەندرمە نىە."

پىاوەكە بۆ لائى وان دەھات.

حەمەد گوتى:

"نه من ليره دهچمه نيتو قاميشه لان، نه تو بچو پيشن. زورم لي بووه ته مهراق. ده مهوي بزائم كي يه. پاشان له ساووران پيري يه وه، چوو نيتو پوله قاميشيكي پرو دانيشت. له پر له خواره وه ديسان دهنگي سمي نه سپ بهرز بوو. تارمايي يه كه به بيستني نه وه دهنگه تاويك راوه ستاو پاشان ده سبه جي چوو له پشت ته پوله كه يه كي چوو كه له له سهر زگ دريژ بوو. همه د گوتي له خري چه خماخ بوو. دهنگي سمي نه سپه كه بهره بهره نيزيكتر ده بوو. له پشت ته پوله كه وه سمي جار گر بهرز بوو و دهنگي ته قه شهوگاري قهلاشته وه. به دواي دهنگي تفهنگه كان دا نه سپه كه پر به گهرووي حيلاندي و زوري پي نه چوو دهنگي پتي نه سپه كه نه ما. تارمايي يه كه دوو سه د ههنگاويك له ولای خهليل بوو. خهليل ديتي نه وه له جتي خوي ههستا. خهليلش به خوي نه بوو له گه ل وي ههستايه سه ريخ. تارمايي يه كه خهليلي ديت و چند ههنگاويك بولا ي هات، به لام له بهر هه رچي يه ك بوو راوه ستاو پاشان گه رايه وه به غاردان راي كرده وه نه وه جيگايه ي لتي را هاتبوو. خهليل گوتي:

"ناغاي خوم، همه داغا، كبرا خهريكه راده كا. چ بكه م؟"

همه د له قاميشه لان هاته دهره به غاردان هاته وه لاي خهليل. تارمايي يه كه چوو بووه نيتو ناودريك و نه ده بينرا. مانگ به سهر بهرده لانه كاني ناناوارزادا شوږ ببوو وه. بهرده لاني ناناوارزا له دور له بهر شوقي مانگه شه وه كه گه ميه يه كي گه وري به زيونه خشاو ده چوو كه له نيتو ته م و مرذا به نه سپايي ده چوو پيش و له بن پيشي دا باتلاغي ناكچاساز به قاميش و جه گه نه مژاوي و تاريخه كانيه وه وه كه ده ريا ده هاته بهرچاو. تاويكي ديكه كه مانگ ناوا بوو، بهرده لانه كاني ناناوارزا له تاريخايي دا نومق ده بن و وه كه سي به ريكي ناديار دي نه بهرچاو.

همه د گوتي:

"پتيست نيه هيچ بكه ي. ديتت سي ره ي له چي گرتبوو و ته قه ي لي ده كرد؟"

خهليل وه لامي دايه وه:

"ديتم، ته قه ي له و جي يه ده كرد كه دهنگي پتي نه سپه كه ي ليره ده هات."

همه د پرسى:

"نه سپه كه كه سي سوار بوو؟ نه من هيچم نه دي."

خه لیل وه لآمی دایه وه:

"نه منیش نهم دی."

"نه سپه که بز کام لا چوو؟ نه کا نه سپه که ی خۆمان بی."

خه لیل به دلنیا بی یه وه گوتی:

"نه سپی خۆمان بوو."

شه وئیکی گهرم بوو. به زه حمت هه ناسه یان هه لده کیتشا. ته وئیکی سهیر په یتا په یتا به دهنگی شوم که مووی له شی بنیاده می راست ده کردنه وه، ده یخویند. شه و له بهر دهنگی بالی ته وئیان گرمی ده هات. ته وئیه کان وه کۆمه له هه وئیکی پر هیرشیان هینابوه سهیر حه مه دو خه لیل، حه مه د گوتی:

"سهیر بوو. به راستی چوکورواش جی یه کی سهیره. کابرایه که له نیوه شه وئ دا ده چیته دهشتی و نه سپیک وه بهر تهنگان ده دا. ناخر نه مه کاره؟ به تابه تی که ناش توانی نه سپه که به یئیکن. ناخر شتی وا ده بی؟"

خه لیل دیسان زۆر به دلنیا بی گوتی:

"نه سپه که ی خۆمان بوو."

به قسه کردن چوونه وه سهیر هه زالی و چوونه وه نیو میش بهنده که. مانگ ناوا بوو. نه سته ره کان زۆرترو گه وره تر بوون. نه سته ره کان له زه مینه یه کی شین دا نیژرابوون. ناسمان به نه سته ره رازابوه وه. له ناسمان له بهر نه سته ره ی زۆر جینگا نه بوو ده ززی لی فری بده ی. هیچ نه سته ره یه که ناوا نه ده بوو. شه وئیکی کړو مات و بی با بوو. دهنگی نارامی هاژه ی ساوورانیا ن ده هاته بهر گوتی.

دیسان دهنگی سمی نه سپه که بیسترایه وه. به لآم وا دیار بوو نه سپه که زۆر دووره. دهنگی پیته نه سپه که ورده ورده نیزیک ده که وته وه.

حه مه د له میش بهنده که هاته ده رو له هه زاله که هاته خواری گوتی:

"براله خه لیل، زۆرم لی بووه ته مهراق که بزائم نه سپه که مان که سی سواره یان نا؟"

خه لیل گوتی: "نه منیش ده مه وئ بیتم" و له هه زاله که ی هاته خواری. دیسان هاتنه وه جیتی

پیشوویان و له پشت ته وئیکه که خۆیان حه شار دا:

"دهنگی پیته نه سپه که بهر بهر نه زیکترو ناشکراتر ده بوو. نه سپه که هات و راست له و له حزه یه دا که به پیشیان دا تی ده په ری، نه وانی دیت و سله میه وه هاته سهیر پاشووان. تارمایی

ئەسپەكە چەند جارىك بەرەو ناسمان كىشاو ئەبجار ھاتەوہ خوار. ئەسپ لەبەر چاويان ون بوو. رۆيشت و لە دوورەوہ دەنگى سەكانى بىسترا.

ھەمەد گوتى:

"ئەسپى خۆمان بوو."

خەلىل دووياتى كردهوہ:

"ئەسپى خۆمان بوو."

"يەكيتك دەيووى بىكوژى."

خەلىل گوتى:

"عەلى سەفابەگ دەيووى."

"رەنگە."

چوونەرە سەر ھەرزالتى و لە مېش بەندەكەيان خزينەرە. ئەو شەوہ ھەتا بەيانى دەنگى سى ئەسپەكە نيزىك دەبوو و دوور دەكەرتەرە. گەلاوژى لە ناسمان دا خۆى نواند، شەو فېنك داھات. گەلاوژى دەدرەوشا. چوار پېنج ھىندەى ئەستېرەيەكى ناسايى دەبوو. جارىك وەك ھەتاو دەدرەوشا جارىكى ديكە نوورەكەى مات و لىت دەبوو. نوورەكەى جارىك مەيلەوزەردو جارىك نامال سى دەبوو. رەنگى دەگۆرې، وەك گرى ناگر دەدرەوشايەوہو پاشان وەك سەھۆل دەيەست.

لە ھەرزالتى ھاتنەخوار. لە نيزىك بىيەلتىن لەنېو پۆلە قامىشېك دا خۆيان شاردەوہ. ئەسپەكە ھىندى ھىندى وەك ئەوہى لەسەر نووكى لاقى بېروا بە ھەنگاوى درىژ درىژ ھات و لە شوتنى ھەمىشەى خۆى دا راوہستا.

بەرە بەرە كە ھەوا روون دەبوو، پەيكەرى ئەسپەكەش دەردەكەوت و روونتر ديار بوو. ئارەقى كرددبوو. شوتنەواری كەف لەسەر مل و كەفەلتى دەبېنرا. ئەسپى خەنەبى تەر بوو و لەبەر تىشكى يەكەمىن رووناكايى ھەتاو دەدرەوشايەوہ. ماندوو بوو، مىلى بەردابوہوہ، دەت گوت خەوى لىكەوتەرە.

خەلىل پرسى:

"لىتى نيزىك بېمەوہ، بەلكوو بۆ من رام بېي؟ ھەيوانات، ئەوانەى لە ھەمووانىش وەحشىترن، لەبەر من ھەلئەنەين، تەنەت چەقەل و رىويش لە من ناسلەمنەوہ."

ھەمەد بىدەنگ بوو.

خهليل ههستا. كهوشهكانى داكهندن و به روڤينيكي وهك خزىن چوو بۆ لاي نەسپهكه، له نەسپهكه نيزيك بووهوه. له گەل نيزيك بوونهوه، لىكدا لىكدا "گوروو كوروو"ى بۆ ده كرد. نەسپ چووكترىن گۆراني به سەر خۆى دا نههينابوو. خهليل هه رچه ندى له نەسپهكه نيزيكتر ده كهوتهوه، هومىدى زياتر پهيدا ده كردو هه مه ديش زۆر به نيشتياوه چاوى تيوه برىبوو. خهليل له نەسپهكه نيزيك و نيزيكتر كهوتهوه. سى ههنگاوى مابوون بى گاتى. راست لهو له حزه يه دا كه ده يه ويست خۆى فرى دا ته سەر پشتى و سوارى بى، نەسپ گوتى له چهرمه وه بردن، ناوړى دا يه وه سەر خهليل و به روانينيكي وهك روانىنى ئاده ميزاد ته ماشاى خهليلى كرد، سەرى هه لىئاو له نهكاو هه ستايه سەر پاشووان.

هه مه د ديتى كه به ژنى نەسپهكه چۆن دريژ بوو و نه نامى له كوئوه تا كوئى راکشا. نەسپى خه نيبى به چاولىك نانىك له بىستانى ده رچوو، و وهك برىسكه تيبى ته قاند. هه تا چهند له حزه يهك سى به ريكي ره شى دريژ كه به سەر بىستانه كه دا بازى ده دا، له بنى چاوه كانى هه مه دو خهليل دا مه لى ده كرد.

(٤٨)

سەيران ھەروا دەي گوت:

"دایە، دایە، دایە قەمەر ئەمەش بوو بە کار؟ دڵم گری گرتو، سەرم لە گێژەو دە. خۆم بەسەر پتوھ راناگرم. دایە ئەمن دەترسم."

دایە قەمەر بەختەو ھەروو خۆشحال بە پێکەنینیکی بە ماناوە گوتی بۆ قەسەکانی رادەگرت. بەلام لە روخساری دا شتیکی ھە بەزەیی پێداھاتن بەدی دەکرا: "کچە بێ مرادە کەم، جوانترین نافەریدە سەر دنیا، دیسان رینگاکەت لێ گۆراوھ. ترسە کەت بە جی یە. لە روانگە ی وانەو ھەمەدۆک چەتە یە کەو چەتەش ئەمەرزۆ زیندوو یەو سەینێ کەس نازانی چیی بەسەر دە. دیسان ئە ی جوانی جوانان، ناگرت لە دڵ بەردە بێ و بلیسە ی لێ ھەل دەستێ."

بەلام ئەو ی بەدلی دا دەھات لە گەل سەیرانی باسی نە دە کرد. پاش عەزیز، ئەمەش ھەمەد... مەخابن، بەختی جوان چاکان ھە روخساریان جوان نیە. جوان چاکان بە بەختیکی ناشیرنەو لە دایک دەبن. لەو چەند سالە دا پیاو لە ناوایی دا ئەما ناشقی سەیرانی نەبووی، لە کاتیک دا ئەو تەنانت چاویکیشی لە چاری ھیچیان نە کرد. چونکە دە ی گوت، ھیچ پیاویک نایەتە سەر جیوبانی عەزیز... سەرەنجام ھات و ناشقی ھەمەدۆک بوو. ئەوینیکی وا ناھومیدانە دەردیکی گرانە، و ئەو کورپۆگە یەش بە ھیچ جۆر لە فکری دا نیە، ئەو کچە چەندین رۆژە بە سەوداسەری ھیلانە ی لە چاوانی دا کردو، بە ھەر بیانوویە ک بێ، بەشەو یان بەرۆژ دەچیتە سەردانی ھەتا گوتی لە دەنگی بێ و ھەرکە دەرفەتیکی بۆ رێکەوت دادەنیشی و ھەتا بەرەبەری تێواری لە روخساریەو رادەمیتنی. یانی پیاویک ئەم حالەتە تی ناگا، ئەویش

پیاوټکی به هژوشی وهك حه ممد. رهنګه نه ویش بزانی نم نه وینه بې ناکامو بۆ نه وهی کچه که له وه زیاتر نازار نه چټوئ، خۆی بې مهیل نیشان ده دا.

دایه قه مهر پیتی گوت:

"خه فدت مه خۆ کچم. هر پیاوټک بت بینئ ناشقت ده بې. قسه ی تیدا نیه ناشقت ده بې. له دئی هکی وا گه ورده دا پیاوټکم بۆ وه بینه له جوان و پیرو ساغ و نه خۆش که ناشقی تۆ نه بو بې. له تهیری ناسمانه وه بگره تا مارو میرووی سر زهوی نه گهر نیرینه بې، ناشقت ده بې. حه ممد کاره ساتی زۆر گه وره ی به سر هاتون. نه و کاره ساتانه به سته زمانه یان له بې خسته."

سهیران به سۆزی دلته وه ده ی گوت:

"چارم لئ ناکا دایه، هر چار له چارم ناکا. له حالی من بې خه بیره. هر به فکری شیدا نایه. وه ختیک ته ماشاشم ده کا هر ده پرسئ "عه بدی رویشته همزه هات. نه مه ریگا چاره ی چیه؟" له وه زیاتر بیر له هیچ شتیک ناکاته وه. ناتوانئ نه و فکره له سهری خۆی ده رکا. نم فکره وهك خۆرکه خهریکه میتشکی ده خوا. له وانه شه هر له فکری خه جیجی دا بې. خه جیج له من جوانتر بوو؟"

سهیران له نیو دئ دا حاله تیکی پر له نیگه رانی و هه ژانی هه بوو. له گۆ فکران را ده چوو و همیشه ده چوو ده ره وهی ناوه دانی و ده ی روانیه لای بیستانه که و به و کاره نه ختیک سوکنایی ده هات. هیندئ جاریش له حالیک دا جینگلی ده دان نازایانه له بهر خۆیه وه ده ی گوت: "نه گهر بزانی نه من ناشقی بووم و خۆشی نه ویم و نه مه شم بې بلئ، خۆم ده کوژم." روخساری ناسک به لام پیاوانه ی حه ممد له بهر چاوی لانه ده چوو. وه ختیکیش تامه زړویی سهرتاپای له شیی داده گرت، بې نارام و قه رار ده هاته لای دایه قه مهر و به پارانه وه وه ده ی گوت:

"دایه خهریکم ده مرم. شتیک پهیدا بکه بزی به رم."

دایه قه مهریش به پتیکه نینه وه ده ی گوت:

"کچه شیتته که، هرچی له م ماله دا بوو هه لت گرت و برده ته بیستان. نیدی هیچت نه هیتشته که..."

پاشان شتیک پهیدا ده کردو ده ی دا به سهیرانی که بیباته بیستان و له دلی خۆی دا ده ی گوت:

"کچه شیتته کم، جوانی جوانانم، کچه بی به ختته کم، بی کهسه ناهومیده کم تاخری کاره کهت چ ده بی؟"

سهیران هیچ له فکری به رودایی کاری خۆی دا نه بوو، تنیا بیی له حممد ده کرده وه که: "نازاریکی بی نه گا، نینۆکی له بهردیک هه له نه نگوی، با سهیران له تاوان بمری، با له داخ و ترسی نهو به لایانهی به سهر حممدی دین بمری..."

رۆژتیکیان بهیانی دیسان سهیران هاته مالتی دایه قه مەر، شهوی تا بهیانی دلۆپتیک خهو نه تکابوو چاوه کانی:

"دایه، نه من ناتوانم نۆقره بگرم، شتیک وه بیینه بۆی بهرم."

هه رچهندی گهراڻ و بیریان کرده وه، شتیکیان دهست نه کهوت بیبا. هه رچی له ئارایی دا هه بوو و نهوی له مالتی دهست ده کهوت، سهیران هه موی له گه له خۆی بر دبوونه سهر بیستان. سهیران هه ر رۆژه به بیانووی بردنی شتیک وه ک سیر، رۆنه که ره، هه نگوین، گۆره وی، کراس و ده سحیب ده چوو سهر بیستان.

"نم جار به دهستی به تال بچۆ. ناوا باشتره. نه گه ر هیچ له گه له خۆت نه بی، بۆی ده بیته فکر که بۆچی هه موو رۆژی ده چیه وینده ری. چهند رۆژتیک به دهستی به تال بچۆ. نهو ده م نهویش فکری بۆ پهیدا ده بی که نهو کچه بۆ هه موو رۆژی دیتته نیره؟"

سهیران نهی ده توانی نهو کاره بکا. له بهر چاوی وی به دهستی به تاله وه چون بۆ بیستان وه ک مردن وابوو. به دهست به تالی چون قه دری ده هینایه خوارو نهو هه ستهی بۆ پتیک ده هات که ده لئی رووت و قووت له پیش چاوی حممد راوه ستاوه.

ماله که بیان سهنگ و سووژن نا، زۆریان فکر کرده وه، به لام شتیکیان نه دیه وه به که لکی بردن بی. له نه کاو دایه قه مەر هاواری کرد: "دیمه وه" و ده سه جی چوو سهر سندووقه دارگویتزه نه خشاوه که ی. به په له سندووقه که ی هه له پچری، هه لی کۆلی و زوو نهو شته ی لیتی ده گه را دیتیه وه. پاشان له کاتیک دا مۆدنه زه رده کاره بایه که ی له دهستی دا راده وه شاندا، دایه دهستی سهیرانی و گوتی:

"ها بگه ره. بۆ نه مرۆ نه مته به سه. سه بی نیش خوا که ره، شتیک پهیدا ده که ی. وه ختیک نیه زه ما وه ندمان کرد نم دار جگه ره یه که ریم نۆغلی ناغای گوندی "بۆروک" بۆ مام وه سمانتی هینابوو."

سهیران دهستی له ستۆی دایه قه مەر کرد، ماچی کرد و گوتی:

"به قوربانت بېم دایه، دایکی ټینسان و دلپاکم... پاشان له نهکاو قسهکمی بری و سیبهری خهفتهټیک نیشته سهر دهم و چاوی و له کاتیک دا دارسیغارهکمی بۆ لای دایهقمهر رادهداشت گوتی:"ناخر نمو جگهره ناکیشی."

"کچه شیتکه. ټیمهش دهزانین نمو سیغار ناکیشی. ههلی گره، بیبه."

سهیران قانبع بوو و دهسبهجی وهری کهموت. لهبهر گهرماو لهنیو تۆزوخۆل دا نهوهنده خۆش دهپۆشت دوت گوت غار دهدا. پشوی سوار ببوو و نارهقی دهرکردبوو. جلهکانی شهلالی نارهق بوون. نمو بۆ نهوهی لهحزهیهک زووتر بگاته بیستان خۆی به ناوو ناوردادهدا.

وهسبهینی را مریشکیان سوور کردهوهو رۆژی سیهم سهیران سهرشیری بۆ حمهد برد...

سهیران ئیدی شهرمی دهکرد بجیته مالی دایهقمهر. ههموو رۆژی ئیواران ههر که خۆر ناوا دهبوو، نارام و بئدهنگ، بینهوهی کهس بیبینی له مالی وهدهر دهکوت، دهچوه بیستان و چاوی لهو ههرزالهوه دهبری که حمهد لهسهری دهنووست و ههتا تاو ههلهدهات لهوی چاوهروان دهما.

ناپۆزای تهپۆو میشلوله شالوویان بۆ دیناو دهستهکانی سهیران له تهپۆ دهرکردن ماندوو دهبوون. تهپۆیهکان تنانته لهسهر جلهکانیشیهوه پیانهوه دهدا.

شهویکیان سهیران قیرووسیای لی کردو به زگهخشکه خۆی گهیانده بن ههرزالهکمی حمهدو سهرانسهری شهوی گوتی بۆ دهنگی ههناسهکانی راگرت و سوکنایی هات.

پیایکی چهکدار ههتا بهیانی له دهوروبهری بیستانهکه دهخولایهوه. یهکی کورتهبالا بوو، کاتیک به ری دا دهپۆشت، ههستی پیی نهدهات. جار جاریش دههاته نیزیک ههرزالهکمی گوتی ههلهدهخست و پاشان به غاردان دهگهراپهوه بۆ لای ژورووی نارلی قشلاو دور دهکوتهوه.

سهیران لهو بارهپهوه هیچی بۆ حمهد باس نهدهکرد. چونکه بهرامبهر بهو پیایه چهکداره خۆی به پاریزهری حمهد دهزانی و له دللی خۆی دا دهیگوت:"با نمو بجهوی، نازایهکمی، بهجهرکهکمی با بجهوی، نهمن لیتی وریام."

شهویک له شهوان پیایکی چهکدار هات و راست رووبهرووی ههرزالهکه لهسهر لیتی ساووران راههستا. پاشان لاقه پر له برینهکانی درپژ کردو شوتنی. پیایکی کورتهبالا بوو. سهیران به زهجمت تارماییهکمی دهدی. له جیتی خۆی ههستاو چوو بۆ لای پیارهکه. کابرا دهسبهجی راپهری، گهراپهوهو نامادهی راگردن بوو. سهیران بانگی کرد:

"راوه سته. نه تۆ کیتی؟"

"پیاو" که هەر که دهنگی ژینکی بیست راوه ستاو چاوه پئی ما. سهیران له ناوه که پهریهوه، هاته کن تارماییه که به تووریهی لیتی پرسى:

"نه تۆ کیتی. هه موو شهوئ لیره چ کاریکت ههیه؟"

کابرا گوتی:

"ناوم ناده مه. میرشکاری عهلی سه فابه گم... نه سپیکمان به ره لالا بووه، ناغا پیتی گوتووم... ناغا پیتی گوتووم که... ههتا نه سپه که نه گریهوه، نابئی بییهوه... نهوه چند مانگه..."

سهیران نهختیکی دیکه لیتی نيزیک بووهوه. نادهم له سه ره قسه کانی رویشته:

"ده زانی چیه خوشکئ، نه م نه سپه نه سپ نیه... نه... ری. نه سپ نیه، جندۆکه یه، پهریه، وه ک تارمایی و خه یاله... له پر ده بیینی له بهر لووتت قوت ده بیته وه له نه کاو ده بیینی ون بو."

سهیران نهو سام پئی نیشتهی پیشینی نه ماو گوتی:

"ده یان گوت نه تۆ کوژراوی. یوزازنۆغلی یان گرت بردیانه به ندیخانه. ده لئین نهو تۆی کوشتوه."

نادهم وه لامی دایه وه:

"نه من خبهرم نیه. نه من ناگام له ههچ نیه. نه م نه سپه جندۆکه یه، پهریه... پاشان وه رسووراو ههتا تینی تیدا بوو به رهو به ستین غاری دا. حه مه د که له دهنگی وتووئۆی نهو دووانه وه خبه بهر هاتبوو، خۆی له هه رزاله که فری داو نه راندی: "کئی یه؟"

سهیران له حالیک دا ده له رزی ده سه به جئ له سه ره عه رز دریز بوو. به بیستنی دهنگی حه مه د ده ست و لاقی سست بوون.

حه مه دو خه لیل چه ند جاریان بانگ کرد. ده ورو به ری بیستانه که یان سه رانه سه ر پشکنی. به لام که سیان نه دیته وه.

ههتا لووتکه ی کیتوه کان روون بوو و گه لاوز دره وشا، سهیران نهی توانی لهو جیتی لیتی راکشابوو، هه ستئ، و هه ره لوئ به ده ست و لاقی سست و له رزۆکه وه مایه وه. خاکی گه رم له شی گرگرتووی نهوی گه رم تر ده کرد.

(۴۹)

به دهنگی تهغه له خهوتیکی شیرن راپه‌پین. دئ گه مارۆ درابوو و له هر چواره‌وری دهنگی تهغه دههات. خه‌لکی ناوایی که چاره‌پروانی شتیکی وا نه‌بوون و پی‌یان وابوو هه‌موو شتیکی ته‌واو بووه، نه‌و شه‌وه‌ش ناسووده‌و نارام لیئی خه‌وتی‌بوون. دهنگی تهغه جار به‌جار نیزیکت‌ر ده‌بوو و چند له‌حزه دواتر له‌نیئو ناوه‌دانی دا دهنگی ده‌سپریژ به‌رز بووه‌وه.

نۆغله‌مه‌یه‌ک دئ‌یه‌که‌ی وه‌به‌ر ده‌سپریژ داو شه‌و پر بوو له شیوه‌ن و گریانی ژن و مندال. نه‌سپان ده‌یان هیلاندا، سه‌گ ده‌وه‌پین، که‌له‌باب ده‌یان خوتیندا، ژنان هاواریان ده‌کردو مندال ده‌گریان. دهنگی تهغه برپایه‌وه‌و دهنگی سمی نه‌سپان به‌ره به‌ره دوور که‌وته‌وه‌و دوايه بی‌ده‌نگ بوو.

لای پارشیتوان دیسان دئ وه‌به‌ر ده‌سپریژ درایه‌وه. دیسان نه‌سپان هیلانديان و سه‌گ وه‌پین و زیړو هۆری ژنان ده‌رو ده‌شتی پر کرد. دهنگی گریانی ژنه‌کان ورده ورده دوور که‌وته‌وه‌و چوه نیئو قوولایی شه‌و و بی‌ده‌نگ بوو.

جووتیاران له ماله‌کانیان هاتنه‌ده‌ر. په‌لامارده‌ران سئ کچی نه‌و مالانه‌یان که تازه هاتبوونه‌وه به پرچان راکتیشابوون و له‌گه‌ل خۆیان بردبوون.

نه‌و رۆژه جووتیاره‌کان بی‌نه‌وه‌ی ده‌ست له ره‌ش و سپی بدن یان قسه‌یه‌ک بکه‌ن، به ده‌ست و بالئی هه‌لواسراوه‌وه له‌نیئو دئ دا ده‌هاتن و ده‌چوون.

شه‌وی دواتر دیسان سواره‌کان هاتنه‌وه. پاش گولله‌باران کردنی دئ سئ که‌وتیلیان ناوور دان. بۆ به‌یانی عملی سه‌فا دورسوون دورمووشی نارده ناوه‌دانی.

دورسوون دورمووش هاته ناوه‌دانی، رووی کرده سه‌یفه‌لی و گوتی:

"بهستان نيه؟ ناغا ده لئى نه گهر بهسيان نيه، نه گهر دئيه كه چۆل ناكهن و نارۆن نيمه
بهرنامه مان زۆر به دهسته وهن. گوتان ئيوه برائى نيمهن، كهس و كارمانن، به لام..."
نه عجار دورسون دورمووش دهستى له بهر پشتينى ناو وهك عدلى سفا كه ميتك خۆى به
پشته وهدا شكانده وه به لاسايى كردنه وهى نهو دهستى به قسان كرد:

"نه دئيهك، نه پينج دئى و نه پاريزگارى نه ده نه هيچيان ده ره قه تان نايهن. دئيهاتيه كان!
هاونيشتمانان، براينه، نه وهى بزنانن كه نه گهر له ماوهى حهوتويهك دا نه م دئيه چۆل نه كهن و
نه رۆن و بتانه وئى كهلله شقى بكهن، ده بئى فاتيحهى دئيه كه تان بخوينن، هه رچى گيان له بهرى
له م دئيه دايه له پياوو مندا له وه بگره تا بالنده و ميرووله هه موو له نيتو ده چن. شه وئيك دئيه كه
گه مارۆ ده دهين، شه وئيك كه بايه كى به قه وه تى بئى، ناگرى تى بهرده دهين. نايه لئى گيان له بهر يش
له دئى وه ده ركه وئى. هه ركه سيش بيهه وئى وه ده ركه وئى به تفهنگ لئى ده دهين و له نيتو ناگره كهى
دا وئيه نه وه. ئيوه چهند دئيهاتيه كهى بئى ويژدان بوون، چهند بئى قيمه تن. بۆچى زه وى و زارى خه لگ
چۆل ناكهن و نارۆن؟"

پاشان خۆى هاويشته سه ر نه سپه كهى و رۆيشت.

كه ميتك دواتر دئيه كه ترووشى شله ژانتيكى سه ير بوو: هئيرش كه ران نهو سئى كچهى
بردبوويانن شه كه ت و كفت و پرووت و قووت به مه مكى خويناو وى و له شى رهش و شين
هه لگه راهه وه له پشت ناوه دانى به ره لئايان كردبوون. كچه كان له كاتيك دا به ده ستيك نه ده بى
خۆيان دا پۆشيبوو و به ده سه كهى ديكه يان هه وئيان ده دا مه مكه خويناو وى به كانيان دا پۆشن،
شپرزه و په ريشان هاتنه وه نيتو دئى. هه ريه كهى چارشينوتيكيان به سه ردا دان و بردياننه وه
ماله كانيان. كچه كان هه رسيك نه خۆش بوون. له لايهن ژماره يه كهى زۆره وه ده سترئى به
ناموسيان كرابوو.

له مه خفه ره وه ژماره يه كه جه ندرمه هاتنه ناوه دانى، به لام جووتياره كان پئيان گوتن هيج
نه بووه و شكايه تيشيان نيه.

سه فچه كاهيا دئى پر له خوين بوو، له حالتيك دا يه كجار زۆرى رق هه ستابوو له دئى خۆى
دا گوتى: "بۆچى پيم نه گوتن كه حه مه دۆك لي ره يه؟" راهه ستا تا شه و داها ت. وه ختتيك
كو ره كهى و كچه كانى و نه وه كانى خه وتن به سپايى له جئى هاته ده ر. پئويست نه بوو خۆى
پۆشته كاته وه، چونكه هه ر به پۆشته يى راكشابوو. ده سه به جئ وه پئى كه وت. داخوا مه وداى
نيتوان ناوه دانى و كئيلگه كهى عدلى سفا چهند بوو؟ داخوا به يانى دهى توانى بگاته وئنده رئى؟

وهختيڭ ههتاو كهوت نيوه ي ريڭگاكه ي برپيوو. لاي نيوارئ بوو كه تواني به لاژه لاژ خۆي بگه يه نيته باله خانه كه ي كينلگه ي عدلي سه فابه گ. عدلي سه فابه گ له مائي بوو. به ديتني سه فچه كاهيا تي گه يشت ده بي خه به ريك هه بي.

سه فچه كاهيا ده ي گوت:

"كوري خۆم عدلي ناغا ماندووم، شه كه تم، برسيمه خه ريكه ده مرم. هيندئ قسم پيته، به لام له پيش دا ده بي كه ميڭ بيتموه سه رخۆم."

دنيا يه كجار گهرم بوو، وهختيڭ شهو به سه ر دهستان دا هات تازه سه فچه كاهيا ده هاته وه سه ره خۆ. به دۆي ساردو تاس كه باب و كهوده ري پلاو ميوانداري يان لي كرد. سه فچه كاهيا پاش نه وه ي نانه كه ي خواردو ته واري كرد، گوتي:

"قسمه كانمان تاييه تين. نابي له خه لك ي گوندي كهس بزاني كه نه من هاتوومه نيته. نه گينا ده م كوژن. نه و جانه وهرانه له ت و كوتم ده كهن. نه من له ژياني خۆم دا جانه وهرم زۆر ديون، به لام خه لك ي وايوي جانه وهريني ديكه ن. خوا نه گهر ددانيان بداتي نابي نينو كيان بداتي و نه گهر نينو كي داني نابي ددانيان بداتي!"

عدلي سه فا دهستي گرت و هه ليستاندو برديه ژورينيكي ديكه. دنيا يه كجار گهرم بوو.

عدلي سه فا گوتي:

"فرموو ناغاي خۆم، گويم ليته."

سه فچه كاهيا به رسته ي "نه تو من ناناسي عدلي ناغا... دهستي به قسان كرد:

"بابي تو نيزيكترين دۆستي من بوو. سه رده ميڭ هه رده ووكمان كوئخا بووين. نه من كوئخاي وايوي بووم و نه و كوئخاي چيك چيك لار... مبهستم له كوئخا نه وه يه كه نه مپۆ پيي ده لين موختار. مبهستم نه وه يه كه تو ته مهنت كه مه، نه وده م هيشتا نه بپوي. نه وه زه مانتيڭ بوو كه عوسمان يه يه كان دنيايان گرتيوو. هاتووم پيت بليم كه مه ترسي يه كي گه وره له سه ر سه رت ده سووړي."

عدلي سه فا شله ژاو گوتي:

"بلي مام سه فچه."

"ده ت كوژن..."

"كئ ده يوئ يم كوژي؟"

"بۆخۆي، هه ر نه م رۆژانه."

"کئی دهبوی ب م کوژی؟"

سه فچه کاهیا به راویژنیکی نارام و هیدی گوتی:

"حه مه دۆک عدلی ناغا! حه مه دۆک دهبوی بت کوژی."

عدلی سه فا به شله ژانیکي زیاتره وه گوتی:

"حه مه دۆک له کوئییه؟ کهنگئی هاتوه، چیی لئی هاتوه، کهنگئی؟ چند کسه له گه لن..."

ئوهی لئی ده ترسا، خهریک بوو به سه ری ده هات.

"زۆرم بیر کرده وه. دوو مانگه بیر ده که مه وه، نهم ده ویست پیت بلیم. به لام نهم توانی.

رازی نه بووم بیری. نیستاش هاتومه مالتیت که نهو خه به ره ناخۆشهت بده می."

عدلی سه فا گوتی:

"تئی گه ییشتم، ره عیهت هتا به کیکی له پشت نه بی، ناوا که لله شق نابی. نیستا حالی

بووم. حالی بووم."

"مه سه له که روون بووه وه؟..."

"نیستا نه وان له کوین، چ ده که ن؟"

"راوه سته عدلی ناغا، سه برکه! نازام دوو مانگ پیش بوو، سئ مانگ پیش بوو یان

زیاتر، شه ویکی گوتیان حه مه دۆک هاتوه ته ناره دانی. چووم گه ییشتمه بن تووه گه وره دیتم

قیامه ته... درم به حه شیمهت داو چوومه لایان. له نیوه راستی ناگریان کرد بووه وه. له بن

دارتووه که به ره و مافووره یان راخستبوون. سه یفه لی سئ مه ری سه ر بریبوون. خهریک بوون

قسه یان ده کردن. ئه وهی پئی یان ده گوت حه مه دۆک کابراه کی به کجار که له گه تی باریک بوو.

به راستی خوا به ژن و بالایه کی سهیری پئی دا بوو. وه ک سپیدار ده لاژایه وه.

سه یفه لی، سه یفه لی مل درژی ده لیم گوتی: "به خیر بیی، خیرو به ره که تت هینا، چۆن بوو

پهیدا بووی؟" پاشان پرسی: "بۆچی هاتووی؟" ئه ویش گوتی: "هاتووم عدلی سه فای بکوژم.

بیستومه زۆلم له دیهاتی به کان ده کا." گوتی: "له چیای را هه ریۆیه هاتومه چو کووراوا که

ئهو ی بکوژم."

"ئئ، که وایه وای گوت... به لئی؟"

"وای ده گوت. دیاره زۆر شتی دیکه شی گوت: "نه گهر مالتی ناغا کاتم به سهریان دا

نه پروو خاند ناری خۆم ده گۆژم." گوتی: "عه بدیم کوشت، به لام عه بدی شتیک نه بوو، ده بی عدلی

سه فای بکوژم هتا ناویانگم له دنیا دا، له کیتوان دا هتا نه نکره ده نگ بداته وه!" زۆر

پین کهنی. نه ونده پین ده کهنی که... دهی گوت: "نیستا نهو، نهو علی سه فابه که بچ خه بهره." دهی گوت خه بهری مهرگی خۆی نیه، نازانی نيزرائیل له چیاو بهنده نان هاتوو ته خواری. علی سه فا گوتی:

"با وا بئ. من، من، من من من... چند کس ده بن؟"

"زۆرن... زۆر... هه موویان چه کدارن. فیشه کدانه کانیان گولدۆزی کراوه. ژماره یان به کجار زۆره. چاوه کانی دوت گوت پۆلان. پهیتا پهیتا سویندی ده خواردو دهی گوت: "دیهاتی به کان! مه ترسن. ههتا نه من ماوم مه ترسن. ههتا نه من ماوم منعت له شاور سولتانیس هه ل مه گرن. ده ره قه تی هه موویان دیم." دهسته کانی زۆر زه لام بوون. دهستیکی پیوه بوون وه که چنگورکی هه لۆ. دهی گوت: "نه گهر نه توانم علی سه فا به گی بکوژم بۆچی ناوی خۆم ناوه هه مه دۆک و هه چیاو بهنده نان که وتووم، نه دی بۆ پیتم ده لێن شه هیتی چیاکان؟" پیاوه کانی پین یان نه ده گوت هه مه دۆک. ناوی نهیتی یان بۆ داناوه. هه مووان پین یان ده گوت شه هین."

"نیستا له کوئی به، له دی به؟"

"زۆر زرينگ و زۆله! چما له دی ده مینیتته ره؟ نهو ته نانهت له دی نیمهش تاقه شه وێک مایه وه. دهی گوت: "نه من به نیاز نیم له چوکوراوا بئینمه وه. ههر نه م رۆژانه کاره که م ته واره ده که م. ههر نه م رۆژانه له جیاتی ناو خوینی علی سه فا ده خۆمه وه لهو گهرمای هاوینه دا دلێ خۆم فینک ده که مه وه، پاشان دووباره ده چه مه و چیاو بهنده نان، چه ته ده بن لاقیتی له چیا بئ و لاقیتی له نیو لیره وار." دهی گوت: "ههتا نهوم نه کوشتوه له چوکوراوا نارۆم." قسه که ی ههر نه مه بوو و هیچی دیکه ی نه ده گوت."

"نیستا له کوئی بئ باشه. نه تو خه به رێک مه به رێکت لیتی نیه؟"

دهنگی به ته واری ده له رزی.

سه فچه کاهیا گوتی:

"با، هه مه..."

له په ستاش هه ناسه ی هه ل ده کیشان و له دلێ خۆی دا دهی گوت: "تا... خ خ خ! نه گهر ههر نهو رۆژی هه مه دۆک هاتبوو خه بهرم پین. دا با که هاتوو ته چوکوراوا نه م ناپیاوه پر و پوچه ده ترساو نهو هه موو به لایه ی به سه ر نه دیناین." رهنگی روخساری علی سه فابه گ ورده ورده شین هه ل ده گه راو سه فچه کاهیا به دیتنی نهو دیمه نه له خۆشی یان له که و لێ خۆی دا جیتی نه ده بوو:

"هممه، خهبریم ههیه. نیستا رهنگه له چیاى "هممیده" بئ. لهبن نهو داره كه خهلك بۆ مرادخواستن دهچنه بنى. نهمه يهك... لهوانهیه له قهلاى ئاناوارزا بئ، نهمه دوو. لهوانهیه چووبیتته لای "قههتهپه" نهوه سئ. لهم دهشتهدا نابئ بۆى بگهپئى. ئاوا كابرا گهلهگهته، نهو هممهدۆكه چهتهیهكى زۆر زرینگ و حهرام زادهیه."

عهلى سهفابهگ له فكرهوه چوو، چارهكانى بریسكهیهکیان دا، تهواوى نهندامى لهشى له نۆیهتئ دا گرپان گرت و روخسارى رهش نهسههري سوور ههلهگهرا. پاشان ئارهقئىكى ساردى دهركرد.

سهفچهكاهیا گوتى:

"نهو خوئین خۆره تۆ دهكوژئ. وریای خۆت به. شتیكى دیکهى دهگوت. دهىگوت: "پیاویكى زۆر گهورهه له پشته. "دهىگوت: "عهلییهفهندى چووزانئ نهمن کیم له پشته. "دهىگوت: "نهگهه نم عهلی سهفابهگه بزانیئ نهمن کیم له پشته. "دوو له روتان پهڕژینیكى قایم بئ، دهىگوت "عهلیسهفابهگ". دهىگوت: "نهگهه عهلی سهفابهگ بزانیئ له ترسان لیبوی دهقهلشن، دئى ئیوه هیچ، ههموو خاكی چوكووراواو نهنهدۆل بهجئ دئلی و ههتا نهوبهري دهريای مهپهپه رادهكا. بهلام مهیهلن پئبزانیئ. چونكه ههلائی و ناتوانم بیكوژم. نهوهكا. نهوهكا، نهوهكا بزانیئ! نهه جوړه سهگانه عادهتهن ترسهنۆكن. نهه بئقیمهتانه وهك كهرویشك بئغیرهتن. نهوهكا پئبزانیئ، نهگینا ههلائی. "دهىگوت: "با له ههموو شتیك ناگادار بئ، بهلام مهیهلن نهو یهکهیان بزانیئ."

عهلى سهفا به توندی راچهنى. خهريك بوو چاوی پئ دهپهپن، نهپاندی:

"ناوهكهى گوت؟ نهو كهسه كئیه؟"

سهفچهكاهیا به دهه خۆ خاوكیش كردنهوه گوتى:

"ناوهكهى نهگوت. نهو زۆر زرینگه! چما دهیلئ؟ بهلام تئگهیشتم پیاویكى زۆر گرنگه، له نهنكهرهه دادهئیشئ."

عهلى سهفا له حالئىك دا هاواری دهكرد: "بۆخۆم دهزانم" دهپهپى و گوتى: "دهزانم كئیه" پاشان هات رووبهپرووی سهفچهكاهیا راوهستا. دهستی پهپهپاوی گرت و ماچى كردو لهسهه سهرى داناو گوتى:

"دۆستى باهم! نهتۆ ژیاىنى منت نهجات دا. فكرى ههموو شتیكم كردبوو، تهنیا نهمهیايم بهفكردا نههاتبوو كه هممهدۆك بۆ كوشتنى من هاتهوته چوكووراوا."

سەفچەكاهيا دەستی گرت و لە كاتێك دا دەستی بەسەردا دینا گوتی:

"نەتۆ زولمت كرد. نەتۆ زۆر زولم لەو خەلكە دەكەى عەلى ناغام. زولم هېچ وەخت كارێكى باش نیه." عەلى سەفا دەستی لە دەستی وی راپسكاوت و وەك بەردێكى بێدەنگ چاوه‌ڕێ ما تا بزانی سەفچەكاهيا چ ناكامێك لە قسەكانى خۆى وەرده‌گرت.

"كارێكى باشت نەكرد كه یۆبازنۆغلى و مەلافەرهادت بە گرت دا. یەكیان پیاوى خواپەو نەوى دیکەشیان بابایەكى غەریب و بیچارەیه. زەینەل و ئادەم ئەوان نەیان كوشتوون. پیاوه‌كانى حەمەدۆك كوشتوویان. هەر پیاوه‌كانى ویش هەموو شەوی مائەكەت وەبەر تەفەنگان دەدەن. راکێشانی كچه‌كانى دێى نێمەو دەستدرێژی بەوانیش كارێكى دروست نیه... دووپاتیان مەكەوه عەلى ناغا، دەت كوژن. ئەمشەو بچۆ لە جێیەك خۆت بشارەوه. ئەمشەو نا سەبەى شەوی دەیانەوی مائەكەت بەسەردا وێران بكەن. بیستوو مە حەمەدۆك دەیه‌وی بە دەستەیه‌كى سەد كەسىیەوه بێ و هێرش بكاتە سەر مائەكەت. بلى مەلا فەرهادى ئازاد بكەن. نەسپ و ماين و گاوگۆله‌كەمان وێ دەوه."

عەلى سەفا نەپاندی:

"نایان دەمەوه. یا دێهاتییەكانى وایوی لەسەر زەوى و زارەكەم دەر دەكەم یان دەكوژم. پاشان چوو دەرگای ژوورەكەى كرده‌وه بانگی خواره‌وى كرد: "نەسپەكان حازر كەن!" نەجار دووبارە هاتەوه لای سەفچەكاهيا. ئەو بە پێوه راوەستا. باوەشى بە سەفچەكاهيا دا كردو گوتی: "بۆى ياخوا، زۆر سوپاس" ئەمەى گوت و خێرا وەدەر كەوت.

لە خوارى نەسپەكان ئامادە بوون. هەشت سوار بە لەحزەیه‌ك سوارى نەسپان بوون و ملی رینگایان گرت بەرەو شار. وەختێك عەلى سەفا گەيشته شارى، دەسبەجێ دەنگۆى لەنیو شارددا بلاو كرده‌وه كه حەمەدۆك بە سىوچار سواره‌وه لە ئاكداساز بینراوه. خەبەرەكە بە چەند رۆژ لە شارەوه گەيشته سەرتاسەرى چوكورواوا. وەختێك خەبەرەكە دەماودەم گەراو هاتەوه لای عەلى سەفا بە تەواوى گۆرپوو و ببوو شتیكى دیکە:

"دەستەى حەمەدۆك لە جیاتی سىوچار كەس كه عەلى سەفا بلاوى كردبووه‌وه، سەدو هەشتا كەس بوون. حەمەد لە ئاناوارزا نەیینرابوو، بەلكوو لە جێ دا نەوتى كردبوو بنكەیه‌ك و لەوى را دارو لەلەى بۆ هەموو خان و ئاغاكان و بۆ حكومەت دادەنا. دەی‌گوت: "هەتا ئەمن زیندووم

نايه تلم حكومت و ناغاو خانه خوین خۆره كان نمو فەقیرو هه ژاره نمو رهش و روتانه تالان بكن. نهگمر پیتویست بی هه مووانیان له بهین ده بهم. ده ورائی ناغایان به سه رچوو!"
به ره به ره ناغایه كان ترس و سامیان ری ده نیشت. دیهاتی به فەقیرو هه ژاره كان و نمو ره وه
جان ه وه ره چاوه ورائی پریشکیك بوون. نمو ترسه نهی نی به له کۆنه وه هیلانه ی له ناخی دلی
ناغاو خانه كان دا ساز کرد بوو.

به هاتنه گۆری ناوی حه مه دۆك دووباره سرودو شیعی خۆمائی كه وتنه سه زارو زمانان و
به گوتی ناغاكانیش گه یشتنه وه. هینانه گۆری مه سه له به كه له شیعو گۆرائی به خۆمائی به كه
دا مه سه له به کی خه ترناك بوو. له زمان حه مه دۆكه وه ده یان گوت، هه تا مالی ناغاكان ویران
نه كه م هه رگیز نمو ده شته به جی ناهیتلم. یان:

وا حه مه دۆك ده لئی له سه ر چیا كان
جه ندرمه له دووی نازایه كه ده گه پین
پیاویك كه ناغاكان له ترسی ناری
شهو به دل ه خور به وه ده خزیته نیو نوین
چونكه نمو ده زانی و باشیش ده زانی
چیا به رزه كانیش له هه لۆ ده ترسین

نمو گۆرائی و شیعه خۆلانی به عه لی سه فایان هینده ی دیكه ده ترساند.

جووتیاره كانی وایوی به خۆشحالی به وه ده یان گوت: "شیری دایکی لی حه لال بی. شیری
دایکی له حه مه دۆك هه لۆی لووتكه به رزه كان حه لال بی. دارو نه دارمان، ژن و مندالمان
قوریانی تاله موویه کی بی."

ده ستریزی به نامووسی كچه كانیان کرابوو. گاوگۆله كه یان به تالان برد بوون، نه سه په كانیان
لی دزی بوون، ماله كانیان سووتان دبوون، كهس و کاریان له به ندیخانه بوون. به لام نمو هه مووه
کاری نه ده کرده سه ر وره یان:

"به لئی! حه مه دۆك چوه ته شاخه كانی نا ناوارزاو نه خشه و به رنامه داده پیتوی... به لئی!
سویندی خواردوه كه گیانی عه لی سه فا بستین... " له ناخری هه موو رسته به کیش دا
ناسناوی "هه لۆی چیا كان" یان "شه هینی شه هینه كان" یان لی زیاد ده کرد.

جوانترین و به ناوبانگترین شیعه خۆمائی به كان له تاریفی حه مه دۆك دا له وایوی داده نران.
كهس نه ی ده زانی نمو شیعه رانه کی دایان ده نی.

وه سمانه زله دهی گوت: "زۆر سهیره! چما لهم دنيايه دا چند هممه دۆك هه؟ نه وهندهی ئيمه بزانین هممه دۆك له لای خهليله كۆسهيه وه له نيتو بیستانی خهريكی هه سانه وه يه. داخوا نهو كوره مان رۆژی شتيكه وه شووی شتيکی ديكه؟"

رۆژی تکیان بهیانی خهبر هات كه جهندرمه هممه دۆکیان له شاخه کانی ئاناوارزا گه مارۆ داوه. دنيا پر بيوو له جهندرمه وه بهره وه هممه دۆك ته قه میان ده کرد. هممه دۆك نهو رۆژه به تاقی ته نئ له گه ل نهو هه مووه جهندرمه يه شه ری کردبوو، پیاوه کانی له گه ل نه بيوون، چوو بيوونه بهرزایيه کانی کووزان. هممه د پئی گوتبوون: "نیتوه پرۆن، نامه وی به لایه کتان به سه ر بئ. ئه من به تنیا له گه ل نه مانه شه ر ده کم." هممه دۆك نهو رۆژه سئ جار جهندرمه کانی له بهرده لانه وه هه تا ده شتی وه هه تا لیواره کانی جهیهان په پئ نابوو وه پاشه کسه ی پئ کردبوون. شه ری ئاناوارزا هئشتا درێژه ی هه بوو وه په یتا په یتا خه به ری خۆش وه هیوا به خشی نهو شه ره بۆ جووتیاره کان ده هات.

شه وی دوا ی نهو رۆژه كه نه م خه به ره به خه لکی وایوی گه یشت، هه تا به یانی چاریان لیك نه نان وه هه ر خه به ری ئاناوارزایان پرسى: هممه د نهو شه وه ش به تاقی تنیا له گه ل جهندرمه کان راچوو بوو وه نهو شه ره ی له مه مکی دایکی خۆیان خواردبوو له تفنکانیانی هئینابوه ده ر. نه گه ر بئویستایه ده ی توانی هه ر له وی هه موو جهندرمه کان ده م وه ده ست قه لچۆ بکا، به لām نهو بئجگه له ناغاگان نیازی کوشتنی که سی نه بوو.

وه سمانه زله وه سه یران، هممه دۆکه که ی نیتو بیستانیان موو به موو له ده نگ وه باسه که ناگادار کرد. نهو یش نهو شه وه تا به یانی چاری له سه ر يه ک دانه نان وه چاوه پروانی ناخری کاری نهو هممه دۆکه بوو كه له ئاناوارزا له گه ل جهندرمه کان له شه ر دابوو.

رۆژی دوا ی نهو شه وه به یانی زوو جهندرمه کان سه رانه سه ری ئاناوارزایان داگیر کرد. ده نگى ته قه ته واو بيوو. پیاوه کانی لایه نه که ی دیکه یان کوژرابوون، یان رایان کردبوو. جهندرمه کان هه موو که لئین وه قوژنی بهرده لانه کانی ئاناوارزایان يه ک به يه ک پشکنی. به لām هئچ گياندارتک ته نانه ت مارو مارمیلکه شیان لئ نه دی. هه موو جئ يه کیان سه نگ وه سووژن نا. تنیا له قه لای توو پوووس دوو میترمندالیان دینه وه که له په نای يه ک دانیشتبوون وه هک میوۆك ده له رزین. نهو که سانه ی شه ری جهندرمه کانیان کردبوو، نه م دوو میترمنداله بوون. دیاره له ده ور به ریش ده نگى ته قه بیسترابوو، به لām نه یان ده زانی چ که س وه چ کاره ن. نه م دوو میترمنداله پاش دوو رۆژ شه ر له گه ل جهندرمه کان هه لاتبوون وه په نایان بۆ نهو قه لایه هئینابوو وه له وی له ترسی

گیانی خویان نهیان دهزانی چ بکن. رۆژو نیوتک بارانهی گولله بهسهریان و بهسهر دهورو بهریان دا باری. همر چوار نهمسپ که لهو خواره بهستبوویانتهوه بهر گولله کهوتبوون و سهکته ببوون و کهلاکیان همر لهوی کهوتبوو.

له دوو میژمنداله که نهوی موو زهردیان قسمی دهکردن و نهوی دیکهیان که کوریتی رهش نهمسپ بوو، دهلهززی و شهقهشمقی ددانی دههات.

لاوه موو زهرده که دهیگوت:

"جهنابی یاوهر نیتمه دوو مانگ لهمهویهر چووینه گهژ دارودهستهی یهغمووراغا. یهغمووراغا نیتمه له کن نهمسپ دزیتی وهستاکار دانا دهورهمان دی. نهم نهمسپانهمان له گوندی نهندهژ دزیبوو، و له گهراپانهوه دا بووین که له ریگادا جهندرمه کائمان دیت. چووین له نیو شاخهکان دا خۆمان شاردهوه. به خوا تۆیهی ده کهین که جارتیکی دیکه نهمسپانه دزین. هزار جار تۆیه ده کهین.

"نهم چهکانه کن داوونی به نیوه؟"

"یهغمووراغا."

یاوهر فارووق ههتا تینی تیدا بوو زللهیهکی له بنانگوتی میژمنداله که راکیشاو گوتی:

"جارتیکی دیکه ناوی یهغمووراغات به زمانیدا بن، زمانت ده بپرم."

یاوهر فارووق وهک شیتانی لسهاتبوو. ناخر بۆ نهیده توانی نهو همه دهۆکه بگری؟ ههمیشه له چنگی دهرده چوو. وهختیک له بهرده لانتیک که وهک دورگه کهوتوه ته نیوهراستی چوکورواوا نهو کابرایه بتوانی وا به ناسانی له دهستی رابکا، دیاره که ههرگیز ناگری.

یاوهر بهو گهرمای. هاوینه له نیو تۆزوخۆلی چوکورواوا سهرگهردان بوو. ههتا خه بهریتی له چپای همیدهوه بۆ دههات غاری ده دا بۆ نهوی، و نهگه له قهره ته په، کازماجان و ته نانهت له چپاکانی نووری حق و پاتسیان له لیواری ده ریای مرمه ره خه بهریتی بۆ هاتبایه، ههتا وی غاری ده دا. نهو غارغارینه له چوکورواوا ته نیا یهک قازانجی هه بوو، نهویش نهوه که نهفسانهی جۆراوجۆر له بارهی همه دهۆکه وه ساز بکرتین:

"پاش ههموو شهریک شه هینتیک سی له نیو بهرده لانهکان دا هه لده فیری بۆ ناسمان. نهم شه هینه وهک نوور ده دره وشا، شه هینتیک بوو یه کجار سی... یه کجار تیزبال به جۆرتیک که نه گوللهی ده گه یشتی و نه به چاو ده بینرا." نهو همه دهۆکهی له نیو بیستانیش دانیشتبوو ههموو نهو نهفسانهی ده بیستهوه.

لهو بینهو بهریه‌دا یاوه‌ر فارووق به‌بهر راوانانی همه‌دو پیک هه‌لپ‌رژان له‌گه‌ل نه‌ودا هه‌ژده نەسپ دزو شەش چەتەمی وردیله‌ی گرتبوون.

یاوه‌ر فارووق که به هیچ جۆری‌ک نه‌یده‌توانی همه‌دۆک بگری و نه‌گەر له‌گه‌لیشی به‌ره‌و‌روو ده‌بوو له‌ ده‌ستی ده‌رده‌چوو، له‌ رقان له‌ دین ده‌رده‌چوو و داستانی قاره‌مانه‌تی همه‌دیش رۆژ به‌ رۆژ زیاتر به‌ره‌ژوو ده‌چوو. نه‌مه‌ش زیاتر ده‌بووه‌ هۆی ده‌هری بوونی یاوه‌ر فارووق. هه‌ریۆیه هه‌ر دێهاتی‌یه‌ک که‌وتبایه به‌ر ده‌ستی ده‌ی‌دایه به‌ر کوته‌ک و گۆپال.

دوو شه‌و و دوو رۆژان له‌ گۆندی ئاناوارزا که له‌ خوار قه‌لای ئاناوارزا هه‌ل‌که‌وتوه، مایه‌وه. هه‌موو خه‌لگی نه‌و دێ‌یه‌ی به‌ لاو و پیره‌وه به‌ نۆزه دایه به‌ر کوته‌ک و گۆپال.

دوو رۆژ دواتر وه‌ختیک له‌گه‌ل جه‌ندرمه‌کانی له‌ دێی ده‌چوو ده‌ر، ته‌نانه‌ت بۆ نمونه‌ش دێهاتی‌یه‌ک نه‌بوو بتوانی به‌ری پیتی له‌ عه‌رزى دابنێ. هه‌مووان لیکرا ده‌یان نالاند.

نه‌گەر به‌ جیگای همه‌دی‌ان زانیبایه، راستی‌یان ده‌گوت. به‌لام که‌س نه‌یده‌زانی له‌ کوێ خۆی هه‌شار داوه... به‌و حاله‌ش یاوه‌ر باوه‌ری نه‌ده‌کرد: "نه‌م دێهاتی‌یه‌ یاغی و بی‌قیمه‌تانه هه‌موویان، هه‌موویان ده‌زانن نه‌و له‌ کوێ‌یه. ده‌ی‌په‌رستن. کردوویانه به‌ هه‌یژیکى رزگاری‌ده‌ر. هه‌ر رۆژه له‌باره‌ی نه‌وداو له‌و باره‌یه‌وه که نه‌و ئینسانیکى نانا‌ساییه‌ چیرۆکیک دروست ده‌که‌ن."

هه‌رچه‌ند یاوه‌ر وه‌ختیک داستانی نه‌و شه‌هینه‌ی ده‌بیست که له‌سه‌ر سه‌ری همه‌د ده‌سووری و وه‌ختیک ده‌یان گوت بریسکه‌ی له‌نیۆ نوشته‌ی چاوه‌زاره‌که‌ی دایه، قاقا پی‌ده‌که‌نی، به‌لام به‌و حاله‌ش له‌ ناسمانی هه‌ر جێ‌یه‌ک دا له‌گه‌ل همه‌د لیکیان ده‌دا، چاوه‌کانی به‌دوای شه‌هینه‌یکى سپی دا ده‌گه‌ران.

"همه‌دۆک له‌ کوێ‌یه؟"

"نه‌م دیره، نه‌ ده‌زام و نه‌ ناویم بیستوه."

"ته‌نانه‌ت ناویشت نه‌بیستوه؟"

"نا نه‌م بیستوه."

"رای خه‌ن!"

کابرای راده‌خست و پاش ماوه‌یه‌ک به‌ لاقی خویناوی‌یه‌وه له‌ حالیک دا له‌سه‌ر سه‌رو روخساری جیتی پاژنه چه‌که‌مو له‌سه‌ر له‌شی جیتی سه‌ره‌نێزه دیار بوو، راستیان ده‌کرده‌وه.

"نه‌ ناویم بیستوه نه‌ ده‌زام له‌ کوێ‌یه."

خەلكى گوندى "تورلى"، لە ھەوارەكانى "مەجىدىيە؟" توركەنەكانى ئووك سوزلۇو و جووتيارەكانى نارلىقشلاو دەدەفاكلى... ھىچ كامىكىيان نە ھەمەدۆكيان دىبوو و نە ناوىيان بىستبوو.

ناخەرەكەى نۆرە گەيشتە سەر وايواى. ياورەر فارووق ھەوتوويەك لەم دىپە مایەوہ. ھەموو خەلكەكەى وەبەر كوتەك و گۆپال دا. نەويش نە جارىك بەلكوو چەندىن جار، تەنانەت ژن و مندالېشى داركارى كرد. وەسمانەزلە ھەوتوويەكى تەواو خوتىنى دانا. بە جۆرىك كە ترسيان بوو بىرى. پاش ھەوتوويەك راواندن بەرە بەرە وەھۆش ھاتەوہ. ياورەر بە دەستى خۆى نىنۆكى سەيفەلىي ھەلكەندن.

لەنيۆ ناوايى تەنيا يەك كەس، واتە سەفجەكاھىيان داركارى نەكرد. تەنانەت بۆ شوتنەونكەش بووبى تاقە يەك پتەيان لىنەداو كەسش سەرى لەو سورە دەرئەكرد.

"يان جىيى ھەمەدۆكم پى دەلېن، يان ھەمووتان لەبن داران دا دەكوژم."

"نە ھەمەدۆكمان ديوہ، نە بە جىيەكەى دەزانين نە ناويان بىستوہ."

جووتيارەكانى وايواى دەگريان، دەيان نالاند، ھاواريان دەكردو جىنگليان دەدا. بەلام بىجگە لە دووپات كردنەوہى ئەم قسانە ھىچيان بە دەم دا نەدەھات:

"ھەمەدۆك، شەھىنەكەم!"

(۵۰)

خه لیل نهو رۆژهش وهك هه موو رۆژه كانی دیکه هه كه هه تاو كهوت دهسكه گیایه کی ته پرو تازهی به دهسته وه گرت و هییدی هییدی بۆ لای نهسپه كه چوو. له كاتیك دا چاری له نهسپه كه وه بریبوو گیایه کی بۆ راده داشت... نهسپه كه نه ده بزووت. هه روا بزانه ناگای له هیچ نه. پاشووی راسته ی به بهرزگیه وه نووساندبوو و راوه ستابوو. گوئی بهردابوونه وه یاله كانی نه وه نده رێك و پێك بوون دهت گوت به شانه كراون. به شیتك له مووی كلکی ده كه وته سه ر كه فه لئی. وا ده هاته بهرچاو كه نه مپۆ له رۆژه كانی دیکه دهسته مۆتر بی. حه مه د هه ناسه ی راگرتیوو و ته ماشای خه لیلی ده كرد كه جارێك ده چوو پێش و جارێك راده وه ستا. هه نگاوتك ده چوو پێش و راده وه ستا و چاوه رپێ ده بوو به لكوو نهسپه كه بی بۆ لای گیایه كه. نهسپ ته نانه ت چاوتكیشی لی نه ده كرد.

خه لیل له نهسپه كه نیزیك و نیزیكتر بووه وه. گیایه کی له دهستی راسته وه دایه دهستی چه پ و هه نگاوتك دوور له نهسپه كه راوه ستا، دهستی بۆ بردو دهستی به صله درێژو پته وو بریقه داره کی دا هینا. نهسپ سه ری بۆ لای خه لیل وه رگپراو ته ماشای كرد. خه لیل بۆ نه وه ی نهسپه كه دلتیا بكا زاری هه تا بنانگوییان لێك كرده وه و پێ كه نی. پێكه نینه کی كه مێك جامه لووسكه می تیدا بوو. حه مه دیش وێرایی وی له دووره وه به رووی نهسپه كه وه پێ كه نی.

هه ر كه خه لیل ویستی نهو هه نگاوه ی نیتوانیشیان به ری و دهست له ملی نهسپه كه بكا، نهسپ خۆی له بهر بهك كیشایه وه، گوئی قوت كردن و راست لهو له حزه به دا خه لیلیش چنگی له یالی گیر كرد. نهسپه كه دووسێ جار هاته سه ر پاشووان. خه لیل دهستی له ملی كرد. حه یوان

چەند جار ھەتا تینی تێدابوو سەری راوێشاندا. بەلام نەیتوانی خەلیلی بەرداتەوێ. ئەبجار خێرا وەك خول خولە بە دەوری خۆی دا سووړا. ئەندام و لاقی خەلیل لە ھەوا بوون. خەلیل بەرامبەر بە خێرای راپەرۆ توانای ئەسپەكە نەیتوانی خۆی رابگرێ. باسکی لێك كرانەوێو چەند میتەر ئەولاتر فرێ درایە سەر زەوی. ماسوولكە لاقی نازاری دیبوو. ئەسپەكە پاش ئەوێ ھێندێكی دیکەش بە دەوری خۆی دا سووړا، راوێستاو خەلیل لە كاتێك دا ھەولتی دەدا ھەستیتەوێ، ناوړێكی وەسەر دا. ئەسپ لە كاتێك دا لاقی بە عەرزە نەرمەكەدا دەچوونە خوار، چووێ نیو بیستانێ و لەنیو چەند چلە قامیشی سەرسەوزو تەرۆ تازه راوێستا. چلە قامیشەكان كەفەل و كەلەكەییان ون دەكردو تەنیا ئەستۆی درێژۆ راکشاو و كلكە قیتەكەیی بە دەروێ بوون. لە پشتی ئەسپی راكردوو لەو بەیانێیە زووێدا ھەلمێكی نەرم ھەلێدەستا.

خەلیلە كۆسە شەكەت و ماندوو بە ھەناسە پرکە ھات بە ھەمەدی گوت:

"نەمۆۆ خەریك بوو تەسلیم بێ، وادیار بوو دەیەوی رام بێ. بەلام شتیكی دی و سلەمیەوێ. ھەمەد لمبۆزیت دی، پەرەیی كونە تەفناكەیت دی چۆن لێك كرابوونەوێ؟ وەك كووړی ناسنگەران ھەناسەیی دەھات.

ھەمەد بە پێكەنێنەوێ گوتی:

"بۆ كوی دەچن؟ ناخەكەیی تەسلیم دەبێ، بەرە بەرە رادێ. چما رۆژەكانی پێشێ وابوو؟ لەوانیە سبەینێ بێگری. خەلیل لە كاتێك دا دەستی بە چەنەكە كۆسەكەیی دا دینا، گوتی:

"ئەگەر قەرار بێ بەگێر بێ، دەبێ بە لاقی خۆی بێ. ناخە دەزانی ئەو ھەمیوانانە زۆریان من خۆش دەوی. ھەموویان لێكرا ئەوێدەیان خۆش دەویم مەپرسە. تەنانەت ماریش نازارم بێ ناگەینێ. تەنانەت ماریش."

ھەمەد بە پێكەنێنەوێ گوتی:

"تەنانەت تەپۆش."

خەلیل زۆر بە جیدی گوتی:

"تەنانەت تەپۆش نازارم نادەن. ئەمن دەردی ھەموو ئافەریدەییەك دەزانم."

"تەنانەت زامانیشیان دەزانی؟ وەك ھەزرەتی سولەیمان."

خەلیل دوویاتی كردهوێ:

"وەك ھەزرەتی سولەیمان. وەك ھەزرەتی سولەیمان... ھەرکەسە ھونەرێكی ھەبە. ھونەری

منیش ئەوێە كە بەلندەو پێرۆ خۆشیان دەویم."

پاشان له حالتيك دا له بدر خۆيمه قسه ده كرد چوه بن كه پرئ. "

قايش پشتينه چرمه كهي كه به بزماري كۆله كه كه پره كه وه له واسرابوو، لئ كرده وه پاش نه وه له قده بيه كهي باريكي خست، چه قويه كي ده سكري "نليستان" ي له گيرفاني ده رهيئا، به نيشتياره ته ماشاي كردو گوتي: "پۆلای خاليسه". نه مجار چه قۆكه ي هه لپچري، تفيكي گه وه ي له سهر قايشه كه رۆكردو ده ستي كرد به تيژكردني چه قويه كه و رووي كرده حه مه دو گوتي:

"نه مرۆ ده مه وي ريشت بۆ بتاشم."

حه وتوويه كي ته واو بوو كه خه ليل هه موو رۆژي به ياني له خه وه له ده ستار پاش نه وه ي ماوه يه كه به نه سپه كه وه خهريك ده بوو، تا ئيتواري خه ريكي تيژكردني چه قويه كهي ده بوو.

"... وا تيژ بووه هه راي ديري، ده پرئ. سابوونيكي بۆن خۆشيشم پيدا كرده. له و كۆلۆنيابه ش كه خوشكه سه يران بۆي هيناري، له خۆت ده ده ي."

ريشي حه مه د زۆر هاتبوو و ده خورا. له ميژ بوو ريشي نه تاشيبوو، به لام نه م رۆژانه پتي خۆش نه بوو ريشي هه بئ. نه م كۆسه نه حله تيه ش به نياز نه بوو به م زووانه چه قويه كهي تيژ بكا... به و پيه ساليكي ده ويست بۆ نه وه ي چه قويه كهي تيژ بيئ.

هه تاو گه رم ببوو كه كۆسه گوتي: "ته واو بوو. ئيستا برويه. وه ك گويزان تيژ بوو." حه مه دي له سهر نه رديواني هه رزاله كه داناو خاوليه كهي له ملي كرد. ناوه كه هه ر بۆخۆي شيله و گه رم بوو. سابووني له دم و چاوان دا، سابوون كه فئ كرد. نه مجار وه ك سه رتاشيكي كارامه چه قويه كهي به دوو قامك گرت و به رزي كرده وه. چاوتيكي لئ كرده وه نه مجار ده ست به كار بوو.

به شيك له ريشي زۆر هاتووي حه مه دي نه رم و بي برژانه وه تاشي. حه مه د گوتي:

"خۆش بي خه ليل، ده ستت نه رزي، زۆرت زه حه ت پتوه كيشاوه، به لام به راستي چاك تيژ بووه، ده ستت زۆر خۆشه، هه ر ناگام نه كرد."

پاشان چاوي ليك نان و خۆي دا به ده ستي چه قۆي تيژي خه ليل.

خه ليل له ماوه يه كي كه م دا ريشي حه مه دي تاشي، تيف تيفه ي داو له و كۆلۆنيابه ي سه يران بۆي هينابوو به لوتچان له ريشي دا. نه مجار گوتي:

"هه سه كاكه، پيرۆزت بيئ."

حه مه د گوتي:

"دهستت خوښ بڼې خهليل. زور باش بوو. هر هيچ ناگام نه كړد."
رؤيشت و پاشان وهك شتيكي بير كه وتبیتتهوه، گهراپهوه و پرسی:
"نه مړه هرامت دی؟"
خهليل گوتی:

"دیتم. لای نیوه شوی زور دور تې بهری و بهره و ژور چوو."
همه د هدرچند وه لای می پرسیاره کوی وه رگرتبوو، به لای دیسان نه رپوشت. هر ورا
راوه ستابوو. خهليل له مبهسته کوی حالی بوو و گوتی:
"خوشکه سهیران دوی شه و نه هاتبوو..."

پاشان به په له گوتی:

"نم روزانه دې په که مان زوری به لا به سر هاتوون. دوتنی شوی نم دیت."
نادم که تی گه یشتبوو نه سپه که به بیستانه که فیتر بووه، هم موو شوی تا به یانی به دوری
بیستانه که دا ده سوورا. به لای به هیچ جوریک نه دی ده و پرا له بیستانه که نيزیک بیتتهوه. هر چه ندی
دهی زانی نه سپه که هم موو رزوی ده چیتته بیستانه که هه تا بهری به یانی له بن داره کان
را ده وهستی، به لای دیسان نه ده چوو نيزیک بیستانه که. چند له مردن ده ترسا، نه وهندهش له و
بیستانه ده ترسا.

نادم له ژبانی خزی دا تفهنگچیه کی نه دیبوو وهك نه و پیاوه نیو بیستانه که کارامو
دهست راست بڼ. نه و پیاوه که له و دوروه ته قهی له بلنسهی تفهنگه کوی کرد، خهريك بوو
بې کوژی. به حال و بال ده رچو بوو. له و شهوه تا نیستا هم میسه بیری له و کابرایه ده کردهوه،
به لای فکری بؤ هیچ کوئی نه ده چوو. دوو کهس له نیو بیستانه که بوون که یه کیان خهليله کؤسه
بوو. له میژ سال بوو نهوی ده ناسی. نهوی دیکه یان غه ریبه بوو. به قد مندالینک ده بوو. به لای
نه وهندهی لی روون بوو که تفهنگچیه که ناتوانی خهليله کؤسه بڼ. نه و غه ریبه پاره
ناوریک بوو بوخوی. نه وهنده تفهنگچیه کی دهست راست بوو که دهی توانی چاری که ودهری به
تفهنگ بیپکی.

نادم هه تا نه و رژه که بیستی همه دؤك هاتوه ته چوکوراوا، هر ورا سرگره دان بوو.
پاشان فکری کردهوه. نه و تفهنگچیه بڼ هارتایه له همه دؤك به ولاره نابڼ که سیکي دیکه
بڼ. نه گهر نه و پیاوه همه دؤك باو نادم چویا جیگا که یه به علی سه فابه گوتبایه و شه ویک
جه ندرمه دهوری بیستانه که یان گه مارژ داباو نهویان گرتبایه، نم له وه دوا که وتنی نه و ره سنی

پەرى و جندۆكەيە، ئەو ئەسپە پيسە رزگارى دەبوو، و ئابرووى لە دەست چووى و دەست دەكەوتەو، و دووبارە باوەشى گەرمى ژنەكەى و ئاسوودەيى نىئو مەزراكەى بە دەست دىنایەو. بەلام ئەگەر ئەو پیاوھەمەدۆك نەبى و جەندرمەكان بە خۆپاىيى بىستانەكە گەمارۆ بەن و پاشان بە دەستى بەتال بگەرپىنەو، ئەودەم "ئەو كەرەى لەو قورەى وەپەرپىنە". ئەمجار بىستانەكە ژنىكىشى لىبوو كە ھەموو شەوئى لە دەورى بىستانەكە دەخولایەو: "ئەم بىستانە بەراستى جىيەكى سەيرە، جىيەكى بەسام. ئەم ئەسپەش فیز بوو راست دەچىتە وئ و خۆى پەنا دەدا."

ئادەم چەندىن رۆژ لە نىئو شك و گومان دا پەلەقاژەى بوو. ھەموو شەوئى تا بەيانى بە ترس و لەرزەو لە دەور بە دەورى بىستانەكەدا دەگەرا. بەلام ئەىدەوئىرا تەنانت دوو ھەنگاويش لىي نيزىك بىتەو.

ھەمد چووھ سەر چۆمى ساوران. لەبن بىيەكى كۆنەسال دانىشت و پالى بە قەدەكەيەو دا. ئاوى روون و زولال، خۆى بەسەر وردە بەردە سپىيەكانى بنى دا پان كەردبووھو بە درەوشانەوھەكى ناراموھ دەپۆشستە خوار. ھەمد چاوى لەو ئاوەو كە لە رووناكى دا نوقم ببوو، برى. ئاوەكە بە حالە حال ھەتا گۆزىنگى دەھات. بەردە گورەكان ھەتا نىويان لە ئاوەكە دەرکەوتبوون و سەرەكەيان وشك ببووھو. تەنيا بەشيك لە ئاوەكە كە رووبەرپووى ھەمد بوو قولتەر بوو و بنەكەشى لە جياتى وردەبەرد خيزو رەلم بوو. ماسىيە وردىلەكان كە لە قوللابى ئاوەكەدا جوائترو برىقەدارتر ديار بوون، بە سركى بە دواى يەك دا دەھاتنە سەر ئاوەكە.

لە پيش دا گەلايەك بەسەر ئاوەكەدا تىپەرى، پاشان ژەنگەسورەيەكى مردووى زۆر گەرە. ئەمجار پەپولەيەكى گەرەى بەقەد بالندەيەك بە رەنگى نارنجى لە حالتيك دا لەسەر ئاوەكە ھەلنىشتبوو و بالەكانى لەسەر رووبەرى ئاوەكە لىك كەردبوونەو، تىپەرى. پەپولە نارنجىيەكە زىندوو بوو، رەنگە ھەر لەبەرچاوى ھەمدەش وا بوويى. سىبەرەكەى كە دەكەوتە بن ئاوەكە، لەگەل خۆى دەچووھ خوارو لەو خواروھە لەسەر وردە بەردەكان گەرەو چوك دەبووھو.

خۆرەتاو زۆر بەتەن بوو. گەرمایەكى قورس دەشتەكەى دەبرژاند. پیاو ئەىدەتوانى چاو ھەلنىتى و تەماشای ئەو خۆرەتاو بەكا كە زەوى دەتواندەو. ئەو گەرمایەى لەزەوى ھەلدەستايەو، وەك چەند ھەوداى درىژى نورانى بوو كە دەت گوت بەكەوتتە سەر ھەر شوئىنيك دەتوئىتەو. بەزووى ئەو ئاوە روونە لە گەرمان دەبوو بە دووكەل و دەچووھ

حەواو بەردە گەورەکانی دەتوانەووە و بنەکەمی قەلشتی دەدان... ئەم ناوە زولال و جوانە لەو
 کێوانەووە دەهات کە لە دوورەووە بە حالەحال و بە شێوەیەکی خەیاڵی دەبێنران. ئەم ناوە
 لەبن تاتە بەردان و لەبن دارە سنۆبەر و تووسکا و مۆردەکان هەڵدەقوڵی، بەرێ دەبوو،
 سەرەوژێر دەچوو خوارو روون دەبوووە بە کەف پڕژاندن و ڕدە بەردەکانی خۆی لە
 دەشتاییبەکان دا بلۆ دەکردەو، لە دەرووەکان دا خڕ دەبوووەو نەجار دەگەیشتە ئێرە.
 حەمەد چۆمی ساووران وەک بەری دەستی خۆی شارەزا بوو. چ بە مندالی و چ لە
 سەردەمی یاغی گەریبەکەمی دا سەرانسەری ئەم چۆمە گەرابوو. تەماشای ناوەکەمی دەکرد،
 ئەوی دوورو تاریک دەهاتە بەرچاو. بۆ یەکەم جار چەند رۆژیک بوو خەیاڵپلای دەکردن و
 دیسان بۆ یەکەم جار لەو چەند رۆژەدا مەسەلەمی "عەبدی رۆیشت و هەمزە هات"ی لەبیر
 چوو بوو. ئەگەر زانیبای ئەم فکەرە لەو مێشکە شکل هۆرنە چووەتە دەری خوا دەزانی
 چەندی پێ سەیر دەبوو. سەیران ئەوی خۆش دەویست. هەر لە یەکەم رۆژەکان دا ئەمەمی بۆ
 دەرکەوتبوو. چەند رۆژیک دوو دل بوو، بەلام پاشان بە تەواوی دلتیا بوو کە ئەو کچە خۆشی
 دەوێ. کچەکە لە ناگری ئەوین دا دەسووتا و هیندەمی نەمابوو شیت بێ. کچیکی لەخۆبایی
 وەک وی هەر ئەوەندەمی دەتوانی رازی دلی خۆی ناشکرا بکا. حەمەد لەو کە دەیدی
 سەیران هەموو شوێ دێ و هەتا بەیانی لە دەورووبەری بێستانەکە دەخولیتەو، زۆر
 خۆشحال بوو، و خۆین لە دەمارەکانی دا دەهاتە کۆل. بێر کردنەو لە سەیران خۆینی
 سەوداسەری بەتوندی لە دەمارەکانی دا دەبزواند.

حەمەد هەر ئەو شەو کە دیتی سەیران لە دەورووبەری بێستانەکە دەسوورپیتەو، تی گەیشت
 کە ئەوینی ئەو کچەکەمی ناچار بەو کارە کردو. لەو شەو شەو ئیدی خەو لە چاوانی نەکەوت.
 چاوەکانی لەنێو جادە تاریکەکان دا بە دواي تارمایی سەیران دا دەگەران و وەختیک دەیدی
 دەسبەجێ لە خۆشییان سەرخۆش و لە خۆی بێخەبەر دەبوو. بەلام بەو حالەش لەبارەمی
 سەیرانەو نێگەران بوو. چونکە ئەو بەستەزمانە زۆری بەلا بەسەر هاتبوون، نەکا لەو شەوانەدا
 گرفتاریبەکی دیکەشی تووش بێ...

ئەوەندە تامەزۆ بوو کە شەویک خۆی پێ نیشان داو دەستی بگری، هەر هیندە بوو شیت
 نەدەبوو. بەلام هەرگیز بۆی رێ نەدەکەوت. هەست کردن بەو کە سەیران خۆشی دەوێ
 حەمەدی کردبوو ئینسانیتکی دیکە. ئەو لەو کاتەدا تەنیا بیری لە سەیرانێ دەکردەو. ئەو
 چاوە شینە مەخمەریبەنەمی کە راستگۆو دۆست و پڕ لە ئەوین و خۆشەویستی بوون، بە هیچ

بنياده ميښکوه نه ديتبورن. جوته چاويکي وا گهرم، سووتينه، پر له نويڼ، دؤست، نينسان و پاک له ره گهزي بنيادهم دا دهست نه ده کوهت.

سيران له پيش چاوي به نرخ تر ده بو و جوانتر خوي دهنواند. هم مو شوي و ه خه بر دهات و گوتي بو ههستي پي سيران هه له ده خست، له خو شويان له کوهلي خوي دا نه ده گونجاو له گهرمايي نه وينيکي بي پايان دا ناگاي له خوي ده برا. له کاتيک دا سهرتاپاي له شي ده بووه تاسه و تامه زرزي بي به و نيازه که بچيته لاي و دهستي له نيو دهستي ني، له هه رزاله که ده هاته خوار، به لام هه رگيز نه و نيازه ي به جي نه ده هات، ده چوه پشت ره گه دارنيک و هه له وي خوي خر ده کرده و له کاتيک دا تووشي بزواني نه وين بيو له رزه يه کي نارام و له بهر دلاني تووش ده بو... چما ده کرا دهستي وه دهستي سيران بيکوهي، جوانيکي ناوا چما دهستي پي راده گه يشت؟ نه ده کرا هه بر ييشي لي بيکريته وه. حه مه د هه ر جاره ي بيري له وه ده کرده وه سه ري ده سوورا. له لايه کي ديکه زوري شي زگ به سيران ده سووتا. وه ختيک بيري له و نه وينه که ي ده کرده وه، فرمي سک له چاوي دا قه تيس ده ما. حه مه د بيري ده کرده وه که بيه وي و نه يه وي رزونيک له رزوان ده کوژي و نه گه ر نه ش کوژي ديسان ناتواني ماوه يه کي زور لي ره وه مي ني. له ناوري ياخي بوونيک دا ده سووتا. مي شکي، ده ست و لاق ي، مووه کاني و ته واي نه ندامه کاني له و ناگره دا نارام و نؤقره يان لي هه له ده گيرا.

له و کاتانه دا وي اي نه وه ي له شي له نيو تاوله رزيک دا گري ده گرت، ديسان نه و بري سکي پؤلايه ده هاته نيو گلينه ي چاوه کاني نه و زرده نالتوني يه، نه و دره وشانه وه ره نگ هه تاوي يه له کاسه ي سه ري دا بلاو ده بووه وه.

له سه ر ناوارزا به شيک له ناسماني دي له گه له هه ر يکي سپي که له جيگاي خوي نه ده بزوت... ناسمان زور شين و هه وه که بي نه نذازه سپي بو. داهاته وه دهستي له ناوي رؤکرد، ناو به نيو قامکه کاني دا هاته خوار. ناوه که ي بي نه نذازه روون بو، ناو نه بو هه نور بو ده رويشت. خه ليله کؤسه به نيو بيستانه که دا ده رويشت و گلي بن برکه بيستانه کاني ورده گي ترا، خه ليل چه ند نينسان و چه ند باش و چه ند دؤستيکي گياني به گيانيه!

ياوه فارووق، شه ري ناوارزا... نه و شه ينه سپي يه که وه ختي شه ره کان له ناسمان چه رخي ده دان... غار غاري ني ياوه، به رد به به ردو کي تو به کي تو له چوکوراوا، دارکاري کردني جو تياره کان له سه ري هه تا وايان لي ده هات خو يڼ بميزن، ناخر چؤن ده کري پياو

به‌زه‌یی به وه‌سمانه‌زله دا نه‌یه‌ته‌وه؟ پیره‌پیاو ره‌نگه‌ خۆی له سه‌د ساڵ دا‌بێ. چه‌مه‌د
 چه‌زی نه‌ده‌کرد بیر له‌و رووداوانه‌ بکاته‌وه. هه‌یندی جار هه‌ستی ده‌کرد نه‌و ده‌ردو نازاره‌ی
 له‌ دلێ دا‌یه، سه‌رریژ ده‌کاو دیتته‌ ده‌رئ. تووشی دلته‌نگی ده‌بوو، له‌ بێ‌ده‌ره‌تانیی خۆی
 وه‌زائه‌ ده‌هات و بێ‌نه‌وه‌ی گوێ بداته‌ نه‌وه‌ که‌ خه‌لیله‌ کۆسه‌ گوئی له‌ ده‌بێ‌ هاواری
 ده‌کرد: "خوا‌یه، بێ‌ کوژه، بێ‌ کوژه، بێ‌ کوژه و رزگارم که، یان ریگایه‌کی نه‌جاتم نیشان بده،
 یان بێ‌ کوژه. نه‌من توانای نه‌و جه‌ه‌نه‌مه‌م نیه‌ که‌ منت تووش کردوه. خه‌ریکم
 ده‌پلێشیمه‌وه."

نه‌و لی‌دانه‌ی به‌ر وه‌سمانه‌زله‌ که‌وتبوو کاری له‌ جه‌رگ و هه‌ناوی چه‌مه‌د کردبوو. شه‌ویکیان
 تا به‌یانی نالاندی و جینگلی دان و هه‌ر ده‌ی‌گوت:
 "بریا منیان کوشتابیه، به‌لام له‌و پیره‌پیاوه‌یان نه‌دا‌بایه، چ ده‌بوو، چ ده‌بوو نه‌گه‌ر منیان
 کوشتابا؟"

هه‌یندی‌ک جار نیوه‌شه‌وی له‌ نه‌کاو ده‌رده‌په‌ری، پری به‌ تهنه‌نگه‌که‌ی دا ده‌کردو به‌ غار له
 بێ‌ستانه‌که‌ وه‌ده‌ر ده‌که‌وت. به‌ره‌و نا‌ناوارزا شوێ ده‌بووه‌وه‌و کاتی‌ک له‌ نه‌کاو "عه‌بدی رویشت و
 هه‌مه‌زه‌ هات" ی وه‌بیر ده‌هاته‌وه‌و ده‌ست و لاقی شل ده‌بوون، له‌سه‌ر ناگری بێ‌ده‌ره‌تانی
 داده‌نیشت و ده‌وه‌ستا. له‌و شه‌وانه‌دا که‌ چه‌مه‌د به‌ غاردان له‌ بێ‌ستانه‌که‌ ده‌چوه‌ده‌ر، خه‌لیل
 نه‌وه‌نده‌ی وه‌دوا ده‌که‌وت هه‌تا له‌ قوولکه‌یه‌ک دا یان له‌نیو چله‌ درکی‌ک دا به‌ بێ‌هۆشی
 ده‌ی‌دیتته‌وه. نه‌وده‌م بن پیلی ده‌گرت و له‌گه‌ل خۆی ده‌هه‌ینایه‌وه‌ نیو بێ‌ستانه‌که‌.

سێ‌به‌ره‌که‌ی که‌وتبووه‌ سه‌ر بنی ناوه‌که‌. راست وه‌ک خه‌لیله‌ کۆسه‌ ده‌ستی له‌ چه‌نه‌گه‌ی خۆی
 وه‌ردا. سێ‌به‌ره‌که‌ی که‌وتبووه‌ سه‌ر بنی ناوه‌که‌. ده‌سته‌یه‌ک ماسی به‌سه‌ر سێ‌به‌ره‌که‌ی دا
 تێ‌په‌رین، ماسیه‌که‌ن به‌سه‌ر سێ‌به‌ره‌که‌ دا ده‌رۆشتن و سێ‌به‌ری پر جموجۆلی وان به‌سه‌ر ورده
 به‌رده‌ دره‌وشاوه‌کان دا بلاو بووه‌وه. بۆنی نا‌له‌تی کتیی له‌ هه‌وا گه‌را. له‌و رۆژه‌وه‌ که‌ هاتبووه
 چو‌کو‌رو‌را‌وا نه‌مه‌رۆ‌یه‌که‌م جار بوو که‌ لووتی هه‌ست به‌ بۆنی شتی‌ک بکا. زۆر له‌میژ بوو مه‌راقی
 بوو بۆن له‌ شتی‌ک بکا، به‌ هه‌ناسه‌ی درێژ سه‌یه‌کانی خۆی پر کردن له‌ بۆنی نا‌له‌تی کتیی. به
 دوا‌ی بۆنی نا‌له‌تی کتیی دا شنه‌بایه‌کی زۆر نه‌رم بۆنی خه‌له‌نگی له‌گه‌ل خۆی هه‌ینا. ده‌ورانی
 مندالیه‌ی به‌ شیه‌یه‌کی ناروون و خه‌یا‌لوی به‌ به‌رچاوان دا تێ‌په‌ری. ده‌وربه‌ری ناشی
 سه‌یله‌زله‌ش پر له‌ خه‌له‌نگ بوو. دا‌یکی له‌ چله‌ خه‌له‌نگه‌کان گه‌سکی ساز ده‌کردن. چه‌مه‌د
 خه‌به‌ری کوژرانی سه‌یله‌زله‌ی نه‌بوو.

دایم له فکری نه وهدا بوو که نه گهر بگیری چوڼ رهفتاریکی له گهڼ ده کمن. وهختیکیش رهفتاری به کمه جاری سمایله زلهی له گهڼ رهفتاری دوايهی بهراورد ده کرد نینسانی به نافریده یه کی نه ناسراو ده هاته بهرچاو. وهختیک سمایله زلهی وهبیر ده هاتمه دلی پر ده بوو له شادی و خوځی.

نه مجار بونی پوتراک له ولاتی گهرا. نه م بونه تایبهتی چوکوراوا بوو. له گهرمایه دا خاکی گرگرتوی چوکوراوا همیشه بونی تالی پوتراکي لئ ده هات.

له جیتی خوځی ههستا، ناوړی دایه وه لای ناوه دانی و تهماشای نهو جاده یه ی کرد که نارام نارام توژی لئ هه لدهستا. جاده که هیچ ریبواریکی تیدا نه بوو. نه گهر هه ر نیستا ههستا بهرې که وتبار چوبایه مالنئ سهیرانئ و گوتبای: "نه من هاتم"، چ ده بوو؟ سهیران چ دژکرده وه یه کی له خوځی نیشان ده د؟ حه منم گوناکانی هه لده گیرسان و تهماشای روخساری حه مدهی ده کرد. چاوه جوانه کانی له خواره وه ده بری و سهری هه لده پری و گهر دنه جوان و هه لکشاوه کی...

حه مده دانیش و دووباره له ناوه که وه پاما. روخساری سهیرانئ له ناوه که دا دی. جگه له روخساری سهیرانئ هیچی دیکه ی نه ده دی. روخساری سهیرانئ جار له گهڼ جار ده گوزا، دهی پروانی، پئ ده که نی، هاواری ده کرد، تووره ده بوو، میهره بان ده بوو، توندو تیژ ده بوو، و نه مجار چاوه شینه مده مری یه کانی هه ل دیناو بریسکه ی نه وینیان تیدا ده دره وشا.

حه مده مات و حهیران تنیا نهو جووته چاره ی ده دی، نه فکری له هیچی دیکه ده کرده وه نه هیچی دیکه ی ههست پئ ده کردو نه قسه یه کی به زمان دا ده هات. ده چووه نیتو دنیا یه کی نه فسووناوی و تیتی دا ون ده بوو، خوځی ده دایه دم شه پوولی ده ریای نه وین و له نیتوان خه وو دنیا یه کی نه فسووناوی و جادووییدا هاتوچوځی ده کرد.

جووتیاره دارکاری کراوه کان، وه سمانه زله، نهو عدلی یه شله که چاوه پتی بوو، زولم و زوری عدلی سفا، جه ندرمه کان، عه بدی و همزه و مردن و جیابونه وه هه موو شتیکي له بیر خوځی بر دبووه وه.

له وه بری، له نیتو گیاو گول دا له که که کان به لاقه درېژو سووره کانیانه وه به شل و شه ویتکی ده سوورپانه وه.

نهو روزه تا نیتواری چهن دین جار ههستا و تهماشای لای ناوه دانیی کردو دوايه له جیتی خوځی دانیشه وه، تهماشای قوولایی روونی ناوه که وه نهو شتانه ی کرد که به سهر ناوه که دا ده ریشتن.

کهوته بهره بهری نیواری. عاده‌تن سهیران لای نیواری دهات. زۆر وهختانیش نیوه‌شوئی دهات و له جیئی هم‌میشهی، خۆی خپ ده‌کرده‌وهو ده‌نووست. همه‌د نمو رۆژه قسه‌یه‌کی له‌گه‌ل خه‌لیله کۆسه نه‌کرد. خه‌لیله کۆسه له وه‌زعی همه‌د حالتی ده‌بوو.

له جی‌ویانه‌که‌ی دا درێژ بوو، به‌لام خه‌وی لێ‌نه‌که‌وت. جی‌یه‌که‌ی به‌جی هیشته و چوهه نیو بیستانی پیاسه‌ی کرد. له‌و ریگایه‌وه راما که به‌ره‌و ناوه‌دانی ده‌رۆشته و نیستا له‌ تاریکی دا ون ببوو. هیشته مانگ ناوا نه‌ببوو و له سه‌رووی ناواوارزا دیار بوو، به‌لام به‌ زوویی له پشت شاخه‌کانه‌وه ون ده‌بوو. له بیستانی دوور که‌وته‌وه‌وه‌ک ناوهم له ده‌ره‌به‌ری بیستانه‌که راویچه‌که‌ی کردن. هیندیک شه‌وان نمو وه‌خته نه‌سپی خه‌نه‌یی به‌ رمبازی له لای رۆژه‌ه‌لاته‌وه ده‌هات و به‌ره‌و ناواوارزا شوژ ده‌بووه‌وه. پاشان لای به‌یانی پاش نه‌وه‌ی چند جار له‌ده‌وری بیستانه‌که هه‌ل‌ده‌سوورا له‌بن دارچناریک که ناوه‌که له‌و ده‌وریه‌ره قوول بوو راده‌وه‌ستا، ماوه‌یه‌کی زۆر خه‌ریکی ناو خواردنه‌وه ده‌بوو، نه‌جار ده‌هات و له‌سه‌ر ته‌پۆله‌که‌یه‌کی چووکه‌له که‌له په‌نای داره‌کانی نه‌ویه‌ر بوو، ده‌چه‌قی.

ناوهم دیسان ده‌ستی کردبوو به‌ خولانه‌وه، به‌لام پیش نه‌وه‌ی همه‌د پێ بزانی، نمو که چاوی به‌ همه‌د که‌وتبوو تیئی ته‌قاند.

همه‌د نه‌وی ره‌چار کرد. له‌ دوور له‌به‌ر تیشکی مانگه‌شه‌ویکی که‌م شوک ناوهمی به‌ پیاویکی یه‌کجار که‌له‌گه‌ت هاته‌ به‌رچارو.

مانگ ناوا بوو. همه‌د هاته‌وه نمو شوینه که به‌ رۆژ لێی دانیشتبوو، هه‌ر له‌وی دانیشه‌وه‌وه لاقی له‌ ناوه‌که رۆکردن. ناوه‌که نه‌ختیک فینک ببوو.

رۆژیایه‌کی نه‌رم که له‌ پاش نیوه‌رۆیه‌وه هه‌لی کردبوو هیشته به‌ نارامی ده‌هات. جار جار بایه‌که‌ی ده‌خست و سه‌رله‌نوئی هه‌لی ده‌کرده‌وه.

همه‌د به‌ بیستنی هه‌ستی پێ‌یه‌ک راچه‌نی، به‌لام له‌ جیئی خۆی نه‌بزووت. له‌وانه‌بوو نه‌گه‌ر بچوولێته‌وه سه‌یران رابکا. سه‌یران به‌سپایی و له‌سه‌ره‌خۆ هات. له‌ ناوه‌که په‌ریه‌وه‌وه چوهه جیئی جارانی و له‌وی له‌سه‌ر عه‌ززی دانیشه‌ت. رووناکایی نه‌ستیران له‌ تیشکی بێ‌تینی مانگ که نه‌ختیک له‌مه‌ویه‌ر ناوابوو، زیاتر بوو، همه‌د به‌ حالو بال تارمایی سه‌یرانیی ده‌دی. به‌ بیستنی هه‌ستی پێ‌یانی ده‌ست و لاقی سست بوون و دلێ به‌ توندی لێی ده‌دا. چه‌ندین جار به‌سه‌ری دا هات که هه‌ستی و بچیته‌ لای سه‌یران. به‌لام دل‌ه‌کوته‌یه‌کی وا توندی لێ‌بوو، و

لەشى بە جۆرىك دەلەرزى كە لەگەڵ ھەستايە سەرىپ، ناچار بوو دووبارە دانىشتەتەو. پاش ماوھەيكە تۈانى ھەستىتە سەرىپ. ھەستاو چوو بۆ لای سەيران.

سەيران بە دىتىنى كەسىك كە بۆ لای دەھات، بىئەوھى لە جىتى خۆى ھەستى خۆى لە پاش قەدى دارەكان گرت و بە زگەخشكە خۆى گەياندە لای ناوھەكە.

ھەمەد چەند وشەيەكى روو بە سەيران بە دەم دا ھات، بەلام دەنگى گىراو تەنانت خۆشى لە قسەكانى ھالى نەبوو و بىدەنگ بوو. سەيران كاتىك دەنگەكەى ناسى راوھەستا. ھەمەد لە ھالىك دا لە خۆشىيان خەرىك بوو بال بگىرئ خۆى گەياندە سەيرانى و دەستى گرت. دەستى ھەك ناسنى سوورەوھەبوو گەرم بوون. ھەمەد سەيرانى لە نامىز گرت و سەيرانىش بى ھەست و بىرووح خۆى بە سنگى ھەمەدەوھە نووساند. ھەمەد دەستى لە نەستۆى كردو گەردنى ماچ كرد، لىئوھەكانى دەبرژانەوھە.

لەو كاتەدا شەو و دارو نەو نەسپەى ھاتبوو لە لايان راوھەستاو و ھەمەو شىتەكيان لەبىر چووبوھەو. بۆخۆشىيان نەيان زانى كەنگى خۆيان رووت كەدەوھە يەكتريان گرت. ناگايان لە وزەوزى نەو تەپۆيانەش نەبوو كە ھەك ھەور لە دەورەيان دەيان گرماند. بە جۆرىك بوون بە يەك ھەك ھەر لە نەوھەل دا بۆ يەكتەر دروست بوون.

دوو سى جار چوونە نىئو ناوھەكەو ھاتنەوھە دەرو يەكتريان گرتەوھە. وايان يەكتەر گرتبوو كە ھەتا ھەتايە لىك جيا نەبنەوھە. نەم يەك گرتنە تامى خاك، تامى رووناكى و تامى ژيانى دەدا. لە نىئوھەراستى نەم جىھانەدا تاق و تەنيا مابوونەوھە. دەت گوت يەكەمىن جووتى بەرەى نادەمىزادەن.

بىئەوھى تەماشاي يەكتەر بگەن بە لىئوھە چۆمەكەدا بەرەو خوار رۆيشتن. پاشان گەرانەوھە. ھەمەد چوھە نىئو بىستانى. شووتىيەكى گەبوى لىك كەدەوھە. شووتىيەكەيان شكاندو خوارديان. شووتىيەكە فىنك بوو. شەنەباي بەيانى ھەلى كردبوو.

لە فىنكايى ھەواو تىرى دا سووكە لەرزەيەكيان بە لەشى دا ھات. ھەر كە دنيا رووناك بوو چاويان لە چاوى يەكتەر كردو لە نەكار ھەردووكيان پىكەن. تىكەوھە رامان و لەنىئو سەرسامى و سەرسوپمان دا لەدنياى نەفسوون و مۆجىزەدا بە رووى يەكتەرەو پىكەن.

نەسپەكەيان دى. ديسان لە جىتى جارانى راوھەستاو. پاشورى راستەى بە بەرزگىھەوھە نووساندبوو و گوئى بەردابوونەوھە. سەيران چوو بۆ لای نەسپەكە. دەت گوت چەندىن سائە لە

گه‌لی راهاتوه، لیئی نیزیک کهوتتهوه، لواندییهوه پاشان یالیی گرت و به دواى خۆی دا هیتنا.
ئەسپ وەك بەرخى دەستەمۆ به دواى سەیران دا هات.

هەمەد رووی کردە لای هەرزالەکهو بانگی کرد:

"خەلیل، خەلیل، خەلیل."

خەلیل که هیتشتا خەو بەرى نەدابوو، ئەوهی دەیدی باوه‌ری پێنەدەکرد. له دلی خۆی دا

گوتی: "هەتەن خەون دەبینم."

"خەلیل، تەماشای که خەلیل."

خەلیل چاوی هەل‌گۆفین و دووباره تەماشای کرد:

"خوايه گيان! چ دەبینم؟"

سەیران ئەسپەکهی له گەل خۆی هیتناو له پەنای که‌پری بەره‌للای کرد. ئەسپ له جیتی خۆی

نەبزووت. سەیران دەستی بەسەر مل و که‌فەل و نیتوچاوانی ئەسپەکه‌دا هیتنا. لاچاوی به لاچاوی

ئەسپی خەنەیی‌یهوه نووساند. ئەسپ و سەیران چەند له‌جزه‌یه‌ك ناوا مانهوه.

هەمەد فکری کردهوهو له دلی خۆی دا گوتی ئەم نۆگری و دۆستایه‌تییه بەره‌هەمی ئەو

شەوانه‌یه که ئەو دووانه تا به‌یانی له پەنای یه‌کتر راده‌وه‌ستان و ناوا پالیان وێك ده‌دا، ئەسپ

به بۆنی سەیرانی دەستەمۆ ببوو. ئەگینا ناوا له نه‌کاو له نیتوان نینسانیتک و ئەسپیتک دا ئەم

نۆگری‌یه دروست نابێ. مه‌گەر ئەوه که سەیران بوونه‌وه‌رێکی تایبه‌تی بێ.

خەلیل دەسبه‌جێ تەنافینکی ئەستووری هیتناو له ملی ئەسپەکهی کردو پاشان سەری

تەنافه‌کهی له‌دارێکی نیزیک خۆیان خست.

(۵۱)

نادەم لە کاتێک دا غاری دەدا بۆ لای کێلگە کەمى عدلى سەفابەگ بێپسانەو لەبەر خۆیەو دەى گوت: "وێللاهی خۆیەتی. بیللاهی خۆیەتی، تەللاهی خۆیەتی! رزگاریمان بوو، گیانمان لە دەست کوشتنی ئەسپی خەنەیی رزگار بوو. ناغاش بە قەد عمرزو عاسمان لێم رازی دەبێ. کێ دەیتوانی جێی کابرایەکی وا بدۆزیتەو، کێ دەیتوانی خەبەر بە ناغا بدا کە... وێللاهی خۆیەتی. بیللاهی خۆیەتی. تاوێکی دیکە جەندرمەکان بە سەرکردایەتی یاهەر کورۆ کالە کەمى خۆمان لە گەڵ دێهاتی یەکان بە سەرکردایەتی عدلى سەفابەگ بێستانە کە گەمارۆ دەدەن و ئەویش بێ ئەوێ دەست بۆ چە کە کەمى بەرێ، هاوار دەکا تەسلیم، تەسلیم، تەسلیم... ئەدی نەگەر ئەو نەبوو؟"

لاقى لە عەرزی چەقین و راوہستا. لەو نیوہ شەوہ دا گەرایەو بێستانە کەو لەبەر خۆیەو گوتی: "ناویم بێستەو، ناوی، بەلام چەتە یەکی بەناویانگی وەک وی دێ و چەند مانگان لەبەر دەستی خەلیلە کۆسە دا دەبێتە بێستانە وان؟ هیچ کاری دیکەم نین؟ لەنیو تەپۆو قامیشە لان دا ماوہ تەوہ دەیەوئ ناغای بکوژێ؟ کەسێک بێبەوئ بیکوژێ لەسەر رێگا بۆسە بۆ نانی تەوہ؟ ئەم کابرایە تەنانەت لە جێی خۆشی نابزۆی. کەسێک بێبەوئ ناغای بکوژێ، لە جێی خۆی نابزۆی؟ حەمەدۆک نابێ لە جێی خۆی ببزۆی؟ ھەو نیە، ھەو نیە..."

لە نارەق دا شەلال ببوو. گەرایەوہ لە حالێک دا بۆترشی نارەقی لەشی بە ھەوادا بلارو دەکردەوہ، شل و شەوێق و بەسپاییو لەسەرەخۆ وەرێ کەوتەوہ:

"ناغا حەز ناکا کەس فریوی بدا. کەسێک درۆی دەگەڵ بکا، نینۆکانی دەرخوارد دەداتەوہ. ئەو شەوہ، ئەو ژنەتیوہ دەنگێکی زۆر شیرینی ھەبوو. چیی گوت؟ گوتی نادەم

چما ئەتۆ نە کوژراوی؟ كى قەرار بوو بىم كوژى؟ ئەو بىم كوژى و نەم كوژى، نەم ئەسپە خەنەبىيە دەم كوژى. ئەسپى خەنەبىيە كوشتى، گىيانى لىستاندم. ئەو جىندۆكەيە، پەرىيە، ئەفسوون و جادوويە، ئەفسوون و جادوو! ناغا وەللاھى بىللاھى ئەفسوون و جادوويە. وەبەر تەنگ نايە. كەس ناتوانى بىپىكى، ھىچ نادەمىزادىك، ھىچ بىنايەمىك ناتوانى بىمەنگىتۆ. بە ھىچ جۆز ناتوانى بىمەنگىتۆ. نەگەر كەسكىش بتوانى تەنگى لىپدا، دەستى گۆج دەبن و چاوى كوژ دەبن. ئەو ئەسپە شەجەرەى سەدو بەنجا سالى ھەيە. نەمە درۆى تىدا نيە، ئەو شەجەرەيە حەقەن نىشان دەدا كە نەسل و نەسەبى دەچىتەو سەر پەرى و جىندۆكە. ناغا ئەتۆ زۆر بە ھەلە چووى، زۆر بە ھەلە چووى كە مەنت وەدوای نەم ئەسپە خستەو. ئەو ئەسپ نە..."

قەلەفتى ژنەكەى، ھەمىشە دەھاتە بەرچاوانى. نەم ئەسپە نادەمى مالىۆيران كىردبوو. ھەرەخت يادى ژنەكەى دەكردو ھەموو ئەو بەلایانەى بەسەرى ھاتبوون و تەوارى ماندوو بوونەكەى لەبىر دەچووەو سەرتاپاى لەشى پىر دەبوو لەتامەرزۆبى و ئارەزوو، و دەستەكانى گىيان دەگرت:

"وەللاھى، بىللاھى خۆيەتى."

گەراپەو ھە دووبارە بەرەو كىلگە دەخۆى نووسا.

"ئەو خەلىلە كۆسەيەش دەكوژن، ئاخىر بىنايەم بە ئاشنايەكى چەندىن سالى كە زارو گەرووى لە گەرمان وشك بوون، ئالتى:" ھاورى وەرە شووتىيەك بەرە بىخۆ، دلت فىنك دەبىتتەو؟" خەلىلە كۆسەش دەكوژن. چرووكى ناكەس بەچە، با بىكوژن."

نادەم ھەتا تولعى بەيانى لە بەينى كىلگەو قامىشەلان دا ھاتوچۆى كىرد، دەپۆشت و دەگەراپەو. وەختىك تاو ھەلات، ئەو ھىشتا لە نىوہ پراستى دەشتى سەرگەردان بوو.

راست سى شەوو سى رۆژان ھەتا نانى پىپىچەكەى و ئاوى مەتارەكەى تەوار بوو لە قامىشەلانەو بۆ كىلگەو لە كىلگەو بۆ قامىشەلان چوو و گەراپەو، چوو و گەراپەو...

سى شەوو سى رۆژان لەجەھەننەمى گومان و دوودلى دا دەسووتا، و نەم نازارە ھەتا وەختىك لە نىوہ شەو دا خۆى لەبىن پلىكانەكانى بالەخانە دىتەوە درىژەى ھەبوو. لەسەر پلىكانەكان دانىشت و چاوەرەوان بوو رۆژ بىتەو و ناغا لە خەو ھەستى.

وەختىك دنيا رووناك بوو ئىتشك گرانى بالەخانە چاويان پىتى كەوت و نەراندىيان:" ئەتۆ كىتى" و بۆ لای چوون. نادەم دەسبەجى راست بوو ھەو گوتى:" ئەمەنم، ناغا لە خەو ھەستا؟"

ناغاش که راست لهو کاته‌دا چاوی پیتی که‌وتببوو، له پلیکانه‌کان هاته‌خوار. ناده‌م هدر که ناغای دی گوتی:

"ناغا، ناغا، ناغا، ناغا... نه‌من..."

ععلی سه‌فا به ده‌نگیتی کزو بی‌حال که وه‌ک لیکاو به نیو ددانه‌کانی دا هه‌ل‌ده‌رژا بانگی کرد:

"دورسون دورمووش! کوپم وه‌ره تیره."

نه‌ویش له حالیک دا ده‌ی‌گوت: "فهرموو، فهرموو" له به‌رده‌م ععلی سه‌فا قوت بو‌وه‌وه. ععلی سه‌فا گوتی: "وه‌ره، وه‌ره" و به پلیکانه‌کان دا چروه سه‌ری. کاتیک له پیکانه‌کان وه‌سه‌ر که‌وت، راه‌ستاو ده‌ستی بۆ لای ناده‌م - که له خوار پلیکانه‌کان وشک بی‌وو و له په‌ستا چاوی ده‌ترووکاندن، پانتۆله‌که‌ی هه‌تا نه‌ژنۆی ریشال ریشال بوو، ده‌ست و لاق و دم و چاوی که‌مره‌یان به‌ستبوو و وه‌ک هه‌موو شتیک ده‌چوو، وه‌ک بنیاده‌م نه‌بی - راداشت و گوتی:

"کوپم، دورسون دورمووش، چما نه‌و نه‌کوژرابوو؟ چما له‌سه‌ر کوشتنی وی خه‌لک له به‌ندینه‌وه له‌بن داری نی‌عدام نین؟ نی‌ستا چیی لی‌بکه‌مین؟"

"چی تۆ بفرمووی ناغا!"

ماوه‌یه‌ک چاویان له ناده‌مه‌وه بری و به‌رق و قینه‌وه ته‌ماشایان کرد. ععلی سه‌فابه‌گ به راویژیکتی نارام و بی‌هه‌ل‌چوون گوتی:

"کوپم، دورسون دورمووش، بۆ هینه‌ده‌ی بیر لی‌ده‌که‌یه‌وه، چما نه‌و هدر به‌راستی نه‌کوژراوه؟"

"راسته ناغا."

"نی‌ستا که‌وايه بی‌ته‌وه‌ی که‌س بزانی له‌گه‌ل خۆت بیبه‌ ناکچاسازو مه‌یه‌له‌ که‌س بزانی پاچ و پیتمه‌په‌ش هه‌ل‌گه‌رو که‌سیش له‌گه‌ل خۆت مه‌به. نه‌م کاره‌م به‌ ته‌نیا بۆ بکه. جزریک له نیو باتلاغ دا بی‌شاره‌وه که به که‌س نه‌بینریتته‌وه. به‌لام شوینه‌که‌ی نیشانه بکه نه‌وه‌کا دوايه کارمان پیتی بی."

"به‌چاوان ناغا."

"ببوره کوپم دورسون دورمووش، به‌و کاره چوکه‌لانه ماندووت ده‌که‌م. به‌لام بۆخۆت ده‌زانی نه‌گه‌ر له شار تی‌بگه‌ن که نه‌و زیندوویه به‌ جاریک ده‌به‌ه پووله ره‌شکه‌یه‌ک. نه‌من نازام نه‌و نه‌گه‌ته چۆن وا له نه‌کاو په‌یدا بو‌وه‌وه تووشی ژانه‌سه‌ری کردین - له‌به‌ر خۆیه‌وه

دهی بۆلاند - ناخر ئەمانە نینسانن، چەند مانگان ون دەبن دواپە روژتیک دینەوه که... لەمانە
بیتارم، بیتار. من من، من من، من! یاللا کورم، لیم ببورە، چارەمان نیە، هیتشتا دەبی زۆر
گرفتاری لە دەست ئەو تووتکەسە گانە بچیتین.

"دەهێچیتین ناغا گرنگ نیە، سەری تۆ سلامت بێ."

لە پلێکانەکان هاتە خوار، تەنگ و فیشە کدانەکانی لەناوەم وەرگرت و دانیه دەستی
یەکتیک لە پاسەوانەکان و پاشان بە توندی فرمانی پێدا:

"وەرە بە دوام دا."

نادەم گوئی:

"برالە، دۆرسوون، دەبی چاوم بە ناغای بکەوئ، مژگینتییەکم هیتناوہ."

دۆرسوون نەپاندی:

"وەرە بزائم، مژگینتییەکەت سەرت بخوا. بۆمان بوویە ژانەسەر."

"دەبی ناغای ببینم."

دۆرسوون دیسان نەپاندی:

"وست بە، پیت وایە ناغا دەیهوئ چا و لە رووت کا. وەپیش کەوہ دەی."

نادەم وەپیشی کەوت و رویشت:

"با بچین، بچین نەتۆش بە چاوی خۆت ببینە که بە هیچ جۆر گوللە ی وئ ناکەوئ. چاک
بوو. جیتی ئەسپەکە پێ دەزائم. نیتستا هەر بگەینە وئ وەک بە دەستی خۆم دام نابێ بۆت
دەبینمەوہ. گوللە ی لئ نادری. نەگەر لیتشی بدرئ کاری لئ ناکا. بەلام مەسەلە یەک که
دەمەویست باسی بکەم شتیکێ دیکە یە... حەمەدۆکتیک هە یە ها؟ ئەمن دیتم. کچیکیشی
لەگەل بوو... نەگەر پیت خۆش بوو نەتۆش تەنگتیک بە ئەسپەکەوہ بنئ، بزائە دەتوانی لیتی
دە ی؟ ئەو لە رەگەزی پەری یانە. کەس ناتوانئ تەنگی لئ دا. ئەو جندۆکە یە... نەوہ ی
دەمەویست بیلیم ئەمە نەبوو، حەمەدۆکتیک هە یە ها؟ ئەمن دیتم. جارێ با ئەسپەکەت پیتشان
بدەم، پاشان دەچین و جیتی ویشت نیشان دەدەم. وەختیک ناغا ئەم باسە ببیسئ، هەم تۆ ی
خۆش دەوئ و هەم من. وانیه برالە، دۆرسوون؟"

دۆرسوون دۆرمووش لە دەستی ئەو کابرایە که بە لووتی قسە ی دەکردو دەپاواند چارزۆ
دەهەری ببوو. دۆرسوون دۆرمووش گوئی لە قسەکانی نەدەگرت.

لهبەر خاتری ئەم چەپەلە دەبوو دەست و پەلی خویناوی بن. ئەم جۆرە کەسانە مردن هەقی
خۆیان بوو... نادەم کە لە پێش ئەسپی دورسوون دورمووشەو دەپۆشیت، راوەستا، زەردەیهکی
هاتی و گوتی:

"وانیە برالە دورمووش، جێیهکەیت نیشان دەدەم. ئەودەم ناغا هەم لە تۆ رازی دەبێ و
هەم لە من، لە منیش رازی دەبێ."

دورسوون گوتی: "ئەرئ، زۆر رازی دەبێ" پاشان نەپراندی: "بپۆ." خەریک
بوو هەتاو بکەوێ کە گەیشتنە ناکچاساز.
نادەم گوتی:

"برالە، دورسوون، تاویکی دیکە ئەسپەکە بە چوارنالی دێ و راست لێرەو تێ دەپەرێ.
ئەتۆش خۆت تاکی بکەو، بەلکوو توانیت لێی بدە. بەلام هیچ پێم وانیه بیئەنگێوی.
زەحمەتی تۆش هەرەوێک هی من بە فیرۆ دەچێ. پاشان لێرەو دەچینه بیستانەکە. جارێکیش تۆ
بەو دوو چاوانەمی خۆت بیبینە باشە؟ ئەتۆ حەمە..."

قەسەکی تەواو نەکرد. گوللە کالانەمی چاوی کون کرد.

"برالە، دورسوون مەم کوژە، ناخر بۆچی. ئەمن ژنەکەشم نەدی..."

بەخلور خلور بە عەرزییەو پان بوو. دورسوون سێ تەنگی دیکەشی لەنادەم دان. لاقی
چەپی نادەم چەند لەحزەیهک جوولاً، پاشان تەزوویەکی پێدا هات و جوولەمی لێ بڕا.
نادەم لەپەرپوو لەسەر زوی درێژ ببوو و دەست و لاقی لەبەر یەک بلۆ کردبوون. خۆتێکی
زۆر لەبن چەنگەمی کۆ ببوو.

(۵۲)

مانگی گه لاویژی گهرما له چوکورواوا گالنه ده کا. عهرزو عاسمان ده توتته وه و گر ده گری. زهوی قه لشتان ددها، پووش ده پهری و دنیا له زهرداییه کی گرگرتودا نو قم ده بی. کۆمه ل کۆمه ل نینه که شمیتانه به لاسکه وشکه کانه وه دهنوسین، پیسته رهق و رهنگا وره نگه که بیان کا ل ده بیته وه به سپیاییه کی وه ک بلتسه وه دهره وشین. میش و مهگزه تاك و تهره پهپوله ی پاشاوه ی بههار گهره و پیر دهن و به قه دهر چند هیتنده ی جروجانه وه رو میش و مهگزه پهپوله ی دیکه بیان لی ده ی.

له گهرمای گه لاویژی چوکورواوا بالنده کانیش وه ختی هه لفرین که یف و ده ماغی جارانیان نامینی و به ره بهری نیوه ریژه بز نمونه ش بالنده یه که له ناسمان دا نابینری. نه و گهرمایه که بالنده ی حهوا وشک ده کاو تلپ بهری ده داته وه، پیته ده لئین مه ل وه رین.

کیو و ته پۆلکه داغ و سووربووه کان له تیشکیکی وه ک مژدا ون دهن و وا دیتته بهرچاو که خه ریکی توانه وه ن. له ناسمانه وه که له گهرمان رهنگیکی خۆله پۆتینه ی به خۆیه وه گرتوه، هه زاران و به ملیون هه و دای باریکی رووناک ی هه تا چار هه تهر ده کا، ده پرتینه سه ر زهوی. کیوه پال به پالته وه خه وتوه کانی تورپووس که هه تا دوور راکشاون و ناسویان له باوه ش گرتوه “چیای حه میده، نووری حه ق، گاورداغلا ری، نیلان کالنه، دووملووکالنه، قه لای ناناوارزاو سه دان ته پۆلکه ی وردو درشت له دووره وه له پشت رووناکاییه کی وه ک دووکه ل به ناسته م لیك ده کرینه وه. ده لئی لی ل و ناروون له پشتی تۆرپکه وه ده بینرین. له سه رانسه ری ده شتی دا له به یانییه وه تا نیواری له بهر بلتسه ی گهرما دهنگی قه لشین زهوی و برژینی رووه که کان دیتته بهر گوئی و له ونیوه دا

هیچ بوونه وهریگی گیاندار نایه ته بهرچاو. پیاو له و گهرما سهخته دا بهرده وام ناروق دهده کاو ناروقه کوش له گهرمان وشک ده بیته وه، لهزه وی و شاخ و بهرد هه لم هه له دهستی، ده لئی خهریکی توانه وهن. بهلام ناوه کان له گهرمایه کی وا داوه ستاوو قورس دا هه لم ناکهن، بهلکوو خۆیان پان ده که نه وه و به نه وهی ههست پین بکری که ده رۆن، ده خۆینه ریپازه که ی خۆیان.

همه ده یه که م جار بوو له ژیا نی خۆی دا گهرمایه کی وای ده دی. جاری واش بوو خهریک بوو بجنکی، بهلام خه لیله کو سه که بهو گهرمایه راهاتبوو، ههروهک ههچ نه بوو پین، ده یگوت: "براله همه ده، زۆر سه خت نیه، ناخره که ی رادیی."

لای نیواران دهشتی نا ناوارزا زیندوو ده بیته وه. له دووری له سه ر ده ریای مه رمه ره کو مه له هه وری سه پی به ره و نا سمان بهرز ده بنه وه و هاوکات له گه له وه ری که وتنی هه وه ره کان رۆژبایه کی فیتکیش هه لی ده کا. له پیش دا ماویه ک دین، نه مجار ده یخاو پاشان له نه کار زۆر به توندی هه لی ده کاته وه. له نیزیک ده ریای مه رمه ره، له جاده کان و بهنده نه کان گیژه لووکه به بهرزیای سپیداریک به ده وری خۆیان دا ده سوورین و له دهشتی دا وه ری که ون. نه م گیژه لووکه له کاتیک دا بهرز ده بنه وه، داده مرنه وه، گه وره ده بن و چووک ده بنه وه، بهرز ده بن و نه وی ده بنه وه، له دهشتی دا وه ری که ون. له نه کاو ته واری جاده کان، بهنده نه کان، ته پۆلکه کان، عمرزو عاسمان ده چنه هه وریکی گه وری تۆزوخۆله وه دهشتی پین برانه وه ماویه کی دریی له بن نه وه وه ره دا ون ده پین، به جۆریک که سه ری لووتی خۆت نابینی. هیتندی جاریش نه و رۆژبایه وه ک بای پاش باران تۆزقالتیک تۆز چیه، لهزه وی هه له ناستین.

جار جار دنیا هیند گهرم ده پین که می شه نگوینه له خه لئیف دا، جووچکه په له وه ره له هیلانه دا، کیسه له قاپتلیکی خۆی دا، گو له نیو خونچه داو میرووله له شاره که ی خۆیان دا له گهرمان وشک ده بن. خاکی سووتاو بۆنیکی دیکه یه هیه، وشک و تال و گیره. له م فسه له دا له بارترین رووه کی خاکی ره ق هه لاتووی چو کو رواوا برکه "تووکریوم" و پۆتراکی تال و وشک و چله خه له نگ به بۆنه وشک و گهرما بر دووه که یه وهن.

له پووشپه ردا گۆلوی نا کچاساز وه کو له دین. ناوی گۆلاوه که به جۆریک گهرم ده پین که ناتوانی قامکیشی تین پۆ که ی. له و گۆلاوه وه کو له هاتوه دهنگی زلقه زلق دیتته بهرگوین. گۆلاو شه وورپۆژ وه ک ناوی مه نجه لئیک که وه کو له هاتیب قو لته قو لتی دین و ده کو لئین. گۆلاو له ته ختی

بنی را ده‌له‌رزئی و وهك غولیتکی گه‌وره به‌نه‌پروهۆر هه‌ناسه هه‌ل‌ده‌كیشین. نهم هه‌ناسه‌دانه له‌گه‌ل نهم نهم هۆپه‌ی له قوولایی گۆلاه‌ه‌كه هه‌ل‌ده‌ستی، له‌گه‌ل قوولته‌قوولتی ناوه وه‌كول هاتروه‌كه‌ی‌دا، هه‌موو نینسانیتکی ناشاره‌زا له ناچه‌كه توشی ترس و سام گرتویی ده‌كا. به‌تایه‌تی شه‌وانه، نه‌ویش له شه‌وی تاریك دا كه مووی له‌شی بنیاده‌م له ترسان ده‌بنه نه‌شته‌ر. نه‌گه‌ر همه‌د پیاویتی خاراوو به نه‌زموونی وهك خه‌لیلی له په‌نا نه‌بوویه، نه‌ی‌ده‌توانی له خاکی نا‌ناوارزاو له ته‌نیشت باتلاغی نا‌كچاساز بژی.

همه‌د دیسان به عاده‌تی خۆی زوو له خه‌و هه‌ستاو به مه‌به‌ستی خۆشوتن چووه‌ سه‌ر چۆمی ساووران. نه‌وه‌ی ده‌یدی باوه‌ری نه‌ده‌کرد. داخوا خه‌ونی ده‌دی؟ ته‌رایی ناوتی تیدا نه‌بوو. داها‌ته‌وه ده‌ستی له ناوه‌پۆی چۆمه‌كه دا. ته‌نیا خیزو چه‌وی وه‌به‌ر ده‌ستی هات. به‌و خه‌یاله‌ كه ره‌نگه به هه‌ل له جیاتی چۆمه‌كه رووی کردیته جی‌یه‌کی دیکه به په‌له چووه راست و چه‌پ و سه‌رو خوار. سه‌ری له‌و جی‌یانه دا كه شاره‌زایان بوو و ده‌ی‌زانی ناوه‌كه له‌و‌ی‌پرا دئ. به هه‌ل نه‌چوووو. ناو ون ببوو! به‌لام چۆن ری‌ی ته‌ده‌چه‌ی كه چۆمیتکی گه‌وره له نه‌كار غه‌یب بی‌ی؟ بی‌ری کرده‌وه: "کئ ده‌زانی، له‌وانه‌یه نه‌مه‌ش له سه‌روشته تایه‌ته‌یه‌کانی چوکوو‌رواوا بی‌ی. پاشان به فکری‌دا هات كه خه‌لیلی له خه‌و هه‌ستی‌ین و هۆیه‌که‌ی له‌و بی‌رسن.

بانگی کرد:

"خه‌لیل، خه‌لیل، خه‌لیل، ناوه‌كه وشك بووه خه‌لیل."

خه‌لیل كه وه‌خه‌به‌ر هاتبوو پرسی:

"چ بووه؟"

"ناوه‌كه وشك بووه."

خه‌لیل به غاردان هات ته‌ماشای چۆمه وشکه‌که‌ی کرد. همه‌د پرسی:

"له‌م وه‌رزه‌دا هه‌میشه ناوه‌كه وای له‌دئ؟"

خه‌لیله کۆسه نه‌ختی‌ک بی‌ری کرده‌وه و گوتی:

"هیتدئ وه‌ختان، هیتدئ وه‌ختان له وه‌رزى برنج چاندن دا كه‌م ده‌بیته‌وه، به‌لام قه‌ت نهم دیوه ناوا له بن را وشك بی‌ی." له‌سه‌ر لی‌وی چۆمه وشکه‌كه دانیشتن و لاقیان به‌لیتاره‌که‌ی دا به‌ردانه‌وه.

هه‌تا خۆره‌لآت بی‌نه‌وه‌ی قسه‌یه‌ك بکه‌ن له په‌نای یه‌کتر دانیشتن و بی‌ریان کرده‌وه. هه‌تاو وه‌ك کۆما پۆلوییه‌کی سووتینه‌ری گووشراو سه‌ری وه‌ده‌رناو ده‌سه‌به‌جی ژاله‌کانی وشك کردو

دەوربەری تواندەو. خاکی غاویی تەختی بنی ساوورانیش هەتا لای نیوەرۆیە وشک هەلات و ئەو جێیانە کە بەرزتر بوون درزی چووکەلەمی وەك داوی جالجالووکەیان دا.

لای ئیوارێ سەیران هات. زۆر شلەژا بوو و رەنگی روخساری لە سوورییەو بەرەو شینی دەچوو. دەم و چاو و بسکەکانی، برۆ و برژانگ و دەست و لاقی لە تۆزوخۆل دا ون ببوون. تەنیا ددانەکانی سپی دەچوون. هیندەمی غار داوو هەناسەپرکەمی وئ کەوتبوو:

"ئاوەکەمی بەست. ئیستا چ بکەین؟ عەلی سەفا ئاوەکەمی بری. هەموو شتیکیان قبوول کرد. ئیستا تەگبیرمان چیه؟"

حەمەد لە پێش دا نەیدەزانی چۆمیکەمی وا گەرە چۆن دەکرێ لە نەکاو وشک بێ. بەلام بە قسەکانی سەیران تەگەشت کە چۆمیکەمی وا گەرە چۆن دەکرێ لە رەگ و ریشەو وشک بێ.

چەندین سال پێشتر کابرایەکی خەلکی ماراش بە ناوی "مستەفا پێشمان ئۆغلی" دیتە ئەو دەشتە. چەند جۆگەیکە لە ساووران جوێ دەکاتەرە، چەند بەندیکە هەل دەبەستێ. دەشتەکە دەکاتە باتاغیکی لەبار بۆ مەرەزەجار. بەلام هەرگیز وای نەدەکرد ناوی ساووران بە تەواوی وشک بێ، هیچ نەبێ بە ئەندازەمی ناش گێرێک ناوی زەرد لە پاشاوەمی مەرەزەجارەکان بە چۆمەکەدا دەهات.

سەیران گوتی:

"دوینێ سێ سوار بە چوارنالی هاتنە ئاوەدانی. سەردەستەکەیان دۆرسوون دۆرمووش بوو. دۆرسوون دۆرمووش دێهاتییەکانی کۆ کردەو و گوتی: "لە لایەن ئاغاوە پەيامیکەم بۆ هێناون. ئاغا سلای لێ دەکردن و دەیگوت زەوییەکانم بۆ چۆل کەن و دێیەکە بەجێ بێلن و برۆن. ئاغا گوتی ئەگەر دێیەکە چۆل نەکەن و نەرۆن و ئەگەر بە پشت گەرمیی ئەو حەمەدۆکە چلەمنە لە زەوییەکانم نەچنەدەر، ئیستا کە بە برسی کردن و دەستدریژی بە نامووس نەم توانیوە ئەزێهەتیان بکەم، بە بێناوی ئەزێهەتیان دەکەم. بێیان بلێ وایوای دەکەمە بیابانی کەرەلا. دێیەکانی دیکەش هەروا. دێیەکانی دیکەش بە ناگری ئیووە دەسووتین، با بسووتین. چارەمی دیکەم نیە. گوناھەکەمی لە ئەستۆی من نیە، لە ئەستۆی ئیووە. خەلکی دێیەکانی دیکە ئەگەر بێ ئاو بوون، با بێن حیسابی خۆیان لە حیسابی وایوای جیا بکەنەرە. خەلکی وایوای لە زەوییەکانی من وەدەرین، ئاوەکەیان حازرو نامادەیه. بەگ گوتی با بێن و نەیکەنە کەللەشەقی. هەموو شتیکی تەحەموول دەکرێ بەلام بێناوی

نا. پاشان ناوی گۆلاوه كەش نەدەن بە مندالان، چونكە ھەموویان دەمرن. ئەمن گوتنەكەم لەسەرە، گوناھەكەى با لە ئەستۆى من دا نەبێ. "دورسون دورمووش ئەمانەى گوت و سوار بوو لیتی دا رۆشیت."

سەیران وەك گوناھیتكى كەردبێ، چاری لە چاری ھەمەد نەدەكەرد.

چەند رۆژ دواتر مەسەلەكە بە تەواوی روون بوووە:

وەك دەرگەوت عەلى سەفا دەچیتە لای پيشمان تۆغلى و دەلتى:

"مستەفابەگ! نەگەر ھەموو ناوی چۆمەكە وشك كەى بۆ ئەوێ خەلكى وايواى زەوىيەكانى من بەجى بەیتلن و برۆن، سى سالان بى ئىجارە زەوىيەكانم دەدەمى بيان كەى بەرنج."

پيشمان تۆغلىيش كە شتىكى واى لە خواى دەوى دەسبەجى دەچى بەندەكان بەرزتر دەكە بە جۆرىك كە دلۆپە ئاوىك چىە نەچیتە ئەودىو بەندەكەو بە چۆمى دا نەچیتە خوار.

عەلى سەفا لە حالىك دا خۆى رادەنا، بە پىتەكەننەو دەىگوت:

"ئەمن، ئەمن، من من، ئەمن ئەو، ئاوا دەكەم. ھەر كارىك پىم خۆش بى دەىكەم. با ئىستا بچن و دلئى خۆيان بەو ھەمەدۆكە خەيالىيە خۆش بكەن." عەلى سەفا بۆيە دەىگوت: "ھەمەدۆكى خەيالى" چونكە ياوەر فارووق پاش ئەوێ سەرانسەرى دەشتى گەراو شویتى ھەمەدۆكى نەدۆزىو "سەرەنجام گەيشتە ئەو ئاكامە كە جووتيارەكان ھەر بە خەيال ھەمەدۆكىيان بۆخۆيان داتاشيو. ئەم بىروباوەرەى خۆشى لەگەڵ ھەمووان باس كەرد. ياوەر فارووق ھەر بەوئەندەش رازى نەبوو و ئەو بىروپرايەى خۆى وەك راپۆرتىك دا بە وەزارەتىش.

عەلى سەفابەگ وپراى قبوول كەردنى بىروپراى ياوەر لايەنى خۆيارىزى و وريايى وەلا نەناو بەرپۆبەردنى كاروبارى مەزراكەى ھەتا ھەلھاتنى مەتەلۆكەى ھەمەدۆك بە دورسون دورمووش نەسپاردو بۆخۆى چووە ئەو مالى كە لە شار ھەيبوو. چونكە ھەمەدۆك خەيالى بووايە يان راستى، ئاشكرا بوو كە بەلايەك ھەرەشە لە گيانى وى دەكاو مەترسى ھەميشە لە دەورى سەرى دەسوورپ.

بە برىنى ناوەكە لە خەلكى وايواى باشتىن و كارىگەرتىن شىوێ ھەرەشەو تۆقاندنى دۆزىبوو ھەو لەو بارەيەو زۆر خۆشحال بوو. برىنى ئاوا لە دىيەكى تەواو ئەويش لە مانگى گەلاوێژدا... "پياوى دەوى خۆى بۆ راگرى."

جووتياران رۆزى يەكەم و دووھەم و سېھەم ناوى گۆمىلىكە كانيان خوار دەوہ. پاش
ھەوتوويەك ناوى گۆمىلىكە قوولكە كانىش وشك بوو. كارتيان لىدان. خەلك لە بەيانىيەوہ
تا نىتواري و لە شەويى را تا بەيانى لەسەر كارتيە كان ريزيان دەبەست. پاش ماوہ يەكى كورت
كارتيە كانىش وشكيان كرد. لەو قوولكانەش دا كە لە قەراخى چۆمى و لە نىتوہ پاستى
چۆمەكەش دا ھەليان كەندن دلۆپە ناوتك كۆ نەبووہوہ.

زۆريان چالو لىدان. بالاپياوتك بە عەرزى دا چوونە خوار ھەمووى خيزو خړكە بەرد
بوو. با چەندى دەيان توانى چالويان ھەل كەندبا، بەلام فايدهى چى؟ دوو سەتل ناويان
ھەل دىنجاو چالو وشك دەبوو. جووتيارە كان نەوہندەيان چالو ھەل كەند ھەموو بەرى
دەستيان بلۆقى كردو خويىن و زوخاوى پيدا ھاتە خوار. لەنيو ناوايى بە تاقە رۆژتيك
جەنازەى ھەشت مندال بە خاك نەسپترا.

گەرماو تۆزوخۆلتىكى زەرد كە بىپسانەوہ بەسەر جووتيارە كان دا دەبارى ھەتا
مالە كانيان و ھەتا كەلپن و قوژبنى مالە كانيان و بگرە ھەتا بن پىستى دانىشتوانى نىو
مالە كان كارى دەكرد.

لە گوندى "ناشاغى چيانلى" كابرايەك لەسەر دلۆپە ناوتك نيزىكتىن دۆستى خۆى كوشت.
ھەمەد بەيانىيان زوو لە خەو ھەل دەستا، بەنيوہەندى چۆمەكەدا وەرئ دەكەوت و چەند
سەعات بەرەو لای سەرورى چۆمى دەرۆيشت. دەگەيشتە نيزىك شارى و دەگەرايەوہ. رۆژ بە
رۆژ قەلشتى نىتوہەندى چۆمەكە زۆرترو قوولتر دەبوون. خاكى ھىندىك شوتنى جى چۆمەكە
ببووہ تۆزتيكى خۆلەپۆتىنەى گەرم و تويى سەرەوہى خاكە قەلشيوہكەو ھەرەھا رووبەرى
ھىندىك لە گۆمىلىكە گەنيو و قەوزە گرتوہ كان پپ لە كەلاكە ماسى و رەقەى تۆپيو بوون...

لەنيو گۆمىلىكە يەكى قەوزە گرتوى پيس و بۆن كروودا رەقە يەك بۆ نەوہى لە تىنوووان
نەخكى، بە ناھومىدى بەلەقاژەى دەكرد، سەرى لەنيو ناوہ قوراوي يەكە دىنايەدەر تەماشاي
دەوروبەرى خۆى دەكردو قورەكە بەسەر سەرە ناھومىدەكە يەوہ وشك دەبوو.

ھەمەد لە مردنى ئەو ناوہ بەقەد مردنى نىنسانتيك كە خۆشى ويستى نازارى دەچاشت.
چۆمە بىناوہكە گەنيو و مردوو بوو، و بە ميلپۆن درزو قەلشتى گەرەو چووكى تىدابوو.

ھەمەد ھەموو رۆژئ لەگەل تازيەو شيوہنى ئەو چۆمە وشك كروە دەژيا. بە ھيچ جۆر
دەخۆى را نەدەدى بىر لەحالى جووتيارە كان بكاتەوہ. بىرى ئەوانى لەميشكى خۆى دوور
دەخستەوہو تەنيا بە ھەناسە ھەلكيشانەوہ دەيگوت:

"بووینە بەلا، بووینە بەلائی گیانیان."

خەلکی گوندەکانی ناشاغی چیانلی و "گوبەد" و "نامبریان نارکی" لە دەوری یەکتەر کۆ دەبوونەووە هەولیان دەدا رینگاچارەیهک بدۆزنەووە، بەلام بە هیچ جۆرتیک گێرگرفتەکەیان بۆ چارەسەر نەدەکرا.

ئەگەر عەلی سەفابەگ لە ترسی هەمەد نەچوویا شارۆچکە، لەوانەبوو جووتیارەکان لە گەرمای نیووەرۆیهک دا لە کاتیەک دا لە گیان جازز دەبوون، لە نەکاو راست بنەووە دێیەکە چۆڵ بکەن. لە دانیشتوانی دێیەکانی دیکە وەک "چیانلی" و دەدەفاکلی و نارلی قشلا تاقە کەسیکیش نەهات، کە پێیان بلێ: "براینە وەرن ئەم دێیە بەجێ بهێتێن با ئێمە لە بەلائی پێناوی رزگارمان بێ، هەم ئێتووە رزگار دەبن و هەم ئێمە، بپوانن منداڵەکانمان زەردووییان گرتووە خەریکن وەک مێش و مەگەز قریان تێدەکەوێ."

لە هەر گوندە یە نەفەرتیک هەستا چەندین جار پێکەووە چونە لای قایمەقام و بە درێژی وەزعی خۆیان و حال و ئەحوالی دێیەکان و مردنی منداڵەکانیان بۆ باس کرد.

قایمەقامیش هەموو جارێ بە خۆشحالییەکی بێ ئەندازەووە کە لەبن دلسۆزییەکی بەدرۆدا شاررابوووە، دەستی رێک دەخشاندن و دەیگوت:

"زۆر نارەحەت بووم... بەلا دووربێ، بەلا دوور بێ. سەرتان سلامت بێ... زۆر نارەحەت بووم، بەلام چارە نیە، مستەفا پێشمان ئۆغلی برنجی چاندووە... سامانی نەتەواوەتی، ناتوانم رینگا بەدەم بسووتێ و لەنتو بچێ..."

"زۆر باشە، ئەی تەگبیر چیە؟"

"زۆر نارەحەت بووم، زۆریش بەداخم. فکری لێیکەنموە کاکێ من، رینگاچارەیهک بدۆزنەووە."

پاشان لە حالیەک دا دەینەراند، دەیگوت:

"دەتانەوێ ناوتان بۆ بکێشم؟ چا ئەمن قایمەقامم یان میراوە؟"

"عەلی سەفا بەتایبەتی ئەو کارە کردووە. دەیهوێ ئێمە و دەدەرنێ و زەویەکانمان داگیر بکا. بەتایبەتی ئەو کارە کردووە. ئەو جیتی ناوەکە یێدا دەروا مەرەزە جار نیە... دێهاتی دەورووبەری ئەو شوێنە وەبن ناو کەوتوون، کەوتوونە بن قوروی لیتە."

قایمەقام دەیگوت:

"کاکێ خۆم، ئەمن خۆی تێ هەلناقوتینم. بە تاییبەتی دەست لە کاروباری عەلی سەفابەگ وەرنادەم. ئەمن کۆتخای ویم، یان نوێنەری قانون؟ بچن لە گەل عەلی سەفابەگ رێک کەون،

پاشان وهرنه لای من. وهختیک دهتوانن له گهڼ عهلی سه فابهگ پینک بین، بۆ هاتوننه لای من؟ بچنه کن عهلی سه فابهگ، بچنه مالیتی. چما نیوه وه کیلی دتهاتییه کانی دیکه که وه بن قورو لیته که وتوون؟ نه گهر نه وان شکایه تیان همیه با بیته لامان. چما هاوین دوو مانگ زیاتری ماوه؟ ناب و نه یلوول و برایه وه. که میتک تهحه ممول بکهن کاکي خۆم. سه برو تهحه ممول له شی بنیاده می پی قایم ده بی. کاکي خۆم ناو کهم خواردنوه بۆ لهش ساغی باشه. زۆر نارهدت بووم. بۆ بی تاوییه که تان زۆر نارهدت بووم. ناوچه که مان زۆر گهرمینه، زۆر گهرمه. پیاو به ده مه ساتیک شه لالی نارهدق ده بی نووری چاوم! ته نانهت خه ریکه نیسکه کانیشم بینه نارهدق و برژینه خوار. ههوا زۆر گهرمه، زۆر گهرمه."

برووسکه یان بۆ نه ده نه وه نه نکه ره له دا جوابیکیان وهرنه گرتوه وه دژکرده وه یه کیان نه دی. همه دو خه لیلیش جاروبار بی تاو ده بوون، به لام خه لیل دانه ده ما. له نیو باتلاغه که له کانییه ک ناری فینک و زولالی دینا. ناوه که می همیشه تازه و فینک بو. سه یران هه ر که ده رفه تیکی بۆ ده ره خسا ده هاته لای همه د.

جووتیاره کان هه رچه ند به شیوه یه کی زۆر به رچاویش نه بی، پشتیان له همه د کردبوو. زۆریلییه کان و تۆقیوه کان و کلۆل و داماره کان له قسه کانیان دا جاروبار پلاریکیان له همه د ده گرت و کهم که مه قسه یان ده په راندن.

نهم قسانه وه که خه نجه ر کاریان له دلای سه یرانی ده کرد. نهو، همه دی به تاوانبار نه ده زانی و نه وه نه دی له دهستی هاتبا، هه ولتی ده دا همه د بهو قسانه نه زانیته وه. وه سه مانزه به رامبه ر بهو قسه به تویکلانه رقی هه لده ستاو به توندی تووره ده بوو. به جوړیک به گۆ نه وانده که قسه یان به همه د ده گوت، ده هاته وه که خوا خویان بو وه خویان له بیته وه. بهو حاله ش زاری خه لکی جه وال نه بوو زاری بدرووی:

"هاتنی همه دۆک بۆ چوکووراوا چ ده ردیکی ده رمان کرد؟"

"عهلی سه فا نابوتی کردین."

"هه ر که ناویم بیست هاته وه ناوه دانی."

"ناوه که می له سه ر گۆره که می بنوسن."

"پیمان وابوو ده توانین هومیدمان پیی هه بی."

"ره بی خوا ناهومیدی کا."

"نه سپه کاغان چون."

"ماله كه مان چوو."

"ناموسمان چوو."

"گياغان چوو."

"هر كه ناويان بيست و زانيمان هاتوه، دئيه كه مان به جي نه هيشت و نه رويشتين."

"ناوي له سهر گوره كه ي بنوسن."

هر چه ندي بي ناوي و ژماره ي نه خو شه كان زياتر ده بوو، زياتر تينيان بؤ وه سمانه زله و
حه مه دؤك دئنا:

"لعبر خاتري وان مه لافره هادي بستم زمان، خو شه ويستي باره گاي خوا نموه له به نديغاندا دهرزي."

"بريا فريوي واني نه خوار دبايه."

"به ستم زمانه، له داري ده دهن."

نده بوو نم قسانه به گوئي حه مه د بگه نه وه و نده بوو حه مه د قورسايي نم وه زعه هه ست
پئ بكا. سه يران كه وتبووه ته نگانه وه. به لام وا ديار بوو حه مه د بؤنيكي كرده، فكري بؤ
هيندئ شت ده چوو، توورپه و نارپه حه ت و پهرت و پهريشان ده بوو. نمه له وه را دهرده كه وت كه
هه ميشه سه يراني پرسيار كوت ده كرد. له وان هه شو هو ي ته واوي نارپه حه تيه كان ي حه مه د
قسه يه كه بووي كه رؤزي رابردو دايه قه مه ر له زاري دهرچو بوو:

"حه مه د، كوره تا قانه كه م. له وه كه هه ر ليتره ماويه وه و ده خو ي و دهنوي نارپه حه ت ني؟
ناوت كه هه يه، نه ويش ناوي فيتك، وانيه؟ نيتمه له نيتو دئ ناگرمان گرت و سووتايين بؤ دلويه
ناويك ناماده ين گياغان بده ين."

له وان هه يه دايه قه مه ر له م قسانه نيازنيكي خه راپي نه بووي. به لام وه كه نه وه ش نده چوو هه چ
مه به ستيكي نه بي. نم قسانه ته وس و ته شه رنيكي روون و ناشكرايان تيدا ده بينرا. قسه كان ي
دايه قه مه ر وه ك گولله كاريان له دئي حه مه د كرد.

دواتر دايه قه مه ر خو شي له م قسه يه ي كرد بووي په ژوان بووه وه. به لام تازه دهرچو بوو، قسه نه گه ر له
زاري دهرچو ناگه رپه ته وه. له م رؤزه به دواوه دايه قه مه ر نيستاش و نيستاش پئي له بيستان ي نه نايه وه.
"بؤ نه و خه لكه بووي نه ژانه سر. ناخ تووش ي برسيه تي و تينو وه تيمان كردن. نا...خ كه
تووش ي چ حاليكي په ريشانمان كردن، بووي نه هو ي نه وه ي ناموسيشيان بچي، هوميديانمان
ناهوميد كرد، دل قايي و متمان ه شان له نه ستان دن. نا...خ، نا...خ، نا...خ."

(۵۳)

ئىدرىس بەگ شەوانە ۋەك گورگىكى تەنياۋ دېندە لە چوكورواۋا دا دەگەپرا، ۋ ئەو جەندىرمانەى بەدوايەۋە بوون - ھەرچەندىك بونايە - سەرى لى دەشيتۋاندن. دەشتى چوكورواۋا پياۋى ۋا بى باكى كەم بەخۆيەۋە دىبوو. ئەو جەندىرمانەى ناگايان لە نازايەتتى ۋ بى باكى ئەو ھەبوو، ۋ دەيان زانى چۆن لە مردن بى منەتە، ھەوليان دەدا زۆرى لى نىزىك نەبنەۋە. بۆ وئىنە نەگەر خەبەريان دەزانى كە ئىدرىس بەگ لە رۆژھەلاتە، ئەوان بۆ لاي رۆژتاۋا دەچوون ۋ لەۋى بە دواى دا دەگەران. لەلايەكىش ھەمووان دەيان زانى چەندى بەلا بەسەر ھاتوون ۋ لەبەر ئەۋەش رىزىكى تايەتتىيان بۆى ھەبوو.

ئىدرىس ھەولتىكى بى سوۋدى دەداۋ چاۋەروانىيەكى خۆرايى ھەبوو. لە چوكورواۋا خان ۋ ناغا ئەما دەستەۋاۋىنى نەبى ۋ پياۋماقوۋل ئەما پەناى بۆ نەبا. تەنانەت چوۋە ئەنتەپ بۆ لاي خورشىد بەگى كورد كە مەردارىكى گەۋرە بوو.

خورشىد بەگ پىي گوتتېو: "دەي ناسم، عارف صائم دەناسم، لە شەردا پىنكەۋە بوۋىن. بەلام ئەم رۆژانە پېروو بوۋە خۆى لى گۆراۋە. زەجمەتە قسەى جىسابىيى بچىتە مېشكەۋە. ھىچ كام لەۋ قسانە كە تۆ ئىستا دەيان كەى حالتى نابى."

بەو حالەش سۋارى ئەسپ بوو ۋ لە ئەنتەپەۋە چوۋە لاي عارف صائم بەگ ۋ تىكاي لى كرد لەگەل ئىدرىس بەگ ناشت بىتەۋە.

بەلام عارف صائم ھەر ئەو جۋابەى دايمەۋە كە بە خەلكى دىكەشى دابوۋەۋە بەدەستى بەتال بەرىيى كەردەۋە.

ئىدىرس بەگ سەرۆكى عىلى توركمنەكان كورد عملى ئاغاي - كە پىاوتىكى زۆر بەرپىز بوو، و زستانان لە نارانى چوكورواوادا ھاوینان لە زوزانى توورپووس دەژیا. سى جار ناردە لای عارف صائم بەگ. عملى ئاغاي شایى بەخۆ سەنگین ھەرچەند ھەر جارنىك دەچووہ لای عارف صائم بەگ بە دەستى بەتال دەگەراپوہ، ديسان لەبەر خاترى ئىدىرىس بەگ سى جارن چووہ لای عارف صائم بەگ.

پاش عملى ئاغاي "قوردنۆغلى" خەلكى كووزان كە پىاوتىكى زاناو خوتىندەوار بوو، بۆ تىكايە چووہ لای عارف صائم بەگ. شەجەرەى قورد نۆغلى دەچووہ سەر عوسمانىيەكان و "كايغانلى" يەكان. ئەويش بە دەستى بەتالەوہ ھاتەوہ.

ئىدىرىس بەگ دەست و داوينى "پاياسلى نۆغلى" بوو. ئەم پىاوە كە لە بنەمالەيەكى يەكجار گەرەو بەناوبانگ بوو، بەلام بە دەست كورتى لە مالە گەرەكەى باب و باپىرانى دا بە تەنيا دەژیا، بۆ نىويژى چووہ كىن عارف صائم بەگ، بەلام ئەويش ناكامىتىكى چىنگ نەكەوت.

"رەمەزان نۆغلى" خەلكى ئەدەنە، يەغمووراغا سەر كەردەى ئەسپ دزەكان. "كارا مستەفا نۆغلى تۆفيق"، "ئەحمەدەفەندى" يە سىمىل درپۆ، خەلكى "چوكاك"، "بولات مستەفا" مل خوار كە كورپى زۆر بوون و پىاوتىكى يەكجار بەھۆش بوو، ھەموويان يەك بەيەك چووہ لای عارف صائم بەگ. ھەرچەند ھەمووانيان دەيان زانى نىويژىيەكەيان بىسودە، ديسان بۆ ئەوہى بىدلىيى ئىدىرىس بەگ نەكەن، دەچووہ لای عارف صائم بەگ.

تەنيا وەلامىتك كە ئەو كاپرايە بە تەواوى راسپاردەكانى نىيازپاكى و ناشىتى دايەوہ ئەوہبوو كە دەيگوت: "ناخەرەكەى بە زيانى مەن تەواو دەبى؟ زۆر باشە رادەوہستىن بزانىن ناخەرەكەى چۆن دەبى."

عارف صائم بەگ دەرھەقى ئىدىرىس بەگ زۆرى ھەست بە دلسۆزى و بەزەبى دەكردو جەرگى بۆى دەبرژا، بەلام چارەى نەبوو. ئەم پىاوە پاشەبەرەى ئەو ئىنسانە جوامىرو بىفروفىل و نازايانە بوو كە تۆويان لەم چەرخەدا برباوبوہو! و بوونى دوژمىتىكى ئاوا بۆ ھەموو كەس شانازى بوو. عارف صائم بەگ بەراستى شانازى بەخۆيەوہ دەكرد كە دوژمىتىكى واى ھەيەو دەيگوت:

"مەخابن، مەخابن، سەد مەخابن كە لەم دنيايەدا تەنيا لەگەل وى دەم توانى دۆست بىم."

ئىدىرىس بەگ پاش ئەۋەي كەس نەما بىنئىرىتتە تەكايەو ناھومىد بوو، رۆژتىكىيان ئىۋارى
ھاتە مالى ۋە سامانەز لەۋ بىن ئەۋەي لە ئەسپە كەي دابەزى، بانگى كرد:
"مام ۋە سامان، مام ۋە سامان!"

ۋە سامانەز لە بە زاراۋە چەركەسىيە كەي پرا ناسپە ۋە زانىشى بۆچى ھاتوۋە. بە پىتسۋازىيە ۋە
چوو و گوتى:
"ياللا با پرۆين."

پاشان ئەسپى ئىدىرىس بەگى راکىتسايە نىزىك نەردىۋانى ھەرزالتى ۋە لەسەر نەردىۋانە كەپرا
سواری پاشكۆيە ئەسپە كەي بوو و گوتى: "پرۆ."
ھىشتا ھەمدە بە خەبەر بوو كە گەيشتەنە بىستانى. لە ئەسپە كە دابەزىن. ھەمدە ئىدىرىس
بەگ لە تارىكى دا باۋەشيان بە يەكتردا كرد. ھەمدە گوتى:

"جارى با ناگرتىك بەكەينەۋە كە بتوانىن روخسارى يەكتەر بىينىن."
دەسبەجى كۆمەيەك چىلكەو چالىيان خىر كەردەۋە ئاورىتىكى خۆشيان كەردەۋە دور لە
ئاورە كە دانىشتەن."

ئىدىرىس بەگ دەسبەجى ھاتە نىۋە ئەسلى مەبەستە كەۋە. راستە ۋە راست تەماشاي
روخسارى ھەمدە نەدە كەردەۋە لەبەنەۋە چاۋى لىدە كەرد، ۋە ھەمدە پىش چوۋكەتەن
ھوجۆلتى ئەۋە پىاۋە بە دىمەنەي - كە روخسارى ۋەك مىسى سوور ۋە بوو - لەبەر چاۋ
ۋە نەدە بوو. ھالەتتىكى ھەبوو كە مەتەنەۋە باۋەرى دەدا بە مرۆڭ. ئىدىرىس بەگىش
ھەمدە راست بەۋ جۆرە ھاتە بەرچاۋ كە تارىفيان بۆ كەرد بوو، بەلام كە مەيەك
ساۋىلكەي ھاتە بەرچاۋان ۋە روخسارىشى مەندالانە بوو. دەست ۋە لاقى ۋەك دەست ۋە
لاقى مەنداللىكى بىزۋو ئانارام بوون، ۋەك دەستى مەنداللىكى بىزۋە كە دەت گوت
ھەر تاۋىك پىش نىستەن فرپەۋە بوۋكە شووشە كانى شكاندەۋە بە غاردان ھاتوۋە تە
ئىرە... ھىچ ھەلس ۋە كەۋتتىكى ھەمدە بۆ ئىدىرىس بەگ سەرسۈر ھىتەنەرو چاۋە پروان
نەكراۋ نەبوو.

ئىدىرىس بەگ گوتى:

"برالە ھەمدە، دەمەۋى ھاۋكارىت لەگەل بەكم. ھاتووم ئەمەت پىن پىشنيار بەكم.
دەمەۋى لە ژىر فەرمانى تۇدا بىم. چۈنكە ئەتۋ پىاۋىتىكى زۆر بەناۋبانگ ۋە نىنسانىتىكى پاك ۋە
نازاي. بە فەرماندەرايەتتى تۆ لەگەل دوژمنان شەپ كەردن بۆ من شانازىيە كى گەۋرە يە."

زۆرى قسه كرد، له قسه كانى دا هيندئ مەسەلەى هينانەگۆرئى كه حەمەد تا نىستا
نەى بىستبون. حەمەد ئەوى پەسند كردو ئافەرىمى پئى گوت.

حەمەد بئى دەنگ بوو، و جوابىكى نەدەدايەو. لاي نيوەشەوئى بوو كه حەمەد بەرامبەر بەو
هەموو پئىداگرتنەى ئىدرىس بەگ خۆى پئى رانەگىراو مەسەلەى "عەبدى رۆيشت و هەمزە
هات"ى موو بە موو بۆ باس كردو بەم رستانە دوايى بە قسه كانى خۆى هينتا:

"تەنيا ناكامىك كه له رزانى خويىنى خەجىج، مردنى داىكم و ناوارەيى له چياو بەندەنان
دا وەرم گرت، ئەوە بوو كه "عەبدى رۆيشت و هەمزە هاتە جىنگاي."

ئىدرىس بەگ گوتى:

"هەمزەش بكوژە."

حەمەد كه له ساويلكەيى ئىدرىس بەگ پىكەنىنى سوار ببوو، گوتى:

"دوبارە هەمزەيەكى دىكە دىتە جىنگاي. لىرە لەو جۆرە هەمزانە زۆرن. پىت وايە بەو
ناسانىيە خاشەبەر دەبن؟"

ئىدرىس بەگ گوتى:

"ئەمن ئەمانە نازانم. ئەگەر من بوومايە لە پىش دا هەمزەم لەنىو دەبردو كاتىك
هەمزەيەكى دىكە دەهات، ئەودەم بىرم لە حالتى وىش دەكردهو."

وہسمانەزلەو خەليل و ھاوړئى چەرکەسەکانى ئىدرىس بەگ بئى ئەوہى بىنە نىو باسەكەوہ
گوئىيان بۆ وتووئۆھەيان راگرتبوو. ئەوان ھەقيان لە دووى حەمەد دەدا. ئەگەر يەكىك بكوژى
ھەزارى دىكە لە جىيەكەى شين دەبىتتەوہ. ئەگەر ھەمووانىش يەك جئ قەلاچۆ بکەى،
دەستەيەكى دىكە دىنە جىنگايان.

حەمەد بەم رستانە باسەكەى بريەوہ:

"بەلئى، ئەوہى دەست و بالئى بەستووين، ئەوہى من دەكوژئى، بئى ناکام مانەوہى زەحمەتەکانم
نيە. ئەوہى وەك خۆرکە من دەخواو لەنىتوم دەبا، ئەوہى كە کارەكەم خەراپتر كرد، لە خەراپ
خەراپتر بوو. ھاتم برۆى بۆ چاك بکەم، لىم دا چاوم كوژتر كرد، ئەوئىش چاوى دئىيەكى گەورە.
لەسەر من دىھاتىيەکان تووشى زولم و زۆر بوون، لەبرسان بايان كردو مردن، لەسەر من...
لەسەر من دەستدرىژئى كرايە سەر نامووسى كچە نازدارەكانيان. نىستا ئەوہى دەست و بالئى
منى بەستوہ، ئەم مەسەلەيەيە."

دواوه بوون، قیت و قنچ لهسر نه سپهکمی چه قیبوو و به مووه زهرده کانی که له بن کلاوه
چهرمه ره شهکمی را رږابوونه دهره به چک و زین و رهختی زینویشان و بهو چاوه شینه
پرشنگدارانهی که وهک چاری بالندهیهکی راوکه ده چوون، ههروهک پهیکه ری غیرهت و
نازایهتی و بهخونازین ده چوو.

"عارف صائم بهگ، عارف صائم بهگ. نه من نیدریم. نه من هاتم."
عارف صائم بهگ په نجه رهکمی کرده وهو به نهرمترین و گهرمترین و دوستانه ترین راویژ
گوته:

"فرموو نیدریم بهگ، فرموو بو سرئ، هه نئستا خوم پوشته ده که موه."
"عارف صائم بهگ نه من نایه مه سرئ. نه تو فرموو بو خواری. پاشان ده مانچه که شت
هه لگروه به چه کوه و ره. نه تو سربازیکمی. ده مهوئ حیسابی خوم له گه ل تو یهک لا بکم.
ده مانچه که ت هه لگروه ته شریف بئته خواری."

عارف صائم بهگ په نجه رهکمی پیوه داو کشایه وه بو ژووری هوه که می. نیدریم بهگ
به بن سه بری له جیتی خوئی راهه ستابوو و چاری بریبوو ده رکمی خانوبه ره که، چاوه روانی هاتنی
عارف صائم بهگ بوو. زور چاوه ری بوو، همسه له ی به سر چوو. یه که مین رووناکایی روژ
ده شتی لسته وهو گه یشته جئ. هه تا به قهه سپیداریک بهرز بوو. نیدریم بهگ هیشتا چاوه ری
بوو. سهره نجام تاقه تی به سر چوو:

عارف صائم بهگ، عارف صائم بهگ..."
قسه که می ناتمو او ما. گولله یه که له پشته وه را هاویژرا، له نه ستوی دراو گه رووی له بهر یه که
هه لته کاند. له شی بن گینانی نیدریم بهگ نارام و بی ده نگ له سر نه سپه که که وته خواری. کلاوه
چهرمه که می نه ختیک نه ولاتر له په نای سهری خزی، قژه زپرینه کانی بلاو بوون و له گه ل تو زوخول
لیک دران. خوینه که می له نیزی که شانانی خپ بووه وهو نه مجار هه تا مووه کانی رویش و قژه کانی
سور کرد.

هاوری یه کانی له نه سپه کانیان دابه زین. کلاوه چهرمه که میان له سر سهریان هه لگرت و
به ده ستیانوه گرتن و به خویناوه گوشین و چند له حزه یه که له حوزوو سهر کرده که میان
بن ده نگ راهه ستان. دوا نه رکمی خوینان به جئ گه یاندو نه مجار تهرمه که ییان زور به نارامی
وه که نه وهی بترسن نازاری پئ بگا، له سر پشتی نه سپه که دابه ست و به بن ده نگمی له وی
دور که وتنه وه.

عارف صائم بهگ چند له حزه يهك له پشته وه را ته ماشای كردن و گوتی:
"حه یف، سه د حه یف، ده كرا دۆستایه تیی له گه ل بكه ی."
عه لی یه شهل خه بهری كوژرانی ئیدریس بهگی بۆ حه مه د هیتنا.
حه مه د چهنده به كوژرانی ئیدریس بهگ تێك چوو، نه وه ندهش به هاتنی عه لی
خۆش حال بوو.

(۵۴)

رۆژيكيان به يانی تازه دنيا رووناك ده بوو كه ژماره يه کی زۆر خه لک له دهشتی جنوبي قه لای ناناوارزاوه به رهو رۆژه لآت وه پړئ كه وتن. كه س نهی ده زانی بۆچی وه پړئ كه وتوون و ده چنه كوئ. له ريگايه دا دانيشتووانی هيئنديك له گونده كانی پشتی ساووران وهك "چيانلی"، "نارلی قشلا" و "ده ده فاكلی" يش هاتن و ره گه ل نهو كۆمه له كه وتن. جووتياره كان، گه وره و مندال، ژن و پيارا، ساغ و نه خۆش و پيرو لاه وهك ميشه نگوينه كه خه لئيفه كه ی خزی به جي ديلت، دي به كانیان چۆل ده كردو ره گه ل ناپۆرايه كه ده كه وتن. نيستا ده كه وتبوو كه نهو خه لكه بۆ كوئ و به چ مه به ستيك وه پړئ كه وتوون. هه ور يكي دريژو دوری تۆزوخۆل به رهو شارۆچكه له زهوی بهرز ده بووه وه. نهو هه وره دريژه هه تا ده هات دريژترو پان تر ده بوو. خه ليل چوبووه سه ر داريكي بهرز، چاوی له ناپۆرايه كه بوو و بۆ حه مه ديشی باس ده كرد. چه ند له حزه يه ك دواتر به په له له داره كه هاته خوارئ و گوتی:

"خۆت بشاره وه، دهسته يه كيش له دتي خۆمانه وه دینه نه م بهر."

خه لکی گوندي وايوايش وه پړئ كه وتبوون، ژنه كان له پيشه وه، مندالان به دواي وان داو له دواي مندالانيشه وه پياره كان هاتن و وه نيئو بيستاني كه وتن. هه ريه كه ی يه ك دوو شووتی يان لس كردنه وه، له بن هه نكلتي يان نان و بي نه وه ی راوه ست، يان قسه يه ك بكه ن ملی ريگايان گرت و رويشت و تيكه ل به ناپۆرايه كه بوون كه نه ختيك له پيش وانه وه ده پويشت. خه ليليش له گه ليان چوبووه.

نيوهى حەشىمەتەكە لەبەرى پىيانەوہ تا تۆقى سەريان لە قورۇ چلپاۋ دا شەلەن
بېوۋ. پىشمان ئۆغلى بەندى چۆمەكەى ترازاندېوۋ، ئاۋەكەى بەردا بېوۋە سەر دەشتى و
بۆيە ژمارەيدەك لە دىيەكانى سەر رىگا وەبن ئاۋ كەوتىبون.

ئەگەر كەسىك لە پىشمان ئۆغلى دەپرسى:

"ھا پىشمان ئۆغلى ئەوہ چ كارىك بوۋ كرت؟"

بە پىكەننەوہ وەلامى دەدايەوہ:

"چ بكم برالە، خۆ ناتوانم ئەو ھەموو ئاۋە بچۆمەوہ، ديارە دەبى بە جىيەك دا
بەرى دەمەوہ..."

پىشمان ئۆغلى پىاۋىكى زگ زلى دەم بە پىكەننەوہ بوۋ.

دەيگوت:

"با لەو گەرمای ھاوينەدا ئەم قو... نە تىرو پر ئاۋ بچۆنەوہ. ئەگەر ئەمانە لەجىتى
ئەو دىھاتىيانە بان كە ئاويان نيە، ئەودەم چ قورپىكيان وەسەرى خۇيان دەكرد؟
خەلكى ئەم خوارە بۆ دلۆپە ئاۋىك گىانيان دەردەچىن. نىستا ئەمانە ناشكورى بەو
نيعمەتەوہ دەكەن كە ھەتا گويزىنگى لاقيان ھاتوہ؟ ئاۋەكە بەر دەدەمەوہ، ئاۋەكە
بەردەدەمەوہ سەر گوندەكانيان با لەو گەرمایەدا چاۋو دلپان تىراۋ بى."

پىشمان ئۆغلى لەنىو شارۆچكەدا بازار بە بازارو دوكان بە دوكان دەگەرا، ئەم
قسانەى دەكردو خەلكى وەپىكەننەوہ دەخست. لە ھەمووان زياتر عەلى سەفابەگ و ياۋەر
فارووق كەيفيان بەم قسانە دەھات. دەستيان بە بەرزگيانەو دەگرت و قاقا پىدەكەننەوہ.

وختىك حەشىمەتەكە لەنىو ئەو ھەورە پان و بەرىنە تۆزو خۆلەدا كە سات بە
سات پان ترو درىۆتر دەبوۋ، گەپىشتەنە گومبەزى نىزىك شارى، لەحزەيەك راۋەستان.
دەمەساتىك جەوجۆلپىكيان دەنىو كەوت و ئەجار خروشىكى گەورەو مەزنيان لىتوہ
ھەستا كە دەنگى گەپىشتە نىو شارى. ئەوان سەرانسەرى رىگاگەيان تا ئەم نوختەيە بە
بىدەنگى بېيىوۋ. جووتيارەكانى دەوروبەرى چۆمى ساۋوران، جووتيارانى دىھاتى وەبن
ئاۋكەوتوۋى دەوروبەرى "غەداپلى" دەست ولاق و دەم و چاۋو موۋى سەرو تەواۋى
ئەندامى لەشيان لە دەريايەك تۆزوخۆل ھەلكشابوۋن و ھاتبۇنەدەر وەك
پەيكەرىكيان لىھاتبۇو كە لە تۆزوخۆل دروستيان كرتبى.

دانیشتوانی شارۆچکە وەختێک ناگادار بوون کە کۆمەڵێکی زۆرو رق هەستاو لە جووتیارەکان روویان لە شاری کردووە کە جووتیارەکان لەبن گومبەزێ راوەستان و بە نرکەیی خۆیان گوتیی ناسمانیان کەر کرد. خەڵکی شار لە پێش دا بەبێ باوەری و سەرسۆرمانەو تەماشای یەکتریان کردو بێ دەنگی یەک شاری داگرت. ئەمجار بێ کەنێن و دەستیان کرد بە گالتهو گەپ. بەلام لەپەر تەماشایان کردو دیتیان کە لە بەندەنەکەیی خوار گومبەزەو ناپۆرایەکی بێ نەژمارو لەبران نەهاتوو و دەرهکەوتن. دەسبەجێ دەپرایی هەموو دوکانەکان دادرانەو، هەموو خۆیان لە مائەکانیان هاویشتەو دارگەڵەیی قایمیان بە پاش دەرگاکانیانەو نا. یاوەر فارووق نەیدەزانی تەگبیری چیه. قایمەقام، فەرمانبەرانی دەوڵەت، ناغاگان و جەندرمەکان لە مەخفەری جەندرمەدا خۆیان حەشار دا. یاوەر فارووق بە راوژیکی توندەو فەرمانی دا سەرەنیزە لە تەفەنگەکانیان بەدەن.

داخوا ئەمە شۆرش بوو؟ زۆر بەی ناغاگان وەک میژۆک دەلەرزین. روومیان وەک روومیای مردووان زەرد هەلگەرابوو. قایمەقام لەبن دیواریک هەلکوشابوو. دەسحیبهکانی لە گیرفانی دەرهینابوون، و پەیتا پەیتا لەبن لیوانەو دوعای دەخویندن و فووی لە خۆی دەکرد.

حەشیمەت هەر کە چاویان بە پردیکی جوانی گەرە کەوت کە لە خوار تەپۆلکەکەیی نەم لای شارەو بە بەردی سپی دروست کرابوو، دەستیان کرد بە غاردان. بەندەکان لەبن ئەو پرده بوون.

پیشمان ئۆغلی ئای ساوورانی بە هۆی ئەو بەندەنەو وشک کردبوو. حەشیمەتە کە بەرە بەرە هات و هەموویان لە پەنای بەندەکان راوەستان. کەس دەنگی لەبەر دەرنەدەهات. هەر کەس دەگەیشته جێ دەهات و چاوی لەو ناووە دەبێ کە وەک دەریایەکی چووکەڵە لە پشت بەندەکانەو داوەستابوو. تەماشای دەکردو چاوەرێ دەما.

لە نەکاو ناپۆرای حەشیمەتە کە هەرۆک هیچ نەبوو بێ نارام نارام وەنیو ناووە کەوتن. دەمەساتیک وەزەعە کە شێواو پاشان تا چەند لە حەزیهک بیتجگە لە ناپۆرای حەشیمەت لەنیو ناووە کەدا هیچ دیار نەبوو. وەختێک ئەو حەشیمەتە کە بە توندی پالیان وێک دابوو، لیک ترازان، بەندەکان چووکترین شوینەواریان نەمابوو. نە بەردی کە

نه داریک و نه تنانته چله درکیتک. حهشیمه پالیان ویتک دا، خویان به بندهکان داداو پاشان لیتک ترازان. ناو بهرهو خوار هلهپرژا. هاوکات لهگهله دهنگی هلهپرژانی ناوهکه هاواری خۆشحالیتیش له حهشیمهتهکه بهرز بووه که له همموو شارهکه گهراو شاری خسته لهرزین. جووتیاران لهگهله نهو ناوهی بهریان دابووه، بهرهو خوار وهپئی کهوتن. پاشان لیتکرا داهاتنهوهو لهو ناوه که به کهف پرژاندن دهپرژیشه خوار ناویان خواردهوه. نهوان لهگهله ناوهکه دا سرخۆش له بادهی سرکهوتن وهپئی کهوتبوون.

وا پئدهکنین و شادمانییان دنواندو به جوړیتک کهوتبوونه جوژ و خرۆش که کس گوئی له قسهی کس نهبوو. دت گوت گوئییان که پر بووه هیچ نابیسن. نهو ناوهی بهرهو خوار هلهپرژا چنن کیلومیتر سهروهوژیری بری و نهجار راههستا. چونکه بهستینهکه ههزاران قهلهشتی دابوو که لاقی بنیادهمیان تیوه دهچوو. ناوهکه دههات و دهچوه قهلهشتیکهوه. پاش نهوهی پری دهکردهوه دهپرژیشه خوارو کاتیک دهگهیشه قهلهشتیکی دیکه دیسان رادههوستا تا پری دهکردهوه نهجار دریژهی به ریگی خۆی دهدا. حهشیمهت چاویان بریبووه نهو ناوه نهحلهتییه که نهدهچوه پیتش. نهو شهوه بی نهوهی بجهون تا بهیانی لهسهر ناوهکه چاوهپئی مان. ناوهکه له شهوی را تا بهیانی تهیا ههزار، ههزارو پینسهه ههنگاویتک چوه پیتش. ناوهکه دههات، دههات و لهنهکاو به خوره خور دهپرژایه نیو قهلهشتهکان.

وهختیک خهلتکی شار له نهسلتی مهسهلهکه ناگادار بوون، به خۆشحالی له مالهکانیان هاتنهدهرو نهوانیش وهک جووتیارهکان هاتن و لهسهر نهو ناوه که به سستی دهچوه پیتش و بهردهوام قهلهشتی پر دهکردهوه، کۆ بوونهوهو ههروهک جووتیارهکان چاویان له ناوهکهوه بری و چاوهپئی مان.

قایهقام که زۆر ترسابوو، ههه که ناگادار بوو مهسهله چیه، به توورپیی هاواری

کرد:

"دهبی همموویان بگرین."

نهمهش ههه نهو شته بوو که عملی سهفابهگ له خوای دهویست. دهستی کرد به هاندانی قایهقام. بهلام یاوهه فارووق حهزی بهم کاره نهدهکرد. به باوهپری وی: "خهلتک بیئاو ماونهوهو هاتوون بهندی کابرایهکیان خهراپ کردوه، نهمه شتیک نیه."

به لآم له پيش چاوى عهلى سه فابه گ نهم كاره شتيك بو وهك شورش و ياخى بوون.
باوه رى و ابو كه ديها تى به كان ياخى بوون و په لامارى شاربان داوه به توندى پيى
ده چه قاند كه:

"نه گهر نه مانه، نه گهر نهم كرده وه بهى نه مانه بى سزا بپروا، نه گهر نه مانه به توندى
سزا نه درين، ناكامى كى زور دژواري به دواوه ده بى. نهمه ياخى بوونى كه. هه موو نهو
ديها تى به شدارى نهم كاره بوون، ده بى بگيرين."

داواكارى گشتى له ويى راهه ستابوو، و بيروپراى خوى دهر نه ده بپري. عهلى سه فابه گ
نهوى برده كوژينىك و هيندى شتى به گوى دا چپاندو زهر فيكى پرو نه ستورى له نيتو
ده ستى نا.

تاويك دواتر داواكارى گشتى گوتى:

"نيستا بؤ دادگا ده نووسم هه مووى نه مانه بگرن. حوكمى گيرانبان ههر نيستا
ده رده چى."

باشان قولى له قولى دادپرس راكردو پي كه وه وه ده ركه وتن.

دوانيوه روى روى دواتر بوو. روى باى ده هات و توى خوى كى زورى ره هه وا خستبوو.
ده ستبه كه جه ندرمه به فرمانده راهه تيبى ياوهر فاروق لهو جووتيارانه كه چاوبان
له ناوه كه وه برببوو، نيزيك بوونه وه. ناو قه لشته كانى پر ده كرده وه نه ده چه وه پيش.
جه ندرمه كان هاتن و چند تفهنگى كان هه ل توفاند. جووتياره كان كو بوونه وه سه ر به كه
و جه ندرمه كان هه ستبان كرد نيدى پتويست به تهق و توى ناكا. جووتياره كانبان بر دو
له حه وشه مى مه خفه رى جه ندرمه دا كويان كردنه وه، و چونكه حه وشه مى جه ندرمه جيبى
هه مووانى تيدا نه ده بووه وه، ژماره به كيان بر دنه مزگه ت و حه وشه مى مزگه وت و
به شى كيشيان له "نالاهه مسجد" و قوتابخانه مى سه ره تايبى و "نهرمه نى شورنى" دا
حه پس كردن. حه وشه به تاله كانى شار پر بوون له جووتيارى به ندر كراو، و له كاتيك دا
به كه دوو جه ندرمه لى بان و ربا بوون، له بهر نهو گهرمايه برسى و تينوو مابوونه وه.
هه چ كهس لهو جووتيارانه كه له برسان و له تينووان جينگليان ده دا نيزيك
نه ده كه وتوه و پاروه نانيك و چوره ناويكى نه ده دانى.

لهو ببنه و به ربه ده عهلى سه فابه گيش بى كار دانه نيشت و وه لآم له دواى وه لآم بؤ
جووتياره كانى گوندى "وايو" مى به رى كرد: "نه گهر دئ به كه م چؤل كه ن و برؤن، وا

ده کهم لیتان خوش بن. نه گینا به تاوانی یاخی بوون له حکومت سدردهسته کانتان نیعدام ده کرین و بۆخوشتان هه ریه کهی به پازده بیست سالّ حه پس مه حکوم ده بن. " جووتیاره کان چهند رۆژیکه دیکهش خۆیان راگرت و حازر نه بوون نه و کاره بکهن. به لّام برسیه تی و تینووه تی نه وانی تووشی وه زع و حالیک کردبوو که هاواری مندالانی تینوو و نالهی ژنان خوو ناسووده یی له خه لکی شار هه لگرت. دانیشتوانی شار که توانای بیستنی نه و هه موو نالهو هاواریان نه بوو، لای به یانی نان و ناویان بۆ به ندییه کان هینا.

وه سمانه زله حازر نه بوو له گه لّ عه لی سه فا به ره ورپو بی. ده ی گوت:

"نه گهر بش مر م حازر نیم قه لافه تی چه په لّی نه و کابرایه بیینم."

به لّام سه یفه لی مل درپۆ که هیشتا برینه کانی چاک نه ببوونه وه، له گه لّ حسامی کورپی وه سمانه زله و وه لی چوونه مالی عه لی سه فابه گ. داواکاری گشتی و قایمه قامیش له وئ بوون و خه ریکه خواردنه وه بوون. چوون له سووچیک له سه ر قه نه فه دانیشتن و به نه ده ب ده ستیان له سه ر نه ژنۆیان داناو سه ریان به ردایه وه.

داواکاری گشتی گوتی:

"ئیه زۆرتان خه رابه ده ره قی عه لی سه فابه گ کرده، زولم له و پیاوه ده کهن."

سه یفه لی هه ستایه سه ریپ - سه ری له میچی ده درا- گوتی: "به ه یچ جۆر..."

داواکاری گشتی گوتی:

"وست به، دانیشه له جیی خۆت. دویننّ شه وئ پینج کهس له لاره کانی گوندی

ئیه له کاتی ناگردانی کیتلگه ی عه لی سه فابه گ دا گیراون."

عه لی سه فا لیتی زیاد کرد:

"پینج کهس، یه کیان ده لی مووسلوویه، نه و دیکه شیان ناوی سه له مانه. ناخر

هاورپیان، جیتان له من ده وئ، نه من چ خه رابه یه کم ده ره قی ئیه کرده؟"

سه یفه لی هه ستایه سه ریپ و گوتی:

"نازادمان بکهن، دئی کهه چۆل ده کهین و ده رۆین. باب و باپیرانمان وه ختیک ژبانی

کۆچه رایه تیمان وه لانا، هاتنه سه ر نه م خاکه. به لّام ئیمه به جیی دیلین، چاره مان نیه،

قیسه متمان نه وه بوو. عه رزی باب و باپیرانمان به جی دیلین..."

راویژی قسه کانی جۆریک بوو ده ت گوت شیوه و فغان ده کا.

عەلی سەفا بە گەشکە بوونەوه گوتی:

"کەنگی دەرۆن؟"

سەیفەلی دیسان هەر بەو راویژی وه ک شیوهن و فغانهوه گوتی:

"دەسبەجی، هەر که بەرتان داین سەری خۆمان هەل دەگرین و دەرۆین."

داواکاری گشتی گوتی:

"ئێستا کهوايه هەستن برۆن. سبەینی بەیانی نازادن."

هەستان و رۆیشتن، بۆ سبەینی بەیانیش جوتیاره کان هەموو نازاد بوون.

جوتیاره کانی وایوی وهختی گەرانهوه بە زمانی له تینووان له دەم دا وشک بوو و

بە بێ دەنگی یهوه سەرانسەری لیواری ساورانیان پیتوا. ئاوه که تەنیا هەتا گوندی

"نامیرین نارکی" چووبووه پیتش. له خوار ئەو دئییه ئاوه که هیشتا هەر دەرژایه

قەلشتە کانهوه و پری ده کردنهوه.

(۵۵)

ئەو تيشكە زەردەي لەكاسە سەرى دا ھەبوو، بە گەيشتنى چەند ھەوداى بارىكى نۆر كە لە دوورەو دەھاتن، زۆرترو بەرلاوتر بوو. ھەلەرژا، بە خىرايىيەكى بىنئەنداز دەستى بە سووران كرد، پەرش و بلاو بوو، پرىشكى ھاويشت و پىتوھ چوو، ئەمجار بە توندى درەوشايەوھ. ھەوا زۆر گەرم بوو. ھەمەد تەماشاي بەستىنە وشكەكەى دەكرد، تەنكاويك ھاتبوو نارام و بىدەنگ قەلشتەكانى پر دەكردەوھ. لە دلئى خۆى دا گوتى: "ديارە گوندى وايواى بار دەكا." و ديسان ئەو بريسكە پۆلايە ھات و نيشتە بنى چاوەكانىەوھ. وھەسمانزەلە، سەيران، سەيفەلى مل دريژ، مەلا فەرھادى چاوجوان، يۆبازنۆغلىيى كەللەشەق، دايبەقەمەرو سىلوپىرگلين ھاتنە بەر چاوانى. ديار بوو ھەموويان نيازبان ھەبە وايواى بەجئ بىلتن و برۆن. لەوانەشە ماوہەك بى رۆبين و دئىبەكەيان چۆل كرددبى. دوو رۆژ دەبوو كە سەيران سەرى بىستانى نەدابوو.

ئاخر جار كە ھات چاوەكانى لە پەژارەيەكى كوشندەدا دەدرەوشانەوھ. تەنانەت بەك قسەى نالەباريشى بە ھەمەد نەگوت. بەلام وا بە ناپرەھەتى و دل پەنجارى تەماشاي كرد كە ھەمەد ھەتا ميشكى ئىسقانەكانى لەرزى. شكان و ترسان داغى خۆيان بە نىوچاوانى سەيرانئىشەوھ نابوو، و درەنگ يان زوو ئەويشيان لەپى دەخست.

عەلويەشەل لەوئ بوو. لەسەر لاقە شەلەكەى دانىشتبوو و خەريك بوو لە پەلەبىيەك فیت فیتەيەكى سەيرى دروست دەكرد. خەليلە كۆسە چووبووه گوتى روبرارو تەماشاي ئەو ناوہى دەكرد كە قەلشتەكانى پر دەكردەوھ.

عدلی پاش ماوه‌یه‌ک سهری هه‌ل‌ب‌ری و ته‌ماشای روخساری همه‌دی کرد. هه‌ر که چاوی پیتی کهوت بریسکه پۆلایی‌یه‌که‌ی له‌ چاوان دا به‌دی کرد. له‌حزه‌یه‌ک شتیکی له‌ نیوان شادمانی و خه‌فت و پیکه‌نین و گریان دا هاته‌ سه‌ر روخساری و رابرد. همه‌د هه‌ستا، چوو بۆ لای عدلی و له‌ په‌نای راوه‌ستاو به‌ دۆستانه‌ترین شیوه‌ تیپه‌وه‌ رامما. ده‌ستی له‌سه‌ر شانی داناو ماوه‌یه‌ک هه‌ر به‌و جۆزه‌ مایه‌وه‌و پاشان چوو به‌ بن که‌په‌ره‌که‌و بوخچه‌که‌ی له‌بن نوینه‌کانی هه‌ینایه‌ده‌ر. کراس و پانتۆلیتیک که‌ له‌به‌ری‌دا بوون، دای‌که‌ندن و له‌ولای دانان و خه‌راو له‌ چاو ترووکاندنی‌ک دا جلکه‌کانی خۆی له‌به‌ر کردنه‌وه‌. ده‌مانچه‌و خه‌نجه‌رو دوورینه‌که‌ی له‌ خۆی دان و فیشه‌کدانه‌کانی به‌ستن. فیلینتایه‌که‌ی له‌ شانی کردو عه‌با گول‌دۆزی‌که‌راوه‌که‌ی که‌ کاری ماراش بوو له‌سه‌ریه‌وه‌ له‌به‌ر کرد. ته‌قیله‌که‌ی چه‌ند له‌حزه‌یه‌ک له‌ ده‌ستی دا هه‌یناو برد، به‌لام له‌سه‌ری نه‌ناو له‌ گیرفانی عه‌باکه‌ی راکرد. گۆره‌وی‌یه‌کانی ده‌گه‌یشتنه‌ نه‌ژنۆی. که‌وشه‌کانی ره‌ق هه‌لاتبوون و که‌میتیک لاقی‌یان ده‌گوشی، به‌لام هه‌رچۆنی‌ک با فره‌وان ده‌بوونه‌وه‌. نیستا راست نه‌و قه‌لافه‌ته‌ی هه‌بوو که‌ یه‌که‌م رۆژی هاتنی بۆ چوکووراوا هه‌یبوو.

هات و به‌رامبه‌ر به‌ عه‌لیه‌شهل راوه‌ستا. بریسکه‌ی چاوه‌کانی زۆرترو دره‌وشاوه‌تر ببوو. نه‌و تیشکه‌ زه‌رده‌ی له‌ کاسه‌ی سه‌ری‌دا بوو، له‌ په‌ستاو بی‌پسانه‌وه‌ وه‌ک لاقار ده‌رژا، قه‌لشته‌کانی پر ده‌کردنه‌وه‌و ده‌دره‌وشا.

عه‌لیه‌شهل گوتی:

"هه‌مزه‌ نه‌گه‌ر بۆی، هه‌زار سالی دیکه‌ش بۆی، له‌و ترسه‌ی که‌وتوه‌ته‌ گیانی نابیته‌وه‌ بنیاده‌مه‌که‌ی جاران. عه‌رزى به‌ خزمه‌تی ناغای خۆم بکه‌م هه‌مزه‌ نابیته‌وه‌ هه‌مزه‌که‌ی جاران. کاکه‌! نه‌و ترس و سامه‌ بجیته‌ خوینتی هه‌ر که‌سیکه‌وه‌، بجیته‌ دل‌ی هه‌ر که‌سیکه‌وه‌ حیسابی ته‌واوه‌و فاتیه‌ی خویندراوه‌. عه‌رزى به‌ خزمه‌تی ناغای خۆم بکه‌م هه‌مزه‌ ده‌سته‌و داوینتی شاخ و کیتو و ته‌یری ناسمانیش بووه‌. نه‌م داوایی‌یانه‌ وای له‌هاتبوو نه‌گه‌ر په‌ره‌ مریشکیکی که‌وتبایه‌ سه‌ر، نه‌گه‌ر گوتی له‌ وه‌ی می‌شوله‌یه‌ک بایه‌ ده‌رده‌په‌ری و هاواری ده‌کرد: "همه‌د هات" و رای ده‌کرد. ناخره‌که‌شی دیتی خۆ شارده‌نه‌وه‌ له‌نیو مال و ته‌ویله‌و دیهات دا سوودی نیه‌ رووی کرده‌ چیاو به‌نده‌نان. هه‌ر رۆژه‌ له‌ نه‌شکه‌وتیتیک دا خۆی شارده‌وه‌. ده‌چوو له‌

تاریکترین قوژبنی کونیک دا خۆی حه‌شار ده‌دا. نه نانی ده‌خوارد، نه ناوی ده‌خواردوه، نه ده‌خه‌وت. هه‌ر له‌وئ کوشم هه‌ل‌ده‌هات و ده‌مایه‌وه. پاشان له‌ نه‌کار ده‌رده‌په‌ری و هه‌تا تینی تیدا بوو هاواری ده‌کرد: "عه‌لی، نه‌وه دئ، نه‌جاتم بده، نه‌وه دئ" و باوه‌شی به‌ من دا ده‌کرد. به‌م جوژه له‌ عه‌لی‌کۆ نه‌شکه‌وتیک نه‌ما کونیک نه‌ما که نه‌چووین و سه‌رمان پيدا نه‌کردبێ. نه‌و رۆژه به‌یانی که له‌ شوانیک بیست نه‌تۆ هاتویه ده‌شتی، نازام بلێم چهند خۆش‌حال بوو. له‌ گه‌رانه‌وه نایه. به‌ ته‌واوی زگم پینی ده‌سووتا.

حه‌مه‌د په‌رسی:

"به‌زه‌بیته به‌ هه‌مه‌زی دا هات؟"

عه‌لی‌یه‌شه‌ل گوته:

"به‌زاتی خوی به‌زه‌بیم پیدایه‌ت. نه‌و رۆژه لیکدا لیکدا ده‌ی‌گوت: "حه‌مه‌د ناتوانی به‌ ساغی له‌ چوکوراوا ده‌رچی. چوکوراوا ته‌له‌ی مه‌رگی چه‌ته‌کانه." ده‌ی‌گوت: "نه‌گه‌ر نه‌جاتیشی بێ، نیوه‌گیان ده‌بێ و پاشانیش لیره‌ ده‌گیر من ده‌که‌وی. به‌لام نه‌من هه‌یج کارم پینی نه‌یه. له‌ گیانی خۆش ده‌بم و دوو دانه له‌ دئی‌یه‌کانیشمی ده‌ده‌مێ، نه‌ویش له‌ گیانی من خۆش ده‌بێ."

پاشان سه‌ری وه‌سه‌ر سه‌رینێ کردو نووست. سێ شه‌و و پوژان خه‌وت. هه‌ر که وه‌خه‌به‌ر هات بانگی منی کردو گوته: "زوبه‌ عه‌لی، زوبه‌ زوبه‌، سواری نه‌سه‌په‌که‌ی من به‌و ده‌سه‌به‌جێ برۆ بۆ چوکوراوا و یارمه‌تیی عه‌لی سه‌فابه‌گ و یاهه‌ری بده. نه‌تۆ نه‌بی که‌س ناتوانی له‌ چوکوراوا کاکێ به‌ کاکێ شوینی نه‌و شه‌یتانه‌ی هه‌ل‌گرێ... " سواری نه‌سه‌په‌که‌م بووم و هاتمه‌ چوکوراوا چومه‌ مالتی عه‌لی سه‌فابه‌گ. پێم گوت: "هه‌مزاغا سلاوت عه‌رز ده‌کاو ده‌ستی مه‌باره‌کت ماچ ده‌کا." عه‌لی سه‌فا زۆری خۆش ویستم. نه‌ی‌هه‌شت له‌په‌نای خۆی به‌ولاهه‌تر بچم. چهن‌دین رۆژ له‌ لای مامه‌وه‌و وه‌ک پاشایان میوانداری لێ‌کردم. به‌رده‌وامیش له‌باره‌ی شوین گه‌پان و ورده‌کاری‌یه‌کانیه‌وه په‌رسیاری لێ‌ده‌کردم. ناخه‌که‌ی رۆژیکیان پێم گوت: "ناغا، نه‌من بۆ به‌جێ‌گه‌یاندنی فه‌رمانیک هاتومه‌ نیره. هاتوم شوینی نه‌و حه‌مه‌دۆکه‌ بێ‌قیمه‌ته‌ بدۆزمه‌وه تا نیه‌و بی‌گرن." گوتم: "هه‌تا وه‌ختیک نه‌و

زیندوویه، نیمه ناسووده ییمان نیه. پاشان هاتووم نه وهشت عهرز کهم که شوینتی نهو
حه مه دۆکه به ره لئاییم دیوه تهوه. "

عهلی تا ئیستا روخساری حه مه دی نه وهنده خه فه تبارو نه وهنده رهق وه کوو به رد نه دیبوو و
تا ئیستاش نهو بریسکه ی پۆلایه ی نیو چاوی بهو جۆره نه دره وشابووه.

پاش نیوه پۆ بوو. له جنووب، له دووری، له سه ر ده ریای مه رمه ره په له هه وه سه یه کان
ورده ورده ویک ده که وتن و گه وه ده بوون و به رهو ناسمان بهرز ده بوونه وه. پاش تا ویک
شه پۆلیکی توندی رۆژیا هه لستا. دنیا نه ختیک فینک بوو، و پاشان کهوت. نه عجار دووباره هه لئ
کرده وهو دیسان خستیه وه. نه وده م که په له هه وه سه یه کان به ته واری پر بوون، به رهو ناسمان
هه ستان و هه تا به رزتر ده بوون رووترو گه وه تر ده بوون. پاش نهو رۆژیا به توندی هه لئ کردو
تۆزوخۆلی وه حه وا خست. له سه ر جاده کان گیژه لئوکه هه ستان و له جنووبه وه به رهو چیاکانی
تووړووس وه پۆ که وتن.

حه مه د دهستی عه لی شه لی گرت، چاوی له چاوی به وه بری و بی ده نگ بوو.

عهلی وه که له گه ل خۆی قسه بکا، گوئی:

"زۆر باشه."

حه مه د:

"نه من ده مه وئ سه ریکی وایوای بدهم."

عهلی گوئی:

"ئیتستا که وایه له ده ری شاری چاوه ریت ده م. بروانه! باش گوئ بۆ قسه کاتم راگره.

ئاودرێکی وشک له ده ره وه ی شاری هه یه، پیتی ده زانی؟"

"نه رێ، ده زاتم."

"باشه، راست له لای راستی جاده که لهو جییه که له ئاودره که ده چیه خواری، داره به نینکی

زۆر پیرو کۆنه سال هه یه. له بن نهو داره ش قه بریک هه یه. نه م داره ته نانه ت له تاریکیش دا وه که

قیر دیاره. له بن نهو داره چاوه روانت ده م."

حه مه د خۆی هه لئاو سواری نه سپی رووت بوو. هه وساریک که خه لیل چه ندین رۆژ به

هۆنینه وه یه وه ببوو، له نه ستۆی نه سپه که ی کرد. کۆسه بی خه بهر له دنیا لهو ئاوه وه پامابوو که

ده چوه قه لشته کانه وه.

حه‌مه‌د رووی تئێ کردو گوتی: "گه‌ردنم نازا که خه‌لیل." نه‌عجار نه‌سپی ده‌نگ داو بیستانی به‌جئ هیشت، چوره نیئو هه‌ورێکی ته‌پ و تۆزو که‌می‌ک دواتر له نیئوه‌راستی گوندی وایوای له‌بن تووه‌ گه‌وره‌ جله‌وی نه‌سپه‌که‌ی کیشاو راه‌ستا.

وه‌سه‌مانه‌زله نه‌خۆش بوو، له جئیی دا که‌وتبوو، به‌لام نه‌ک له مالتی خۆی به‌لکوو له‌بن تووه‌ گه‌وره جئییان بۆ له‌سه‌ر نیوته‌ختیک راخستبوو. دایه‌قه‌مه‌رو سه‌یران خزمه‌تیان ده‌کردو پئیی راده‌گه‌یشتن. له‌سه‌ر نیوته‌ختیکیش که له‌خواره‌وی وه‌سه‌مانه‌زله بوو جئیی سه‌یفه‌لی‌ییان راخستبوو. دایکی سه‌یرانی و دایکی ده‌لی مووسلوو که رۆژی پئیشتر کوره‌که‌ی له‌بن چناری گه‌رابوو، له‌وی بوون. له‌دئیی دا جگه له‌و چهند که‌سه که‌ست نه‌ده‌دی. دئیهاتی‌یه‌کان بئ‌نه‌وی ناوړێکیش وه‌دوای خۆیان به‌نه‌وه، دئیه‌که‌یان به‌جئ هیشتبوو.

سه‌یفه‌لی به‌رق دا چوو‌بوو، ده‌ی‌گوت: "ناړۆم و ناړۆم، نه‌من ده‌مه‌وی له‌سه‌ر عه‌رزى باب و باپیرانم بم." به‌گریانه‌وه ده‌ی‌گوت: "ناوړیم له جئیه‌کی دیکه بم." ژن و منداله‌که‌شی به‌و حاله به‌جئییان نه‌هیشت و له‌دئیی دا مانه‌وه.

جگه له‌وانه چیا نشینه‌کان واته بنه‌ماله‌ی سه‌یرانی‌ش ماله‌کانیان به‌جئ نه‌هیشتن، و خیزانی مه‌لا فه‌ره‌ادیش له‌لای وان مایه‌وه.

حه‌مه‌د له نه‌سپه‌که‌ی دابه‌زی و چوو بۆ لای وه‌سه‌مانه‌زله. وه‌سه‌مانه‌زله به‌دیتنی وی هئیدی هئیدی سه‌ری له‌سه‌ر سه‌رینئ هه‌ل‌گرت و ته‌ماشای کرد، پاشان دووباره سه‌ری وه‌سه‌ر سه‌رینه‌که‌ی کرده‌وه‌و چاوی پئیکه‌وه‌ نان.

روخساری ژاکار و له‌جاران پڕ گنج و لۆنج تر بوو. له‌به‌ر چرچ و لۆچان ته‌نانه‌ت چاوی‌شی به‌ ده‌روه‌ نه‌بوون. هه‌مه‌د چوو ده‌ستی له‌نیئو ده‌سته‌کانی خۆی گرت.

وه‌سه‌مانه‌زله به‌زه‌حه‌ت چاوی هه‌لئێنان، ته‌ماشای هه‌مه‌دی کرد. هه‌مه‌د له‌چاوه‌کانی دا دل‌ئیشانیکی دوور له‌سێ خۆش بوونی خوینده‌وه.

حه‌مه‌د به‌ده‌نگێکی پچر پچره‌وه گوتی:

"چۆنی مام وه‌سه‌مان، به‌لا دوور بی."

وه‌سه‌مانه‌زله وه‌لامی‌کی نه‌دایه‌وه. هه‌مه‌د به‌یینیک چاوه‌روان بوو به‌لام وه‌سه‌مانه‌زله ده‌نگی له‌ده‌رنه‌هات.

حه‌مه‌د دیسان دووباتی کرده‌وه:

"مام وه‌سه‌مان، ده‌لئیم چۆنی؟"

وهسمانهزله ديسان وه لامي نه دايمه وه. دايمه قه مەر نيويوي کردو گوتی:
"وهسمان، وهسمان پروانه همهد هاتوه گهردن نازايت لئ بجوازي. کوره که ده پروا. لیت
ده پرسن چوني."

وهسمانهزله چاوي هه لئنان و ته ماشاي روخساي همهدي کردو تئيه وه راما. پاش تاويک به
دهنگينک که به حال و بال ده بيسترا، گوتی:

"پير بووم رژلهم، پير بووم، ماندوو بووم همهدم، ماندوو بووم، تئيشکاوم کورم،
تئيشکاوم..."

ئیدی چاوه کانی ليک نانه وه. همهد زانی که وهسمانهزله به توندی لیتی زويره. نه گهر زويرو
دلڙه نجاو نه بايه پینی ده گوت شه هینه کهم.

همه د چووه لای سه يفه ليش. نه حوالی ویشی پرسى. مله دريژه کهى سه يفه لى نه ختيكى
ديکەش دريژ ببوو. سه روچاوي هه صوو بريندار بوون و بايان پئ نيشتبوو.

همه د له جيئي خوي هه ستا. چاوي بهر گونده چول وي دهنگه دا گيترا. چاوي سوورا سوورا
هه تا له سه سهرانئ راوه ستا. پاشان دووباره چووه لای وهسمانهزله ديسان دهستی وی له نيتو
ههردوو دهستی خوي گرت و ماچي کرد. نه ماچ به دهنگيني له رزوک و تئیکه له به گريانه وه
گوتی:

"گهر دنم نازا که مام وهسمان."

ليتوه کانی وهسمانهزله بزوتتن. همهد چووه لای دايمه قه مەر، دهستی ویشی ماچ کرد.
دايمه قه مەر له باوه شئي کردو لاملی ماچ کرد. همهد پاش گهردن نازایی له هه صوو نه وانەى
له وي بوون هات له پهنا سهيرانئ راوه ستا. به هيچ جور نه ي ده توانی سه هه لپري و ته ماشاي
روخساری بکا. دهستی راستی سهيرانئ به ته نيشتی دا بهر ببووه وه، به سپایی گرتی و گوشي.
پاشان ديسان به سپایی وهك نه وهی بترسئ دلي بره نجي سهيرانی له باوهش گرت و له حالیک دا
هه روا سهری بهردابووه خوي هاويشته سهر نه سپه کهى، نه سپی لينگ داو به خياري له نيتو
ههرويکی تووزوخل دا له دینی وهدهر کهوته وه.

سهيران بي نه وهی بتوانی پینی بلئ خواحافيز، توغرت خير بي، بي نه وهی بتوانی له پشته وهرا
چاوي لئ بکار بي نه وهی بتوانی بگری يان پئ بکهنئ هه روا له بن تووه گه وره له بهر هه تاري رهق
راما.

وهختيڭ هممد گهيشته داره به نه کهى نيزيک شارى، همتاو له ميژ بوو ناوا بيوو.
عهلى به شمل که له دووره وه تارمايي به کهى له نيټو تپ وټوز دا دييوو، هاته سدر ريځگاي.

هممد گوتى:

"عهلى."

"خؤمم."

هممد جلوى نه سپه کهى توند کرد. عهلى گوتى:

"هه ر نيستا ده چين. نم وه ختانه ناغا له مالى به. نه گهر له مالىش نه بوو نه تو ده چيه
سهرى و چاوه پروانى ده بى. ده لى دورسون دورمووش له کيڼلگه وه منى نارده. له بيرت نه چي
دورسون دورمووش."

هممد گوتى:

"له بيرم ناچي."

"گومان لى ناکه. هه موو شه و پياوى وه تۆ چه کدار زور هاتو چۆى شو ماله ده کهن."
به کۆلانه چۆل و تاريخه کانى شارۆچکه دا تپ به پين و گهيشته ده رکى مالىک که
ديواره کانى بليند بوون. ده رگايه کى گه وره بوو به سهر ده روازه يه کى به رزه وه.

عهلى له نه سپه کهى دابه زى و ده رگا دارينه کهى کرده وه. لاو لاهوى ده رگا که چيره ي
لى هات. هممد نه سپه کهى لى خورى بۆ ژوروى و خيرا دابه زى.

عهلى جلوى نه سپه کهى گرت و پليکانى کى به هممد نيشان دا که نهختيڭ نيزيکتر
بوو. هممد به غاردان له پليکانه کان وه سهر کهوت و له ده رکى دا. دهنگى ژنيک له
ژوروى را پرسى:

"کى به؟"

هممد به نارامى گوتى:

"نه منم، له کيڼلگه وه ديم. دورسون دورمووش ناغا ناروومى. ناغا له مالى به؟"

دهنگى ژنه که له پشته وه هه ستا که بانگى ناغاي ده کرد:

"نه فريک هاتره، ده لى له کيڼلگه وه هاتوم، دورسون ناروومى."

هممد به بيستنى دهنگى ناغا که دهى گوت: "بى بهينه ژوروى." نارامى به کهى نه مار
دلته کهوتى وي کهوت. ناغا له سهر جى دريژ بيوو و رۆژنامه يه کى به دهسته وه بوو. هممد

هەر که چووه ژوورئ، بهسپایی دەرگاکی پیوه دا. ناغا سهری لهسه رۆژنامه که هه لگرت و به بی موبالاتی پرسى:

"چیه، دیسان چ بووه؟"

حه مه د له نه کاو به دهنگیتکی قایم و دلیرانه گوتی:

"ئه منم. ناوم حه مه دۆکه. دهم ناسی؟"

عه لی سه فابه گ رۆژنامه که ی له دهست کهوته خووارو هه روا لهسه ر جیه که ی مایه وه. رهنگی دهم و چاری هه تا رهشکینه ی چاوه کانی وه ک گیتج سپی بوو. لیوه کانی لهرزین. چهن دین جار زاری کرده وه و پیتکیه وه نایه وه به لام نه ی توانی یه ک قسه بکا.

حه مه د نهو فیلینتایه ی به دهستیه وه بوو، رای داشتی و سی جاری دهست پیدا هینا. چرای ژووره که به بای گولله کان کووژایه وه هه ره لهو کاته دا له نیو خانوبه ره که قیامه تیک بهرپا بوو. حه مه د بهسپایی له پلیکانه کان هاته خواری. ههوساری نهسپه که ی له دهستی عه لی وه رگرت، خۆی هاویشته سه ره نهسپه که ی و به چوارنالی له شاری وه ده ره کهوت. پاش نهوه ی نهختیک له شاری دوور کهوته وه جلهوی نهسپه که ی گرت و گوتی هه ل خست. له شاری جگه له هه ل لاو ههنگامه یه کی ناروون دهنگیتک نه ده هاته بهر گوتی. نه دهنگی تهقه دههات و نه دهنگیتکی دیکه.

دووباره نهسپی لینگ دا.

وهختیک گه یشته ناسیاب چهشمه خهریک بوو ههتاو بکهوتی. نهسپه که ی یه کسه ره لی خوری بۆ ده رکی مالی عهبدی خان. له بهر دەرگا راوهستاو بانگی کرد:

"هه مزاعا، هه مزاعا."

هه مزه هه ره که گوتی له دهنگه که بوو ده ره پری و هاته لای حه مه د "حه مه د ده مانچه که ی هه ل کیشاو به دهنگیتکی نارام گوتی:

"وه پیتش که وه."

هه مزه راوهستاو چه ند له حزه یه که له حالیک دا له پهستا چاری ده ترورکاندن، ته ماشای نهو پیاره ی ده کرد که سواری نهسپه که بوو. نهوی ناسی و له کاتیک دا رای ده کرد بۆ نیوه راستی ناوه دانی هاواری کرد:

"خهریکن دهم کوژن، خهریکن دهم کوژن." به دهنگیتک که دهت گوت دهستیان له بینن ناوه و خهریکن ده ی خنکیتن، هه ره هاواری ده کرد:

حه مه دۆك خهريكه دهه...كو...ژئ، دهه...كو...ژئ، دهه...كو...ژئ!"
 بهم لاه ئهولادا راي ده كرد. لهم ده رگاوه ئهوه ده رگاوه ده دا. بهلام ده رگاوه هيچ مائيك
 نه ده كرايهوه. هه مه ديش به مه ودايه كي كه مه وه لتي وريا بوو. هه مزه ماوه يه كه وهك توفاني
 شيوهن و گريان و ناهوميدى و مهرگ به هه موو هيتزه وه به كه وتن و هه ستانه وه له ده رگاوه
 هه موو مائيكى داو به پارانه وه گوتى:

"خهريكه دهه كوژن، خهريكه دهه كوژن، به قوربان تان يم خهريكه دهه كوژن."
 ته نانه ت گه يشته بهر ده ركى خو شيان، پارايه وه، بهلام ده رگاوه ماله كه ي خوزى بو
 نه كرايه وه.

هه تا بهرى پي ياني شه لالي ناره ق بوو. چاوى هيچيان نه ده دي، وهك مريشكى سه ر پراو بهم
 لاه لادا ده رويشت و شه كه ت و داماو به هه ر چوار لاي ناوه دانى دا راي ده كرد. له حزه يه كه
 راوه ستا. نه ختيك بيري كرده وه، پاشان هه موو هيتزه خوزى كز كرده وه به ره وه ده ره وه ناوه دانى
 ده خوزى نووسا. هه تا له دتي وه ده ر كه وت، لاني كه م ده جار هه لئه ننگوت و ته پلى سه رى وه
 عه رزى كه وت و هه ستايه وه.

حه مه د بئ نه وه ي بشله ژئ و بي نه وه ي مه وداي نيوان خوزى و هه مزه كه م يان زياد بكا،
 نه سه په كه ي به دوا دا لي ده خورپى. هه ر جار يك هه مزه ده خوزى ده نووسا، ئه ويش خي راترى
 لي ده خورپى و كاتيكيش ئه و نارام تر ده رويشت هه مه ديش له سه ره خز لتي ده خورپى.

به م جوژه هه مزه له پيشه وه وه هه مه د به دواى دا، سي جار به ده وري دي دا سووران. هه مزه
 تاويك راوه ستا، ناوړى دايه وه به چاويكي هه به ساوه وه ته ماشاي هه مه دي كرد. پاشان ديسان
 له نه كاوه كه شيتان راي كرده وه. گه يشته نيو دي. خوزى به سه ر پتوه رانه ده گرت. هه ردووسى
 هه نگاوه ده رويشت و ده كه وت. له سه ر خاك و خول پان ده بووه وه، پاشان به زه جه تيكي زور
 هه لئه ستايه وه، هه ولى ده دا هه لئ. هه مه د به م جوژه ئه وى هه تا گوڤه پاني نيو ناوايي به كي ش
 كردو له وي نه راندى:

"ليزه راوه سته."

كهس له وه ده وري به ره نه بوو. گيان له بهر ديار نه بوو. هيچ گيان له بهر يك، ته نانه نه
 سه گيتك، نه پشيله يه كه و نه له ناسمان بالنده يه كه...

هه مزه به دوا هه ول و تواناي خوزى جارتيكي ديكه هاواري كرد:

"فريام كهون، خەريكن دەم كوژن، خەريكن دەم كوژن و ھەر لەوێ بە پێتو ھەق رامبا. بە چەپ و راست دا بەلا دا دەھات و ھەك گەلا دەلەرزى. لە كاتىك دا ددانى، ددانى نەدەگرت گوتى: "ئاغاي خۆم، مەم كوژە، ھەر پېنج دىيەكەمت دەدەمى، توخوا مەم كوژە..."

پاشاھوى قسەكەى بە سەرى زمانىھوھ ما. ھەمەد فېشەكى دەمانچەكەى لەسەرى بەتال كردن. ھەمزە دەسبەجى نەمرد، بە پەنجەكانى دەستى كرد بە چنگەكەكو عەرز ھەلگەندن. ھەك خول خولە بە دەورى خۆى دا دەسووراو عەرزى ھەلگەند.

ھەمەد بە ئارامى فيلېنتايەكەى لە شانى دەرھىتاو سىرەى لىگرت. بەستەيك فېشەكى بە ھەمزەوھ نان. ھەمزە ھەر لەوێ لەپەروو چوولەى لىپرا. ھەمەد بە سواری بە دەورى دا دەسوورا. عەمبارى تەفەنگەكەى پر دەكردو لە تەرمى بىگيانى ھەمزەى بەتال دەكرد. ھەك شىتان بە دەورى تەرمەكەدا نەسپى لىدەخوړى. نەىدەتوانى رقەكەى ئارام كاتەوھو بەستەيكەى دىكەشى پێتو دەنان.

نەگەر كەسىك لە دوورەوھ تەماشای ھەمەدى كردبايە، پىتى وابوو خەريكە سەمايەكەى سەيرى كۆن بە نەسپەكەى دەكا.

سەرەنجام ھەمەد ماندوو بوو. لەنيۆھراستى گۆرەپانەكە بەسەر نەسپەكەوھ لەسەر سەرى مردووھەكە قىت راوھستا. ئارەقى كردبوو. ئارەق بە چۆرە چۆر لە كاكوئەل رەشەكانىھوھ دەتكاىھ سەر ملى نەسپەكەى. ئارەقى پشتىشى لە عەبايەكەى پەربىبوو. نەسپەكەش كەفى دەركردبوو، رەنگى نەسپى خەنەبى تارىكتەر ديار بوو، و مەيلەوورەشىكى ھەك خەلووز بوو.

جووتيارەكان چەندىن جار بە ترس و لەرزەوھ لە دەرگاو پەنجەرەى مائەكانيان را سەرىكيان پىندا گرت. نەويان ھەك شاخىكى قايم و پتەو بەسەر نەسپەكەوھ دى و دوايە سەريان بردوھە دواوھ.

نەسپى خەنەبى ھەك كوورەى ئاسنگەران دەھەندمى و ھەمەد ھەروا بەسەر نەسپەكەوھ مات و بىچوولە ھەق رامباو.

ھەتاو بەقەد سپىدارىك بەرز بوو، و ھەمەدى بە دەم و چاوو مووى شەلالى ئارەقەوھو نەسپى خەنەبى گەردن كىلى چاو گەورەى لە تىشك دا نوقم كرد. سىبەرەكان كورت و خى بوونەوھ، ديسان دەنگىك لەنيۆ ئاوەدانى نەھات. بە جۆرىك كە دەنگى بالى مېشولەت گوى لىنەدەبوو. ھەموو جىيەك چۆل و بىدەنگ بوو.

دەت گوت لەو رۆژەوه ئەو دژیە دروست کراوە، گیان لەبەر پیتی تێنەناوە. تەنیا بێدەنگی بوو و ئەسپێکی خەنەیی بە سوارەوهو لەو خوارەش کە لاکیتیکی خربووهو بەرەش هەلگەراو و نیدی هیچ... دەت گوت دنیا بەتال و حەتالە" نە دەنگی پەلەوهرێک و نە وزەى بالی زەرگەتەیهک. تەنیا لە دووری لە ئاسۆدا خاردهشت بە دەنگی شینەوه نارام نارام هەناسەى دەداو لە ژێر تیشک دا خەوی لێکەوتبوو، و شتیکی دیکەش دابارینی پوولەکەى تیشک بەسەر کەفەلێ نەسپەکەدا بوو کە سات بە سات جوانتری دەکرد...

حەمەد بە سواری نەسپەکە لە جیتی خۆى مابوووهو چاوەکانى وەك شەهیتێک بەنیو خانووەکان دا دەگەران و لە مەیدانە چۆلەکانى ئاوەدانى بەخۆپایى بۆ جوولەیهک و دەنگیتکیان دەپوانی. حەمەد چاوەرێ بوو: "ئێستا دەرگایەک، پێنج دەرگا، دە دەرگا دەرکی هەموو مائەکان دەکریتەوهو خەلک هەر ئێستا... تاویکی دیکە مەیدانەکە پر دەکەن." بۆچی ئەو چاوەروانییەى هەبوو؟ بۆخۆشى نەیدەزانى. بەلام دیسان چاوەرێ بوو.

ماوەیهکی دوورودرێژ چاوەرێ ما، دژیەکە هەر بێدەنگ ترو چۆلتر بوو. حاشا لە رێبوارنیکیش. حەمەد لە تاسەى دەنگیتکی چووکەلەدا دەسووتا. لەپر بە دەنگی پێیهک کە بەسپایی لە دوورەوه دەهات، تیک رابوو. وەختیک سەرى بۆ لای دەنگەکە وەرسوواند، دایەخۆری دیت کە جوانترین جلکەکانى لەبەر کردبوون، چارشێوی سپیی بەسەرەوه بوو، گواوە گەردن بەندە مەرجانەکەى لە ملی کردبوو، پشتینە ئاوریشمەکەى کارى تەرابولسى لە پشتی بەستبوو و لەسەر را دەهاتە خوارى.

سەرى نەسپەکەى بۆ ئەولایە کە ئەوى لێ را دەهات، وەرسوواندو رۆیشت بۆ لای. تاویک دواتر گەیشتنە رووبەرۆوی یەکتەر. رەنگ و رووی حەمەد کرایەوه، زەرەدەخەنەیهکی هاتى و تەماشای یەکتریان کرد. پاشان هەردووکیان سەریان وەرسوواندو تەماشای ئەو مردوویان کرد کە درێژاو درێژ لەسەر زەوى کەوتبوو. دایەخۆریش زەرەدى هاتى. پاشان چاویان سەرانسەرى جادەکەى بەتاقى کردەوهو دووبارە هاتەوهو لەسەر تەرمەکە چەقى. قوولکە بەردەکەى نیزیك تەرمەکە پر لە خۆین بوو، میتشە شینکەیهک لەسەر خۆینەکە وەك بریسکە دەدرەوشایەوه.

دیسان چاویان لە چاوی یەکتەرەوه بری. حەمەد دوو هەنگاوی دیکە نەسپەکەى بۆ لای دایەخۆرى لێخوڤى و گوتى:

"دایه، دایه، دایه گهر دنیتم نازا که."

دایه حوژی هیچی نه گوت و قسه ی به زمانی دا نه هات. حممد جلوه ی نه سپه که ی بژ لای عه لی کوز و هرسووران دو لینگی دا. نه سپی خنه بی وه هوره تریشقه له دتی دور که و ته وه وه که تیریکی رهش به ره و عه لی کوز هاویژراو به ده مه ساتیک له بهر چار ون بو.

که لاک ی همزه دوو روژی دیکه هر له وئ له په نا قولکه به رده که له سر زه ی مایه وه. جووتیاره کانیش له ماله کانیا ن نه هاتنه ده ر. تنیا نه وان ی زوریان حز ده کرد بزائن چ باسه، له که لیتی ده رگاوه سریان ده ردیناو نه ونده ی چاویان ده ی دی ته ماشایه کی نه و تهرمه یان ده کرد که له نیوه راستی مهیدانه که که وتیوو. پاشانیش ده سبه جئ سریان ده برده وه دواوه.

به یانی سیته مین روژ حسو شیلیم له حالتیک دا پیتیکی به ده ستوه بو له مالتی هاته ده، که یشته نیوه راستی مهیدانه که. په ته که ی له لاقی مردوه که خست، مردوه که ی به راکیش راکیش برده شوتنیکی دور له ناوی و هه لی داشته لیژاییه که که له خوار ناشه که ی سمایله زلوه بو. له حالتیک دا پی ده که نی، گوتی:

"سزای خوت و هرگرت ق... ی که چهل. کافر، باشیان هه قی خوت نایه بهری ده ست. نیستا برژ ببه به خوراکی سیسارگه که چله"

پاش لبردنی تهرمه که، جووتیاره کان ماوه یه که بی نه وه ی کاریک بکه ن و رهش و سپی له سر یه که دانین و بی نه وه ی قسه یه که له گهل یه کتر بکه ن، به سام گرتویی ته مبهل و بی کار ده ستیان به رده وه له نیو دتی دا ده هاتن و ده چوون...

جووتیاران روژیک به پارژوه چوون ده رگای عه مباری خوارده مهنی همزه که چهلین کرده وه. ژنه کانی همزه بی نه وه ی نار ه زاییه که ده ریپن له دوروه ویتابوون و به بی مویالاتی ته ماشای نه و جووتیارانه یان ده کرد که عه مباری خوارده مهنیان ده کرده وه. عه مبار پر بو له تنه که روژ و تنه که ههنگوین و هیزه دوشاو، سندوقه کشمیش، بادام، گوژ، میوژتوو، له تکه سیو و له تکه هه رمی. خوارده مهنیه که له پیش چاوی هه موو خه لکی دئ بی نه وه ی چووکترین نار ه زایه تی و شکایه تی لی پیدا بی، برایانه دابهش کرا. به شی ژنه کانی هه مزه شیان وه لا ناو گوتیان: "بگرن، نه مهش به شی نیوه."

پاش نه‌وی ماوه‌یه‌کی زۆر به‌سه‌ر دابه‌ش کردنی خوارده‌مه‌نیه‌که‌دا رابرد، خه‌لکه‌که
رۆژێک له‌به‌ر ده‌رکی مائی هم‌مه‌ کۆ بوونه‌وه‌و داوای پوول و پاره‌کانی خۆیان کرده‌وه‌. یه‌کیتک
له‌ ژنه‌کان تووره‌که‌یه‌کی گه‌ره‌ی هه‌یناو دایه‌ ده‌ستیان که‌ لیتواو لیتوا پر له‌ پارهی کاغزه‌ بوو.
دانیشتن و دراوه‌که‌شیان وه‌ک براهان دابه‌ش کردو به‌شی ژنه‌کانی هم‌مه‌ه‌شیان جیا کرده‌وه‌و وئ‌یان
دان. پاشان هه‌رکه‌سه‌ چوو، نه‌سپ و ولاغ و بز و گاو مانگای خۆی که‌ زۆربه‌یان هم‌مه‌زه‌که‌چه‌ل
هه‌شتا نه‌ی فرۆشتبوون، له‌ ده‌رکی مائی هم‌مه‌زه‌ را برده‌وه‌ به‌ر ده‌رکی خۆی. نه‌جار ده‌رگای نه‌و
عه‌مبارانه‌یان کرده‌وه‌ که‌ چه‌ن‌دین ساڵ بوو پر کرابوون له‌ گه‌م و جۆ هه‌رزن و نه‌ویشیان براهانه
دابه‌ش کردو وه‌ک هم‌میشه‌ به‌شی ژنه‌کانی هم‌مه‌زه‌ش دیاری کرا.

جووتیاران هم‌مه‌وی نه‌م کارانه‌یان زۆر به‌ بێ‌ده‌نگی، که‌میتک به‌ ترس و پارێزه‌وه‌و
نه‌ختیکیش به‌ شه‌رمه‌وه‌، نارام و بێ‌هه‌روا هه‌نگامه‌ جێ‌به‌جێ‌ کرد.

پاییز داها، به‌لام که‌س وه‌خۆ نه‌که‌وت. بای ساردی پاییزی هه‌لی کرد، سیتبه‌ره‌کان درێژو
ره‌نگ په‌ریو و بێ‌گیان بوون. درووه‌لانه‌کان وشک بوون و چه‌قله‌کان په‌رین، به‌لام دیسان
چووکتیرین جموجۆل بۆ کاروکاسبی له‌ که‌س نه‌بینرا.

نه‌گه‌ر ده‌نگی ده‌هۆلی "نه‌بدال تۆغلی بایرام" فریایان نه‌که‌وتایه‌، بێ‌گومان وه‌رزی وه‌ردو
شیتیش ده‌هات و ده‌رۆشیت و جووتیاره‌کان هه‌روا ده‌ستیان ده‌ پاش خۆیان ده‌گرتن و شانیان به‌
پشته‌وه‌دا لار ده‌کردنه‌وه‌و له‌ یه‌کته‌ره‌ه‌ راده‌مان و له‌نیتو دێ دا ده‌سوورانه‌وه‌.

رۆژێکیان به‌یانی هه‌شتا هه‌تار نه‌که‌وتبوو، له‌ گۆره‌پانی نیتوهراستی دێ ده‌نگی ده‌هۆلێکیان
هاته‌ به‌ر گوێ. ده‌نگی ده‌هۆله‌که‌ بلیندو پر متمانه‌و سه‌نگین بوو.

جووتیاره‌کان ده‌سه‌به‌جێ‌ زانیان که‌ نه‌و ده‌هۆل کوته‌ له‌ نه‌بدال تۆغلی بایرام به‌ولاوه‌ که‌س
نه‌. چونکه‌ له‌ سه‌رانسه‌ری توورپووس دا که‌س نه‌بوو بتوانێ وه‌ک بایرام ده‌هۆل بکوته‌ی.
"جومه‌ک"ی کورپیشی زورنای لێ‌ده‌دا. نه‌ویشیان به‌ ده‌نگی زورپانه‌که‌ی ناسیه‌وه‌.

نه‌بدال تۆغلی بایرام له‌گه‌ل کوره‌که‌ی به‌ هم‌مه‌وه‌ قه‌وه‌تی خۆی ده‌هۆلی لێ‌ده‌دا، داده‌نیشت
و هه‌ل‌ده‌ستایه‌وه‌، هه‌لبه‌ز دابه‌زی ده‌کرد، ده‌ی‌گوراندو هه‌ل‌لاو هه‌نگامه‌ی وه‌رێ ده‌خست،
هه‌ل‌ده‌سووراو سه‌مای ده‌کرد. خۆی له‌نیتو جۆش و خروشیتکی بێ‌پایان دا به‌ره‌ل‌لا کردبوو، ببوو
به‌ گه‌رده‌لوولیتک له‌ شادی و دلخۆشی و له‌نیتو ناوایی دا ده‌ستی کردبوو به‌ گرمه‌وه‌هه‌را. نه‌بدال
تۆغلی نه‌وه‌نده‌ی عومری خۆی وه‌بیر ده‌هات هه‌رگیز ناوا شادو به‌ که‌یف نه‌بوو.

لای نیوهرۆیه بوو که جووتیاره کان یهك یهك هاتنه گۆزه پانه که. تهرۆ ته میزو پاک و خاویز بوون. جوانترین جل و بهرگی رۆژانی جیژنیان له بهردا بوو. ژنه به سالدا چوووه کان چارشییۆ زۆر سپییان به سهر خۆیان دا دابوو، و کچانی جحیل ده سمالی والی سووریان به سهره وه بوو. جلگی رهنگاوهرهنگی سوورو سهوزو بنهوشییان له بهر کردبوو.

نهو رۆژه دایه خۆری ببوو یهك چهپکه گۆل، به جۆرێک که له نیۆ نهو هه موو حه شیمه ته دا دیار بوو. هاتن و گۆزه پانه که یان پر کرد. له گۆزه پانی ناوایی ده رزیت هه لاویشتا نه ده که وته عه زری. چهند له حزه دواتر، حه شیمه ت که وتنه ته ماشای سه ماو هه لپه رینی بایرام و جومه ک. جووتیاران له مهیدانی ناواییدا له نیۆ هاوارو خرۆشی خۆشحالی یه کی مه زن دا سووران و سووران و به ده م شایی و هه لپه رینه وه به ره و دروه لآن وه پێ که وتن.

دهنگی دههۆلی بایرام گه یشته بهر گۆتی جووتیارانی گونده کانی دیکه ی خارده شتیش. لهو دئیانه شه وه دهنگی دههۆل دههات. نهوانیش به ره و دروه لآن وه پێ که وتن. دانیشتوانی هه ر پینج دئی وه پێ که وتن و له لای رۆژه لات، له سه ره تای دروه لانه که له بناری چیا ی عه لی کۆ یه کیان گرتوه. لاوان داسه کانیان به ده سه ته وه گرت و دروه کانیان دروون، و کچه کان دروه درواوه کانیان کۆ کرده وه کردیاننه قۆری گه وه گه وه. بایرام به دههۆله وه چوو سه ر یه کیتک لهو قۆری یانه وه دهستی کرد به سه ما، سه مایه ک که تا نیستا جووتیاره کان وینه ی یان نه دیتبوو. بایرام خۆی لیک ده کیشایه وه، خپ ده بووه وه، به ده وری خۆی دا ده سووراو باسکی تیک با هه لده دان. نه مه هه لپه رینیکی یه کجار کۆن بوو. جووتیاران به نیشاره یه کی بایرام که هه روا سه مای ده کرد، ناگریان لهو قۆری یه دروه بهردا که نهو سه مای له سه ر ده کرد. بایرامیش له نیۆ بلتسه ی ناگره که دا له کاتیک دا جوولاندنی نه ندامانی له شی له گه ل سه مای بلتسه ناگره کان ریک ده که وت، هه روا سه مای ده کرد. وه ک گری ناگر شه پۆلیدا، سووراو نه جار قیت و قنج له نیۆ ناگره که هاته ده ری و تیکه ل به حه شیمه ته که بوو.

گری ناگر له قۆری یه دروه کانه وه گه یشته ده شته که. سه رانه سه ری نهو ده شته که به دروی وشک داپۆشرا بوو به جارێک گری گرت. بای زریان بلتسه ناگره کانی هه لگرت و بلاوی کردنه وه، به م لاوای دا بردن و رشتنی، بلاوی کردنه وه گه یاندنیه لای جنووب.

له دروه لانه وه دهنگی قرچه قرچی سووتانی چه قلی وشک دههاته بهر گۆی و هه راو ههنگامه شهوی پر کردبوو. گره کان له م سه ری ده شته وه غاریان ده دا بۆ نه سه ر. لای پارشیوان سه رانه سه ری دروه لانه که گری گرت و ده شته که له نیۆ لافاوی ناگردا که وته شه پۆل دان.

ئىدى خەبەرىك لە ھەمەدۆكەو نەھات و ناوو ناوبانگى ون بوو.
لەو رۆژەو تا ئىستا جوتيارانى خار دەشت ھەموو سالى پىش وەرد بىن لە پىش دا دىنە
درووھ لانهكەو بە بەرپا كرنى رىوشوئىنى جىژن درووھ لانهكە دەسووتىنن. بلىسە ناگرەكان سى
شەو و رۆژان وەك لافاو بەو دەشتەدا دەپۆن و دەسووپىن. دەشت لەنىو گەردە لوولتىكى ناگردا
دەكەوئىتە جوجۆل و دەنگى قرچە قرچى سووتانى درووھكان دىتە بەر گوى. ھاوكات لەگەل نەم
سووتمانە تۆپەلە نوورىك لەسەر لووتكەى عەلىكو دەتەقئىتەو و لووتكەى چىايەكە سى شەوان
وەك رۆژى رووناكى لىدى.

دهزگانی توئیزینه‌وه و بیلوکردنه‌وه‌ی موگرسانی
MUKIRYANI ESTABLISHMENT FOR RESEARCH & PUBLICATION
www.mukiryani.com

2012